بسم الله الرحمن الرحيم

Kur'ânî Meseleler Çevresinde

KUR'AN TEDEBBÜRÜ İLE
ALLAH - EVREN

2. Cilt

Prof. Magdy Dawoud

BU ESERİN BÜTÜN HAKLARI SAKLIDIR.

YAYIN HAKKI SAHİBİNİN YAZILI ONAYI OLMAKSIZIN KISMEN VEYA TAMAMEN ALINTI YAPILAMAZ, HİÇBİR ŞEKİLDE KOPYA EDİLEMEZ, ÇOĞALTILAMAZ VE YAYIMLANAMAZ.

KUR'ÂNÎ MESELELER ÇEVRESİNDE KUR'AN TEDEBBÜRÜ İLE ALLAH - EVREN | 2. CİLT
ISBN 978-605-81759-8-3
OCAK 2020

YAZAR
PROF. MAGDY DAWOUD

WWW.QURAN-TAFSİR.COM / WWW.MAGDYDAWOUD.NET

ÇEVİRİ
ERCAN TOPAK

HUKUKİ DANIŞMAN / VEKİL
AV. YUSUF DALMAZ

VEFA HUKUK
ÖRNEKEVLER MH. İSTASYON CD. ÇİÇEK SK. NO:2 TUNA APT. KAT:4/4
KOCASİNAN/KAYSERİ

WWW.YUSUFDALMAZ.NET / WWW.VEFAHUKUK.COM
TEL: 0 352 221 33 94
FAKS: 0 352 221 33 95
GSM: 0 533 639 77 95

TASARIM
ÖMER FARUK SELMAN

WWW.OMERFS.COM

YAYIN EVİ
ERVAKİTAP
HİKMET YARIZ

KOCATEPE MAH. 9. SOK. NO:12 A
BAYRAMPAŞA/İSTANBUL

TELEFON: 0 544 533 07 17
E-POSTA: ERVAKİTAP@GMAİL.COM
SERTİFİKA NO: 40341

BASKI
RAVZA YAYINCILIK VE MATBAACILIK

KALE İŞ MERKEZİ NO: 51-52
DAVUTPAŞA/İSTANBUL

TELEFON: 0 212 481 94 11

YENİ İLİM

ASRIN İDRAKINA HİTAB EDEN YENİ KUR´AN TEFSİRİ
KUR'ANÎ BEYANIN SIRLI BİLGİLERİNE DAİR AYDINLATILMIŞ DÜŞÜNCELER

Kur'ânî Meseleler Çevresinde

KUR'AN TEDEBBÜRÜ İLE ALLAH - EVREN

İKİNCİ CİLT

Prof. Magdy Dawoud

İçindekiler

Biyografi 12

İthaf 15

Giriş 17

Magdaviyya Münâcâtlar 20

Önsöz 29

"Besmele"nin sırrından bir damlacık 37

Hamdin hakikati ve çeşitleri 45

salavat-ı el-kevniyye el-magdaviyye 65

Namaz 69

Fıkıh açısından namaz 89

Yedi kat gök ve yedi kat yer, cennet ve cehennem, ehl-i cennet, ehl-i cehennem ve ehl-i a'râf 93

Kıyamet, mahşer, cennet ve cehennem 101

en sonunda cehennem sönecek ve şeytanlar dahi cennete gireceklerdir 104

Levh-i Mahfûz ne olacaktır? 107

Cennetin ayrıntılı tarifi 109

Dua 120

Cehennemin ayrıntılı tarifi 123

Cehennemin Yaratılışı 123
Cehennemin Kapıları 125
Cehennemin derinliği ne kadardır? 132
Cehennemin sıcaklığı nasıldır? 133
Cehennemin eni ne kadardır? 134
Cehennemin gözleri var mıdır? 134

Mahşer, kıyamet, hesap günü, cennet ve cehennem'e dair bir kaç kelam daha 137

İnsanlar mahşerde nasıl görünecekler ve onlara neler olacak? 138
Herkesin kitabı nasıl olacak ve nasıl görünecek? 140
Yeni yaratılış 143
Cehennemin durumu, büyüklüğü 144
Cehennemin derekeleri 146
Cehennemin yakıtı 146
Cehennem ehlinin giysileri 147
Peygamber Efendimizin (sas) bir rüyası 147

Ravâsi'ye panorama bakışı 151

Ravâsi ve ozon 164
Ravâsinin şimşek ve yıldırıma etkisi 167
Son sözler 174

Kur'ân'a göre, gün, gece, ay ve güneş gerçekleri 181

Dav' nedir? 182
Nur Nedir? Eşya üzerinde görme yansıması 185
Fıkhî bir hüküm 187

Güneş ve Ay 189
Kıyamette zaman sıfırlanacaktır 190
Kuran-ı Kerîm'de Güneş, Ay, gün ve gece nasıl zikredilmektedir? 190
Bazen Güneş bulutlarla örtülür. 195
Allahu Teala niçin Güneş'i ve Ay'ı yaratmıştır? 195
Nur hakkında bazı bilgiler 198
Gündüz, günün nuruyla "Görme Yansıması" 201
Nur niçin insanın yüzünde, kalbinde ve eylemlerinde, hareketlerinde, konuşmasında, basiretinde yansıyor veya yok olup gidiyor ve geldi mi nereden geliyor o nur? 204
Nur ve Dav' (Yani Ay ve Güneş) 209
Dav' (yani ziya), ateş çemberi yansıması, eşya üzerindeki görme yansıması ve ravâsi arasındaki bağlar 212
Aya çıkılmış mıdır, çıkılmamış mıdır? 214
Arz'ın atmosferinden herhangi kimse çıkabilmiş midir? 218
Allahu Teala'nın gece ile gündüz arasında yaratmış olduğu bir mucize daha vardır 221
Dört mevsim, soğuklar, sıcaklar, aylar, günler, geceler, gündüzlerin ve gecelerin uzun olması, bazen gecelerin gündüzlerden uzun olması olaylarının izahı 223
Ay'ı nasıl hesap ederiz? 226
Arz'ın şekli nasıldır? 227
Göklerin, yerlerin şekli ve kenarları, Ye'cûc ve Me'cûc'ün yerleri 234
Zülkarneyn'in ismi 239
Zülkarneyn kaç tane set ve kaç tane radm yapmıştır? 241

Havl 249
Kıra'at (kur'an okuma) çeşitleri ve arapça dışındaki dillerin telaffuz meselesi 259
Evlilik ve evliliğin hükmü ile ilgili kur'ân ve sünnetten referans 269
nikâhın hükmü – İslam'da evlenmek 272
Zikrullah nedir? 275
zikrullah ne anlama gelir? 277
rasulullah'ın (sas) ibadetlerine, hayatına ve hallerine ittiba 284
rasulullah'a salavat-ı şerife getirmek 285
dua, zikir ve münacaat 286
İki sufi terimi; zikri zahir ve zikri hafi 295
Daraba / dövmek-vurmak 299
Sure El-Mesed 315
Fitne yapanların durumu nedir? 316
Tebbe al-kalem ve tebb" ne demek? 316
Kral Peygamer Süleyman (as)'ın kıssası 337
Kraliçe Belkis'in tahtını kim getirdi? 337
Kabir hayatı 363
Dualarımız ölmüşlerimize kabirde 372
veya ahirette yardımcı olur mu? 372
Bize kabir azabı anlatılırken 374
neden kabir nimetlerinden bahsedilmez? 374
Kabir azabında çektiğimiz azaplar 376
cehennem azabını azaltır mı? 376

Musa (as) ve El-Hadr (as) 379
El-Hadr (Hizir) nerededir? 387
Yahudilerin özellikleri ve bakara suresi ile alakaları 401
Ayet karşısında duruş 425
Organ nakli konusunda bir fetva 439
Errahman suresi 445
Rüzgar ve rüzgarlar 476
Yusuf Suresi 507
Âyet - 10 509

Biyografi

Prof. Magdy Dawoud

27 Ocak 1961'de Mısır'ın Santapast köyünde dünyaya gelmiştir. 1985 yılında Kahire Ünivesitesi Arkeoloji Bölümünden mezun olduktan sonra İslam bilimlerinde de ihtisas yapmış ve 1987 yılında mezun olmuştur.

1988 yılında ihtisas amacıyla Viyana'ya giden Seyyid Magdy Dawoud, orada Oryantalistik Enstitüsü'nde Arabistik ve İslâm Bilimleri ihtisasına devam etmiştir. Buna paralel olarak Yüksek Enstitüde Almanca ve Latince lisan öğrenmiştir. Daha sonra profesör olarak Avusturya'nın resmî okullarında (bütün sınıf kademelerinde) İslâm üzerine ders vermiştir.

Bunun yanında bazı meslektaşları ile birlikte zorunlu İslâm ders kitaplarına da içerik yazmıştır. Bu kitapların ismi ***"Islam in meinem Leben"*** ve ***"Mein Leben für den Islam."*** dır.

Viyana Hukuk Fakültesinde İslâm Hukuku üzerine açıklamalarda bulunmuş ve bazı gazetelerde makaleler yazmıştır. O tarihlerde "Uluslararası Barış Örgütü"ne de üye olup onların gazetelerinde makaleler yazmıştır.

Birkaç yıldır kendisini tamamen İslam ilimlerinin doğru-düzgün ve özüne uygun aktarılması için adayan üstadımız günümüzde yoğun olarak Kur'an-ı Kerîm meseleleri; tefsir, fıkıh ve hikmetler gibi mevzularla meşguldür. Eserlerini Arapça, Almanca, Türkçe ve Fransızca olarak yayımlamaktadır. Bu çalışmaları **www.quran-tafsir.com** internet sitesinden de okuyabilirsiniz.
Hocamız şimdiye kadar çeşitli dillerde 29 tane eser yazmıştır.

Bazıları şunlardır:

1. İman'a Götüren Yol
2. Kur'an'daki Aydınlatılmış Evler
3. 3 Risale 2 Anahtar
4. İhlas Risalesi
5. Magdaviyya Hikmetler 1. Cilt
6. Magdaviyya Hikmetler 2. Cilt
7. Magdaviyya Hikmetler ve Münâcâtlar 3. Cilt (seri devam edecek)
8. Kur'ânî Meseleler Çevresinde – Yusuf Suresi / Birinci Cilt
9. Kur'an Tedebbürü ile ALLAH - Evren/ İkinci Cilt
10. Hz. Muhammed ﷺ ve Ahir Zaman Deccali / Üçüncü Cilt

Bu çalışmaların yanı sıra Müslümanlara sürekli hizmet etmektedir. Almanya, Avusturya ve Türkiye'deki Müslümanlara müftü sıfatında fıkıh konusunda zaman ve şahsa uygun fetvalar verir, fıkıh sorunlarını çözer ve müfessir sıfatıyla da Kur'an Ayetlerini ve Peygamberimizin (sas) Hadis-i Şeriflerini izah, tercüme ve tefsir eder. İslam İlmine atfedilmiş bir hayatın sahibi. Allah kendisini keremiyle mükafatlandırsın.

Diğer taraftan ise Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Aleyhissalatu Vesselam'ın evladı olup, ehl-i beyt silsilesine aittir. Babasının babası ve annesi, annesinin babası ve annesi bu mübarek seyyidler ve şerifler sülalesine mensupturlar. Adeta ehl-i beytlikle kuşatılmıştır.

Kahire'de bulunan

"Seyyidler ve Şerifler Cemiyeti"

diye bilinen kurumdaki soy ağacı kayıt numarası:

49346 (9) 38 m / 77

İthaf

Bu çalışmayı hayatımın en güzel rayihası olan ebeveynime atfediyorum.

"YÂ RABBİ, ONLAR, ÇOCUKLUĞUMDA BENİ NASIL BÜYÜTÜP YETİŞTİRDİLERSE SEN DE ONLARA ÖYLECE MERHAMET ET."

(İSRA, 17/24)

Beni yetiştiren, ebeveynime ve kardeşlerime, akraba ve ceddime vatan olan Mısır'a atfediyorum.

Son meyvem ve hayatımın refagatçisi, saliha eşim Nadjet el Heddi ve ebeveynine (Allahu Teala onları eşimi güzel yetiştirmelerinden dolayı en iyi mükafatlarla mükafatlandırsın), ve bana o salih eşi hediye eden ve bu ilimlerin bana ilham olunmasına ortam oluşturan ve tarafımdan yazılmasına destek olan eşimin aile fertlerine ve o mübarek eve ve o şehir Al-Dyilfa'ya ve Cezayir'e atfediyorum.

Bu kitabı Türkçe'ye tercüme eden Ercan Topak ve ebeveynine, yazı işlerinde emeği geçen Sibel Uslu, Hatice Selman, Serin Kurt, Özlem Özdere, tasarımını gerçekleştiren Ömer Selman ve hepsinin de anne – babalarına atfediyorum. Bütün kardeşlerime, öğrencilerime ve bu eserin neşrinde emeği geçen ve destek olan herkese, bütün Türk Milletine ve yöneticilerine atfediyorum.

أنت نور والنور منك --
والقول بالمجاز فلاكيف النور !!

السموات والأرض أنرت ،
والفعل بالمراد حين أردت ،
والمراد منك بكن فيكون .

العقل صنعة من مرادك ،
فاثبت ياعقل عجز حالك ،
والزم قدرك واعرف مقامك !
فأين كنت قبل أن تكون !!
وحين كانت الروح ؛
فى قالوا : بلى.
فأنت مراد الله –
فكيف تقدر قدره ؟!
فامتثل لأمره سمعا وطاعة –
فأنت لأمره بين كاف ونون.
وتدبر بالصافات سبحانه عما يصفون .!

Giriş

المناجات المجداوية

مناجاة الله وهمسات للعقل

يا نورا تجلى فى كل شئ تسبيحا وحمدا !
ياكريم العطاء ، بالفضل والعزة .
ياغنى !
ياذاكرا من ذكرك ،
وشاكرا من شكرك .
باطنى لك --
وظاهرى من باطنى ..
ذاب ظاهرى بشوق باطنى إليك ؛
فى وعاءالمحبة والرجاء ،
واللهفة على اللقاء .

الوصل بك خمس ،
وطمعى فيه البقاء .

ياعقل !
أين الروح منك!
وأين وكيف أنت
حين قالت :بلى !
فكيف لاتدرك من كان معك ،
وتبحث في من أوجدها وأوجدك !!
تعلم كيف تكرم ضيفك..
فهى ضيفك بنور التوحيدمخلوقة –
وحق الضيف على المضيف الكرم .

فاحفظ نورها واهجر ظلام الجهل،
تكرم وتنعم ؛
فى دار الفناء برا وبحرا مكرما ،
وفى دار البقاء ترى ما يفوق الكلام مقالا ،
والمقام مقاما .

مجدى داود

Magdaviyya Münâcâtlar

ALLAH'A MÜNÂCÂT VE AKLA FISILTILAR

Ey herşeyde tesbih ve hamd olarak tecellî eden Nûr!

Ey nimetleri fadl ve izzetle veren Kerîm.

Ey Elğaniy!

Ey Kendisini zikredeni Zikreden,

Ey Kendisine şükredene Şükreden.

Benin bâtınım Senin içindir – ve zâhirim ise bâtınımdandır:
Zâhirim bâtınımın Sana olan özleminden fani oldu.

Sevgi ve umut tenceresinde,
Ve kavuşma özleminde.

Sana vuslat beştir,
Ve benim tamahım ise onda bekadır (süreklilik).

Sen Nûr'sun ve Nûr Sendendir – Ve konuşmak ise mecâzîdir, bu nedenle
O Nûr nasılsızdır!!

Gökleri ve yerleri Sen aydınlattın,
Yapılan, istediğinde muradınla oldu,
Ve Senin muradın ise **KUN FE YEKÛN**'dur.

Akıl Senin muradının bir eseridir,
Ey akıl, halinin acziyetini ilan et.

Haddini tut ve yerini tanı!

Sen olmadan önce nerede idin!!
Ruh **Kalu (dediler): - Bela (evet)** da iken.

Sen Allah'ın muradısın – O'nun kadrini nasıl takdir edebilirsin?!

O'nun emirlerine işiterek ve itaat ederek tabi ol,
Zira sen O'nun emrinde **KEF İLE NUN** arasındasın.

Es-Sâffât'da tedebbür yap: "SUBHANEHU AMME YASİFÛN" **"O Kendisini vasıflandırmalarından Subhandır."**

Ey akıl!

Senin ruhun nerede!

Nerede ve nasıldın o "Bela" derken!

Seninle olanı idrak edemezsin de kalkar seni ve onu var edeni araştırısın!

Misafirine nasıl cömert olunacağını öğren..

Çünkü o Tevhid-Nûruyla yaratılan misafirindir – Ve misafirin ev sahibi üzerindeki hakkı ise cömertliktir.

Onun nûrunu muhafaza et ve cehaletin karanlığını terk et, o durumda şereflendirilir ve lezzendirilirsin;

Fena diyarının denizlerinde ve karalarında şerefyap olursun.

Ve beka diyarında ise konuşmaların konuşma ötelerindekileri ve makamların makam ötelerindekileri göreceksin.

Magdy Dawoud

"الحكم المجداوية"

حكمة: 45

إذا نظرت لصنعته فتفكر ،
وإذا تدبرت فتأمل ،
وإذا تأملت فاذكر الصانع فى صنعته ؛ يذكرك فى صنعتك.

ولاتتدخل فتفسد !
واجعل الصنعة لك إليه،
تكن به له .

(إن فى خلق السموات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولى الألباب...)

" ...خلقت الأشياء كلها من أجلك وخلقتك من أجلى فسر فى طاعتى يطعك كل شىء ..."

مجدى داود

القاهرة

مجدى داود

“Magdaviyya Hikmetler”

Hikmet: 45

O’nun sanatına (yarattıklarına) bakarsan, tefekkür et (düşün)!
Sonra tedebbür et (bağla)!

Ondan sonra da teemmül yap (derin düşün)!

Ve eğer teemmül yaparsan, Es-Sani’yi (sanatkarı) eserleriyle zikret ki,

O da seni senin eserlerinde ansın!

O’nun ürünlerine burnunu sokma, yoksa bozgunculardan olursun!

O’nun eserlerini O’na giderken kendin için O’nun adına kullan!

O vakit Onunla O’na olursun!

“ŞÜPHESİZ, GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA, GECE İLE GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELMESİNDE AKIL SAHİPLERİNE ŞÜPHESİZ DELİLLER VARDIR”

(AL-İ İMRAN, 190)

“BEN HER ŞEYİ SENİN İÇİN YARATTIM VE SENİ İSE BENİM İÇİN YARATTIM, BANA İTAAT ET Kİ, BÜTÜN HER ŞEY SANA İTAAT ETSİN.”

(HADÎS-İ KUDSİ)

Magdy Dawoud

حكمة: 255

خذ الحقيقة من الحق ، وعلم الصنعة من الصانع ، وصدق الخبر والنبأ من العليم الخبير ..
وإلا أخطأت وأفسدت وضللت وأضللت .

مجدى داود

Hikmet: 255

Hakikati Elhakk'tan, ürün bilgisini Es-Sani'den (üreticiden) al.

Gerçekçi, şu anın ve geleceğin haberlerini Elalîmu-l Habîr'den al.

Aksi takdirde, yanılırsın, bozulursun, sapar ve saptırırsın.

Magdy Dawoud

حكمة: 275

سر فى أرضه؛ تنظر، تبصر ،تفكر، تعقل فتدبر– تصب من كل فى رزقه.

مجدى داود

Hikmet: 275

O'nun arzında; nazar ederek
basiretle görerek,
tefekkür ederek,
aklederek ve
tedebbür yaparak yürü ki...
O'nun bütün rızıklarından alabilesin.

Magdy Dawoud

Önsöz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Eûzu billahi mineşşeytânirracîm
Bismillahi-r Rahmâni-r Rahîm

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿النحل - ٩٨﴾

"Öyleyse Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın."

(NAHL, 16/98)

Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın âyet-i celilede ifade ettiği emri mucibince, istiaze ile başladık. Allahu Teâlâ'dan fetih, rahmet ve daimi hidâyet dileriz. Bize gayb olan ilminden öğretmesini isteriz. Hakk Subhanehu ve Teâlâ bir Kur'ân âyetinde şöyle buyurmaktadır:

"GAYBIN ANAHTARLARI O'NUN KATINDADIR, O'NDAN BAŞKA HİÇ KİMSE GAYBI BİLMEZ. KARADA VE DENİZDE OLANLARIN TÜMÜNÜ O BİLİR, O, BİLMEKSİZİN BİR YAPRAK DAHİ DÜŞMEZ; YERİN KARANLIKLARINDAKİ BİR TANE, YAŞ VE KURU DIŞTA OLMAMAK ÜZERE HEPSİ (VE HER ŞEY) APAÇIK BİR KİTAPTADIR."

(EN'ÂM, 59)

O (CC)'dur; Kerim, Yaradan, dilediğine dilediği kadar verip, saçan ve gizli kapıları dilediği kadar açan. O nimetleri isteme yolunu da yine kendi öğretmiştir:

"DE Kİ: RABBİM, İLMİMİ ARTTIR."

(TÂ-HÂ, 114)

O'nun (CC) emriyle yine O'ndan ilim istiyoruz. Hem bize hem de bütün insanlığa faydalı olmasını diliyoruz.

O'ndan aldığımız ilimle sadece O'nun (Subhanehu ve Teâlâ) rızasına ve yüzüne talibiz. Ta ki cennetimiz O'nun rızası ve hedefimiz O'nun (CC) Kerim yüzü olsun.

Rabbimizden dünyayı ayaklarımızın altına sermesini, kalbimizi de kendisinden ayırmamasını dileriz. Bize emrettikleri konularda yardımcımız olmasını, yasakları konusunda bizi korumasını keremi bol Rabbimizden dileriz.

Gafur-u Rahim Allah'ımızdan bildiğimiz ve unuttuğumuz bütün günahlarımızı bağışlamasını dileriz.

İslam nimeti için Rabbimize hamd ederiz, kendisinden henüz istemeden bizi doğru îmana ve dine hidâyet eden Allah'a, isim ve sıfatlarına yakışır biçimde hamd-u sena ederiz.

Rabbimizin Ulûhiyetine ve Rububiyetine yaraşır biçimde hamd ederiz. Allah Subhan İlah'tır ve O'ndan başka ibadete layık kimse yoktur.

Allahu Teâlâ, mahlûkatının kendisini hakkıyla tanımadığı ve dolayısıyla kendisine hakkıyla hamd edemeyeceğini bildiği için Fatiha Suresi'nde kendisine hamd etmiştir. Fatiha'daki hamd hamdlerin en üstünü olan Allah'ın hamdidir.

Biz O'nu kendi hamdiyle hamd ederiz, yani kitabındaki hamd ile:

"HAMD, ÂLEMLERİN RABBİ ALLAH'A MAHSUSTUR."

(FÂTİHA, 2)

"GÖKLERDE VE YERDE OLAN (HERKESİN VE HER ŞEYİN) TÜMÜ RAHMÂN (OLAN ALLAH)A, YALNIZCA KUL OLARAK GELECEKTİR. ANDOLSUN, ONLARIN TÜMÜNÜ KUŞATMIŞ VE ONLARI SAYI OLARAK SAYMIŞ BULUNMAKTADIR."

(MERYEM, 93-94)

"SONRA, DUMAN HALİNDE OLAN GÖĞE YÖNELDİ; BÖYLECE ONA VE YERE DEDİ Kİ: "İSTEYEREK VEYA İSTEMEYEREK GELİN." İKİSİ DE: "İSTEYEREK (İTAAT EDEREK) GELDİK" DEDİLER."

(FUSSILET, 11)

"YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDEKİLER O'NU TESBİH EDER; O'NU ÖVGÜ İLE TESBİH ETMEYEN HİÇ BİR ŞEY YOKTUR, ANCAK SİZ ONLARIN TESBİHLERİNİ KAVRAMIYORSUNUZ. ŞÜPHESİZ O, HALİM OLANDIR, BAĞIŞLAYANDIR."

(İSRÂ, 44)

Kendisine itaat edeni de isyan edeni de terbiye eden Rabb ve dünya hayatında bütün insanların tüm ihtiyaçlarını karşılayan RAHMÂN, fadlı çok olandır. Vermediğinde vermeyişi ise adalet ve hikmetindendir. O'nu hamd ile tesbih ederiz ve verdiği sayılamayacak kadar nimetleri için şükrederiz.

Ey Rabbimiz! Senin nimetlerini saymaya güç yetiremeyiz. Sana şükrederiz, ancak hakkıyla şükredemediğimizi kabul ederiz. Sana hakkıyla şükredemediğimiz için bizi bağışla ve sen yine kendin, kendine şükret bizim adımıza. Sen muhakkak Kâdir ve Rahîm'sin.

Sana sığınıyoruz ya Rabbi! Hamd-u tesbihimiz sana layık olması için senin hamd-u tesbihinle senden medet umuyoruz.

Ya Rabbi! Bizi bağışla. Mazeretimiz ise senin Ganî ve Azîz oluşun. Sen

ki hak etmediğimiz halde bize verirsin ve hak etmediğimiz halde bizi (kötülüklerden) engellersin.

Peygamberine salat-u selam eyle ve O'nun bereketini ve kutsiyetini artırdıkça artır. O ki bizim göz ışığımız ve O ki bizim gönül aydınlığımız. Mübarek elçin Muhammed'e, istisnasız bütün âlemlere rahmet olarak gönderilen Nebi'ye salât-u selam eyle. Salâvat ve selamatın bütün peygamberlere, ailelerine, sahabilerine ve kıyamete kadar tabilerine olsun. Ebeveynimize ve bize de ta kıyamete kadar olsun.

Ya Rabbi! Habibinin hakikatini; kadr-u kıymetini hakkıyla sadece sen bilirsin. Her kapalılığı açan Fatih, nübüvvet halkasının son zinciri, peygamberlik evinin son tuğlası, Hatem-un Nebî Ahmed, Mahmud, Muhammed, Mustafa'ya senin indindeki kadr-u kıymetince salât-u selam eyle.

Şu andan itibaren ta sonsuz sonsuzluğa kadar ulûhiyetince ve rububiyetince yaratılmışların en hayırlısına, ilk kulun ve kâinat aşırı ışık olan elçin Muhammed'e salât-u selam eyle.

Ey Hannan, Ey Mennan, Ey RAHMÂN! Bizi, ebeveynimizi, ailemizi ve kardeşlerimizi bu hamd-u sena ve salâvat ile hamd edenler derecesine ulaştır.

Bu eserde mutlaka şimdiye kadar okumadığınız, duymadığınız ve bilmediğiniz konulara vakıf olacaksınız, zira:

"O, HER GÜN YENİ BİR İŞTEDİR."

(RAHMAN, 29)

Kur'an'da tam bir tedebbür yaptıktan sonra anladığım ve kaleme aldığım konular sizlere olduğu gibi bana da yenidir.

Allah kelâmından yaratılış gerçeklerini öğrenince bilim dünyasının insanlığı ne kadar da yanlış ve yalanlarla yanılttıklarına şahit oldum.

Ürünlerin bilgilerini doğrudan ÜRETİCİDEN alarak yazdığımız bu yazıları okuyan bazı cahiller, inatçılar ve yalanları muhafaza etmek isteyenler, bu yeni ilim diye neşrettiğimiz gerçekleri inkar ederek çürütmeye çalışacaklardır.

Evet bu ilim bu zamanda gariptir (yabancıdır) ama şu hadis-i şerifi hatırladığımızda garip olmak, zorluklara namzet olmak olsa da, aynı zamanda hakikatin taraftarı olmak olacağından tesellisi büyük olacaktır zira:

"İSLAM GARİP OLARAK BAŞLADI VE TEKRAR BAŞLADIĞI GİBİ GARİP HALİNE DÖNECEKTİR. NE MUTLU O GARIPLERE!"

(MÜSLİM; TİRMİZİ, İBNİ MACE)

Bu eserde RIZIK VE ECEL konusunu günümüze kadar anlaşılandan çok daha farklı anlayarak tatmin olacağınızdan eminim.

Alimler MAHŞER MEYDANI, CENNET VE CEHENNEMİN nerede olacağından söz etmemişlerdir. Bu eserde bu sır perdeleri de aralanacak ve konuyla ilgili her ayrıntı ayan-beyan açıklanacaktır.

Kur'an-ı Kerim'de arza bırakılan BALANS-AĞIRLIKLARI yani RAVÂSİ maddesi maalesef dağlar olarak anlaşılmış. Ravâsi kanunu tam olarak bilinince Arşimet, Newton ve daha nicelerinin teorilerinin yanlış olduğu anlaşılacaktır. Zira arza ve dünya semasına hakim olan RAVÂSİ maddesi ve işlevi bilinmeyince bilimde yanılmalar kaçınılmazdı. Bu nedenle MÜSLÜMAN BİLİM İNSANLARINA ısrarla sesleniyorum: Kur'an'da ifade edilen ravâsi gerçeğini Allah rızası için araştırınız ve İslam ve insanlık alemini gerçek ilim ışığında gerçek ve faydalı bilim sayesinde kısa zamanda yüksek seviyelere ulaştırınız.

- Şimdiye kadar Batı "Dünya yuvarlak" dedi Müslümanlar da "Evet yuvarlak" dediler... Kur'an ne diyor, soran yok mu?

- Batı "Dünya dönüyor" dedi, Müslümanlar "Evet, evet dünya dönüyor

dediler..." Kur'an ne diyor, bilen yok mu?

- Bilim dünyası Güneşin Dünyadan 1.3 milyon kat büyük olduğunu söylüyor ve buna da kayıtsız ve şartsız inanılıyor. Acaba öyle mi?

- Dünyayı güneşin aydınlattığı iddia ediliyor. Kur'an'a göre ise gündüz ve gecenin tesir bakımından Güneş ve Ayla bir ilgisi yok. Allah gündüzü yaratıyor ve geceyi yaratıyor. Eşyayı gösteren güneş ziyası değil, bilakis güneşi gösteren gündüz ışığıdır. Güneşin ziyası "DAV" Ayın ışığı ise "NUR"dur. Bunlar tarih boyunca birbirinin aynı olarak anlaşılmıştır. Oysaki Kur'an aralarındaki farkı apaçık ifade etmektedir.

- Allahu Teala Ye'cûc ve Me'cûc konusunu ayrıntılarıyla anlamak ve anlatmayı nasip etti. Kur'an'daki RADM sözcüğünün set olmadığını, dolayısıyla ne anlama geldiğini ve Radm'ların dünyanın nerelerde olduğunu ifade etmeye çalıştık.

- Biz bu eserlerle bilim insanlarına gerçek bilgiye ulaştıracak kapıları açtık. Acilen o kapıdan girerek hakikati -Kur'an ayetlerinin tedebbür sonucu elde edilen anlamları ışığında- aramalarını ve bulmalarını tavsiye ederiz.

- Kur'an-ı Kerim'in bir mucizesi de her zamanda, her topluluğa hitap etmesidir. Kur'an'ın değişik tefsirleri zengin hitabetinin birer sonucudur. Bu nedenle geçmişteki Kur'an tefsirlerine sadakat göstereceğiz diye Kur'an-ı Hakîm'in bugünkü hitabına kendinizi sağır etmeyiniz. Hiç kimse Kur'an-ı Kerim'in güncel konuşmalarını susturmaya kalkışmasın, zira bunu istese de başaramayacaktır. Kur'an kendisini dinlemek isteyenlere vaktin anlayışına göre konuşarak mesajını ulaştıracaktır.

Prof. Magdy Dawoud
01.09.2019

"Besmele"nin sırrından bir damlacık

Dünyanın, ahiretin, Levh-i Mahfuz'un ve bütün evrenin sırrı Besmelededir. Cennet ve cehennemin sırrı Besmelededir.
Bereketin sırrı Besmelededir.
Cennetin kapısı Besmelededir.
Cehennemin kapısı, Besmelededir.

Besmele Allah'tan başka herkesi ve her şeyi sarar ve örter.
7 gök, 7 yer ve arş-ı âlâ Besmele'nin birinci harfindedir.
İhlaslı söylenen Besmele şeytanı yakar ve iblîsi uzaklaştırır.
Besmelenin ilk harfi böyleyken gerisinde neler neler vardır düşünülsün.

Besmelenin ilk harfi ile ikinci harfi arasında Allah'ın birliği yani tevhîd vardır. **Be** ile **Sîn** arasında **a** yani Arapçadaki **Elif** harfi vardır. Elif'in içerisinde uluhiyyet (ilahlık) ve tevhîd (birlik) vardır. Ondan sonra ikinci harf olan **Sîn س** harfi gelir.

Sîn harfinin anlamı: Allah'tan senin üzerine salat ve selam İslam ile ey Muhammed (sas). Sonra 3. harf **Mîm م** anlamı Muhammed'dir.

Sonra Lafza-i Celal yani İsmullah الله (Allahu Teala'nın ismi)

Ve sır ise Lafz-ul Celal'de İsmullah-il Âzam'dadır yani H هـ harfinde. İsmullah-il Âzam son harftedir.

Sonra 3 kelime gelir الرحمن Bu kelimeye baktığımızda ilk harfin Elif olduğunu görürüz ve Elif ا uluhiyyet demektir.

İkinci harf Lâm ل ve Allah ile alemlerin bağlantısını ifade eder.
Üçüncü harf Ra ر ve Rasulullah (sas) ile alemlerin bağlantısını ifade eder.
Dördüncü harf H ح zira O (sas) hamd eden, Hamîd'dir.
Ve sonra **Mîm** م harfi gelir ve Muhammed (sas) demektir.

Gelelim üçüncü kelimenin son harfine Errahmân'ın son harfi olan N ن harfi gelir. Bu harf çok tehlikelidir. Allahu Teala Kalem Suresi'nde bu kelime ile yemin etti yani **Nûn** ن harfiyle. Manası ise şöyledir: Rasulullah Nurullah'tan (sas) gelmiştir ve Allah'tan gelen Rasulullah'ın nurundan bütün mahlukat yaratılmıştır ve bu nurdan (ışıktan) Rasulullah (sas) bütün mahlukata rahmet olarak gönderilmiştir.

Bu harf çok önemlidir, zira Rasulullah'ın hakikati, Allah ile Rasulü arasındaki bağ ve sırlar **Nûn** ن harfinin içindedir. Yaratılış bu harftedir ve herkesin rızkı bu harfin içindedir; fakat sadece dünyada, çünkü bu kelime Allah'ın bütün dünyayı rubûbbiyyet ile saran Errahmân sıfatını göstermektedir. Bununla müminler, kâfirler, iblîs ve diğer şeytanlar yaşamak için her şeyi bulmaktadır. Yemek, içmek, nefes alıp vermek vs. gibi şeyler. Bu nedenle Rasulallah (sas) diyor ki:

> "Eğer dünyanın Allah katında bir sineğin kanadı kadar değeri olsaydı bundan kafirlere bir yudum su dahi vermezdi."

Bu yüzdendir ki Allah hem müminlere hem kafirlere rızık verir.
Bu rubûbbiyyet ile bağlantılı olan ERRAHMÂN (sıfatı) kelimesinin sırrıdır.

Allah **Nûn** = ن harfi ile yemin etti. Bu harf Allah dışında her şeyi ve herkesi kapsamaktadır.

Bu harfin üstünde nokta ن vardır ve bu nokta Allah'tan gelen sonsuz ışık (nur) ve o nur ise içinde Rasulullah (sas)'ın hakikatini barındırmaktadır.

Allah'ın ilk kulu, Allah'ı ilk öven ve Allah'a övgüsü en çok ve en yoğun olan ve bütün mahlukat istisnasız bundan dolayı yaratılmıştır.

O noktanin ن altında bir tabak = ن vardır. Bu tabak içerisinde yeri, göğü, arş-ı âlâyı, cennet ve cehennemi barındırır.

İsra ve Miraç gecesinde Rasulullah (sas) nerede ve nasılı bilinmeyen mahlukatın üzerinde bir yere gitti. Bu noktanın altında Levh-i Mahfuz ve cennet ile cehennem vardır.

Bütün peygamberlerin sırrı Rasulullah'ın vesilesiyle bu noktadan geldi. Bu 3. kelimeyi yani Errahmân kelimesini bitirmeden son kelimeye geçelim, yani Errahîm kelimesine.

ERRAHÎM kelimesi Mahkeme-i Kübra'da yani hesap gününde sadece müminlerle bağlantılıdır. Size bugün bütün yazdıklarım yeni ve ben kendimde hepsini bilmiyordum, hepsini Levh-i Mahfuz'dan okuyorum.

Errahîm son kelime olarak Besmelenin içinde özellikle kıyamet günü, ahiret içindir.
İçerisinde o malum gün için Rahmetullah ve Rasulullah'ın şefaati vardır. Çünkü o gün onlar çok lazımdır, onlarsız olmaz.

İlk harf Elif (uluhiyyet) Allah ile alakalı. O gün asla kimseden kimseye sahte kulluklar olmayacak ve kimse kimseyle şirk yapamayacak. Allahu Teala çağıracak ve soracak: "Limen-il mulk-il yevm", "Bugün mülk kimin?" Hiç kimse o cağrıya ve suale cevap vermeyecek çünkü veremeyecek ve nitekim Allahu Teala kendisi cevaplandıracak: "Lillahil Vâhid-il Kahhar." "Bir ve karşı durulamaz güç Sahibi Allah'ındır."

Sonra ikinci harf **Lâm** = ل harfi. Kime? Kimin için? Cevap ise **Ra** = ر Rasulullah için.

Ne? Allahu Teala, Rasulüne (sas) der ki: Sen alemlere ve bütün mahlukata rahmetsin. Sen benim rahmetimsin ve bu rahmetin tamamı 100 %. Sen bu rahmetin 1 %' ni dünyada harcadın ve 99 %'u ise o güne saklanıyor. O zaman şefaat et, çünkü mutlaka o gün şefaate çok ihtiyaç olacak.

Ondan sonra 4. harf gelir, **Ha** = ح harfi. Hamd demek yani Rasulullah'ın hamdi. Allah O'na ilham verecek ki o gün için saklanılan o yeni hamd ile Allah'a hamd edecek ve ondan sonra Rasulullah (sas) şefaat etmeye yetkili olacak. Daha sonra Rasulullah (sas) kime şefaat edecekse şefaati yanıt bulacak. Cinler ve insanlar için. Bu durum mükellef yaratıklar olan sadece bu iki cins için geçerlidir. Zira o iki cins aşağıda yani dünyada hayat sürmüş ve imtihan olunmuşlardır. Bu nedenle Errahim'deki **Ye** = ي harfinin altındaki iki nokta **insan ve cin** taifelerini ifade eder.

Sonra Besmele'nin son harfi **Mîm** = م gelir. Bu ise o gün hakikatiyle belirecek olan Muhammed (sas). Ashab-ul Cennet yani onun vesilesiyle Allah'a kulluk edenlerin cennete ve Ashab-un Nâr'ın da yani onun yolundan ve izinden gitmeyenlerin de cehenneme gitmesine vesile olacaktır.

Besmelenin baş harfi olan **be** = ب: ile dan (O'nunla, O'ndan) birlikte ve beraber anlamlarına gelmektedir yani refâgat ifade eden bir bağlaçtır. **Mîm** = م ise Besmelenin son harfidir. Yani mana bağlantısını şu şekilde ifade edebiliriz: Her şey Allah'tan Muhammed (sas) ile meydana gelmiştir. Yani Sevgili Peygamber Efendimiz olmasaydı hiçbir şey olmayacaktı, varlıkta sadece Allah olacaktı.

Allahumme salli alâ seyyidina Muhammedin
ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellem.

Bu risale Besmelenin anlamının sadece kücük bir özetiydi yani sadece

bir branşı. Besmelenin sonsuz branşları vardır bu sadece okyanustan bir damlaydı. Besmelenin sırları hakkında Hz. İbn Abbas (ra) demiştir ki: "Bütün dünyanın ve ahiretin sırları Levh-i Mahfuzda toplanmıştır. Levh-i Mahfuz'un sırları ise 100 kutsal kitapta toplanmıştır. 100 kitabın sırları 5 kutsal kitapta toplanmıştır ve 5 kitabın sırrı ise Kur'an-ı Kerîm'de toplanmıştır. Kur'an-ı Kerim'in sırları ise Fatiha Suresi'nde toplanmıştır ve Fatiha Suresi'nin sırları Besmelenin içinde toplanmıştır. Besmelenin sırrına hakim olan bütün dünyanın, ahiretin, Levh-i Mahfuz'un ve kainatın (universum) sırlarını biliyor demektir. Bu nedenle Hz. Ali (ra) demiştir ki: ***"Besmelenin sırrı katıksız ortaya çıktığı zaman ahir zamanı bekleyin."***

Ya Rabbî! Sırr-ı Âzam ile senin ismi Âzam'ın Besmelenin içinde yazan ve Besmelenin bütün sırları ve korumasını, bereketini, şifasını, kurtarıcılığını ver bize. Zulümden, kötülüklerden, şerlerden ve cehennemden koru. Amîn. Velhamdulillahi Rabbil alemîn, vessalatu ves-selamu ala eşref-ül murselin, ve alihit-Tahirin.

(Bir gün Avrupa'dan umreye gelen kardeşlerimle Mekke'de Haram-ı Şerifte itikafdayken teheccüd namazı kılarken, onların ortasındaydım. Hepimiz secdede uyuya kalmıştık ve Rasulullah (sas) gelip bana bir ameliyat yaptı, zemzem suyu ile dolu olan bir testi getirip göğsümü ve karnımı yıkadı ve o sudan bana içirdi. Sonra beni cennete götürdü. Ramazan umresinde yaptığım ibadetlerden dolayı oldukça yorulmuştum.

Rasulullah (sas) beni cennete götürdüğünde tarif edemeyeceğim şeyler gördüm. Irmaklar vardı ve orada bana yine tarif edemeyeceğim meyveler yedirildi. Sonra Rasulullah (sas) Kur'an'ı, bütün bilim ve ilimleri, bütün sırlarını ve her çesit Kur'an tefsirlerini ve Kur'an'ı ilgilendiren zahir ve batın ilimleri ağzıma doldurup bana içirdi. Ve aynı şekilde hadis ilmi, fıkıh ilmi, diğer bütün İslam İlimlerini ve dünya ve ahiretle ilgili bütün ilimleri, zahir ve batın ilimleri var olduklarından bu ana kadar hepsini ağzıma doldurup içirdi. Sonra ulemanın kıyamete kadar söylediklerini ağzımın içine doldurdu ve şöyle dedi: ***"Bunlar insanların ihtiyaçlarına göre her zaman senin ağzından çıkacak."***

Bunların hepsi namazın son secdesinde oldu ve imam Allahu ekber dediğinde uyandım ve namaza devam ettim. Selam verdikten sonra sağ tarafımda Almanya'dan Türk olan Adnan ve Mısır'lı biri vardı. Ben sâkindim ve tamamen hal sarhoşu olmuştum. Beni şaşırtan olay, Adnan'ın bana bakıp şöyle demesi oldu: "Abi ben secdede uyuyakaldım ve Rasulullah (sas)'ın böyle böyle yaptığını gördüm. Ve bunları Almanca olarak söyledi, sol tarafımdaki Arap'ın anlamayacağı şekilde yani. Sonra o Arap olan kardeşimiz bana: "Kardeşim senin neyin var? Sen kimsin ve o yediklerinden bana niye vermedin? Ben böyle böyle gördüm…" dedi.)

Elhamdulillah ve eşşukrulillah.
Allahumme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellem.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Hamdin hakikati ve çeşitleri

Bismillahi-r Rahmâni-r Rahîm

Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn ve's-salâtu ve's-selâmu alâ imâmi'l-enbiyâi ve'l-murselîn Elhamdullilah ve's-salâtu ve's-selâmu alâ Rasulillah.

Hamdin hakikati ve çeşitleri nelerdir?

Peygamberimiz (sas)'e bu isim "hamada" fiilinden "övmek" manasına gelen kelime, kimden gelmektedir? Muhammed, Mahmûd ve Ahmed. Her biri **"hamd"**den gelmektedir fakat belirli anlamları ile.

İnsanlar içinden en iyi ümmet olarak seçilen İslam ümmeti meydana çıktığında, Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"KIYAMET GÜNÜ İLK DİRİLTİLECEK OLAN BENİM,
BENDEN SONRA ÜMMETİM VE ARDINDAN İSE DİĞER
ÜMMETLER DİRİLTİLECEKLERDİR."

O (sas) mahşer günü diriltilecek olanların ilki olacaktır ve hamd sancağını taşıyacaktır. O (sas) en yüksek makam olan Makam-ı Mahmûd'a çıkacaktır. Bu durum ise çoğunlukla hamd ile alakalıdır. Bu nedenle hamdi anlayıp çeşitlerini bilmek zorundayız. Çünkü Allah'ın kendisi bizzat hamd etmektedir, Rasulullah (sas) ve tüm mahlukat da dahil hamd etmektedirler. Allahu Teala buyurmaktadır ki:

"HER ŞEY O'NU HAMD İLE TESBİH EDER. ANCAK, SİZ ONLARIN TESBİHLERİNİ ANLAMAZSINIZ."

(İSRA, 44)

Her zerrenin yani atomun elektronları vardır. Elektronlar da hamd eder, nötron da hamd eder, proton da hamd eder. Bunlardan daha küçük ve daha büyük her ne varsa arş-ı âlâya kadar hamd ederler! Arş-ı âlâda, yerlerde ve göklerde her atom ve zerre Allah'ı hamd ve tesbih eder.

Allah'ın hamdi ile Rasulullah (sas)'ın hamdi ve tüm yaratılan mahlukatın hamdi arasındaki fark nedir?

Mahlukatın hamdinden bahsettiğimizde cinlerin ve insanların hamdlerini özellikle belirtmek zorundayız ve meleklerin hamdini de belirtmeliyiz. Bunların her birinin kendine özgü hamd şekli vardır.

Bu ne anlama gelir? Bunları ve aralarındaki farkı nasıl anlayabiliriz ve anlamalıyız?

Allah'ın kendine yaptığı hamd ile başlayalım.

Fatiha Suresinin ilk ayetinde buyurulan yani geçen hamdi değerlendirelim:

İbni Abbâs (ra) buyurmuştur ki: ***"Evrenin tüm sırları Levh-i Mahfûz'dadır. Levh-i Mahfûz'un tüm sırları ise yüz kitaptadır. Bu yüz kitabın sırları ise beş kitaptadır ve bu beş kitabın sırları ise Kur'ân-ı Kerîm'de toplanmıştır. Kur'ân'ın sırları ise Fatiha Suresindedir, Fatiha Suresinin sırları ise Besmele'dedir."*** Her kim **"Bismillahirrahmânirrahîm"**in sırrını anlarsa, o kimse tüm evrenin ve Levh-i Mahfûz'un sırlarını anlayacaktır.

Fatiha Suresi "Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn" diye başlamaktadır. Bu YEDİ MESÂNİ de "Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn" cümlesi içindedir.

Allahu Teala, Rasulullah (sas)'a şöyle buyurmuştur:

"BİZ SANA YEDİ MESÂNİ VE KUR'ÂNİ'L-AZÎM'İ VERDİK."
(HİCR, 87)

İşte Kur'ân'da böyle buyrulmaktadır. Bu Yedi Mesâni'nin adı "Hamd ve Kur'âni'l-Azîm"dir.

Bahsi geçen bu **"Yedi Hamd"** nelerdir? Bunları ise "Hâ-mîm"de ve genel olarak da "Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn"de izah ettik.

Şimdi ise gelelim kitapların anası olan Ummu'l-Kitâb'a ve içinde Zâtullah'tan Zâtullah'a olan, "Hamdu'z-Zâti li'z-Zât" olan hamda. Allahu Teala biliyordu yaratılan tüm mahlukatın asla O'nun verdiği nimeti kapsayacak ölçüde hamd edemeyeceklerini. Çünkü Allah Subhanehu Elazîz olandır. Peki O Subhanehu ne yaptı? Kendisine hamd etti ve şöyle buyurdu: "Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn."

Bunun anlamı nedir? Allahu Teala, O Subhanehu tüm âlemler ve yarattığı her şey için rububiyetine yani terbiye ediciliğine ilişkin kendisine hamd etmektedir. Her zerre için Allah Subhanehu ve Teala kendisine hamd etmektedir. Çünkü bunların hepsini yaratan O'dur ve O'ndan başkası yaratamaz, kuşatamaz. Onları O'ndan gayrısı ne duyar ne de rızıklandırabilir.

Bunu kim yapabilir? Sadece Allah!
Kim terbiye edebilir? Sadece Allah!
Kim bunları kuşatabilir? Sadece Allah!
Tüm yaratılanlara kim rızık verebilir? Sadece Allah!
Kim onlara her daim niteliklerini verebilir ve onları görür? Sadece Allah!
Demek ki Allah tüm mahlukatı, rububiyeti ve tüm sıfatları ile kuşatır.
Es-Semiî olarak hepsini duyar.
Elbasîr olarak hepsini görür.
Errâzık olarak, hepsine rızkını verir.
Bunun gibi tüm sıfatları ile vs. yarattıklarını kuşatmıştır.

Bu nedenle O Subhanehu ve Teala her daim bütün sıfatları ile, rububiyetin sırrı ile tüm mahlukata durmaksızın hâzır ve nâzırdır. Rububiyetin anlamı

eğiten, terbiyecidir. Bu terbiyenin manası O'nun her şeye kefil olduğunu gösterir, tıpkı insanın kendi ailesini ve çocuklarını terbiye ettiği gibi.

Fakat insan düşmanına aş vermeyeceği gibi, elinden gelse onun canını almak isterken, Allah Rab olarak tüm mahlukatı eğitir. Kendisine karşı savaş açsalar dahi onların rızkını esirgemeden verendir. Onların niteliklerini daima yaşatır. Onlar Allah'ın düşmanları olsalar da bu böyledir ve O'nun yerine bir puta, şeytana ya da put edindikleri Güneş'e taparak şirk koşsalar dahi bunu yapar. Yine de onların Rabbi olarak onlara her şeyi vermeye devam eder.

Bu nedenle bunu O'ndan başka hiçkimse yapamaz, tüm mahlukatın Rabbi olan O Subhanehu ve Teala dışında kimse bu makama muktedir değildir.

O'dur Elazîz ve Elğanî olan, demek ki sadece ve yalnız Allah sıfatları ile her şeyi kuşatıp terbiye edebilendir ve O Subhanehu kendisine hamd etmektedir. Kendisine hamd etmesinin nedeni ise, O bilir ki mahlukatın hiçbiri Allah'ı sıfatlarıyla kuşatamaz, O'nun kendisinden başka hiçkimse. O Subhanehu bu kudrete sahiptir ve bu nedenle kendisine hamd etmektedir. Çünkü O istisnasız âlemlerin ve tüm mahlukatın Rabbidir. Hiçkimse bu rububiyete ortak olamaz. Buna muktedir olan sadece kendisidir.

Bu nedenle Allah'ın hamdi mutlaktır, yoğun ve noksansız "Hamdu'l-Kemâlât"tır. Çünkü O'na karşı olanları dahi eğitir ve onlara yaşamaları için muhtaç oldukları her şeyi verir. O'dur rububiyeti ile her şeyi kuşatan. Bu özellik ise O Subhanehu'dan başka kimseye mahsus değildir, O'ndan başkasında yoktur. Allah'ın hamdi O'nun rububiyetine özgüdür ve Subhanehu'dan başka kimse bu özelliğe sahip değildir. Buraya çok dikkat edin! Sen mahlukatı asla kuşatamayacağın için, bu hamdi de asla yapamazsın. Bu bütüncül hamdi ancak her şeyin Rabbi olan yapabilir, O ise Allah'tır.

Sen sınırlı bir mahluk iken nasıl tüm mahlukatın yerine O'na bu hamdi yapabilirsin ki? Öncelike onların hepsini tanıyor olman gerekir ve

mahlukatta bulunan her zerreyi ki, her birinin namına onlar için Allah'a hamd edebilesin. Oysa bunu hiçkimse yapamaz.

Bu nedenle rububiyetin hamdi mutlaktır, mutlak bir hamddir. Oysa Allah namazda olduğumuzda, yani O'nunla bağlantıda olduğumuzda bize bu onuru verdi. Her gün, günde beş defa, her rekâtta, hem farz, hem nafile namazında Fatiha Suresini okuduğumuzda "Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn" demekteyiz. Bu seni Allah'a yaklaştırıp, O'nunla iletişime girmeni sağlar. Fatiha Suresindeki bu hamd seni Allah'a yaklaştırıp O'nunla bağlantıya geçmeni sağlıyorsa, demek ki sen kendi namazında O'nun hamdini tesbih ediyorsun. Bu senin için bir yüceltmedir ve Ümmet-i İslam için büyük bir onurdur. Çünkü hamd edenlerin imâmı senin Rasulündür (sas). O Ahmed'dir, hamd edenlerden en çok hamd edendir. Bu nedenden dolayı El-Fatiha, "Kitabın Anası" olarak anılmaktadır. Yani Levh-i Mahfûz'un anasıdır, dünyanın ve ahiretin anasıdır. Çünkü içinde Besmele geçmektedir. Bazı imâmlar -İmâm Malik ve İmâm Hanefi dışında- Besmeleyi ayet olarak değerlendirmemektedirler.

Fatiha Suresi ayet olarak geçmektedir ve Besmele de ayettir. Tüm evrenin sırrı Besmeledir ve Fatiha Suresindedir. Yedi Mesâni ve Rasulullah (sas)'ın yedi hamd çeşitleri de Besmelededir. Rabbu'l-âlemîn'in mutlak hamdi olarak, Rasulullah (sas)'ı tüm mahlukata **"Ahmed"** İmâmu'l-Hamîd olarak üstün kıldığı ile. En çok hamd eden olarak ve mahşer günü hamd sancağını taşıyacak ve insanlar arasında dünyada Ahmed, Muhammed olarak anılan kimse olarak. Mahmûd ne demek? Gökte ve Arş-ı Âlâ'da meleklerin arasında ve Allah katında en çok öven kimse demektir. O'dur bu kul, çünkü Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"DE Kİ: EĞER RAHMAN'IN BİR OĞLU OLSAYDI, İLK KUL (O OĞUL) BEN OLURDUM."

(ZUHRUF, 81)

Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn'in sırrı ile ilk 'hamd' Allah'tan Allah'adır ve Allah'ın rububiyet özelliğine ilişkindir.

Burada dikkat etmeliyiz! O rububiyet ve uluhiyet sadece Allah

Subhanehu'ya aittir. Çünkü O tüm mahlukatın Rabbidir. Her şeyi yaratan ve veren O'dur. Sana her şeyi veren, sana hâkim olan, seni yaratan, Kâdir olan, sana emir veren ve kendisine itaat etmek zorunda olduğun sadece Allah'tır.

Eğer bu böyle ise, peki Allah'a değil de şeytana, puta, Güneş'e tapan ya da hiçbir şeye ibadet etmeyenlerin durumu nedir? Onlar kendilerine verilen akıl emaneti ile dalâlete düştüler ve emanete hıyanet ettiler. Gökler, dünya ve dağlar bu emaneti almamış ve kabul etmemiş iken, insan, cehaleti ve kendine zulmü ile bu emaneti kabul etti ve taşıdı. Bu nedenle emanetten kasıt insanın aklıdır. İnsanda iki türlü ubudiyet (kulluk) mevcuttur. Birisi Cebriyye ya da Kahriyye Ubudiyeti. Bu ubudiyetin delili ise Kur'ân'da şöyle geçmektedir:

"GÖKLERDE VE YERDE BULUNAN HER ŞEY (HERKES),
RAHMAN'A KUL OLARAK GELİR."

(MERYEM, 93)

Bu âyet-i kerîmede **"Ubudiyyet-i Cebriyye"** veya **"Kahriyye"** yani **"Zorunlu Kulluk"** ifade edilmektedir. Bu kulluk bütün mahlukatı kapsamaktadır. İnsanî ve cinnî şeytanlar dahi bu zorunlu kulluk kapsamındadırlar. Allahu Teala herkesin ve her şeyin Rabbi olduğu için herkes ve her şey O'na isteyerek veya zorla kulluk etmek durumundadır. Bu durum öncelikle böyle biline. Yoksa müşrikler belki derlerdi ki: "O bize bütün nimetlerden verdiği halde, bakın biz O'na kulluk etmiyoruz. O bizden korkarak mecbur veriyor." Ve Allah'a zayıflık ya da hakimiyetsizlik yakıştırmasında bulunabilirlerdi. Hâşâ ki hâşâ. Kim bunu O'nun için diyebilir ki? Herkes istese de istemese de O'nun iradesine boyun bükmek zorundadır. Bu filmde iyilik veya kötülük rolünü seçme hürriyetini vermiştir gerçi, ama kim O'nun setinden çıkarak başka bir filme girebilir veya başka bir senaryoda rol alabilir? Tabir yerindeyse herkes bu filmde rol almak zorundadır; ama iyi ama kötü rol.

Bunun dışında bir de **"Ubudiyyet-i İhtiyârî"** (seçilen ve tercih edilen; kişinin iradesine bağlı kulluk) vardır. Bu kulluk insan ve cinlerin emanet olarak taşımayı kabul ettikleri akla dayanmaktadır. Allah'a kulluk yapmak

ve O'na itaat etmek emaneti korumak anlamına gelmektedir. Bu durumda her iki kulluk çeşidini de yerine getirmiş oluruz.

Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn ki herkes ve her şey O'na isteyerek ve zorla kulluk yapmaktadır. Emaneti yerine getirenlere Rahîm tecellisi olacak, ama emanete hıyanet edenlere ise Rahman ve Rab tecellisi olacaktır. O kendi kendisine hamd etmektedir ve sen de O'na her namazın her rek'atinde, Fatiha'da O'nun hamdini zikretmektesin. Bu Ümmet-i İslam için bir şereftir. Rasulullah Muhammed (sas)'e ümmet olmak ayrı bir şereftir.

Mahlukatından hiçkimse o kapsamlı hamdin hakkını veremeyeceği için, kendisi bizzat yapmaktadır ki o hamd eksikliğinden dolayı mahlukatın yaratılmasında herhangi bir sorun olmasın. Ne yaratış konusunda ve varlığın devamlılığı konusunda, ne rızık konusunda mahlukatın hiçbir eksiği bulunmamaktadır.

Mahlukatın rızık taksim işi senin eline bırakılsa ne olurdu? Tümü değil mahlukatın küçük bir kısmının dahi rızkını temin ve tedarik edemezdin. Her mahlukun rızkını, ihtiyaçlarını ve himayelerini sadece O Subhanehu yapmaktadır, bu nedenle de hamd O'na mahsustur ve O'na mahsus olan hamdi de ancak O yapabilir.

Allah'ın hamdinden sonra ikinci hamd olarak Rasulullah'ın hamdi gelir. Rasulullah'ın hamdi birinci hamd olan Allah'ın hamdi altındadır ve o hamddendir. O durum Hamdullah'ın Nurullah'a tecellisidir ve Nurullah ise Rasulullah'tır. (Bu konuyu etraflıca **"Kur'ân'daki Aydınlatılmış Evler"** kitabımızdan okuyabilirsiniz. Arapça, Türkçe, Almanca ve Fransızca olarak yazılmış ve yayınlanmış, Arapça ve Türkçesi de basılmıştır.)

Rasulullah (sas) Allah'ın nurudur ve bununla birlikte ilk nur ve ilk kuldur. Bütün mahlukat o nurun içindedir ve o nurdandır. Allahu Teala'nın bir hadîs-i kudsîde buyurduğu gibi:

"Gizli bir hazineydim, bilinmekliğimi sevdim ve halkı yarattım."

"Gizli Hazine"nin ortaya çıkma olayında kendisine ait olan o nur O'nun murâdı idi ve Hamdullah o nura tecelli etti, nur ise Allah'a hamd etti. Allah'a ilk hamdini yaratılan ilk abid (kul) olarak secde ederek yaptı. Rasulullah (sas) hamîdlerin (hamd edenlerin) ve âbidlerin (ibadet edenlerin) ilk imâmıdır. Kur'ân'da buyurulduğu gibi O (sas) "Nur"dur.

Allahu Teala bir âyet-i celîlede şöyle buyurmaktadır:

"DOĞRUSU SİZE ALLAH'TAN BİR NUR VE APAÇIK BİR KİTAP GELMİŞTİR."

(MAİDE, 15)

İbni Abbâs (ra) buyurdu ki: "Kitap Kur'ân'dır ve nurdan maksat, Kur'ân'ın nuru ve Rasulullah'tır." Evet Rasulullah (sas)'ın kendisi nurdur. O'na (sas) Allah'tan nur ve apaçık (anlaşılır) bir kitap verilmiştir.

Bu nedenle O nur ilk hamdi yaptı ve hamd edenlerin imâmı Rasulullah (sas) mahşerde hamd sancağını taşıyacaktır. Övülen makam olan Makâm-ı Mahmûd'u alacaktır.

Makâm-ı Mahmûd nedir?
Makâm-ı Mahmûd nerededir?

Rasulullah (sas)'ın kendisi ilk nur olarak Makam-ı Mahmûd makamının kendisidir. İlk nur Rasulullah'tır (sas) ve Allah'ın hamdi O'na (sas) tecelli ettiği için, ilk hamdi ilk kul olarak Rasulullah (sas) yapmıştır.

Allah'a olan bu hamdden dolayı Allah O'nu (sas) sevdi ve yaptığı hamdi övdü, O'nun (sas) övgüsünü övdü. Bu nedenle Allah tarafından Mahmûd oldu ve O Nur'dan tüm melekler, mahlukat, Levh ve Kalem vs. yaratıldı.

Allahu Teala Rasulullah (sas)'ın nurunu her mahlukuna, evrendeki her zerreye rahmet olarak gönderdi. Çünkü Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

"BİZ SENİ ANCAK ÂLEMLERE RAHMET OLARAK GÖNDERDİK."

(ENBİYA, 107)

Bu nedenle Rasulullah Seyyidina Muhammed (sas) istisnasız tüm mahûkâta ve her zerreye rahmettir. Nedir o rahmet? O (sas) onlara tevhidi öğretti, Allah'ı tenzih etmeyi öğretti. Tenzih nedir? Tesbih ya da tenzihin anlamı Allah'ın münezzeh olmasıdır. Kimse O'nun nasıl ve nerede olduğunu söyleyemez, O'na niçin ve neden gibi sualler soramaz ve sorgulayamaz. Kimse onu hayal dahi edemez. O tahmin edebileceğimiz her şeyin üzerinde ve münezzehdir. Noksanlıklardan uzaktır. Aklın, idrak ve tavsifinden, dilin tasvir ve tarifinden uzak ve münezzehtir.

Fakat seni nasıl tanıyabiliriz Ya Allah?

O bize kendisini tanımlayabilmemiz, itaat ile kulluk edebilmemiz için sıfatlar verdi. Fakat Allahu Teala bu sıfatlardan da münezzehtir. Çünkü Allah Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH, ONLARIN NİTELENDİRDİKLERİ ŞEYLERDEN MÜNEZZEHTİR (UZAKTIR, YÜCEDİR)."

(SÂFFÂT, 159)

Buradaki tarif mutlaktır. Bizler Allah'ın Elbasîr olduğunu diyoruz. Bu nedenle O'nun da bizim gibi gözleri var ve bizi öyle görüyor diyebilir miyiz? Tabii ki hayır!

O Elbasîr'dir, fakat O her şeyden münezzehtir, tahmin edebileceğimiz her şeyden ötedir, Subhan'dır. İnsan bunu aklı, idrakı, dili ile Elbasîr'in ya da Es-Semiî'nin (her şeyi işiten), Elkadîr'in anlamına yönelik sınırlandırma getiremez. Birincisi bu sıfatlar bizim sıfatlarımız gibi anlaşılmamalı ve ikincisi ise Allah'ın zâtının, kendisini tanıyabilmemiz için bizim yararımıza yarattığı sıfatlarından da münezzeh olduğunu bilmeliyiz. Bunlar, sıfatlar sadece bizim O'nu tanımamız ve O'na kulluk yapabilmemiz içindir. Fakat O Subhanehu ve Teala bunların da üzerinde, her şeyden münezzehtir.

Fakat Rabbimize nasıl kulluk edebiliriz? Farklı bir şekilde kulluk edip O'na yaraşmayan bir biçimde O'na yakarmamamız için, O'na müracaat ve münacaat edebilmemiz ve kulluk edebilmemiz için bizlere, kendisine dair sıfatlar verdi.

Bu nedenle Âyetu'l-Kursî'nin sonunda, son ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"ALLAHU LÂ İLAHA İLLA HUVE'L-HAYYU'L-KAYYÛM." (Allah, yoktur ilah, illa O Hayyu'l-Kayyûm vardır.) Yine buyurmaktadır ki: "VE HUVE'L-ALİYYU'L-AZÎM." (O Elaliyyu'l-Azîm'dir.) Elaliyy'nin anlamı: O en yüce ve en büyük olandır.

Elhayy: Hayat sahibi, mutlak diri olan. Evet, Allah da hayat sahibi ve diri insan da hayat sahibi ve diri. Buna rağmen "O'nun hayatı benim hayatım gibidir" diyemezsin ve dememelisin.

O'nun hayatı hayatlar yaratmakta ve öldürmektedir, fakat O ölmez. Onun hayatı hayat verir, kendisi ölmeksizin. O öldürür, fakat kendisi ölmez. Bu nedenle Âyetu'l-Kursî'nin sonunda Allah buyurmaktadır ki: "O Elaliyyu'l-Azîm'dir." Dolayısı ile en büyük, okuduğunuz ya da idrak ettiğinizden de daha büyüktür, ister bu bilgi Kur'ân'dan ister herhangi başka bir yerden olsun. Hayır, O her şeyden ve hatta büyüklük anlayışından da daha büyüktür!

Fakat senin O'na, O'nun sana öğrettiği, bildirdiği bu sıfatlarla kulluk etmen gerekir. Bu sıfat Tevkifiyye'dir yani ne değiştirebilirsin, ne de çoğaltabilirsin.

Şimdi ikinci hamddeyiz, Rasulullah (sas)'ın hamdinde.

Bunun üzerine Allahu Teala Rasulünü (sas) ilk nur olarak tüm âlemlere gönderdi. Yani Allah'ın haricinde olan her şey için, Allah Rasulullah (sas)'ı gönderdi. Allah neler için Rab ise Rasulullah (sas) onlar için rahmettir. Allah buyurdu ki:

"YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDE BULUNANLAR ALLAH'I TESBİH EDERLER. O'NU HAMD İLE TESBİH ETMEYEN HİÇBİR ŞEY YOKTUR. ANCAK, SİZ ONLARIN TESBİHLERİNİ ANLAMAZSINIZ. O, HALÎM'DİR (MÜSAMAHALI), GAFÛR'DUR (ÇOK BAĞIŞLAYICI)."

(İSRA, 44)

Tesbih nedir? Tesbih tenzih anlamına gelir, yani Allah'ın her şeyden münezzeh olup, idrak edebileceğin her şeyin üzerinde olduğu anlamına gelmektedir. Buradaki tesbih her şeyin özünde mevcut olan ubudiyettir. Demek ki yaratıklar hakikatte O'na hiçbir şeyi ilahlıkta ortak koşmamaktalar. O'dur Yaradan, mahlukatın ilahı ve her şeyden münezzeh olan Allahu Teala, elinle yaptığın bir put gibi nakıs değil, bilakis kemal sahibi Subhan'dır O.

Ömer bin Hattâb (ra) hurmadan put yapar ve acıktığında onu yermiş. Sonradan ise kendisi de bu duruma şaşkınlığını ifade etmiştir. Bu İslam'dan önceki bir durum idi. Bu noksanlıktır. Her şey Allah'ı tenzih etmektedir, dolayısı ile tesbih etmektedir. Yani her şey O'na ilah der ve O'na kulluk eder. Bu tenzih ve ubudiyete paralel olarak da Allah'a hamd eder.

Allahu Teala ayetinde şöyle buyurmaktadır: "YUSEBBİHU Bİ HAMDİHİ" "O'NU HAMD İLE TESBİH EDER." Demek ki paralel olarak, eş zamanlı Rablerine hem hamd ederler hem O'nu tesbih ederler. Kim tüm bu mahlukata Allah'ın uluhiyetini tesbih ve hamd şeklinde verdi ve öğretti? Elbette Rasulullah (sas), çünkü O (sas) tüm mahlukata rahmettir. Yaradanlarını tanıyıp, övgü ile ona hamd ederek durmaksızın itaat ile kulluk etmeleri için.

Bu nedenle Rasulullah (sas) tüm mahlukatın içinde övülendir ve, çünkü Rasulullah (sas) ubudiyete, uluhiyeti ve hamdi getirmiştir. Eğer Allah bizzat Rasulullah (sas)'a salavât yapıyorsa, O'nun melekleri de yapacak ve yapıyorlar. Allah buyurmaktadır ki:

"ALLAH VE MELEKLERİ PEYGAMBER'E SALÂT EDERLER. EY İMAN EDENLER! SİZ DE ONA SALÂT VE SELÂM EDİN."

(AHZAB, 56)

Eğer Allah ve melekleri Rasulullah (sas)'a salavât ediyorsa, evrende bulunan her zerre de Rasulullah (sas)'a salavât ediyor anlamına gelir. Neden mi? Zira Rasulullah (sas)'ın üzerine salavât getirmek şu anlama gelir: O (sas) mahlukata rahmet olarak uluhiyeti ve O'na hamdi öğretti. Eğer Allahu Teala salavât ediyorsa, tüm mahlukat da salavât etmelidir ve ediyor. Demek ki Allah O'nun (sas) üzerine salavât yapıyor, Rasulullah (sas) kendi üzerine salavât yapıyor ve tüm mahlukat da Rasulullah (sas) üzerine salavât getiriyor. Allah'ın Rasulullah (sas)'a salavâtı tecelli eder de Rasulullah'a en yüce hamdi yaptırır. Öyle ki O'nu (sas) bizzat Makam-ı Mahmûd kılar. Rasulullah (sas)'ın hamdi ise mahlukata tecelli eder de bütün mahlukat Rasulullah (sas)'a salavât eder.

Tesbih, hamd ve salavât her zerredeki daimi pozitif enerji kaynağıdırlar. Tesbih, hamd ve salavât yapan bir insan kâinattaki o nurânî pozitif enerji halkasına dahil olur ve dolayısıyla negatif enerjilere karşı zırhlı bir hale gelir. Hatta insan diliyle bu mübarek kelimeleri söylemese de sadece aklından geçirse ve fikretse dahi aynı etki oluşur. Kişi bu sözleri söylemeyi ve şuur etmeyi unutursa kâinattaki o nurânî pozitif enerji dairesinin dışına çıkar. Sonra negatif enerjilerin hedefi haline gelir.

Bu şartları yerine getiren kişi ise ölmeden evvel o nurânî âlemde canlanır ve orada yaşar. O nurânî âlemde yaşadığı için artık başına gelen imtihanlar, ibtilalar ve belalar ona kolaylaşır. O şahıs ölüm kaygısı da çekmez, zira ölmeden önce dünya âleminde ölmüş ve o nurânî âlemde dirilmiştir. O nurânî âleme geçmiş insanın hali sanki ölmüş, dirilmiş ve cennete gitmiş insanın hali gibidir. Kederler onun umutlarını bitirmez, dertler onu tüketmez. Zira o artık Allah'ın maiyyetindedir yani beraberliğinde. Allahu Teala'nın maiyyeti cennetin ve lezzetlerinin üstündedir. Allah rızasının birinci neticesi Allah'ın maiyyetidir ve ikinci neticesi ise cennettir.

Allah'ın maiyyetini bulanlar yaratılmışlara bakmazlar. Zira Allah'ın yarattıkları ikinci derecededirler. Ancak dünyevi yaratılışları yani mahiyetleri o nurânî âlem ile aralarında ince bir perdedir. Ancak ahiretteki yeni yaratılışta Allah'ın Zât nurunu görerek Allah ile konuşacaklardır.

Bu nedenle Rasulullah (sas) beşeriyetiyle bu duruma ulaşınca miraçta Allah ile görüşebildi. Görüşebilme haline gelene kadar şu evrelerden geçti: Önce mağaraya çekilerek TEFEKKÜR ve TEEMMÜL yaptı. İkinci aşamada yanına Cibrîl (as) gelerek O'nun (sas) beşeriyetine sarıldı ve sonra da Allah'tan vahiy getirdi, yani "İkra" ile başlayan ilk Kur'ân ayetini belletti. Allah ismi bütün insanlık tarihi boyunca hiçbir yaratılmışa konulmadığı gibi Kelâmullah olan Kur'ân'da isim olarak hiçbir dilde, hiçbir şeye ve kimseye verilmemiştir. Kur'ân vahyinden sonra ise Rasulullah (sas) bu ön hazırlıklardan sonra iyice nurâniyete gark olduktan sonra isra ve miraç yaparak daha doğrusu Allah tarafından yaptırılarak bizzat Allahu Teala ile görüşmüştür.

Necm Suresinin 9. ayetinde geçen "FE KÂNE KÂBE KAVSEYNİ EV EDNÂ." Türkçesi: "İKİ YAY ARALIĞI KADAR, YAHUT DAHA AZ OLDU" ne anlama gelir? Hakikat ve hakikatin Rabbinin buluşmasının en son zirvesi. O (sas) miraçtan döndü. O yaşadığı durumlardan sonra dünyaya gelerek normal hayatını sürdürdü. Biz de Kelâmullah okuyarak, hamd, tesbih ve salavât ederek O'na tâbi olacağız. Bizim bu ittibamız bizi nurânî âleme çekeceği için Peygamberin (sas) miraçta yaşadıklarını inşaallah biz de o nurânî âlemde O'nun varisleri olarak yaşama imkanını bulacağız. Zira Rasulullah (sas) bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

"ÂLİMLER, PEYGAMBERLERİN VARİSLERİDİR."
(EBU DÂVUD, İLM 1, (3641); TİRMİZİ, İLM 19, (2683); İBNİ MÂCE, MUKADDİME 17, (223))

Rasulullah (sas) miraçta **"Kâbe Kavseyn"**e ulaştı. Yaklaşanlardan biri Hâlık diğeri ise mahluk. Eğer dünya yaşamında o nurânî âleme geçerek orada peygamber varisleri olarak Peygamberin (sas) miraçta yaşadıklarını yaşayamazlarsa ahirette yaşarlar ama yaşarlar. Rasulullah'ın miraçta ulaştığı yakınlık derecelerine cennette ulaşarak yaşar ve lezzetlenirler. O (sas) cennette tabii ki daha fazla lezzet alacaktır. En üstün cennet derecesi ve katı olan Cennetü'l-Firdevs'e girsek ve Rasulullah (sas)'ın yanında bulunsak da O'nun (sas) yüce makamından dolayı alacağı lezzet bizimkisinden farklı ve fazladır.

Zikrullah ile kalpler huzura ve sükuna erer ve mutmain olur. Rasulullah (sas) üzere salavât ile de dünyada **"Kâbe Kavseyn"**e ulaşılır. Bir taraftan zikir diğer taraftan ise salavât. Salavât sılat kelimesinden gelir ve rahmet ve bağlantıdır. Allah bizi O'nunla salavât bağı ile bağlar.

Allahu Teala İnşirah Suresinin 4. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"SENİN ŞANINI YÜCELTMEDİK Mİ?"
(İNŞİRAH, 4)

İşte salavâtta Allah'ın Rasulünü (sas) yüceltmelerinden biri bu yüceltmedir.

Allah'ın Rasulullah'a salavâtı Rasulullah'a hamd olarak tezahür eder. O yansımanın sebebi nedir? Çünkü Rasulullah (sas) hakikatte tüm mahlukata rahmettir. Bu sebepten O (sas) adeta şöyle demektedir: "Sanadır hamd ya Rabbi, çünkü sen beni âlemlere yani tüm mahlukata rahmet olarak gönderdin, onların hepsine benimle, sana kulluk yapmayı ve hamd etmeyi öğrettin."

Demek ki, Rasulullah (sas)'ın hamdi, Allah'ın Rasulullah (sas)'ı yükseltmesi ya da Allah'a yaklaştırması için değildir. O zaten el-Makamu'l-Mahmûd ile aynı yerdedir ve hatta o makamın bizzat kendisidir; O (sas) övülme makamındadır, buradaki mesele başka. Bu satırlar o hamd ve o salavâtın nedenselliğini ve bağlantılarını izah etmektedir. Demek ki, Rasulullah (sas)'ın hamdi, Nurullah olarak tüm mahlukâtın kendisinden yaratılmış olmasıdır ve onlara da tesbih ve hamdi (yani kulluğu ve övgüyü) öğretmiş olmasıdır. Bu mertebeye getirildiği için de Allah'a hamd etmektedir.

Rasulullah (sas)'ın Allah'a olan hamdi, Rasulullah (sas)'ın tüm mahlukata olan rahmetine yöneliktir ve onun getirdiği kulluk yani ubudiyeti Allah'a yönlendirmesi ve onlara Allah'a hamd etmeyi öğretmesine yöneliktir.

Bu nedenle tüm mahlukat Rasulullah (sas)'ın üzerine salavât etmektedir. Çünkü bu onlara öğretildi. Bu yüzden (sas) övülendir. Göklerde Mahmûd en çok övülen, dünyada ise en çok öven Muhammed (sas)'dir.

Mahlukattan dolayı ve bilhassa da ins ve cinlerden dolayı, çünkü onlara Rasulullah (sas) için Allah'a salavât etmeleri emredildi.

Rasulullah (sas) insanlar ve cinlere rasul (elçi) olarak geldi. İnsanlar ve cinler kıyamette ya cennet ya da cehenneme gidecekler, zira iki zümre de hesaba tabi tutulacaklar ve cennete girebilmeleri için Peygamberimizin (sas) şefaatine nail olmaları gerekmektedir. Rasulullah (sas)'a yaklaşarak şefaatine ermeleri için, Rasulullah (sas)'ın üzerine salavât etmeleri emrolundu. Rasulullah (sas) şöyle buyurmaktadır:

"MAHŞER GÜNÜ BANA EN YAKIN OLACAK OLANLAR
BANA EN ÇOK SALAVÂT GETİRENLERDİR."

Yine buyurmaktadır ki:

"BANA SALAVÂT EDENE ALLAH DA SALAVÂT EDER. HER
KİM BANA 10 SALAVÂT EDERSE, ALLAH ONA 100 SALAVÂT
EDER VE ALLAH'IN 100 SALAVÂT ETTİĞİ KİMSEYİ, ALLAH
CEHENNEM AZABINDAN MUAF TUTACAKTIR."

Fakat öylesine ve sıradan sayı çoğaltmak salavâtı değil, sevgi ve daim olan salavât ile salavât yapın. Sevginiz ve sünnetine tabi olmanız o salavâtınızın kanıtı olsun. Yapmayacağınız bir şeyi söylemekten sakınınız!

"Allahumme salli ala seyyidina Muhammed" demekle: "Ya Rabbi onun üzerine salavât yap" diyoruz. Biz O'nun (sas) hakikatini tanımadığımız için O'nu tanıyan ve kadrini bilen Allah'tan O'nun (sas) üzerine salavât yapmasını istiyoruz.

Demek ki Rasulullah (sas) üzere yapılan salavât O'nun ÂLEMLERE RAHMET olarak tüm âlemlere ubudiyet ve hamdlerini getirmesi ve belletmesi ile alakalıdır. Buna karşılık tüm mahlukat da O'na salavât ile karşılık vermiş ve vermektedir.

Öncelikle Allah ve melekleri Rasulullah (sas) üzerine salavât etmişlerdir. Rasulullah (sas)'ın hamdi o ayetle bağlantılıdır. Rasulullah (sas) bu hamdinde, Allah'a şöyle buyurmaktadır: **"Elhamdulillahi Rabbi'l-**

âlemîn." Âlemlere rahmet olarak gönderilen Rasulullah (sas) Âlemlerin Rabbi olan Allah'a en büyük hamdi yapmıştır. Zira O (sas) hem Murâdullah'tır hem Nurullah'tır ve gönderildiği bütün âlemlere ibadet, hamd ve tesbihlerini belleten muallimdir.

Meleklerin salavâtı nedir? Melekler hamd ve tesbih ederler mi?

Onların varlığı yalnızca ubudiyet içindir. Ubudiyetleri ile Allah'a hamd ve tesbih ederler ve Rasulullah (sas)'a salavât ederler. Melekler Nurullah'tan yaratılmışlardır; ne yer içer ne de hata yaparlar. Onlar ancak Allah'a ibadet ederler yani tesbih ve hamd ve Rasulullah (sas)'a da salavât ederler. Eğer Allah Rasulullah (sas)'a salavât ediyorsa, melekler de kendi varlıklarının sürekliliği için Allah'a hamd ve tesbih ve rasulüne (sas) salavât etmek zorundalar. Kısacası melekler devamlılıkları için Allah'a hamd ve tesbih ve Rasulullah (sas)'a salavât eder.

Allah'ın kendisine yaptığı hamdi, Rasulullah'ın Allah'a yaptığı hamdi ve insan ve cinlerin yaptıkları hamd ve tesbihi anlattık. Allah'ın Rasulullah (sas)'a yaptığı salavâtı, meleklerin yaptıkları salavatı işledik ve şimdi ise her zerrenin Allah'a hamd ve tesbihini anladığımız kadarıyla anlatmaya çabalayacağız.

Tüm mahlukatın Allah'a olan hamd ve tesbihleri, Rasulullah (sas)'ın onlara olan rahmetidir. Eğer Rasulullah (sas)'ın tüm mahlukâta rahmet olarak geldiğini görüyorsak her zerreye olan o rahmet neticesinde deriz ki: **"Elhamdulillah, kulluğumuz sanadır ya Allah ve sen her şeyden münezzehsin ve hamd sanadır."** (Çünkü Allah hamd ile tesbihi birlikte buyurmaktadır). Neden mi? "Çünkü sen bize rahmetini gönderdin. Gönderdiğin bu rahmet neticesinde sana kulluk etmeyi ve hamd ile tesbih etmeyi öğrendik" diyorlar.

> "YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDE BULUNANLAR ALLAH'I TESBİH EDERLER. O'NU HAMD İLE TESBİH ETMEYEN HİÇBİR ŞEY YOKTUR. ANCAK, SİZ ONLARIN TESBİHLERİNİ ANLAMAZSINIZ. O, HALÎM'DİR (MÜSAMAHALI), GAFÛR'DUR (ÇOK BAĞIŞLAYICI)."

(İSRA, 44)

Allah'ın o gönderilen rahmete salavât ettiğini görünce yaratılanlar kendileri de o rahmetten ve Nurullah'tan var edildikleri için Rasulullah (sas)'a salavât getirirler. Bu nedenle O (sas) bütün mahlukât içinde her mahluk ve her atom ve daha büyüğü ve daha küçüğü tarafından en çok övülen Mahmûd olmuştur.

"Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn", cümle-i tayyibesinin kısaca izahı budur. Fakat buna ilaveten bir şey daha söylemeliyiz. Rasulullah (sas) bir insan ve peygamber olarak, Mekke'de yaşadığı felaketlerden sonra, Allah onu tesellî ve teserrî yapmayı murâd etti. Bunun üzerine Allah, Rasulüne isra ve miraç yaptırdı. Cibrîl de, Burak da bahane ve perde idiler.

Allahu Teala buyurmaktadır ki:

"BİR GECE, KENDİSİNE AYETLERİMİZDEN BİR KISMINI GÖSTERELİM DİYE (MUHAMMED) KULUNU MESCİD-İ HARÂM'DAN, ÇEVRESİNİ MÜBAREK KILDIĞIMIZ MESCİD-İ AKSÂ'YA GÖTÜREN ALLAH NOKSAN SIFATLARDAN MÜNEZZEHTİR; O, GERÇEKTEN İŞİTENDİR, GÖRENDİR."

(İSRA, 1)

Bu isra ve miracı kim yaptırdı? Allah! Çünkü Allah'tan gayrı buna kimsenin gücü yetmez. Allah bu şerefi - belli bir yere kadar Rasulullah (sas)'a refâkat etmeleri için - Cibrîl ve Burak'a vermiştir. Cibrîl (as) bir yere kadar refâkat etti, ötelere ise sadece Efendimizin (sas) gidebileceğini, kendisinin o noktayı geçemeyeceğini bildirdi. Çünkü Cibrîl Nur-u Rasulullah'tan Rasulullah (sas) ise Nurullah'tan olduğu için o boyuta yalnız ve sadece O (sas) geçebildi.

Rasulullah (sas) dünyaya insan olarak gönderildi, ardından da peygamber olarak. Cibrîl (as)'i nur olarak gördüğünde O (sas) titremişti, fakat zamanla Cibrîl (as)'in nuruna alışınca Cibrîl sürekli Muhammed (sas)'in yanına gelmeye başladı. Öyle ki Efendimiz (sas) beşeriyetiyle yaşarken kendisine bir gün vahiy geldi. Nurdan yaratılan Cibrîl geldi ve vahiy

getirdi. O nur onu titretti, ateşini yükseltti ve hastalanmasına neden oldu. **"Üzerimi ört"** dedi.

Meleklerden gelen o nur Efendimizin (sas) insanî bedenine karıştı. Zaman zaman Cibrîl Muhammed (sas)'e vahiy ile geliyor ve O'nu (sas) o nurânî ortama alıştırıyordu.

O ortama iyice aşina olduktan sonra yani peygamberliğini gelen vahiy ışığında icra ederken son aşama da gerçekleştirildi, yani isrâ ve miraç. Sonuç ise Rasulullah'ın (sas) aslı ve makamı olan Makâm-ı Mahmûd. O'nun aslı nurdur. Subhanehu ve Teala'nın O nuru aslı ile karşılaştırması için Allah'a gitmesi gerekiyordu. Allah'ın nuru ile Nurullah'a. Bu ise O'nun (sas) beşeriyetinden tekrar aslına olan bir terfi, yani miracı idi.

Bunun üzerine (sas) tekrardan aklını Nuru'l-Evvel (ilk nur) olarak gördü. Burada Allah ona İsra Suresinin 111. ayetinde şöyle buyurdu:

> "VE DE Kİ: "HAMD, ÇOCUK EDİNMEYEN ALLAH'A MAHSUSTUR VE O'NUN MÜLKTE ORTAĞI OLMAMIŞTIR (YOKTUR). VE (O, ZİLLETE DÜŞMEZ) O'NUN, KENDİSİNİ ZİLLETTEN (KURTARACAK) BİR DOSTA (İHTİYACİ) YOKTUR." O'NU TEKBİR İLE (ÜSTÜN KILARAK) YÜCELT (BÜYÜKLÜĞÜNÜ İFADE ET)."
>
> (İSRA, 111)

Bu İsrâ Suresinin son ayetidir. Ardından Kehf Suresi gelmektedir. Kehf Suresinin 1. ayeti şu sözlerle başlar:

> "HAMD ALLAH'A'DIR Kİ O, KULUNA KİTAB'I (KUR'ÂN-I KERÎM'İ) İNDİRDİ. VE O'NDA, BİR EĞRİLİK KILMADI."
>
> (KEHF, 1)

Kehf Suresinin ilk ayetindeki hamd Rasulullah (sas)'ın hamdidir. Daha önceki ayet ise İsra Suresinin son ayeti idi. Tedebbürle okuduğumuzda İsra Suresinin sonu ile Kehf Suresinin başı bağlantılıdır. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Allah, Rasulullah (sas)'ı seyahat ettirdiğinde (isra ve miraç) Cibrîl (as) sadece belirlenmiş bir yere kadar refâkat edebildi.

Oradan öteye ancak Rasulullah (sas) gidebildi, zira O (sas) Allah ile Nurullah ile idi. Allah'ın Rasulullah (sas)'a isra ve miraçta verdiği ikramlar neticesinde Allah O'na (sas) şöyle buyurmuştur: **"Hamd et ve tekbir getir."** İsra Suresinin sonu Allah'ın Rasulullah'a olan o emrinden bahseder ve gelecek surenin (Kehf) hemen ilk ayetinde ise Rasulullah (sas)'ın Rabbinin emrini yerine getirerek ettiği "hamd" yer alır:

"HAMD ALLAH'A'DIR Kİ O, KULUNA KİTAB'I (KUR'ÂN-I KERÎM'İ) İNDİRDİ. VE O'NDA, BIR EĞRİLİK KILMADI."

(KEHF, 1)

Rasulullah (sas)'ın hamdi, imâm ve Hâmid olarak, Allah'ın hamdinden sonra gelen hamd ile başlar bu ayet. Çünkü Allah O'na (sas) miraçta kendi hakikatini yani aslını, ilk nur oluşunu, hem bir tesellî hem bir teserrî olarak göstermişti. O'na (sas) hamd edip tekbir getirmesini emrettiğinde, O'na (sas) Kehf Suresinin sırrını açtı; fitneler ve Deccâl'e karşı bir kalkan olan Kehf Suresini her cuma okumak sevap olduğu gibi, geçmiş cumadan bu cumaya kadar ve hatta bir rivayete göre de gelecek cuma da dahil olmak üzere okuyan kimsenin günahlarının bu arada büyük günah işlenmediği sürece bağışlanmasına vesile oluşu vb. sırlar açıklandı.

Kehf Suresinin başı, fitne ve Deccâl'in şerrinden korur. Neden mi? Hadır (Hızır) (as) Kehf Suresindedir. Rasulullah (sas)'ın hamdine ilişkin içinde birçok sır barındırır. Tüm mahlukatın namına yapılan hamd, çünkü onları tanıyan O'dur (sas). Allah O'nu (sas) mahlukata rahmet olarak göndersin de O (sas) gönderildiği mahlukatı tanımamış olsun, bu mümkün mü?!

Demek ki O (sas) bütün mahlukatın varlıklarına vâkıftı ve hakikatlerini ve aslını biliyor ve tanıyordu, o bilinçle "Elhamdulillah" dedi. İlk ayet olan o hamd rahmet olarak gönderdiği tüm mahlukat adına ve kendi zâtının yaptığı hamddir. Allah O'na bu şeref ve dereceyi vermiştir.

Peki Makâm-ı Mahmûd derecesinin bizzat Efendimizin (sas) kendisi olması nasıl mümkün olmaktadır? Hayır, O (sas) Makâm-ı Mahmûd'un da üstündedir. O övülen olmanın bizatihi aynı derecesindedir. Tüm kâinat ve mahlukat tarafından olduğu gibi Allah tarafından övülmektedir. Allah

O'na (sas) salavât etmektedir. Allah'ın O'na (sas) salavât etmesi O'nu (sas) övmesidir. O'nun melekleri ve hatta tüm kâinat O'na (sas) salavât etmektedir. Muhammed (sas) Makâm-ı Mahmûd'un ta kendisidir.

Rasulullah (sas) miraçta kendi aslını görüp bildiğinde, Allah O'na (sas) adeta şöyle dedi: **"Ey Habibim, hamd et ve tekbir getir. Şimdi olacakların hepsi senin için ve senin yanında önemsiz. Sen nerede ve kim olduğuna bir bak."** ve ardından kendisine bu hamdi verdi. Ahir zaman fitnesinden ve Deccâl'in şerrinden korunma verdi, azametin sırrını verdi. Dolayısıyla Kehf Suresinin değeri de buradan gelmektedir.

Bütün sure çok zengin özelliklere sahiptir, içinde ilk on ayeti çok özel ayrı bir özelliğe sahiptir ve ilk ayeti ise on özel ayet içinde bir ayrı özelliğe sahiptir. Deccâl ve Deccâl'in fitnesine karşı bir kalkan niteliğindedir. Rasulullah (sas)'ın da hamdi o suredir, Deccâl'e ve fitnelerine karşı koruma ve himaye o suredir.

O hamdin ayrıntıları ise Hâ-Mîm, yani **Yedi Mesâni**'de gelmiştir. Allah:

"BİZ SANA YEDİ MESÂNÎ VERDİK." buyurmaktadır. Bu Yedi Hamd ve Kur'ân-ı Azîm anlamına gelmektedir. Hâ-Mîm ile başlayan her surede, ilk ayetini Hâ-Mîm olarak görürken, ikinci ayetinde ise Kur'ân ya da O'nun manasını (anlamını) göreceksin.

Yedi Hâ-Mîm'in anlamı Allah'ın Rasulullah (sas)'a verdiği yedi Mesâni, Fatiha Suresinde geçen **"Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn"** ifadesinde mevcuttur. Zira hamd, Hamdullah'tan Rasulullah (sas)'a yansımıştır. Çünkü, Hamdullah'ın bir kısmı **"Elhamdulillahi Rabbi'l- âlemîn"** ifadesidir. Allah'ın hamdi ve onun yansıması Rasulullah (sas)'a sirayet etmiş ve bundan dolayı Rasulullah (sas) O'na hamd etmiştir. O (sas) ise tüm mahlukata hamdi öğretmiştir. Çünkü hamd ilk O'na verilmişti, yani hazine O'nda olduğu için herkes hamdini O'ndan almaktadır. Tıpkı bir ülkenin bütün ekonomisinin hazineye bağlı olması gibi. İşte Rasulullah (sas) da böyledir. Yani O (sas) öyle bir hazinedir ki herkes O'ndan karşılar ihtiyacını. Herkes rahmet olarak tesbihi ve hamdini yani ubudiyetini O'ndan almıştır.

Allah **Yedi Mesâni**; Yedi Hâ-Mîm yani Yedi Hamd ve Kur'ân-ı Azîm'i, kıyamete kadar mucize olarak tüm evren ve onu kapsayan her şey için vermiştir. Allah'ın kelamı kıyamette bizzat Allah'ın kendi sesinden duyulacak ve Rasulünün de (sas) Kur'ân okuması duyulacaktır.

> "MELEKLERİ DE ARŞ'IN ETRAFINI ÇEVİRMİŞLER OLARAK RABLERİNİ HAMD İLE TESBİH EDERLERKEN GÖRÜRSÜN. ARALARINDA HAK İLE HÜKÜM VERİLMİŞTİR VE "HAMD ÂLEMLERİN RABBİNE MAHSUSTUR" DENİLMİŞTİR."
>
> (ZÜMER, 75)

Hemen Zümer Suresinin yukarıdaki son ayetinden sonra gelen sure yedi tane peşpeşe "Hâ-Mîm" ile başlayan surelerin ilkidir ve Ğâfir (Mü'min) Suresidir. O yedi surenin birinci ayetleri "Hâ-Mîm" ile başlar ve ikinci ayetleri ise Kur'ân-ı Kerîm ile alakalı açıklamalardır.

Bu da Rasulullah (sas)'ın hamdleri, Hâ-Mîm ile başlayan yedi sureye dağıtılmıştır. İşte bu hamd, Ahmed'e hamd edenlerin imâmı olarak verilmiştir.

Deriz ki: **"Elhamdulillahi Rabbi'l-âlemîn."**

Ve's-salâtu ve's-selâmu ala Seyyidina Muhammed, imâmi'l-enbiyâi ve'l-murselîn.

SALAVAT-I EL-KEVNİYYE EL-MAGDAVIYYE

Allahumme salli ve sellim ve bârik ala seyyidina Muhammedin ve alâ âli seyyidina Muhammed. Ve alâ cemî'il enbiyâi ve-l murselîn ve alâ âlihi-t tâhirîn ve-s sahâbetihi-t tayyibîn. Ve aleyna fi-l evvelîne ve fi-l âhirîn ve fi-l mele'il â'lâ mine-l ezeli ve li ebedi-l ebidîn. Bi hakîkatihi ve kadrihi ve mikdârihi indeke ya Aliyyu ya Azîm. Salâten min ledunke bike ve minke ve ileyke ve alâ nebiyyike ve tuktablena indeke.

Allah'ın hamdini, Rasulullah (sas)'ın hamdini, meleklerin (as) hamdini, tüm mahlukatın hamdini ve onların ne anlama geldiklerini öğrendik. Âlimler dediler ki: "Rasulullah (sas)'ın hamdi makamını yükseltmek içindir, Allah'ın Rasulullah (sas)'ın üzerine yaptığı salavât ise O'nun derecesinin yükselmesi ya da O'na ve bize rahmet ve mağfiret içindir" dedikleri gibi değil. Hayır!

Bu bambaşka bir yönüyledir, hamdin ve salavâtın doğru manası izah ettiğimiz gibidir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Namaz

Namazın orijinal Arapça karşılığı **Salat** sözcüğüdür. As-Salat İslamî bir terim ve lisan olarak da Arapçadır. As-Salat sözcüğünün iki manası var ve ikisi de aynı hedefi göstermektedir. Orijinal Arapça ifadesi **As-Salat'tir**. Sılat'tan gelmektedir. Hani Türkçe 'de **"sıla"** denir ya, sıla; sılattan gelmektedir. Lügat manası sıladır. Bağlantı ve duadır. Sılat ve dua. Arapça As-Salat olan namaz, sılat ve dua yani bağlantı ve dua anlamındadır. Daha geniş manası Allah ile günde beş defa buluşmadır.

Beş vakit namaz ise ürünün üreticisi ile buluşması anlamındadır. Bir insan kendi kusurluluğunu, eksikliğini kabul ediyorsa, kusursuz olan ve kusurları onaracak olan kendi üreticisinin, kendi yaratıcısının huzuruna çıkar. Günde beş defa kontrol olur. Hataları, defosu varsa tamir edilir. Hayat akışı içerisinde kirlenmişse, yaşadığı ortamlarda pislenmişse o kirlerden temizlenir ve tedavi edilir.

Günümüzde endüstrilerde kaliteli firmalar, üretim bölümü yanında bir de kalite kontrol bölümü işletirler. Ürünler kalite kontrol bölümüne sunulur ve onlar üretilen ürünleri kalite bakımından olması gerektiği gibi olmasına gayret sarf ederler. Olması gereken spesifikasyonlara aykırı olan durumları giderirler. Eğer bir hata olmuşsa tamir edilmeye çalışılır. Eğer kirlenmişse temizlenir. Ama sonuçta müşterilere anlaşma üzere kalmak üzere müşteriye layık bir duruma getirilir. O şekilde paketlenir, gönderilir.

İnsanlar da hatalara çok açıktır. Herhangi bir üst kontrol olmadan, kendini kontrol edecek bir merci bulunmadan, ömrü içerisinde ne kadar hatalara düşebilir ne kadar bozukluklara maruz kalabilir ve kirlenebilir, o kirler üzerine tekrar kirler oluşur ve ne onulmaz yaralar ne dertlere yol açar?

Her bir akıl sahibi bunu anlayabilecek kapasitededir. Ama insan (kusurlu olan varlık) günde beş defa abdestini alarak, Rabbinin huzuruna durarak kendisini kontrol ettirirse, kendi iradesiyle kontrol edilmesine, hatalarının düzeltilmesine, kirlerinin temizlenmesine taraftar olursa, istekli olursa, Rabbi de onu kontrol eder, hatalarını, kusurlarını düzeltir, kâmil eder ve kirlerden, pisliklerden onu temizler. Allah biliyorsunuz Tevvabu'r-Rahim'dir. Kullarını tertemiz eder.

Tıpta da bu şekildedir. İnsan ömür boyu hiçbir doktora gitmese, check-up yaptırmasa belki birçok hastalığın taşıyıcısı olarak vaktini geçirecek ve bir daha tedavisinin de mümkün olmayacağı, fayda etmeyeceği durumlara gelebilir. Ama sıklıkla check-up yaptıran, makinalara giren, teşhis ve tespitte bulunulan, vücudunu kontrol ettiren insanlar erken teşhisten dolayı doğru tedavi metotlarını uygulatarak çeşitli hastalıklardan kurtulabilir. Buna benzer yüzbinler, milyonlar vak'alar görülmektedir. Kul da günde beş defa Rabbine yönelip, Rabbi ile bağlantıyı kurup, check-up yaptırırcasına, manevi hatalarını, kusurlarını Rabbi de ona elbette bir yolla bir vesileyle bildirecek, onu düzelttirecek ve sonuçta huzuruna belki de kusursuz, tamamen hatasız, affedilmiş kirlerden temizlenmiş, pak bir şekilde çıkartacaktır. Umut edilir. Bu birinci manası olan lügat manası.

Namazın fıkıh manası ise, belirli vakitlerde, belirli sayıyla yapılan, belirli hareketlerle, belirli sözlerle dualar, tekbirler, tespihler, kıraat, Kur'an-ı Kerim'den ayetler okunarak yapılan dini bir farz ibadettir. Fıkıh yönüyle de bu şekilde özetleyebiliriz. Bu birinci noktaya ait mevzuydu. Şimdi gelelim ikinci noktaya.

İkinci nokta ise, İslam'ın beş şartı vardır. Müslüman'ın da beş şartı vardır. Veya şöyle diyelim. İslam'ın beş temeli vardır. Müslüman'ın da beş temeli vardır. Bu temel üzere oturur. Bu temel olmadığında kişinin

Müslümanlığı yıkılır ve artık bir yapıdan söz etmemiz mümkün olmaz. İslam'ın şartları: Kelime-i Şehadet getirmek, beş vakit namaz, Ramazan ayında oruç tutmak, imkân dahilinde Beyt'i haccetmek, nisab miktarına ulaşınca mal, para, zekât vermektir. Zaten kelime-i şehadet ile İslam dairesine girilir. Sonra tek tek, diğer dört temeller dikilir.

Bir de Müslüman'ın şartı var dedik. Bu anlattıklarımız İslam'ın şartıydı. Bunlar olmazsa İslam olmaz. Peki, Müslüman'ın şartı nedir? Müslüman'ın şartı ve Müslümanlğın temeli şunlardır. Bu konuyla ilgili bir de hadis-i şerif sunalım. Ondan sonra geçelim izahımıza. Bu nedenle Rasulullah (sas) Efendimiz:

"NAMAZ DİNİN DİREĞİDİR. KİM ONU TERK EDERSE,
DİNİNİ YIKMIŞTIR."

buyurmaktadır.

Evet bu hadis-i şerife göre namaz kılmayan, Müslüman da değildir. Zira temelini yıkmıştır veya hiç yapmamıştır. Birincisi kelime-i şehadet, yani Müslüman'ın şartı. İslam'ın şartı beş, bunu saydık. Şimdi Müslüman'ın şartını sayıyoruz.

Bir Müslüman'ın olmazsa olmazı nedir? Namazdır. "Zira namaz dinin direğidir." Bu hadisi de konumuza destek ve ışık alarak sıralamaya başlayalım.

Birincisi: KELİME-İ ŞEHADET getiriyorsun. Birinci şartı yerine getirmiş oldun. Namaz içinde kelime-i şehadet getiriyorsun zaten.

İkincisi: İKAMU'S-SALAT, yani namazı eda etmek. Namazı zaten eda ediyorsun, zaten namazın içindesin. Birinci ikinci şart zaten yerine gelmiş oldu. Gelelim üçüncüsüne.

Üçüncüsü: ZEKÂT.

Her gün beş vakit namaz kılan bir insan, 24 saatinin bir saatini namaz

için harcamaktadır. Zaman ve değer birimi olarak para mukayesesini yapalım. İş vakitle alakalıdır, ilgilidir ve Almanca'da "Zeit ist Geld", "Zaman, paradır." denir. Böyle bir deyimleri vardır Almanların. Zaman paradır diye ve parayı kazanmak için belirli bir zaman harcanır. O zamana göre ödemeler yapılır. Şu kadar saat çalıştın diye. Aylık örneğin 170 saat çalıştın. Onun karşılığı şu kadar para alacaksın. O halde para zamanla ölçülür. O nedenle o vakitte, 24 saat içinde 8 saat çalışıyorsun. Bir saat namaz kılıyorsun. O bir saat namaz vaktinde çalışmıyorsun. O vaktini de ama Allah'ın bir emri olan namaza çalışarak, namaza harcıyorsun. O değerli olan vakitten, para değerinin aslı olan vakitten kendin için bir saat azaltıyorsun. Yani 24 saatte bir saatini herhangi bir işten para almaya değil, Allah'ın rızasını yerine getirmek için namaz şartını eda edebilmek için azaltıyorsun o vaktinden. Yani bunu paraya döndürdüğünde belirli bir meblağ oluşturuyor. Onu Allah yolunda harcıyorsun demektir. İşte zekat olma yönü budur. Demek ki namaz içinde zekat da veriyorsun. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

"ONLARI ARINDIRMAK VE TEMİZE ÇIKARTMAK ÜZERE MALLARINDAN SADAKA AL."

(TEVBE, 103)

Sadaka sözcüğü burada zekât manasındadır. Demek ki zekât insanı arındırıyor ve temize çıkartıyor.

Rum Suresi 39.ayet-i kerime'de ise Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"HALKIN MALI ARTSIN DİYE, FAİZE AİT VERDİĞİNİZ ŞEYLER, ALLAH KATINDA ARTMAZ. ALLAH'IN RIZASINI DİLEYEREK VERDİĞİNİZ ZEKAT ARTAR VE SEVAPLARINI KAT KAT ARTTIRANLAR ONLARDIR."

(RUM, 39)

Demek ki bu ayet-i kerimeden de anladığımıza göre zekât malı azaltmaz, bilakis çoğaltırmış, arttırırmış. Zamanından bir saat azaltman, ömrünün her alanını bereketlendirmektedir. Allah Rasulü (sas) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurdular:

ALLAH NAMAZSIZ BİR İŞE BEREKET VERMEZ."

Namaz kılmayanlar, "namaz kılmaya vaktim yok" derler. Bazen duyarsınız. "Niçin namaz kılmıyorsun?" "İşten güçten vakit bulamıyorum" derler. Oysaki zamanına bereket verecek olan namazdır ve namazdaki zekattır ve namaz şahsın bütün işlerini bereketlendirir. Her alanda vakti bereketlenir namaz kılanın.

Dörtüncüsü: ORUÇ. Oruç namazın neresindedir?

Oruçta yemek-içmek, sigara içmek, cinsel ilişki yasaktır. Namazda ise bunlardan daha fazla şeylerden uzak durmak söz konusudur. Namazda başka şeylere bakmak yasaktır. Oysaki oruçlu olan bir insan etrafına bakabilir ve dinleyebilir ama namazda kulaklarına da gözlerine de oruç tutturuyorsun. Hatta düşünmek. Bir şeyleri düşünmüyorsun. Konuşmak. Herhangi bir şey konuşamıyorsun.

Yanında eşin dese ki "ocakta patates var, unutma onu", "tamam ben bakarım" diyemiyorsun namazın içerisinde. Kafa dahi sallayamıyorsun, çünkü bozulur namaz. Niçin? Çünkü oruçlusun.

Dışarıyla irtibatın yok. Bağlantın Allahu Teala ile. Hem kalp hem kalıp ile birlikte, beden ile birlikte huşu içinde Allah'a bağlı olmalısın ve oluyorsun namaz içerisinde. O huzur dairesine girip orada kalabilmek için bütün şehvetlerden ve ayrı meşgalelerden uzak, Huzurullah'ta olmak zorundasın. Bu da oruçla olan alakasıydı.

Gelelim beşincisi olan HAC'la ilgili bölümüne. Hac namazın neresindedir?

Hac kabe'yi kastetmektir. Kâbe ise hac'cın hedefidir. Allah'ın evini ziyaret tavaf ve say da oradadır. Sen namaz içerisinde zaten kıble olarak Kâbe'ye yöneldin. Yoksa zaten namazın kabul olmaz. Hatta farzdan sonra nafile de kılabilirsin.

Eğer kalıbınla hacca gidemiyorsan kalple gitmeni Allah günde beş defa

sağlamaktadır. Günde beş defa kalple hacca gidebilirsin. Rasulullah'ın (sas) ifadesi ile:

"KİM SABAH NAMAZINI CEMAATLE KILAR, SONRA GÜNEŞ DOĞUNCAYA KADAR OTURARAK ALLAH'I ZİKREDER, (KERAHET VAKTİ ÇIKTIKTAN) SONRA İKİ REKAT NAMAZ KILARSA, ONA TAM BİR HAC VE UMRE SEVABI VERİLİR."

Bu efendimiz Rasulululah'ın (sas) hadis-i şerifidir.

Yolcu ve hastalar oruç tutamayabilir. Ama namazda oruç tutarlar. Yine oruçtan nasiplenirler.

Bazılarının malı veya parası zekât miktarına ulaşamaz. Onlar ömür boyu zekât veremezler, o ibadetten mahrumdurlar. Ama namazını kılmaktan hiç kimse muaf değil, mahrum kalamaz. Oda namazdaki vaktinden zekatını vermiş olur. Bu şekilde zekât vermeyen hiçbir Müslüman, hiçbir kul kalmamış olur.

Bir defa **"La ilahe illallah Muhammedun Rasulullah"** demek Müslüman olmaya kafi iken namaz kılan Müslüman günde en az beş defa kelime-i şahadet söyler. Nafile namazlarda ve namaz dışındaki zikirlerde söylediği kelime-i şahadetleri siz düşününüz.

İslamın beş şartını yerine getiremeyenler için Allah bu beş şartı namaz içerisinde yerine getirmeye imkân veriyor.

Müslümanlığın temeli ve şartı bunlardır. Bir Müslüman akıl baliğ olur olmaz namaza başlamalıdır. Zira Rasulullah (sas) Efendimiz şöyle buyurmaktadır:

"HER DOĞAN, İSLÂM FITRATI ÜZERİNE DOĞAR. SONRA, ANNE-BABASI ONU HRİSTİYAN, YAHUDİ VEYA MECUSİ YAPAR."

Demekki kişi akıl baliğ olana kadar Allah katında Müslümandır. Akıl

baliğ olduktan sonra artık kendi kararıyla içinde olduğu fıtratı seçecek kelime-i şahadet ile beş vakit namazına başlayacak, dini vecibelerini yerine getirecek veya bunların hepsini terk ederek kafirliği seçmiş olacak.

Allah Rasulü (sas):

"MÜMİN İLE KAFİRİ AYIRAN FARK NAMAZDIR."

buyurmaktadır.

Namazı kılmamanın hiçbir şekilde mazereti yoktur. Ancak insan uyuya kalır veya ölür. Ancak ondan sonra kişiden namaz borcu kalkar.

Ayakta kılamıyorsa oturarak kılar, oturarak kılamıyorsa yatarak kılarsın. Hatta rukünlerini gözünle yerine getirirsin, gözünle de yapamıyorsan kalbinden geçirerek, kalbinde namazın şeklini canlandırarak kılmalısın. Bu nedenle namazın hiçbir mazereti yok ve ölünceye kadar eda edilmesi gereken farz ibadettir...

Namaz kılmayan Müslümandır değildir, İslam'ın şartlarıyla Müslüman'ın şartlarını anlattık. Demek ki islam'ın şartları var bir de Müslüman olmanın şartları var.

Muaz'dan (ra) rivayet edildiğine göre, Rasulullah (sas) onun elinden tuttu ve:

"YA MUAZ! VALLAHİ SENİ GERÇEKTEN SEVİYORUM"
BUYURDU. SONRA SÖZÜNE ŞÖYLE DEVAM ETTİ.
"MUAZ, HER NAMAZDAN SONRA ŞU DUAYI MUTLAKA
OKUMANI TAVSİYE EDİYORUM; 'ALLAHUMME E'İNNÎ
ALA ZİKRİKE VE ŞÜKRİKE VE HUSNİ İBADETİK."

Türkçesi:

"ALLAH'IM! SENI ANIP ZIKRETMEK, NIMETINE
ŞÜKRETMEK, SANA LAYIK IBADET ETMEK IÇIN BANA
YARDIM EYLE."

(EBU DAVUD, NESAİ)

Bu hadisten ne anlarız?

Bazen sözünü teyit etmek ve muhakkaklığını belirtmek için yemin edilir. Çünkü sözün gerçekliğini ve kesinliğini teyit etmek için iki delil aranır. Ya söylenen, iddia edilen maddi olarak gözle görülür bir durumdur veya görülmüyorsa söylenen şeyin gerçekliği, kesinliği, doğruluğu yeminle teyit edilmiş, garanti edilmiş olur. Bu nedenle Rasulullah (sas) bir iddiada bulunan için **"el-beyyine"** yani "delil lazım gelir" der ve iddia edenin sözünü ispat, reddedenin de yemin etmesi gerekir.

Hadis şöyledir:

"BEYYİNE İDDİA SAHİBİNE GEREKİR, YEMİN İSE İNKAR EDENE AİTTİR."

Beyyine, davacıya, yemin ise davalıya gerekir. Evet, genel anlamda iki delilden biri lazım gelir; ya maddi delil, görünen delil. Ya da yeminle teyid etmek bir şeyin gerçekliğini ortaya koyar.

Rasulullah (sas):

"YA MUAZ! VALLAHİ SENİ GERÇEKTEN SEVİYORUM" BUYURDU."

Sevgi iki kaynakla alakalıdır. Hubbu kalbî ve hubbu aklî. Yani akıl sevgisi ve kalp sevgisi. Örneğin bir oğlun var ve sana asi. Sana sıkıntı veriyor, daraltıyor, üzüyor. Onu kalbinle seviyorsun. Çünkü oğlun, evladın. Ama aklınla sevmiyorsun. Bir de bir tanıdığın var. Sana çok faydası dokunuyor. Onu kalbinle olmasa da aklınla seviyorsun. Sana faydalı olduğundan dolayı aklınla seviyorsun onu. Sevgi ise sevilen kişiye yönelmendir. Biz Rasulullah'ı (sas) hem kalbimiz hem aklımızla severiz. Kalben seviyoruz. Zira O (sas) Allah'ın sevgilisi ve sevilmeye değer her türlü güzelliğin kendisinde toplandığı bir zat. Akılla da severiz çünkü O (sas) bize en büyük fayda yolunu açtığı, bizi o yola davet ettiği ve rehberlik yaptığı için. Zira dünyada izzet ve şerefle kaliteli bir hayat ve ahirette ebedi saadet

yurduna rehberlik ettiği için...

Demek ki O'nun (sas) sevilmeye layık olduğu, Allahu Teala'nın sevgilisi olduğu, tüm hayır kapılarını bize açtığı için, bizi davet ettiği için kalbimizle severiz. Ama dünya ve ahiretin saadetini de bize açtığı için aklımızla da severiz. En büyük faydayı ondan aldığımız için. Zira dünyada izzet ve şerefle kaliteli bir hayat ve ahirette ebedi saadet yurduna rehberlik eder. Peygamberi (sas) sevmek, Allah sevgisindendir ve bizi Allah'a bağlar.

Rasulullah'ın (sas) Muaz'a (ra) öğrettiği duaya tekrar dönecek olursak, o dua Allah ile maddi ve manevi bir bağ kurar. Ruhani olarak insan pozitif enerjilerle dolar. Allah'ın nuru, rahmeti ve bereketi kişiyi kaplar.

Görmediğin Allah Subhanehu ve Teala'ya namaz kılıyor, O'nu hissediyorsun. Nasıl ki her yaratıkta Allah'ın kudretini gördüğün gibi, Allah'ı görmüyorsun ama O'nu seviyorsun. O'na namaz kılıyorsun ama O'nu görmüyorsun. Hissettiğin pozitif enerjiyi görür gibi kesin hissediyorsun. Allah'ın varlığını da bütün mahlukat aynasında gördüğün gibi. Namazdan sonra bu dua ile Allah'a şükretmiş oluyorsun. O'na en iyi ibadeti kılmakta sana yardım edilmesini diliyorsun bu duayla. Demek ki gözünle görmesen de elde ettiğin o fayda, elde ettiğin o pozitif enerji nasıl ki varlığı kesin bir şekilde üzerinde hissediliyor ve bu duayla o nimeti artırabiliyorsun da. Çünkü Allah'ın sana manen verdiklerini yakinen hissettin ya, daha fazla vermesini ve devamının gelmesini dilemek, istemektir bu dua.

Rasulullah (sas) buyurdu ki:

"DURUM SENİN İÇİN (SERTLEŞTİĞİNDE)
ZORLAŞTIĞINDA NAMAZ KIL."

Evet böyle buyurmaktadır. Çünkü her bir şeyin bir sebebi vardır. Sınavları başarı ile tamamlamak için ne lazım gelir? Öğrenmek, değil mi? Derslerine çok çalışmak icap eder. Sınavlara çalışmak, sınavları başarmanın sebebidir veya bir ürünü doğru üretebilmek, amacına uygun üretebilmek için onun bilgisine sahip olarak, sebebine başvurursun ve doğru bir şekilde

üretirsin. Ama bazı şeylerin ya sebebi yok ya da sebepleri seni aşmaktadır. İşte o durumda Rabbine git. Zira Rabbin sebeplerin de Rabbidir. Onları dilediği gibi yönlendirir ve seni rahata erdirir.

Rasulullah (sas) Hz.Bilal'e (ra) dedi ki ***"ERİHNA BİHA YA BİLAL"*** yani; ***"ONUNLA (NAMAZLA) BİZİ RAHATLANDIR YA BİLAL"***

Zira bütün kâinatın Rabbinin huzurunda namaza duruyorsun. Yanında icabında bakanlar, başbakan duruyor. Saf saf olmuş, yanında el bağlıyor ve huzura duruyor. İnsanın şerefi yüzüdür. İnsanın karakteri yüzündedir. O yüzü insanın karakterini, kişiliğini toplayan o yüzü ne yapıyor namaz kılan? Allah için ayaklarının hizasına koyuyor ve aynı ayaklarının seviyesine getiriyorsun. Veya yolda yürürken bir araba su veya çamur sıçratıyor. Ne yapıyorsun o an? Araba çamurun üzerinden geçerken isteyerek veya istemeyerek çamur sıçratıyor. Aniden refleks olarak ne yapıyorsun? Elbiseni, dizini, ayağını, belini, karnını korumaya çalışmıyorsun. Hemen refleks olarak yapacağın iş, o şeref merkezi olan, onur, haysiyet ve kişiliğinin merkezi bulunan iki elinle hemen yüzünü kapatıyorsun, yüzünü koruma altına alıyorsun ve çamurdan muaf tutmaya gayret ediyorsun. Niçin? Çünkü senin özünü, şerefini, haysiyetini muhafaza eden bir yer olarak yüzünü biliyorsun.

Namazda hangi rütbede olursa olsun, bütün insanlar aynı seviyededir. Çünkü herkes en yüce olanın, EKBER olanın, en büyük olanın huzurunda bulunmaktadır. Orada O'ndan başka büyük aranmamaktadır. Zira en büyük Allah'tır. O'nun huzurunda herkes eşit olarak huzurda durmaktadır. Padişah da köle de patron da işçi de milyoner de fakir de eşit olarak Huzurullah'ta durmaktadır.

Bir imamın peşinde namaz kılıyorsan, tamamen ona tâbi olmalısın. İmam "Allahu Ekber" dediğinde, sen de onun peşinden ona tâbi olursun "Allahu Ekber" dersin. O, Tâatullah'ta kaldığı sürece de ona tâbi olmakla mükellefsin. İmamdan önce hareket edemezsin. Rüku'a varamaz, secdeye gidemezsin. Selamı verip namazdan çıkamazsın. Ancak imam hata yaptığında onu düzeltebilirsin. Mesela Kur'an'ı yanlış okursa, hemen namaz içerisinde düzeltirsin. O ayetin düzgün halini okursun, hatırlatırsın

hocaya. Veya rükû yerine secdeye giderse veya herhangi bir farzı atlayarak diğerine geçerse "Subhanallah" diyerek hatırlatırsın. İmamın hatasını düzeltmesini sağlarsın. Namazda imama uymak aynı zamanda senden mesul olana tâbi olmanın ve ona itaat etmenin eğitimidir. Bu bir baba, anne, bu bir koca veya bir mürşid ya da ulu'l-emr olabilir. Yani senden mesul olan, senin üzerinde mesuliyet sıfatını taşıyan birine itaati öğretmektedir. Ancak Allah'ın hükümlerine aykırı davrandığında o kişiye uyulmaz ve hatası düzeltilir. Yoksa doğru yolda gittiği sürece imama tâbi olunur. Herkes kendi yerinde, görevinde mesuldür. Ama mesul olan, emanetin ağırlığından dolayı hiç rahat edemez.

Hükümdarlığı bir mesuliyet, bir sorumluluk ve emanet olarak değil de zevkü sefa için, ihtiras hevesiyle yapanlar ise gaflet içinde halkı yönetirler ve tâatullahı hissetmezler. Onlar tabi bu sorumluluğun da ağırlığını hissetmezler. Çünkü olaya başka bakıyorlar. Ama işin mesuliyetini müdrik olanlar oturdukları o koltuğun sorumluluğunun ağırlığını bildiklerinden dolayı koltuktan kaçmayı, uzaklaşmayı arzu ederler. Hem de aslandan kaçar gibi kaçmayı arzu ederler. Neden kaçıp gitmezler? Görev olduğu için zoraki dururlar. Her işte ve mesuliyette durum aynıdır. Büyük veya küçük sorumluluk fark etmez. Zira her iş bir emanettir. Namazda böyle bir ders de vardır.

Evet, hadis-i şerife dönecek olursak, ***"DURUM SENİN İÇİN SERTLEŞTİĞİNDE NAMAZ KIL."***

Yani herhangi bir durum senin için zorlaştı, sertleşti ve herhangi bir sebebi de yok ki o sebebe başvurarak onu yumuşatasın. O durumda ne yapmalı? Ne yapacaksın?

Abdest alıp iki rekât namaz kılacaksın ve rahatlayacaksın. İç sıkıntıların gidecek. Bu ancak namazla mümkündür. Namazla Müslüman olunur. Allah ve Rasulullah (sas) sevgisi namazla gelir, namazla yaşar ve namazla varlığını, hayatını idame ettirir.

Allahu Teala Taha Suresi 14. ayet-i kerimede şöyle buyurmaktadır:

"MUHAKKAK Kİ BEN, YALNIZCA BEN ALLAH'IM. BENDEN BAŞKA İLAH YOKTUR. BANA KULLUK ET. BENİ ANMAK İÇİN NAMAZ KIL."

(TAHA, 14)

Sadakallahu-l-Azîm (Şüphesiz Allah doğruyu söyler).
Burada Allah, "zikrim için" namaz kıl demektedir. Rasulullah'ın (sas) Hz.Muaz'a (ra) tavsiye ettiği dua ile de alaka kurabiliriz. Namaz, İlahı zikretmektir.

Allahu Teala bazen Rabb diyor, bazen de Allah. Kendisini öyle takdim ediyor, ifade ediyor. Bunun anlamı nedir?

Rabb, teşrifle alakalıdır. Rabb'den insan ve Allah'ın yarattığı olarak istifade edersin. Yani Rabb'den istifade edilir. İtaat eden de isyan eden de Rabb'den istifade eder. Rabb sıfatıyla Allahu Teala, dostlara da düşmanlara da rızık verir. Ayrım yapmaz. Her kime ne ihtiyaç verdiyse, o ihtiyaçlarının hepsini karşılar. Bu şekilde yaratıklar Rabb'den istifade ederler.

Rububiyetin nimeti teşriftir. Mahlukatın ihtiyacını karşılamaktır. Uluhiyetin nimeti tekliftir. Yani görevlendirmedir. Allah'a ibadet ve itaat etmektir. O görevlerin yerine getirilebilmesi için ve kulluğunu rahat ve sağlıklı yapabilmesi için kulun belirli bir enerjiye ihtiyacı vardır.

Görevlendirme zor bir sorumluluk olduğu için namazla kolaylaştırılır. Bu nedenle Rasulullah (sas): ***"DURUM SENİN İÇİN ZORLAŞTIĞINDA (SERTLEŞTİĞİNDE) NAMAZ KIL."*** buyurmaktadır.

Demek ki Uluhiyyet sıfatının bir nimeti ve bir yansıması olan teklif, görevlendirme, kulun bu dünyada görevlendirilmesi, kendisine görevin yüklenmesi ağır bir meseledir. O görevin yerine getirilmesi zordur, ağırdır. Onun kolaylaşması için en büyük aracı, vasıta da namazdır.

Namazda Elmün'îm yani nimet veren ile birliktesin ve namaz dışında Elmün'îm'in nimetleri ile berabersin. Bu, namazın yaşanmasıdır. Yani

namazda direkt, nimet veren Elmün'îm ile birliktesin ve O'nun verdiği enerji, görevini yerine getirmede sana kolaylık sağlar.

Kur'an'ın birinci suresi bildiğiniz gibi, El-Fatiha'dır ve Rasulullah (sas): ***"EL-FATİHA'SIZ NAMAZ OLMAZ."*** buyurmaktadır. Fatiha aynı zamanda Kitab'ın anasıdır, Ümmü'l-Kitab. Sonra ikinci sure gelir. İkinci sure ise Bakara Suresidir. Bakara Suresi birden üçüncü ayete kadar, bakalım Allahu Teala ne buyurmaktadır:

"ELİF, LÂM, MÎM."

Ne anlama gelir? Elif, Lâm, Mîm? Elif, Uluhiyyet, Allah. Li, "de", Türkçe'de "de". Yani Muhammed'e. Uluhiyetten Muhammed'e. Elif, Lâm, Mîm; Uluhiyetten Muhammed'e. Ne geliyor şimdi? Allah'tan Muhammed'e, ne? Zâlike'l-Kitâb..

"ELİF, LÂM, MÎM. ZÂLİKE'L-KİTÂBE LÂ RAYBE FÎYH. HUDEN Lİ'L-MUTTAKÎN."

Zâlike'l-Kitâb yani verilen o Kitâb-ı Kur'an-ı Kerim. Burada hâze'l-Kitâb demiyor Allahu Teala "Zâlike'l-Kitâb" buyuruyor. Hâze'l-Kitâb demiş olsa, "bu kitap" anlamında olacak. Ama zâlike'l-Kitâb deyince, "bu" değil de "o Kitap" anlamında oluyor. "Bu" değil, "o Kitap". Her gün o Kitab'ı elimizle tuttuğumuz halde, içerisinden ayetler ve sureler okuduğumuz halde, ezbere bildiğimiz halde, yine de kuşatamıyoruz. "Bu Kitap" olsa kuşatılabilir. "Elimizde, kuşattık." anlamında olabilir. Ama "o" uzaklığa işarettir. "O" uzaktakini tariftir. Her türlü hemhal olduğumuz halde o Kitap'la, Kur'an-ı Kerim'le, yine de "o Kitab" sıfatını korumaktadır. Zira ne kadar da içli dışlı olsak, ezbere de bilsek, yine de o kitabı kuşatamayışımızın bir ifadesi olarak, "O Kitap" olarak buyrulmaktadır. Kuşatılmazlık anlamında "O Kitap"dır.

LÂ RAYBE FİYH...

Kendisinde şüphe olmayan o Kitab… Allah Subhanehu ve Teala mutlak kudret ve mutlak ilim sahibi olarak, emin ve sadık olan kulu ve peygamberi Muhammed'e (sas) o kitabı indirdi. Niçin Ya Rabbi? Takva sahiplerine

hidayet rehberi olarak. Kimin takva sahibi, yani muttaki -takva sahibi, muttaki- olduğunu Allah ayetin devamında anlatmaktadır.

"O, KENDİSİNDE ŞÜPHE OLMAYAN KİTAPTIR. ALLAH'A KARŞI GELMEKTEN SAKINANLAR, TAKVA SAHİPLERİ YANİ MUTTAKİLER İÇİN YOL GÖSTERİCİDİR."

Onlar ne yaparmış? Kimmiş onlar? O takva sahiplerinin özellikleri anlatılacak şimdi, tarifleri yapılacak...

"ONLAR, GAYBA İNANIRLAR." YANİ ALLAHU TEALA'YI GÖZLERİ İLE GÖRMEDİKLERİ HALDE İNANIRLAR.

"NAMAZI DOSDOĞRU (AMACINA UYGUN) KILARLAR."

Allahu Teala Kur'an'da ekseriyetle "namazı kılan ve zekâtı veren" diye bahseder. Bu ayette ise:

"NAMAZI AMACINA UYGUN KILANLAR VE KENDİLERİNE RIZIK OLARAK VERDİĞİMİZDEN DE ALLAH YOLUNDA HARCARLAR."

buyurmaktadır.

"NAMAZI DEVAMLILIKLA KILARLAR VE KENDİLERİNE RIZIK OLARAK VERDİĞİMİZDEN ALLAH YOLUNDA HARCARLAR."

Zira namazı bu şekilde takva üzere kılanlar, dosdoğru, amacına uygun kılanlar, Mü'min ve Müslimdirler. Zaten Müslüman'ın şartı ve temeli olan İslam'ın beş şartını namaz içerisinde yaşarlar. Zekâtı da nisap miktarına ulaşmışsa verirler. Haccın da şartları kendileri için oluşmuşsa Beyt'i haccederler ve namazdaki oruçlarını da hakkıyla tutarlar.

Nedir namazdaki oruçları? Önceki satırlarda bahsetmiştik. Yani namaz içerisinde gereksiz hareketlerden kaçınırlar. Yiyip içmezler zaten, kimseyle konuşmazlar ve düşüncelerini de gayrıyla meşgul etmezler. Yani her türlü oruç tutarlar, her şeye karşı oruç tutarlar. Bir tek Rabblerine yönelip, Allah'a yönelip her şeyden uzak durmaya çalışırlar. Bu nedenle

namazla birlikte burada zekât geçmez. Zaten bu şekilde kılan, zekâtın da önemini müdriktir ve zaten namazın içerisinde zekatını da önceki sohbette bahsettiğimiz gibi vermektedir. O bir saatini günde beş vakit olmak üzere, hani parayla vakit ölçülüyor ya… orada herhangi bir para kazanmaz. Şahıs bir saatini günde namaza verir, namaz için verir ve o şekilde zekatını vermiş olur.

İkâmetu's-Salât edenler, Allah tarafından hidayet üzeredirler ve başarılıdırlar. Namazı ikâmet edenler...

İkâmetu's-Salât nedir?

Tabi İkâmetu's-Salât'ı da doğru anlamak lazım. İkâmet demek, alimler tarafından "dosdoğru" olarak tercüme ve tarif edilmiştir. Yani namazını dosdoğru kılanlar... Ancak bir izah, manayı akla daha da yaklaştırır. Bu nedenle bu "dosdoğru" tanımını, dosdoğru yapmak lazım. İkâmet'in manası, bir şeyin işlev hedefine ulaşmak için mükemmel şekilde yapmaktır. Bu ne demek?

Mesela baltayı hafif eğri yaparlar, doğru amacına ulaşmak için. Orak düz şekilde bıçak olsaydı, işlevini doğru yapmayacaktı. Orak yapımının dosdoğru yapımı ise, onu hilal biçiminde eğri yapmaktır. Orak, yarım daire şeklinde yapılır ve okun düzgün yapılması, onun dosdoğruluğu olduğu gibi yayın ise eğriliği onun dosdoğruluğudur. Yayı düz yapsanız, eğri yay yapmış olursunuz. Gerçi görüntü olarak doğru yapmış olursunuz, düzgün yapmış olursunuz ama amacına uygun yapmamış olacağınızdan büsbütün eğri yapmış olursunuz. Yayın işlev hedefi eğri olmaktır, doğru oku ileriye atması için. Bu nedenle yayın eğriliği, yayın doğruluğu sayılmıştır. Yayı düz yapsanız, eğri yay yapmış olursunuz. Çünkü amacına uygun olmaz.

Bir şeyin amacına uygun yapılması ikâme olarak tarif edilir Arapça'da. Namazı amacına uygun kılmak demektir. O namazda ayakta kıyam, kıyamda durmak da vardır. Rüku'a inip eğrilmek de vardır. Secdeye gidip bükülmek de vardır. Ama hepsi dosdoğru kılmak. Dosdoğru yapacaksın. Rükunu da secdeni de dosdoğru yapacaksın.

Müslüman'ın şartı olan İslam'ın beş şartını namazının içerisinde yaşayacaksın. Namaz Müslümanla Gayri-Müslim'i ayırt eder ve nur ile karanlığı ayırt eder ve dahi takva ile takvasızlığı, Mü'min ile Gayr-i Mü'min'i de ayırt eder. Dolayısıyla namaz kılmayandan, potansiyel olarak her türlü kötülük beklenir.

Bu nedenle, her gün namazlarını beş vakit toplam 1 saat kılmakla Elmün'îm ile (Allahu Teala'nın bir ismi de Elmün'îm) beraber olur. Zorluklara karşı dayanabilirsin, mukavemet sağlayabilirsin. Güzellikleri yaşar, kötülüklerden uzak durabilirsin. Rasulullah (sas) bu nedenle buyurdu ki:

"KABİRDE İLK SUAL NAMAZDANDIR. NAMAZ SUALİNİ DOĞRU CEVAPLAYAN (YANİ NAMAZ İMTİHANINI KAZANAN), DİĞERLERİNİ KOLAY ATLATIR."

Bir misal, Allahu Teala kudsi hadiste şöyle buyurmuştur:

"BİR KULUM HASTAYDI. NİÇİN ZİYARET ETMEDİN? EĞER ZİYARET ETSEYDİN BENİ HASTANIN YANINDA BULURDUN."

Bunu nasıl anlamalıyız?

Hasta olan Nimetullah'ı tadamıyor. Allah Mün'îm olarak; nimetin Sahibi olarak onun yanına gelir ve Celaline ve Azametine uygun olarak o hastanın yanında oturur. Madem ki nîmetinden istifade edemiyor o halde nîmeti veren bizatihi Kendisi gelir. Bu nedenle hastayı ziyaret eden, hastanın yanında Allah'ı bulur. Çünkü Allah ondan nîmetini engellediği için kendisi gelmiştir.

"Ey kulum! Ben açtım. Niçin beni doyurmadın?"
"Ya Rabbi! Sen Subhansın. Elhâlıku'r-Râzıksın. Nasıl acıkırsın?"
"Kulum, sen o açı doyurmakla beni doyurmuş olacaktın."

Çünkü o kul, bir hikmete binaen nîmetten uzaklaştırıldı. O kul, açlık duyunca, o kulu sen doyurunca Allah kendisini doyurmuş sayacaktı ve

öyle yazacaktı senin halini. Allah seni onun nîmetlenmesi için istihdam etmek istiyor ve senin aç olana vermeni kendisine vermiş kabul ediyor O Elkerîm ve Errahîm Allah'ımız.

Evet, namazda her rütbeden insan yan yana durur, aynı seviyede enerjisini alır. Yönetici, lider, başbakan, reis-i cumhur, öğretmen, polis, asker, işçi, memur her biri kendi sahasındaki görevlerini en iyi şekilde yapabilmesi için gereken enerjiyi namazda alır. Kendisine namazda enerjisi depolanır ve namaz sonrası herkes dağılarak kendi sahasına döner ve görevini en güzel şekilde ifa etmeye çalışır.

Taha Suresinin 14. ayetine geri dönelim. Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"MUHAKKAK Kİ YALNIZCA BEN ALLAH'IM. BENDEN BAŞKA İLAH YOKTUR. BANA KULLUK ET. BENİ ANMAK İÇİN NAMAZ KIL."

(TAHA, 14)

Demek ki namaz Allah'ı zikretmektir. Demek ki namaz Allah'ı anmak, O'nunla buluşmaktır. Namaz temizlenmek, pozitif enerjiyle dolmak, rahmet ve bereketle kuşatılmaktır. Namazdan aldığın o hayır ve bereketle hayatının her hareketi ibadet olur ve de olmalıdır. Hayatta insanlığa yaptığın her hayır hareket ibadettir.

Cuma namazında mü'minler toplanır ve birlikte o enerjiyi alırlar. Cuma Suresi 9. ayette:

"EY İMAN EDENLER! CUMA GÜNÜ NAMAZ İÇİN ÇAĞRI YAPILDIĞINDA ALLAH'I ANMAYA KOŞUN VE SATIŞI BIRAKIN. EĞER BİLİRSENİZ, BU SİZİN İÇİN ÇOK HAYIRLIDIR."

(CUMA, 9)

Allahu Teala ne buyuruyor? Her işi bırakın, Allah'ı anmaya koşun. Satışı bırakın... Satış ne anlama gelir?

Satışı bırakın ifadesi bu hayatın bütün hareketlerini kapsamaktadır.

Normalinde evet, cümle şöyle olmalıydı. Satışı bırakın ve Allah'ı anmaya koşun. Normal bildiğimiz düz mantık üzere bu cümle böyle kurulmalıydı. Satışı bırakın ve Allah'ı anmaya koşun. Ama Allah Subhanehu ve Teala, öyle demiyor bu ayette. **"Allah'ı anmaya koşun ve satışı bırakın"** diyor. Niçin böyle söylüyor ve bunu nasıl anlamamız lazım? Haşa ki Kur'an-ı Kerim'de Allahu Teala böyle devrik cümle kullanır mı? Kelimelerin cümle içerisindeki yerlerini böyle kaotik bir şekilde bırakır mı? İfade eder mi? Haşa... Demek ki biz anlayışımızı bu ayete göre uyarlamalıyız.

"ALLAH'I ANMAYA KOŞUN VE SATIŞI BIRAKIN".

"Ezanı duyar duymaz niyetinizi namaz için alın ki, o çağrıyı duyduğunuz andan itibaren namazda sayılasınız ve fiili olarak satışı da bırakın ve toplanın." anlamındadır. Mesela evdesin, ezanı duyar duymaz hemen kendini, işlerini toparla ve iş yerinde isen ezanı duyar duymaz hemen kendini namazda bil, derhal hemen Allah'ın zikrinde bil ve huzurunda bil. Elinde olanı kenara bırak ve namaza koş. Satışı bırakın sözcüğü bu hayatın bütün hareketini kapsamaktadır.

Bir çiftçi ekin ekti. Aylarca titizlikle büyüttü ve buğdayı değirmende öğütüp toptancıya sattı. Toptancı depolara naklettirdi. Depolardan fırıncılara sattı. Fırıncı ise hamuru yoğurdu ve nihayet ekmek yapıldı ve bakkallara gönderildi.

Bakkallardan da tüketiciler ekmekleri satın aldılar ve enerji olarak yediler. Son tüketici, bütün emeklerden topluca istifade etti.

O enerjiyle çalışmaya gitti ve o işten elde edilen ürünlerden de yine toplumun bütün kesimleri istifade etti. Bundan çiftçi de istifade etti, nakliyatçı da. Değirmenci de fırıncı da istifade etti. Bakkal da istifade etti. Bu sistem bir daire şeklinde cereyan eder durur. Bütün dünya hayatı içerisinde bu hareketler ibadet çerçevesi içerisinde ve istikametindedir.

Örnek olarak sadece ekmeği verdik, bütün diğer yiyecekleri, nimetleri bu şekilde buna kıyas edebilirsiniz.

Bütün bunlar olumlu olduğu sürece, ibadet çerçevesi içerisinde yer alır. Bu dünyada yaşadığımız sürece, birbirimize bağlıyız ve bu hareketler pozitif yani olumlu, faydalı olduğu sürece de bütün harekât, hasenât hükmünde olur. Hasenât biliyorsunuz, iyilik. Bütün hareketler, iyilikler hükmünde olur. Bu hareketleri hacetin ölçüsünde değil kudretin ölçüsünde ver.

Yani hacetin nispetinde verirsen, sadece ihtiyacın kadar çalışırsın. Oysaki niyetin, gücünün yettiği ölçüde çalışmak olmalıdır. Kudretin ölçüsünde çalışırsan, bencillikten uzak, topluma üretken bir insan olursun.

Rızık ve ecel konulu sohbetimizde anlattığımız gibi, çalışmanın niyeti rızık elde etmek için olmamalıdır ve caiz değildir. Çalışmak Allah'ın emri olduğu için, farz olduğu için Mü'min çalışmalıdır. O halde, Mü'min ihtiyacı ölçüsünde değil, gücü ve kudreti, ilmi ve becerisi, selâhiyeti ve liyâkati ölçüsünde çalışmalı ve hareket etmelidir.

Allahu Teala, Mülk (Tebareke) Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"ARZ'I SİZİN İÇİN KULLANIŞLI HALE GETİREN O'DUR. YANLARINDA DOLAŞIN VE ALLAH'IN RIZKINDAN YİYİN, İÇİN."

(MÜLK,15)

Evet Mülk Suresi, diğer bir ismiyle Tebareke Suresi 15. ayet-i kerime "İşlerinizin, emeklerinizin karşılığını yiyin" demiyor Allahu Teala. "Allah'ın rızkından yiyin" buyuruyor.

Cuma Suresinin 9. ayetine tekrar dönecek olursak;

"EY İMAN EDENLER! CUMA GÜNÜ NAMAZ İÇİN ÇAĞRI YAPILDIĞINDA ALLAH'I ANMAYA KOŞUN VE SATIŞI BIRAKIN. EĞER BİLİRSENİZ BU SİZİN İÇİN ÇOK HAYIRLIDIR."

(CUMA, 9)

Sadakallahu'l-Azim.

Tercümelerde alışveriş diye çevrilmiş. Ama bu doğru değildir. Orijinal ifade "satışı bırakın"dır, "alışverişi bırakın" değil, "satışı bırakın" ... İşte maalesef, ulema kısmı da buna dahil olmuş ve anlamadığı bir yerde hemen anlaşılır biçimde olan, toplumun anlayabileceği, kullandığı lisan içerisindeki sözcükleri oraya yerleştirmiş.

Allahu Teala satış diyorsa, "satışı bırakın" diyorsa, onu anlamak lazım. Ulemanın çabasının eksik olduğu görülüyor tabi ki burada. "Allah'ı anmaya koşun ve satışı bırakın..." Orijinal ifade "satışı bırakın"dır. Zira satış, dünya hayatındaki bütün hareketlerin ve eylemlerin sembolüdür, simgesidir.

Satış insanı sevindirir. İnsanı neşelendirir. Alış, almak, cepten para çıkarttırır. Ama satış elindeki malı elden çıkarttırır. Dükkân sahibinin elindeki mal, ne kadar çok giderse o kadar çok para gelir, sevinci o kadar çok artar. Bir esnafın malının elinde kalması onu üzer. Satış ile birlikte insan sevinir ve piyasa hareketlenir ve de bereketlenir.

Allah'ın zikrine çağrıldığınızda hemen koşun ve satışı bırakın ki, Allah sizi enerjiyle doldursun, rahmetiyle temizlesin, bereketlendirsin ve hayırlarla doldursun. Sizi her türlü güzelliklerle oldursun.

Sonra ayetin devamında Allahu Teala ne buyurmaktadır?

"NAMAZ KILINDI MI ARTIK ARZ'A DAĞILIN VE ALLAH'IN LÜTFUNDAN NASİP ARAYIN. ALLAH'I DAİMA ÇOK ANIN Kİ KURTULUŞA ERESİNİZ." Şüphesiz ki Allah doğru söyledi.

"Ey kullarım! Artık bir haftalık toplu enerji aldınız. Bununla Arz'a yayılınız..." buyurmaktadır.

Nasıl ki arabamızı günde beş defa kontrol etsek, haftada bir de servisine götürüp günlük muayene ettirsek o araba kolay kolay arıza yapmaz değil mi? Allah da kullarını o şekilde günde beş vakit onarır, temizler, enerjiyle doldurur ve bir de büyük onarım, büyük enerji depolanmasını da haftada bir defa topluca cemaat halinde yapar, gerçekleştirir.

Sakın ha, "ben kafirlerin yaşadığı gayr-i Müslim ülkedeyim, gayr-i Müslim bir toplum içinde yaşıyorum. O halde doğru çalışmam gerekmez" demeyiniz. Bu yanlış bir anlayış. Nerede bulunursanız bulununuz, dosdoğru çalışınız. İşlerinizi en dürüst ve en başarılı şekilde yerine getiriniz. Çalışmanız en başta size ve ailenize yarayacaktır ve bütün insanlığa da faydalı olacaktır. İnsanlığı birbirinden ayrı düşünmeyiniz. Madem bu dünyada hep birlikte yaşıyoruz ve kıyamete kadar da birlikte yaşayacağız o halde ülkeleri, kıtaları, insanları birbirinden ayrı görmeyiniz.

Nasıl ki bütün kâinatın, bütün üniversumun en küçük bilinen, bilim insanlarınca tespit edilen en küçük parçacıkları, kuantumları, atomları birbirleri ile bağlantılı olarak çalışır ve birbirinden ayrı düşünülemez bunlar, aynı bir sistemin parçalarıdır, aynı çalışır ve işlerler. Onun gibi biz insanların da dünya hayatı birbirleriyle bağlantılıdır ve dolayısıyla kopuk ve ayrı düşünülemez.

Üretilen ürünler, dünyanın bir ucundan öteki ucuna kadar insanlara ulaşır. Bu sahada Müslümanların ürünleri ve çalışmaları da en kaliteli biçimde sergilenmeli ve insanlığın istifadesine sunulmalıdır.

Fıkıh açısından namaz:

Birincisi ibadetler içerisinde Rasulullah'a (sas) doğrudan verilen emir namazdır. Örneğin, reis-i cumhur, başbakana bir talimat vermek istediğinde, bunu yazılı bir açıklama ile yapar. Yani mektup, mesaj yoluyla veya telefon görüşmesi üzerinden talimat verir. Ancak çok önemli, ehemmiyetli ve acil konular için başbakan acil olarak cumhurbaşkanlığına çağrılır ve orada bizzat talimat verilir. Bunun gibi de bütün ibadetler vahiy yoluyla Rasulullah(sas)'a bildirilmesine karşın, namaz talimatı yani emri için Rasulullah (sas) huzura çağrıldı ve orada doğrudan kendisine verildi. Bu namazın Rasulullah için (sas) ve ümmeti için doğrudan Allahu Teala tarafından verilmiş bir farz ibadettir.

İnsanda akıl olduğu sürece namazın iptali mümkün değildir. Ancak ölünce insandan o farz düşer. O da insanların ölen kişinin cenaze

namazını kılmasıyla namaz farzından ayrılarak, mükellefiyet aleminden çıkar, ahiret alemine girer.

Namaz, mahlukun Hâlık'ının davetine, ürünün Üreticisinin çağrısına icabet etmesi ve O'nun huzuruna günde beş vakit çıkması ve önceki bölümlerde de ifade ettiğimiz gibi kontrol edilmesi, temizlenmesi, enerji dolması ve zorlukların kolaylaştırılması gibi olayların hepsini kendisinde barındıran bir ibadettir.

Bu durum namazın önemini ifade etmeye yeterli bir durumdur.

Herhangi bir yetkilinin huzuruna istediğiniz zaman çıkabilmeniz mümkün değilken, beş vakit dışında istediğin bir yerde ve zamanda Allahu Ekber diyerek O'nun huzuruna çıkabilmen namazın yüceliğini ve cömertliğini gözler önüne sermektedir. İstediğin zaman Allah ile buluşabilir ve istediğin vakit o buluşmayı sonlandırabilirsin. Sen onu bırakmadan o seni bırakmaz. O buluşmayı sen başlatırsın ve sen bitirirsin. Allah'ımızın cömertliğine bakarmısınız.

Namazda azamet yok mudur? Tabii ki vardır. Ama azamet sahibi Allah sana bu konuda ikram etmiş, seni istediğin zaman başlamak ve istediğin zaman bitirmekle şereflendirmiştir. O seni buluşma konusunda özgür bırakarak, sana ikramda bulunmuştur. Allah'ın Ümmet-i Muhammed'e; Ümmet-i İslam'a bir ikramıdır. Belki İslam'ın hiçbir şartını yerine getiremezsin ama namaz kılmak herkese mümkün kılınmıştır. Namazın içerisinde bütün diğer şartları da yerine getirebilirsin. Su bulamazsan teyemmüm yaparsın. Kendi başına teyemmüm yapamazsan dahi biri yardımcı olur da teyemmüm aldırır. Namazı ayakta kılamazsan, oturarak kılarsın. Oturarak kılamazsan, yatarak kılarsın ve hiçbir organını hareket ettiremezsen, gözünle kılarsın. Gözlerini de hareket ettiremezsen, kalbinden geçirirsin namaz kılma durumunu, ama kılarsın. Bir olayı hayalinde canlandırdığın gibi, o namazın sürecini de gözünde, aklında, kalbinde, hayalinde canlandırarak eda etmiş olursun. Ama bu hayatta olduğun sürece, namazdan muafiyet yoktur. Ancak ölümle namaz farzı üzerinden düşer.

Namaz başkası için vekaleten kılınmaz, kılınamaz, caiz değildir. Zira farz-ı ayndır. Herkesin bireysel olarak yerine getirmesi gerekli olan bir farz ibadettir.

Yolculukta namazını kısaltarak kılabilirsin. Sabah namazını iki rekât sünnet iki rekat farz kılarsın. Öğle ve ikindiyi birleştirerek ikişer rekât kılarsın. Akşam ve yatsıyı birleştirerek üç akşam, iki yatsı kılarsın. Vitiri kılmak zorunda dahi değilsin.

Namazı illa kılmalısın. Namazı terk edemezsin. Yağmur yağdığında kolaylık vardır. Ama namazın terki asla yoktur.

Dikkat!

"NAMAZ KILMAYAN MEL'ÛNDUR. YANI LANETLIDIR. NAMAZ KILMAYANIN BABASI BU DURUMDAN RAZI ISE O DA MEL'ÛNDUR. KOMŞUSU RAZI ISE O DA MEL'ÛNDUR."

Tâ yedinci komşuya kadar bu sürer gider. Sadece, rahmetten dolayı demedi Rasulullah (sas). Yoksa diyecekti ki, ondan kıyamete kadar gelecek olanlar mel'ûndur. Evet bu bir hadis-i şeriftir. Bazı alimler "Namaz kılmayanla konuşulmaz, pazarlık yapılmaz, alışveriş yapılmaz, yenilmez, içilmez, tâ ki tevbe edip namazına başlayıncaya kadar." demişlerdir.

Rasulullah (sas): ***"MÜSLÜMANLA KAFİRİN ARASINI AYIRAN NAMAZDIR."*** buyurmuştur. Bu hadis-i şerif dahi namazın ehemmiyetini bildirmeye kâfidir. O halde hem kendimiz hem evlatlarımız, aile fertlerimiz ve çevremizi namaz kılmak için teşvik etmeliyiz. Bu hakikatleri usulünce paylaşmalıyız.

Allahu Teala bu ümmete namazlarını dosdoğru kılmayı nasip etsin, mümkün eylesin, amin.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Yedi kat gök ve yedi kat yer, cennet ve cehennem, ehl-i cennet, ehl-i cehennem ve ehl-i a'râf

"ALLAH, YEDİ GÖĞÜ VE YERDEN BİR O KADARINI YARATANDIR."

(TALAK, 12)

Kelâmullah'a göre göklerin ve yerlerin sayı ve miktarı mm ve mg'ına kadar aynıdır yani birbirine eşttir.

Birinci kat yerde bizler yaşıyoruz. Aşağı doğru ikinci katta Ye'cûc ve Me'cûc diye ifade edilen yaratıklar bulunmaktadır.

Üçüncü kattan yedinci kata kadar ateş mevcuttur. İbni Abbâs (ra): ***"ARZ'IN (EN ALT) YEDİNCİ KATINDA KAFİRLERİN RUHLARI VE KİTAPLARI (AMEL DEFTERLERİ) BULUNMAKTADIR."***

Arz'ın birinci katıyla ikinci katı arasındaki kapı Ye'cûc ve Me'cûc'ün birinci kata yani Arz'ın yüzeyine çıkacakları kapıdır. Onlar ortaya çıktıklarında zaten ahir zamanın sonu demektir. Kıyametle birlikte o ilk iki katı da ateş

alacaktır.

Kıyametten sonra Arz'ın yedi katı cehenneme, göklerin yedi katı da cennete tebdil edecek, yani dönüşecektir. Sekizinci cennet olan Cennetu'l-Firdevs ise yedinci kat gök ile Arş-ı Âlâ arsındadır. Arş-ı Âlâ'nın tabanı Firdevs-i Âlâ'nın çatısı olacaktır.

Rasulullah (sas) Efendimizin eşlerinden Medine'den Mekke'ye sehayat ederken Mekke sınırlarında vefat ederek oraya defnedilen Hz. Meymune (ra) bir defasında Allah rasulüne (sas) Sina hakkında sordu. Rasulullah (sas) da dedi ki:

"SİNA MAHŞER VE MANŞER (DİRİLİŞ VE HESAP) YERİDİR."

Ayrıca Mü'minlerin Annesi Hz. Meymune (ra) hakkında hacıların fazla bilgileri olmadığı için kabrinin yanından geçerken fark bile etmiyorlar. Hz Meymune (ra) Rasulullah Efendimizin cariyesiydi ve onunla evlendi. Hastalandığında nereye defnedilmek istediğini sorduklarında Rasulullah (sas) ile evlendiği evin yanında defnedilmek istediğini söyleyince Müslümanlar oraya defnettiler. Allah o mübarek annemizden razı olsun.

Konmuza tekrar dönüyoruz: Şam bölgesi Suriye, Ürdün, Lübnan ve Filistin ülkelerinden müteşekkildir. Şam ise Sina beldesinin bir parçasıdır ve değilse de o mübarek yerle komşu konumundadır.

Mahşer yeri Sina yeri olacaktır. Rasulullah (sas)'ın kabrinin olduğu yer ise göklerden mahlukata gelen rızık kapısıdır ve ibadetler de oradan yukarı çıkmaktadır. Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"SİZİN AMELLERİNİZ BANA ARZ OLUNUR. EĞER HAYIR GÖRÜRSEM ALLAH'A HAMD EDER, ŞER GÖRÜRSEM ALLAH'A İSTİĞFAR EDERİM."

Allahu Teala ise şöyle buyurmaktadır:

"GÜZEL SÖZLER ANCAK O'NA YÜKSELİR. SALİH AMELİ DE GÜZEL SÖZLER YÜKSELTİR.''

(FATIR, 10)

Mescid-i Aksa ise Arz'dan göklere peygamberlerin (as) çıktıkları ve yükseldikleri yerdir. Bu nedenle Rasulullah (sas) da oradan çıktı miraca.

Mahşerde sırat köprüsü Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a kadar olacak. Cehennem ile cennet arasındaki kapı Kâbe olacaktır. Demek ki Kâbe'nin altına doğru cehenneme ve derekelerine/katlarına ve üstüne doğru ise cennete ve derecelerine/katlarına çıkacaktır. (Arapça'da yukarı doğru olana derece ve aşağı doğru olana ise dereke denir) Beyt-i Ma'mûr ise cennetin sekizinci katı olan Cennetu'l-Firdevs'in merkezidir.

Mü'minlerin Arz'dan ta yedinci kat göğe yükseliş yeri ise Kâbe'dir. Mü'min namazı huşu ile kılarsa Rasulullah (sas)'ın da: ***"NAMAZ MÜ'MİN'İN MİʻRÂCIDIR."*** hadisinde buyurduğu gibi ruhu miraç yapar ve birinci semadan ta yedinci semaya kadar yükselir. Demek ki mü'min huşu içinde nerede namaz kılarsa kılsın, ruhu el-Beytu'l-Haram'dan, el-Beytu'l-Ma'mûr'a kadar yükselir (çıkar). Bir mü'minin ruhu, namazı huşu içinde kıldığı vakit nasıl yukarı çıkarsa aynı şekilde tavaf yapanlarınki de çıkar. Yedi şavt bir tavaftır. Her şavtta bir göğe çıkarlar ve yedi şavt yedi kat göğe yükseliştir.

El-Beytu'l-Haram'da huşu ile tavaf yapanlar için bu böyledir. Ruh her tavafın her şavtı ile bir kat göğe yükselir, ta ki yedinci kata ulaşana dek ve sonunda el-Beytu'l-Ma'mûr'da melekler ile tavafını yapar. Rasulullah (sas)'ın da buyurduğu gibi: ***"TAVAF TIPKI NAMAZ GİBİDİR."*** Ve namazda miraç var ise, o halde tavafta da miraç vardır.

Mahşerde ehl-i cennet Kâbe'nin yerinden cennetin derecelerine çıkacaklar. Peygamber Efendimiz (sas) bir hadîs-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"DENİZLERDE YOLCULUK ANCAK HAC İÇİN VEYA ALLAH'IN RIZASINI KAZANMAK İÇİN YAPILIR. ZİRA DENİZİN ALTINDA ATEŞ VE ATEŞİN ALTINDA İSE YİNE DENİZ VARDIR."

(EBU DÂVUD, 2130)

O vakitler elbette Müslümanlar magma (ateş/lav) olayını anlayamazlardı. Bu bilgiyi ancak imânlarıyla kabul ettiler. Bu günün bilimi ve teknolojisiyle insanlar magma olayını tespit etmişlerdir. Seyyidina Muhammed (sas) hiçbir zaman deniz kenarına gitmediği halde bize magmadan haber vermiştir.
Allahu Teala kıyamette yerin vidalarını söküp atacaktır. Dağlar, Kur'ân ayetinin ifadesiyle bakın nasıl olacak:

"DAĞLAR ATILMIŞ RENKLİ YÜN GİBİ OLURLAR."
(KARİA, 5)

Dağların görevlerinden birisi de altdenizleri kara parçalarının altlarına sızarak yumuşatmasını önlemektir. Sizler de görmüşsünüzüdür, deniz sahillerinin yakınlarında genelde sıradağlar vardır. Zira onlar yerin vidalarıdırlar. (Cezayir'in Tilmisân şehrinde bulunan bir dağ içerisindeki vidaların resimleri için kitabın sonuna bak).

Kıyamette dağlar yerlerinden söküldüğünde denizin altındaki magma (lav) deniz suyuna karışarak içerisinde barındırdığı gazlar dolayısıyla patlamalar meydana getirecektir. Bakınız Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de ne buyurmaktadır:

"DENİZLER KAYNATILDIĞINDA
(ATEŞLENDİRİLDİĞİNDE)."
(TEKVİR, 6)

Bebeklerin saçlarını ağartacak olan felaket işte öyle bir felaket.

Özet:

Arz'ın birinci katında insanlar ve hayvanlar yaşamaktadırlar.
Arz'ın ikinci katında Ye'cûc ve Me'cûc yaşamaktadırlar.
Arz'ın üçüncüden yedinci katına kadar ise ateş bulunmaktadır.
Kıyametten önce Allahu Teala bir ılık rüzgar gönderecek ve o rüzgarla birlikte mü'minlerin ruhları kabzedilecektir.
Kıyamet kafirlerin başlarına patlayacaktır.

Dört şey vardır ki dünyaya ait değildir: 1 - Kur'an, 2 - demir, 3 - ravâsi, 4 - ruh. Bu dördü arza ait şeyler değildir, sonradan arza (dünyaya) indirilmiştir.

- Kur'an'ın aslı Levh-i Mahfuz'dadır ve arza indirilmiştir:

"DOĞRUSU SANA VAHYEDILEN BU KİTAP, LEVHI MAHFUZ'DA BULUNAN ŞEREFLİ BIR KURAN'DIR."

(BURÛC, 21-22)

"BIZ ONU, AKIL ERDIRESINIZ DIYE ARAPÇA BIR KUR'AN OLARAK INDIRDIK."

(YUSUF, 2)

- Ruhlar ise ruhlar aleminden indirilmiştir.

- Demir de indirilenler arasındadır:

"DEMİRİ BİZ İNDİRDİK."

(HADÎD, 25)

- Ravâsi de arza verilmiştir:

"O, GÖKLERİ DİREKSİZ YARATTI, ONLARI GÖRÜYORSUNUZ. YER İÇİNDE DE SİZİ ÇALKALAR DİYE RAVÂSİ (BALANS-AĞIRLIKLARI) BIRAKTI..."

(LOKMAN,10)

Kur'an'ı Azîm arz'dan çekilecek. Ravâsi çekilecek. Demir çekilecek ve Mü'minlerin ruhları kıyametten önce çekilirken kıyamet kafirlerin başlarına kopacaktır.

Dağlar Arz'dan sökülerek alınacak ve renkli yünler gibi savrulacaklardır. Deniz altındaki magma (lav/ateş) ikinci kata ve birinci kat denizlere ulaşacak ve bütün Arz'ı ateş yumağı haline getirecektir. Magma içerisindeki gazlar nedeniyle bombalar gibi patlayacaktır ve denizler kaynatılacaktır.

Güneş ve Ay bir araya toplanacak ve dünyanın etrafında dönmeyecek ve sabit kalacaktırlar. Sina bölgesi mahşer meydanı olacak ve sırat köprüsü Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a kadar uzanacaktır.

Yedi kat yer ateşle kaplanacak ve aşağı derekelere doğru indikçe hararet de fazla olacaktır. İşte orası yedi kat cehennem olacaktır.

Yedi gök yedi cennete dönüşecek ve sekizinci göğün tavanı Arş-ı Âlâ'nın tabanı olacaktır. Sekizinci cennet Cennetu'l-Firdevs olacaktır.

Allahu Teala aslında göklerin cennetlere dönüşeceğinin işaretini vermektedir. Allahu Teala Hadîd Suresinin 21. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"ENİ YERLE GÖĞÜN GENİŞLİĞİ KADAR"

(HADÎD, 21)

Gökle yer bir fasulye tanesi gibiydi. Allahu Teala ortadan ikiye böldü ve üst kısmını yukarı çekti ve ondan yedi kat göğü yaptı ve aşağı parçadan da yedi kat yeri yaptı.

Bu bilgiler: Kur'ân ayetleri, Peygamber (sas) hadisleri, keşif, basiret ve Rasulullah (sas) ile gerçekleşen diyaloglar neticesinde ilme'l-yakîn ve ayne'l-yakîn derecesinde elde edilmiş bilgilerdir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Kıyamet, mahşer, cennet ve cehennem

Kıyamet alametlerinden bazıları:

- Ilık bir rüzgar esecek ve mü'minleri öldürecek.
- Arz'da 'Allah' ya da 'La ilahe illallah' diyen kimse kalmayacak.
- Sonunda kıyamet insanların en fenalarının üzerine kopacaktır, ki onlar maymunlar gibi orta yerde cinsel ilişki kurarlar.
- İsrafil (as) Sur'a üfler Allah'ın murâd ettiklerinden başka herkes ölür.
- Sura ikinci defa üfürüldüğünde insanlar kabirlerinden kalkarlar.
- Bunların sonuncusu olarak da Yemen'den bir ateş çıkması ve insanları (Şam diyarındaki) mahşere doğru sürmesidir. (Müslim).
- Bazı nakillerde şöyle geçmektedir, ateşin Yemen'deki bir kuyudan çıkacağı; başka nakillerde ise ateşin denizden geleceği söylenmiştir.
- Bütün insanlar, cinler, kuşlar, melekler ölümü tadarlar zira Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

"HER NEFİS ÖLÜMÜ TADACAKTIR."

(ANKEBÛT, 57)

Şu hadisi hatırlayalım:

"DENİZLERDE YOLCULUK ANCAK HAC İÇİN VEYA ALLAH'IN RIZASINI KAZANMAK İÇİN YAPILIR. ZİRA DENİZİN ALTINDA ATEŞ VE ATEŞİN ALTINDA İSE YİNE DENİZ VARDIR."

(EBU DÂVUD, 2130)

Yüzde 70 olan Arz'ın su oranı denizlerin ateşe dönüşümleriyle lav ateş ve alev yalımlarıyla dolacak, geriye kalan kara parçaları da yüksek ısılara gark olacak.

"EY İMAN EDENLER! KENDİNİZİ VE AİLENİZİ, YAKITI İNSANLAR VE TAŞLAR OLAN ATEŞTEN KORUYUN. O ATEŞİN BAŞINDA GAYET KATI, ÇETİN, ALLAH'IN KENDİLERİNE VERDİĞİ EMİRLERE KARŞI GELMEYEN VE KENDİLERİNE EMREDİLEN ŞEYİ YAPAN MELEKLER VARDIR."

(TAHRÎM, 6)

Ateş ırmakları Arz'ın üçüncü derekesinden ikincisine ve oradan da birincisine ulaşacak ve kapsayacaktır. O ateşten sadece bir nokta muaf kalacak o ise mahşer meydanı olacak olan Sina bölgesidir. Önceki sayı dizimizde o konu hakkındaki rivayetleri nakletmiştik. Tamamlamak için bir hadis daha nakledeceğiz:

"HZ. AİŞE (RA)'NİN GERİYE NE KALACAK DİYE SORDUĞUNDA RASULULLAH (SAS): SADECE MAHŞER YERİ YA AİŞE, DEMİŞTİR."

Nitekim mizan kurulacak ve hesap sorulacak. Sırat köprüsü Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a kadar uzanacak. Bütün insanlar ateşten kaçarak cennete gitmek için sırat köprüsü üzerinde hareket etmeye çalışacaklar. Ancak herkes hesabına göre gidebilecektir. Bazıları şimşek hızıyla, bazıları koşarak, bazları yürüyerek ve bazıları da sürünerek cennete girebilecekler. Ancak ehl-i cehennem sırat köprüsünden aşağıya düşecekler ve demir kancalar onları tutarak ateşe salacaktır.

Hesaptan sonra ehl-i cennet cennete ve ehl-i cehennem ise cehenneme gireceklerdir. Peygamberlerine imân eden ancak onların (as) getirdikleri emirleriyle her zaman yerine getirmeyerek örflerine uyanlar A'râf denilen yerde kalırlar. A'râf sözcüğü maarif ve örf sözcükleriyle bağlantılıdır. Maarif (bilgiler) örf ise alışılmış geleneklerdir.

Bütün kelimeleri bir araya getirerek bir mana bütünü oluşturursak karşımıza şu tablo çıkar: Arasıra namaz kılan ve oruç tutan, bazı dini vecibelerini yerine getirirken bazılarını görmezden gelen, toplumsal akıntıya kapılarak giden Müslümanlar A'râf denilen yerde cezaları bitene kadar kalacaklardır. Sonra cennetin derecelerine ulaşacaklardır. Onların imânları var ama amelleri yok. Onlar kendilerini alışkanlıkları tarafından sevk ettirirler.

A'râf nerede olacak ve A'râf ehli cennete gidene kadar cezalarını nerede çekecek ve nerede kalacaklar?

Allahu Teala bir Kur'ân ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> "İKİSİ (CENNET VE CEHENNEM) ARASINDA BİR SUR, A'RÂF (YÜKSEK TEPE) ÜZERİNDE DE BİRTAKIM ADAMLAR VARDIR. CENNET VE CEHENNEMLİKLERİN HEPSİNİ SİMALARINDAN TANIMAKTADIRLAR. CENNETLİKLERE, "SELÂM OLSUN SİZE!" DİYE SESLENİRLER. ONLAR HENÜZ CENNETE GİRMEMİŞLERDİR, AMA BUNU UMMAKTADIRLAR. GÖZLERİ CEHENNEMLİKLER TARAFINA ÇEVRİLDİĞİ ZAMAN, "EY RABBİMİZ! BİZİ ZALİM TOPLUMLA BERABER KILMA" DERLER."
>
> (A'RÂF, 46-47)

O yer nerede olacaktır?

Önemli bir nokta: Rasulullah (sas) buyurdu ki: ***"UHUD DAĞI CENNET DAĞIDIR."*** ve başka bir hadîs-i şerifte ise: ***"EVİMLE MİMBERİM ARASI CENNET BAHÇELERİNDEN BİR BAHÇEDİR."***

Yukarıdaki A'râf Suresinde ifade edilen A'râf (yüksek tepeler) işte Uhud

dağının tepeleri olacaktır. Orada A'râf ehli cennete girene kadar belirli bir zaman yaşayacaklardır.

Mantık örgüsüyle baktığımızda mahşer yerinde en son olarak Uhud Dağı ve onun da yanında Rawda-i Mutahhara olacaktır. A'râf ehli insanlar yoksa nerede kalacaklar?

Uhud Dağı ve Rawda-i Mutahhara hadisin ifadesiyle cennettendirler. Onlar fani dünya ile baki ahiretin geçiş noktası olacaktır ve Allahu Teala'nın ifade ettiği gibi onlar cennet ile cehennem arasındaki sur (duvar) olacaklardır. A'râf ehli orada cezaları bitene kadar kalacak ve ardından cennete gireceklerdir.

Tahrif olmuş dinlerini yaşayan Hristiyan ve Yahudilerin durumu ne olacaktır?

Onlar cehennemde cezalarını çektikten sonra cennetin birinci katına girdirileceklerdir. Onlar cennetin birinci katını gördüklerinde en güzel cennetin kendilerine verildiğini sanacaklardır.

EN SONUNDA CEHENNEM SÖNECEK VE ŞEYTANLAR DAHI CENNETE GIRECEKLERDIR

Zalim, müfsid, ve ateistlerin, Ebu Cehil, kafir firavunların, Hâmân ve İblîs'in durumları ne olacaktır? Onlar cehennemin en alt katında azab göreceklerdir. İbni Abbâs (ra) kafirlerin ruhları ve kitaplarının siccînde, yani yerin yedinci kat derinliğinde olduğunu bildirmiştir. Onlar orada Kur'ân'ın da ifade ettiği gibi çağlar boyu kalacaklardır ve bir vakit onların da cezaları bitecektir.

Evet, yanlış anlamadınız, İblis'de en sonunda cennete girecektir. Şöylece izah edelim: en şerli mahukat olan İblis dahi Adem (as) yaratılmadan önce Allah'a kulluk etmekteydi. Allahu Teala o ubudiyetin (kulluğun) mükafatını elbette verecektir. Dünya hayatında Allah'a isyan edenler ahirette cezalarını çekecek ancak o ceza sonsuz değildir. Zira insan ve

cinlerin dünya hayatı öncesi ve sonrası isyansız hayatları elbette cezanın sınırlı olmasını gerektirmektedir. Mutlak adalet bunu ister. Allahu Teala'nın rahmetinin gazabını geçmiş olması bu sonucu gerektirir.

Ehl-i cehennem orada mecaz anlamında ebedî kalacaktır. Zira mahlukatın ebediyeti Allah'ın ebediyeti yanında sonludur. Cehennemin ateşi söndüğünde ehli sakar Arz'ın yani cehennemin birinci katına o önceden bir vakit A'râf ehlinin kaldıkları yerde kalacaklardır. Orası onlar için ebedî kalacakları dünya cenneti olacaktır. Çünkü Allah onlara dünya hayatında en yüksek cenneti teklif ettiğinde onlar dünya hayatını tercih etmişlerdi. Allah'ın rahmeti her şeyi kuşattığı için onlara dünya cennetini verecektir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Uhud Dağı ve Rawda-i Mutahhara'dır. Dünya ve ahiretin, cehennem ve cennetin kesişme noktası Uhud Dağı ve Rawda-i Mutahhara olacaktır.

Önemli bir İHTAR: Ancak cehennemin azabı o kadar şiddetlidir ki en son cehennemden çıkacak olanlara ebediyet kadar uzun gelse gerektir. Nasıl ki diş ağrısı çeken birisi için bir saat bir gün kadar uzun geçer cehennem ateşinde de artık siz düşünün algı olarak bir sene azab neye tekabül eder. Yani hiç kimse "cehennem ateşi zaten bir gün sönecekmiş" diyerek sakın ola ki günah cesaretine kapılmasın.

Arz'ın yedi katına ve sonra dönüşeceği cehennemin yedi katına bir işaret: rivayet edildiğine göre kabirde namazlarını kılmayan kişiye bir yılan musallat edilir. O yılan onun başına her namaz vakti bir tokmak vurarak ta yerin yedinci aşağı katına kadar yuvarlar ve sonra o kişi tekrar yukarı çıkar. Bu durum her namaz vaktinde tekrarlanır.

Kâbe dünya hayatında ruhların asansörüdür. Zira Rasulullah (sas): ***"NAMAZ MÜ'MİNİN Mİ'RÂCIDIR."*** buyurmaktadır. Mü'min huşu ile namaz kıldığında ruhu ta Beyt-i Ma'mur'a kadar yükselir. Ahirette ise Kâbe sadece ruhlara değil bedenlere de asansörlük yapacaktır. Asansör zemin kattan ta en yüksek cennete (Firdevs) çıkacaktır. Tabii ki Kâbe o gün taştan değil yeni yaratıştan o da nasibini alarak değişik durumda yaratılacaktır. Cennet ehli o asansör ile rahat rahat cennet katlarına çıkartılırken, cehennem ehli zeminden aşağı katlara yani cehennem

derekelerine kaldırılıp atılacaklardır. Çünkü ehl-i cennet dünyada iken Allah emri ve rızası olarak Kâbe'ye doğru alnını yere sererek secde ederken, kibirli kafirler secdeye inmemişlerdir. O gün de Kâbe ehl-i cehennemi aşağı cehennem katlarına yuvarlayacaktır.

Dünyada şayet bir kafir bir Müslümana iyilik etmişse adaletin tecellisi olarak o Müslüman o kafiri gidip yerinden alarak cennetteki makamına davet ederek misafir olarak ağırlayacak ve sonra tekrar kendi yerine gönderecektir. Bu durum cehennem ateşi söndükten sonra olacaktır.

"HER KİM ZERRE KADAR HAYIR İŞLEMİŞSE ONU GÖRECEKTİR. HER KİM, ZERRE KADAR ŞER İŞLEMİŞSE ONU GÖRECEKTİR."

(ZİLZAL, 7,8)

Cennet ehli cehennem ehlini yukarıdan aşağıya bakarak gördüklerinde onlara: **'Siz dünyada bize gülüyordunuz şimdi de biz size gülüyoruz'** diyeceklerdir veya mazlumlar zalimlerin cehennemde azab çektiklerini yukarıdan aşağıya bakarak göreceklerdir.

"ALLAH'IN KADRİNİ GEREĞİ GİBİ BİLEMEDİLER VE ARZ KIYAMET GÜNÜNDE BÜTÜNÜYLE O'NUN ELİNDEDİR. GÖKLER DE O'NUN KUDRETİYLE DÜRÜLMÜŞTÜR. O, ONLARIN ORTAK KOŞTUKLARINDAN UZAKTIR, YÜCEDİR."

(ZÜMER, 67)

Gökler cennetlere ve yerler cehennem tabakalarına tebdil ederek dönüştürüldüğünde Allahu Teala cennetleri sağ eline ve cehennemleri de sol eline alacaktır. Kâinatın ağırlığında yaratıldıkları günden o güne kadar hiçbir değişiklik olmayacaktır.

Hadisin ifadesine göre cennet ehli Rablerini dolunayı gördükleri gibi göreceklerdir. Sadece görmekle kalmayıp O'nunla konuşacak ve O'nun kendi sesinden Kur'ân'ı dinleyeceklerdir. Bir Kur'ân ayetinde şöyle ifade edilmektedir:

"KENDİSİNE KAVUŞTUKLARI GÜN, ALLAH'IN ONLARA İLTİFATI, "SELÂM" DIR. ALLAH ONLARA ÇOK DEĞERLİ MÜKÂFAT HAZIRLAMIŞTIR."

(AHZÂB, 44)

Levh-i Mahfûz ne olacaktır?

Levh-i Mahfûz kâinatın yazılımı ve belleği konumundadır. Onda her şey kayıtlıdır. Levh-i Mahfûz'un yaratıldığından mahşere kadar olan kayıtlar Murâdullah'tır. Kada ve kader bilgi olarak her şeyi kuşatmıştır ve Kudretullah ile Levh-i Mahfûz'a yazılmıştır.

Ahirette Levh-i Mahfûz formatlanacak ve içeriği değiştirilecektir. Cehennem ehlinin azapları ve cenet ehlinin mükafatları yer alacaktır. Cehennem söndürüldüğünde ve fani olduğunda Levh-i Mahfûz yeniden formatlanacak ve orada sadece Allah'ın rızası yer alacaktır. Allah'ın rahmeti gazabını geçmiştir. O'nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır.

Daha sonra ise sadece Hâlık ve mahluk, Allah ile cennet ehli Mun'im (Nimet veren ile Mun'am (Nimet alan) kalacaktır. Nitekim Levh-i Mahfûz Allah ve O'nun Firdevs cennetindeki hususi kulları için var olacaktır. Onlar ise peygamberler (as) ve Rasulullah (sas) ile Levh-i Mahfûz'a gideceklerdir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Cennetin ayrıntılı tarifi

Rüyamızda Cenneti gördük ve oranın meyvelerinden yedik. İnşallah Cennet ve Cehennem üzere bir dizi sohbet yapacağız. Kendinizi o sohbete hazırlayın, zira Allah Ve Rasulü (sas) ile uykuda (rüyada) bir saatlik mülâkatımız (röportaj) olacak.

"RABLERINDEN KORKUP SAKINANLAR DA, CENNETE BÖLÜK BÖLÜK SEVKEDILDILER. SONUNDA ORAYA GELDIKLERI ZAMAN, KAPILARI AÇILDI VE ONLARA (CENNETIN) BEKÇILERI DEDI KI: "SELAM ÜZERINIZDE OLSUN, HOŞ VE TEMIZ GELDINIZ. EBEDI KALICILAR OLARAK ONA GIRIN."

(ZÜMER, 73)

Cennet kapısını ilk vuracak zat Muhammed (sas)'dır. İçeriden soracaklar: "Tarık (kapıyı vuran) kimdir?" Rasulullah (sas): "Tarık (kapıyı çalan) benim" diyecek. Bunun üzerine içeridekiler: "Biz, senden önce cennet kapılarını hiç kimseye açmamakla emrolunduk" diyecekler.

"MAHŞER HALKINA BIR MÜNADI YÜKSEK BIR SESLE SESLENIR: EY MAHŞER HALKI! BAŞLARINIZI ÖNE EĞIN VE GÖZLERINIZI KAPAYIN. DIKKATLI OLUN! MUHAMMED (SAS)'IN KIZI FATIMA (RA) AILESIYLE BIRLIKTE CENNETE (ILK) GIRECEKLERDIR. VE 70.000 MELEK REFAGATINDE BÜTÜN AILELERI VE SEVDIKLERI BERABER GIRECEKLERDIR."

Rasulullah (sas) hep doğru söylemiştir.

Ya Rabbî! Bizi Ehl-i Beyti Rasulullah (sas)'a ve Rasulullah (sas)'a sevdir. Bizi ve Senin rızan için sevenleri Rasulullah (sas) ve O'nun pak ailesiyle beraber eyle.

Cennet çok pahalı ve Cennet için çok çalışmak lazım: ***"GERÇEK ALLAH KATINDA ÇOK PAHALIDIR. VE DEĞERLI GERÇEK ISE CENNETTIR."*** Rasulullah (sas) asla yalan söylememiştir.

Bugünkü konumuz Cennet, çünkü hedefimiz oraya ulaşmak. İşlerimiz, hal ve hareketlerimiz, amelimiz o yöndedir. O yüzden hedefimizi anlayıp kavramamız cok önemlidir. Çünki eger iyi bilip anlarsak bunun için daha cok çaba sarf ederiz. O halde Cennet'in isim ve anlamı ile başlayalım.

Cennet kelimesi örtmekten gelir ve örten anlamına gelir. Cin veya Cennet. Cin görünmez oldugu icin ismi cin'dir Cennet de bizim için görünmez oldugu için ismi Cennetdir. Arapça'da Cennet sözcüğünün anlamı budur.

Cennet ve Cennet'in isimleri nedir? Cennetin çesitli isimleri vardır. Kur'an-ı Kerim'de geçen 2. isim: **Dar-us Selâm'dır**. Allahu Teala orayı huzur, mutluluk ve esenlik evi olarak adlandırmıştır. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de buyurmuştur ki:

"ONLAR IÇIN RABBLERININ KATINDA DAR-US SELÂM
(ESENLIK YURDU) VARDIR VE IŞLEDIKLERINDEN DOLAYI
O ONLARIN DOSTUDUR."

(EN'ÂM, 127)

Cennetin 3. ismi: **Dar-ul Huld'dur** yani sonsuzluk evi. O evin sakinleri sonsuza kadar orada yaşayacakları için böyle adlandırlmıştır.

Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de buyurduğu gibi:

"DE KI: 'BU MU DAHA HAYIRLIDIR YOKSA TAKVA
SAHIPLERINE VAADEDILEN HULD (SONSUZLUK)
CENNETI MI? ORASI ONLAR IÇIN BIR MÜKAFAT VE
DÖNÜŞ YERIDIR."

(FURKAN, 15)

Orada oraya girecek olanların yaşamları, yemeleri ve içmeleri kesintisiz olacaktır."

Cennetin 4. ismi: **Dar-ul Mukame** ikamet evi anlamında. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"KI O, BIZI KENDI FAZLINDAN (EBEDI OLARAK) KALINACAK BIR YURDA YERLEŞTIRDI; BURADA BIZE BIR YORGUNLUK DOKUNMAZ VE BURADA BIZE BIR BIKKINLIK DA DOKUNMAZ."

(FÂTIR, 35)

Cennetin 5. ismi: **Cennet-ul Me'va** yani sonsuza kadar ikamet edilecek cennet. Bu isim hakkında İbn-i Abbas (ra) şöyle buyurmuştur: O Cennet ki ona Cebrail (as) ve bütün Melekler (as) gelirler. Cennet-ul Ma'va Cennete varış demektir.

"İMAN EDEN VE SALIH AMELLERDE BULUNANLAR ISE, ARTIK ONLAR IÇIN, YAPTIKLARINA KARŞILIK OLMAK ÜZERE, BIR AĞIRLANMA KONAĞI OLARAK ME'VA (BARINMA) CENNETLERI VARDIR."

(SECDE, 19)

Allahu Teala Necm Suresi'nde:

"SIDRAT-UL MUNTEHA'NIN YANINDA. BARINMA (ME'VA) CENNETI ONUN YANINDADIR."

(NECM, 13-14)

Rasulullah (sas) miraç gecesinde oraya vardığında nakledilir ki Cebrail (as) ve diger melekler (as) hep oraya inerler.

Cennetin 6. ismi: **Cennet-ul Adn** yani Adn Cenneti demektir. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

"ALLAH MÜ'MIN ERKEKLERE VE MÜ'MIN KADINLARA, ALTLARINDAN IRMAKLAR AKAN, IÇLERINDE SONSUZA KADAR KALACAKLARI CENNETLER VE ADN CENNETINDE GÜZEL MESKENLER VAADETMIŞTIR. ALLAH'IN HOŞNUTLUĞUYSA HEPSINDEN DAHA

BÜYÜKTÜR. BÜYÜK KURTULUŞ IŞTE BUDUR."

(TEVBE, 72)

Cennet-ul Adn Kur'an-ı Kerim'deki altıncı isimdir.

Cennetin 7. ismi: **Dar-ul Hayavân** yani sonsuza dek yaşayacak olanların hayavân bazılarının düşündügü gibi hayvan demek değildir. Hayavân hayat kelimesinden gelir yani hayat kelimesinin çoğuludur. Hayat tekil hayavân çoğul.

Dar-ul Hayavân sonsuza dek yaşayacak olan demektir. Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de buyurur ki:

"EY KAVMIM, GERÇEKTEN BU DÜNYA HAYATI, YALNIZCA
BIR META (KISA SÜRELI BIR YARARLANMA) DIR.
ŞÜPHESIZ AHIRET, (ASIL) KARAR KILINAN YURT ODUR."

(MÜ'MİN, 39)

Demekki Cennet veya Cehenneme girdikten sonra bir daha ölüm yoktur ve olmayacaktır.

Cennete girince rahata kavuşulur. Mahşer günü, hesap günü biraz sıkıntılı olabilir ama kitabı sağ eline alıp Cennete girdikten sonra rahata erildi demektir.

Cennetin 8. İsmi: **Cennet-ul Firdevs**. Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"ALLAH'TAN CENNETI ISTEDIĞINIZ ZAMAN FIRDEVS
CENNETINI ISTEYIN. ZIRA CENNETIN EN YÜKSEĞI VE
KADRI EN A'LASI ODUR."

(AHMED BİN HANBEL, TİRMİZÎ VE BUHÂRÎ)

Cennetin 9. ismi: **Cennetun Naîm** yani bütün lezzetlerin Cenneti. Allahu Teala der ki:

"O GÜN MÜLK (HÜKÜMRANLIK) YALNIZ ALLAH'INDIR.
O, ARALARINDA HÜKÜM VERİR. ARTIK İMAN EDİP SALİH

AMELLER İŞLEYENLER NAÎM CENNETLERİNDEDİRLER."

(HACC, 56)

Cennetin 10. ismi: **Al-Makâm-ul Emîn** yani emin olan ikamet yeri; her kötülükten sakınılacak ve hiç bir dert, keder sıkıntı olmayacak, aralıksız olarak uyku acı vs. olmayacak ikametgah.

Cennetin 8 kapısı ve 10 tane de ismi vardır.

Rasulullah (sas) demiştir ki:

"CENNET ASLINDA SANA AYAKKABININ BAĞINDAN DAHA YAKIN VE AYNI ŞEKILDE CEHENNEM DE ÖYLE."

Cennetin kapılarının eni ne kadar? Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"RABBINIZIN MAĞFIRETINE VE GENIŞLIĞI GÖKLERLE YER KADAR OLAN CENNETE KOŞUŞUN. BU CENNET, ALLAH'A KARŞI GELMEKTEN SAKINANLAR IÇIN HAZIRLANMIŞTIR."

(AL-İ İMRAN, 133)

Peki eni bu kadar büyük olan Cennetin boyu kim bilir nasıldır!

Peki Cehennem nerede? Onu da unutmamak lazım!

Rasulullah (sas) şöyle dedi:

"CENNETIN BIR KAPISININ ENI 40 YIL YÜRÜME MESAFESI. ÖYLE BIR GÜN GELECEK KI KALABALIKTAN UZUN SIRALAR OLUSACAK SADECE BIR KAPISINDAN 700.000 KIŞILIK GRUPLAR HALINDE GIRILECEK, ILK ÜMMETIMDEN SON ÜMMETIME KADAR."

İmam-ı Buhârî ve İmam-ı Muslim yukarıdaki hadisi nakletmişlerdir. Konuyla ilgili şöyle bir rivayette vardır:

"ÜMMETIMDEN 70.000 VEYA 700.000 KIŞI BIRLEŞIP

BIRBIRLERINDEN DESTEK ALARAK CENNETE GIRECEKELER, SONUNCUSU GIRMEDEN BIRINCISI GIRMEYECEK. YÜZLERI NUR'LA DOLACAK TIPKI AYIN GECE PARLADIĞI GIBI PARLAYACAK."

Bakın Cennet ne kadar güzel bu fani dünyada herşey boş. Peki Cenneti kazanamazsan ne olur? Herşeyi kaybedersin ve tam tersi olur.

Bazıları vardır onlar ki Cennetin 8 kapısından da girsinler diye cağırılacaklardır. Peki bunlar kimlerdir?

Abdullah-as-Sallami (ra) Rasulullah (sas)'in şöyle buyurduğunu naklediyor:

"BIR MÜSLÜMANIN 3 ÇOCUĞU VEFAT ETMIŞSE BUNLAR ONU 8 KAPININ ÖNÜNDE IÇERI GIRMELERI IÇIN KARŞILAYACAKLARDIR."

Abdullah-as-Sallami'nin (ra) oğlu Utbe'nin rivayet ettiği ve El-Albânî'nin camiide naklettiği hadisi şöyledir:

Rasulallah (sas) demiştir: Cinayet 3 çeşittir:

1. Bir Mü'min kendini ve malını-mülkünü Allah yolunda harcar ta ki düşmanlarıyla harpte karşılaşır ve öldürülür. O artık onurlu bir şehit olarak Allah'a yakın ve O'nun Arş-u Alâ'sının altında bir çadırda bulunmaktadır. Artık sadece peygamberlik derecesi O'nun derecesinden üstündür.

2. Bir adam çok günah işlemişti ve sonra tevbe edip kendini ve malını Allah yoluna adamıştı tâ ki düşmanlarıyla karşılaşıp savaşıp öldürülene kadar. Bütün günahları kılıcıyla silinmiştir. Artık Cennetin istedigi kapısından girer.

   Cennetin sekiz kapısı cehennemin ise 7 kapısı vardır. Cennetin her bir kapısı diğerinden güzeldir.

3. Bir münafık, Müslümanlarla birlikte düşmana karşı öldürülene kadar

savaşmıştı. O cehenneme girmiştir. Muhakkak ki kılıcı günahlarını silmez.

Ubeyde (ra)demiştir ki: Rasulallah (sas) dedi ki:

"LA ILAHE ILLALLAH MUHAMMEDUN RASULULLAH DEYIP İSA (AS)'YI DA MERYEM (AS)'E KELIMESI OLARAK IÇINE ATTIĞI ALLAH'IN KULU VE ELÇISI OLARAK KABUL EDEN VE CENNETIN HAK OLDUĞUNA VE CEHENNEMIN HAK OLDUĞUNA ŞEHADET EDEN, AMELINE GÖRE ALLAH'IN CENNETINE GIRECEKTIR."

(BUHÂRÎ VE MUSLİM)

(Bayanlara müjde)

Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"EGER KADIN BEŞ VAKİT NAMAZINI KILIP BIR AY ORUCUNU TUTUP NAMUSUNU KORUYORSA VE EŞINE ITAAT EDIYORSA BU KADINA CENNETIN 8 KAPISININ HANGISINDEN ISTERSE GIRMESINE IZIN VERILIR."

(ALBÂNÎ)

Peki, Cennet ve Cehennemde kimler çoğunluk olacaktır? Buhârî ve Muslim'den nakledildiğine göre Cennete girecek çogunluk fakirlerdir.

Ömer bin Huseyn'den rivayet edildiğine göre Rasulullah (sas) şöyle buyurmustur:

"CENNETE BAKTIM VE GÖRDÜM KI ÇOGUNLUĞU FAKIRLERDIR VE CEHENNEME BAKTIM ORDAKI ÇOĞUNLUK ISE BAYANLARDI."

Muslim'in sahih hadislerinde Amr bin Alasi'nin (ra) oğlu Abdullah Rasulullah'ın (sas) şöyle buyurduğunu nakleder:

"MEKKE'DEN MEDINE'YE GÖÇEN MUHACIRLERIN FAKIRLERI KIYAMET GÜNÜNDE CENNETE 40 YIL ÖNCE

GIRECEKLERDIR."

Şunun da bilinmesi gerekiyor. Cennete fakirlerin daha erken girmeleri Cennet'de fakirler zenginlerden daha yüksek yerlerde olacak anlamına gelmez, ama zenginler zenginliklerinden dolayı hesapları daha uzun süreceği için yani zenginliğin nasıl ve nereden geldiği ve nereye harcandığı vs. sorgulanacaktır da ondan dolayı geçikeceklerdir.

Rasulullah (sas) buyurdu: ***"İnsanoğluna 4 şeyden hesap sorulmadıkça onun ayakları kıyamet gününde Rabbinin katından ayrılmayacaktır:***

1) Ömrünü nasıl ve ne ile geçirerek yaşlandığından.
2) Gencligini nasıl ve nerede harcadığından.
3) Parasını (malını) nereden kazanıp nerede harcadığından.
4) Öğrendiği ilimle nasıl davrandığından."

Bazı zenginler de Cennet'de fakirlerden daha yüksek yerlere gelirler, çünki bazı Mü'minler vardır ki çok makbuldurlar. Onlar zengin ama mütevazidirler ve Allah'a itaat ederler hatta zenginlerden Cennete hesapsız girecek olanlar vardır. Bunun delili şudur: Rasulullah (sas)'ın 700.000 ümmeti hesapsız Cennete girecektir.

Efendimizin (sas) ailesi yani ehl-i beyti anneleri olan Hz. Fatima (ra) ile hesapsız Cennete gireceklerdir. Çünkü onların hatalarını kendisinin ifadesiyle Efendimiz (sas) kıyamette yüklenecektir. Allahu Teala Duha Suresi'nde der ki:

"RABBIN ŞÜPHESIZ SANA VERECEK VE SEN DE HOŞNUT OLACAKSIN."

(DUHA, 5)

Ve bütün Müslümanlar kıyamete kadar her namazlarında Peygamberimiz (sas) ve ailesine (ra) dua eder ve salavât getirirler. O nedenle Allahu Teala ehl-i beyte mensup olanları günahsız olarak ahirete gitmeleri için vefât etmeden önce temizler.

Allahu Teala itaat eden zengin kullarını itaat eden fakir kullarından daha

çok sever. Çünki zenginlerin günah işleme olasılıkları daha yüksektir ve fitneye kapılma imkanları daha çoktur ama buna rağmen onlar kendilerini sakınıp Allah'a itaat ederlerse dereceleri o nisbette yükselir.

İslam uleması (alimleri) der ki: **"Helalin hesabı, haramın azaba var."** Demişlerdir.

Ebu Ali el-Dakak'a sorulmuş kim daha iyi, zengin olan mı fakir olan mı? Oda: **"Zengin olan. Çünki Elğanî (Zengin) Yaradanın sıfatıdır ama fakir mahlukatın yani yaratılanların sıfatıdır."** Demiştir.

Allahu Teala buyurur ki:

"EY INSANLAR, SIZ ALLAH'A (KARŞI FAKIR OLAN) MUHTAÇLARSINIZ; ALLAH ISE, ĞANÎ (ZENGIN)'DIR, HAMÎD'DIR."

(FATIR, 15)

Yani zengin olup da hamd eden demektir.

Size Cenneti anlatayım mı?

Rasulullah (sas)'a miraçtan sonra Cennet hakkında soruldu ve O (sas) dedi ki: Cennette gözlerin hiç bir zaman görmediği, kulakların hiç bir şekilde işitmedigi seyler vardır ve kalple aklın asla tahmin edemeyecekleri seyler vardır.

Ama O (sas) tarif edilebilecek kadarını da tarif etmekten geri durmadı:

"TOZU MISKTEN VE TAŞLARI INCI VE YAKUTTANDIR."

Buyurdu.

İmam-ı Ahmed nakleder: Sahabiler Cenneti sorarlar ve Rasulullah (sas) buyurur:

"BIR TUĞLA ALTINDAN VE DIĞERI GÜMÜŞTEN, SIVASINI OLUŞTURAN ÇIMENTOSU ISE YEŞIL MISKTEN, TAŞLARI INCI VE YAKUTTAN, TOZU SAFRANDAN, IÇINE ADIM ATAN BÜYÜK LEZZET ALIR VE HIÇ ÜZÜLMEZ. ÇÜNKI EBEDÎLEŞMIŞTIR VE ÖLMEYECEKTIR ARTIK. KIYAFETI ESKIMEYECEKTIR VE YAŞLANMAYACAKTIR ARTIK. VE CENNETIN IRMAKLARI VARDIR ÜZERINDE SARAYLAR VE YOLLAR OLANIRMAKLAR. ÇEŞIT ÇEŞIT IRMAKLAR. TATLI SU IRMAKLARI, HIÇ EKŞIMEYECEK YAĞLI SÜT IRMAKLARI, HAKIKI HAS BAL'DAN IRMAKLAR VE EKŞI OLMAYAN VE KÖTÜ KOKMAYAN ŞARAP IRMAKLARI."

Suyu ve tadı hiç değismeyecek yani dünyada su nasıl tertemiz ve doğal ise ve değismiyorsa aynı o şekilde tattıkça lezzeti artacak, insanın içtikçe içesi gelecek ve her biri diğerinden güzel kokacak ve tadı içtikce artacaktır.

Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"İPEK KIYAFET GIYEN (ERKEKLER) AHIRETTE GIYEMEYECEK VE DÜNYADA ŞARAP IÇENLER ORADA (AHIRETTE) IÇEMEYECEK."

(NESAİ VE HÂKİM)

İmam-ı Muslim Enes bin Mâlikten (ra) nakleder, der ki:

"RASULULLAH (SAS) ILE CAMII'DE OTURURKEN RASULULLAH (SAS) KISA BIR SÜRE IÇIN UYKUYA DALDI DAHA SONRA BAŞINI KALDIRDI VE GÜLÜMSEDI. BIZ DE O'NA SORDUK: NEDIR SENI GÜLÜMSETEN YA RASULULLAH? RASULULLAH (SAS): ŞU AN BANA KEVSER SURESI VAHYEDILDI...DEDI VE SORDU. SIZ KEVSERIN NE OLDUGUNU BILIRMISINIZ? BIZLERDE ALLAH VE RASULÜ HERSEYI DAHA IYI BILENDIR... DEDIK. VE RASULULLAH (SAS) DEDI KI: KEVSER ALLAH'IN BANA SÖZ VERDIGI, IÇINDE ÇOK HAYIR BARINDIRAN BIR IRMAKTIR VE ETRAFINDA KIYAMET GÜNÜNDE GÖKTEKI YILDIZLAR SAYISINCA ÜMMETIMIN OLACAĞI BIR HAVUZDUR. BAZILARINI MELEKLER UZAKLAŞTIRMAK ISTEYECEK AMA BEN DIYECEĞIM KI: YA RABBI ONLAR BENIM ÜMMETIM VE ALLAH DIYECEK KI: ONLARIN SENDEN SONRA YAPTIKLARI BIDAT'I (DINDE OLMAYAN

YENILIKLER) BILMIYORSUN."

Dünya'da Cennetten gelen bazı ırmaklar vardır ama insanlar bunları değiştirmişlerdir.

Muslim Ebu hureyre (ra)'den nakleder: Rasulullah (sas) buyurmuştur: Ceyhan, Nil ve Fırat ırmakları hepsi Cennetin ırmaklarındandır.Cennetin ırmakları Rahmân'ın Arş-u Alâ'sından gelir yani özü oradan gelir.

İmam-ı Buhârî sahih hadislerinde Rasulullah'tan (sas) nakleder:

"ALLAH'A VE PEYGAMBERLERINE IMAN EDENLER, NAMAZLARINI KILIP, RAMAZAN'DA ORUÇLARINI TUTANLAR, ALLAH KATINDA CENNETE GIRMEYE HAK KAZANIR. (ALLAH'A ITAAT EDEREK ASIL YURDUNA GELIRLER). SONRA SORARLAR: YA RASULALLAH! BUNU NAKLEDEBILIRMIYIZ? VE RASULULLAH (SAS) ŞÖYLE DER: CENNETIN 120 DERECELERI VARDIR. ALLAH YOLUNDA GIDENLER IÇIN DERECE DERECEDIR, AYNI YERLE GÖĞÜN ARASI GIBI. VE ALLAH'TAN DILERKEN EL-FIRDEVSI DILEYIN. O CENNETIN ORTASINDADIR VE EN YÜKSEĞIDIR. ONUN ÜSTÜNDE RAHMAN'IN ARŞ-U ALÂ'SI VARDIR VE ONDAN IRMAKLAR GEÇER."

Ümmet-i Rasulullah (sas) Cennete ilk girecek olanlardır ve Cennete girecek olanların üçte ikisini kapsıyacaktır.

Ebu Hureyre (ra) der ki Rasulullah (sas) buyurmuştur ki: ***"BIZ SONUNCUYUZ AMA ILK BAŞTA GELENLERIZ."*** yani bu şu demek oluyor. Ümmet olarak sonuncu ama Cennete ilk girecek olanlar. Diğer ümmetler Kitaplarını bizden önce aldılar ama sonra değiştirdiler ve Allah bize Son Kitap Kur'an'ı indirdi ve hidayet etti.

Rasulullah (sas) buyurmuştur ki: ***"CENNETTE 120 TÜR INSAN VARDIR VE 80'I BENIM ÜMMETIMDIR 40'I ISE DIGER ÜMMETLERDENDIR."*** Bu hadi-i şerif İmam-ı Ahmed'in naklettiği sahih hadislerindendir ve Albânî tarafından onaylanmıştır.

Allah Subhanehu ve Teala hadis-i kudsî'de şöyle buyurmaktadır: Ey Ademoğlu! Eger bana dua edip af dilersen seni şüphesiz affederim. Ey ademoğlu! Günahların göklere uzanacak kadar çok olsa dahi benden af dilersen seni şüphesiz affederim. Ey ademoğlu! Neden benim iyiliğim aşagıya, sana gelir de senin kötülügün yukarı bana çıkar ve yine de bütün dünyanın toz taneleri kadar günahın olsa bana şirk koşmadığın sürece af dilediğin zaman sana gelir ve dünyada ki toz taneleri kadar affederim seni.

Sevgili din kardeşlerim, sevgili genç kardeşlerim. Allah'ın ve Rasulü'nün (sas) bu sıfatlarına; O merhamete karşılık bizim isyan etmemiz hiç olur mu? Allah ve Rasulünü (sas) hatta kendimizden fazla sevmeliyiz. Vallahi Cennete girmek için ya da Cehennem azabından korktugumuzdan değil, zira onlarda Allah'ın yaratıklarıdır. Allah ve Rasulü (sas) sevilmeye en layıktırlar. Bu nedenle Onlara sığınalım. Allahu Ekber diyelim, zira bu söz İslam dünyası ve ahiretimiz için nur ve hayırdır.

Dua:

Ya Rabb! Biz Senin sevgine muhtacız.
Sana muhtacız, Cennetine değil.
Ya Rabb! Seni, Seninle, Senin için seviyoruz.
Ya Rabb! Sen de bizi sev ya Rabb.
Sana ibadet ve zikir yaptığımız için değil,
Seni sevdiğimiz için.
Sadece Seni, Seninle sevdir,
Ve Sana olan sevgimizi Cennetimiz eyle.
Senin bize olan sevgini ahirette bize Cennet yap.
Ya Rabbî, ya Rabbî.

(Bu söylediklerimiz önceden hazırlanmış değildi. Bu sohbeti Rasulullah (sas) ile Rabbânî canlı yayında yaptık).

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Cehennemin ayrıntılı tarifi

Cehennemin Yaratılışı:

Allahu Teala şöyle buyurur:

> "EY İMAN EDENLER! KENDİNİZİ VE AİLENİZİ YAKITI İNSANLAR VE TAŞLAR OLAN ATEŞTEN KORUYUN."
>
> (TAHRÎM, 6)

Ve Rasulullah (sav) buyurdu ki:

> "BEN VE ÜMMETIM ŞUNUN GİBİYİZ. BİR ADAM BİR ATEŞ YAKAR VE SONRA HAYVANLAR VE SİNEKLER (KENDİLİĞİNDEN) İÇİNE GİRERLER. BEN SİZLERI ATEŞİN İÇİNE ATLAMAKTAN ENGELLIYORUM, AMA SİZ ATLIYORSUNUZ."

Ve O (sas) teheccüd namazı kılarken hep teheccüdün sonunda şöyle derdi:

> „ALLAH'IM, CEHENNEM AZABINDAN SANA SIĞINIRIM. KABİR AZABINDAN, HAYATIN FİTNESINDEN, ÖLÜMÜN FİTNESINDEN VE DECCAL'IN FİTNESINDEN SANA SIĞINIRIM"

ve duâya devam ederdi. Çoğu kişi cehennemi ciddiye almaz ve anlamazlar. Şayet Kur'an-ı Kerim ve peygamberin (sas) hadislerine bakarak anlayacak olsak, kalplerimiz yerlerinden fırlar, kesinlikle hiç uyuyamayız, yemek yiyemeyiz ve rahat edemeyiz.

Allahu Teala ateşi nasıl yarattı? Imam Tabarani'de Ömer bin Hattab'ın Rasulullah (sas)'ın şöyle buyurduğunu nakleder. Cebrail (as) Rasulullah (sas)'a geldiğinde, ama (zaman olarak) her zamanki gibi değil. Rasulullah (sas) ayağa kalktı ve şöyle dedi:

"EY CEBRAIL SENİ NEDEN FARKLI RENKLERDE GÖRÜYORUM VE YÜZÜNÜN RENGİ NEDEN DEĞİŞİYOR?" VE CEBRAIL (AS) CEVAP VERİR: "SUBHANEHU VE TEALA ATEŞE DUR EMRİNİ VERDIKTEN SONRA ALLAHU TEALA BENI SANA GÖNDERDI." SONRA RASULULLAH (SAS) ŞÖYLE DEDI: "EY CEBRAIL BANA ATEŞİ TARIF ET VE LÜTFEN BEN CEHENNEMI YAŞAMAYAYIM!

"VE CEBRAIL ŞÖYLE DEDI: "ALLAHU TEALA CEHENNEME 1000 YIL BEYAZLAYANA KADAR YAN DIYE EMRETTİ, SONRA DAHA ÇOK YAN DİYE EMRETTİ, 1000 YIL DAHA KIRMIZI OLANA KADAR, SONRA DAHA ÇOK YAN DİYE EMRETTİ 1000 YIL DAHA SİYAH OLANA KADAR. SİYAH VE KARANLIK, ETRAFA SIÇRAYIP ATEŞINİ SAÇAN VE IŞIĞI AYDINLATMAYAN ATES. SENİ HAK ILE GÖNDEREN ALLAH'A YEMIN EDERIM Kİ EY MUHAMMED (SAV), EĞER BİR İĞNE DELİĞİ KADAR BIR DELİK AÇILSA DÜNYAYA BÜTÜN CANLILAR ONUN SICAKLIĞINDAN YANAR VE ÖLÜRLERDİ.

SENİ HAK İLE GÖNDEREN EY MUHAMMED (SAS), CEHENNEM'İN AZAP MELEKLERINDEN BİR MELEK DÜNYAYA GELSE, ONUN YÜZÜNÜN KÖTÜLÜĞÜNDEN HERKES ÖLÜRDÜ VE KÖTÜ KOKUSUNDAN VE YUVARLAK ZİNCİRDEN. SENİ HAK İLE GÖNDEREN ALLAH'IN KUR'ANDA BAHSETTİĞİ CEHENNEM AZABI ZİNCİRİNDEN BİR ZİNCİRİ DÜNYADA DAĞLARIN ÜSTÜNE KOYULSA, BÜTÜN DAĞLAR YERE ÇÖKERLER." SONRA RASULULLAH (SAS) ŞÖYLE DEDI: "YETER YA CEBRAİL, YOKSA KALBİM PARÇALANACAK VE ÖLECEĞIM." VE ÖMER EL HATTAB ŞÖYLE DEDI, RASULULLAH (SAV) CEBRAILE BAKTIĞINDA CEBRAIL AĞLIYORDU, VE RASULULLAH (SAV) ONA SORDU: "EY CEBRAIL, SEN NASIL AĞLARSIN, SENİN ALLAH KATINDA BELİRLİ BIR YERİN VAR (YÜKSEK)!"

SONRA CEBRAİL (AS) ŞÖYLE DEDİ: "BENİM HERKESİN İÇİNDE AĞLAMAM GEREKİYOR. BELKİ ALLAH KATINDA BAŞKA BİR HALDEYİMDİR, ŞİMDİKİ GİBİ OLMAYAN. BELKİ DE ALLAH BENİ İMTIHAN EDER İBLĪS'İ ETTİĞİ GİBİ YA DA HÂRÛT VE MÂRÛT GIBI (İKİSİ DE MELEKTİ VE SONRA ALLAH'IN BAKARA SURESİNDE DE BAHSETTİĞİ GİBİ BÜYÜCÜLERE FİTNE OLDULAR). VE SONRA ÖMER ŞÖYLE DEDİ: SONRA RASULULLAH (SAS) CEBRAIL ILE BİRLİKTE AĞLADILAR, TA Kİ ŞU ÇAĞRI GELENE KADAR.

"EY MUHAMMED (SAS), EY CEBRAİL, ALLAH SİZİ GÜNAH İŞLEMEZ KILDI." SONRA CEBRAİL GERİ DÖNDÜ VE RASULULLAH (SAS) ÇIKTI VE ENSARİLERİ GÜLÜP OYNARKEN GÖRDÜ VE RASULULLAH (SAS) SÖYLE DEDI: "SİZLER GÜLÜYORSUNUZ VE ARKANIZDA CEHENNEM VAR. EĞER BENIM BİLDİĞİMİ BİLSEYDİNİZ, AZ GÜLER ÇOK AĞLARDINIZ. YEME İÇMENIN TADINI ALDIĞINIZ GİBİ, VE YOLLARA DÜŞERDİNİZ, BAĞIRARAK HAYKIRARAK ALLAH'TAN KURTULUŞ DİLERDINIZ."

Cehennem Allahu Teala'nın kudreti ile yaratıldı.

Cehennemin Kapıları

Kur'anı Kerim bize Cehennem ile ilgili, 7 kapısı olduğunu bildirdi. Hicr Suresinin 43. Ve 44. ayetlerinde Allahu Teala şöyle buyurur:

"SÜPHESİZ Kİ CEHENNEMIN YEDİ KAPISI VARDIR. ONLARDAN HER KAPI İÇİN BİRER GURUP AYRILMIŞTIR." Ve bütün kapıların aralarındaki meseafe 500 yıl kadardır.

Onlar şunlardır:

1. Kat ve kapının ismi: CEHENNEM (yutan). Bu ateş kapısı en hafifidir. Bu, Muhammed Ümmetinin âsileri için yapılmıştır. Allahu Teala Nebe Suresinin 21-25 ayetlerinde buyurur ki:

"CEHENNEM, YALNIZ AZGINLARI BEKLEYEN YERDIR. DÖNECEKLERI YER ORASIDIR. ORADA ÇAĞLAR

BOYUNCA (NICE DEVIRLER) KALACAKLARDIR. ORADA
BIR SERINLIK YA DA (SUSUZLUK GIDEREN) BIR IÇECEK
TATMAZLAR, SADECE KAYNAR SU VE IRIN VARDIR."

(NEBE, 21-25)

2. Kat ve kapının ismi: SAİR, Allah Teala Fetih Suresinin 13. ayetinde şöyle buyurur:

"KİM ALLAH'A VE RESULÜNE IMAN ETMEZSE BİLSİN Kİ,
BİZ KAFİRLER İÇİN ÇILGIN BİR ATEŞ HAZIRLAMIŞIZDIR."

(FETİH, 13)

Ve ateş kafirlerin vücutlarI ile közleneceği için öyle denir. Ve bu ateş yaratıldığından beri hiç durmadı. İçinde 300 şato vardır ve her şatonun içinde 300 tane ev vardır. Her evin içinde ise 300 çeşit azab (işkence) vardır. İçlerinde yılanlar, akrepler vardır ve hüzün evi vardır, açılınca öyle çok üzülürler ki...

3. Kat ve kapının ismi: SAKAR. İsmi öyle çünkü o kemikten değil sadece deriyi yer. Allahu Teala şöyle buyurur:

"BEN ONU "SAKAR"A (CEHENNEME) SOKACAĞIM.
SEKAR'IN NE OLDUĞUNU SEN NE BILIRSIN? HEM
(BÜTÜN BEDENI HELÂK EDER, HIÇBIR ŞEY) BIRAKMAZ,
HEM (ESKI HALE GETIRIP TEKRAR AZAP ETMEKTEN)
VAZGEÇMEZ. O INSANIN DERISINI KAVURUR. ÜZERINDE
ONDOKUZ (BEKÇI MELEK) VARDIR."

(MÜDDESSİR, 26-30)

4. Kat ve kapının ismi: EL-CAHÎM. Onun bir parça ateşi bütün dünyayı kapsayacak ateşten daha büyüktür, o yüzden ismi böyledir. Allahu Teala şöyle buyurur:

"KATIMIZDA ONLAR İÇİN AĞIR BOYUNDURUKLAR,
CAHÎM, BOGAZI TIKAYAN BIR YIYECEK VE CAN YAKAN
AZAP VARDIR."

(MÜZEMMİL, 12-13)

5. Kat ve kapının ismi: EL-HUTAMEH. Allahu Teala şöyle buyurur:

"HAYIR! ANDOLSUN KI O, HUTAME'YE ATILACAKTIR.
HUTAME'NİN NE OLDUGUNU SEN BİLİR MİSİN?
ALLAH'IN TUTUŞTURULMUS ATEŞİ'DİR. (YANDIKÇA)
TIRMANIP KALPLERIN TA ÜSTÜNE ÇIKAR VE
KEMİKLERİNİ KIRAR."

(HÜMEZE, 4-9)

Ve Allahu Teala Mürselat Suresinin 32-33. ayetlerinde şöyle der:

"O GÖLGENIN SAÇTIĞI HER BİR KIVILCIM SANKİ BİRER
SARI DEVEDİR, KONAK GİBİ DE BÜYÜKTÜR."

(MÜRSELAT, 32-33)

6. Kat ve kapının ismi: LAZA. Allahu Teala Mearic Suresinin 15-18. ayetlerinde şöyle buyurur:

"FAKAT NE MÜMKÜN! LAZA (KAYNAYAN ATEŞ) ORADA
SIRTINI ÇEVIRIP YÜZGERI EDENI, MALINI TOPLAYIP
KIMSEYE HAKKINI VERMEDEN SAKLAYANI ÇAĞIRAN,
DERIYI SOYUP KAVURAN, ALEVLI ATEŞ VARDIR."

(MEARİC,15-18)

Yani laza Tevhide sırtını dönmüş insanları ve Muhammed (sas)'den tebliğ edilene sırtını dönmüş insanları çağırır. O bacakları ve elleri yiyendir.

7. Kat ve kapının ismi: EL-HÂVIYE. Allahu Teala Kâria Suresinde şöyle buyurur:

"İŞTE ONUN ANASI (YERI, YURDU) HÂVIYE'DIR. NEDIR O
(HÂVIYE) BILIR MISIN? KIZGIN ATEŞ."

(KÂRİA, 9)

İçine düşen bir daha dışarı çıkamayacak ve orda katrandan bir kuyu vardır ve onun kapağı açıldığında içinden ateş çıkar, bütün cehennem onadan kaçar ve şikayette bulunur.

Bir rivayete göre Rasulullah (sas) Cibrîl (as)'e şöyle sormuştur:

"EY CEBRAIL, BENIM MUSIBETIM VE BENIM ÜZÜNTÜM ÇOK BÜYÜK, BENIM ÜMMETINDEN BIR KIMSE ATEŞE GIRECEK MI?"

CEBRAİL (AS) CEVAP VERİR: "EVET, SENİN ÜMMETİNDEN BÜYÜK GÜNAH İŞLEMİŞ OLANLAR GİRECEK YA RASULULLAH."

BUNUN ÜZERİNE RASULULLAH (SAS) AĞLAMAYA BAŞLAR VE CEBRAİL (AS)'DE AĞLAR. SONRA RASULULLAH (SAS) EVİNE GİDER VE KENDİNİ EVE KAPATIR İNSANLARDAN SAKLANIR VE ADETA HALVETE GİRER. RASULULLAH (SAS) ANCAK NAMAZ KILMAK İÇİN DIŞARI ÇIKAR, NAMAZINI KILAR VE HİÇ KİMSEYLE KONUŞMADAN GERİ EVİNE DÖNER. VE NAMAZ KILDIĞI ZAMAN ÇOK AĞLAR VE HEP DUA EDERDI. VE ÜÇÜNCÜ GÜN HZ. EBUBEKIR (RA) EFENDIMIZ (SAS)'IN KAPISINA GELIR, DURUR VE ŞÖYLE DER: "ESSELAMU ALEYKUM EY EHL-I BEYT, EY EHL-I BEYTIN RAHMETI, EY EHL-I BEYTIN RAHMETI, BENIM IÇIN RASULULLAH (SAS)'A GIDEN BIR YOL VAR MIDIR?"

HİÇBİR CEVAP GELMEZ, HİÇ KİMSE EBUBEKİR (RA) İLE KONUŞMAZ. SONRA EBUBEKIR (RA) AĞLAYARAK GERI DÖNER.

DAHA SONRA ÖMER (RA)'DE GELIR EFENDIMIZIN (SAS) KAPISINA, DURUR VE ŞÖYLE DER: "ESSELAMU ALEYKUM EHL-I BEYTIN RAHMETI, RASULULLAH (SAS)'A GIDEBILECEĞIM BIR YOL VAR MIDIR?"

ONA DA KIMSE CEVAP VERMEZ VE ODA AĞLAYARAK GERI DÖNER.

ONDAN SONRA SELMAN EL-FARISI (RA) GELIR VE KAPISINDA DURUR VE ŞÖYLE DER: "ESSELAMU ALEYKUM EHL-I BEYTIN RAHMETI, SEYYIDIM RASULULLAH (SAS)'A GIDEBILECEĞIM BIR YOL VAR MIDIR, MEVLAMA GIDEBILECEĞIM BIR YOL?" DEDI VE AĞLAYARAK YERE DÜŞTÜ SELMAN EL-FARISI (RA) SONRA AYAĞA KALKTI

VE TEKRAR DÜŞTÜ, BIR KAÇ DEFA AYAĞA KALKTI VE ARDINDAN HEMEN YERE DÜŞTÜ SONRA KALKTI HZ. ALI'NIN (RA) EVINE GITTI. HZ. ALI (RA) EVDE YOKTU. HZ. FATIMA (RA)'YA: "EY PEYGAMBERIN KIZI, RASULULLAH (SAS) KENDINI INSANLARDAN SAKLIYOR, NAMAZ DIŞINDA HIÇ DIŞARI ÇIKMIYOR VE HIÇ KIMSE ILE KONUŞMUYOR VE KIMSEYE EVINE, YANINA GIRMESINE IZIN VERMIYOR."

SONRA HZ. FATIMA (RA) CÜBBEYI ÜZERINE SARDI VE RASULULLAH (SAS)IN EVININ KAPISINA KADAR GELDI. BABASINA SELAM VERDI VE ŞÖYLE DEDI: "YA RASULULLAH, BENIM FATIMA."

RASULULLAH (SAS) AĞLAR HALDE SECDEDEYDI VE KIZINI DUYUNCA BAŞINI KALDIRDI VE ŞÖYLE DEDI: "GÖZÜMÜN NURU FATIMA'NIN BENDEN SAKLANMASI MÜMKÜN MÜ, ONA KAPIYI AÇIN."

PEYGAMBERIMIZ (SAS) ONU ÇOK AŞIRI SEVERDI. O CENNETIN BIR MEYVESIDIR. SONRA HZ. FATIMA (RA)'YA KAPI AÇILDI VE KENDISI IÇERI GIRDI. HZ. FATIMA (RA) RASULULLAH (SAS)'IN YÜZÜNÜ SARI SOLGUN VE DEĞIŞMIŞ HALDE GÖRDÜ. HERHÂLDE O KADAR ÇOK AĞLAMIŞTI KI PEYGAMBER EFENDIMIZ (SAS)'IN YÜZÜ ŞIŞMIŞTI ÜZÜNTÜDEN. HZ. FATIMA (RA) ŞÖYLE DEDI: "YA RASULULLAH, SANA GELEN VAHIY NEDIR?"

BUNUN ÜZERINE RASULULLAH (SAS) ŞÖYLE CEVAP VERDI: "EY FATIMA BANA CEBRAIL GELIP CEHENNEMIN TABAKALARINI ANLATTI. ÜMMETIMIN BÜYÜK GÜNAH IŞLEYENLERIN CEHENNEME ATILACAĞINI BILDIRDI. BENI AĞLATAN KEDERLETEN BUDUR."

SONRA HZ. FATIMA (RA) SORDU: "YA RASULULLAH, ONLAR ORAYA NASIL GIRECEKLER?"

RASULULLAH SAS ISE ŞÖYLE CEVAP VERDI: "EVET FATIMA, MELEKLER ONLARI ATEŞE GÖTÜRECEK, YANI MELEKLER ONLARA EŞLIK EDECEK ATEŞE KADAR VE YÜZLERI SIYAH OLMAYACAK VE GÖZLERI MAVI OLMAYACAK, GÖZLERI KAPALI OLMAYACAK VE ONLARA BAĞLANMIŞ BIR ŞEYTAN OLMAYACAK VE ONLAR ZINCIRLERE

BAĞLANMAYACAK."

HZ. FATIMA (RA) ŞÖYLE DEDI: "YA RASULULLAH, MELEKLER ONLARI NASIL GÖTÜRECEK?

BUNUN ÜZERINE RASULULLAH (SAS) ŞÖYLE CEVAP VERDI: "ERKEKLER SAKALLARINDAN TUTULUP GÖTÜRÜLECEK VE KADINLAR ALINLARINDAN TUTULUP GÖTÜRÜLECEK EY FATIMA.

BENIM ÜMMETIMDEN ÇOK YAŞLI INSANLAR BEYAZ SAKALLI YAŞLI INSANLAR SAKALLARINDAN TUTULUP GÖTÜRÜLECEK VE BU YAŞLI ADAMLAR BAĞIRACAK. "AH YAŞLILIĞIM, AH ZAYIFLIĞIM, AH YAŞLILIĞIM."

VE BENIM ÜMMETIMDEN ÇOK GENÇLER OLACAK VE ONLARDA SAKALLARINDAN TUTULUP ATEŞE GÖTÜRÜLECEK VE ONLAR FERYAT EDECEK: "AH GENÇLIĞIM AH GÜZEL YARATILIŞIM."

VE BENIM ÜMMETIMDEN ÇOK KADINLAR OLACAK ALINLARINDAN TUTULUP ATEŞE GÖTÜRÜLECEKLER VE ONLARDA FERYAT EDECEK:

"EYVAH EYVAH BEN GÜNAHKARDIM AMA GIZLIYDI KAPALIYDI AMA ŞIMDI HER ŞEY ORTAYA DÖKÜLDÜ AÇILDI BÜTÜN GÜNAHLARIM ORTAYA ÇIKTI EYVAH."

SONRA MALIK'E GÖTÜRÜLECEKLER VE MALIK (ATEŞIN BEKÇISI) ONLARI GÖRDÜĞÜNDE MELEKLERE DÖNÜP SORACAK: "BUNLAR KIMDIR? BÖYLELERINI ILK DEFA GÖRÜYORUM, HALLERI ÇOK ŞAŞIRTICI, BU INSANLAR NEYIN NESI BÖYLE? YÜZLERI SIYAH DEĞIL, GÖZLERI MAVI DEĞIL, AĞIZLARI KILITLENMEMIŞ VE BIR ŞEYTANLA BIRLIKTE BAĞLANMAMIŞLAR, BOYUNLARINDAN VE ELLERINDEN ZINCIRLERE VURULMAMIŞLAR."

MELEKLER ONA CEVAP VERIR: "BIZE BÖYLE EMREDILDI, ONLARI SENIN YANINA BU ŞEKILDE GETIRMEMIZ SÖYLENDI."

SONRA MALIK O INSANLARA SORAR: "EY GÜNAHKÂR VE KAYBEDEN INSANLAR, SIZLER KIMSINIZ?"

BIR BAŞKA YERDE DE ŞÖYLE RIVAYET EDILIR BU HAL ILE ILGILI: MELEKLER ONLARI ATEŞE GÖTÜRDÜKLERINDE, ONLAR BAĞIRIRLAR: "EY MUHAMMED!" VE MALIK'I GÖRDÜKLERI ZAMAN PEYGAMBERIMIZ MUHAMMED (SAS)'IN ISMINI UNUTURLAR. ÇÜNKÜ MALIK ÇOK KORKUNÇTUR VE ÇOK HEYBETLIDIR. ONLARA ŞÖYLE SORAR MALIK: "SIZLER KIMSINIZ?"

ONLARDA CEVAP VERIR: "BIZ KUR'AN'IN INDIĞI KIMSELERIZ, RAMAZAN'DA ORUÇ TUTAN KIMSELERDENIZ."

MALIK ONLARA SORAR: "KUR'AN SADECE MUHAMMED (SAS)'IN ÜMMETINE MI INMIŞTIR."

PEYGAMBERIMIZ MUHAMMED (SAS)'IN ISMINI DUYUNCA FERYAT EDECEKLER: "BIZ MUHAMMED (SAS)'IN ÜMMETINDENIZ."

ONLAR DINLERINI VE PEYGAMBERLERINI UNUTACAKLAR. SUBHANALLAH! ÇÜNKÜ O'NU (SAS) DÜNYADA UNUTMUŞLARDI, ALLAHHU TEÂLÂ'NIN KUR'AN-I KERIM'DE BUYURDUĞU GIBI.

SONRA MALIK ONLARA ŞÖYLE DER: "KUR'AN'DA SIZIN IÇIN UYARILAR YOK MUYDU, GÜNAHLARI TERK ETMENIZ EMREDILMEDI MI, ALLAH'A ITAAT ETMENIZ EMREDILMEDI MI?"

VE CEHENNEMIN BAŞINDAN SONUNA GELDIKLERINDE VE AZAP MELEKLERINI GÖRDÜKLERINDE ŞÖYLE DERLER: "EY MALIK, LÜTFEN KENDI HALIMIZE AĞLAMAMIZA IZIN VER."

MALIK ONLARA BUNUN IÇIN MÜSADE VERECEK VE ONLAR O KADAR ÇOK AĞLAYACAKLAR KI GÖZ PINARLARI KURUYACAK VE GÖZLERINDE YAŞ KALMAYACAK. KAN AĞLAYACAKLAR. O ZAMAN MALIK ONLARA ŞÖYLE DIYECEK: "BÖYLE AĞLIYORSUNUZ DA DÜNYADA IKEN BÖYLE AĞLAYAMAZ MIYDINIZ, BU ÇOK GÜZEL BIR AĞLAMA AMA BU DÜNYADA OLMALIYDI. EĞER DÜNYADA IKEN ALLAH KORKUSUNDAN

DOLAYI VE HUŞU IÇINDE OLSAYDI, ATEŞ SIZE ASLA DOKUNMAZDI."

SONRA MALIK MELEKLERE (AS) ŞÖYLE DER: "ATIN ONLARI ATEŞE, ATIN ONLARI ATEŞE.

PEYGAMBERIMIZ (SAS) ŞÖYLE BUYURMUŞTUR "ATEŞ HAKKINDA NE DERSEN DE NE KONUŞURSAN KONUŞ NE DESENİZ DE ATEŞ DEDİĞİNİZ HER ŞEYDEN DAHA SERT OLACAK."

PEYGAMBERIMIZ (SAS) ŞUNU DA BUYURMUŞTUR: "CEHENNEMDE EN HAFİF AZABI GÖRECEK OLAN İNSANLARA, CEHENNEMDEN BİR AYAKKABI GİYDİRİLECEK VE KAFALARINA KADAR HAŞLANACAKLAR. AYAKLARI YANACAK, KULAKLARI YANACAK, DİŞLERİ ATEŞ OLACAK, DUDAKLARI ATEŞ OLACAK VE VÜCUDUNUN HER YERİNDEN ALEVLER ÇIKACAK VE KARINLARINDAN ALEVLER ÇIKACAK AYAKLARINA KADAR VE ONLAR SANACAK Kİ EN SERT CEHENNEM AZABI ÇEKEN ONLAR. AMA ONLAR AZABIN EN HAFİF OLDUĞU YERDELERDİR EN HAFİF AZABI GÖRÜRLER.

Ve rivayet edilir ki Mahran'ın oğlu Meymun şu ayeti:

"VE ONLARIN HEPSİNE VAADEDİLEN YER, ELBETTE, MUTLAKA CEHENNEMDİR."

(HİCR, 43)

duyduğunda Salman ellerini başına koydu ve kaçtı. Üç gün boyunca kimse ondan haber alamadı bulup geri getiremediler.

Cehennemin derinliği ne kadardır?

Rasulullah (sav) buyurur:

"BİR KELİME SÖYLERSİN VE BİLMEZSİN Kİ, O KELİME SENI 70 SENE ATEŞIN DİBİNE SOKAR."

Imam muslim ebu hureyreden Rasulullah (sas)'in şöyle buyurduğunu nakleder.

"BİZİMLE OTURDUĞU ESNADA BIR AŞAĞIDÜŞME SESİ DUYDU VE SORDU: BU SESİN NE OLDUĞUNU BİLİYORMUSUNUZ? VE BİZ DEDİK Kİ: ALLAH VE RASULÜ BİLİRLER. SONRA RASULULLAH (SAV) ŞÖYLE DEDİ: ATEŞ'E BİR TAŞ ATILDI EN DERİN YERINE DÜŞENE KADAR."

Cehennemin sıcaklığı nasıldır?

Rasulullah (sas) buyurur ki:

"SİZİN YAŞANTINIZDAKİ ATEŞ CEHENNEMDEKİ 70 ATEŞ BÖLÜMDEN TEK BİR BÖLÜMÜDÜR."

Yani bütün dünyadaki ateşleri toplayıp 70 ile çarparsanız cehennem ateşinin sıcaklığını bulursunuz.

Ve ateş bize dünyada lezzetler içindir. Yemek pişiririz, üşüyünce ısınırız vs.

İki sahihte el-Buhari ve Muslim'de nakledildi ki Ebu Hureyre (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini rivayet etti:

"ATEŞ ALLAH'A ŞİKAYET EDECEK: EY ALLAH, BENDE HERBİRİ DİĞERİNİ YUTTU (MOLA ISTEDİ). SONRA ALLAH ONA 2 DEFA NEFES ALDIRDI KIŞIN NEFES ALMAK VE YAZIN NEFES ALMAK, KIŞIN EN SOGUK OLDUGUNDA, YAZIN ISE EN SICAKLARDA VE EN SOGUGU ZEMHERIR."

Ve insanlar vücutlarının farklı yerlerinden alınacaklar. Rasulullah (sas) şöyle buyurur:

"ONLAR TOPUKLARINDAN ALINACAK, BAŞKALARI İSE DİZLERINDEN VS."

(Sahih hadis)

Ateşte kibirliler için bir hapishane vardır: Allahu Teala bir hadis-i kudsi'de şöyle diyor:

"Kibir benim elbisem ve uzunluğu (azamet) benim gömleğim, ve bunlarda bana ortak olmak isteyeni ateşe götürürüm."

Cehennemin eni ne kadardır?

İbn Abbâs (ra) Ashab-ı Kiram'a: "Ateşin enini bilirmisiniz? Diye sordu. Dinleyenler de hayır dediler. Sonra İbn Abbâs şöyle dedi: Azap meleğinin kulakları ve burnunun arası kadar, yani 70 sene yol mesafesi gibi. Bunda kan ve irin oluşan vadiler vardır ve sahabiler (ra) İbn Abbâs (ra)'a sormaya devam ettiler: "onlar ırmak mı?" Oda yok dedi, onlar vâdi. Sonra İbn Abbâs şöyle dedi hz. Aişe (ra) Rasulullah (sas)'a Allah'ın (bu konuda) buyurduklarını sordu:

"Hesap gününde arz avucunun içinde ve gökler sağ elinde olacaktır." Ve annemiz Peygamber'e (sas) sormaya devam etti: "İnsanlar nerede olacaklar ya Rasulullah (sas)?" Sonra Rasulullah (sas) cevap verdi: "Cehennem köprüsünde."

Ve kiyamette ateşin çok güclü olacağı için 70 bin zincir halkasiyla her halkada 70 bin melek çekecek. Sonra azap veren çok güçlü bir ses duyulacaktır.

Cehennemin gözleri var mıdır?

Evet, iki gözü vardır, İmam-ı Tirmizi bir hadis nakline göre Ebu Hureyre (ra)'nın Rasulullah (sas)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"Kıyamette ateşten bir boğaz çıkacak, bakmak için iki gözü, işitmek için iki kulağı ve konuşmak için bir dili olacak ve şöyle diyecek: Ben üç şey için görevlendirildim: Allah'ı başkalarıyla aynı yere koyan, Cabbar'a inat yapan (gurur ve kibir), ve putlar yapan (tapan)."

Bir gün hz. Ali'nin (ra) oğlu Hüseyin (ra)'in evinde yangın çıktı. O esnada namaz kılıyordu ve secdeye inmişti, ve ona dediler ki: "Ey Rasulullah (sas)'ın oğlu, evinde yangın var." Ama o kafasını bile kaldırmadı yangın sönene kadar. Sonra namazını bitirince ona: "Neden böyle yaptın?"… diye sordular. O (sas) cevap verdi: "Öbür ateş beni bu ateşi düşünmekten alıkoydu."

Imam-ı Müslim'den nakledildiğine göre, Ebu Eyyub el-Ensari (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"KIYAMET GÜNÜNDE HER ÜMMETİME İKİ KAFİR VERİLECEK VE DENİLECEK Kİ, BUNLAR SENİN CEHENNEM İÇİN KURBANLARIN."

Yani onların Cennetteki yerlerine sahip olacaklar. Çünkü her insanın iki yeri vardır; biri ateşte diğeri Cennette. Allahu Teala bunu peygamberine (sas) böyle bildirdi, Cennetteki insanlar kafirlerin cennetteki yerlerine varis olacaklar, yani yerlerini alacaklar ve aynı şekilde tersi.

Allahu Teala bizi Cehennemden korusun.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Mahşer, kıyamet, hesap günü, cennet ve cehennem'e dair bir kaç kelam daha

İnsanlar kabirlerinden doğduklarında olduğu gibi çıplak kalkacaklardır. Konuşmaları sessiz olacak ve sadece Allah'ın emirlerini uygulayacaklar. Yani akıl artık seçim yapamayacak. Rabbinin emri doğrultusunda davrandıysa lezzet alacak, davranmadıysa da pişmanlık çekecek.

Allahu Teala Kâf Suresinin 20-21. ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

"SÛR'A ÜFÜRÜLÜR; İŞTE BU, GELECEĞİ VÂDEDİLEN GÜNDÜR. HERKES, YANINDA BİR SÜRÜCÜ VE BİR DE ŞAHİTLE BERABER GELİR."

(KÂF, 20-21)

Ve aynı surenin 41-42. ayetlerinde ise:

"BİR ÇAĞIRICININ YAKIN BİR YERDEN ÇAĞIRACAĞI GÜNE KULAK VER. O GÜN ÇIĞLIĞI GERÇEKTEN DUYARLAR; İŞTE O, KABİRDEN ÇIKIŞ GÜNÜDÜR.

(KÂF, 41-42)

Yani her insan iki melek eşliğinde gelecekö bir sürücü bir de şahit.

İmam Buhari ve Müslim'den, Enes (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini söylemiştir:

"İNSANLAR MAHŞERDE ÜÇ ÇEŞİT ŞEKİLDE GELECEKLERDİR. BİRİNCİ ÇEŞİT BİNEK ÜZERİNDE GELENLER, İKİNCİ ÇEŞİT YÜRÜYEREK GELENLER, ÜÇÜNCÜ ÇEŞİT İSE YÜZÜSTÜ GELECEKLERDİR."

Rasulullah'a (sas) soruldu: "Ya Rasulullah, kafir olan nasıl yüzüstü gelecektir?"

Bunun üzerine Rasulullah (sas) şöyle cevap verdi:

"ONU DÜNYADA İKİ AYAĞI ÜZERİNDE YÜRÜTENİN,
ONU AHİRETTE DE YÜZÜSTÜ GETİRMESİ, OLAMAZ MI?"

Evet, Allahu Teala her şeye kadir olandır.

Melekler inananlar için değişik binek hayvanları getireceklerdir, ki binip mahşer meydanına gitsinler. Ayakta veya kafirler ve günahkârlar gibi yüzüstü değil.

Tirmizi, Rasulullah'ın (sas) şöyle buyurduğunu nakletti:

"KİBİRLİ OLAN İNSANLAR MAHŞERDE KARINCALAR GİBİ
OLACAKLAR. İNSANLARIN ARASINDA VE ZELİL OLARAK
HER YERDEN GELECEKLER"

Demek ki insanların ayakları altında olacaklar.

Allahu Teala Meryem Suresinin 85-86. ayetlerinde şöyle buyurur:

"TAKVÂ SAHİPLERİNİ HEYET HALİNDE ÇOK
MERHAMETLİ OLAN ALLAH'IN HUZURUNDA
TOPLAYACAĞIMIZ GÜN, GÜNAHKÂRLARI DA SUSUZ
OLARAK CEHENNEME SÜRECEĞİZ."

(MERYEM, 85-86)

İNSANLAR MAHŞERDE NASIL GÖRÜNECEKLER VE ONLARA NELER OLACAK?

Allahu Teala İbrahim Suresinin 48-52. ayetlerinde şöyle buyurur:

"YER BAŞKA BİR YER, GÖKLER DE (BAŞKA GÖKLER)
HALİNE GETİRİLDİĞİ, (İNSANLAR) BİR VE GÜCÜNE

KARŞI DURULAMAZ OLAN ALLAH'IN HUZURUNA ÇIKTIKLARI GÜN (ALLAH BÜTÜN ZALİMLERİN CEZASINI VERECEKTİR).

O GÜN, GÜNAHKÂRLARIN ZİNCİRE VURULMUŞ OLDUĞUNU GÖRÜRSÜN. ONLARIN GÖMLEKLERİ KATRANDANDIR, YÜZLERİNİ DE ATEŞ BÜRÜMEKTEDİR. ALLAH HERKESE KAZANDIĞININ KARŞILIĞINI VERMEK İÇİN (ONLARI DİRİLTECEKTİR.) KUŞKUSUZ ALLAH, HESABI ÇABUK GÖRENDİR. İŞTE BU (KUR'AN), KENDİSİYLE UYARILSINLAR, ALLAH'IN ANCAK BİR TEK TANRI OLDUĞUNU BİLSİNLER VE AKIL SAHİPLERİ İYİCE DÜŞÜNÜP ÖĞÜT ALSINLAR DİYE İNSANLARA (GÖNDERİLMİŞ) BİR BİLDİRİDİR."

(İBRAHİM, 48-52)

Güneş başlara yakın olacak. Aşağı yukarı bir mil uzaklıkta, yakıcı ama henüz öldürücü değil. Günahlarına binaen insanlara ter içinde bakılacak, bazılarını ter ayaklarına kadar kaplayacak, bazılarını boğazlarına kadar, bazılarını da konuşamayacak halde ağızlarına kadar.

Belirli insanlar Rahman'ın arşı altında olacaklar:

Rasulullah (sas) buyurdu kı:

"YEDİ ÇEŞİT INSANLARI ALLAHU TEALA ARŞI ALTINDA TOPLAYACAKTIR. O GÜN, O'NUN GÖLGESI HARIÇ HIÇ BIR GÖLGE OLMAYACAK.

ONLAR ŞU KİŞİLERDİR:

ALLAH'IN RIZASI DOĞRULTUSUNDA YAŞAYAN GENÇ KİMSE,

CAMİİ (MESCID) İLE BAĞLANTILI OLAN BİR ERKEK,

İKİ KİŞİ ALLAH RIZASI İÇİN BİRBİRİNİ SEVİPTE BU SEVGİ İLE BİRBİRLERİ İLE BULUŞUP BİRBİRLERİNDEN AYRILDIKLARI ZAMAN,

BİR ERKEK ÇOK GÜZEL VE YÜKSEK MEVKİ SAHİBİ BİR

KADIN TARAFINDAN BAŞTAN ÇIKARILIR DA (ZİNA İÇİN) O ERKEK: "BEN ALEMLERİN SAHİBİ OLAN ALLAH'A SIĞINIRIM," DERSE,

SAĞ ELİ İLE SADAKA VERİP SOL ELİ İLE NE VERDİĞİNİ BİLMEZSE,

VE ALLAH ANILDIĞINDA, GÖZLERİ YAŞLARLA DOLAN KİMSELER."

HERKESIN KİTABI NASIL OLACAK VE NASIL GÖRÜNECEK?

Hesaplaşmanın başında suhuflar (yapraklar) arşın altında uçuşacak. Her biri için 99 yaprak vardır. Onlarda bütün amelleri yazılacaktır. Bu yapraklar yaşanıldığı sürece açık olacak ve ölündüğünde hepsi birleştirilecek ve arşın altına konulacak.

Sonra hesaplaşmada bu yapraklar uçuşacak ve herkesin önüne kendi yaprağı uçarak gelecek ve önünde duracak ki her şeyi okuyabilsin ve bütün yaptıklarını iplikten iğneye kadar görsün, hem iyilik hem de kötülük olarak.

Orada bazıları kitaplarını sağ elinden alacaklar bazıları ise sol elinden, bazıları da arkalarından alacaklar. Bazıları da hiç kitap almayacaklar. Peygamberler, evliyalar, şehitler ve Allah'ın sevdiği salh kulları (as).

Ve bütün hayvanlar gelecek…

Ve Allah onların birbirleri üzerinde olan haklarını verecek ve sonrada toz edileceklerdir. Sonrada kâfiler ve günahkârlar şöyle diyecekler "ben toz olmayı dilerdim. "yani kendisi için insan olarak değil de hayvan olarak yaratılmış olmayı dilemiş olacak imtihanı kaybettiği için.

Ve bunların hepsi Kur'an-ı Kerim'in değişik yerlerinde geçmektedir.

(Hakka, Tekvir ve Nebe Surelerini örnek olarak okuyabilirsiniz.) Sonra

Allahu Teala her halkı (ümmeti) sorgulamaya başlar.

Allahu Teala Nuh'a (as) sorar: "Ey Nuh, benim vahyimi halkına ilettin mi?

Nuh (as) cevap verir: "Evet Ya Rabbi."

Sonra Allah Nuh'un halkına sorar: "Nuh size bildirdi mi? "

Onlar cevap verir: "Hayır ya Rabbena."

Sonra Nuh (as): "Senin izzet ve celaline yemin ederim ki ben onlara bildirdim."

Allah her şeyi bilendir ve şöyle der: "Şahitlerin var mı ey Nuh?"

Nuh (as) şöyle der: "Evet Ya Rabbi, Muhammed (sas) ve ümmeti."

Sonra Allahu Teala Muhammad'e (sas) sorar: "Ey Muhammed, Nuh halkına bildirdi mi?"

Muhammed (sas) cevap verir: "Evet Ya Rabbi."

Sonra Allahu Teala ümmeti Muhammed (sas)'e sorar: "Ey Ümmet-i Muhammed: Nuh halkına bildirdi mi?"

Ümmet-i Muhammed (sas) şöyle cevap verir: "Evet ya Rabbena."

Sonra Nuh'un (as) halkı şöyle der: "Bu nasıl olur, siz görmediğiniz halde nasıl şahitlik edersiniz ve üstelik bizden sonra geldiniz?"

Ümmet-i Muhammed (sas) cevap verir: "Allah'ın Kitabı Kur'an'ın Bakara Suresinde şöyle der:

"NİTEKİM İÇİNİZDEN SİZE BİR PEYGAMBER GÖNDERDİK.
O SİZE ÂYETLERİMİZİ OKUYOR, SİZİ TEMİZLİYOR, SİZE

KİTABI VE HİKMETİ ÖĞRETİYOR. SİZE BİLMEDİĞİNİZ ŞEYLERİ ÖĞRETİYOR."

(BAKARA, 151)

Sonra Allahu Teala şöyle der: "Muhammed (sas) hakikati söylüyor, ümmet-i Muhammed hakikati söylüyor. Ve bütün halklar ve ırklarla bu şekilde olacak."

Sonra Rasulullah (sas) arşın altına gelecek ve secdeye kapanacak. Orda Allahu Teala şöyle diyecek:

"Ey Muhammed başını kaldır ve iste, ne istersen verilecektir; şefaat et, ettiğin kişiler için şefaatin kabul olunacaktır."

Rasulullah (sas) orda şöyle diyecek: "Ümmetim, ümmetim ya Rabbi." Orada Allah şöyle der: "Onları al ve istediklerini hesapsız (sorgusuz) cennete götür."

Sonra Rasulullah (sas) ehli beytini ve sahabesini hesapsız alır ve hesapsız cennete girecek gruba götürür.

Sonra Talha bin Ubeydullah Rasulullah (sas)'a sorar: "Ya Rasulullah, ben çağrıldığımda nasıl bileceğim beni çağırdıklarını?" "Ey Talha bin Ubeydullah" bu isimde binlerce kişi vardır?"

Rasulullah (sas) cevap verir: "O şekilde çağrıldığın zaman, senden başka kimse kalmayacak."

Sonra Peygamber (sas) mahşer meydanına geri döner vs..

Sonra Cehenneme götürülür hem de 70.000 zincirle ve her zincir 70.000 melek tarafından çekilir, ta ki dünyadan gelenleri mahşerden cehenneme götürene kadar. Orada uzun açık bir yer vardır, kafirlerin ve günahkârların mahşer meydanından ona kaçacağı bir yer.

Sonra Cehennem üç defa dışarı üfler bağırtı ile.

İlki insanları şaşkına çevirir ve ınsanlar koşarlar kaçarlar. İkincisinde insanlar dizlerinin üzerlerine çökerler, Üçüncüsünde ise insanlar yüzüstü yere düşerler ve gözleri ile yandan cehennemi izlerler.

Sonra teraziler kurulur ve herkesin hesabının toplandığı kitap yanındadır. Sonra her kul tek tek çağırılır ve iğneden ipliğe kadar her şeyin hesabı verilir. Her şey açıktadır ve herkes görecek ve duyacaktır. Allah her birine şöyle der: "Meleklerim sana haksızca bir şey hesapladılar veya yazdılar mı?"

Kul şöyle der; "Hayır ya Rabbi."

Allah şöyle devam eder: "Bizde alacağın daha alacağın bir hakkın var mıdır?"

Kul şöyle der: "Hayır ya Rabbi."

Allah sormaya devam eder: "Bir özrün var mıdır?"

Kul şöyle der: "Hayır ya Rabbi."

Mahşerden birazcık bahsetmiş olduk.

YENİ YARATILIŞ

Yeni yaradılışı izah etmek için ki sonunda insanların ebedi Cennette yaşayıp orada lezzet alacaklarına gelelim. Şimdi bununla ilgili kısaca yazacağız.

Şunu bilmeliyiz ki Cennet ehli hepsi genç gelecekler ve aynı yaşta yaşayacaklar ve Adem (as) gibi aşağı yukarı 60 kol boyunda olacaklar.

"KADIN VEYA ERKEK, İNANMIŞ OLARAK KİM İYİ İŞ İŞLERSE, ONA HOŞ BİR HAYAT YAŞATACAĞIZ. ECİRLERİNİ YAPTIKLARINDAN DAHA GÜZELİ İLE ÖDEYECEĞİZ."

(NAHL, 97)

"İMAN EDENLER ORADA ALTIN BİLEZİKLER VE İNCİLERLE SÜSLENİRLER, ORADAKİ ELBİSELERİ DE İPEKTİR."

(FATIR, 33)

Rasulullah (sas) dedi ki: "Iman eden Cennette cima için öyle bir güç sahibi olacak ki." Soruldu: "Ey Allah'ın Peygamberi! Bunu yapabilir mi?" O (sas) cevap verdi: "O yüz erkeğin gücüne sahip olacak."

Peygambere (sas) soruldu: "Cennette cinsel haz yaşayacak mıyız?" Rasulullah (sas) cevap verdi: "Evet, ruhumu elinde tutanda, çok heyecan verici ve haz alınacak bir şekilde olacak, daha sonra da yine temiz ve dokunulmamış gibi olunacak, daha önce olduğu gibi."

"RABBLERİ ONLARA YUKARDAN GÖRÜNECEK. ŞÖYLE DİYECEK: "SİZLERE SELAM OLSUN, EY CENNET EHLİ!" O ONLARA BAKACAK, ONLARDA O'NA BAKACAKLAR."

(İBNİ MACE).

PEYGAMBER ŞÖYLE DEDİ: „DİRİLME GÜNÜNDE RABBİNİZİ (DOLUNAYI GÖREBİLDİĞİNİZ) GİBİ GÖRECEKSİNİZ."

(SAHİH-İ BUHARİ)

Cennetle ilgili bazı noktaları izah ettik ve Cennet ehlinin dirilişlerini...

O zaman şimdi de Cehennem ve Cehennem ehlinin yeniden yaradılışı ile ilgili yazacağız

Cehennemin durumu, büyüklüğü:

Cehennem çok büyük ve derindir. Bunun böyle olduğunu değişik kaynaklardan öğrenmekteyiz.

Birincisi:

Cehennem sayısı bizlerce bilinmeyecek derecede çok insanla doldurulacak. Hadiste geçtiği üzere:

"CEHENNEM EHLİNİN DİŞLERİNİN BÜYÜKLÜGÜ UHUD DAGİ GİBİ BÜYÜK OLACAKTİR. CEHENNEM EHLİNİN OMUZ ARALARİ ÜÇ GÜNLÜK YOL MESAFESİ OLACAKTİR. CEHENNEM KAFİRLERİN HEPSİNİ İÇİNE ALACAK VE DAHA DA BOŞ YERLER KALACAKTIR."

Allahu Teala buyurur ki:

"O GÜN CEHENNEME: "DOLDUN MU?" DERIZ. VE O: "DAHA FAZLASI VAR MI?" DER."

(KÂF, 30)

İkincisi:

Cehenneme yukarıdan atılan bir taşın dibine düşmesi çok uzun zamanda gerçekleşir.

Bir defasında Rasulullah (sas) ashabıyla (ra) otururlarken bir taşın düşme sesini işitirler. Rasulullah (sas) o sesin ne olduğunu sorması üzerine sahabiler bilmediklerini söylerler. Bunun üzerine Rasulullah (sas) der ki:

"O 70 SENE ÖNCE CEHENNEME ATILAN BIR TAŞTIR, HALA DİBİNE ULAŞAMAMIŞTIR."

Başka bir rivayette söyle denilmiştir:

"7 BESİLİ DEVE BÜYÜKLÜĞÜNDE BİR TAŞ CEHENNEMİN KENARINDA İÇİNE ATILSA 70 YIL UÇAR DA DİBİNE ULAŞAMAZ."

Üçüncüsü:

Tekrar diriliş gününde çok sayıda melek çekip getirirler. Allahu Teala şöyle buyurur:

"O GÜN, CEHENNEM'DE GETİRİLMİŞTİR."

(FECR, 23)

Rasulullah (sas) buyurdu ki:

"O GÜN CEHENNEM 70 BİN (URGAN) İP İLE GETİRİLİR VE HER BİR İPİ 70 BİN MELEK TUTAR."

Dördüncüsü:

Cehennemin büyüklüğünü tarif eden bir başka haber de, tekrar dirilme gününde güneşin ve ayın dürülüp Cehenneme salındığından bahseder.

Cehennemin derekeleri:

Cehennemin hem hararet hem de azap yönünden çeşitli tabakaları vardır. Herkes kendi küfrü yahut günahı derecesinde cezalandırılır. Allahu Teala söyle buyurur:

"GERÇEKTEN MÜNAFIKLAR, ATEŞIN EN ALÇAK TABAKASINDADIRLAR. ONLARA BIR YARDIMCI BULAMAZSIN."

(NISA, 145)

Cehennemdeki yerler derinleştikçe harareti de o orantıda yükselir. Münafıklar en fazla azap göreceklerinden tabiatıyla Cehennemin en alt tabakasında olacaklardır.

CEHENNEMİN YAKITI

Allahu Teala buyurur ki:

"EY IMAN EDENLER! KENDINIZI VE YAKINLARINIZI ATEŞTEN KORUYUN Kİ ONUN YAKITI INSANLAR VE TAŞLARDIR; ÜZERINDE OLDUKÇA SERT, GÜÇLÜ MELEKLER VARDIR. ALLAH KENDILERİNE NEYİ EMRETMİŞSE ONA İSYAN ETMEZLER VE

EMREDILDIKLERİNİ YERİNE GETIRIRLER."

(TAHRIM, 6)

CEHENNEM EHLİNİN GİYSİLERİ:

Allahu Teāla buyurur ki:

"İŞTE BUNLAR ÇEKİŞEN İKİ GRUPTUR, RABLERİ KONUSUNDA ÇEKİŞTİLER. İŞTE O INKÂR EDENLER, ONLAR İÇİN ATEŞTEN ELBİSELER BİÇİLMİŞTİR. BAŞLARI ÜSTÜNDEN DE KAYNAR SU DÖKÜLÜR."

(HACC, 19)

"O GÜN SUÇLU GÜNAHKARLARIN (SIKI) BUKAĞILARA VURULDUKLARINI GÖRÜRSÜN. GİYİMLERİ KATRANDANDIR, YÜZLERİNİ ATEŞ BÜRÜMEKTEDIR."

(IBRAHIM, 49-50)

Peygamber Efendimizin (sas) bir rüyası:

Peygamber Efendimiz (sas) bir sohbetinde ashab-ı kirama (ra) bir rüyasını şöyle anlattılar:

"Dün gece rüyamda, yanıma iki kişi geldi. Kim olduklarını sordum söylemediler... Bana: "Yürü, beraber gidelim," dediler. Beraber yürümeye başladık. Biraz ileride, arkasına yaslanmış bir adam gördüm. Onun başının ucunda başka bir adam, ona taş taşıyor ve taşıdığı taşlarla adamın başını eziyordu. Adam başka taş almaya gidince başı ezilenin başı eski haline geliyor, o adam yine getirdiği taşlarla adamın başını eziyor ve bu hal böyle devam edip gidiyordu. Ben yanımdakilere: "Allah, Allah! Bu ne haldir?" diye sordum.

Bana, sen yürü, yürü dediler... Yürümeye devam ettik. Adamın biri sırtüstü yatıyor, diğer bir adam da elinde demirden kanca olduğu halde yatan adamın yüzünün bir tarafını parçalıyor, öbür tarafına geçiyor, öbür yüzünü yarıncaya kadar parçalanan yüzü iyileşiyor, tekrar dönüp aynı

işkenceyi sürdürüyordu. Ben yine: "Subhanallah! Bunlara ne oluyor böyle," dedim. Bana yine: "Sen yürü, yürü!" dediler.

Devam ettik. Biraz ileride fırına benzer bir yer gördüm... İçinde insanlar, altlarından alev geldikçe öyle feryat ediyorlar ki, dünyada onların sesini duyan her canlı ölürdü. Ben: "Bunların suçu nedir?" dedim.

Yanımdakiler bana "sen yürü, yürü dediler."

Yürüdük... suyu kan renginde bir nehir... İçinde bir adam yüzüyor, yüzüyor, ırmağın kenarına geliyor. Kenarda yanında birçok taş toplanmış bir adam... Yüzen adamın ağzına bu taşı koyuyor. Adam gidiyor, o taşı yutuyor ve yüzerek geri geliyor. Bu şekil azap devam edip gidiyor. Ben: "Bu nasıl şeydir? dedim. Bana "sen yürü, yürü" dediler. Yürüdük... İlerde çirkin bir adam... Bir ateş yakmış, yaktığı ateşin etrafında durmadan dolaşıyor, hayret etmiştim bu adamın haline. "Bu ne yapıyor böyle?" dedim. Bana: "Sen yürü, dediler." Bir müddet daha gittik, içinde çeşitli çiçeklerin bulunduğu bir bahçe gördüm, içinde uzun mu uzun boylu bir adam, öyle ki boyunun uzunluğu göklere doğru yükselmişti. Adamın etrafında ise toplu halde kalabalık çocuklar vardı. Böyle uzun boylu bir adam ve bu kadar çok çocuk görmemiştim. "Bu adam kim ve yanındaki çocuklar kimlerdir?" diye sordum. Bana yine: "Sen yürü, yürü," dediler.

Yürümeye devam ediyorduk. Büyük bir ormana vardık. O kadar büyük orman daha görmemiştim. Yanımdakiler: "Buraya gir," dediler. Beraber girdik. Biraz ilerde altın, gümüşten yapılmış muazzam bir şehir göründü. Şehrin kapısını vurdular. Kapı açıldı, içeri girdik, içerde bizi birtakım insanlar karşıladı. Vücutlarının bir yüzü gayet güzel, bir yüzü ise çok çirkindi. Yanımdakiler onlara, oradan akmakta olan nehri göstererek: "Şu nehre girin," dediler. Onlar nehre girdiler ve geri çıktılar. Vücutlarındaki o çirkinlikten hiç eser kalmamıştı... Yanımdakiler bana: "Burası Adn Cennetidir... Senin yerin burasıdır, dediler. Başımı kaldırıp baktığımda çok güzel bir köşk gördüm. Onlara, "beni bırakın da yerime gireyim" dedim... Kabul etmeyip "şimdi olmaz, ileride geleceksin," dediler.

Ben onlara kim olduklarını sordum. Allah tarafından gönderilmiş

melekler olduklarını söylediler. Bu gördüklerimiz acayip şeylerin ne olduğunu sordum. Şöyle anlattılar: Birincisi, kafası taşla ezilen adam; Kur'an öğrenip onunla amel etmeyen ve uykuyu farz namaza tercih eden kimsedir. Yarın kıyamette böyle azap görecek.

İkincisi, kanca ile yüzü parçalanan kimse ise; yalan söyleyerek, halkı birbirine düşüren kimsedir, öyle azap görecek...

Üçüncüsü, yani fırında azap görenler, zina eden erkek ve kadınlardır...
Dördüncüsü, yani kan renginde ırmakta yüzen ise; faiz yiyendir... Ateşin etrafında dolaşan

Beşincisi ise Cehennem zebanisi Mâlik'tir...

Altıncısı, bahçedeki uzun boylu adam, İbrahim Peygamber (as)... Etrafındaki çocuklar da İslam olarak doğan ve İslâm olarak ölen çocuklardır... Peygamberimiz (sas) buraya gelince, Ashab (ra): "Ya Rasûlallah (sas) müşriklerin çocukları da dahil mi? diye sordular. Efendimiz (sas): "Evet!" buyurdu. Vücutlarının yarı yeri çirkin yarısı güzel kimseler ise, hem günah işleyip hem de iyilik eden, fakat iyilikleri kötülüklerine galebe çalan kimselerdir, diye anlattılar, buyurdu. **(SAHIH-I BUHARI)**

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Ravâsi'ye panorama bakışı

Önceki bölümlerde ravâsi kelimesi hakkında bazı sunumlarda bulunduk. Bu bölümde ise Kur'ânî sözcük "ravâsi" hakkında 19 Noktada teferruatlı bir açıklama sunmaya çalışacağız.

Başlığın da ifade ettiği gibi panoramik bir bakış açısı çabasındayız.

Nokta: 1

Arz'a (dünyamıza) Allah tarafından atılan dört şeyden ikisinin fiziki olduğunu önceki bölümlerde izah etmiştik. Birisi demir diğeri ise ravâsi'dir.

Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

"BİZ DEMİRİ DE İNDİRDİK Kİ ONDA BÜYÜK BİR KUVVET VE İNSANLAR İÇİN FAYDALAR VARDIR."

(HADİD, 25)

Lokman Suresi 10. âyet-i kerîmede de şu şekilde geçmektedir:

"O, GÖKLERİ DİREKSİZ YARATTI, ONLARI GÖRÜYORSUNUZ. YER İÇİNDE DE SİZİ ÇALKALAR DİYE RAVÂSİ (BALANS-AĞIRLIKLARI) BIRAKTI..."

(LOKMAN,10)

Ravâsi havada bulunan gazların basıncıdır. Yukarıdan aşağıya, sağdan, soldan bastıran gazlardır. Maalesef ekseri ulemâ ravâsiyi dağlar olarak tercüme etmişlerdir. Oysaki ravâsinin dağlarla doğrudan bir alakası yok. Delilimiz ise Râ'd Suresi 3. âyet-i kerîmede Allahu Teala şöyle buyuruyor:

"YER İÇİNİ ENİNE BOYUNA YAYIP DÖŞEYEN, ONDA OTURAKLI DAĞLAR VE IRMAKLAR MEYDANA GETİREN VE YER İÇİNDE MEYVELERİN HEPSİNDEN İKİ ÇİFT YAPAN O'DUR."

(RAD,3)

Bu ayette ravâsi olarak geçmektedir. Aynı surenin 31. ayetinde ise:

"BİR KUR'ÂN Kİ, ONUNLA DAĞLAR YÜRÜTÜLSE VEYA..."

Burada ise dağlar olarak geçmektedir. Yani cibâl olarak. Allahu Teala niçin bir surede iki farklı ayetinde iki ayrı kelime kullansın dağ için? Birinde ravâsi birinde cibâl desin? Demek ki dağlar ile ravâsi farklı şeylerdir.

Ravâsi ile dağların aynı şeyler olmadığını ifade ettikten sonra ravâsinin nelerden tertip edildiği konusuna geçelim.

Asıl tertip maddesi azot (N2) ve oksijen (O2) atomlarıdır. Suda da bütün taraflardan bastıran ravâsi vardır. Suda en fazla ravâsi oluşturan özellikle H2O yani suyun kendisidir. Günlük yaşadığımız olaylarda fizik kanunları gereğince cisimler yukarıdan aşağıya doğru düşerler. Bunun nedeninin bilinmesi için ravâsinin bilinmesi şarttır. Newton "bu, yer çekimiyle olmaktadır" diye ifade etmiştir. Ancak bu doğru değildir, yanlıştır. "Bunun nedeni, bir elma ağaçtan aşağıya yer çekimi ile düştü" der oysaki bu ravâsi baskısıyla aşağıya doğru düşer. Aşağıda ravâsi ile ilgil birkaç özellik ifade edeceğiz.

Nokta: 2

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi ravâsi bütün taraflardan gelip bastırmaktadır. Ancak yukarıdan gelen baskı yanlardan gelen baskıdan daha dominanttır. Ravâsi ozon tabakasından itibaren aşağıya bastırır ve yüksek bir enerjiyle aşağıya doğru iner, yere çarpar, çarpmayla birlikte tekrar havalanır ve yukarı doğru hareket eder (ravâsi kırılması). Ravâsi enerjisinin bir kısmını aşağıda kaybeder yere çarpmayla kaybeder. Bu nedenle yukarıdan aşağıya doğru gelen ravâsi bütün enerjiye sahip olduğu için her zaman daha güçlüdür. Bu nedenle insanlar aşağıdan yukarı doğru uçamazlar ama yukarıdan aşağıya doğru kendiliğinden uçarlar. Zira yukarıdan aşağıya doğru baskı, enerji daha fazladır.

Örneğin ravâsi 1000 m yüksekliğe kadar mevcut diyelim. Bir insan 900 metreye kadar çıkmış olsa ve orada bulunsa üzerinde 100 metrelik, altında ise 900 metrelik ravâsi vardır. Normalinde yukarı doğru itilmesi gerekiyordu bu ravâsi teorisine göre. Ama aşağıya doğru bastırıldığını ve aşağıya doğru düştüğünü görürsünüz. Niçin? Çünkü yukarıdan gelen ravâsi çok enerjik ve çok daha güçlü.

Nokta: 3

İnsan ne kadar Arz'a yakın olursa o kadar çok baskıya maruz kalmaktadır yukarıdan aşağıya doğru.

Örneğin 1000 metre yükseklikte bir insan 800 metrede ise üzerinde 200 metre, altında 800 metre ravâsi mesafesi bulunmaktadır. İkinci bir insanın 600. metrede bulunduğunu düşünelim. Onun üzerinde 400 metre ravâsi var. Birinci adamdan daha fazla ravâsiye maruz kalmaktadır. Çünkü üzerinde 400 metrelik etkin ravâsi vardır. Yerde gezen insanların başında bu örneğimize göre 1000 metre ravâsi vardır. Yani en yoğun ravâsi insan Arz'dayken üzerine bastırılan ravâsidir.

Newton der ki yer çekim gücü hızlanmaktır. Ama ifade ettiğimiz gibi yer çekiminden burada bahsedemeyiz. Eşyaları birbirine yaklaştıran birbirinin içine geçiren yer çekiminden bahsedemeyiz. Ravâsiden bahsedebiliriz. O da iç içe geçmez ama bastırır, dışardan içeri doğru

bastırır. Ancak yukarıdan aşağı doğru inen cisimler aşağı yaklaştıkça durmadan hızlanırlar. Bu durumu aşağıdaki örnekte gösterelim.

Mesela yine 1000 metre ravâsi yüksekliği düşünelim. Bir metal bilyeyi 500 metreden aşağıya bırakalım. Üzerinde 500 metre ravâsi, altında 500 metre ravâsi var. Bu belirli bir hız ile aşağı doğru iner 400. metreye geldiğinde hızı ilk 100. metredeki hızından daha fazladır. Gittikçe hızlanır. Çünkü üzerindeki ravâsi daha fazladır 200. metreye geldiğinde 800 metrelik bir ravâsiye maruz kalıyordur ve bu yüzden daha çok hızlanır. Ta ki yere gelene kadar.

Nokta: 4
Suda da bütün taraflardan ravâsi işlemektedir. Fakat havadan birazcık daha farklı bir biçimde.

Zira sudaki ravâsi özellikle oksijen, azot ve gaz halinde değil de su (sıvı halde) halinde olduğu için faklılık arz ediyor sudaki ravâsi.

Ravâsi yukarıdan aşağıya suya bastırdığı zaman enerjisinin bir kısmını suya bırakmaktadır.

Demek ki ravâsi deniz yüzeyinden (yukarıdan) aşağıya doğru bastırıyor maddeyi. Suda bir şeyin batabilmesinin başlıca sebebi budur. Ancak bu maddenin ve eşyanın kimyasal bileşimi ile alakalı bir konudur. Ne zaman suyun üstünde durur ne zaman batar konusu kimyasal maddenin kimyasal bileşimi ile alakalı bir durumdur.

Doğa bilimciler: "Yoğunluğu sudan daha az olan eşya su üstünde durur." Örneğin: buz ve odun gibi. Aksi takdirde sudan daha fazla yoğunluğu olan eşya suyun dibine çöker ve dolayısı ile suya batar" derler. Örneğin: Taş, metal, metalden oluşan bir bilye vs. gibi.

Arşimed Prensibi: Tamamı veya bir kısmı bir akışkanın (sıvı veya gaz) içine batırılan cisimlere, yukarı doğru, yönlenmiş bir kaldırma kuvveti etki eder. Bu kuvvet, cismin akışkana batmasıyla yer değiştiren akışkanın ağırlığına eşittir. Yer değiştiren akışkanın hacmi, cismin batan kısmının

hacmine eşittir. O halde hacmi olan bir cisim, özgül olan bir sıvıya tamamen batmış vaziyette ise, bu cisme etki eden kaldırma kuvveti olur. Kısaca bir sıvının, bir cisme uyguladığı kaldırma kuvveti cismin taşırdığı, sıvının ağırlığına eşit olduğu için cisim; batan hacmi kadar sıvı hacmi taşırır. Cisim ağırlığı sıvının kaldırma kuvvetinden büyük ise cisim batar. Bu durumda cismin özgül ağırlığı sıvının özgül ağırlığından büyüktür.

Bir cisim suya batırıldığında bir kuvvet (bastırma kuvveti) onu aşağıya doğru bastırır ve batmasını sağlar. Bu kuvveti cismin ağırlığı belirler. Bir kuvvet de cismin yukarı doğru çıkmasını destekler.

Bu kuvvetlerin karşılıklı durumları cismin ya batmasını ya da batmamasını sağlar.

- İndirme kuvveti kaldırma kuvvetinden büyükse cisim batar.
- Kaldırma kuvveti indirme kuvvetinden büyükse cisim yukarı çıkar.
- İki kuvvet birbirine eşitse cisim muallakta kalır (süzülür).

Bilim insanları bu izahlarla hakikate çok yaklaşmış olsalar da meşgul oldukları alanlara Kur'ân-ı Kerîm'in ışığını tutarak bakmadıklarından dolayı kuvvetleri ve etkilerini farklı isimlendirmişlerdir. Müslüman âlimler şayet Kur'ân'ın terimlerini doğru anlayarak bağlantılarını doğru kurabilselerdi bilim insanlarına bu konuda destek olabilir hatta onların hatalı yorumlarını düzeltebilirlerdi. Maalesef ravâsi yanlış anlaşılmış ve diğer lisanlara yanlış tercüme edilmiştir. Ravâsi "Balans Ağırlığı" olmasına rağmen "dağlar" olarak tercüme edilegelmiştir.

Konumuzla devam edelim:

Bir tencerenin içine bir şeyler koyarak suya bıraksak batmaz ve su yüzeyinde kalır. Ama şeklini değiştirerek büksek o halde içi boşaltılmış olsa dahi tencere suya batar. Ağırlık azalmasına rağmen tencere batar.

Bilimciler bu suyun yer değiştirme durumuyla hacim arasındaki alaka ile izah ederler. Biz şunu da ekleriz: Cisimler ravâsinin tutunabileceği ve yukarıya doğru kaldırabileceği yeterli yüzeyi sunabilirlerse su yüzeyinde

durabilirler. Bu durumda kitle (ağırlık), yoğunluk ve hacim pasif etkenlerdir, aktif etkenler ise ravâsi ve cismin şeklidir. Bir cismin şekli, dahili etken ve ravâsi ise harici etkendir.

Mesela odunun yoğunluğu sudan azdır, atomlarının dizilimi ve aynı mekan ölçümündeki sayısı suyunkinden azdır. Yani atomlar arasında çok mesafe bulunmaktadır. Odunun atomları arasına çok hava ravâsisi girdiğinden dolayı odun yukarı doğru bastırılmaktadır ve dolayısıyla suya batması engellenmektedir.

Buz da suda batmıyor, zira buzun da yoğunluğu sudan hafiftir, dolayısıyla ravâsisi çoktur. Zira onun da molekülleri ve atomları arasında çok yer bulunduğundan onda ravâsiye yer vardır.

İnsan yüzmeye gittiğinde yüzme yeleği alabilir ve onunla su yüzeyinde bulunabilir. O yüzme yeleğinde su yani ravâsi bulunmaktadır. Bundan dolayı insan suda batmaz.

Ölü bir kuş suya batmaz, onun vücudunda, kemiklerinde onun her tarafında ravâsi bulunmaktadır tabiatıyla.

Bir metal bilyede durum başkadır. Onun yoğunluğu çoktur. Demek ki metalin atom ve molekülleri çok sık bir aradadırlar, aralarında ravâsiye fazla yer yoktur. Bu nedenle suya çabuk batar. Bu durum taşlar vs. için de geçerlidir.

Gemilerin metalden inşâ edilmelerine rağmen suya batmamalarının nedeni ise, aşağıdan çok fazla ravâsinin yukarıya baskı uygulamasıdır. Geminin hacim uyumu, formu (şekli) ve içinin yapısı; hava dolan karın bölgesi. Çünkü bir geminin formu U şeklindedir bundan dolayı gemi cismine yanlardan ravâsi oldukça rahat baskı kurabilmektedir. Dolayısıyla altında ve yanlarında bulunan ravâsi bir gemiyi batmaktan korumaktadır, bir de üstelik içinde hava olursa içine su almadığı ve devrilmediği sürece batmaz. Örneğin bir balonda da olduğu gibi, bir gemide delik bulunsa o gemi batar, ravâsinin yerini su aldığından dolayı batar. Çünkü sudaki ravâsi ile havadaki ravâsi arasında farklılıklar mevcuttur. Gemi açısını

değiştirir ve devrilir. Mevcut hâlini koruyamadığı için de ravâsinin baskı yönü (açısı) değiştiği için bu şekilde batmasına neden olur. Aşağıdan ve yanlardan o gücü koruyamaz ravâsi.

Nokta: 5

Suda da ravâsi yukarıdan aşağı doğru güçlenir, çünkü yukarısında hacim ve yoğunluk fazladır. 1000 metre derinlikteki suyun basınç gücü, beş yüz metreninkinden daha fazladır. Tıpkı havadaki prensip gibi. Çünkü bir insan suda dalgıçlık yaptığı zaman, dışarıdan çok güçlü bir basınç hisseder.

Nokta: 6

Dünyanın, Arz'ın değişik yerlerinde, değişik güçte ravâsi ve dolayısıyla basınç olduğunu ifade etmiştik.

Havadaki ravâsi ve basınç, sudaki ravâsi ve basınçtan farklıdır.

Her mahluk ravâsi dairesinde hayatiyetini sürdürebilir. Bütün tabiatta böyledir.

Karada yaşayan insanlar ve hayvanlar, suda yaşayamazlar, çünkü havadaki ravâsi sudaki ravâsiden başkadır, kanunları ve prensipleri farklıdır.

Suda yaşayan canlıların da, karada yaşayamadıklarını biliyoruz, çünkü balıklar karaya vurduklarında ölürler, çünkü buranın ravâsisi farklı.

Birkaç tane istisnalar var, mesela: kaplumbağalar.

Onlar hem karada hem de denizde yaşayabiliyorlar. Bu Kudretullah'ın işaretlerinden bir işarettir / mucizelerinden bir mucizedir.

Ravâsi olmayan bir yere gidildiğinde ne olur?

Ona 'vakum' denilir.

Atomların, havanın ve ravâsinin olmadığı bir yer. Orada ağırsızlık hali

vardır. Orada insan havaya zıplasa uçabilir, çünkü orada hiçbir taraftan basınç yoktur. Fakat insan orada yaşayamaz ve hemen ölür, çünkü vücuttaki ravâsi vücudu terk eder ve çıkar. Ravâsi olmayan yere gider vücuttaki ravâsi.

Uzayda neredeyse mutlak vakum vardır. Bundan dolayı uzaya (güya) gidenler, anca özel uzay elbiseleri ile gidebilirler. Onun içine ravâsi/hava doldurulmuştur. Ordan, o elbiseden suni ravâsi işlemi yaptırılır. Bu da insanın vücudundaki ravâsiyi dışarı çıkmaktan korur.

İnsan maskeyi çıkartsa ve yukarıdan ravâsi gelmediği için insan dolayısıyla ölür.

Çünkü ravâsi insanın vücudundan dışarı çıkar ve insanın kendi içinde organları birbirine yapışır.

Uzay gemisi ile çok hızlı bir şekilde Arz'a geri gelinmek isteniyorsa, uzay gemisi infilak edebilir eğer belirli bir madde ile yapılmadıysa. Çünkü ravâsiye karşı uçan bir cisim, sürtüşme etkisi ile ısı oluşturur ve infilak ettirir o cisime. Tıpkı iki taşı birbirine sürtersen, o zaman da sıcaklık oluşturulup, ateş yakılıyor ya ve çakmak taşları var ya; işte aynen onun gibi.

Hatta normal taşlar bile kıvılcım saçıyorlar, taşı taşa, taşı metale veya metali metale vurduğunda.

Yanan bir evi örnek olarak alalım.

Ev yandığında, içerideki oksijeni kullanıyor, yani ravâsiyi. O evde ravâsi ve basınç olmuyor. İtfaiye geldiğinde, direkt kapıyı ve pencereyi açıp, giremezler içeriye. Çünkü boşalmış olan bir mekana dışarıdan birden ravâsi hücumu yaşatılır ve ev infilak ettirilebilir.

Küçük bir hortumla kapı veya pencere delinir, dışarıdan içeriye havanın girmesini önlemek amacıyla bunu yaparlar.

Ateşe suyu ordan salarak söndürmeye çalışırlar. O su ateşi söndürür ve dışarıdan ravâsinin içeriye gelip de ateşin harlanması veya patlaması bu şekilde engellenmiş olur.

Almanya'da ateş söndürme olayını bu şekilde yapıyorlar, çünkü ateş söndürme konusunda Almanlar çok uzman.

Bu noktayla ilgili son bir örnek verelim:

Uçakta insan havada bulunduğunda, uçağın camlarını ve kapılarını açamaz. Eğer açacak olursa, yine yukarıda verdiğimiz örnek gibi, uçağı patlatabilir çünkü havadaki ravâsi, yerdeki ravâsiden farklıdır ve uçağın içindeki ravâsiden de farklı. Basınç denklemleri vardır.

Eğer iki uç farklılıkta bulunursa ravâsi, orada bir patlama riski her zaman mevcuttur.

Nokta: 7

Şayet birden dünyanın üzerinden, Arz'dan ravâsi ve demir tekrar göğe çekilmiş olsa, yere atılan o iki değer çekilmiş olsa, ne olurdu?

Bununla ilgili El-Karia Suresi 4.-5.ayetlere bakalım:

"O GÜN İNSANLAR DAĞILMIŞ KELEBEKLER GİBİ
OLURLAR VE DAĞLAR (ATILMIŞ RENGÂRENK YÜNLER)
GİBİ OLUR."

(KARİA, 4-5)

Sonra Zilzal Suresinin 1.-2.ayetlerine bakalım:

"ARZ, O ŞİDDETLİ SARSINTISI İLE SARSILDIĞI ZAMAN VE
ARZ, AĞIRLIKLARINI DIŞARI ÇIKARDIĞI (ZAMAN)."

(ZİLZAL, 1-2)

Kıyamet günü her şey hercü merc olacak, birbirine geçecek, çarpacak. Zira balans ağırlıkları olan ravâsi çekilmiş olacak ve dağları stabilize

eden, sağlam tutan demir de çekilmiş olacak. Tabi bu ikisi çekilince, her şey birbirine karışacak.

Nokta: 8

İki tane kitap alsak ve sayfalarını üst üste koysak ne olur? Kendiniz de bunu deneyebilirsiniz. Tekrar birbirinden ayırmaya çalışsanız, çekseniz var gücünüzle mümkün değil iki kitabı birbirinden ayıramazsınız. Çünkü tabiat bilimciler bu fenomeni sürtme gücü olarak izah ettiler, ancak gerçek nedeni ise bu sayfaların aralarındaki ravâsi ittiriliyor, uzaklaştırılıyor. Nedenselliği budur. Zira hiçbir karşı basınç yok. Yani kitapların içinden dışa doğru bastıran hiçbir güç yok. Ama dışardan içeri doğru bastıran ravâsi var. Birbirine bastırıyor. Bu nedenle iki ayrı şey bir cisim gibi oluyor ve birbirinden koparamıyorsun, ayıramıyorsun.

Kitabın ilmine vâkıf olan İdrîs (as) piramitleri yaparken, işte bu sistemle yaptı. Bu sistemle yaptığı için de, yüzyıllar ve binyıllar geride bıraktı ve hala dimdik ayakta, yıkılmadan durabiliyor. Bunu önceki sohbetlerimizde anlatmıştık. Piramitlerin asıl mucidinin ve mimarının İdrîs (as) olduğunu belirtmiştik. Evet ilmi ledünni ile Zülkarneyn (as) gibi o da Allah'tan aldığı ilimle bunu gerçekleştirdi.

İdrîs (as) piramitleri öyle bir yaptırdı ki taş taş üstüne koyarken, aralarındaki ravâsiyi defetti. Ravâsi bulundurmadı arada. Bu nedenle piramitler öyle stabil yapılar özelliği kazandı.

Ayriyeten bu piramitlerde yiyecek, içecek ve farklı organik nesneler bulundurulabilir ve onlar bozulmaktan muaftırlar. Ravâsi piramitin tâ tepesinde başka tarafa yönlendirilmektedir.

Bu, piramidin etrafında bir kasırga oluşturmaktadır. Yani ravâsi kasırgası oluşturmaktadır piramidin tepesindeki o şekil. Yukarıdan aşağı ravâsi bastırdığında, yanlardan bastırdıklarında kaçınılmaz bir girdap oluşturmaktadır piramidin etrafında ve o girdap her türlü bakterilerden ve zarar verecek maddelerden, içindekileri korumaktadır.

Yani bakteriler o döngüyü, o girdabı delip içeri giremiyorlar ve içerde

bulunan yiyeceklere zarar veremiyorlar.

Nokta: 9
Uçağın önündeki sivriliğin havada bulunan ravâsi ile daha iyi mücadele edebilmesi ve yarıp geçebilmesi için, ravâsileri yarıp geçebilmesi için. O yönden neredeyse hiçbir ravâsi engel olamamaktadır. Karşı bir direnç güç oluşturamamaktadır uçağa karşı.

İnsanlar bunu hayvanlardan kopyaladılar. Çünkü Allahu Teala havada uçan kuşların gagalarını aynen sivri şekilde, o şekilde halketmişti. Ravâsiden korunmaları için Allahu Teala bu şekilde yapmıştır, yaratmıştır. Çünkü ravâsinin basıncı ve ravâsi o sivrilikten kayıp yanlardan geçip gitmektedir. Ne o gaganın sahibi kuşa ravâsinin bu şekilde bir durdurma, engelleme yetkisi olur. Ne de uçağın ön kısmının uçağa. Uçağın sağlıklı gitmesini sağlamış olur. Çünkü o sivrilikle gidilen yere doğru ravâsinin gücü hafifletiliyor.

Nokta: 10
Büyük bir buzu küçük parçalara böldüğünüzde daha fazla soğuduğunu görürsünüz. Çünkü o tek tek parçalar daha fazla soğuk üretirler ravâsinin bastırmasıyla.

Ama o daha fazla soğuk durumun ömrü daha kısadır.

Ya da tam tersi bir örnekle, yanan, kor olmuş bir kömürü küçük parçalara böldüğünüzde ısıyı daha fazla arttırırsınız. Ama yanma süresini kısaltmış olursunuz. Daha şiddetli yanar ama daha çabuk söner. Bu da o aralara, böldüğünüz zaman daha fazla ravâsinin girmesinden dolayı. Bu kömürdeki sıcağa etkisi neyse ravâsinin, buza da soğuk anlamında etkisi aynı mantıkla anlaşılabilir.

Nokta: 11
Termoslar içlerindeki içeceklerin daha uzun sıcak kalmalarını sağlarlar. Bu işlevi yerine getiren ise, o termosların maddeleridir. O maddelerin atomları birbirine çok yakındırlar. Yani bir atomla diğer atom arasındaki mesafe çok yakındır. Bu nedenle dışardan ravâsi içeriye giremez ve içerden

de sıcak hava dışarı çıkamaz.

Nokta: 12
Gelelim bir enteresan konuya daha:

İnsan niçin terler ve özellikle niçin sıcak havada terler?

İnsanın vücudunda, organlarında ravâsi mevcuttur. Kanında, ciğerlerinde, kalbinde, beyninde vs. ravâsi mevcuttur. Bunlar sürekli dışarı doğru bir basınç oluştururlar. Aksi takdirde dışardan içeri gelen ravâsi baskısı vücudumuzu birbirine yapıştırır. Bizi yaşayamaz hale getirirdi.

Sıcakta gazlar yani ravâsi genişler. Bunlar tuzlu suyu ten, cilt derilerinden dışarı doğru atarlar. Zira terde ravâsi neredeyse yok denecek kadar azdır.

Vücut ısısı 37 derece celcius'u geçince ravâsi genişlemeye başlar. Bu nedenle ateşli insanların ateşini almak için onu serinletmeye çalışırlar sirkeyle, soğuk suyla filan. Alnına ıslak bez koyarlar, ellerine, ayaklarına vs.

Ravâsinin içeriden dışarıya doğru da ittirmesi ve basınç oluşturmasına başka bir örnek verelim:

Hacamaat yaparken mesela o emici camların altına bir ateş yaktığımızda ateş, hava ve ravâsi ihtiyacındadır. Onları yer. O camın içerisinde basınç kalmamıştır.

O bardağı vücudun herhangi bir yerine koyduğumuzda, orayı şişirir ve büyütür. Zira orada içerden dışarı doğru basınç var fakat dışardan içeri doğru bastırmadığı için, dengeyi koruyamıyor, basınç dengesini. Orada sadece içeriden dışarı doğru bastıran ve cildi dışarı doğru kasan, ittiren bir basınçtan söz edebiliriz. Ama dışarıdan içeri doğru yok.
Camın olmadığı yerlerde, hem içeriden dışarı doğru, dışarıdan da içeri doğru basınç olduğu için, vücut normal bir halinde bu dengeyle normalliğini koruyabiliyor.

Nokta: 13
Ravâsi yaşam için kaçınılmazdır. Ravâsi vücuttaki bütün işlevleri yerine getirmektedir. Zira bu nedenle sürekli hava alıp hava vermekteyiz. Sürekli ravâsi çekiyoruz içimize ve ravâsi atıyoruz içimizden.

Kanda çok ravâsi var. İnsanda aşırı kan kaybı, ölümüne neden olabiliyor. Zira ravâsi haddinden fazla kaybolmuştur o kan kaybı yaşayan kimsede ve ravâsi kandan vücuda aktarılamıyor demektir.

Nokta: 14
Deccâl'in yaşadığı ada sıcak havayla soğuk havanın çarpıştığı bir nokta olması hasebiyle, orada çok çeşitli ravâsiler buluşmaktadır. Bu nedenle orada çok güçlü girdaplar meydana gelmektedir.

Nokta: 15
Ölü denizle ilgili bir mesele.

İbrahim Aleyhisselam vaktinde Ur, günümüzde Urfa denilen yerde büyük bir ateşe atılmıştı. O ateş Allah'ın murâdıyla suya dönüştü ve içinde canlı balıklar oluştu. Oradaki balıklar mübarektir ve kıyamete kadar yenilmezler.

İbrahim Aleyhisselam'ın yeğeni Lût Aleyhisselam ise, bir peygamber idi ve Ürdün'de yaşıyordu. Oradaki insanlar aşırı derecede homoseksüellik yani eşcinsellik yaşıyorlardı.

Günlerden bir gün melekler Lût Aleyhisselam'a geldiler ve Lût Aleyhisselam'ın kavminden erkekler, o meleklerin peşine takılarak, onlara kötülük yapmak istiyorlardı. Tecavüz etmek istiyorlardı.

Melekler Lût Aleyhisselam'a kendilerinin Allah'ın askeri olduğunu bildirdiler ve nitekim Allahu Teala o azgın halkı helak etti. Yukarıdan lanet yağıyordu üzerlerine ve aşağıdan yer yutuyordu onları.

Allahu Teala orada o ölü denizi yarattı ama içerisinde hayat yoktur. Yani İbrahim Aleyhisselam için ateş, su oluyor ve hayat kaynağı oluyor ve Lût

Aleyhisselam'ın halkı için de cansız ve canlılarsız bir ölü deniz oluyor o bölge.

Nokta: 16

RAVÂSİ VE OZON

Birinci bölümde ravâsinin sudaki ve havadaki etkisiyle ilgili yazmıştık. Bu bölümde ise ozon tabakasıyla ravâsinin alakasını ifade etmeye çalışacağız.

Buraya kadar eşyanın neden yukarıdan aşağı doğru düştüğünü, indiğini, ravâsinin yukarıdan aşağı doğru daha güçlü olduğunu, aşağıdan yukarı doğru giderken enerjisini kaybettiğinden dolayı gücünü kaybettiğini ve cisimlerin yere doğru, Arz'a doğru düşmesinin nedeninin Newton'un dediği gibi yer çekimi olmadığı, bilakis ravâsinin yukarıdan ve yanlardan aşağı doğru bastırarak basınç oluşturma etkisi olduğunu ifade etmiştik.

Şimdi şu soruyla muhatap olacağız:

Ravâsiyi Arz'da tutan nedir?

Ravâsi niçin uzaya kaçmıyor, eğer yer çekimi yoksa?

Ravâsinin havadaki bulunma durumu belirli bir yüksekliğe kadar mevcuttur. Ondan yukarıya ozon tabakası vardır ve ozon sınırları vardır. Ozon tabakalarının ötesinde de uzay vardır. Ozon tabakası yani ozon duvarı ravâsiyle uzay arasındaki nesnedir.

Bunu daha iyi anlamak ve akla yaklaştırmak için, hava balonu örneğini verelim:

Arz'da aynen bir balonun içinde olduğu gibi ravâsi mevcuttur.

Balonun etrafındaki duvarları, Arz'ın ozon tabakası ile kıyaslanabilir ve balonun dışını uzay kabul edelim.

Balonun dışına havanın çıkmayışı, balonun duvarıdır. Balonun duvarı,

içerideki havanın dışarı çıkmasını engellemektedir.

Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, Arz'ın da duvarı ozon tabakasıdır. Ravâsinin dışarı çıkmasını, Arz'ı terk etmesini, uzaya kaçmasını engellemektedir.

Ozon tabakasının birden fazla görevleri vardır. Diğerleri yanı sıra Arz'ı ve Arz'da yaşayanları zararlı, Güneş'in ultraviolet ışınlarından, uzaydan gelen ultraviolet ışınlardan filtreleme göreviyle, görevini ifa etmekle korumaktadır.

Ozon oksijenden oluşmaktadır. Ama O2 oksijen molekülünden mürekkeb değildir. Havadan tanıdığımız oksijen molekülü O2. Ozonun atomları ise, üç oksijen atomundan mürekkeb ve müteşekkildir.

Dolayısıyla tabi ki farklı kimyevi ve fiziksel özelliklere sahiptir. Yani havadaki oluşan ravâsiden ve ravâsi oluşturan oksijenden farklı bir moleküle sahiptir ozonun atomları ve molekülleri.

Mesela ozonda yüklenmiş kayma vardır yani pozitif yüklenilmiş ve negatif yüklenilmiş tarafı vardır.

Pozitif yüklenmiş tarafı yukarı doğru bakan taraf ve negatif yüklenmiş tarafı ise aşağı doğru bakan yani Arz'a doğru bakan taraf.

Ozonun oksit yapan bir tesiri vardır. Bu demektir ki diğer moleküllerin yapılarını değiştirmektedir. Bu nedenle su arıtma tesisleri ve özel tehlikeli madde arıtma tesisleri ozonizasyon yapıldığında o zararlı bakteriler, zararlı karışımları nötralize etmekte, zararsız hale getirmektedir ozonizasyon.

İnsanlar küçük dünyalar gibi, dünyacıklar gibidir. Yani bir insan bir Arz gibidir. %70'i sudan, %30'u ise katı maddeden ibarettir. Aynen gezegenimiz olan dünya küresi gibi.

Bizde de oksijen, azot ve buna benzer maddeler bulunmaktadır.

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teala, şöyle buyurmaktadır:

"YUSUF BABASINA DEDİĞİNDE;'EY BABACIĞIM! BEN ON BİR GEZEGEN VE GÜNEŞ'İ VE AY'I, BANA SECDE EDERLERKEN GÖRDÜM."

(YUSUF, 4)

Buradaki gezegenler Yusuf Aleyhisselam ve kardeşleridir.

Bu gösteriyor ki bizim de ozon tabakası gibi, madem biz de küçük yerküreyiz, bir gezegeniz; Bizim de ozon tabakamız olması gerekiyordu. Bizi her türlü zararlardan engelleyecek, koruyacak bir ozon tabakamız.

Bizim de bir koruma fonksiyonu gösteren özelliğimiz olmalıydı. Evet var mı? Var. Nedir? Cildimiz, derimizdir.

Bizim içimizi, vücudumuzu, bakterilerden ve zararlı maddelerden korumaktadır cildimiz. Bildiğiniz gibi.

Şayet yaralanırsa, zarar görürse, zedelenirse, bakteriler oradan girer ve vücuda zarar verirler. Vücutta iltihap meydana getirirler.

Arz'ın ozon tabakasında da aynı vücuttaki gibidir. Yaralandığında, zedelendiğinde birçok ultraviolet dalgalar, Güneş'in salgıladığı ultraviolet dalgaları Arz'a ulaşır ve tahrip eder, zarar verir.

Arz'ı karasıyla, deniziyle, insanıyla, hayvanıyla, bitkisiyle zedeler ve zarara sokar.

Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

"ONLARA ARZ'DA FESAT ÇIKARMAYIN DENİLDİĞİNDE ONLAR DER Kİ: "HAYIR BİZ ISLAH EDİCİLERİZ.' AMA MUHAKKAK Kİ ONLAR, BOZGUNCULARIN TA KENDİLERİDİR. AMA ONLAR ÖYLE OLDUĞUNU ANLAMAZLAR, HİSSETMEZLER."

(BAKARA, 11-12)

Birçok firmalardan atılan atıklar, havaya karışan atıklar, fabrikalardan oluşan itici gazlar ozonu olumsuz etkilemektedirler. Orada bir oksijen atomunu azaltmaktadır o tahribat.

Yani özel ozon oksijeninden atom değişimiyle, moleküllerdeki atom değişimiyle, normal, sıradan hava oksijenine dönüşür. Onlarsa Güneş'ten gelen ultraviolet dalgaları yeterli ölçüde filtreleyemezler. Bu nedenle ozon delikleri oluşur.

Ozon delikleri Arz'da, dünyada iklim değişikliklerine yol açarlar. Ya yüksek dereceler meydana getirirler, ya büyük yağmurlar oluşmasını sağlarlar veya yağmurların yağmamasını.

Ozon deliği tahribatı ve tamiratı konusunda konuşan, fikirler üreten, çözümler arayan organizasyonların çokluğundan herkes haberdar.

Kıyamet alametlerinden bir tanesi de, soğuk bölgelerin sıcak, sıcak bölgelerin de soğuk olmasıdır.

Böylelikle çöller yeşil bahçeler, ağaçlıklı, çimenlikli bölgeler ve soğuk yerler ise yeşil bahçeli, bol ağaçlı ve yemişli, Arz'da mevcut olan meyveli bölgeler ise, kuruyup gideceklerdir.

Rasulullah'ın (sas) bu konuyla ilgili bir hadîs-i şerifini, Ebu Hureyre (ra) şöyle nakletmektedir: "Arap Yarımadası'nı yeşil bahçeler ve ırmaklar kuşatmadıkça, sarmadıkça, kıyamet kopmaz ve bir yolcu Irak'tan Mekke'ye kadar endişesiz ve korkusuz gidebilir. Onun tek bir endişesi, yolunu kaybetmek, şaşırmaktır. O zaman işte Arz, adaletle yönetilecektir."

Nokta: 17

RAVÂSİNİN ŞİMŞEK VE YILDIRIMA ETKİSİ

Bir kalemi saçlarınıza sürdüğünüzde ve sonradan bir defterin yaprağına tuttuğunuzda onun yapıştığını görürsünüz. Onu çeker. Saça kalemi sürtme yolu ile negatif enerji yüklenir ve yaprağın pozitif yapraklarını çekmeye başlar.

Yani elektromanyetik çekim. Elektromanyetik çekim ise bir nevi ravâsinin karşısında duran bir güçtür. Örneğin sentetik bir elbise giyilip, ardından da çıkarıldığında o elbisenin vücuda sürtünme vesilesi ile neler olur? Yüklenmeler olur!

İnsan pozitif yüklenmiştir o elbise ise negatif, bu da bir tür çekim oluşmasına neden olur. Dışarıdan, yanlardan ravâsi güçlü bir şekilde bastırır, bu durum ise şu anlama gelir: insan vücudu ile elbise arasında yoğun ravâsi meydana gelir ve karşı güç çekim gücüne dönüşür.

İnsan eve gittiğinde ravâsi farklı bir durum alır. Evde sivri bir çatı oluşumu ravâsinin fazla gelmesini önlemektedir. Bu nedenle o evde ravâsi yukarıdan, sağdan soldan pek fazla bastıramaz.

Burada elektromanyetik çekim vücudun pozitif elbisenin ise negatif çekimi, ravâsiden daha fazla etki ve güç oluşturur. Bu nedenle insan eve gittiğinde elbise vücuda yapışır ve insan o elbiseyi çıkartırken parmak uçlarında cereyan çarpması hisseder. Parmak uçlarından negatif yüklenmeler, parmak uçlarından tekrar vücuda geri döner.

Nihayet ravâsi ile yıldırım ve şimşek bağlantısına geçelim.

Yıldırım ve şimşek çakabilmesi için bulutların olması gerekiyor. Bunun oluşması için yerden sıcak su buharı yükselir ve yukarıda havada serinleşir. Bu su birikimleri ravâsi tarafından bir araya bastırılarak görünür bulutlar haline gelir. Sonra ravâsi bu bulutları yukarı doğru bastırır, ta ki su damlacıkları donana kadar. Ravâsinin o bastırması ile yüklenme ayrılıkları meydana gelir bulutlarda. Tıpkı bir pilde olduğu gibi yukarıdaki bölüm pozitif, bulutun aşağıya bakan bölümü ise negatiftir. Bulutun aşağıya bakan negatif yüklü kısmı Arz'ın pozitif yüklü bölümünden Arz'ın yüzeyine gelir. Bununla bir elektrik gerilimi meydana gelir.

Zira pozitif yüklenme negatif yüklenme ile buluşmuştur. Bununla birlikte bir yüklenme birikimi meydana gelmiştir, bu durum ise bir elektrik kontağı meydana getirir. Bu kozmik ışınlanmalarda havanın atomları

biyonize olur. Bir plazma meydana gelir. Yani elektirik akımı gazları.

Bu plazma vesilesi ile bulutların arasında bir şimşek kanalı oluşur ve bu yüksek Arz'dan yukarı doğru bir tepeye yükselen bir cisme isabet eder, tıpkı bir ağaçta olduğu gibi.

Öyle bir şimşek kanalının azamî genişliği, çapı 12 mm dir. Öyle bir kanal oluştuğunda bulutlardan yüklenmeler pozitif olarak aşağıya doğru taşınır. İşte tam o an şimşeği gördüğümüz andır.

Aşağı yukarı saniyede 100.000 kilometre hızla gider. Bu süreç 0,02 saniyede birkaç kere tekrar eder. Bu aradaki gerilim 100.000.000 volt olabilir ve cereyan gücü yaklaşık 20.000 amper olur.

Saniyenin milyonda biri vaktinde 30.000° derece celciusa çıkar ve bununla birlikte patlama meydana gelir. Bu o kadar çabuk olur ki, hava onunla birlikte ravâsinin genişlemesine vakit kalmaz. Basınç öylesine yoğun olur ki, neticesinde patlamalar meydana gelir.

Bu patlamalarla havada şok dalgaları oluşur ve dışarı doğru bastırır. Bununla da şall yani ses dalgaları oluşur ve bunu bizler yıldırım olarak duyarız.

Denizlerin üzerinde oldukça fazla şimşek ve yıldırım olur. Zira denizlerde yoğun miktarda tuz olduğu için, tuzun ise pozitif enerji ile yüklü olması nedeni ile çeker. Dolayısı ile denizlerin üzerindeki pozitif yüklenmeler bulutların altındaki negatif yüklenmeleri çekme orantısı, kara parçasının çekme orantısından daha fazladır.

Fakat ölü denizde niçin şimşek ve yıldırım yoktur? Madem orada tuz en fazla oranda, en çok orada olması lazımken?

Buna cevap olarak ise orada ravâsi olmayışını gösterebiliriz. Çünkü o şimşeğin ve yıldırımın oluşması için gerekli bir vesiledir.

Şimşeğin ve yıldırımın oluşumunu anlatmış olduk ve şimdi özelliklerini

anlatalım.

Allah (cc) Kur'ân-ı Kerîm'de Râ'd Suresinin 12.-13. ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

"SİZE KORKU VE ÜMİT DUYGULARI İÇİNDE ŞİMŞEĞİ GÖSTEREN VE YAĞMUR DOLU BULUTLARI MEYDANA GETİREN O'DUR. GÖK GÜRÜLTÜSÜ ALLAH'I ÖVEREK TENZİH EDER; O'NUN KORKUSUNDAN DOLAYI MELEKLER DE BUNA KATILIR. ONLAR ALLAH HAKKINDA TARTIŞIP DURURKEN O, YILDIRIMLAR GÖNDERİP BUNLARLA DİLEDİĞİNİ ÇARPAR. O'NUN AZABI PEK ŞİDDETLİDİR."

(RAD,12-13)

Demek ki, şimşekler ve yıldırımlar Allahu Teala'nın askerleridir. Onlar ya bir müjde, ya da kötü bir haber ile gelirler.

Müjde ile başlayalım. Şimşek ve yıldırımlar, yağmurların habercileridir. Bu ise, Arz'da hayat için, yaşam için çok önemlidir.

Hem bitkilerin büyümesi hem suyun oluşması için zaruridir. İnsanlar ve hayvanlar da bitkilerin yanı sıra suyu içerek hayatlarını devam ettirirler. Bulutlar iyonize olmuşlardır. Yukarıda bahsettiğimiz gibi pozitif ve negatif yüklenmeler meydana gelmiştir bulutlarda.

O iyonlar bulutları zararlı maddelerden temizlerler. Bu nedenle bulutlardan temiz ve içilecek su iner aşağıya.

Şimşekler ve yıldırımlar ancak kötü olayların da habercisi olabilirler. Mesela Nûh Aleyhisselam'ın Nûh tufanı gibi.

Kur'ân-ı Kerîm'de ifade edildiği gibi;

"NİHAYET EMRİMİZ GELİP, TANDIR KAYNAMAYA BAŞLAYINCA (SULAR COŞUP TAŞINCA) NÛH'A DEDİK Kİ: "HER CİNS CANLIDAN (ERKEKLİ DİŞİL) BİRER ÇİFT, BİR DE KENDİLERİ HAKKINDA DAHA ÖNCE HÜKÜM

VERİLMİŞ OLANLAR DIŞINDAKİ ÂİLEN İLE İMAN EDENLERİ ONA YÜKLE." AMA, ONUNLA BERABER SADECE PEK AZ KİMSE İMAN ETMİŞTİ."

(HÛD,40)

Ya da Ashâb-ı Sayhâ'nın helakı yani şimşek ehli olarak geçen o kavmin helakı veya Hûd Aleyhisselam'ın, Salih Aleyhisselam'ın, Lût Aleyhisselam'ın kavimleri ve daha nice helak olan kavimler.

Allahu Teala onları da şimşeklerle helak etmiştir:

"ONLAR, HEM BU DÜNYADA, HEM DE KIYAMET GÜNÜNDE LÂNETE UĞRATILDILAR. BİLİNİZ Kİ ÂD KAVMİ, RABLERİNİ İNKÂR ETTİ. (YİNE) BİLİNİZ Kİ HÛD'UN KAVMİ ÂD, ALLAH'IN RAHMETİNDEN UZAKLAŞTI."

(HÛD, 60)

"VE ZULMEDEN KİMSELERİ BİR SAYHA (ÇOK KUVVETLİ KORKUNÇ SES) ALDI (HELÂK ETTİ). BÖYLECE KENDİ YURTLARINDA DİZ ÜSTÜ ÇÖKÜP KALDILAR."

(HÛD, 67)

"ARTIK EMRİMİZ GELDİĞİ ZAMAN ONU (O ŞEHRİ) ALT ÜST ETTİK (ONU YÜKSELTİP ALÇALTTIK). ONLARIN ÜZERİNE, İSTİF EDİLMİŞ (DİZİLİP HAZIRLANMIŞ) SİCCİLDEN (PİŞİRİLİP SERTLEŞTİRİLMİŞ KERPİÇTEN YAPILMIŞ) TAŞLAR YAĞDIRDIK."

(HÛD, 82)

Şimşekler büyük yangınlara neden olabilirler. İnsanlara, hayvanlara ve tabiata zarar verirler.

Kur'ân'ın birkaç lügâtî yani hitâbet dizesine gelelim.

Türkçe Rad Suresi, yıldırım anlamındadır, Yıldırım Suresi ve 13.suredir. Kur'ân-ı Kerîm'de de tek yıldırım kelimesinin geçtiği ayet 12. ayettir. Bu ayet araştırıldığında çok sırlar meydana çıkacaktır ve tabiat bilimi

açısından çok bilgiler elde edilebilecektir. Bütün surede şimşek 12. ayette geçmektedir ve yukarıda da ifade ettiğimiz gibi şimşeğin yani şimşek kanalının maksimum azami kalınlığı 12 milimetredir.

Nokta: 18
Enerjiden maddeye ve maddeden enerjiye dönüşme hali.

Tuzda çok pozitif enerji vardır ve negatif enerjileri emer. Şeytan ve cinler negatif enerjidendirler.

Evlerinizde iç sıkıntısı yaşıyorsanız, yere tuzlu su koyabilirsiniz ya da evin köşelerine, odaların köşelerine tuz taşı koyabilirsiniz. Bu vesileyle evdeki negatif enerjiler ve cinler dağılır. Kaçıp giderler. Sahillerde insana çok iç huzuru gelir. Zira denizin tuzu negatif enerjileri çekmekte ve emmektedir.

Tuz taşlarında çok enerji vardır. Tuzu çörek otuyla birlikte ateşe atarsanız patlamalar meydana gelir. Onlar bütün negatif enerjilere karşı şihabtır yani ateş güllesidir. Allahu Teala Sâffât Suresi 10. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"ANCAK ONLARDAN SÖZ KAPAN OLUR. ONU DA DELİP GEÇEN BİR ALEV İZLER (VE YOK EDER)."

(SAFFAT, 10)

İnsan görse, madde ile enerji birliktedir ve bağlantılıdır. Enerji maddeye ve madde enerjiye dönüşebilir.

Henüz bilim bunu ispat edemese de bu mümkündür. Zaten bunu araştıran çok araştırma grupları da mevcuttur.

Buna delil meleklerden bazıları Allah'ın istediği kadar ve istediği zaman, pozitif enerji oldukları halde, ışıktan yaratıldıkları halde maddeye dönüşebiliyorlar ve şeytan ve cinler de negatif enerji. Onlar zaman zaman cisme dönüşerek görülebiliyorlar.

Bildiğiniz gibi birgün meleklerden bazıları İbrahim (as)'e geldiler ve

onunla konuştular. İbrahim (as) onları gördü. Zira o anda melekler maddeye dönüşmüşlerdi. Buna delil Kur'ân-ı Kerîm'in Hûd Suresi 69. ayetidir:

"VE ANDOLSUN ELÇİLERİMİZ İBRÂHİM'E (A.S) MÜJDE İLE GELDİLER: "SELÂM" DEDİLER. O (İBRÂHÎM A.S) DA: "SELÂM" DEDİ. BUNUN ÜZERİNE, ÇOK GEÇMEDEN KIZARMIŞ BİR BUZAĞI GETİRDİ. (KIZARMIŞ BİR BUZAĞI GETİRMESİ GECİKMEDİ.)"

(HÛD, 69)

İfade ettiğimiz gibi şeytan da madde değil enerjidir. Ama birgün Necidli bir ihtiyar olarak Mekke'de müşriklerin toplandıkları eve gelmiş ve onlarla o toplantıda görüşmüş, fikir alışverişinde bulunmuştur. Hatta her kavimden birisinin, giderek Rasulullah'ı (sas) öldürmesini, bu yönüyle Ben-i Haşim'in ve Kureyş'in bütün kabilelere, kavimlere karşı savaş açamayacaklarını ve bu şekilde zarardan korunabileceklerini anlatarak onlara cesaret vermiştir. Bu yönüyle sadece kan parası ödeyip işin içinden çıkabilecekti bütün kavimler. Çünkü bütün kavimlere karşı bir kavim ne yapabilirdi?

Bu fikri vermişti ve bu olayda da enerji madde formuna dönüşmüştür. İlmullaha göre, Kur'ân ilmine göre Allahu Teala'nın bize öğrettiği ilme göre enerji maddeye, madde de enerjiye dönüşebilir. Mesela iki taş alındığında ikisi de maddedir ve ikisini de birbirine sürttüğümüzde enerji sıcaklık olarak meydana çıkar. Bu ilme sahip olduğunda insan, bir saniyede evini Almanya'dan Türkiye'ye taşıyabilir. Zira madde olan evi enerjiye dönüştürür. Sonra tekrar istediği yerden o enerjiyi taşır ve bir yerde tekrar maddeye dönüştürür.

Şimdilik telefonla konuşabiliyoruz ve telefonla görebiliyoruz. Ama aktarma henüz mümkün değildir sadece görüntüyü aktarmak mümkündür.

Ama Kur'ân-ı Kerîm'de bunun yapılabileceği ifade edilmektedir:

"KİTAPTAN İLMİ OLAN KİŞİ: "BEN ONU, SEN GÖZÜNÜ AÇIP KAPAMADAN ÖNCE SANA GETİRİRİM." DEDİ.

(SÜLEYMAN A.S) BÖYLECE ONUN YANINDA (ÖNÜNDE) DURDUĞUNU GÖRÜNCE: "BU RABBİMİN BİR FAZLIDIR (LÜTFUDUR), BEN ŞÜKREDECEK MİYİM YOKSA KÜFÜR (NANKÖRLÜK) MÜ EDECEĞİM DİYE BENİ İMTİHAN ETMEK İÇİN." DEDİ VE KİM ŞÜKREDERSE SADECE KENDİ NEFSİ İÇİN ŞÜKREDER. VE KİM KÜFREDERSE O TAKTİRDE MUHAKKAK Kİ BENİM RABBİM GANÎ'DİR, KERÎM'DİR."

(NEML, 40)

Yani Süleyman Aleyhisselam kitabın ilmiyle Belkıs'ın ve halkının sarayıyla birlikte Yemen'den Filistin'e getirmiştir. Kitabın ilminin mucizesiyle o maddeden enerji yapmıştır ve tekrar maddeye dönüştürmüştür. Allahu Teala bu ilmi sevdiğine verir.

Bir ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH'TAN ÇEKİNİN. ALLAH'A KARŞI TAKVALI OLUN Kİ ALLAH SİZE BİLMEDİĞİNİZİ ÖĞRETSİN."

(BAKARA, 282)

Bu ilim var ve ilerde tamamen ortaya çıkacak ve kendisinden istifade edilecektir İnşaallah.

Bu ilim ortaya çıktığında, dünyada çok şey olacak. Ahir zamanda, (son zaman) bu iş gerçekleşecek.

Süleyman Aleyhisselam maddeyi ve enerjiyi anlamıştı. Allahu Teala rüzgarı, cini ve maddeyi onun emri altına vermişti. Zira o bir peygamberdi. Peygamber varisleri de o ilme mirasçı olacaklardır.

Nokta: 19

SON SÖZLER:

Şimdi ravâsinin anlamını izah etme noktasına geldik.

Bu konuya yönelik Kur'ân ayetlerine bir bakalım. Bir ayette Allahu Teala şöyle buyurur:

"ALLAH, GÖKLERİ GÖREBİLECEĞİNİZ DİREKLER OLMAKSIZIN YARATTI. YER İÇİNE DE, SİZİ SARSMASIN DİYE RAVÂSİ YERLEŞTİRDİ VE ORADA HER TÜRLÜ CANLIYI YAYDI."

(LOKMAN, 10)

Allahu Teala yeri (dünyayı) ve onunla ilgili olan her şeyi; ozondan tutun okyanusların derinliklerine kadar ravâsi ile sabit kıldı (sağlamlaştırdı).

Bir başka ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"O, YERİ YAYIP DÖŞEYEN, ORADA RAVÂSİ VE NEHİRLER MEYDANA GETİRDİ."

(RÂ'D, 3)

Kur'ân'ın bir başka yerindeki bir ayette ise Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ARDINDAN YERİ DÜZENLEYİP YUMURTA ŞEKLİNDE DÖŞEDİ."

(NÂZİÂT, 30)

Bu ne demek?

Dünya bir fasulye tanesi gibi idi ve yer ile gökler yapışık bir şekilde birdiler, sonrasında gökler yedi kat olarak yükseltildi ve arş ile sonlandırıldı. Yedi gökten sonra aynısı Arz için de yapıldı. Allah önce yeri (dünyayı) bir yumurta (şeklinde) gibi yaptı ve o Kur'ân'ın bir başka yerinde şöyle buyurdu:

"VE SONRA DÜNYAYI YUMURTA ŞEKLİNE GETİRDİ."

(NÂZİÂT, 30)

Ve Râ'd Suresinde Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"VE BİZ ONU GENİŞLETİP İÇİNDE RAVÂSİ YAPTIK."

Yani dünyada insanların Âdem (as) ile Havva (as)'dan çoğalmalarına kadar yaşam ortamının gelişimi sağlandı. İnsanların yaşayabilmeleri için hazırlık yapıldı. Sadece insanlar için de değil, Arz'da olan bütün canlılar için.

Arz'da gelişim süreci gerçekleşti. Allah dileseydi her şeyi **Kûn fe Yekûn** ile oldururdu, ama Allah yaratılanların birbirleri ile yapabilirlik ilkesine göre yaptırdı. Yaradanın yaratılanla olasılığı değil yaratılanla yaratılanların özelliklerinin performansı. Yani yaratılanların arasında kendi imkanları ve güçleri ile.

Mesela sütü kaynatıp üzerini örttükten sonra belirli ortamda bekleterek ve biraz yorğurtla mayalayarak sıfatı değiştirilir. Sütün belirli süreç ve işlemlerden geçerek kaymak, yağ veya peynir elde edilmesi gibi. O sıfatların değişmesi ve dönüşmesi elbette belirli zaman almaktadır. Yaratılanların kendi aralarındaki bir durumdan başka duruma veya durumlara geçmesi veya dönüşmesi belirli zamana tabidir. Bütün mahlukatın ve bileşenlerinin gelişim safhaları bu şekilde işler. Mahlukatın durumu Allah'ın kudreti yani yapabilirliği ile ölçülemez zira Allah bir şeyin olmasını dilediğinde sadece **"Ol, der ve oluverir."**

Evet, Allah **Kûn fe Yekûn** (Ol dedi ve oldu) ile oldurur. O'nun „"OL" demesi ise murâdıdır yani bir şeyin olmasını sadece dilemesidir.

Âdem (as) gelmeden önce hayat şartlarının hazırlanması gerekiyordu. Allahu Teala ravâsiyi attı ki, onu sağlamlaştırsın. Önce dünyaya ravâsi attı sonra diğer basamaklarda Arz'ı genişletti ve ravâsi yaptı. O halde ravâsinin hem Arz'a hem dünya atmosferine verilmesi icap etti. Arz kara parçası ve sudan ibarettir ve atmosfer ise gaz ve havadan ibarettir. Hepsinin toplam ismi Arz'dır.

Yani ravâsi gaz, hava, ve enerjidir. Bütün canlılarda ve yer içinde olan her şeydeki maddede; cemâdât, nebatât, hayvanât ve insanda. Ravâsi dünyada olan her yaratılmış şeydedir.

Yani ravâsi gaz, hava ve onların birleşiminden oluşan enerji ve maddenin dünyayı ve oluşumunu stabilize eden, suya, karaya ve atmosfere yönelik Arz'a atılmış bir kombinasyondur.

Biliyoruz ki dünyadaki her canlı - kim ve ne olduğunun önemi yok - Allahu Teala'nın Kur'ân-ı Kerîm'de buyurduğu gibi:

"ŞÜPHESİZ BİZ HER ŞEYİ BİR KADERLE YARATTIK." kaderî özelliklerdir.

Kur'ân'ın bir başka yerinde Allahu Teala şöyle buyurur:

"ALLAH, HER DİŞİNİN NEYE GEBE OLDUĞUNU,
RAHİMLERIN ARTIRDIĞI ŞEYİ VE EKSİLTTİĞİ ŞEYİ BİLİR.
HER ŞEY O'NUN KATINDA BİR MİKTAR (ÖLÇÜ) İLEDİR."

(RÂ'D, 8)

Yani her şeyin özellikleri ve kendisi için belirlenmiş bir ölçüsü vardır. Dünyanın; karanın, suyun ve atmosferin ve kâinattaki bütün yaratılanların ölçü ve kaderi (özelliği). Bildiğimiz ve bilmediğimiz her şeyin kaderi (özelliği) ve miktarı. BU ÖZELLİKLERİN VE MİKTARİN KORUNMASI RAVÂSİNİN ONLARI SAĞLAMLAŞTIRMASI İLE OLUYOR.

Yani suyun özellikleri, belirli bir kaderi vardır ve de bir miktarı vardır. Yani H2O 1 Oksijen atomu ve 2 Hidrojen atomu ile bir su molekülü oluşmaktadır.

Bu bilgi ile mesela 10 L / 100 / 1000 L... suyun miktarını ölçmek mümkündür. Suyun özellikleri vardır ve bileşimi vardır. Her birleşimi bir miktara bağlıdır.

Yani bütün özelliklerin korunduğu suyun miktarını kim koruyor? Ravâsi! Suyun da özellikleri vardır. Suyun özelliklerini koruyan nedir? Kaderleridir! Kaderlerini etkinleştiren ise ravâsidir!

Ağaç yeşildir, bu yeşil maddeseldir ve bu maddede enerji vardır. Bu enerji

maddelerden klorofil sayesinde bir renk oluşturur. Işıkla bu renk yapılır, renk toplanır ve yoğun bir yeşil renk ile birlikte yeşili ortaya çıkartılır. Bu yeşili kim muhafaza eder? Ravâsi!

O yeşil ağacı ve özelliklerini kim muhafaza eder? Ravâsi!

Suyun özelliği ravâsidir.

Ateşin özelliği ravâsidir.

O yüzden ravâsiyi sudan çekersen, özelliklerini kaybeder ve değişir, ya buz olur ya da buhar. Özelliğinin bir kısmını kaybeder.

Yani ravâsi dünyadaki her şeyde olan madde ve enerjidir ve Arz atmosferine kadar bütünüyle Arz'dır. Bildiğimiz ve bilmediğimiz her şey ravâsi içerir. Bu verilmiştir ki her şey için kader ve miktar verilsin, muhafaza edilsin ve sağlamlaştırılsın.

Öldükten sonra neden yok oluruz? Çünkü ruh ve ravâsi gider! Kader (özellik) ve miktar değişir ve böylelikle insan olmaktan çıkar ve toprak olur.

Yani ravâsi olmadan yer içinde hiçbir canlı ve hiçbir şey (madde) olmaz (kalmaz). O yüzden kıyamette ravâsi çekilir ve zelzele olur, denizler alev alev yanar, dağlar yün yumakları gibi uçar ve ravâsi çekildikten sonra her şey aslına yani ademe / yokluğa geri döner.

O yüzden Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'in bir başka yerinde de şöyle buyurur:

"VE DÖNÜŞ SAHİBİ SEMAYA ANDOLSUN. YARIK YARIK ÇATLAMIŞ YERE ANDOLSUN."

(TARIK, 11-12)

Yer içinde ravâsi olduğu sürece gök asla geri dönemez. Çünkü ravâsi gökleri geri dönmekten alıkoyar. Bunlar yer içine sonradan verildi, yani

daha önce yer içinde değillerdi.

Allah gökleri ve yeri ayırmadan ne ravâsi vardı ne de demir. Bunlar ayriyeten verildi ve ayriyeten ne verildiyse onların tekrar geri çekilmesi gerekiyor ki yer ve gök tekrar aslına geri dönsün. İşte ondan sonra 7 kat cennet ve 7 kat cehennem olacaktır ama yedinci göğün üstünde sekizinci cennet olacaktır.

Bu metin Prof. Magdy Dawoud tarafından yazılmış ve biyokimya ve biyofizik master öğrencisi Salih Yanık tarafından **Fen Bilimleri** bakımından onaylanmıştır.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Kur'ân'a göre, gün, gece, ay ve güneş gerçekleri

Günün ve gecenin ne Güneş'le ne Ay'la bir ilgisi vardır ve **dav'** kelimesiyle de nur kelimesi birbirinden farklıdır.

Dav' veya (çoğulu) ziya, ateş çemberi ışınlarıdır veya yansımasıdır. Nur ise, eşya üzerindeki görme yansımasıdır. Bu konuyu İnşaallahu Teala, farklı bakış açılarından değerlendirecek, ayrıntılı bir şekilde kendi mantığı içerisinde Kur'ân'dan deliller getirerek, hem fizikî hem lügatî hem maddî hem manevî hem şer'î hem fıkhî yönden izah etmeye çalışacağız. İnşaallah bu konuyu ravâsi ile de bağlayacağız ve dünya ve ahiret ile bir bütünlük içerisinde sunacağız.

Lisan ve fizik açısından nur ve dav' arasındaki fark:
Bugüne kadarki araştırmalarımızda birçok dünya dillerinde farkı araştırdık, bulmaya çalıştık. Arapça lügatları dahil olmak üzere, hiçkimsenin dav' ile nur arasında bir ayrıma gittiğini göremedik. Tek ayrımı Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teala yapmıştır. Allahu Teala'nın yaptığına şahit olduk.

Bütün lügatlarda, dillerde, bu iki kelime eş anlamlı kullanılagelmiştir. İkisi de ışık olarak tanımlanmıştır. Sadece ve sadece Allah Subhanehu Kur'ân-ı Kerîm'inde aralarındaki farkı ortaya koymuştur.

1. Nokta

Dav' nedir?

Dav' dediğimiz şeyin bir enerji olduğu ve başka şeyler üzerine etki yapmakta olduğunu biliyoruz ve kaynağı ateştir.

Özü ateştir veya Güneş'ten gelmektedir. Ateşin veya Güneş'in etrafında bir yuvarlak oluşturmaktadır. Isı üretmektedir ve dereceyi yükseltmektedir. Hissedilir ve yalımlarıyla görülebilir, ateşin etrafında veya Güneş'in etrafında ışınlar olarak veya yansıma olarak tespit edilebilir. Farklı yansımaları vardır. Bunlardan mesela lazer, ultrashall bazılarıdır. Mesela Güneş enerjisi, bu ateş çemberi yansıması veya ışınlanması bir cismin üzerine isabet ettiğinde, o cismi yakabilir ve o yanmayla belirli duman gazları açığa çıkabilir.

Ateşin parlaması veya Güneş'in dav'ı bu şekilde görülmektedir ve ısısı hissedilmekte ve anlaşılmaktadır.

Ateşte dav' yine yansır, alevler şeklinde görülür. Yukarı doğru tırmanır ve yanlara doğru hareket eder. Zira ateşin etrafındaki ravâsiyi ateş yakmaktadır. Ravâsi yanınca, ateşe baskı yapmak özellikleri kaybolur.

Bu nedenle ateş kendi yolunu açar. Biraz yanlardan ve daha fazla yukarıdan yer kazanır. Gittikçe büyür. Şayet yakacak bir şey bulabiliyorsa.

Ravâsi ateşe oksijeni ile yardımda bulunur. Ateş ise ravâsiyi yakar ve etrafındaki ravâsiyi yok etmekle basıncı da yok eder. Ateşin alevleri, yalımları ve parlaklığı dav' (ضوء) dediğimiz olaydır. Çoğulu diyadır (ضياء), Türkçe ziya.

Ateşe maddi yem lazımdır. Ağaç gibi, odun gibi yakıcı bir şeyler lazımdır. Onlar bitince dav'da artık yavaş yavaş tükenir.

Yanma enerjisi ve aşırı sıcak, ateşte yalım üretir. O enerji, o yakıt maddesindeki maddeyi yer, tüketir. Sonradan o enerji kendi kendisini yer bitirir ve nihayetinde ateş söner.

Eğer ateşe daha fazla yem verilmeyecek olursa, onun hayatı tükenir. Ne parlaklığı kalır, ne yalımı kalır, ne ışınları, ne ateş çemberi yansıması kalır.

Ateş ve onun ziyası, Allah'tan insanlara verilmiş bir nimettir. O bizleri ısıtır, onunla yemeğimizi pişiririz, onunla suyumuz kaynatır duşumuzu alırız ve daha birçok konularda istifade ederiz.

Kur'ân ayetiyle konuya ışık tutacak olursak, Yasin Suresi 80.ayet:

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ

﴿يس - ٨٠﴾

"O SİZE, O YEŞİL AĞAÇTAN BİR ATEŞ OLUŞTURDU DA SİZ ONDAN TUTUŞTURUP DURUYORSUNUZ."

(YÂSÎN, 80)

Burada (تُوقِدُونَ) **tûkidûn** sözcüğü vardır. **Tûkidûn** burada **Ateş Çemberi Yansıması** anlamındadır, yani **dav'**.

Ateş sıvı değildir, katı maddedir, enerjidir. Işınları, alevleri ve parlaklığı vardır. Anti-ravâsi bir özelliği vardır. Bu ayetten ateşin ve özelliklerinin bizlere Allah'tan bir nimet olduğunu da anlamaktayız.

Ziya olarak Şimşek:

"O ŞIMŞEK NERDEYSE GÖZLERINI KAPIVERECEK. ÖNLERINI AYDINLATTI MI (EDÂE) IŞIĞINDA YÜRÜRLER, KARANLIK ÜZERLERINE ÇÖKTÜMÜ DE DIKILIP

KALIRLAR. ALLAH DILEMIŞ OLSAYDI IŞITMELERINI, GÖRMELERINI DE ALIVERIRDI. ŞÜPHESIZ ALLAH HER ŞEYE KÂDIRDIR."

(BAKARA, 20)

Bu ayette de "AYDINLATTI" diye tercüme delin kelime "EDÂE" yani DAV' kelimesinden türemedir.

Ziya Olarak Güneş:
Allahu Teala ve Subhânu'l-Hakk Yunus Suresi 5. âyet-i kerîmesinde şöyle buyurmaktadır:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

﴿يونس - ٥﴾

"O, GÜNEŞ'İ BİR IŞIK (KAYNAĞI), AYI DA (GECELEYİN) BİR AYDINLIK (KAYNAĞI) KILAN, YILLARIN SAYISINI VE HESABI BİLMENİZ İÇİN ONA MENZİLLER TAKDİR EDENDİR. ALLAH BUNLARI (BOŞ YERE DEĞİL) ANCAK GERÇEK İLE (HİKMETİ GEREĞİNCE) YARATMIŞTIR. O, ÂYETLERİNİ, BİLEN BİR TOPLUMA AYRI AYRI AÇIKLAMAKTADIR."

(YÛNUS, 5)

Allahu Teala günlük mucize işaretini vermektedir.

Güneş, sıfatlarıyla, dünyayla olan alakalarıyla, tâ kıyamete kadar yapacağı hizmetleriyle hem dünya hem içindekiler Allah'ın bir mucize olarak yarattığı ve işlettiği Güneş'ten istifade etmektedir. Güneş'in ziyası, dünyaya kadar yansıtmaktadır. Hem kendi etrafına hem dünyanın yüzeyine fayda sağlamaktadır. Bütün faydalı özellikleri ile, Arz'da yaşayan bütün canlıların ihtiyacı olan nimetleriyle ve değil sadece canlıların, Arz'ın bütün atmosferiyle.

Ancak Güneş'ten gelen zararlı ışınların da korunması için Allahu Teala ozon tabakası filtresini yaratmıştır. Bu Allahu Teala'nın ziya için yaratmış olduğu mucizevi bir olaydır ve kıyamete kadar bu şekilde işler de gider. Allah'ın dünyaya ve içindekilere nimetidir. Aksi takdirde bütün canlılar ölür, kokar, tükenirdi. Yağmur olmaz, buharlaşma meydana gelmez ve her şey donardı.

Güneş'in merkezinde ısının yanması ve ölçülmesi mümkün değildir ve enerjisi, maddi ışınları ve gazları bulunmaktadır. Yakıtı Allahu Teala'nın kudreti ile mucizevi olarak halk edilir ve bu yaratma işi, bu mucize kıyamete kadar sürer gider. Bu Subhânu'l-Hâlık'ın işidir.

2. Nokta

Nur Nedir? Eşya üzerinde görme yansıması:

Bu geneldir. Ne rengi vardır ne maddedir. Ne tadı ne kokusu vardır. Ne bizâtihi görülebilir ne tutulabilir ne ölçülebilir. Işık saniyede 300 bin kilometre hızla da giden bir şey değildir. Henüz daha ışığın ne olduğunu bilmezken, izah edemezken, kaç süratle gittiğini nereden bulmuş, nasıl tespit etmişler?

Nurun en bariz özelliği, eşyanın onun vesilesiyle görülmesi, kendisinin görülmeyişi ancak eşyanın görülmesi, nurun yani ışığın varlığının en büyük delilidir.

Eşyanın renkleri, ölçüleri ve tanımları, iki cisim arasındaki fark edebilme ancak nur sayesinde gerçekleşebilmektedir. Nurun çeşitleri ve özellikleri görülebilir Allahu Teala'nın mucizesi olarak. Mesela Ay da Allahu Teala'nın yarattığı bir nurdur. O Subhanehu Yunus Suresinde: "O'DUR GÜNEŞ'İ ZİYA VE AYI NUR KILAN" diye ifade etmektedir.

Bu nur zâtîdir, ferdîdir ve aydan bizatihi zuhur etmektedir.

Manevi olarak kalplerin nuru vardır ve aklın basireti vardır.

Zamanî olarak ayın nuru geceleri gelir ve yıldızlar gelirler. Yeteneklerle alakalı nur, mesela basiret nuru. Bilginin anlaşılmasında görülen basiret nuru. Bu içsel bir durumdur. Bu direkt kendisi bizatihi görülmez ama sonuçları görülür.

Bir insan şayet zeki ise veya olayların akışını güzel okuyabiliyor, ona göre tedbirli davranabiliyorsa, demek ki nuru'l-basireti çalışıyor demektir. Basiretinin, aklının nuru çalışıyor demektir.

Allah'ın murâdı olarak yaptığı NUR; mesela Kur'ân. Allahu Teala NİSÂ SURESİ 174. ayette: "VE BİZ SİZE APAÇIK NUR (YANİ KİTAB) İNDİRDİK." buyurmaktadır.

Nur, hiçten yaratılır ya da herhangi bir şeyden yapılır. O, Allahu Teala'nın takdirine kalmıştır.

Enbiya Suresi 33.ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"O, GECEYİ, GÜNDÜZÜ, GÜNEŞ'İ VE AY'I YARATANDIR.
HER BİRİ BİR YÖRÜNGEDE YÜZMEKTEDİRLER."

(ENBİYA, 33)

Buradan da anlıyoruz ki, bu ayette anlatılan herbir şey, tek başına müstakilendir. Birbirinden oluşma ile değil, birbirinden etkilenme ile meydana gelen değildir. Dört müstakil kendi başına yaratılmış özelliklerdir.

Çeşitli ayetlerde Allahu Teala günü ve geceyi farklı yarattığını ifade etmektedir:

"GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA, GECE İLE
GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELİP GİDİŞİNDE SELİM
AKIL SAHİPLERİ İÇİN ELBETTE İBRETLER VARDIR."

(ÂL İMRAN, 190)

Allah'ın yapması şöyledir ki, Allahu Teala ya herhangi bir şeyden bir

şey yapar ya da onu yeni halk eder, yaratır. İkisi de mucizedir ve O'nun işaretlerindendir. O'nun kudretinin işaretlerindendir. Tıpkı Subhanehu ve Teala'nın İsra Suresinde ifade ettiği gibi:

"BİZ GECEYİ VE GÜNDÜZÜ (KUDRETİMİZİ GÖSTEREN) İKİ ALÂMET YAPTIK. RABBİNİZDEN LÜTUF İSTEYESİNİZ, YILLARIN SAYISINI VE HESABINI BİLESİNİZ DİYE GECE ALAMETİNİ GİDERİP GÜNDÜZ ALAMETİNİ AYDINLATICI KILDIK. İŞTE BİZ HER ŞEYİ AÇIKÇA ANLATTIK."

(İSRÂ,12)

Demek ki Allahu Teala günü eşya üzerindeki görme yansımasıyla yarattı ve geceyi karanlık olarak görmeme yansımasıyla yarattı. Eşyanın görülmemesi olayı hakimdir. Zira istirahat için mucize olarak, belirli hikmetlere binaen bu şekilde yaratmıştır. Ne gün Güneş'ten meydana gelmiştir ne de gece aydan yaratılmıştır. Yoksa mucize olmazlardı.

Demek ki, Allah günü aydınlık yaptı. Yani eşyayı görebilme yansıması yarattı. Güneş günü var etmedi. Aynısı gece karanlığı için de geçerlidir. Gündüzü görme yansıması ile halk eden, geceyi de görmeme yansıması ile halk etti.

Sonuç itibariyle, günün nurunu direkt göremeyiz. Ancak eşyayı görmekle görebiliriz. Sen beni görürsün, ben seni görürüm vs.

Nurun var olduğunun buradaki kanıtı, işte eşyanın görülmesidir. Nur eşya üzerindeki görme yansımasıdır. Oysaki kendisi görülmemektedir. Ancak nur enerjidir. Onun varlığında belirli işler yapmaktadır o enerji. O enerji tıpkı beden için ruh gibidir. Yoksa Allah mucizesi olmazdı.

Fıkhî bir hüküm:

Eğer, 'Güneş, günü nur ile eşya üzerinde görme yansıması ile yapıyor' denilse oysaki Allahu Teala kendisinin yaptığını ifade etmekte, bu durumda Güneş'i Allahu Teala'nın yanına koyarak şirk yapmak olur.

Buradaki günün yapılma olayı, Allah'a verilmelidir. Aksi takdirde Güneş'e verilmiş olur ve bu caiz değildir. Bu şirk olur. Bu ayet okunup anlaşıldıktan sonra Güneş'in günü yaptığı gibi bir anlayış caiz değildir.

Nur, bâtını ve zahiri parlatır. Bâtını şöyle ki, evliyanın kerametinden örnek verilebilir:

Rasulullah (sas) şöyle buyurmaktadır:

"MÜ'MİNİN FERASETİNDEN SAKININ. ZİRA O ALLAH'IN NURU İLE BAKAR."

İslam literatüründe Allah dostları hakkında birçok biyografi okumanız mümkündür.

Aklın nuru insanda nasıl görülür? Tabi ki kişinin akıl nurunun olup olmaması onun konuşması ve eylemlerinde tespit edilebilir. Peki zahiren nasıl görülür? Zahiren mü'minin yüzünde nur görülür. Örneğin; abdest almış bir mü'minin yüzünde nur görülür. Teheccüd namazı kılmış bir insanın veya sabah namazından sonra veya oruçlu bir insanın, Kur'ân okuyan bir insanın, Hacc'a gitmiş, Hacc'dan dönmüş bir insanın, bütün bu insan tiplerinin yüzlerine bakıldığında nur görülür. Velev ki siyahi bir tene sahip olsa o mü'minin nuru görülür. Onun yüzünde nur açıkça görülür.

Ayın nuru geneldir. Kendi varlığını gösterir ve Allah mucizesidir. Ateşin ve Güneş'in ışıkla alakası yoktur. Ama onların etrafında bulunanlar nedir? Alevdir, gazdır ve o ateş çemberi etrafının özellikleri vardır. Parlaklık vardır, ısı, sıcaklık, yanma vardır. Tabiki dolayısıyla aydınlatıcı özelliği de vardır ve bütün bunlarla birlikte ismi dav' veya çoğul olarak diyadır (ziyadır). Yani ateş çemberi yansıması. Demek ki dav' Allah'ın mucizesidir ve Güneş'ten gelir, ateşten gelir. Aynı zamanda ateş de Allah'ın mucizesi olarak insanlara ve bütün canlılara verilmiştir hem dünyaya hem atmosferine.

Yunus Suresi 5.ayette ifade edildiği gibi:

"O, GÜNEŞ'İ BİR IŞIK (KAYNAĞI), AYI DA (GECELEYİN) BİR AYDINLIK (KAYNAĞI) KILAN, YILLARIN SAYISINI VE HESABI BİLMENİZ İÇİN ONA MENZİLLER TAKDİR EDENDİR. ALLAH BUNLARI (BOŞ YERE DEĞİL) ANCAK GERÇEK İLE (HİKMETİ GEREĞİNCE) YARATMIŞTIR. O, AYETLERİNİ, BİLEN BİR TOPLUMA AYRI AYRI AÇIKLAMAKTADIR."

(YÛNUS,5)

Bu mânâ Kur'ân-ı Kerîm'de Güneş hakkında birçok ayette ifade edilmektedir. Bundan başka bir şeyde ifade edilmez ve Allah'ın mucizesi olarak ve nimeti olarak. O'ndan, yaratılmışlara ve yaratılmışların efendisi olan insana nimet olarak. Ateş ve dav' için özellikle Yasin Suresinin 80. ayetinde şöyle ifade edilmiştir:

"O SİZE, O YEŞİL AĞAÇTAN BİR ATEŞ OLUŞTURDU DA SİZ ONDAN TUTUŞTURUP DURUYORSUNUZ."

(YÂSÎN,80)

Tûkidûn kelimesine doğru bir mana ateş çemberi yansıması ya da alev yapmak denilebilir. Burada gördüğümüz gibi Allahu Teala bize ağaçlardan ateş yaktırmıştır, bu O'nun nimetidir, bize ikramı ve mucizesidir.

3. Nokta

Güneş ve Ay

İkisi de Allah'ın ayetleri ve mucize işaretleridir, Allah'tan bize ve bütün mahlukata, Allah'ın ve Elçisinin (sas) buyurduğu gibi.

Allahu Teala birçok ayetinde şu şekilde ifade etmiştir. Demek ki bu özellikler dünya hayatı için elzemdir, lazımdır ve Güneş ve ayın ne günle ne geceyle bir alakası yoktur.

Güneş de Ay da kıyamet günü, Allah Subhanehu ve Teala'nın Kıyamet Suresi 9. ayetinde buyurduğu gibi, bir araya toplanacaklardır:

"GÜNEŞ VE AY BİR ARAYA GETİRİLDİĞİ ZAMAN..."

4. Nokta

Kıyamette zaman sıfırlanacaktır.

Kıyamette, ne gün eşya üzerindeki görme yansıması ile var olacaktır, ne Güneş ateş çemberi yansıması ve alevleri ile, ne gece, karanlığı ile, görünmezliği ile, ne de Ay, nuru ile eşya üzerindeki görme yansıması ile var olacaktır. Zira bunların hepsi dünya hayatı için geçerlidir. Niçin mi? Zira Güneş, dav', ziya ve Ay da nuruyla eğer insanlar üzerine toplanacak olsalardı, eğer Güneş dünyadaki özellikleri ile insanların tepelerinde hani bir mızrak boyu duracak olsaydı, insanları yakmak değil, elbette buharlaştırırdı. Ancak o özellikleri çekilecektir. O halde birbirimizi nasıl göreceğiz? Kitaplarımızı nasıl okuyacağız madem ki ne Güneş ne Ay ışığı yansıması olacak, o halde birbirimizi nasıl göreceğiz, kitaplarımıza nasıl şahit olacağız, nasıl okuyacağız? Bunu Allahu Teala Zümer Suresi 69. ayette ifade etmektedir:

"VE ARZ, RABBİNİN NURUYLA AYDINLANACAK VE KİTAPLARI ÖNLERİNE KONACAKTIR."

(ZÜMER, 69)

İbrahim Suresinde yine Allahu Teala:

"O GÜNDE Kİ, ARZ BAŞKA BİR ARZ'A TEBDİL EDİLİR VE GÖK DAHİ DÖNÜŞTÜRÜLÜR (DEĞİŞTİRİLİR) VE HEPSİ ALLAH'IN HUZURUNA GETİRİLİR. O BİR OLAN VE KARŞI DURULMAZ GÜÇ SAHİBİDİR."

(İBRAHİM,48)

Demek ki, Allahu Teala nurunun tecellisi ile aydınlatacaktır mahşeri. Zira dünya nurundan hiçbir nur olmayacak.

5. Nokta

Kuran-ı Kerîm'de Güneş, Ay, gün ve gece nasıl zikredilmektedir?

Örnek olarak bazı kerîm ayetleri anlattıklarımıza kanıt olması bakımından delil olarak ifade edeceğiz:

"ALLAH, GECEYİ GÜNDÜZÜN İÇİNE SOKAR, GÜNDÜZÜ DE GECENİN İÇİNE SOKAR. GÜNEŞ'İ VE AY'I DA KOYDUĞU KANUNLARA BOYUN EĞDİRMİŞTİR..."

(FATIR, 13)

Bundan da anlaşılıyor ki Allahu Teala, geceyi ve ayı özellikleriyle, Güneş'i ve gündüzü özellikleriyle ve bu dördünü de (gün, gece, Ay ve Güneş), her biri müstakil olarak Allah'ın mucizesidirler ve bizlere hizmet etmektedirler ve kendi yollarında kıyamete kadar yürümektedirler. Bu ayette olsun, Kur'ân-ı Kerîm'in diğer ayetlerinde olsun sıralama bu şekildedir. Önce gece, sonra gün, sonra Güneş, sonra ay. Eğer, gece ayla bağlantılı olsaydı, gün de Güneş ile bağlantılı olsaydı sıralama böyle olmayacaktı, başka türlü olacaktı. Önce gece, sonra gün, sonra Ay, sonra Güneş. Gramer bakımından ve lisanın hitabet sanatı açısından böyle olması gerekirdi. Ama böyle olmamış, başka bir dizilimle kelimeler anlatılmış. Bu da birinin diğeri ile alakasızlığını belirtmektedir. Allahu Teala'nın Arapça'da böyle bir gramer hatası yapması hâşâ ve hâşâ kabul edilemez. Ancak şöyle ifade edilebilir, bu sayılan dörtlü, (Güneş, gün, Ay, gece) her biri müstakil mucizedir ve kendi başına vardır. Birbirleri ile alakalı değildir ve kendi özellikleriyle vardırlar.

"ALLAH, GÖKLERİ VE YERİ HAK İLE YARATTI. GECEYİ GÜNDÜZÜN ÜZERİNE ÖRTÜYOR, GÜNDÜZÜ DE GECENİN ÜZERİNE SARIYOR. GÜNEŞ'İ VE AY'I EMRİ ALTINA ALMIŞTIR. HER BİRİ BELLİ BİR SÜREYE KADAR AKIP GİDER. DİKKAT ET! O, AZÎZDİR VE ÇOK BAĞIŞLAYANDIR."

(ZUMER, 5)

Burada da sıralama bir önceki gibidir. Anlatılan durum her birinin ayrı bir vaziyetini ve görevini ifade etmektedir. Burada artı, gecenin ve gündüzün nasıl meydana geldikleri ve oluştukları anlatılmaktadır.

"GÖRMEDİN Mİ Kİ, ALLAH, GECEYİ GÜNDÜZÜN İÇİNE VE GÜNDÜZÜ DE GECENİN İÇİNE SOKUYOR. GÜNEŞ'İ VE AY'I DA KOYDUĞU KANUNLARA BOYUN EĞDİRMİŞTİR. HER BİRİ (KENDİ YÖRÜNGESİNDE) BELLİ BİR ZAMANA KADAR AKAR GİDER. ŞÜPHESİZ ALLAH, İŞLEDİKLERİNİZDEN HAKKIYLA HABERDARDIR."

(LOKMAN, 29)

"VE O'DUR GECEYİ VE GÜNDÜZÜ BİRBİRİNDEN YAPAN, DÜŞÜNEN VE ŞÜKÜR GÖSTEREN İÇİNDİR BU."

(FURKAN,62)

Bu ayetten anladığımıza göre, gece gündüzden, gündüz de geceden gelmektedir, birbirine dolanarak, diğer ayetlerde de ifade edildiği gibi, bunlar ne Güneş'ten ne aydan gelmektedir. Zira doğrudan Allahu Teala'nın yaratmasıyladır.

"O GECEYİ GÜNDÜZE VE GÜNDÜZÜ DE GECEYE SOKMAKTADIR VE O İÇTEKİLERİ BİLENDİR."

(HADÎD, 6)

"DE Kİ: NE YAPARDINIZ EĞER GECEYİ ALLAH SİZE SÜREKLİ KILSAYDI, TEKRAR DİRİLTİLECEĞİNİZ GÜNE KADAR. ALLAH'TAN BAŞKA KİM İLAH OLABİLİRDİ, SİZE ZİYA GETİRECEK OLAN, DUYMAK İSTEMİYOR MUSUNUZ?"

(KASAS, 71)

Âlimler, mütercimler ziyayı nur olarak anlatıyorlar, tercüme ediyorlar, yani ışık olarak. Bu ise büyük bir hatadır. Allahu Teala ziyaya nur demiyor, ateş çemberi yansıması diyor. Yani Güneş'in ziyasına. Eğer Güneş olmayacak olsaydı bütün canlılar donarak ölürlerdi. Işık üretilebilir ve gece kullanılabilir ama Güneş asla üretilemez ve onun sağladığı bütün faydalar suni üretilen ziyadan elde edilemez. Bu yüzden Allahu Teala Güneş'e yaratılış mucizesi demektedir. Kendisinden başka kimsenin yapamayacağı, zira Güneş'siz bütün canlılar donar ve ölür ve denizler buharlaşmaz. Yağmur yağmaz, ravâsi olmaz, Arz ve içindekiler ölür ve kokuşurdu.

DE Kİ: "NE DERSİNİZ? ALLAH, ÜZERİNİZE GÜNDÜZÜ KIYAMETE KADAR SÜREKLİ KILSAYDI, ALLAH'TAN BAŞKA HANGİ İLÂH SİZE İÇİNDE DİNLENECEĞİNİZ BİR GECE GETİREBİLİR? HÂLÂ GÖRMEYECEK MİSİNİZ?"

(KASAS, 72)

Bu ayette Allah Subhânu'l-Hakk şayet sadece gece olsaydı ne olurdu veya sadece gün olsa gece olmasa ne olurduya örnek veriyor. Subhanehu ve Teala geceyi dinlenmek ve istirahat için bize yapmıştır ve gece bizi örter. Allahu Teala çeşitli ayetlerde, mesela Neml Suresi 86. ayette:

"ONLAR GÖRMÜYORLAR MI Kİ, BİZ GECEYİ İÇİNDE RAHAT ETSİNLER DİYE, GÜNDÜZÜ DE (HER ŞEYİ) GÖSTERİCİ (AYDINLIK) OLARAK YARATTIK. ŞÜPHESİZ BUNDA İNANAN BİR TOPLUM İÇİN ELBETTE (ALLAH VARLIĞINI GÖSTEREN) DELİLLER VARDIR..."

(NEML, 86)

Demek ki gece belirli bir hedef içindir, istirahat için, bizi örtmesi için, uyuyabilmemiz için vs. ve gün de kendi özellikleriyle vardır. Günün nuruyla eşyayı görebiliriz, Arz'da gezebiliriz, dolaşırız, çalışırız, işlerimizi yaparız.

"O, GÜNEŞ'İ BİR IŞIK (KAYNAĞI), AY'I DA (GECELEYİN) BİR AYDINLIK (KAYNAĞI) KILAN, YILLARIN SAYISINI VE HESABI BİLMENİZ İÇİN ONA MENZİLLER TAKDİR EDENDİR. ALLAH, BUNLARI (BOŞ YERE DEĞİL) ANCAK GERÇEK İLE (HİKMETİ GEREĞİNCE) YARATMIŞTIR. O, ÂYETLERİNİ, BİLEN BİR TOPLUMA AYRI AYRI AÇIKLAMAKTADIR."

(YUNUS, 5)

Burada Ay ve onun nuru, Güneş ve onun ziyası Allahu Teala'nın murâdı doğrultusunda ayırt edilerek bakılmaktadır. Burada Allahu Teala Güneş'i niçin dav' olarak, ayı da niçin nur olarak yaptığını anlatmaktadır. Burada ve bütün Kur'ân'da bu kelimeler istinasız bu manadadır.

"GÖĞE BURÇLAR YERLEŞTİREN, ORADA BİR LAMBA (GÜNEŞ) VE AYDINLATICI BİR AY YARATANIN ŞANI ÇOK YÜCEDİR."

(FURKAN, 61)

"RABBİNİN GÖLGEYİ NASIL UZATTIĞINI GÖRMEZ MİSİN? İSTESEYDİ ONU SABİT KILARDI. SONRA BİZ GÜNEŞ'İ GÖLGEYE DELİL KILDIK."

(FURKAN, 45)

Bu ayeti doğru tercüme ettiğimizde, Allahu Teala'nın buradaki gölgeyi Güneş'le bağlantıladığını görmekteyiz. Burada zamanı ve namaz vakitlerini doğru anlamamız ve canlıların yaşayabilmesi için. Allah isterse o gölgeyi sabit tutabileceğini ifade etmektedir. Ama o gölgeyi genişletip, bağlar, zamanı hesaplayabilmemiz, saatleri, günleri, ayları, yılları vs. hesaplayabilmemiz için. Onunla oruçlarımızı da tayin edebiliriz. İftar, sahur, hangi ayda, hangi günde, bayramlarımızı, hac zamanımız ne zaman başlar ne vakit biter, zekat ne zaman düşer, bunların hepsi…

"ŞEMS'E AND OLSUN VE ONUN GENİŞLEMESİNE VE AY'A ONU TAKİP ETTİĞİNDE GÜN'E VE DOĞDUĞUNDA GÜNEŞ'E... "

(ŞEMS, 1-3)

Demek ki gün Güneş'i, Güneş'in doğmasını sağlamaktadır. Güneş ateş çemberi yansımasıyla görülmektedir. Yani Güneş günü oluşturmaz, bilakis gün aydınlığı, Güneş'in görülmesini, güneşin ateş çemberi yansımasını gösterir ve görülmesini sağlar. **Güneş günün oluşmasını değil, gün Güneş'in görülmesini sağlar.**

"BİZ GECEYİ VE GÜNDÜZÜ (KUDRETİMİZİ GÖSTEREN) İKİ ALÂMET YAPTIK. RABBİNİZDEN LÜTUF İSTEYESİNİZ, YILLARIN SAYISINI VE HESABINI BİLESİNİZ DİYE GECE ALAMETİNİ GİDERİP GÜNDÜZ ALAMETİNİ AYDINLATICI KILDIK. İŞTE BİZ HER ŞEYİ AÇIKÇA ANLATTIK."

(İSRA, 12)

Bu ayet çok önemlidir. Şimdiye kadar söylediklerimizi teyit etmektedir ve

hatta bu konudaki bilgimizi artırmaktadır. Allahu Teala geceyle gündüzü iki mucize işaretleri olarak yaratmıştır. Sonra Allah gecenin işaretini siler ve gündüzü bırakır, sonra gündüz görünme yansımasıyla eşyayı gösterir. "Mubsiratan" kelimesi orijinal Arapça'da İsra 12. ayette geçmektedir. Anlamı, eşya üzerinde görme yansıması, aynen şöyle sorar gibi: Ali'nin gözü kör mü, yoksa mubsirat mı, yani görür mü?

Cevap verirken, onun gözü eşyayı yansımakla görmektedir. Bütün bu kelimeler mubsiratun kapsamındadır. Karanlıkta da gözü vardır Ali 'nin ama gün ışığı yoktur, yani eşya üzerine görme yansıması yoktur, bu özellik gündüz vardır gece yoktur.

6. Nokta

Bazen Güneş bulutlarla örtülür.

Evet bazen Güneş bulutlarla örtülür veya Güneş tutulması olur veya Güneş batar akşamları. Ama bütün bunlara rağmen hava aydınlık olur, ortam aydınlık olur, eşya açık seçik olur ve birbirinden ayırt edilebilir. Çünkü gün henüz bitmemiştir, geceye dönüştürülmemiştir, gece olmamıştır. Güneş'in gitmesiyle karanlık çökmez. Demek ki gün ile Güneş arasında fark vardır ve geceyle de Ay arasında. Bunların her biri ayrı ayrı Allah mucizesidir.

7. Nokta

Allahu Teala niçin Güneş'i ve Ay'ı yaratmıştır?

Yukarıdaki okuduğunuz ayet bunları şu şekilde ifade etmektedir.

A) Mucize işareti olarak, kudretinin ve her şeye gücü yettiğinin ifadesi olarak Subhanehu ve Teala bize göstermektedir.

B) Bizim geceleri istirahat edebilmemiz ve günün yorgunluğundan dinlenebilmemiz için.

Allahu Teala Nebe Suresinde şöyle buyurmuştur:

"VE BİZ GECEYİ ÖRTÜCÜ BİR ELBİSE YAPTIK VE GÜNDÜZÜ HAYAT YAŞAMI KILDIK. VE ÜZERİNİZDE YEDİ SAĞLAM GÖK BİNA ETTİK. VE ALEVLİ PARLAYAN BİR VÜCUT BİNA ETTİK."

(NEBE, 10-13)

Bu ayetten anlaşılan o ki, Allahu Teala her ne yaptıysa, her birini bir mucize olarak yaratmış ve yapmıştır. Gün gece Güneş ve Ay vs. bunun gibi yarattığı canlılarda, insanlar, hayvanlar, bitkiler vs.

C) Allahu Teala'nın fadlına erişmeniz için ve görevlerimizi, çalışmalarımızı yerine getirmek için. Subhanehu ve Teala'nın İsra Suresinin 12. ayetinde ifade ettiği gibi.

D) Yılların, ayların, günlerin, saatlerin, rakamını, sayısını yapabilmemiz için.

E) Namaz vakitlerini tayin edebilmemiz için. Bizler İslam'da namaz vakitlerinin Güneş'le bağlantılı olduğunu bilmekteyiz ve bunu öğrenebilmek için bilgin olmak gerekmez. Çok kısa sürede alınacak bir talimatla herkesin öğrenebileceği bir şeydir. Güneş'in ve gölgenin orantısıyla, şehirde, çölde nerede olursak olalım, bilgisiz olalım, ufak bir gayretle bunun ilmi hemen öğrenilebilir. İmâm Taberani'nin sahihinde Rasulullah (sas) Efendimiz şöyle buyurmaktadır:

"MUHAKKAK Kİ ALLAH'IN SEÇKİN KULLARI ONLARDIR Kİ, ONLAR GÜNEŞ, AY VE GÖLGE İLE ALLAH'IN ZİKRİNE DİKKAT EDERLER."

Buradaki zikirden kasıt namazdır. Yani namazlarının hesabına ihtimam gösterirler ve vakit ise namazın kabul şartlarındandır ve namazın vakti de ancak Güneş ve gölge orantısıyla tespit edilebilir. Hatta saatimiz olsa bile bu ilmi bilmemiz lazım gelir. Allahu Teala Rum Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"SUBHANDIR ALLAH. AKŞAMA VARDIĞINIZDA VE SABAH

KALKTIĞINIZ DA O'NADIR HAMD. GÖKLERDE VE YERDE,
GECEDE VE ÖĞLEN VAKTİ GELDİĞİNDE."

(RUM, 17,18)

Rasulullah (sas) bu namaz vakitlerini günde beş defa olarak kılmıştır ve vakitlerini de tanımlamıştır. İmâm Hanbel'in Müsned'inde rivayet edildiği gibi Rasulullah (sas) şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH KULLARINA BEŞ VAKİT NAMAZI EMRETMİŞTİR."

F) Rasulullah (sas)'ın öğrettiği ve gösterdiği namaz vakitleri nasıl tanımlanmıştır.

Sabah namazı vakti: beyaz rengin hafif kırmızı renkle karıştığı vakit. Doğu ufkunda beyazla karışık kırmızı renk görününce, Güneş doğmadan önceki vakte kadar ve Güneş doğduktan sonra ok gibi yukarı doğru çıkmaya başladığında Duha Namazı vaktidir. Yani yaklaşık Güneş doğduktan 15 dakika sonra başlar, birçok hadiste ifade edilmiştir. Bu namaz en az iki rekât kılınır ve öğle namazına 10 dakika kalana kadar eda edilir. Yani öğle namazı zevaldir. Yani gölgenin olmadığı bir vakit, bir cismin gölge atmadığı vakit. Zeval ne demektir? Silmektir ya da gitmektir. Yani insanın gölgesinin silindiği gittiği durum, vakittir ve Güneş tepededir, direkt tepededir.

Öğle vakti: öğle namazının vakti Güneş hafif batıya doğru kaydığında ve bir cismin gölgesi o cismin ölçüsünde olduğunda, yani gölge ile asıl aynı boyda olduğu vakit başlar.

İkindi namazı vakti: her bir cismin gölgesi aslından daha uzun olduğu vakit.

Akşam namazı vakti: Güneş'in batımıyla başlar. Yani kırımızı şafak görüldüğünde ve batı tarafında kırmızı şafak kaybolmaya başladığında.

Gece (yatsı) namazı, tamamen hava karardığında başlamaktadır ve ta sabah namazı vaktine kadar sürmektedir. En iyi vakti gece yarısına kadar

olan vakittir. Yani yatsı namazı başladığın da başlar ve imsak vaktine kadar sürer. Ama en geç gece yarısına kadar eda etmek en efdalidir.

G) Hesap yapabilmemiz için ister zaman ister başka bir hesap olsun, zamanla alakalı özellikle hesaplar yapabilmemiz için A' dan G' ye kadar olan bu izahlar İsra Suresinin 12. ayetinden esinlendiğimiz noktalardır.

8. Nokta

Nur hakkında bazı bilgiler

İnşaallah Kur'ân-ı Kerîm'in anlatmak istediği maksat üzerine anlar ve anlatırız. Dav' ve nur'un arasında Allahu Teala'nın ayrım yaptığı gibi yaparız. Bu nur, dediğimiz gibi eşya üzerinde görme yansımasıdır ve özellikle ışık olarak değil de nur kelimesi olarak üzerinde duracağız. Biz orijinalini öğrenmek ve aramızda orijinal kelimeyi yaymak amacıyla ışık demeyeceğiz. Kaçınabildiğimiz kadar kaçınarak nur diyeceğiz. Yani orijinal terimi kullanacağız. **Nur** Kur'ânî bir kelimedir, aynen zekât, hac veya diğer ibadetler gibi.

Örneğin insanlar zekât ve sadaka arasında karıştırırlar ve zekâta Almanca'da İngilizce'de sadaka anlamında manalar yüklerler. Ama zaten sadakanın İslam'da ayrı bir yeri var. Sadaka gönüllü olarak verilir, fakat zekât zorunlu olarak verilir ve zekât kelime manası olarak çoğalma ve temizlik anlamındadır. Ama Kur'ânî olarak manası, dini, zorunlu verilen meblağ anlamındadır. Sekiz çeşit Müslümana verilebilecek dini zorunlu verilmesi gereken miktar. Demek ki zekât sadece İslamî ve Kur'ânî bir terim ve ifadedir.

Gelelim asıl konumuz olan nur kelimesine. Nur kelimesi Kur'ân-ı Kerîm ayetleri ve hadislerde geçmektedir ve nur kelimesini araştırdığımızda hepsinin aynı manaya doğru gittiğini göreceğiz. O zaman sonuç itibariyle eşya üzerine görüş yansıması yani eşayı gözle görebilmek durumudur. Nur, kendisi bizatihi görülmez ve ölçülemez. Ama varlığının delili, eşyayı görmemiz ve ayırt etmemiz ile kâimdir. Eşyanın görünmesi nurun varlığıyla izah olunabilir. Bu nasıl gerçekleşir? Şimdi onu Kur'ânî ve bilimsel olarak açıklamaya çalışalım. İsra Suresi 44. ayette Allahu Teala

şöyle buyurmaktadır:

"YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDE BULUNANLAR ALLAH'I TESBİH EDERLER. HER ŞEY O'NU HAMD İLE TESBİH EDER. ANCAK, SİZ ONLARIN TESBİHLERİNİ ANLAMAZSINIZ. O, HALİM'DİR (HEMEN CEZALANDIRMAZ, MÜHLET VERİR), ÇOK BAĞIŞLAYANDIR."

(İSRA, 44)

Kerîm ayetten şunu anlıyoruz: gökler, yer ve arasındakiler hepsi Allahu Teala'ya kulluk etmektedirler, tevhitle durmaksızın tesbih etmektedirler. Bu zorunluluktur. Sadece insan ve cin bu zorunluluğun yanı sıra bir de gönüllü kulluk yapma veya yapmama ile karşı karşıyadır. Kâinattaki istinasız her bir şey; her bir atom zerresi Allah' ı tesbih ederler ve bu yapılan tesbih nurdur, her şeyin özünde bulunan nur ve o nur ki mü'minde kıyamet günü parlayacaktır. Kur'ân-ı Kerîm'de Hadid Suresinin 12. ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

"MÜ'MİN ERKEKLERLE MÜ'MİN KADINLARIN NURLARININ, ÖNLERİNDE VE SAĞLARINDA KOŞTUĞUNU GÖRECEĞİN GÜN KENDİLERİNE ŞÖYLE DENİR: "BUGÜN SİZE MÜJDELENEN ŞEY İÇLERİNDEN IRMAKLAR AKAN, EBEDÎ OLARAK KALACAĞINIZ CENNETLERDİR." İŞTE BU BÜYÜK BAŞARIDIR."

(HADÎD, 12)

Bu nur genel anlamda her şeyde mevcuttur ve her şeyin enerjisidir. Her şeye yansıyan enerjidir, ona ister Allah ı tesbih deyin ister nur deyin hepsi aynı manaya gelmektedir. Mesela bu nur salihlerin yüzlerinde görülür. Özellikle ibadet edenlerde, Kur'ân okuyan, namaz kılan, oruç tutan, hacca gidenler de…. Bu nurun ruhânî çok güçlü enerjisi vardır. Zaman zaman ta yüze dahi yansır ve apaçık yüzde görülür yansıması. Bu enerji kâinattaki her şeyde mevcuttur. Bu nurun enerjisinin tesiri her şeyde mevcuttur.

Mesela susadığın zaman otomatik olarak suyu arayacaksın. Üç şey çalışmaya başlayacak. Birincisi sen organlarınla susuzluğundan dolayı

işlemeye başlayacaksın. Su ise aranan olarak özellikleriyle faaliyette ve aktif olacak. Üçüncüsü atmosfer, yani sen ve suyun bulunduğu ortam, bunların hepsi bir hedefe hizmet etmekte, bir ortamda bulunmaktadır. Şayet ortalık karanlık olursa üçüncü araç eksik olacaktır. Su senin için musahhar ve mevcut iken sen o suya ulaşamayacaksın. Çünkü bir parçası eksik, ama Allah'ın senin için vaad ettiği nur işlevini yapıyorsa, o nur sayesinde suyu bulup göreceksin. Çünkü su bütün özellikleriyle sana musahhar, hizmetçi kılınmıştır. Ancak nur olmayınca karanlıkta o hedefe kavuşmak mümkün olmayacak, olsa bile çok zor olacak.

Senin gözlerinde de nur var. Çünkü her şey Allah'ı tesbih etmekte, gözünde bir şey olduğu için oda tesbih etmekte. O da özündeki bulunan nur ile tesbih etmektedir ve gözünün nurunda enerji olduğuna göre ve suyun nurunu günün nuruyla Allaholoji nuruyla bütün bu nurların aktif hale gelmesi ve bütün şartların bir araya toplanmasıyla hayatının devamiyeti için lazım olan ihtiyaçlarını rahatlıkla görüp karşılayacaksın. Gözlerinde Allaholoji mercekler var ve o merceklerin arkasında Allah'ı tesbih eden nur var. Bu nur oradan eşya üzerine yansır. Ama gün ışığının yani gün nurunun atmosferinde gerçekleşir bu işler ve bir şeyle diğer şey arasındaki farkı, özellikleri tanıyabilir ve anlayabilirsin. O eşyanın özellikleri onların tesbihidir onlarda yansıyan. Gözlerin onlara baktığında gözlerinin enerjisi, aradığın şeyin enerjisiyle buluşur. Senin nurdan gelen göz enerjin günün nuruyla buluşur ve aradığı şey nuruyla da bir araya gelir. Hem sende hem aradığın şeyde hem günün nurunda, yani üç nurda hedef hasıl olur ve görülmesi gereken her neyse görülmüş olur ve aklın beynin ve genetiğinde bulunan Âdem'e öğretilen isimlerin mirası da var senin hakikatinde, DNA'nda yazılı. Zira Allahu Teala: **"Ve O Âdem'e isimleri öğretti."** buyurmaktadır.

Demek ki bütün eşyanın isimleri miras yoluyla Âdem babandan sana geçmiştir. Onların parlaklığını artırırsan, paslarını siler ortaya çıkarırsan her şeyin ismini veya üzerinde çalıştığın şeyi bilmiş olursun. Bu nedenle Acem çocukları, yani Arap olmayan çocuklar, Kur'ân'dan hiçbir kelime manasını bilmeseler dahi Kur'ân'ı ezbere öğrenebiliyorlar.

9. Nokta

Gündüz, günün nuruyla "Görme Yansıması":

Bizler, gün içerisinde eşyayı görürüz. Gün içerisinde bir ağaca bak. O ağacın tesbih nuru vardır kada olarak ve kader olarak da sıfatları, özellikleri vardır. Onun özellikleri kaderîdir. Mesela renginin yeşil olması, belirli kıvrımlara ve ölçülere sahip olması, yapraklarının biçimi vs. bunların hepsi kader kapsamındadır. O ağacı niçin gündüz görürüm de gece göremem? Allahu Teala İsra Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"...VE BİZ GÜN İÇİN MUCİZE İŞARETİ YAPMIŞIZDIR."

O ağacın tesbih nuru vardır kada olarak dedik ve o şekilde Allah'a kulluğunu yapar ve kader olarak da sıfatları vardır. Onlar da mahlukata hizmetçi kılınmıştır. Ağaçtan istifade edebilmek için ağacı görmem lazım gelir. Onun özelliklerini göreceğim ki, istifade edebileyim. Tesbihin enerjisi ilk enerji olarak yansır. Hem kada (kaza) olarak tesbihin enerjisi vardır, hem de kader olarak tesbihin özellikleri vardır. Günün nuruyla ve gözlerin nuruyla, gözlerin nuru göz merceğinin arkasında demiştik, bu iki nurla birlikte o ağacın özelliklerini görebiliriz. Ağacın özelliklerinin yansımaları, tesbihinin kada olarak yansıması, göz nurunun yansıması ve gün ışığının yansıması, bunların hepsi bir araya geldiğinde, Allahu Subhanehu ve Teala'nın mucize işaretlerini görürüz, anlarız, tanırız. Çalışmaya gidebiliriz, yer içeriz ve Arz'da dolaşırız ve bütün bunlar bizim için musahhar kılınmıştır, tâ ki Rabbimize kulluk yapabilelim. Bütün bunlar hep birlikte o ağacın görülmesini sağlarlar ve yemişlerini toplattırır ve bize afiyetle yedirirler. Bunlardan bir tanesi eksik olsa bu halkanın bir zinciri kopmuştur ve bu işlevi yerine getiremeyiz yani, görülmesi gerekeni göremeyiz veya gözümüzün nurunu (ışığını) kaybettiğimizde göremeyiz. İstediği kadar gün ışığı, gün nuru olsun, perdeleniriz, göremeyiz. Ne ağacı ne ağacın meyvelerini görürüz. Şayet bu ağaçta meyve yoksa veya o ağacın kendisi yoksa yine göremeyiz. İstediğimiz kadar göz nuruna sahip olalım fakat o ağaç yoksa onun varlığı mevcut değilse yine göremeyiz. Geceyse her şey yerinde ama gün ışığı yoksa yine göremeyiz. Allahu Teala Nebe' Suresi 9. ayetinden 11. ayetine kadar şöyle buyurmaktadır:

"...VE BİZ SİZİN İÇİN UYKUYU DİNLENME YAPTIK VE

GECEYİ, ÖRTEN BİR ELBİSE VE GÜNÜ, YAŞAMANIZ İÇİN
BİR YAŞAM KOŞULU KILDIK."

(NEBE, 9-11)

Demek ki geceleri uyku ve istirahat var. Bu uyku ve istirahat etme sadece sana değil, bilakis bütün mahlukat için geçerlidir. İstisna olarak, gece aktif olan mahlukat vardır. Mesela cinler. Gece aktif olurlar. Akşam namazından sonra âleme dağılırlar. Onlar için hayat başlangıcıdır. Bizim için gün neyse onlar için de gece odur. Bizler gün ışığında görevlerimizi yerine getiririz, çalışırız. Rızkımızı toplarız ve gece de cinler içindir. Onlar hayatlarını gece yaşarlar. Biz ise gündüz. Onlar ateşten yaratılmışlardır ve enerjileri de ateşten gelmektedir ve o ateşte çember yansıması vardır. O çember yansımasında gece görürler. Bizler için ise gün ışığı vardır. Yani görme yansıması vardır gündüzleri. Mesela hayvanlar, kuşlar, nebat ve cemad da gece uyurlar. Uyumak; sıfatlarını istirahat ettirmek, göstermemek anlamındadır. Bu nedenle geceleri ağaçlar görünmez. Yani görünse de cansız görünürler.

Gündüz gibi canlı değillerdir. Belirli ağaçlara baktığımızda geceleri, yaprakları, dalları çiçekleri aşağıya doğru sarkıktır. Yani parlak değillerdir. Canlı değillerdir. İstirahat modundadırlar. Belirli çiçekler, güller de geceleri aynı bu şekilde, kendilerini salıverirler. Gece uykusu bütün canlılar içindir. Bizler içindir ancak cinler için değildir ve gün, yaşam imkanıdır. Bu nur ile kada ve kader de gece ile gündüzle alakalı bir meseledir. Görüyoruz ki bu yeni bir noktadır. En büyük ateş, yani ateş çemberi yansımasına sahip olan en büyük ateş Güneş'tir. Allahu Teala'nın Yunus Suresi 5. âyet-i kerîmesinde buyurduğu gibi:

"O'DUR GÜNEŞ'İ ZİYA YAPAN VE AY'I NUR KILAN."

(YUNUS, 5)

Demek ki en büyük ateş Güneş'tir ve bize gündüzleri Güneş görünür ve bir mucize işaretidir. Bütün mahlukat Güneş'i görür ve gün ışığını görürler. En büyük görünme yansıması Ay ışığıdır. Allah Ay ışığını yapmıştır. Bu nedenle gece onu görebiliriz. Allah Ay'a nur vermiştir. Ta ki gece onu görebilelim, gündüz değil. Gündüz çok istisna olarak görürüz

ayı. Zira gündüz başka bir nur ile kaplanır âlem. O günün nurudur. Günün nuru Allahu Teala'nın güne olan tecellisidir. Zira o nur ile, o nurun yansımasıyla eşyayı görebiliriz. İki enerjiyle görebiliriz. Yani eşyada bulunan tesbih enerjisi ve onun özelliklerini barındıran kader enerjisi. Zira bunlarla eşya hizmetçi kılınmıştır. Eşyayı onunla görür onunla kullanırız. Yukarıda dediğimiz gibi en büyük ateş Güneş'tir ve en küçük ateş ise bizim yaktığımız ateştir. Ateşin etrafında bir yuvarlak hale bulunur ya da dav' dediğimiz ziya bulunur. Bu ateş yakılarak da olsa cereyan ile yanan bir lamba da olsa, Güneş enerjisi de olsa yaktığımız herhangi bir lamba bu şekilde yanar veya bu enerjiyle makinaları çalıştırabiliriz. Bu yolla elde ettiğimiz, ürettiğimiz enerjiyle hem ışık, lamba yakabiliriz, hem makinaları çalıştırabiliriz, cereyan vasıtası ile. Ama bunların hepsi dav' sınıfındadır. Yani lambanın ışığı da olsa Güneş'in ışığı da olsa cereyandan üretilen herhangi bir şey de olsa fark etmiyor. Hepsi aynı sınıfa giriyor.

Bunların hepsi küçük ateşlerdir ve büyük ateş de, ziya da, dav da, Güneş'in ziyasıdır, yani dav'ıdır. En büyük ışık, nur ayın ışığı yani nurudur. En küçük nur ise insanların yüzünde parlayan nurdur. Hani söylenir ya insanlara "yüzün Ay gibi parlıyor" diye.

Hz. Aişe (ra) ve sahâbe (ra) ne demişlerdir; "Zaman zaman geceleri Rasuullah'ın yüzü ayın nurundan daha faza ışık saçıyordu." O, O'nun nuruydu (sas). Zira O her şeyin kendisinden yaratıldığı bir nurdur.

Mesela "salih insanların yüzünde nur vardır" denilir. Bunlar en küçük nurdur. En büyük nur ise ayın nurudur. Bunlar Allahu Teala'dan tecelli olarak yansımaktadır ve bu Allahu Subhanehu ve Teala'nın bir nimetidir. Asıl olarak nur Allah'tandır ve ondan tecelli olarak Rasulullah (sas)'a verilmiştir. Tecelli olarak Rasullulah'ın nurundan bütün mahlukata yansımıştır. Nasıl mı?

Rasullullah Efendimizin (sas) sonuncu olarak âlemlere rahmet olmasından kaynaklı. Her şeye tesbihi verildi, zira Rasullullah (sas) bütün âlemlere gönderildi. Hem de rahmet olarak gönderildi. Onların özellikleri ve tesbihleri Nur-u Rasullullah'tır (sas). O bütün mahlukata tesbihlerini öğretti ve onların özellikleri Rahmet-i Rasulullah'tır, hem de

bütün mahlukat için. Asıl Nurullah'tır ve bunların hepsi Subhanehu ve Teala'dan tecellilerdi. Nur Suresinin 35. Ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

"ALLAH GÖKLERİN NURUDUR."
(NUR,35)

Yani O'nun nurunun tecellisidir, Rasullulah'ın vesilesi ile. Rasulullah'ın nuru ise Allah Subhanehu ve Teala'nın nurudur.

Dediğimiz gibi nur bir enerjidir. Bu enerji bedende ruh gibidir. Bu Allah tarafından verilir ve yapılır. Ya yoktan var edilir, halk edilir ya da mevcut bir şeyden yapılır. Mesela Ay gibi. Allahu Teala ne buyuruyor: "BİZ AYI NUR KILDIK." Demek ki o (ay) nur kılındı yani yapıldı Allahu Teala tarafından.

10.NOKTA

Nur niçin insanın yüzünde, kalbinde ve eylemlerinde, hareketlerinde, konuşmasında, basiretinde yansıyor veya yok olup gidiyor ve geldi mi nereden geliyor o nur?

Allahu Teala seni nur ile yarattı. O nur fıtrî nurdur. O fıtrî olarak, doğal olarak verilendir. Ruhunda tâ kâlû belâ'dan beri vardır o nur. Yani tevhîdin nuru. O nur ile doğarsın. Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz buyurmuştur ki:

"ÇOCUKLAR İSLAM FITRATI ÜZERE DOĞARLAR.
AMA EBEVEYNLERİ ONLARI HRİSTİYANLAŞTIRIR,
YAHUDİLEŞTİRİR VEYA MECUSİLEŞTİRİRLER."

Olgunlaştığında teklif gelir. Yani Allahu Teala tarafından görev verilir ve o teklifte mükemmel bir nizam verilir. Allah'ın peygamberleri tarafından mükemmel bir nizam ile karşılaşırsın. Sen bir ürün olarak üreticini tanımalısın ve O'nun yarattığı Arz'ı, gökleri, atmosferi, kâinatı tanımalı, bilmeli ve gereğine uygun hareket etmelisin. İslam'da peygamberlerle gelen nizam, tam ve mükemmeldir. Bütün eşyayı kendine doğru bir şekilde hizmet ettirebilmen için gerekli olan bütün bilgiler mevcuttur ve

bu yaratılan her şeyin, eşyanın kadası ve kaderi mevcuttur. Örneğin senin bedenin, nurun enerjisine muhtaçtır. O seninle birlikte gelişir. Sen sürekli gelişip büyüdüğün için o da gelişip büyür. Yaşın arttıkça o nurdan gelen enerji de fazlalaşır. Sürekli nurun artması gerekir.

Allahu Teala Elaziz'dir. İbadetine muhtaç değildir. Ama niçin ibadet yaparsın? Zira ibadet senin içindir. Mesela namaz. Rasulullah (sas) Efendimiz şöyle buyurmaktadır:

"KAPINIZIN ÖNÜNDEN BİR IRMAK AKSA VE ORDA BEŞ DEFA YIKANSANIZ, VÜCUTTA HİÇBİR KİR KALIR MI?" DEDİLER Kİ: "HAYIR YA RASULALLAH, KALMAZ." RASULULLAH (SAS) DEVAM İLE ŞÖYLE DEDİ: "İŞTE O, NAMAZDIR."

Namazın olabilmesi için abdest şarttır ve ayakta Kur'ân okursun, tesbih yaparsın, hamd yaparsın vs. Abdest nurdur ve o suyu vücuduna sürersin. Vücudundaki negatif ateş enerjisini bir yerlere, merkezlere toplarsın ve Allahu Teala'nın huzuruna vardığında, namazda tesbih eder, Kur'ân okursun. Bunların hepsi nurdur ve pozitif enerjidir. Allahu Teala **NİSA SURESİ 174**'te "SİZE NUR İNDİRDİK" buyurmaktadır.

Sen nur olarak tesbih yaparsan, rukû ve sucûd yaparsan, Kur'ân okursan ve Allah'ın huzurunda kıyamda durursan ve secde kılarsan ve secdeye vardığında alnın yere dokunur ve ellerin ve dizlerin, ayakların, ayaklarının parmakları yere temas eder. Bu şekilde negatif enerjileri Arz çeker. Abdestle topladığın o enerji, oralardan akıp gider. Günahların da yok olup gider. Negatif enerjiler de boşalır. Kâbe istikametine doğru çekilir gider. Rasulullah (sas) bu nedenle buyurdu ki:

"ABDEST ÜSTÜNE ABDEST, NUR ÜSTÜNE NURDUR."

Yine Rasulullah (sas):

"BİR KİMSE ÖFKELENDİĞİNDE HEMEN ABDEST ALSIN VE İKİ REKÂT ALLAH RIZASI İÇİN NAMAZ KILSIN."

Zira öfke şeytandandır ve şeytan ateştendir ve su ateşi söndürür. Dolaysıyla negatif enerji boşaltılmış olur bedenden. Rasulullah Efendimizin (sas) dediği gibi yapıldığında bu işler, işte bu bizim mizanımızdır. Bu nedenle ibadet yaptığında, Allahu Teala'nın huzurunda durduğunda, namaz kıldığında Allah ile bağlantıdasın ve sürekli nur enerjisi dolar vücuduna. Negatif enerji çeker gider. Oruçta da aynı böyledir. Oruçta da nur enerjisi vücuduna pompalanır. Oruçlu birisinin yüzüne baktığında nur görürsün. Yüzünde belirli bir parlaklık ve ışık görürsün ve sükûnet bulursun. Sürekli onun yüzüne bakmak istersin. Zira yüzünde nur parlar ve o nur orucun nurudur. Hacc'da da aynısı. Hacca giden birisini izle. O kadar yorgun olduğu halde yüzünde nur parlar. Kuran okuyanlara baktığında ona keza. Doğumunda zaten sana peşin verilen o nuru gönüllü, iradenle, yapmış olduğun ibadetlerle arttırmış olursun.

Tabiatla, doğayla hemhal oluşun sana neler getirir? Rasulullah (sas) Efendimiz buyurmaktadır ki:

"BEDENİNİN HAKKI OLANI ONA VER."

Yani geceleri güzelce uyu. Sağlıklı beslen. Niçin? Bu yolla sürekli enerjik olursun ve enerji toplarsın. Yani gece sükunetle, uykuyla, gündüzleri de yemeyle gıdalanarak enerji toplarsın. Mesela bir tavuk yedin. O senin için yaratılmış bir varlık. Şayet o tavuk doğru bir şekilde yemlendiyse, fesada uğramadıysa, suni bir şekilde yetiştirilmediyse, onun eti nurânîdir. Çünkü o da tesbih yapıyor ve kada olarak özellikleri var ve sana hizmet yapmak zorunda. Belirli enerjileri var sana katkıda bulunacak. O sana güç olacak yediğinde. O nur sana musahhar, hizmetçi durumundadır ve senin nurunu arttırır. Ama o tavuk şayet kötü şartlar altında yetiştiriliyorsa, kimyasallarla, hormon tabletleriyle vs., hayvan daha çabuk büyüsün gelişsin diye; ona fesat karışmıştır ve o hayvan zehirlenmiştir. Artık o sana şifa olmaz, ancak zehir olur. Onunla negatif enerji almış olursun vücuduna ve o negatif enerji vücudunda çoğalmaya başlar. Bununla fesat yapmış olursun. Allahu Teala Bakara Suresi 11-12. âyet-i kerîmede ne buyurmaktadır?

"ONLARA 'ARZ'DA FESAT ÇIKARMAYIN' DENİLDİĞİNDE,

DERLER Kİ 'HAYIR, BİZ İYİLİK YAPANLARIZ'. HAYIR!
ONLAR BOZGUNCULUK (FESAT) ÇIKARMAKTADIRLAR.
AMA ONU HİSSETMEZLER."

(AL-BAKARA,11-12)

Aynısı meyve ve sebze için de geçerlidir. Onlara hormon iğnesi yapıldığında tabiatları, doğaları zehirlenmiş olur. Oysaki onlar bizler için yaratılmıştı ve özellikleri o yönde idi. Ama bu şekilde bozgunculuk yapıldığında, yiyecekler üzerinde oynandığında, negatif enerji almış oluruz bedenimize. Teneffüs ettiğimiz hava dahi o şartlarda sağlık ve sıhhat olmaktan ziyade zarar olur ciğerlerimize. Sağlıksız iş yerleri ile havayı kirlettiğimizde ortamı kendimiz zehirleriz ve negatif enerji salgılarız. Bu nedenle yaşadığımız çağda insanlar sağlıksız yaşamaktadırlar daha çabuk ölmektedirler. Birçok hastalıkların kaynağı bunlardır. Tanınan, tanınmayan nice hastalıklar türemiştir. Arz'da ne kadar çok ürün ve ne kadar çok fesat yapılırsa ürünler üzerinde, hayattan beklentiler o derece azalır. Bu nedenle mümkün mertebe doğal yiyecekler, içecekler tüketmek lazım gelir. Allahu Teala kışın ayrı meyveler yaratmıştır. Mesele portakal, limon vs. C vitamini içerikli meyveler yaratmıştır, gribe yakalanmayasın, yakalansan da güçlü bir şekilde atlatasın diye, birçok hastalıkları yenebilesin diye. Yazın Allahu Teala farklı meyveler yaratmıştır. Yazın su ihtiyacı çok olduğu için, karpuz, kavun, salatalık, hıyar gibi besinler yaratmıştır fazla fazla. Vücudunun sıvı ihtiyacını o şekilde karşılarsın. Allahu Teala yaz hastalıklarından korunman için bu sıvısı bol meyveleri, sebzeleri yaratmıştır. Ama fesat ile muamele edersen, daha çabuk, daha fazla üretebilmek için, o halde Arz'da fesat yapmış olursun. Fayda vereceklerine artık zarar verirler. Mesela kışın topraksız seralarda yetiştirilen hıyarlar gibi. Hormonla yetiştirilen sebzeler, meyveler gibi. Onlar anti-nurdur ve hastalık yapmaktan başka bir işe yaramazlar. Evet, bu böyledir.

Bu nedenle Allahu Teala'nın yarattığı doğa üzerine gitmek lazım. Bu şekilde yaparsan, tabiatı, atmosferi ve hayatın lezzetini tamamıyla tadarsın ve günahsız bir şekilde, nuru bol olarak yaşarsın. Ama kirletirsen kendini ve etrafını, pozitif enerjileri kaybedersin, negatif enerjilerle dolarsın. Nurun silinir. Kimya ve hormon yersin, içersin. İçindeki nur

gitgide azalır ve negatif enerjiler çoğalır. İnsanları görürsün; hastalar ve öfkeliler. Hep faiz yiyenler ve alkol içenler gibi. Onlarda nur göremezsin. Yüzleri süt gibi beyaz da olsa nursuzdurlar. Yüzlerinde nur bulamazsın. Onların amelleri şeytan amelleridir ve konuşmalarında başarı yoktur. Hayatlarında başarısızdırlar. Zira basiret nurunu yitirmişlerdir. Fiil, hareket, eylem, amel nurunu yitirmişlerdir. Konuşmalarında ve yüzlerinde nurdan eser kalmamıştır. Negatif enerji ile dolmuşlardır. O negatif enerji ise şeytandan gelmektedir. Şeytan ateşten yaratıldı ve anti-ravâsi ve anti-nurdur.

Tabiatla ne kadar çok meşgul olursan, o kadar çok nurun olur. Allahu Teala niçin bizi dağlara, göklere bakmaya teşvik eder? Tefekkür etmeye teşvik eder? Ay'a bakmaya, yıldızlara, Güneş'e, bulutlara? Tabi ki pozitif enerjilerin yüklenmesi ve nurumuzun artması için. Bakmakla tefekkür yapmak, pozitif enerji yükler bize. Nurumuzu arttırır. Akılda enerjiyi arttırır. Kudretu'l-Hâlık'ı yani Yaratıcı'nın Subhanehu ve Teala kudretini seyrederiz. Dağa baktığında, ormana baktığında, ağaçlar görürsün. Onlar Allah'ı hamd ile tesbih ederler. Onlar nurânî hamd ile tesbih ederler. O, onların kadasıdır, bir de özellikleri vardır kader olarak. Onlar nurânî enerjidirler. Onlarla sürekli hemhal olduğunda nurânî enerji ile kuşatılmışsındır demektir. Sürekli varlığını, bedenini, maddiyatını, maneviyatını o nurânî enerji ile doldurursun ve sende yansır. Amellerinde, konuşmalarında, yüzünde, durumlarında o nur yansır. Doğru olduğun her halinden görünür. Çünkü tabiata bakıyorsun ve kendine bakıyorsun. Tefekkür yapıyorsun ve teemmül yapıyorsun. Kur'ân-ı Kerîm'i tedebbür yapıyorsun ve sonunda Subhânu'l-Hâlık diyorsun. Bütün bunlar ibadettir ve 1 saat tefekkür 70 yıl ibadete bedeldir. Niçin? Zira sen Allah'ın bir kulu olarak Allah'ın yarattıklarını, Allah'ın verdiği akıl nuruyla anlamaya, kavramaya çalışıyorsun. Gözlerinle görüp, kalbinle idrak etmeye çalışıyorsun ve bütün bunlarda eriyip, nura gark olup gidersin.

Kadâî nur ve kaderî nurun içinde gark olursun ve sürekli bu şekilde nurun artar. Sadece Allahu Teala'nın yarattığını yersen, insan elinin dokunup da bozduğu şeylerden uzak durursan o halde orijinal nura sahip olursun. Pozitif enerjiye sahip olursun. Ama Allahu Teala'nın mahlukatında daha fazla para kazanma hırsıyla fesat yapıldığında, insanoğlu kendi

eliyle yaptığı bu fesat tarafından zarar görür ve yok edilir. Hem kendini hem etrafını hem diğer canlıları zarara sokarsın ve yok edersin, helak edersin. Önceden olmayan birçok hastalıklar bunlardan meydana geldi. Ürünlerden meydana gelen fesat ve hastalık önceleri bu kadar çok değildi. Çünkü bu kadar çok fesat yapılmıyordu. Bozgunculuk yapılmıyordu. Allah'ın yarattığına müdahale edilmiyordu. Şimdi ise her taraf hastalık dolu ve sürekli yeni hastalıklar çıkmakta. Doğru dürüst düşünemez olmuş insanlar ve ancak fesat yaymaktalar. Yemekte fesat, tabiatta fesat vs.

Sürekli ilaç bulmaya bir taraftan gayret sarf ediyorlar. Ama o hastalıkların tam ilacı bulunamaz. Çünkü o hastalıklar yok edilmiyor ki ilaçlar fayda versin. Mesela kanser gibi hastalıklara hâlâ kesin bir çözüm bulunamamış durumda. Bağışıklık sistemi zayıflığı, hemoglobin eksikliği, demir eksikliği, kalsiyum eksikliği, bunların hepsi insana hücum etmektedir. Manevi ve ruhânî nur da çekip gitmektedir ve insanlar mevcut olan nurlarıyla da dünya ile meşgul olmaktadırlar.

Neden bu kadar çok savaşlar yapılır ve neden insanlar birbirleriyle savaş ve kavga içindedirler? Birinci Dünya Savaşı oldu, ikincisi oldu, şimdi üçüncüsü bekleniyor. Neden? Çünkü nur kalmadı insanlarda. Doğru düşünceye götürecek nur kalmadı. Yediklerimiz plastik, içtiklerimiz zehir. Nefes alıp vermelerimiz zehir. Aklımız, maneviyatımız otomatik olarak negatif enerji ile yükleniyor ve nur gittikçe bizi terk ediyor. Nur azalıyor ve onların yerine hastalıklar çoğalıyor. İşte günümüzde bunların hepsini görmekteyiz. Tâ ki artık bu hasta düşünce yapıları savaşları tetikleyip birbirimizi yok edene kadar işi vardırıyoruz.

Bu zulüm pozitif enerjiyi yok etmektedir. Nur çekip gitmekte, negatif enerji gelmekte ve bu fesat, bu cinayet alıp başını insanoğlunu kuşatıp gitmektedir. Yani dünyayı sarmaya devam etmektedir. Bütün dünya ülkelerinde maalesef durum aynıdır.

11. NOKTA

Nur ve Dav' (Yani Ay ve Güneş)

Allahu Teala Güneş'i ateş olarak yarattı yani ateş çemberi yansıması ve

ayı nur olarak yarattı. Eşya üzerinde görme yansıması ve Ay en büyük nurdur ve geceleri gelir. Gündüz ise görebileceğimiz en büyük ateş olan Güneş yansır ve gündüzleri gelir. Belki bana şöyle bir soru sorulabilir; "Neden bazen Güneş ile Ay aynı anda görülmektedir? Bu aslında bizim söylediklerimize bir delildir. Kur'ân'dan anladıklarımıza bir delildir. Zira Ay ve Güneş günün ve gecenin müsebbibi değildirler. Bu da ikisinin aynı zamanda görülmesiyle ispatlanır. İkisi de gün ortasında görülebilir. Ay görülür ama ışığı görülmez, nursuz görülür ve Güneş görülür, ama Güneş'in tesiri görülmez. Normalinde görüldüğü gibi görülmez, güçlü görülmez ve sıcağı fazla hissedilmez.

Allahu Teala demek ki bazen ikisini bir araya getiriyor, fakat tesirlerini meydana çıkarttırmıyor. Bak işte bunlar; Ay geceden, Güneş de gündüzden sorumlu diyemeyesin diye. Sadece gölge gibi ikisini de semada görürsün, ama etkisizdirler. Aynen bir fotoğrafın görüntüsü gibi. Nasıl ki bir insanın fotoğrafını görsen onda cilt, et, yağ yoktur, hareket yoktur, kemik yoktur, ruh yoktur, hayat yoktur. Bunlar da Ay'ın ve Güneş'in adeta resimleri gibidirler. Bu da önemli bir konu olduğu için zikretmeden geçmedik.

Allahu Teala Ay konusunda bakın ne buyurmaktadır:

"ALLAH'IN YEDİ GÖĞÜ BİRBİRİ İLE NASIL UYUMLU YARATTIĞINI GÖRMÜYOR MUSUNUZ? AYI, BUNLAR İÇİNDE BİR NUR YAPTI VE GÜNEŞ'İ BİR KANDİL YAPTI."

(NAHL, 15-16)

Buradaki ayın iki manası vardır, birisi zahir diğeri mecaz. Zahir olarak astronomik manası vardır ve mecaz olarak manası ise aydan kasıt Rasulullah (sas)'tır. Önce zahir manasını ele alalım: Hadîs-i şerifte bahsedilen Güneş'in Arş-ı Âlâ'yı ziyareti gibi ayın da gökler arasında seyahati vardır. Arz'dan bakıldığında ne kadar küçük görülürse göklerden bakılınca o orantıda büyüktür. Yani hilal, yarımay ve dolunay bakımından kastediyoruz. Arz'dan bakıldığında ne kadar dolunsa göklerden bakıldığında o kadar eksiktir ve tıpkı göklerden bakıldığında ne kadar dolunmuşsa Arz'dan bakıldığında o derece eksik görülür.

İkincisi olan mecaz manasına gelince: Rasulullah bütün gökleri ve yerleri aydınlatan Nur'dur, zira gökler, yerler ve arasındakiler O'nun (sas) Nur'undan yaratılmışlardır.

Dav'ı insanlar da üretebilirler elektrik vs. ancak nur'u üretemezler, onu sadece Allah yapar.

Bazı insanların fizik veya biyolojik anlamda organ ve duyu fonksiyon yetersizlikleri olduğu halde bütün organları düzgün çalışanlardan daha fazla işlere imza atmışlardır. Örneğin bir Stephen Hawking'e bakalım. Kendisine 21. doğum gününden kısa bir süre sonra ALS teşhisi kondu. İngiliz fizikçi, evrenbilimci, astronom, teorisyen ve yazar geçen yıl (2018) öldü. 76 yıllık ömrünün çoğunu elektrikli sandalyede geçiren ve sadece gözlerini hareket ettirerek yaşayabilen bir bilim insanı. Bir çok eser yazmış ve yıllardır hayranlıkla takip edilmiş. Bütün bunları nasıl gerçekleştirmiş olabilir? Elbette Allah'ın ona verdiği zaka nuruyla. Eğer yetenek ve beceriler organlar sayesinde olsaydı o denli özürlü insanların harikulade icraatları nasıl izah edilebilirdi.

Başka bir örnek Dr. Taha Hüseyin. Taha Hüseyin (Taha Hussein), Mısırlı edebiyatçı, yazar, romancı ve eleştirmendir. Çalışmalarıyla edebiyat alanında Arap Dünyasında çok büyük bir ün kazınmıştır. O kadar ki "Arap Edebiyatı Dekanı" olarak adlandırılmıştır. T. Hüseyin, 3 yaşındayken görme yeteneği yitirmesine rağmen edebiyat alanında takdire şayan çalışmalar yürütmesi, onu daha da ünlü kılmıştır. Yaşamı boyunca Arap Edebiyatı için yüzlerce kitap, ders müfredatı ve kendisinden sonra birçok kişinin takip ettiği ve etmekte olduğu okullar sunmayı başarmıştır. Erken yaşta görme yeteneğini kaybetmesine rağmen doktora derecesini alana kadar eğitimini devam ettirmiştir. Önündeki tüm engellere aldırış etmeden elde ettiği başarıları sayesinde ülkesinde edebiyatçılık alanında sayılı kişilerden biri olmuş ve bu alanın geliştirmesinde birçok katkısı olmuştur. Zira Mısır ve Arap Dünyasının en önde gelen üniversitelerinden biri olan Kahire Üniversitesi (Cairo University) Edebiyat Fakültesi Dekanı olarak atanmıştır. Evet bu şahıs da konumuzla ilgili çok çarpıcı bir örnektir. Birçok görebilenin yapamadığığını yapabilen bir insan. O icraatlarını ancak Allah'ın verdiği akıl ve zeka nuruyla yapabilmektedir.

Son örneğimiz Helen Keller. Helen Keller, Amerikalı pedagog ve aktivist.

Bebeklik çağından itibaren kör, sağır ve dilsiz olması, onu pek çok meslektaşından ayıran önemli özelliğidir. Engellerine rağmen başardıkları, onu efsanevi bir kişilik haline getirmiştir. Beş lisan bilen, bisiklet, kano ve yelkenli ile gezintiye çıkan, yüzen, satranç oynayan Helen Keller, yazdığı makaleler ve bir dizi kitapla kendisini engellilere yardımcı olmaya adamıştır. Başta Amerikan Görme Engelliler Vakfı olmak üzere çok sayıda organizasyonda görev almış ve görevleri nedeniyle dünyanın pek çok yerine seyahat etmiştir.

17 Haziran 1880 tarihinde Alabama kırsalında küçük bir kasabada olan Tuscumbia'da Yüzbaşı Arthur Henley Keller ve Kate Adams Keller'ın kızı ve sağlıklı bir bebek olarak doğan Helen Keller, on dokuz aylık iken geçirdiği bir ateşli hastalık sonucu görme, işitme ve konuşma yetilerini yitirdi.

Helen Keller de hayat hikayesi ile binlerce sağır ve körün hayata tutunmasına ve onların yaşama sevincine vesile oldu. 88 yıllık hayatında sayısız başarılara imza atan Helen Keller'ın 1954 te hayatı film oldu. 1960 da hayat mücadelesi beyaz perdeye aktarıldı. Amerikan büyük ödülünü aldı. Körler alfabesi ile 11 kitaba imza attı ve konuşma ve işaret dili ile Amarika ve davet edildiği ülkelerde konferanslar verdi. Bu konferanslarda geniş kitleleri etkiledi. 5 dil biliyordu.

Bu örnekler de gösteriyor ki perde arkasından asıl iş gören Allah'ın verdiği nurdur. Organlar da duyu ve duygularda hepsi birer araçtır ama asıl fail Allah'ın verdiği nur'dur. O nur da zaten Kudretullah'a bağımlı işlemektedir.

LA HAVLE VE LA KUVVETE
İLLA BİLLAHİ-L ALİYYİ-L AZÎM.

12. NOKTA

Dav' (yani ziya), ateş çemberi yansıması, eşya üzerindeki

görme yansıması ve ravâsi arasındaki bağlar:

Eğer Güneş olmamış olsaydı, buhar da olmayacaktı. Su buhar halinde göğe çekilmeyecek, bulutlara yüklenmeyecekti, bulutlar oluşmayacaktı. Oysaki bulutlar yağmur oluşturur ve yağmur bütün canlıların hayat kaynağıdır. İşte bunu Güneş sağlamaktadır. Suyu buharlaştırır ve çeker. Bazı ülkeler vardır ki onlarda ırmaklar, ağaçlar, bitkiler fazla yoktur. Oralar çöl gibidirler. Orada mahlukat yeterli miktarda yiyecek ve hayatiyetlerini devam ettirecek gıda maddeleri bulamazlar.

Allahu Teala Enbiya Suresi 30. ayette:

"BÜTÜN CANLILARI SUDAN YAPTIK." buyurmaktadır.

Hayatın sırrı sudur. Su olmazsa hayat da olmaz. Onun direkt (doğrudan) Güneş'le ve dav' (yani ziya) ile alakası vardır. Gündüzleri bitkiler nura muhtaçtırlar; o yeşil renklerini koruyabilmek için, ağaçlarına, yapraklarına, yemişlerine ve köklerine gıda verebilmeleri için. Geceleri bu yüzden yapraklar aşağı doğru sarkıktır. Adeta uyuyorlar gibi. Çünkü gündüz çalışırlar ağaçlar, bitkiler ve gıdalarını üretirler. Dav' ve nurdan yeterince almaları gerektiğini alırlar. Eğer Güneş'siz günler geçerse, canlılar, bitkiler hastalanır, kokuşur ve hatta ölürler Güneş'siz kaldıklarında. Güneş olmasa, eşya, birçok bitkiler nemlenir, kokuşur ve ölür. Güneş gerekli kuruluğu sağlar ve hayat verir. Canlıların birçok hastalığını giderir. Günaşırı Güneş'in dav'ı (yani ziyası) olmazsa, canlılar hastalanır ve hatta ölürler. Güneş olmasa, ışınlar da olmaz, dünyaya ışınlar gelmez vitaminler vasıtasıyla, D vitamini, kalsiyum ve buna benzer birçok vitaminlerin eksikliğini yaşar canlılar. Güneş olmasa suyun kendisi kokuşur ve pis kokar, sağlıksız olur.

Her tarafından eşyayı kuşatan ravâsi var olamaz. Ravâsi olsa da donuk halde olur, iş göremez. Kuşlar uçamaz, canlılar nefes alamaz. Soğuktan dolayı uçaklar uçamaz, arabalar yürümez ve canlıları bozar, mahveder. Çiftçiler ne yaparlar? Çiftçiler topraklarını kürekleri ile ve traktörleri ile altını üstüne getirirler. Güneş görmeyen tarafları da Güneş görüp canlansın diye. Birkaç gün o şekilde Güneş'in yansımasına bırakırlar

toprağı. Ondan sonra tohum ekerler toprağa. Sağlıksız bütün maddeler toprakta Güneş ışıklarıyla yok edilsin diye. Belirli kuruluk yapar ve vitaminler salgılar toprağa ve temizlerler toprağı. Güneş'in yansıması olmasa, bitkiler, sebzeler, ağaçlar büyümez ve insanlığa hizmet edemezler.

Güneş olmasa ravâsi donardı dedik. Bu nedenle toprağın altında az ravâsi vardır. Yine bu sebepten dolayı, toprak ekilmeden önce altı üstüne getirilir. Güneş olmasa denizler, ırmaklar da donardı. Her taraf buz gibi soğuk olur ve kokuşurdu. Güneş ravâsi vesilesiyle havayı yumuşatır, kuşları uçurtur ve binekler yollarında ilerlerler. Her şey işlevini tamamlar. Eğer Güneş olmasaydı, vasıtaların yürümesi sınırlı olurdu. Bunlar hep günle alakalı, geceyle alakalı, Güneş'le alakalı, ayla alakalı, ravâsi ile alakalı, dünya hayatıyla alakalı. Ama kıyamette Güneş, Ay ve ravâsi çekilecektir. Bu nedenle bütün denizler ve ırmaklar ateş olacak. Şimdiki Arz, başka bir Arz'a dönüştürülecek. Gökler cennet tabakalarına, yer tabakaları cehennem tabakalarına dönüştürüleceklerdir. Zira Allahu Teala El-Enbiya 104. ayette şöyle buyurmaktadır:

"O GÜNDE Kİ, O GÜN GÖĞÜ AÇIK KİTAPLARIN
KAPATILDIĞI GİBİ KAPATACAĞIZ (GERİ
DÖNDÜRECEĞİZ.) İLK YARATMAYI NASIL YAPTIYSAK,
ONU TEKRAR EDECEĞİZ."

(ENBİYA,104)

Bu ravâsi, Güneş, gün, gece ve Ay ile alakalı konu, mühendislere bu durum sorulduğunda derler ki, geceleri arabaların, vasıtaların yakıtları daha fazla olur. Neden? Çünkü hava, ravâsi azlığından dolayı daha serttir ve mukavemetle karşılaşır. Kuşlar da kolay uçamaz kışları. Yazları uçmak kuşlara daha kolay gelir ve gece de aynı kış gibidir. Çünkü ravâsi geceleri azdır. Geceleri vasıtalar da gündüzlerden daha fazla yakıt tüketirler. Demek ki ravâsinin dav' ile, Güneş ile çok alakası vardır.

13. NOKTA

Aya çıkılmış mıdır, çıkılmamış mıdır?

Ay nurunu güneş'ten mi almaktadır? Bu konu etrafında gezineceğiz

İnşaallah.

Aya çıkmak mümkün değildir. Allahu Teala şöyle buyurmaktadır Bakara Suresi 36. âyet-i kerîmede:

"ARZ'A İNİN VE ORADA SİZE BELİRLİ BİR SÜRE YERLEŞME VARDIR."

(AL-BAKARA,36)

Allahu Teala Âdem Aleyhisselam'a ve eşi Havva'ya, İblîs'e ve İblîs'in eşine **"Arz'a (dünyaya) inin" demiştir ve "birbirinize düşman olarak inin"** demiştir. **"Belirli bir zamana kadar orada lezzetlenin, orada rahatlanın"** demiştir.

Dolayısıyla kıyamete kadar Arz'ın dışında herhangi bir yerde iskân olmak, yerleşmek insan için mümkün değildir. Nereye çıkarlarsa çıksınlar roketle, uzay mekiğiyle, yine Arz içerisinde kalmak durumundadırlar. Yani dünyanın, Arz'ın atmosferinde. Arz atmosferi dışında herhangi bir yere iniş yoktur ve hayat da yoktur. Sadece Arz'da çıkıp inebilirler ve hayatlarını sürdürebilirler. Allahu Teala bizi topraktan, Arz'dan yarattığını ifade etmektedir ve tekrar Arz'a geri döneceğimizi de bildirmektedir. Sonra tekrar diriltileceğimizi haber vermektedir ve hepsi Arz içerisinde gerçekleşecektir. Allahu Teala Tebareke Suresinde diğer ismi ile Mülk Suresi 15. âyet-i kerîmede şöyle buyurmaktadır:

"ONUN KENARLARINDA GİDİN (ARZ'IN KENARLARINDA GİDİN) VE RIZKINDAN YİYİN."

(MÜLK,15)

Yani arabalarla, uçaklarla, hayvanatla, çeşitli bineklerle ya da yaya olarak gidin. Ancak Arz'ın dışına çıkmak ve yaşamak mümkün değildir.

Ravâsi uzay gemilerine veya herhangi uzaya gönderilen satellite, her neyse, onları sadece Arz ve atmosferi içerisinde taşır. Bütün bunlara rağmen uzay gemileriyle, roketlerle illa da Arz atmosferini delip çıkmaya çalışsalar, orada infilak ederler ve hayatlarını kaybederler. Ama kesinlikle

başka gezegenlere inemezler. Yani Ay'a iniş olmamıştır ve olmayacaktır. NASA'nın Ay'a iniş delilleri doğru değildir. Bu benim fikrimdir ve Kur'ân ile bu fikrimi destekledim.

Gelelim **"Ay, ışığını Güneş'ten aldı"** iddiasına.

Hayır, kesinlikle doğru değildir. Güneş dav' yapmaktadır yani ateş. Kendi etrafını aydınlatmaktadır ve ziya vermektedir. Ama ay, ziya değil nurdur Kur'ân'ın ifadesine göre. Ay'ın nuru, ışığı, Allah'ın bir mucizesidir. Güneş dav' yapar, yansır ve geceleri eşya üzerine Ay da yansır, ayın ışığıyla görünmeyen eşya daha net görünür. Karanlık olduğu halde Ay ışığında da fevkalade görebiliriz. Ay'ın nuru sayesinde görmekteyiz. O nur veya ışık, direkt Allahu Teala'nın mucizesi olarak ve murâdı olarak var olmaktadır.

Sen konuştuğunda nasıl ki sesin, sözün senden dışarı çıkmaktadır, senden meydana gelmektedir direkt, doğrudan, herhangi bir şeyden sana yansımadan. İşte aynen bunun gibi ayın ışığı da direkt kendisinden gelmektedir. Hatta yukarıda da ifade ettiğimiz gibi hayatımızda gördüğümüz, göreceğimiz en güçlü, en belirgin bariz nur, ayın nurudur. Ay'a iniş ve orada yaşamak mümkün değildir. Orada ravâsi yoktur ve hayat da yoktur. Arz'da sadece ozon tabakası filtresi yoktur daha çok tabakalar vardır. Zira Arz'a gelen dalgalar, ışınlar, gazlar tehlikelidir. Ancak o atmosfer tabakalarından süzülerek, filtrelenerek canlılara ulaşmalıdır. Ancak bu şekilde faydalı olurlar. Yoksa zararları kaçınılmaz olur. O tabakalardan biri tamamen hepsini aşıp geçse, ölür, dayanamaz. Bu nedenle, bunun dışındaki anlatım ve izahlara şüphe ile yaklaşıyor ve gerçeğin bu ifade ettiğimiz şekilde olduğunu anlıyor, bu şekilde inanıyorum.

Peki Aya iniş konusundaki fotoğraflar ve videolar o halde nereye konulmalıdır?

Onlar kanaatimize göre Arz'ın herhangi bir çöl bölgesinde yapılmış fotomontaj yapımlar, çalışmalar ve ürünlerdir. Zira örneğin o resimlerden birinde Amerikan bayrağı görülüyor, Ay üzerinde rüzgârdan dalgalanan bir Amerikan bayrağı. Ayda hava yok ki, rüzgâr olsun. Rüzgâr yok ki

bayrak dalgalansın. O Ay'a iniş konusu en büyük yalanlardan bir yalandır ve bunu da sadece iddia eden ben değilim ve bu konuda çok geniş kitlelerde şüpheler vardır.

Plüton üzerine Mars üzerine çekilen resimler de belirli fotoğraf makinalarıyla, teknolojiyle yapılmış resimlerdir. Yani Arz'da bu gibi resimleri yapabilir ama oraya bizzat giderek oranın resimlerini çekmiş değillerdir. Bu, Allahu Teala'nın kanununa aykırıdır ve insan tabiatına karşıdır ve ayın tabiatına karşıdır. Bu noktalar önemlidir bu konuyu anlamak açısından. Âdem Aleyhisselam'dan bu zamana kadar anlatılmayan bu konuları Allah'ın izniyle anlattık ve anlattıktan sonra ne gördük? Âlimler, dil bilginleri iki kelime arasında ayrım yapmamışlardır ifade ettiğimiz gibi. Kur'ân-ı Kerîm'de ise açık seçik **dav' ile nur**, ayrı manalarda ifade edilmişlerdir. Ayın nur ürettiği ve Güneş'in dav' ateş dalgaları, ışınları ürettiği ifade edilmektedir. Kur'ân müfessirleri bugüne kadar bu ayrımı maalesef görememişlerdir. Ne tefsirde ne lügatte yer vermemişlerdir ve bilim insanları fizikte ateşin ne olduğunu henüz tam tespit edememişler, tanımlayamamışlardır. Madde midir, enerji midir, gaz mıdır? Işık nedir, dav' (ziya) nedir ve hangisi nur'dan gelir, hangisi dav'dan gelir, bu soruların hepsi açık kalmıştır.

Bu farkı, Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teala tarafından öğretildiğim, aldığım gerçeğinden sonra bir ayet gördüm. O ayette bütün bu anladıklarıma delil buldum. Orada tamamen bu fark ifade edilmektedir. O da Bakara Suresi 17. âyet-i kerîmedir. Münafıklar hakkında indirilen bir ayet. Müslümanlar hakkında konuşan münafıkları anlatmaktadır. Müslümanlarla alay ederek, Müslümanlara güldükleri zaman Allahu Teala onların kalplerini mühürlemiş ve hidayete kapatmıştır.

"ONLARIN DURUMU, (GECELEYİN) ATEŞ YAKAN KİMSENİN DURUMUNA BENZER: ATEŞ TAM ÇEVRESİNİ AYDINLATTIĞI SIRADA ALLAH NURLARINI YOK EDİVERİR DE ONLARI GÖREMEZ BİR ŞEKİLDE KARANLIKLAR İÇİNDE BIRAKIVERİR."

(AL-BAKARA,17)

Allahu Teala bu örneği vermektedir. Yani Rasulullah Efendimizin (sas) getirdiği o aydınlığı, o ışığı, Kur'ân'ı anlamayanlara böyle bir örnek vermektedir. İfade ettiğimiz gibi ateşin yuvarlak hâlesi olur ve ateş çemberi olur ve ateşin o şekilde yansıması olur. Allahu Teala bu ateşi örnek verip sonra bakıp da ibret almayanların nurunu aldığını ifade etmektedir. O Nur, akıl nuru, kalp nuru, basiret ve feraset nurudur. Münafıklar Kur'ân'ın nuru kendilerine geldiğinde Kur'ân'a bakmak istemediler. Allah da onların kalplerinden nurunu çekip aldı. Yani fıtrattan elde ettikleri, fıtrî olan nurlarını aldı ve onları karanlıkta bıraktı. Artık göremezler. Demek ki nurun bir işareti vardır görülür ve anlaşılır. Mesela yüzde görülür. O, Allah'ın bir nimetidir. Ama dav' ise ateş çemberi yansımasıdır. Ateşin etrafında parlar. Dav'ın yanına yaklaşıldıkça tehlike artar. Ama nur, kendisinden sadece istifade edilen ışıktır. Yakın ve uzakta zarar vermez. Sadece fayda sağlar.

14. NOKTA
Arz'ın atmosferinden herhangi kimse çıkabilmiş midir?

Rahman Suresi 33. âyet-i kerîmeden 35. âyet-i kerîmesine kadar şöyle buyrulmaktadır:

> "EY CİN VE İNSAN TOPLULUĞU! GÖKLERDEN VE YERDEN ÇIKABİLİYORSANIZ, HAYDİ ÇIKIN GİDİN! HAYIR, ÇIKAMAYACAKSINIZ. İLLA BİR SULTAN İLE ÇIKABİLİRSİNİZ. O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETİNİ YALANLAYABİLİRSİNİZ? SİZE DUMANSIZ BİR ALEV VE BAKIR GÖNDERİLİR. O HALDE KENDİNİZE YARDIM EDEMEZSİNİZ."
>
> (RAHMAN, 33-35)

Bu âyet-i kerîmeler gösteriyor ki, Arz'ın atmosferi çıkılıp aşıldığında insanlar ve cinler yanar. Demek ki Arz'ın atmosferi terk edilemez, aşılıp geçilemez. Bu ravâsi tabakaları aşılamaz. Ama buna rağmen bu denenmeye kalkışıldığında deneyenler yanarlar. Bazen geceleri gökyüzünde şeytanların taşlandığı, yandığı görülür. Niçin? Zira Allahu Teala Rahman Suresinde ifade etmiştir. İş böyle iken Ay'a nasıl gidebilir insan ve cin veya kâinatın herhangi bir yerinde fotoğraf çekebilir? Bu

büyük bir yalandır. Demek ki Arz var ve Arz'ın etrafında atmosfer var. Göklerin de atmosferleri var ve yer ile göğün arasında da Güneş var ve Ay var. Allahu Teala TÂHÂ SURESİ 6. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"O'NUNDUR GÖKLERDE, YERLERDE VE ARALARINDA BULUNANLAR."

(TAHA, 6)

diye ifade etmektedir.

Evet, göklerin ve yerlerin aralarında Güneş ve Ay vardır. Güneş ve aydan sonra yıldızlar vardır. O yıldızlar insanlar için musahhardır, hizmetçidir. Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmaktadır:

"GÜNEŞ, AY VE YILDIZLAR O'NUN EMRİYLE MUSAHHARDIR."

Onlar bu dünya hayatı için tasarlanmışlardır. Atmosfer, Arz'dan ta ozon tabakasına kadar olanı alanı kapsamaktadır. O tabakalardan sonra ravâsi biter. Onun dışına çıkanlar yanar. Yıldızlar bizim için göğe asılmış lambalardır. Bunlar birinci gökte bulunmaktadır ve gökle Arz arasında diyebiliriz. Bu şekilde tabir edebiliriz. Onların ötesinde yıldızlar görünmez. İfade edildiği gibi yıldızlar gezegen değildirler ve yıldızların yerleri mevcuttur. Yıldızlar görevlerini bitirdiklerinde sadece yerlerinde parıltıları kalır. Allahu Teala VÂKIA SURESİ 75'te şöyle buyurmaktadır:

"YILDIZLARIN YERLERİNE KASEM OLSUN Kİ..."

(VÂKIA, 75)

Bu büyük bir yemindir. Demek ki onlar artık yıldız değildir. Bir zamanlar yıldız idiler ve sonradan yanıp bittiler. Sadece süs olarak orada görünmektedirler. Ama Arz'dan sonra, Arz'ın atmosferinden sonra biter. Onun dışına kimse çıkamaz. Evet, yıldızlardan geriye kalan onların yerleri süs olarak hizmet görür. Allahu Teala yıldızları bizlere musahhar olarak tarif etmiştir. Güneş ve ay, özellikleri ile hizmet etmektedir bizlere. Ama yıldızlar yerleriyle musahhar (hizmetçi) ve süstürler. Allahu Teala

yıldızlara yerleriyle kasem etmektedir. Onlar realitede şu anda mevcut değildirler. Sadece yerleri mevcuttur. Ayı, Güneş'i ve yıldızları ifade etmiş olduk. Allahu Teala Rahman Suresi 5. âyet-i kerîmede şöyle buyurmaktadır:

"GÜNEŞ VE AY HESAPLADIR."

(RAHMÂN, 5)

Onlar belirli zamanlarda kendilerini gösterirler ve işlevlerini yerine getirirler. Biz de o sayede hesaplarımızı yapabiliriz. Astronomlar bundan dolayı, Güneş tutulması, Ay tutulması hesaplarını ve takvimciliği gerçekleştirebilirler. Bilim insanlarının bu konuda herhangi bir şeyi bulduklarından değil, Ay ve Güneş'in sürekli tekrarlayan bu hareketlerinden dolayı ne zaman, nasıl, hangi vakitte, ne olacak, onları tecrübe ile anlamışlardır. Zira Güneş'in, Ay'ın yansımaları, saniyesine kadar belirlidir. O kesinlikler hesaplandığında vakit, takvim işi gerçekleşmektedir. Uzun yılları tecrübe olarak topladığımızda gelecekte de nasıl vaktin gelişeceğini geçmişin tecrübeleri ile ifade edebiliriz.

Burada bir şeyi daha ifade etmek istiyoruz satellitelerle ilgili. Satellitelere ve buna benzer aparatlara ravâsi dolduruyorlar ve ravâsi yardımıyla, istedikleri yere gönderiyorlar. Göklerin yüzüne çıkıyor bunlar. Nasıl ki bulutları taşıyor ravâsi, onun gibi de satelliteleri taşıyorlar. Ravâsi taşıyor bütün her şeyi. Biliyorsunuz gökyüzünde okyanus gibi bulutlar doludur ravâsi tarafından taşınan. Aynı bunun gibi satelliteler vb. de taşınmaktadır. Ravâsi yukarıdan aşağıya basınç oluşturuyor ve ne kadar yukarı çıkıyorsan, aşağı doğru olan basınç azalıyor ve aşağıdaki ravâsi daha güçlü bastırmaktadır yukarıya doğru. Ne kadar yukarı çıkıyorsan. Aynı uçak prensibi gibi işlemektedir bu prensip de ve otopilot teknolojisiyle belirli bir yörüngede hareket ettirilebiliyor bunlar. Enerjilerini cereyandan alıyorlar. Cereyanı ise solaryum teknolojisi ile Güneş'ten alıyorlar. Satellitelerin kanatlarında solar hücreleri görürüz. Onlar Güneş ışınlarını emerler ve onu enerjiye çevirip enerji olarak kullanırlar.

Evet, Ay'a çıkılmamıştır. Arz'ın atmosferi aşılmamıştır ve bunu illa da yapmaya çalışanlar yanarlar. Rahman Suresi 33.-35. âyet-i kerîmelerinde

de ifade edildiği gibi. Allahu Teala bize şeytanların ve cinlerin gece nasıl yandığını göstermektedir zaman zaman. Aynen bizim halimizin de o şekilde olacağını bize bildirmektedir. Bazen herhangi bir uzay mekiği, aleti yanıp yere düşmektedir. Allahu Teala'nın tam da tarif ettiği orada gerçekleşir. Yani eğer Arz'ın atmosferi aşılmaya kalkılırsa, insanın veya herhangi bir şeyin yanacağını.

Uçaklar nasıl belirli bir balans ile havada yüzüp gidiyorlarsa, bu şekilde başka şeyler de gidebilir ama bunların hepsi atmosferin içerisine dahil kanunlardır. Yabancı bir gezegene gitmek, inmek mümkün değildir. Allahu Teala cinlerin göğe kadar çıkabileceğini ifade etmektedir. Zira onlar ateştendir. Muhammed Aleyhissalatu Vesselam'ın doğumundan sonra Arz'ın atmosferini aşıp geçememektedirler. Yasaklanmıştır. Eğer çıkmaya kalkarlarsa yanarlar.

15. NOKTA
Allahu Teala'nın gece ile gündüz arasında yaratmış olduğu bir mucize daha vardır.

Allah'ın üç tane yapma zamanı vardır. Üç zamanı yapmıştır.

Birincisi gün. Güneş doğumu ile Güneş batımı arası olan zaman, gündür.

İkincisi ise gecedir. Güneş batımından tutun da şafak sökene kadar olan vakit.

Üçüncüsü ise al-isbâh, yani küçük ölümden uyanmaktır ya da Allahu Teala'nın ifadesiyle, uzun duran gölgedir. (Arapça; az-zıllu as-sâkin al-mamdûd).

Yani gün vardır, gece vardır ve isbâh vardır. Îsbâh ise küçük diriliştir. Az'zıllu as-sâkin al-mamdûd, uzun bekleyen (duran) genişlemiş gölge. İsbâh dediğimiz o zaman dilimi, uzun bir gölge olan, görüntü olarak uzun bir gölge görüntüsü yani semaya baktığınızda uzun bir gölge şeklinde bir vaziyet görürsünüz, bulursunuz. Tan yerinin ağarmadan önce yani sabah

namazı vaktidir. Fecrden sabah Güneş doğana kadar olan vakittir. Ondan sonra "subh" gelir yani sabah olur. Allahu Teala Tekvir Suresi 16-17. âyet-i kerîmelerinde şöyle buyurmaktadır:

"GECEYE YEMİN OLSUN, GELDİĞİNDE VEYA GİTTİĞİNDE.
VE SABAHA Kİ, NEFES ALDIĞINDA."

(TEKVİR,16-17)

Yani "zuhuruyla hareket ettiğinde" anlamında. Nefes alması, sabahın zuhuruyla hareket etmesi, canlanması, canlılık vermesi. Az-zıllu as-sâkin al-mamdûd, uzun duran gerilmiş gölge. İlk fecirden Güneş doğumuna kadar, ondan sonra gelen âyet-i kerîmeler Furkan Suresinde. Furkan Suresi 45. âyet-i kerîmeden 55. âyet-i kerîmeye kadar bizzat kendinizin okumanızı, bu ayetlerin mealini okumanızı rica ediyorum. Hepsinin tercümesi zor olduğu için, kendiniz okuyunuz ve konu bütünlüğü içerisinde değerlendiriniz, Furkan 45'ten 55'e kadar.

En'âm Suresi, 96. âyet-i kerîme:

"O Kİ SABAHI OLUŞTURAN, GECEYİ RAHAT ZAMANI
KILAN, GÜNEŞ'İ VE AY'I HESAP İÇİN YAPANDIR. İŞTE BU,
MUTLAK KUDRET (GÜÇ) SAHİBİNİN, HER ŞEYİ BİLENİN
NİZAMIDIR."

(EN'ÂM, 96)

Allahu Teala Furkan Suresi 45. âyet-i kerîmede yukarıda okuduğumuz gibi, gölgeyi uzattığından bahseder. Yani gün var, uzatılmış gölge var ve gece var. Demek ki bu üç şey var zaman dilimi olarak. Sadece gece ve gündüz değil. Gündüz var, gece var ve uzatılmış gölge var. Sonra tekrar gündüz geliyor. Allahu Teala uzun gölge yaptığından bahsetmektedir. Yani ilk gün ağarmasından, fecirden, Güneş doğumuna kadar olan sisli gibi görüntü veren zaman dilimi. Ne güne benzer ne geceye benzer. İkisinin arasında, ikisinin karışımı bir görüntü verir. İşte bu Allah'ın bambaşka, değişik bir yaratmasıdır. Gece yaratması da değil, gündüz yaratması da değil, yeni bir yaratmasıdır. Üçüncü bir yaratmasıdır. Ona uzun gölge diyebiliriz kısacası.

Allahu Teala bütün günü gölgesiz bırakmış olsaydı, zamanı nasıl tespit ederdik veya nasıl ölçebilirdik? Güneş'in ziyasından (dav' tekil, ziya çoğul) nasıl istifade edebilirdik? Hepimiz kokuşurduk ve hayatiyetimizi yitirirdik ve yaşama imkânı bulamazdık. Demek ki gece var, uzun gölge var ve gündüz var. Ay ve Güneş hepsi musahhardır, hizmetçidir bizlere. Hepsinin özellikleri vardır ve var olma, yaratılma sebepleri vardır. Sonra göklerin arasındaki duvarlar, arzlar ve Arz'ın üzerinde tabakalar vardır ve ondan sonra Güneş ve Ay vardır.

Atmosferden öteye hiçbir şey çıkamaz, gidemez önceden de ifade ettiğimiz gibi. Ondan sonra yıldızlar vardır. Ama kendileri artık mevcut değil. Yerleri ve parıltıları vardır. O yerleri ışık yansıtmaktadır. Onların hepsi bizim için musahhardır.

16. NOKTA:

Dört mevsim, soğuklar, sıcaklar, aylar, günler, geceler, gündüzlerin ve gecelerin uzun olması, bazen gecelerin gündüzlerden uzun olması olaylarının izahı:

Güneş'in doğudan yükseldiğini, doğduğunu ve yavaş yavaş yukarı kavis çizerek çıktığını ve orada süzülerek gittiğini ifade edebiliriz. Arz'ın ortasına kadar gider. O kavisin zirvesine ulaşır. Ondan sonra tekrar aşağı doğru kavis çizer ve batıdan batmak üzere hareketini sürdürür ve nihayet batıdan batar. O batış yerinin tam yukarısında, paralelinde yedi kat göğün üzerinde Arş-ı Âlâ vardır. Güneş batıdan indiğinde Arş-ı Âlâ'ya çıkar ve Arş'ın altında secde eder. Allahu Teala'ya secde kılar. Hadîs-i şerifte Rasulullah (sas)'ın ifade ettiği gibi:

> "Ya Ebâ Zerr! Bilir misin Güneş nereye batti ve gitti? (batınca nereye gitti?)" Bunun üzerine Ebu Zerr; "Allah ve Rasulü bilir" buyurmuştur. Allah Rasulü (sas): "Ya Ebâ Zerr! Güneş Arş-ı Âlâ'nın altına kadar gitmiştir ve orada secde kılmıştır ve izin istemiştir Allahu Teala'dan, batıdan doğması için. Allahu Teala izin vermemiştir. Güneş tekrar istemiştir batıdan doğmayı. Allah yine izin vermemiştir. Üç kere istemiştir ve üç kere izin vermemiştir. Allahu Teala

"doğduğun yere geri dön" demiştir ve "doğudan doğ" demiştir. Ancak kıyamette (Allah'ın izniyle) batıdan doğacaktır. Kur'ân çekilecektir ve zelzele olacaktır. Ondan sonra kimsenin îmânı kabul edilmeyecektir."

Güneş Arz'ın ikinci tabakasının yanından geri gider. Yani Ye'cûc ve Me'cûc'ün yaşadıkları yerlerden, tâ doğuş yerine kadar varır ve doğudan tekrar yukarı doğru hareket eder ve doğar. Her gün bunu tekrar eder, tâ kıyamet gününe kadar. Güneş'in bu kavis yörüngesinde süzülmesi ise bu sıcağı, soğuğu, mevsimleri ve günün ve gecenin kısalma-uzama durumlarını etkiler. Gün, gecenin içerisine sokulur ve tam tersi de, gece gün içerisine. Güneş günü var ettiği için değil, paralel olarak ikisi bir arada o görevi tamamlar. Yani gündüz ve gecenin hesaplanabilmesi için.

Mesela kış günlerinde gün gecenin içerisine sokulduğunda, gece uzar ve gece gündüzden daha uzun olur. Ancak yaz mevsimlerinde ise tam tersi olur bunun. Günler, gündüzler gecelerden daha uzun olur. Bu, gündüzün geceye, gecenin gündüze sokulması olayı Güneş'in süzülmesiyle ve o kavisteki Arz'a olan mesafesiyle de ayarlanmış bir sistemdir. O kavis dünyaya daha yakın bir mesafede çizildiğinde yaz mevsimi olur ve sıcak hakim olur. Kışın ise o kavis farklı çizilir. O nedenle Arz'a uzak tutulur ve kış hakim olur. Bu iki kavis arasında diğer iki mevsimler de meydana gelir. Yani ilkbahar ve sonbahar mevsimleri Güneş'in yaz kavisi ile kış kavisi arasında meydana gelmektedir ve yerlerini bulmaktadırlar. Bundan dört mevsim meydana gelir.

Günün ve gecenin uzama ve kısalması, gündüzün geceye, gecenin gündüze sokulmasıyla alakalı bir işlemin sonuçlarıdır. Bunlar Güneş'le de alakalandırılmıştır. Sebep olarak değil sadece paralel olarak. Mesela Güneş kışın doğudan yükseldiğinde, yazda daha farklı oluşturur. Batıda Güneş'in kışın batması, yazın batmasından daha çabuk olur. Bu nedenle kışın gün geceden daha kısadır.

Belirli zamanlarda günün uzunluğu bir dakika kısa veya bir dakika uzun olur. Bunun nedeni Güneş'in erken doğmasıyla, geç batmasıyla alakalı

bir meseledir. Güneş'in kavisi ile alakalıdır ve bu her gün bir dakika gibi bir zaman farkı oluşturmaktadır. Bunu ifade eden âyet-i kerîme ise, Fâtır Suresi 13. âyet-i kerîmedir.

Fâtır Suresi 13. âyet-i kerîme:

"GECEYİ GÜNDÜZE SOKUYOR. GÜNDÜZÜ DE GECEYE SOKUYOR. GÜNEŞ'İ VE AY'I EMRİ ALTINA ALMIŞTIR. HER BİRİ TAKDİR EDİLMİŞ BİR GAYEYE AKIP GİDİYOR, SÜZÜLÜYOR. İŞTE BU GÖRDÜKLERİNİZİ YAPAN ALLAH, RABBİNİZDİR. MÜLK O'NUNDUR. O'NDAN BAŞKA YALVARIP DURDUKLARINIZ İSE BİR ÇEKİRDEK ZARINA BİLE HÂKİM OLAMAZLAR."

(FATIR, 13)

Yâsin Suresi 37.âyet-i kerîmede:

"VE ONLARA BİR DELİL DE, BİR MUCİZE DE GECEDİR. BİZ ONDAN GÜNDÜZÜ ÇEKERİZ. O HALDE KARANLIKTA KALIRLAR."

(YASİN, 37)

Yani gece gündüzden, gündüz geceden, sanki bir bir elbiseyi vücuttan soyup çıkarır gibidir. Gündüz, geceden bir elbise gibi soyulunca gece kapkaranlık kalakalır. Bu gündüzü geceye, geceyi gündüze sokma durumunun orantısı, gecenin uzunluğunu veya gündüzün uzunluğunu oluşturmaktadır. (Resimler için kitabın sonuna bak)

Yine Allahu Teala Güneş'i ve Ay'ı hizmetçi kılmıştır.

"HER BİRİ YÖRÜNGESİNDE, BELİRLİ BİR ECELE KADAR, BELİRLİ BİR MÜHLETE KADAR HER BİRİ KENDİ YOLUNDA GİTMEKTEDİR."

buyurmaktadır.

Allahu Teala Güneş'i ve Ay'ı bizim için hizmetçi kılmaktadır. Her biri hizmetini yapmaktadır ve belirlenmiş bir mühlet her biri kendi

özellikleriyle kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Rahman Suresi 5. âyet-i kerîmede şöyle buyrulmaktadır:

"GÜNEŞ VE AY HESAPLARINA GÖRE YÜRÜRLER."

(RAHMAN, 5)

Ay'ı nasıl hesap ederiz?

Daha önce detayları ile anlatmıştık.

Allahu Teala, İsrâ Suresi 12. âyet-i kerîmede şöyle buyurmaktadır:

"BİZ, GECEYİ VE GÜNDÜZÜ BİRER MUCİZE İŞARETİ YAPMIŞIZDIR. SONRA, ARDINDAN GECENİN ALAMETİNİ SİLMİŞİZDİR VE GÜNDÜZÜN ALAMETİNİ AYDINLIK BİR ŞEKİLDE YAPMIŞIZDIR. RABBİNİZİN NİMETİNİ GÖRESİNİZ VE YILLARIN HESABINI YAPABİLESİNİZ (TUTABİLESİNİZ) DİYE. HER ŞEYİ APAÇIK SERGİLEMİŞİZDİR."

(AL-İSRÂ,12)

Bazı ayların 29, bazı ayların 30 çekmesi de, günlerin ve gecelerin uzaması ve kısalmasıyla alakalı bir meseledir. Ay nokta dereceleriyle alakalıdır semada, yani Arz'ın semasında. Hilal ile başlar. Ondan sonra büyür, nuru genişler ve yarım ay olur. Ondan sonra dolunay olur. 13,14 ve 15. gecelerde tam kemaline erer. Ondan sonra gerisin geriye küçülür. Aynı yolu geri geri gider ve kaybolur. Ondan sonra ikinci defa doğmaya başlar. Demek ki Ay, nokta dereceleri ile ilerler yani sıfırdan dolunay mesafesine ulaşıncaya kadar. Ay katı bir madde değil. Bilakis nurdur, ışıktır.

Allahu Teala Yunus Suresi 5. âyet-i kerîmede öyle buyurmaktadır:

"O'DUR GÜNEŞ'İ ZİYA YAPAN VE AY'I NUR KILAN VE GÖK NOKTALARI, DERECELERİ HALİNE GETİREN. TÂ Kİ YILLARIN HESABINI VE HESAPLANMASINI BİLESİNİZ DİYE."

(YUNUS,5)

Allah bunu hakikatte yaratmıştır. Bilenler için Allahu Teala her şeyi apaçık kılmıştır. Demek ki Ay apaçık nurdur ve katı madde değildir. Ay'ı gündüz gördüğünde bulut gibidir görüntüsü. Ay'daki görülen o parçalanmışlık hali Peygamber Efendimizin (sas) zamanında müşriklerin, "göklerden bir mucize göster bize" dediğinde, Ay'ı ikiye yarmasındaki, sonra birleşmesindeki kalıntı izlerdir. Bu, Allahu Teala tarafından mucize olarak yapılmıştır. Bu nedenle Ay'a indik diyenlere nasıl inanabiliriz? Önceki ayetlerde Rahman Suresinden deliller getirmiştik bu konuda.

Ay tutulmaları ve Güneş tutulmaları ise, önceden de ifade ettiğimiz gibi, Allah'ın mucizelerinden bir mucizedir. Güneş, Arz'la ve Ay'la paralellik oluşturduğunda bu efektlerden dolayı, Ay tutulması, Güneş tutulması gerçekleşmektedir. O, belirli zamanlarda hep tekrarlanmaktadır. Bundan dolayı da hesaplanmışlardır. Rasulullah (sas) Efendimizin de ifade ettiği gibi

"BUNLAR ALLAHU TEALA TARAFINDAN KULLARINA UYARI, MUCİZELERİDİR."

Allahu Teala Güneş'i ve Ay'ı hesap yapmamız için dediğine göre, bunlar doğru hesaplandığında rahatlıkla takvimler oluşturulabilir ve Güneş ve Ay tutulmaları da tabii ki tespit edilebilir. Herhangi bir gezegen, herhangi bir gök cismi, belirli bir zaman diliminde belirli bir yere gelip de orada devrini tamamladığı, sürekli takip edilip de kaydedildiğinde onların hangi zaman dilimlerinde, hangi zaman periyotlarında tekrarlanacağını da bu şekilde hesaplamışlardır. Rahman Suresinde Allahu Teala:

"GÜNEŞ VE AY, BELİRLİ BİR HESABA GÖRE YÜRÜMEKTEDİR."

buyurmaktadır. Demek ki bu hesapla, bu matematikle takvimler oluşturulabiliyor.

17. NOKTA

Arz'ın şekli nasıldır?

Şimdi Arz'ın âyet-i kerîmeler ışığında şeklini anlamaya ve tarif etmeye geçelim İnşaallah.

Arz, küre halinde yuvarlak mıdır? Dümdüz müdür, yoksa üzerinde çalışılmış bir alan mıdır? Evet Arz bir avuç içi gibi açılmış bir el şeklinde diyebiliriz. Arz'ın yüzde yetmişi sudur, tıpkı insan bedeninde olduğu gibi. İnsan vücudu küçük bir Arz'dır. Arz ilk gökten ayrıldığı haliyle durmamaktadır. Zira dümdüz ortadan kesilerek ikiye ayrıldı. Yukarı kısmı gökler, aşağı kısmı yerler oldu ve sonra bir el halinde engebeli, çıkıntılı, girintili, yüksekli, alçaklı yer haline geldi. Arz'ın kenarını kimse aşıp geçemez. Arz korunmuştur. Zira Allahu Teala Rahman Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"SİZE KARŞI, DUMANSIZ BİR ATEŞ YALIMI, ALEVLİ BAKIR GÖNDERİLİR DE O HALDE KENDİNİZE YARDIM EDEMEZSİNİZ."

(RAHMÂN,35)

Burada niçin bakır denilmiştir? Bakır, nereden gelir?

Yukarıdan ateş gelir. Zira şeytanların taşlandığını, ateş toplarıyla vurulduklarını biliyoruz. Gökyüzüne baktığımızda zaman zaman görüyoruz o manzaraları. Ama bakır nereden geldi? Bakır, demir gibi Arz'dadır. Arz'ın yani yerin kenarları buz dağlarıyla çevrelenmiştir ve o buz dağlarının altında ise, bakır vardır. Yukarıda, gökte, alevli ateş vardır. Arz'ın kenarlarında bakır vardır. O buz dağları bildiğiniz gibi aşırı soğuktur ve fırtınalar soğuk soğuk esmektedir. Orada hayat yoktur. Yaşamak mümkün değildir. Oradaki ravâsiler donmuştur. Oradan insan geçip gidemez. Oradan geçmeye çalışanlar helak olurlar. O kenarda, Bermuda Üçgeni tarafında su da vardır, yani okyanus, deniz. Bütün bunlar Arz'ın korunağı ve kenarıdırlar. Hiçkimse orayı aşıp geçemez. İlla da deneyenler helak olurlar.

Bütün parmaklarını birleştir, avuç içine bak. İşte dünyanın şeklini o şekilde anlarsın. Rasulullah (sas) bir defasında Ebu Zerr (ra) ile bir aradayken, Güneş batmıştır ve Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"YA EBÂ ZERR! BİLİR MİSİN GÜNEŞ NEREYE BATTI VE GİTTİ? (BATINCA NEREYE GİTTİ?)" BUNUN ÜZERİNE EBU ZERR; "ALLAH VE RASULÜ BİLİR" BUYURMUŞTUR. ALLAH RASULÜ (SAS): "YA EBÂ ZERR! GÜNEŞ ARŞ-I ÂLÂ'NIN ALTINA KADAR GİTMİŞTİR VE ORADA SECDE KILMIŞTIR VE İZİN İSTEMİŞTİR ALLAHU TEALA'DAN, BATIDAN DOĞMASI İÇİN. ALLAHU TEALA İZİN VERMEMİŞTİR. GÜNEŞ TEKRAR İSTEMİŞTİR BATIDAN DOĞMAYI. ALLAH YİNE İZİN VERMEMİŞTİR. ÜÇ KERE İSTEMİŞTİR VE ÜÇ KERE İZİN VERMEMİŞTİR. ALLAHU TEALA "DOĞDUĞUN YERE GERİ DÖN" DEMİŞTİR VE "DOĞUDAN DOĞ" DEMİŞTİR. ANCAK KIYAMETTE BATIDAN DOĞACAKTIR. KUR'ÂN ÇEKİLECEKTİR VE ZELZELE OLACAKTIR. ONDAN SONRA KİMSENİN İMANI KABUL EDİLMEYECEKTİR."

Buharî'de geçmektedir bu hadis.

Ulemâ demiştir ki: "Güneş, daire çizer." Ama bununla alakasızdır. Zira Güneş Arş-ı Âlâ'ya gider, orada secde eder ve sonra tekrar geri gelir. Tam olarak nasıl döndüğünü, nasıl gittiğini bilemeyiz.

Dünyada, Arz'da yüksekli-alçaklı yerler olduğu için Güneş gözümüzden kaybolduğunda suya batmış gibi görünür örneğin. Allahu Teala buyurur ki:

"GÜNEŞ HESAPLANMIŞ BİR ECELLE GİDER."

Aynı insan eceli gibi. Sen ecelinin ne zaman geleceğini bilemezsin ve Allahu Teala da "Güneş ve Ay, belirli ecelle giderler ve ecelinin nerede olduğunu kimse bilemez" buyurmakta. Allahu Teala gündüzü yaratır ve Güneş'i gösterir gündüz vakti ve geceyi yaratır ve gecede Ay'ı gösterir. Biz insanların, canlıların yaşayabilmeleri için bu elzemdir. Biz Güneş ve Ay vesilesiyle zamanı belirler ve hesaplar yapabiliriz. Seneleri, ayları, saatleri hesaplarız. Allahu Teala bunu Kur'ân'da böyle buyurmuştur. Hepsi kendi yörüngesinde gider ve hepsi ayrı ayrıdır, müstakildir. Hepsi yalnız gider. Birbirine bağlı, bağımlı değildirler. Şayet Güneş daire çizerek gitseydi, dünyanın etrafında dönmüş olsaydı ve kendi etrafında dönmüş olsaydı,

bu hadis yanlış olmuş olurdu. Rasulullah (sas) buyurmaktadır ki:

"GÜNEŞ ARŞ-I ÂLÂ'NIN ALTINA KADAR GİTMİŞTİR VE ORADA SECDE KILMIŞTIR."

O, bir yörüngede gider ve Allah Güneş'e geri gitmesini emreder. Rasulullah (sas) Güneş'in Arş-ı Âlâ yanından geçip gittiğini söylememiştir. Yani bizim Haceru'l-Esved'in yanından geçip gittiğimiz gibi geçip gittiğini ifade ederdi yoksa. Ama öyle dememiştir. Demek ki Güneş bir daire çizmemektedir.

Biz ürün hakkındaki enformasyonu, üreticiden alırız ve Üretici Subhanehu ve Teala eğer böyle diyorsa bizim için doğru olan budur. Biz o yalancılara inanmayız, dünyaya yuvarlak filan diyenlere. Onlar bizi yalanlarıyla yanıltmak ve doğrudan saptırmak isterler ve bizi olduğumuz yerde durdurmak isterler. Gelişmemizi önlerler ve Kur'ân'da tezat göstermeye çalışırlar. Gerçek marifet ve bilgi Allah'tandır. Onlar birçok bilimsel meseleyi İslam âlimlerinden almışlardır. Mesela "ALGEBRA"yı Câbir İbni Hayyam'dan almışlardır ve o şekilde kendilerini geliştirmişlerdir. Bize yanlış teoriler vermişlerdir.

Allahu Teala Kitâb-ı Kerîm'i El-Kur'ân için o kitabın ne küçük ne büyük hiçbir şeyi dışarıda bırakmadığını söylemektedir. Yani her şey Kur'ân'da vardır. Bizim sadece doğru okuyup anlamamız gerekir. Biz kendimizi insanî ve beşerî bilimden kurtarıp, kendimizi formatlayıp Allah'ın ilmini Kur'ân'dan almalıyız. Size anlattığım her şeyi Kelâmullah'tan alarak söyledim. Zira ben sadece Allah'ın dediğini duymaktayım. İnsanların dediklerini değil. Bütün kâinatın başlangıcından sonsuzluğuna kadar yerleri, gökleri ve arasındakileri anlattık. Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de buyurmaktadır ki:

" O, SİZİN BİLMEDİĞİNİZ BAŞKA ŞEYLER DE YARATIR."

(NAHL, 8)

Bizim bilmediğimiz yaratıklar da vardır. Şayet biz onları her şeyi bütün yaratılanları bilmiş olsaydık, Allahu Teala'nın kudretini sınırlamış

olurduk. Bu ise mümkün değildir. Bu, Kudretullah'a ve İlmullah'a karşıdır. Zira Allahu Teala kuşatıcı ilmin ve sonsuz kudretin ve mutlak ilmin sahibidir. Hamd O'na mahsustur. Elhamdulillah ki O bize Kur'ân'ın nuruyla, aklımıza ve kalbimize ilimlerden vermiştir de size izah etmeyi ve tarif etmeyi nasip etmiştir. Sizin de bu hakikatleri anlayıp, idrak edip yaşamanız, bu evrensel yaratma olayını idrak etmeniz için.

Yukarıda da bahsetmiştik Arz'ın atmosferinden, göklerden ve arasındakilerden ve birinci gökte olanlardan. Göğe baktığımızda gördüklerimiz, birinci gökle Arz arasındaki olanlardır. Bizim için musahhar olanı, gökle yer arasındaki hizmetçi olanları görmekteyiz. Arz ve Arz'ın atmosferi ise ozon tabakalarına kadar gider. Ondan sonra Güneş ve Ay gelir, ondan sonra yıldızlar. Allahu Teala El-Enbiya 30'da şöyle buyurmaktadır:

"İNKÂR EDENLER, GÖKLERLE YER BİTİŞİKKEN, BİZİM ONLARI AYIRDIĞIMIZI VE DİRİ OLAN HER ŞEYİ SUDAN MEYDANA GETİRDİĞİMİZİ GÖRMEDİLER Mİ? HÂLÂ İNANMAYACAKLAR MI?"

(ENBİYA, 30)

Talak Suresi 12. âyet-i kerîmede ise şöyle buyurulmaktadır:

"ALLAH, YEDİ GÖĞÜ VE YERDEN BİR O KADARINI YARATANDIR. ALLAH'IN EMRİ BUNLAR ARASINDAN İNİP DURMAKTADIR Kİ, ALLAH'IN HER ŞEYE KADİR OLDUĞUNU VE ALLAH'IN HER ŞEYİ İLMİYLE KUŞATTIĞINI BİLESİNİZ."

(TALAK, 12)

"O, ARZ'DA OLANLARIN HEPSİNİ SİZİN İÇİN YARATAN, SONRA GÖĞE YÖNELİP ONLARI YEDİ GÖK HÂLİNDE DÜZENLEYENDİR. O, HER ŞEYİ HAKKIYLA BİLENDİR."

(BAKARA, 29)

Demek ki, göklerle yerler birdi ve bölündü. Arz önce düzdü ve sonra işlendi. İşlenerek engebeli hale getirildi, ani dağlarıyla, düzleriyle,

ovalarıyla. Canlılara yaşanılabilecek bir hale getirildi. Allahu Teala Bakara Suresi 22'de şöyle buyurmaktadır:

"O RAB Kİ, YERİ SİZİN İÇİN BİR DÖŞEK, GÖĞÜ DE (KUBBEMSİ) BİR TAVAN YAPTI. GÖKTEN SU İNDİREREK ONUNLA, SİZE BESİN OLSUN DİYE (YERDEN) ÇEŞİTLİ ÜRÜNLER ÇIKARDI. ARTIK BUNU BİLE BİLE ALLAH'A ŞİRK KOŞMAYIN."

(BAKARA, 22)

Yani Arz önce bir döşek gibi yapıldı yuvarlak değil. Arz ve gökler bir fasulye tanesi gibiydi ortadan ikiye bölündü ve üzerine çalışıldı. Arz'da yaşayabilmemiz için yapıldı bu. Allahu Teala bunu Neml Suresi 61. âyet-i kerîmede ifade eder:

"YAHUT ARZ'I KARAR KILMA YERİ YAPAN, İÇİNDE NEHİRLER AKITAN, ONUN İÇİN OTURAKLI DAĞLAR YAPAN VE İKİ DENİZİN ARASINA BİR ENGEL KOYAN MI? ALLAH İLE BİRLİKTE BAŞKA BİR İLÂH MI VAR!? HAYIR, ONLARIN ÇOĞU BİLMİYOR."

(NEML, 61)

Kur'ân-ı Kerîm'in başka bir yerinde "ONA RAVÂSİ YAPTI VE SONRA TUZLU VE TATLI DENİZLER BİR ARADA BULUŞURLAR AMA HER BİRİ KENDİ ÖZELLİĞİNİ KORUR. SANKİ ARALARINDA BİR DUVAR VARDIR VE BİRBİRLERİNE KARIŞMAZLAR."

Bu, Kur'ân'ın ifadesidir. Murselat Suresinin 25. âyet-i kerîmesinde Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"BİZ ARZ'I BİR KALMA YERİ YAPMADIK MI?" buyurmaktadır.
Yani Allahu Teala bütün canlılar için Arz'ı yaşanılabilir bir yer haline getirdi. Mü'min Suresinde ise şöyle ifade edilmektedir:

"ALLAH, ARZ'I SİZİN İÇİN KARAR KILMA YERİ, GÖĞÜ DE BİNÂ YAPAN; SİZE ŞEKİL VERİP DE ŞEKİLLERİNİZİ GÜZEL KILAN VE SİZİ TEMİZ ŞEYLERLE RIZIKLANDIRANDIR. İŞTE RABBİNİZ ALLAH! ÂLEMLERİN RABBİ ALLAH NE YÜCEDİR!

(MÜ'MİN, 64)

"BİZ ARZ'I BİR KALMA YERİ YAPMADIK MI?"

(NEBE, 6)

Yani yaşanılabilir, gezilebilir, inşâ edilebilir bir yer yapmadık mı?

Nâziât Suresi 27'den 32'ye kadar ise şöyle buyurulmuştur:

"ŞİMDİ, SİZİ YARATMAK MI DAHA ZOR YOKSA GÖĞÜ YARATMAK MI? ONU ALLAH YAPTI. ONU YÜKSELTİP KUSURSUZ OLARAK ŞEKİLLENDİRDİ. GECESİNİ KARARTTI, GÜNDÜZÜNÜ AĞARTTI. BUNDAN SONRA DA ARZ'I DÖŞEYİP YAYDI. YERDEN SUYUNU VE BİTKİSİNİ ÇIKARDI. DAĞLARI SAĞLAM BİR ŞEKİLDE YERLEŞTİRDİ."

(NAZİAT,21-32)

Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi. Bakın bunlar Arz'da yapılan ilahî ve rabbanî çalışmalardır. Taha Suresinin 53. ayetinde ise şöyle buyurulmuştur:

"YERYÜZÜNÜ SİZİN İÇİN BİR DÖŞEK YAPAN, ORADAN SİZİN İÇİN YOLLAR AÇAN VE GÖKTEN BİR SU İNDİREN O'DUR." İŞTE BİZ O SU İLE TÜRLÜ TÜRLÜ BİTKİLERDEN ÇİFTLER ÇIKARDIK."

(TAHA, 53)

Demek ki Arz üzerinde çalışıldı, yollar yapıldı vs.

Bakara Suresinde ise Allahu Teala şöyle buyurmaktadır: "GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA VE GECENİN VE GÜNDÜZÜN FARKINDA, DEĞİŞİKLİĞİNDE..."

Buradan anlıyoruz ki Allahu Teala geceyi ve gündüzü yaratmıştır:

"ŞÜPHESİZ, GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA, GECE İLE GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELİŞİNDE, İNSANLARA YARAR ŞEYLERLE DENİZDE AKAN GEMİDE, ALLAH'IN YUKARIDAN BİR SU İNDİRİP ONUNLA

TOPRAĞI ÖLMÜŞKEN DİRİLTMESİNDE, ÜZERİNDE DEPRENEN HAYVANLARI YAYMASINDA, RÜZGARLARI DEĞİŞTİRMESİNDE, GÖKLE YER ARASINDA BOYUN EĞMİŞ BULUTTA AKILLI OLAN BİR TOPLULUK İÇİN ELBETTE ALLAH'IN BİRLİĞİNE DELİLLER VARDIR."

(BAKARA, 164)

Burada göklerin ve yerin arasında buyrulmaktadır. Yani Arz'ın göğü ise atmosferdir. Orada ravâsi ve duvarlar vardır. Ondan sonra Ay, Güneş ve yıldızlar gelir. Bu ya Arz'ın göğüdür ya da göklerden bakıldığında yedi kat göğün birincisi olarak görülür.

Enbiya 31'de ise Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"VE BİZ ARZ'A RAVÂSİ (BALANS AĞIRLIKLARI) YAPTIK SALLANMAYASINIZ DİYE. BİZ ONDA GENİŞ GEÇİTLER YOLLAR YAPTIK Kİ HİDAYET OLUNSUNLAR DİYE..."

(ENBİYA, 31)

Arz dümdüzdü, bu şekilde işlem gördü ve üzerinde çalışıldı.

Ğaşiye Suresinin 17-20. ayetlerinde ise şöyle buyurulmaktadır:

"(İNSANLAR) DEVENİN NASIL YARATILDIĞINA, GÖĞÜN NASIL YÜKSELTİLDİĞİNE, DAĞLARIN NASIL DİKİLDİĞİNE, ARZ'IN NASIL YAYILDIĞINA BİR BAKMAZLAR MI?"

(GAŞİYE,17-20)

Bu âyet-i kerîmede musaddah geçmektedir. Yani düz, sutihat musaddah yapıldı. **Bunun düzlenmiş Arz'dan başka ikinci bir manası yoktur.** Onun için Arz'ın düz olduğundan başka bir yorumda bulunamayız.

18.NOKTA
Göklerin, yerlerin şekli ve kenarları, Ye'cûc ve Me'cûc'ün yerleri

Bu konuyu kolayca anlayabilmemiz için bu mübarek ayetleri doğru

tercüme ederek anlamamız gerekmektedir. Böyle olunca İnşaallah konu kendisini apaçık gösterecektir.

Kehf Suresi 90. âyet-i kerîmede Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"GÜNEŞ'İN DOĞDUĞU YERE ULAŞINCA, ONU (GÜNEŞ'İ) ÖYLE BİR KAVMİN ÜZERİNE DOĞAR BULDU Kİ, ONLARA HERHANGİ BİR ÖRTÜ YAPMAMIŞTIK."

(AL-KEHF, 90)

Birinci kavim, Ye'cûc kavminin bulunduğu yer, Arz'ın doğu tarafı yani Sibirya tarafları olsa gerek. Orada Zülkarneyn **radm** yaptı yani metalden kapak yaptı; demir ve bakırdan. Orası buzlu olması lazım. Buzullar olması lazım ve oradan Güneş her gün doğması lazım. Oraya sıcaklığın ulaşamaması gerekiyor. Sadece Güneş'in doğuşu görülüyor ama Güneş'in tesiri olmuyor. Orada sürekli ışık bulunmaktadır. Zira ayette oraya gecenin örtüsünün gelmediği söylenmektedir.

Burada şunu tekrar ayırt etmekte fayda var. Eşyanın görünme nuru gündüz ve Güneş'in ısı veren dav'ı (yani ziyası) ateş çemberi yansımasıdır. Güneş oradan yükselir de, birinci kat gök yani biz insanların yaşadığı yerden, batıya kadar kavis çizerek gider ve batıda ise orada çamurumsu bir kaynakta batar. Yani batıda okyanusların kenar oluşturduğu; Arz'ın kenarını oluşturduğu okyanusların oradan batar ve orası Bermuda Üçgeni'nin de kapısı sayılır. Tam da orası işte ikinci kavim olan Me'cüc'ün yeridir. Kur'ân-ı Kerîm'de, Kehf Suresi 86. ayette ifade edilen:

"TA Kİ GÜNEŞ'İN BATTIĞI YERE ULAŞINCA, ORADA ÇAMURUMSU BİR KAYNAKTA BATTIĞINI GÖRDÜ VE ORADA BİR KAVME RASTLADI. DEDİK Kİ: "ZÜLKARNEYN! YA ONLARI CEZALANDIR YA DA ONLARA HAYIRLA MUAMELE ET."

(AL-KEHF, 86)

Rasulullah (sas) Efendimizin de buyurduğu gibi:

"YA EBÂ ZERR! GÜNEŞ TÂ ARŞ-I ÂLÂ'NIN ORAYA KADAR

GİDER SECDE YAPAR. BATIDAN DOĞMAK İÇİN İZİN İSTER..."

Yani Güneş Arz'ın batı duvarından doğmak ister. Güneş'in battığı yerden yukarı doğru bakacak olursak yedi kat gök ve en üstünde Arş-ı Âlâ vardır ve Arş göklerden ve yerlerden elbette yüksek ve büyüktür. Bu, İslam'da bilinen bir gerçektir. Orada Güneş Allahu Teala'dan batıdan doğmasına izin ister ve Güneş bu dileğini günlük üç kere tekrar eder. Her defasında Allahu Teala reddeder ve izin vermez. Geri dönmesini emreder ve her zaman doğduğu yerden, doğudan yine doğmasını emreder. Yani Ye'cûc kavmi tarafından doğmasını emreder.

Demek ki birinci Arz'da biziz ve ikinci Arz'da, yani yerin ikinci tabakasında Ye'cûc ve Me'cûc kavimleri yaşamaktadırlar. Sonra üçüncüden altıncıya kadar aşağıya doğru kibrit taşları vardır. Bakara Suresi 24. ayette şöyle ifade edilmektedir:

"ÖYLE BİR ATEŞTEN SAKININ Kİ, ONUN YAKITI İNSANLAR VE TAŞLARDIR. O, KAFİRLER İÇİN HAZIRLANMIŞTIR."

(BAKARA, 24)

İbni Abbâs (ra) Siccîn hakkında, "yerin yedinci kat altı ve kafirlerin kitaplarının bulunduğu yerdir" demiştir. Cehennemin en alt tabakası. Kur'ân-ı Kerîm'de de Mutaffifîn Suresi 7. ayette şöyle buyurulmaktadır:

"HAYIR, GÜNAHKÂRLARIN YAZISI, MUHAKKAK "SİCCÎN"DEDİR."

(MUTAFFİFÎN,7)

Cehennemin aslı ise işte orasıdır. Yani Arz'ın en alt tabakası, siccîn diye ifade edilen yer. Kıyametten sonra ise o yedi tabaka da, Arz'ın yedi tabakası da cehenneme dönüşecek ve yedi sema, yedi gök ise cennet tabakalarına ve Arş-ı Âlâ ise sekizinci tabaka cennetin en yüksek derecesine dönüşecek. Kıyamette Güneş, Ay, gece ve gündüz, görevlerini bitirmiş olacak. Bazıları yok edilecek. Bazıları toplanacak, bir araya getirilecek. Kıyamet Suresi 9. âyet-i kerîmede ifade edildiği gibi:

"VE GÜNEŞ VE AY BİR ARAYA GETİRİLDİKLERİNDE..."
(KIYAMET,9)

Demek ki o durumda Güneş batıdan doğacaktır, doğudan değil ve Ay'a ulaşacaktır. Bunun neticesi olarak depremler meydana gelecektir Zilzal Suresinde ifade edildiği gibi. Gökler yarılacaktır. Gezegenler dağılacaktır ve yıldızların halesi sönecektir ve kıyamet gelecektir.

Ama kıyametten önce şimdi Güneş'in yörüngesi nasıldır? Doğudan doğar ve batıdan batar. Onun yolu nasıldır? Geri dönüş yolu, Arz'ın ikinci tabakasında Ye'cûc ve Me'cûc'ün yaşadıkları o tabakadan geri döner, gelir. Ahir zamana kadar böyle gider. Allah'ın sözü gerçekleşene kadar böyle gider. Kehf Suresi 98'de Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"RABBİMİN VAADİ GELDİĞİNDE, O RADM AŞAĞI
ÇÖKECEKTİR VE RABBİMİN SÖZÜ GERÇEKLEŞECEKTİR."

(Zülkarneyn ikinci tabaka Arz'ın kapısı olan o deliği kapatmıştır. İşte o deliğe kapağına radm denilmiştir. Onu demir ve bakırla kapatmıştır.)

Zülkarneyn'in radmı yani o deliği kapattığı o kapağı yere batacaktır. Okyanusların suyu zalim ülkelere yürüyüp onları su altında bırakacak ve helak edecektir. İkinci tufan olarak gerçekleşecektir bu durum. Birincisi bildiğiniz gibi Nûh (as) zamanında Nûh tufanıydı ve Allah her şeyden iki yaratmıştır. Demek ki ikincisi de vakti geldiğinde olacak, o radm çöktüğünde.

Bütün silahlar ve teknoloji etkisiz hale gelecek. Allahu Teala Haşr Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"O KİTAP EHLİNDEN İNKAR EDENLERİ İLK TOPLU
SÜRGÜNDE YURTLARINDAN ÇIKARANDIR. SİZ
ONLARIN ÇIKACAKLARINI SANMAMIŞTINIZ. ONLAR DA
KALELERİNİN KENDİLERİNİ ALLAH'TAN KORUYACAĞINI
SANMIŞLARDI. AMA ALLAH'IN EMRİ ONLARA
UMMADIKLARI YERDEN GELDİ. O YÜREKLERİNE KORKU

DÜŞÜRDÜ. ÖYLE Kİ EVLERİNİ HEM KENDİ ELLERİYLE HEM DE MÜ'MİNLERİN ELLERİYLE YIKIYORLARDI. EY BASİRET SAHİPLERİ! İBRET ALIN."

(HAŞR, 2)

Demek ki bu ayette ifade edildiği gibi ummadıkları yerden evleri, kaleleri başlarına yıkılacak. Bu konu hadîs-i şerifte Rasulullah'ın (sas) ifadesiyle ***"EL-HEDDE EL-KUBRA" YANİ BÜYÜK FELAKET, BÜYÜK YIKIM"*** olarak isimlendirilmiştir. Yani büyük bir asteroid gelip dünyaya çarpacaktır ve bu büyük darbe gerçekleşecektir veya büyük yıkım. Biz bunu 1998'de keşifte görmüştük ve yaklaşık 35 kardeşimize bunu göstermiştik ve tarif etmiştik. Bu olay dünya savaşından ve birçok insanın ölümünden sonra gerçekleşecek. Bu dünyaya çarpacak olan taştan, darbeden sonra ne olacak? Allah'ın vaadinin gerçekleşmesi için Ye'cûc ve Me'cûc ve Deccâl ortaya çıkacak. Enbiya Suresinde Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"YE'CÛC VE ME'CÛC AÇILDIĞINDA, ONLAR HER BİR KENARDAN ORTAYA ÇIKTIĞINDA."

(ENBİYA, 96)

Yani Ye'cûc ve Me'cûc açıldığında ve onlar her bir kenardan ortaya çıktıklarında. Doğru tercüme bu şekildedir. Yani radm doğu tarafından açılacak ve Ye'cûc'ü ortaya çıkartacak. Batı tarafından ise o buzdağları orada infilak edilecek ve Me'cûc ortaya çıkacak. Her bir kenardan karıncalar gibi ortaya çıkıp yayılacaklardır. Şimdi bizim bu meseleyi Kur'ân ayetleriyle tedebbür yapmamız gerekiyor.

Taha Suresi 97'de Sâmirî yani Deccâl ile bağlantılı bir meseleden bahsedilmekte:

"VE O (MÛSÂ (AS)) DEDİ Kİ"GİT! (DEVAM YAŞA). SANA HAYATTA 'BANA DOKUNMAK YOK' DE VE SANA VAAD EDİLMİŞ BİR ZAMAN VAR SENİN HESAP EDEMEYECEĞİN."

(TAHA, 97)

Kehf Suresi 98'e baktığımızda, Taha 97 ve Enbiya 96 ile bağlantılı olduğunu görürüz. Üç ayrı sure ama ayetler bazında baktığımızda

ayetler sıralamasına göre, 96-97-98 bir konunun kronolojisini ve resmini yansıtmaktadır. Her fırsatta tekrar tekrar ifade ettiğimiz gibi Allahu Teala'nın murâdını yerine getirmek ve Kelamını anlamak için Kur'ân'da tedebbür yapmalıyız.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Ye'cûc ve Me'cûc ikinci Arz tabakasında yaşarlar. Ye'cûc doğu tarafında yani Güneş'in doğduğu yerde ve Kafkas ülkelerinde, Rusya yanında bir yerdir. Me'cüc ise Arz'ın batısında, Güneş'in battığı yerde. Kur'ân'da ifade edildiği gibi. Önceden de anlattık, şimdi de tekrar ediyoruz. Radm demek, Arz'da kapatılan bir delik yani toprakta, yerde kapatılan bir deliğe radm denir. Diğer yerlerle aynı seviyeye getirilmesine radm denir. Topraktaki iki yüksek yeri bir araya getirerek arasına konulan o şeyi düzeltmeye radm denir. Set ise başka bir şeydir. Set ise duvardır. Duvar ise arkasında olanı göstermeye ve arkada olanın buraya gelmesine, burada olanın arkaya gitmesine engel olan bir nesnedir. Yani burada radm geçmektedir. Set değil. Burada Zülkarneyn (as)'in Arz'daki yolculuğunu takip ederek konuyu doğru anlamaya çalışacağız İnşaallah. Allahu Teala onun hakkında der ki Kehf 84'te:

"BİZ ONA ARZ'DA SAĞLAM BİR YETKİ VERDİK VE ONA HER ŞEYDE BİR YOL AÇTIK."

(KEHF, 84)

Zülkarneyn'in ismi…

Allahu Teala onu Zülkarneyn olarak isimlendirmektedir. İki boynuz sahibi. Yani mecaz anlam olarak şunları sıralayabiliriz: Boynuzlar iki güç anlamında. Boynuz mecaz anlamda güce işaret eder. İki güç sahibi. Maddî ve manevî ilim sahibi. Doğuya ve batıya hakim. Yani Güneş'in doğduğu ve battığı yere hakim. Yani doğuya ve batıya hakim olan, bütün Arz'a hakim. Allahu Teala onu bütün Arz üzerinde yetkili kıldı. Bazılarının dediği gibi "başında bir taç ve o tacında iki boynuz vardı" ifadesi doğru değildir. Bu maddi olarak böyle değildir. Mecaz anlamdadır. Yani şunu diyebiliriz ki, Zülkarneyn'e verilenler Khadr (Hızır) (as) verilenlerden, yani salih kul olan Mûsâ'nın (as) Khadr'ına verilenlerden daha fazladır. Artı kendisi peygamber de değildir.

Zülkarneyn Arap değildir ve Arap tarafında da yaşamamıştır. Eğer Araplara yakın bir yerde yaşamış olsaydı, o veya ailesi bir türlü bilinirdi Araplar tarafından. Zira Kur'ân-ı Kerîm'de O'nun hikayesinin anlatılma yani nüzul sebebi şu olaya dayanmaktadır:

Yahudilerin papazları, Peygamberimize (sas) gelerek, Zülkarneyn'den sordular. Bunun üzerine Peygamber (sas)'e Zülkarneyn (as)'in hikayesi vahyedildi. Araplardan veya o bölgeden olsaydı, Peygamber (sas) zaten onu tanırdı ve vahyi o kadar beklemezdi. Bazıları dedi ki:

O bir Makedonyalıdır yani Makedonyalı İskender'dir. Büyük İskender. Ama kanaatimizce o iddia doğru değil. İskender kafir idi. Zülkarneyn (as) hakkında bilgi sadece Kehf Suresinde geçmektedir. O'nun biyografisini bilmek illa akide konusu değildir ve buna rağmen yine de enformatif anlamda, bilgi anlamında bir şeyler vermeye çalışacağım size. Benim kanaatime göre o Farisî idi. Yani Pers. Arkeolojide ve eski tarihte, eski tarihi anlatan bilimde ve İncil'de bu özelliklere sahip olan Kurş ya da Gurş isminde birisinden bahsedilmektedir. O bir Farisî aileye mensuptur ve ülkesi ikiye bölünmüştür. Hem Babilliler tarafından hem Asurlular tarafından kuşatılmışlardır. Yani İsa'dan (as), milattan 529 ve 550 sene gibi önceki bir zamanda ve kendi ülkesini işgalcilerden kurtarmış ve birlik anlamında, ülkeye birlik ve beraberlik getirmiştir. Doğuya ve batıya açılmıştır, Kur'ân-ı Kerîm'de de ifade edildiği gibi. Kendisi ilk Pers imparatorluğunu kurmuştur.

İlk Pers imparotorluğunun kurucusu Zülkarneyn'dir. Ye'cûc ve Me'cûc o zamanlar Arz'da çok fesat çıkardılar. Kur'ân-ı Kerîm'de de ifade ettiği gibi doğudan ve batıdan gelerek fesat çıkardılar. Özellikle Kafkas bölgelerinden ve kuzeydoğudan gelerek bölge insanına çok zulüm yaptılar, iyice şeytanlaşmış bir kavimdiler.

Ye'cûc ve Me'cûc'e birçok isimler verildi. Avrupa'da Migr, Asya'da Tatar denildi. Milattan önce Karadeniz bölgelerinde yaşadılar. Kuzeydoğuda Moğollar bölgesinden geldiler. Moğollara Me'cûc diyenler de vardır. Çin tarafından gelenlere Yavasi, yani Nûh (as) oğlu Yafes'den Yavasi

denilmiştir. Ye'cûc isminin Yavasi'den geldiği söylenir. İbranice'de Ye'cûc ve Me'cûc Arapça'ya yakın şekilde söylenir. İncil'de Gok ve Magok olarak geçer.

Seddin yeri Kizbin Denizi ile Karadeniz bölgesinde sıradağlar olan bir yerdedir. Set orada kuzey ve güneyi ayıran bir yerde yapılmıştır. Orada radm değil set yapılmıştır. Oradaki sedde kurş seddi derler.

Zülkarneyn kaç tane set ve kaç tane radm yapmıştır?

Set bir duvardır, radm ise yerdeki düzleştirilmiş bir deliktir.

Birincisi batıda Güneş'in battığı yerde bir radm yapmıştır Kehf Suresi 86'da ifade edildiği gibi.

> "NİHAYET GÜNEŞ'İN BATTIĞI YERE VARINCA, ONU KARA BİR BALÇIKTA BATAR (GİBİ) BULDU. ORADA BİR KAVME RASTLADI. BUNUN ÜZERİNE BİZ, "EY ZÜLKARNEYN! ONLARI YA CEZALANDIRACAK VEYA HAKLARINDA İYİ DAVRANMA YOLUNU SEÇECEKSİN" DEDİK."
>
> (KEHF, 86)

Onlar kötü şerli insanlardı. Orada iyilik yapmayı bıraktı, onları radm ile cezalandırdı.

İkincisi Güneş'in doğduğu yer, yani doğu. Buna işaret eden âyet-i kerîme:

> "NİHAYET GÜNEŞ'İN DOĞDUĞU YERE ULAŞINCA, ONU ÖYLE BİR KAVİM ÜZERİNE DOĞAR BULDU Kİ, ONLAR İÇİN GÜNEŞ'E KARŞI BİR ÖRTÜ YAPMAMIŞTIK."
>
> (KEHF, 90)

Orada da radm yaptı. Yani birinci Arz'la ikinci yer tabakasının arasını bu şekilde ayırdı ve geçiş yapılmasını önledi. Bu ikisine de radm yaptı. Onların girip çıktığı yerleri düzledi.

Üçüncüsü, Allahu Teala'nın dediği gibi kendisine bir yol istikamet tutundu.

"SONRA YİNE BİR YOL TUTTU."

(KEHF,92)

Bunun üzerine bir yol takip etti. O iki dağın arasına kadar gitti, orada başka lisandan konuşan insanlar buldu. Kendi dillerinden başka bir dili de anlamıyorlardı. Onlar diğer insanlarla kopuktu, irtibatları yoktu. Orası Ermenistan dağlarının bulunduğu bölge. Orada iki dağın arasında bir radm yaptı. Oraya metal ve bakır döktü.

"ZÜLKARNEYN, "RABBİMİN BANA VERDİĞİ (İMKÂN VE KUDRET, SİZİN VERECEĞİNİZ VERGİDEN) DAHA HAYIRLIDIR. ŞİMDİ SİZ BANA GÜCÜNÜZLE YARDIM EDİN DE, SİZİNLE ONLARIN ARASINA SAĞLAM BİR ENGEL YAPAYIM" DEDİ."

(KEHF, 95)

Nihayet iki dağ arasını doldurunca dedi ki, şimdi üfleyin ve iyice kor, köz haline gelince bana getirin. Yani erimiş bakır getirin dedi.

Zülkarneyn Arz'da üç tane deliğe radm yaptı. Yani kapattı. Ancak şimdi Güneş batıdan battıktan sonra doğuya doğru tekrar giderken ikinci katta görülebilecek açık yerler, delikler vardır. Ama oralarla Zülkarneyn'in hiçbir alakası yoktur, oralar daha aşağıdadırlar.

Doğuda giriş kapısı vardı. Adeta ikinci Arz'dan birinci Arz'a geçiş yolu idi. Bir tane de batıda vardı. Zülkarneyn ikisini de radm yaparak kapattı. Ama Arz'ın ikinci katının sağ tarafı çok derindir. Güneş oraya yansır. Ahir zamanda Ye'cûc ve Me'cûc ortaya çıktıklarında doğu tarafından birinci kata çıkacaklardır. Rus, Çin ve Kore tarafından yani Asya bölgesinden çıkacaklardır ve batı tarafında batı girişindeki set olan yerden Amerika tarafında. Yani Arz'ın ikinci tabakasının yüksek yerinden, Güneş'in vurduğu yerden çıkacaklardır.

Kendi zamanlarında Arz'da fesat çıkarıp Arz'ın ikinci katına inlerlerdi.

Birinci Arz'da biraz kalıp asıl mekanlarına yani ikinci tabakaya inerlerdi. Arz'ın üzerinde kaldıklarında Çin, Rus ve o bölgenin insanları türemiştir. Tıpkı Ad ve Semud kavminin onlardan geldiği gibi. Onlar da dağlara evler yaparlardı ve Allahu Teala Kur'ân-ı Kerîm'de onların evlerini helak ettiğinden bahseder ve Lût kavmi de onlardan. Al-Amalik kavmi, yani dev insanların oluşturduğu kavim de onlardandı. Önceleri Kapadokya'da yani Türkiye'de Anadolu'da bulunan Kapadokya'da da yaşamaktaydılar ve batıda da onların neslinden olan kavimler vardır. Yani Arz'ın birinci tabakasında yaşayanlarından türeyen insanlar. Tabii ki Zülkarneyn bütün hepsini toplayıp ikinci kata doldurup kapatmadı. Bir kısmı orada bir kısmı Arz'ın üzerindeydiler. Allahu Teala Kehf Suresi 94'te şöyle buyurmaktadır:

"DEDİLER Kİ: "EY ZÜLKARNEYN! YE'CÛC VE ME'CÛC (ADLI KAVİMLER) ARZ'DA BOZGUNCULUK YAPMAKTADIRLAR. ONLARLA BİZİM ARAMIZA BİR ENGEL YAPMAN KARŞILIĞINDA SANA BİR VERGİ VERELİM Mİ?"

(KEHF, 94)

Zülkarneyn'nin cevabı da Kehf Suresi 87. ayette:

"ZÜLKARNEYN, "HER KİM ZULMEDERSE, BİZ ONU CEZALANDIRACAĞIZ. SONRA O RABBİNE DÖNDÜRÜLÜR. O DA KENDİSİNİ GÖRÜLMEDİK BİR AZABA UĞRATIR" DEDİ."

(KEHF, 87)

Ve 88. ayette şöyle buyurulmaktadır:

"HER KİM DE İMAN EDER VE SALİH AMEL İŞLERSE, ONA MÜKÂFAT OLARAK DAHA GÜZELİ VAR. (ÜSTELİK) ONA EMRİMİZDEN KOLAY OLANI SÖYLEYECEĞİZ."

(KEHF, 88)

Zülkarneyn önce onları Allah'a çağırdı, davet etti. Zira Allah'ın elçisi olarak Allah'a davet etmeliydi. Sonradan doğru yola girmeyenleri de

cezalandıracaktı.

Ye'cûc ismi Arapça bir kelime ve "tatacatca tacatca" anlamındadır. Yani ateş alevlendi demektir. Me'cûc ise yine Arapça kelimedir ve alevin içindeki ateş demektir. Yani insan der ki ateş nihayet Me'cûc oldu yani alevlendi ve iyice tutuştu. Bundan anlıyoruz ki, Ye'cûc ve Me'cûc kavimleri şeytanîleşmiş ve ateş olmuş bir kavimdirler. Allahu Teala İsra Suresi 15. ayette buyurmaktadır ki:

"KİM DOĞRU YOLU BULMUŞSA, ANCAK KENDİSİ İÇİN BULMUŞTUR; KİM DE SAPITMIŞSA KENDİ ALEYHİNE SAPITMIŞTIR. HİÇBİR GÜNAHKÂR, BAŞKA BİR GÜNAHKÂRIN GÜNAH YÜKÜNÜ YÜKLENMEZ. BİZ, BİR RASUL GÖNDERMEDİKÇE AZAP EDİCİ DEĞİLİZ."

(İSRA, 15)

Yani -elçi göndermedikçe hiçkimseyi cezalandıracak değiliz- anlamındadır.

Allahu Teala Zülkarneyn'i göndererek onları cezalandırmıştır ve ikinci Arz'a yerleştirmiştir. Orada yaşamaktadırlar.

Demek ki Allahu Teala Zülkarneyn'i onlara gönderdi. İkinci tabakada yaşayıp ara sıra yukarı çıkanlara da Zülkarneyn'i elçi olarak göndermiş oldu ve bizim yaşadığımız bu birinci yer tabakasında yaşayan, onların neslinden olan bütün kavimlere de zaten sürekli peygamber gönderildi ve geldi. Kehf Suresi 90. ayette:

"ZÜLKARNEYN GÜNEŞ'İN DOĞDUĞU YERE ULAŞINCA ORADA BİR KAVME RASTLADI Kİ O KAVME BİZ BİR ÖRTÜ YAPMADIK(YANİ SÜREKLİ AYDINLIK HALİNDE YAŞAYAN, GECENİN ÖRTÜSÜNÜN BULUNMADIĞI BİR YER)."

(KEHF, 90)

O halk (kavim), doğuda, Asya'da bulunan Ye'cûc kavmi idi. 86. âyet-i kerîmede ise:

"GÜNEŞ'İN BATTIĞI YERE ULAŞTIĞINDA ORADA ÇAMURUMSU BİR KAYNAĞA GÜNEŞ'İ BATARKEN BULDU VE ORADA BİR KAVME RASTLADI VE ŞÖYLE DEDİK: 'EY ZÜLKARNEYN! YA ONLARI CEZALANDIR VEYA İYİLİKLE MUAMELE ET."

(KEHF,86)

Orada ikinci kavme rastladı, Me'cüc kavmine. Güneş'in battığı yer yani batıda. O kavim fesat çıkaran bir kavimdi ve diğer halklar Zülkarneyn'e o Me'cüc kavmini şikâyet ettiler. Şu hâlde iki yer tespit ettik. Biri doğuda, biri batıda. Doğudaki Ye'cûc, batıdaki ise Me'cûc kavmi.

Üçüncü bir kavim ise dağların arasında bulunan bir kavimdi. Ondan sonra ne oldu? O üç yere ulaşması gerekiyordu ve ulaştı da. Üç yere de radm yaptı yani birinci kat ile ikinci kat arasındaki o fesatçı kavimlerin inip çıktığı o delikleri, Arz'daki birinci kat yerle ikinci kat yerin geçişini sağlayan o deliklerin üçünü de kapattı. Yani radm yaptı Arapça ifadeyle. Bir tanesi doğuda, bir tanesi batıda ve bir tanesi de dağların altında veya arasında olan yer.

O radmlar ne zaman yere çökecek ve Ye'cûc - Me'cûc ne zaman ortaya çıkacaklar? O vakit zaten Deccâl'in de yani Sâmirî'nin ortaya çıkma vaktidir. Taha 97:

"MÛSÂ, "ÇEKİL GİT! ARTIK SEN HAYATIN BOYUNCA (HASTALANIP) "BANA DOKUNMAK YOK!" DİYECEKSİN. SENİN İÇİN, ASLA KAÇAMAYACAĞIN BİR CEZA DAHA VAR. HELE ŞU İBADET EDİP DURDUĞUN İLÂHINA BAK! BİZ ONU ELBETTE YAKACAĞIZ VE ONU MUHAKKAK DENİZE SAVURACAĞIZ."

(TAHA, 97)

Deccâl Allahu Teala'dan bir söz aldı. Allahu Teala bir söz verdi, vaadde bulundu, hiçkimsenin Sâmirî'ye dokunamayacağına dair bir söz. Ta ki o büyük darbe gelecek, Allah'ın vaadi yerini bulacak. Rasulullah (sas) bunu o büyük darbe, büyük yıkım olarak anlatmıştır. O büyük asteroid, o ateşli

taş dünyaya çarpana kadar. Öyle olduğunda adeta kıyamet kopuyorcasına Arz çok fena bir sarsılışla sarsılacak. O felaketle insanların üçte biri ölecektir. Rasulullah (sas) o konu hakkında:

"O OLAY VUKU BULDUĞUNDA, EVLERİNİZE GİRİNİZ. KAPILARINIZI, PENCERELERİNİZİ ÖRTÜNÜZ VE SECDEYE GİDİNİZ. SECDEDE İKEN 'SUBBUH KUDDUS RABBU'L-MELAİKETİ VE'R-RUH ZİKRİNİ SÖYLEYİNİZ" BUYURMUŞTUR."

Allah'ın o vaadi Taha 97'de geçmektedir ve o vaadin gerçekleşmesi ise Kehf Suresi 98'de geçmektedir.

"ZÜLKARNEYN, "BU, RABBİMİN BİR RAHMETİDİR. RABBİMİN VAADİ (KIYAMETİN KOPMA VAKTİ) GELİNCE ONU YERLE BİR EDER. RABBİMİN VAADİ GERÇEKTİR" DEDİ."

(KEHF, 98)

O darbe yani dünyaya çarpacak olan ve Allah tarafından gönderilecek olan o taş, Zülkarneyn'in (as) yaptığı üç radmı da yere geçirecek. Radm çökecek ve orası açılacak. O olayın paralelinde Deccâl ortaya çıkacak.

Kehf 96'da Ye'cûc ve Me'cûc'ün radmı açıldığında ve onlar her bir tepeden çabucak indiğinde (yayıldığında, dağıldığında) ikinci Arz ve birinci Arz'ın yanlarından karınca sürüsü gibi, yaşadığımız bu tabakaya yayılacaklardır. Radmın bütün delikleri açılacaktır ve her taraftan dünyayı saracaklar. İsa (as) ve Mehdi (as) o dönemde buluşacaklar. İsa (as) Deccâl'i kılıcı ile öldürecek. Rasulullah Efendimiz (sas) bunu hadîs-i şerifte şöyle buyurmuştur:

"KARDEŞİM İSA GELENE KADAR KIYAMET KOPMAYACAKTIR."

"KARDEŞİM MERYEM OĞLU İSA GELİP HINZIRI ÖLDÜRENE, CİZYEYİ KALDIRANA VE DECCÂL'İ ÖLDÜRENE KADAR KIYAMET KOPMAYACAKTIR."

Sonra İsa (as) ve İmâm Mehdi (as) takipçileriyle yani Müslümanlarla birlikte Sina bölgesine gideceklerdir. Allahu Teala Ye'cûc ve Me'cûc'ü öldürecektir. Kuşlar yukarıdan taşlar atacaklar, tıpki "tayran ebâbîl" gibi. Ashâbu'l-Fîl'i nasıl taşladılarsa, o şekilde kızgın taşlarla Ye'cûc ve Me'cûc'ü de taşlayacaklardır. Sonra yağmur gelecek ve Arz'ı onlardan, onların leşlerinden temizleyecektir. Ama onlar tabii ki çok insan öldüreceklerdir. İsa (as), İmâm Mehdi (as) ve Müslümanlar, dünyaya hâkim olacaklardır ve İslam'ı bütün dünyaya yayacaklardır. İslam hükmedecektir. Bu meseleler birçok hadîs-i şerifte ifade edilmiştir.

Sonunda derim ki, eğer bu anlayışlarımda haklı isem bu, Allah'ın bir lütfudur, bir nimetidir. Ama eğer yanılmışsam, o benim aklımın, içtihadımın eseridir. Affet Ya Rabbi!

Ve'l-hamdulillahi Rabbi'l-âlemîn

Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ Seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve ashâbihi ecmaîn.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Havl

Kur'ân'da sene kelimesi var on iki ay, âm da on iki ay diye geçer, fakat havl kelimesinin başka bir anlamı olmasına rağmen, günümüze kadar yine de havl kelimesi bir yıl olarak değerlendirilip hesap edilmiştir.

Havl'in anlamı: bir Hicce Döngüsü'dür (devre), yani bir sezon anlamına gelir. Mesela hac sezonu anlamına gelen, zu'l-hicce ayı gibi.

Dört mezhep ulemâsı da günümüze kadar çok farklı şekilde hesap etmişler ve tüm Müslümanlar da onların hesabına göre aynı hesabı yapmaktalar. Bir yılı on iki ay olarak hesap ediyorlar. Fakat öyle olsaydı Allahu Teāla her ayette, her kelimeye ayrı mana vermezdi.

Bu da her kelimenin hem dilde, hem de Kur'ân'da kendine özgü bir anlamı olduğu manasına gelir. Her kelimenin kendi özelliği ve kendine özgü anlamı vardır.

Sene kelimesini ele aldığımızda:

Zorlu bir yıl, yani zorlu on iki ay geçirildiğinde buna sene denilir. Tüm Kur'ân'da sene, " zorlu veya katı zaman" olarak geçmektedir.

A'râf Suresinin, 130. ayetinde olduğu gibi:

"ANDOLSUN BİZ, FİRAVUN AILESİNİ, ÖĞÜT ALSINLAR DİYE SENELERCE SÜREN KITLIK VE ÜRÜN EKSİKLİĞİ İLE CEZALANDIRDIK."

(A'RÂF,130)

Yusuf Suresinin, 47. ayetinde:

"YÛSUF DEDİ Kİ: "YEDİ SENE ÂDETİNİZ ÜZERE EKİN EKECEKSİNİZ. YİYECEĞİNİZ AZ BİR MİKTAR HARİÇ, BİÇTİKLERİNİZİ BAŞAĞINDA BIRAKIN."

(YUSUF,47)

Bu ayet kelimesi kelimesine şunu demektedir: "Yedi sene ağır yani yoğun bir şekilde çalışacaksınız ki, ekin biriktirebilesiniz. Ardından yoğun bir şekilde ekini ekin, ardından gelecek olan (bereket ve hayır yılında) yağmurla meyvesini sıkabilesiniz."

Demek ki buradaki Âm, bir yıl anlamına gelmektedir. Âm da on iki ay, sene de on iki ay. Aradaki fark ise "sene" zor geçen on iki ay; "âm" ise hoş geçen on iki ay. İşte Kur'ân'da sene olarak geçen kelimelerin örnekleri böyledir.

Aynı şekilde Ashâb-ı Kehf de: **Onlar 300 sene mağarada uykuda kaldılar, bu onlar için zulümden ve zorluktan kaçıştı ve onların sayısı dokuz (kişi) daha arttı**.

Yani dokuz kişi, YIL DEĞİL. Ahir zamandaki dokuz halife, biri İmâm ve sekiz halife olacaklar. Kıyamet gelmeden önce Ashâb-ı Kehf'in yanında.

Arapça'da sene de âm da yıl anlamındadır. Biri zor geçen zamanı ifade ederken diğer rahat geçen zamanı ifade eder.

Gelelim **havl** kelimesine, havlin Arapça'daki anlamı dönümdür.

Nasıl ki şöyle deriz "Hawl al-Ka'ba Tawaf" Kâbe'yi dönerek tavaf

ediyorum. Havl de böyle bir dönüş anlamına gelir.

Bu konuya ilişkin bir hadis vardır, hatta birden daha fazla hadisler mevcuttur İbni Ömer'den rivayetle Tirmizi'nin naklettiği, İbni Mâce'nin, Beyhaki'nin, Darekutni ve yine diğerlerinin de Hz. Aişe (ra) ve Hz. Enes'in, Ummu Sad al-Ensari'nin (ra) ve daha nicelerinin naklettiği üzere Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"LA ZAKATA, Fİİ MAALİN HATTA YAHULA ALEYHİ AL HAVLU."

Anlamı:

"ŞU ZAMANA KADAR HİÇBİR ZEKAT YOKTUR Kİ (ÖDENMESİ GEREKEN), KENDİSİNİN ÜZERİNDEN BİR HAVL GEÇMİŞ OLMASIN."

Tirmizi, İbni Mâce, Beyhaki ve İbni Ömer ve birçoklarının naklettiği üzere İmâm Albânî ise sahih hadis olduğunu tasdiklemiştir.

Demek ki burada geçen havl kelimesini iyi anlamamız gerekiyor.

Anlamıyoruz Ya Rabbi, Kur'ân'da geçen bu havl kelimesini nasıl anlamalıyız ve Kur'ân hesabına göre nasıl hesap edelim? Diğerlerinin yaptığı yanlış hesabına göre değil.

Allahu Teāla Kur'ân-ı Kerîm'in Bakara Suresinin, 233. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"EMZİRMEYİ TAMAMLAMAK İSTEYENLER İÇİN- ANNELER ÇOCUKLARINI İKİ TAM YIL (HAVL) EMZİRİRLER."

(BAKARA, 233)

Bu da: "Annelerin çocuklarını tam iki yıl/ iki havl boyunca emzirdikleri" anlamına gelir. „Emzirme dönemini tamamlarlarsa."

Burada iki havl diye geçmektedir, fakat neye göre iki ve nasıl hesap

edilmelidir?

Çok basit. Ahkaf Suresinin, 15. ayetinde Allahu Teāla şöyle buyurmaktadır:

"ANNESİ ONU ZAHMETLE TAŞIDI VE ZAHMETLE DOĞURDU. TAŞINMASI İLE SÜTTEN KESİLMESİ, OTUZ AY SÜRER."

(AHKAF, 15)

Demek ki hamilelik ve emzirme dönemi toplamda otuz ay sürmekte ve Allah'ın kanununa göre hamilelik dokuz ay sürmektedir. Otuz aydan dokuz ayı çıkardığımızda 21 ay kalır, bu 21 ay ise toplamda iki havl emzirme dönemidir. Bunu da ikiye böldüğümüzde 10,5 ay eder. Yani bir havl 10,5 ay (bir emzirme dönemidir).

Bir havl 10,5 aya tekabül eder ve zekatın şartı ise üzerinden bir havlin geçmesidir. Yani bir dönem.

Örneğin bir koyunun var ve ondan bir kuzu/yavru olduğunda 8 ayda yetiştirir ve satarsın ya da onun birini alır verirsin.

Herhangi bir şeyden gelir elde edebilmemiz için altın vs. gibi, bir havl (devre-dönem/dönüm) sonra yani 10,5 ay sonra ödeme yapılır.

Bu da şimdiye kadar 12 ay üzerinden yapılan hesapla mukayese edildiğinde yedi yılda bir yıl eksik ödediğimiz anlamına gelir.

Demek ki 12 ay üzerinden zekat ödediğimizde bu hesaba göre her yedinci yıl ödenmemiş oluyor. Geçen (dönemler) geçmiştir İnşaallah, Allah bağışlayacaktır. Elbette ki kim verebilirse/ telafi edebilirse geçmişi, elbette ki daha hayırlı olur. Yapamayan için de sorun olmaz.

. Fakat onun havli 10,5 ay olarak hesap edilmiştir.

10 buçuk ay Allah'ın hesabına göredir. Eğer biri para ile ticaretle uğraşırsa 10 buçuk ayda tasarruf yapar ve birçok şey alır.

Fakat zaman değişiyor misal 10 buçuk ayın sonunda haziran veya mart ayında tekrar ödüyorsun. Bu süreçte zaman sürekli değişiyor ve fakir insanlar kışın, yazın, okul zamanında veya herhangi bir zamanda para kazanabiliyorlar ille de belirli bir ayda veya senede para almıyorlar.

İhtiyacı olan insanlar bu hayırdan kazanabilsinler diye böyle yapılıyor. Fakat ektiğiniz mahsuller ile zekatınızı veriyorsunuz misal, buğday, mısır, fasulye ve meyve gibi şeyler, çünkü Allahu Teala şöyle buyuruyor: **„Ve hakkını mahsul gününde verin."**

Bu sene, âm ve havl üzerineydi.

Bir de **hicce** var:

Mûsâ (as) Medyen kavmine geldiğinde kenarda adamların su almasını bekleyen iki tane kız gördü. Onlar fakirdi ve hayvanlarına sulamak için bekliyorlardı.

Çok fakirlerdi ve babaları sanıldığı gibi Şuayb peygamber değildi. Bu yanlış bir görüş.

Bu nasıl olur? Allahu Teala bir peygamberi nasıl yaşlı, hareketsiz ve evde bırakır ve üstelik her şeyi kızlarına yaptırıyor su getiriyorlar, kuzulara çobanlık yapıp gelip babalarına yemek getiriyorlar.

Bu bir peygamber için rezil bir durum olduğundan, Allah'ın bir peygamberi bu hale koyması ve kızlarından geçindirtmesi olmaz. Allah'ın peygamberleri hakkındaki kanununa aykırıdır.

O bir salih insandı ve Medyen kavmindeydi ve Şuayb (as)'ın davetine icabet edenlerdendi.

Peki bu adam Mûsâ (as)'ya ne dedi?

Ona dedi ki: "Seni kızlarımdan birisiyle evlendireceğim ve mehir olarak

sekiz hicce istiyorum."

Hicce burada ne anlama geliyor?

Bizler zu'l-hicce ayı diyoruz yani hac sezonu demek. Sezon: yılın belirli bir zamanı demektir.

Çobanlık ediyorsun ve koyunlar bebek yapınca bu hicce oluyor. Koyun bebekleri 6 ay içerisinde gelirler buradaki hicce 6 aydır. Keçilerde bu 5 aydır ve ineklerde 10 veya 11 ay.

O halde her yeni doğan bebek bir hicceyi ifade eder.

Her sene 3 ay hac zamanıdır yani hac sezonu.

Hac sezonu zu'l-ka'de ile başlar sonra zu'l-hicce ve sonunda muharrem ayı gelir.

Yani demek ki Müslümanlar sadece bu sezonda hac yapabilirler ve hac sadece bu zamanda geçerlidir.

Koyunlara çobanlık ettiğinde bile zamana dikkat edersin hangi zamanda geldiklerine bakarsın. Koyunların ne kadar çok bebek sahibi olduklarını hesap edebilirsin ve 6 veya 8 ay hesaplarsın.

Neden?

Eğer buğday ekersen bunun bile bir sezonu vardır ektiğini biçtikten sonra verirsin. Mısır ekersen toplayıp verdiğin zaman zekatını da verirsin.

Demek ki senede iki defa oluyor bu veya ikiden fazla, eğer üç defa oluyorsa biçtiğin mahsulden de üç kere zekat vermen gerekir. Hayvanlar ve ticarette her sene olması şart değildir.

Fakat havl ile olması gerekir, eğer bir mahsul üç ay sonra çıkarsa üç ay sonra vermek zorundasın veya dört ay sonra çıkarsa dört ay sonra

vermen gerekir. Misal bunlar meyve veya fasulye vs. olabilir. Aynı şekilde hayvanlarda da bu böyledir.

Kıyas ve mananın türü ile mahsulle nasıl zekat verilir bunu havl anlamıyla biliyoruz. Kur'ân'ın birçok yerinde de geçiyor. Havlin sezon anlamına geldiğini biliyoruz misal hac sezonu, mahsul sezonu veya herhangi bir şey.

Demek ki kayınbabanın Mûsâ (as)'dan istediği 8 hicce burada koyunların 8 defa bebek doğurması veya 8 defa ekilip biçilmesi anlamına geliyor, 8 sene değil.

O halde sene, âm, havl ve hiccenin, ne anlama geldiğini artık biliyoruz. Şimdi de Nûh (as)'a gelelim:

Allahu Teala Nûh (as)'a şöyle buyuruyor:

"ANDOLSUN Kİ BIZ NÛH'U KENDİ KAVMİNE
GÖNDERDİK DE O BİN SENE ELLİ ÂM HARİÇ BİR SÜRE
ONLARIN ARASINDA KALDI.

(ANKEBÛT, 14)

Bu burada aynen 10 elmadan 5 portakalı çıkarmak gibi. Sonunda kaç kalır? Bu yanlış bir hesaplama olur. Portakalı elmadan çıkaramazsın. Elmayı elma ile kıyaslayabilirsin. Portakaldan sadece portakalı çıkarabilirsin.

Demek ki sene ve âm arasında da fark vardır. Sene zor zamanı ve âm rahat zamanı ifade ediyor.

Eğer Allahu Teala "Nûh (as) 1000 sene kavmiyle kaldı." diyorsa bunun zor ve katı seneler olduğu anlaşılıyor.

O kavmini davetle geçen sert 1000 seneden sonra 50 rahat âm sonradan gelmiştir.

Yani 1000 kere 12 ay zor ve 50 kere 12 ay rahat.

Ve tufandan sonra geminin durmasıyla kurtulanlar sadece mü'minlerdi ve çok iyi insanlardı. Allah onları kurtardı. O aralarında hayır ile ve problemsiz süre yaşadı fakat sadece 50 âm (yıl).

Demek ki davet olarak 1050 sene kaldı ve 40 yaşında Allah'ın yasasına göre peygamber oldu, Yahya ve İsa (as) hariç. Yahya çok gençti ve İsa (as) Kur'ân'daki ayete göre beşikte peygamber olduğunu ifade etti.

Yoksa tüm peygamberler 40 yaşında peygamber oldular. Bu Allah'ın paygamberleri (as) hakkında kanunudur.

Âdem (as) Arz'a geldiğinde kendisi, eşi ve çocukları için peygamber olarak geldi.

Demek ki Nûh (as) 1090 sene yaşadı.

40 + 1000 + 50 = 1090

Bu böyledir.

Tüm hesapları bilmeliyiz. Allah'ın hesaplarına göre bu "Yeni İlim" serimizin Kur'ân'dan devamıydı. İnsanların hesaplarına göre değil.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Kıra'at (kur'an okuma) çeşitleri ve arapça dışındaki dillerin telaffuz meselesi

"MUHAKKAK Kİ BİZ, O'NU ARAPÇA KUR'ÂN YAPTIK.
UMULUR Kİ BÖYLECE O'NU ANLARSINIZ."

(ZUHRUF, 3)

Demek ki aslı Arapça değildi sonradan yapıldı.

Kitapların anasında Levh-i Mahfûz'daki Kur'ân daha da yüksektir. Zira orada "Allahca", ancak sonradan Arapça yani insanca yapıldı ama buna rağmen Kur'ân insan lisanında da olsa Allah kelamıdır ve insan kelamına benzemez.

Kur'ân Murâdullah ve Kada olarak Arapça olarak geldi. O Türkçe, Fransızca veya herhangi bir başka dilde olabilirdi.

Arapça zengin bir dil olduğu için ve kendisine vahyedilecek peygamber Arap olduğu için Arapça gönderilmiştir. Bunlar dışında bilinen ve bilinmeyen daha nice hikmetleri var. Beşerî diller içinde Kur'ân'ın manasını en iyi taşıyabilecek lisan Arapça'dır.

Kur'ân'ın Arapça olmasının asıl nedeni ise Arapça değil beşerî bir dil olmasıdır.

"MUHAKKAK Kİ BİZ, O'NU ARAPÇA KUR'ÂN YAPTIK.
UMULUR Kİ BÖYLECE O'NU ANLARSINIZ."

(ZUHRUF, 3)

Kur'ân, anlaşılmak ve uygulanmak için gönderilmiştir, raflarda ve kütüphanede durması için değil.

Yani Arapça olmasının sebebi, insan dili olarak anlamak ve bunu başka dillere çevirmektir. Çünkü Kur'ân'ı okuduğunda anlaman gerekir. Yani Kur'ân'ı herkesin kendi ana dilinde okuması daha iyidir.

Kur'ân hatminin anadilde okunması ve anlaşılması daha uygundur. Çünkü böylelikle 'insan dilinde olmasının sebebi' yerine getirilmiş olur.

Zira Kur'ân'ı anlamak farzdır. Ama Arapça okumak ve okunanları Arapça anlamak farz değil.

Ancak namaz kılarken sureleri Arapça okumak lazım gelir, şarttır, farzdır.

Ne kadar zorlukla okuyorsan, o kadar sevap kazanırsın.

Okurken zorluk çekiyorsan o zaman 3 sevap kazanırsın.

Okuduğun için sevap, namaz kıldığın için sevap ve zorluk çektiğin için sevap.

Yani okuyabildiğin gibi oku ama doğru telaffuz etmeye de gayretli ol.

Allah sana taşıyamayacağın yükü yüklemez.

Allah sana ancak idrakının, dilinin ve vücudunun taşıyabileceği görevleri verir.

"LA YUKELLİFULLAHU NEFSEN İLLA VUS'AHA"

(ALLAH HİÇBİR NEFSE TAŞIYABİLECEĞİNDEN DAHA FAZLASINI YÜKLEMEZ).

(BAKARA, 286)

Allah Acem ve Arapların olduğunu biliyor. Kur'ân'ı Arapça indirirken Müslümanların ekserisinin Arap olmayacağını da biliyordu ve diğer dil sahiplerinin Kur'ân okurken telaffuz problemleri yaşayacaklarını da biliyordu.

Bu nedenle Arapça'yı zor okursan 2 sevap kazanıyorsun. Bir kıraat sevabı ve zorluk çektiğin için de ayrı bir sevap. Rasulullah (sas) Efendimiz bir sahih hadiste böylece buyurmuştur.

Bu hadisten de anlaşılıyor ki Kur'ân Kureyş lehçesiyle okunamasa da geçerlidir hatta sevap veriliyor. Bu Rasulullah (sas)'ın koyduğu bir kural. Bu hadisten hatta Rasulullah'ın Kur'ân'ı orijinal telaffuz edemeyenlerin varlığının kabulü dahi anlaşılmaktadır. Bundan anadilde bir okuma kolaylığının olması gereksinimi de çıkmaktadır.

Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"ACEM'DEN İYİ OLAN BİR ARAP YOKTUR, ÜSTÜNLÜK ANCAK TAKVA İLEDİR."

Rasulullah (sas) bu ifadesiyle de bir kural koymuştur. Mademki Arap olmak bir ayrıcalık değil o halde Arapça'da da bir ayrıcalık yok. Sonuçta Arapça da bir beşerî lisandır. Bu durumda insanî dile dönüştürülmüş olan Kur'ân elbette başka dillere de çevrilebilir ve çevrilmelidir. Hem de kıraati başka dillere uyarlanmalıdır.

Kur'ân'ı ilim olarak veya anlamak ve ibadet olsun diye okursan, manası ile okuman gerekir.

Kur'ân'ı ekstra nafile veya sünnet için Arapça okursan, Latin harfleri ile Arapça okuman gerekir ve yapabildiğin en iyi telaffuzu yapmaya gayret etmen gerekir.

Namaz kılarken mecburen Arapça okumanız gereken sureleri tam Arap diline göre telaffuz edemeyecek olursanız kaygı duymayınız. Namazınız %100 kabul olur İnşaallah.

Ama ne okuduğunun ve ne namazı kıldığının idrakında olman lazım, çünkü sadece o halde en iyi şekilde okursun.

Yorulduğun her çabana karşılık ekstra sevap yazılır. Sorun yok. Yeter ki sen Kur'ân'ı anla ve ihlaslı ol.

Ancak şu kadar var ki, Kur'ân'ı kurallarına göre okuyamıyorsan, bir Kur'ân öğretmeni olamazsın. Kendi bilmediğini başkasına nasıl öğretebilirsin!

Mesela: K ile G arası bir harf var Qaf bu harf Türkçe'de yok. 3 tane H harfi var. Ayn ve Elif Sad ve peltek S. Kur'ân öğretmeni olarak bunların bilinmesi lazım. Ama bireysel şahıs olarak sadece kendin için bu kuralları bilme zorunluluğun yok.

Yapabildiğin kadar uğraşırsın ama durduğu yerde kalsın, sorun olmaz.

Ne kadar çaba edersen o kadar sevap kazanırsın.

Bunun için çok sevap verilir.

"MUHAKKAK Kİ BİZ, O'NU ARAPÇA KUR'ÂN YAPTIK.
UMULUR Kİ BÖYLECE O'NU ANLARSINIZ."

(ZUHRUF, 3)

Rivayet edilen bir hadîs-i şerifte Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"KUR'ÂN 7 HARF ÜZERE VAHYEDİLMİŞTİR."

Yukarıdaki mübarek ayet ve hadisten Kur'ân'ın vahyedilme (gönderilme) nedeninin "anlaşılmak" olduğu anlaşılmaktadır.

Kur'ân, Allah lisanından bir insan lisanı olan Arapça lisana çevrilmiş ve yapılmıştır. Levh-i Mahfûz'da bulunan Kur'ân'ın orijinalinin daha yüksek olduğunu yukarıda ifade etmiştik.

Kur'ân fevkalâde Fransızca, Türkçe, Almanca, İngilizce veya herhangi başka bir dilde vahyedilmiş olabilirdi. Rasulullah (sas) Arap olduğu için ve Arapça kapasite olarak Kur'ân'a en elverişli olduğu için ve daha nice Allahu Teala'nın bildiği nedenlerden dolayı Arapça gönderililmiştir. Hikmetlerinden birisi de hitabet sanatında zirve olan Araplara bir i'caz olma özelliğidir.

Çünkü Mekkeli Araplar her yıl şiir yarışmaları düzenler ve en iyi yedi şiiri Kâbe'nin duvarlarına asarlardı.

Çince'ye baktığımızda Çinliler 'Ra, Qaf, Dad' harflerini telaffuz edemezler.

Türkler yine Qaf, Ha, peltek S harflerinin telaffuzunda zorluk çekerler. Avrupalılar ise Ayn harfini telaffuz edemezler vs.

O halde bu durumdan ne anlarız? Böyle bir şart olduğunu kabul ettiğimizde Arapça lisanına göre doğru telaffuz edemezlerse bu milletlere zulüm olmaz mı?

Bu nedenle 7 harften bahseden hadisi inceleyeceğiz şimdi.

Telaffuzu zor olan 7 harf. Bazı âlimler "7 harften maksat 7 kıraattir" (okuma şekli) diyorlar.

Konuyu tam anlamak için hadîs-i şerifi takip ederek inceleyelim.

Rasulullah (sas) Efendimiz Yemenli bir kabile olan Himyar kabilesine ait insanlara onların lehçisinde hitap etmiştir. 'El' yerine 'Em' takısını kullanmıştır.

O (sas) ashâbına (ra) dedi ki:

"LEYSE MİNE'L-BİRR EL-SİYAM Fİ EL-SEFER."
(BUHARİ VE MÜSLİM/SAHİHEYN)

"YOLCULUK ESNASINDA ORUÇ TUTMAK, BİR'DEN (İYİLİKTEN) DEĞİLDİR."

derken Himyar kabilesi mensuplarına aynı zamanda şöyle hitap etti:

"LEYSE MİNE'M-BİRR EM-SİYAM Fİ EM-SEFER."

Yani "el" yerine "em" takısını kullanmıştır.

Rasulullah (sas) her kavme onların kendi lehçeleriyle konuşurdu.

Rasulullah (sas) 7 çeşit Arapça konuşur ve 7 okuma şekliyle Arapça'yı konuşurdu.

Bunlardan 10 tanesi meşhur ve 4 tanesi meçhul. Yani 10'u bilinen ve tanınan ve 4'ü garip (yabancı-bilinmeyen).

Bundan da anlaşılıyor ki okuma ve konuşma şekli ta o zamanlar 7'den 14'e çıkmıştır.

Kur'ân'ı meşhur ve bilinen okuma kurallarıyla okuyamayan ve harflerini telaffuz edemeyenlerin şimdi ne suçu var?

Allah ileride gelecek olan milletleri ve dillerini biliyordu ve buna rağmen kıyamete kadar bâki kalacak kitabı Arapça olarak indirdiyse o halde kolaylıklarını da gözeterek indirdi.

Kur'ân'ın vahyedilme nedenini tamamlamak için anlamak şartı vardır.

Bu şart peki nasıl icra edilecek? Bu kadar millet o 14 okuma şekillerini asla öğrenemezler.

O halde buna zorlanmış olsalar bu onlara zulüm olmaz mı?

7 Kıra'atten 14'e çıktı. O 14 okuma şeklinden ise dallar açılarak bütün insan lisanlarına uyarlanmalıdır. 14 kıraat konusunda da farklı görüşler mevcuttur. Mesela bütün kıraatler **"El-hâkumu't-tekâsur"** (Çoğa özlem sizi oyaladı…" derken İbni Abbâs (ra) **"E el-hâkumu't-tekâsur."** der. „E el" olunca cümleyi soru cümlesi yapar. "O çoğa özlem sizi oyaladı mı?"

Mesela şöyle olabilir: „Türkler Asım'ın Hafs'ından" (Türkçe lehçe ile) denilebilir ya da Makedonyalılar için; „Asım'ın Hafs'ı" (Makedon lehçesiyle) veya „Asım'ın Hafs'ı" (Fransız lehçesiyle) vs.

Mesela Çinliler ve Ruslar kuzey ve batı Afrikalılar gibi İmâm Varş'ın kıraatine uyarlanabilirler.

Mesela Türkler Gırtlak Ha'sı yerine normal Ha diyebilmeliler. Mesela 'halka' derken Araplar gırtlaktan söyler, Türkler de normal söyler. Sorun olmaz. Ya da Umar yerine madem dil kurallarına Ömer daha yatkın Umer'e Ömer diyebilmeliler.

Her bir harf bu şekilde o lisanın yapısına uygun olarak uyarlanmalı ve düzenlenmelidir.

Bu durumda 14 asıl okuma şekli ve onlardan şubeler açılarak bütün milletlerin lisanları düzenlenebilir.

Böyle bir çalışma zarurettir ve kaçınılmazdır ancak şimdi değil, zamanı gelince.

İnşaallah kompetan Kur'ân öğretmenleri bu konuyu ele alarak çalışmalar gerçekleştirmelidirler.

Mecaz anlamda ifade edecek olursak: 7 kıtanın 7'sine 7 harf gerekmektedir. Ama dediğimiz gibi ortamı sağlanacak zamanı gelince. Şimdilik ortam müsait değil.

Bu görüşler Kur'ân ve sünnetten anlayarak ortaya koyduğumuz kendi görüşlerimizdir. Kimseyi bağlayıcı değildir. Görüşümüze itibar eden alır ama hiçkimse kabul etmek zorunda değildir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Evlilik ve evliliğin hükmü ile ilgili kur'ân ve sünnetten referans

İslam'da Evlilik Sebebi:

İslamî fıkıhta evliliğin sebebi çift arasındaki sekinet (huzur) içindir.

Müslümanların ve âlimlerin anladığı ve söylediği gibi evliliğin sebebi İslâmî bir yuva ya da genel olarak bir yuva kurmak değildir.

Söylenegelen bu gerekçe doğru değildir. Bir Müslüman erkeği Hristiyan veya Yahudi bir hanımla evlenebilir.

Hristiyanlar, Yahudiler başka dinlerden olanlar, hayvanlar ve başka yaratılanlar da evleniyorlar ve bir aile kuruyorlar.

Peki o zaman İslam'a göre nikâhın sebebi nedir?

Cevap:

Bunun cevabı Rum Suresinin 21. ayetindedir, Allahu Teala şöyle buyurur:

"KENDİLERİ İLE HUZUR BULASINIZ DİYE SİZİN İÇİN
TÜRÜNÜZDEN EŞLER YARATMASI VE ARANIZDA
BİR SEVGİ VE MERHAMET VAR ETMESİ DE O'NUN
(VARLIĞININ VE KUDRETİNİN) DELİLLERİNDENDİR.
ŞÜPHESİZ BUNDA DÜŞÜNEN BİR TOPLUM İÇİN ELBETTE
İBRETLER VARDIR."

(RUM, 21)

Demek ki evliliğin sebebi evli çiftlerin arasında huzurun olmasıdır.

İnsan tamamen olgunlaşınca - insanın vücudu gelişince - ve mesleğini bitirince toplumda aktif bir unsur ve üretken olabilmek için bunun hazırlığını yapmak gerekir ama doğal ihtiyaçlar vardır (cinsellik), bu yaşlarda bu ihtiyaç şiddetli bir şekilde bastırılırsa (erkek ve dişi tarafından), dolayısıyla bu insanı haram işlemeye (aldatmaya ya da bu düşüncelere kapılmaya) sürükleyebilir veya toplumda faydalı bir kimse olmayı engelleyebilir.

Öyle ki erkek bir kadının peşinden gidebilir veya onu düşünebilir ve kalbi ve aklı sadece onunla meşgul olabilir. Yalnız Allahu Teala'nın bizden beklediği **sadece O'nun düzeni ile bir evlilik yapmaktır** ki bütün organlarımız huzur bulsun. O durumda insanlar toplumda bir işe yaramak için rahatlamış olurlar.

Bu durum huzuru muhafaza etmek ve korumak için:

Erkek ve kadının birbirlerinden bıkmamaları için ya da sıkılmamaları için Allahu Teala hanımlara aylık 4-7 gün arası bir adet durumu verir, her ikisi için de bir tatil gibi, aynı şekilde doğumdan sonra kadınlar ancak 40 gün sonra normale döner ve temizlenir. Bu 40 gün içerisinde ise cinsel yönde yaklaşılmamalıdır.

O yüzden Allahu Teala Bakara Suresinin 222. ayetinde şöyle buyurur:

SANA KADINLARIN AY HÂLİNİ SORARLAR. DE Kİ: "O BİR EZADIR (RAHATSIZLIKTIR). AY HÂLİNDE KADINLARDAN UZAK DURUN. TEMİZLENİNCEYE KADAR ONLARA YAKLAŞMAYIN. TEMİZLENDİKLERİ VAKİT, ALLAH'IN SİZE EMRETTİĞİ YERDEN ONLARA YAKLAŞIN. ŞÜPHESİZ ALLAH ÇOK TÖVBE EDENLERİ SEVER, ÇOK TEMİZLENENLERİ SEVER."

(BAKARA, 222)

EK bilgi:

(Eza أزى - Türkçe Eziyet) aslında eziyet anlamına gelmez, burada tercüme yanlıştır. Bu kelimenin anlamı „hasar/zarar" anlamındadır.

Çiftler belirli yaşa geldiklerinde kadının adet hali biter, zira artık zorunlu tatile gerek de kalmaz. Zira karı-koca artık olgunlaşmış ve dolayısıyla birbirlerinden bıkacak sıklıkla ilişkiye de girmezler ve sayı çokluğuna değil kaliteye önem verirler.

Fiziki ve biyolojik adet Allahu Teala tarafından eşlerin arasındaki sevgi ve merhamet için yapılmıştır, bunları muhafaza etmek ve korumak için.

Kadınların adet döneminde onlara cinsel yaklaşılmasının fıkhî hükmü şöyledir: Adet döneminde cinsel ilişki haramdır ve bu bütün âlimlerin ortak görüşüdür.

Çünkü evli çiftler arasında böyle bir tatil dönemi olmasa birbirlerine doyarlar, birbirlerinden sıkılırlar, dolayısıyla dışarıda başka şekilde zevk aramaya başlarlar, haram işlerler, hatta en büyük günahı işleyebilirler ve böylelikle de evdeki huzur bozulur. O yüzden Subhanehu ve Teala bu doğal ihtiyacı kendisi Subhanehu fiziki ve biyolojik olarak insanın içine yerleştirmiştir.

Nikâh için maddî durum elvermiyorsa ne yapılabilir?

Eğer maddî durum yeterli değilse bir evlilik için ya da herhangi bir başka sebepten dolayı, Rasulullah (sas)'ın bu konuda cevabı şu şekildedir:

Abdullah İbni Mesûd Rasulullah (sas)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"EY GENÇLER, SİZLERDEN BİR KİMSENİN EVLİLİK İÇİN MADDİ DURUMU YETERLİYSE EVLENSİN YOKSA ORUÇ TUTSUN, LAKİN ORUCUN BİR KORUMA ETKİSİ VARDIR..."

NİKÂHIN HÜKMÜ – İSLAM'DA EVLENMEK:

Belirli durumlar için belirli hükümler vardır bütün âlimlerin birleşimi ile şu şekildedir:

1. **Nikâhın aslı sünnettir:** Ancak duruma göre 4 farklı hüküm daha vardır. Şahsa münhasır geçerlilik arz eder.
2. **Farz (farz-vacib aynı):** Eğer kendinle ve dinin ile ilgili endişe duyuyorsan zinaya düşmek korkusu gibi, nikâh ile kendini ondan korumalısın.
3. **Haram:** Eğer çiftten herhangi birisi evliliğin kendisine zarar vereceğine eminse.
4. **Mekrûh:** (istenilmeyen veya hoş karşılanmayan): Eğer evlilik nedeniyle bir zarar gelecekse ama az bir hasar ile atlatılabilecekse ve her iki taraf da buna razı ise nikâh mümkündür.
5. **Mustahâb (istenilen, beğenilen):** Evlilik için imkanları olan kimse dinini ve kendisini bekarlıktan kurtarmak ve korumak istiyorsa evlenerek ama bununla kendini zinadan koruyabileceğinden emin ise. Ancak haram da işlemiyorsa bu nikâh istenilendir (sevilen nikâh).

Bu yukarıda yazdığımız anlayışlar Rum Suresi 21. ve Bakara Suresi 222. ayetleri ile ilgili Kur'ân'dan nikâhın sebebi ile ilgili yeni anlayıştır.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Zikrullah nedir?

Zikrullah kelime anlamı bakımından Allah'ı anmak ve unutmamaktır. Şeriattaki ıstılahi manası ise şu Ayette ifadesini bulmaktadır.

"ONLAR AYAKTAYKEN, OTURURKEN VE YANLARI ÜZERİNE YATARKEN ALLAH'I ANARLAR."

(ÂL-İ İMRÂN, 191)

Haşr Suresi'nde ise şöyle buyurulmaktadır:

"ALLAH'I UNUTAN VE BU YÜZDEN ALLAH'IN DA KENDİLERİNE KENDİLERİNİ UNUTTURDUĞU KİMSELER GİBİ OLMAYIN. İŞTE ONLAR FASIK KİMSELERİN TA KENDİLERİDİR."

(HAŞR, 19)

Rasulullah (sas) da şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH'I MUHAFAZA ET Kİ ALLAH DA SENİ MUHAFAZA ETSİN."

Sen Allah'ı muhafaza edersen Allah da sana doğru yönelir. Bu ayetler ve Sahih Hadis bütün durumlarda; yani fiilerde, konuşmada Allah'ı unutmayarak O'nun muradı ve nizamı doğrultusunda yaşamaktır. Bu

İslam şeriatindeki Zikrullah'tır. Ama oturarak yüz, bin veya milyon defa "La ilahe illallah' veya Subhanallah" demek ya da salavât-ı şerife okumak zikir değildir. Bunlar Allahu Teala'ya itaat etmiş olmak için Rasulullah (sas)'a ittiba etmek yani uymaktır. Rasulullah (sas)'ın hareketlerinde, konuşmalarında ve emirlerinde kısacası O'na (sas) uymak ve dolayısıyla sünnetini yaşamaktır.

Allahu Teala bize Peygamberi (sas) için salavât okumamızı emrediyor ve bizde yapıyoruz. Demek ki Peygambere salavât Allah'a ibadet sayılmaktadır. Salavât yaptığımızda Allah da bize salavât yapar, bizi bağışlar, derecemizi yükseltir ve Kendisine yaklaştırır ve kıyamette Rasulüne (sas) yakın kılar.

Rasulullah (sas)'a salavât getirmek Allah'ı zikir değildir, ancak sabah ve akşam "Vird'didir". Rasulullah (sas) sabah uyandığında belirli ibadetler ve dualar yapar ve yolculukta ayrı dualar yapar, yemekten sonra dua yapar, yatar ve uyurken başka dua yapardı. Binek üstünde giderken dua ederdi. Uyumaya giderken ne söylemişse bizde o sözleri söyleriz, alışverişte yaptığı duaları söyleriz vesaire. Bütün bunları O'nun (sas) sünnetine ittiba niyetiyle yaparız. Salavât-ı şerife demek ki Allah'ın emrine itaat olarak yapılır, Allah'a ibadet olarak yapılır, şefaate ermek için yapılır ve Rasulullah (sas)'a yakınlaşmak için yapılır.

Biz sabah ve akşamları belirli sayılarda **"La ilahe illallahu vahdehu la şerikeleh, lehu-l mulku ve lahu-l hamdu ve huve ala kulli şey'in kadîr."** Cümlesini söyleriz. Rasulullah (sas) bu cümleyi sabah ve akşamları belirli sayılarda söylemiştir, onar defa dediği hadis var 100 defa dediği hadis var. Kendisi bu cümleyi söylediği gibi bizlere de tavsiye etmiştir.

Veya 7 defa: **"Hasbiyallahu la ilahe illa huve aleyhi tevekkeltu ve huve Rabbu-l arşil-azîm."** Cümlesini yedi defa tekrar etmek Peygamberimizin (sas) sünnetidir.

Ya da 3 defa: **"Bismillahi-llazî la yedurru maasmihi şey'un fil ardi ve la fis semâi ve huves-s Semîu-l Alîm."**

Rasulullah (sas) hangi sayıyla yaptıysa bizde O'na (sas) uymak için aynı sayıda yaparız. Ama Kur'an ayetleri ve hadis kıstaslarına göre belirli sayıda „La ilahe illallah ya da Allah ismini tekrarlamanın zikir anlamında olmadığı bilakis bid'at olduğu kanaatindeyim. Ama bu bi'dat hükmümüz elbette dalalet anlamında bir bid'at değil ancak "yanlış anlama" manasındadır.

Bu tarz anlayış bizim Allahu Teala'yı belirli saatlerde hatırlayarak diğer vakitlerde unutma halini haber vermektedir ve dolayısıyla İslam şeriatine aykırı bir anlayıştır.

Şimdi de konuyu etraflıca anlatmaya çalışacağız:

ZİKRULLAH NE ANLAMA GELİR?

Zikrullah Allah Subhanehu ve Teala'yı ne eylemlerinde (amellerinde) ne konuşmalarında ne de herhangi bir durumda unutmamandır. Delil:

> "ALLAH'I UNUTAN VE BU YÜZDEN ALLAH'IN DA KENDİLERİNE KENDİLERİNİ UNUTTURDUĞU KİMSELER GİBİ OLMAYIN. İŞTE ONLAR FASIK KİMSELERİN TA KENDİLERİDİR."
>
> (HAŞR, 19)

Zikrullah Allah'ı anmak ve diğer tabirle Allah'ı unutmamaktır. Sadece birkaç saat Allah, Allah, Allah diyerek o günün zikrini yapmışlığın rahatlığıyla gaflete dalmak veya yanlışa gitmek değildir zikir. Zikrullah'ın aslı ihlaslı olarak sürekli yüksek derecelere ulaşmak ve seyru-s sulûkunda (Allah'a yolculuğunda) Allah'ı hiç unutmayarak kesintisiz hatırlamak ve sürekli ileri doğru yol almaktır.

Allahu Teala Âl-Imrân Suresi'de şöyle buyurmaktadır:

> "ONLAR AYAKTAYKEN, OTURURKEN VE YANLARI ÜZERİNE YATARKEN ALLAH'I ANARLAR. GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞI ÜZERİNDE DÜŞÜNÜRLER. "RABBİMİZ! BUNU BOŞ YERE YARATMADIN, SENİ EKSİKLİKLERDEN

UZAK TUTARIZ. BİZİ ATEŞ AZABINDAN KORU" DERLER."
(ÂL-İ İMRÂN, 191)

Demekki ayakta, otururken ve yatarken halleri mecaz olarak insanın günlük yaşantısının bütün hallerini kapsamaktadır. O halde bütün hallerinde Allah'ı hatırlar yani zikrederler. Sabah ve akşam zikri olarak Rasulullah (sas)'ın söylediği zikirler yapılır. Namazlardan sonra okunan Fatiha, Ayete-l kursi, İhlas, Felak ve Nas sureleri ya da sadece Ayete-l Kursi okunarak peşinden de 33 defa Subhanallah, 33 defa Elhamdulillah, 33 defa Allahu Ekber demek ve ardından bir defa da **"La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, lehu-l mulku ve lehu-l hamdu yuhyî ve yumît ve huve hayyun la yemût biyedihi-l hayr, ve huve ala kulli şey'in kadir."** Bütün bunlar namaz hatmi olarak geçer ve bunları okumakla da Peygamberimizin (sas) sünnetine uyulmuş olunur.

Rasulullah'ın (sas) sabah ve akşam virdlerini yapmak O'nun sünnetine ittiba etmektir. Sadece O'na (sas) uymak değil, şerlere karşı da hıfz-u himaye yani korumadır.

Rasulullah (sas) sabah uyandığında, çarşı pazara giderken, yerken, içerken ve yatarken yaptığı duaları yapmak Peygamber sünnetine uymanın yanısıra sevab kazandırır, zira Allah'a ibadettir. Ama Zikrullah başkadır. Allah'ı hiçbir durumda yani konuşmada, eylemde ve düşüncede asla unutmamaktır.

İnsan istediği kadar; sınırsız sayıda salavât-ı şerife okuyabilir. Salavât-ı şerife Rasulullah (sas)'ı anmaktır. Sen Allah'ın Habibini anarsan Allah da seni anar. Salavât-ı şerife yüksek bir ibadettir, zira seni Allah sevgisine ulaştırır ve Nefs-i Nuraniyye sahibi kılar. Bununla birlikte yine de zikir değildir.

Zikrullah, ibadetullah, sünnet-i Rasulullah ve salavât-ı şerife aralarında fark vardır. Salavât-ı şerife okumak sınırsızdır. Sayı miktarı okuyana kalmıştır. Rasulullah (sas)'ın buyurduğu gibi bizim bir defa salavât okumamız Allah'ın bize on defa salavât etmesini bizim on defa salavât getirmemiz Allah'ımızın bize yüz defa salavât getirmesini müjdelemiştir.

Allah'ın birine salavât etmesi onu bağışlaması anlamına gelmektedir. Bu salavât-ı şerifedir ama Zikrullah değildir. Önemine binaen tekrar ediyorum: Zikrullah Allah, Allah, Allah ya da La ilahe illallah zikrini tekrarlamak değildir. Zikrullah Allah'ı hiçbir durumda ve halde unutmamaktır. Evet Allah'ı hiçbir an unutma ve O'nun seni her an gördüğünü ve mahlukatını ilmiyle kuşattığının bilincinde ol, ol ki O'nun koyduğu nizam ile O'na git.

Ve bu açıklamamız zikir hakkındaki insanların yanış anlamalarını düzeltmektir ve Zikrullah'ı Muradullah'a göre yorumlamaktır kanaatindeyim.

İbadet emrini ve O'na itaati şöyle anlamalıyız. Günde 5 vakit namaz, oruç, hac ve zekât ibadetleri ve Kur'an okumak vs. Allah'ın bize emrettiği ibadetlerdir.

ZİKİR:

- **Zikrin anlamı nedir?**
- **Zikrin hakikati nedir?**
- **Kaç çeşit zikir vardır?**

Allah rızası için yapılan her hayr; beş vakit namaz olsun, oruç, zekât ve hac olsun, Kur'an okumak veya Subhanallah tesbihini okumak olsun değişmez, bunların tümü genel manada ibadettir.

İslam'ın şartı olarak üzerimize vazife olan ibadet ve zikirler vardır. İki cins zikir vardır:

Birincisi: ibadetleri zahiren yerine getirmek. Allah'ı zahiren zikretsen dahi hakikaten zikretmemişsen o Zikrullah kapsamına girmez.

İkincisi: ibadetleri ihlas ile yaparak ve farzların yanında nafileleri çoğaltarak Allah'a yakınlaşmak. Ve bu ibadetleri gerçek Zikrullah halinde ifa etmek.

Huşûsuz da namaz kılınabilir. Kalbin Allah'tan başkasıyla meşgul olduğu halde ibadetini yerine getirebilirsin. Ancak bu namaz gerçek anlamda zikir sayılmaz ve sahibini namazın hakikatine ulaştırmaz. Huşû, takva, Allah'ın huzurunda olmamak ve ihlassızlık Allah ile gerçek bağlantıyı sağlamaz. O durumda namazda görüntüden başka ve ruhsuz hareketler haricinde bir özellik kalmamıştır. Ama huşû, huzur ve takva ile namaz kılarsan Allah'ı zikretmiş olursun. Hem ibadet emrini ifa etmiş olur hem de Allah'ı zikretmiş olursun.

Demek ki bunların tümü Allah'a itaat anlamında ve Peygambere (sas) tabi olma bağlamında ibadettir. Ancak farzlar var ve nafileler var Allah'a yaklaştıran. Seni Allah'a yaklaştıran farz ibadetteki ihlastır. Bu durumda Allah'ı hakiki anlamda zikretmiş olursun. Anlatmak istediğimiz de tam bu işte.

Eğer bin defa "La ilahe illallah" desen ama huşû, huzur, ihlas ve zikri yaşamaz isen tıpkı bir makina ve teyp gibi kalpsiz ve ruhsuz olursun. Kalbinde manasını yaşamadan "La ilahe illallah" desen ne olur ki! Zikrullah'tan maksat bu değil ki. Maksat bir ismi veya cümleyi tekrar etmek değildir, maksat daimî anmak halinde ve unutmamak durumunda bulunmaktır.

Her gün yarım saat veya bir saat bir yerde oturarak ihlassız, takvasız ve ruhsuz, "La ilahe illallah" ya da "Allah Allah" demek ne getirir. ***Yanlışı doğru bilmek, doğrusunu öğrenmenin ve bilmenin engelidir***. Birkaç dakika veya saat zikretmekle sürekli zikir halinde olmak durumundan insan mahrum kalabilir. Kur'an'da Allahu Teala'nın kastettiği "Zikrullah" şuursuz olarak belirli zikir kelimelerini veya Allah'ın isimlerini tekrar etmekten çok onların manalarını yaşamaktır.

Allahu Teala Hac Suresinde şöyle buyurmaktadır:

"GELSİNLER Kİ, KENDİLERİNE AİT BİRTAKIM
MENFAATLERE ŞAHİT OLSUNLAR VE ALLAH'IN
KENDİLERİNE RIZIK OLARAK VERDİĞİ (KURBANLIK)
HAYVANLAR ÜZERİNE BELLİ (SAYILI) GÜNLERDE
ALLAH'IN ADINI ANSINLAR."

(HAC, 28)

Ayette ifade edilen hac menasıkıdır. Mesela Mina günleri sayılı ve belli günlerdir, Müzdelife ve Arafat günleri ve bayram. Bunlar sayılı ve belirlenmiş günlerdir.

"TAN YERİNİN AĞARMASINA ANDOLSUN, ON GECEYE ANDOLSUN, ÇİFTE VE TEKE ANDOLSUN, GEÇİP GİDEN GECEYE ANDOLSUN. ŞÜPHESİZ BUNLARDA, AKIL SAHİBİ BİR KİMSE İÇİN ÜZERİNE YEMİN EDİLMEYE DEĞER BİR ÖZELLİK VARDIR."

(FECR, 1-5)

O günlerde hac yapanlar ve yapmayanlar Zikrullah ile meşgul olmalılar. Burada da Zikrullah deyince „La ilahe illallah "veya "La ilahe illa Ente Subhaneke innî kuntu minezzalimîn"ya da herhangi başka bir zikir değil Rasulullah (sas)'ın bildirdiği "tehlil, tekbir ve hamd" ile meşgul olmalıdır. Eğer zikirden maksat Allah Allah Allah demek olsaydı bunu Allahu Teala açık seçik beyan ederdi ve Rasulullah (sas) da uygulardı.

"Allahu ekber, Allahu ekber, La ilahe illallahu vallahu ekber ve lilahi-l hamd." Rasulullah (sas) ve sahabe (ra) böyle yapmışlardır.

Biz bu konuda da Rasulullah (sas)'a uyarız. Bu bir ibadettir ama dolayısıyla huşu, huzur ve takva ile yaparsak zikre dönüşür.

Mesela sabah ve akşam virdleri vardır. Ya da belirli durumlarda Rasulullah (sas)'ın yaptığı ibadetler vardır ki onlar yapıldığında "Peygambere uyun" emri yerine getirildiği için Allah'ın sevgisi kazanılır.

Demekki Rasulullah (sas)'a bütün durumlarda ve eylemlerde uyarsak Allahu Teala'ya itaat ettiğimizi ve O'nu sevdiğimizi ısbatlamış oluruz. Eğer Allah'ın huzurunda bulundurmuyorsa seni bütün bunlar; o halde zikir değil ancak ibadettir.

İstisnasız bütün mahlukat durmaksızın Allah'ı hamd ile tesbih etmektedirler ve sen ise onların efendisi ve reisisin. Senin için musahhar

(hizmetçi) olan o yaratıklar sürekli Allah'ı zikrederken sen zikirde de onların imamı olman gerekirken nasıl oluyor da Allah'ı belirli bir sayıyla veya belirli bir saat ile zikredersin! Senin de Rabbini hiç unutmadan sürekli anman gerekmez mi?

Ayet-i Kerîme'de şöyle buyurulmaktadır:

"DE Kİ: "EĞER RAHMAN'NIN BİR OĞLU OLSAYDI,
ELBETTE BEN İLK KULUM (İLK KUL OLARAK OĞUL BEN
OLMALIYDIM)."

(ZUHRUF, 43-81)

Rasulullah (sas) ilk kul olarak bütün kulların imamıdır. Biz de O'na (sas) tabi olarak zikredenlerin imamı olmamız gerekmez mi? O'nun ümmeti olarak hallerinde, eylemlerinde ve sözlerinde ona tabi olmalıyız.

Farz olarak ibadet var, tabi olmak için sünnet var. Allah'ı sevmenin ve O'nu zikretmenin delili ise ibadettir. Ama bir farz var bir de nafile.

Farz mesela beş vakit namaz, hac vesaire, nafile ise sürekli Allahu Teala ile olmak ve senden beklediği üzere O'nu asla unutmamaktır.

Sürekli Allahu Teala ile bağlantıda olursan Âl-i Imrân Suresi'de ifade edilen tefekkür durumuna erersin:

"ONLAR AYAKTA DURURKEN, OTURURKEN, YATARKEN
HEP ALLAH'I ANARLAR; GÖKLERIN VE YERIN
YARATILIŞINI DÜŞÜNÜRLER: "RABBIMIZ! SEN BUNU BOŞ
YERE YARATMADIN, SENI TENZIH VE TAKDIS EDERIZ. BIZI
CEHENNEM AZABINDAN KORU!"

(ÂL-İ İMRÂN, 191)

Bu durumda olursan duaların da kabul olur. Zira Ayetin devamında şöyle buyurulmaktadır: "Rableri, onlara şu karşılığı verdi:

"BEN, ERKEK OLSUN, KADIN OLSUN, SİZDEN HİÇBİR
ÇALIŞANIN AMELİNİ ZAYİ ETMEYECEĞİM."

(Âl-i İmrân, 195)

Sonuçta dua kabul olur ve tefekkür yükümlülüğünü yerine getirmiş olursun.

Zikrullah'ı Allah ile bağlantılı yaptığında ve O'nu unutmadığında ve tefekkür ettiğinde ve dua yaptığında senin eylemlerin ve hallerin Allah katında zikredilir; suskunluğun, uykun, konuşman Allah katında kaybolmaz ve bilakis salih ameller olarak yükseltilir.

Şu ayette kastedilen zümreden olmamalıyız:

"KAFİRLERİN DURUMU ŞUDUR: ONLARIN İŞLERİ, FIRTINALI BİR GÜNDE RÜZGÂRIN ŞİDDETLE SAVURDUĞU KÜLE BENZER. (DÜNYADA) KAZANDIKLARI HİÇBİR ŞEYİN (AHİRETTE) YARARINI GÖRMEZLER. İŞTE BU, DERİN SAPIKLIKTIR."

(İbrahim, 18)

Allah'ın bize emrettiği Zikrullah ihlas, takva ve vera ile yapılanlardır, Allah'a dönüş ve O'na yaklaşarak salih olmaktır. Bu hedefe ulaşabilmek için Zikrullah'ı doğru anlayarak yaşamak gerekir.

Bir yerde oturarak belirli bir sayıda "La ilahe illallah" veya "Allah Allah Allah" demenin İslam'da delili yoktur. Ne Rasulullah (sas) ne de Ashâb-ı Kiram (ra) böyle bir zikir yapmamışlardır.

Tesbihi eline alarak Ayete-l Kursi, İhlas, Felak ve Nas surelerini okumak ibadet ve zikirdir ama korunmak amaçlıdır. Dilimiz belirli zikir ve tesbihleri okurken kalbimizde onun anlamını yaşamalıdır. Ancak Allahu Teala'nın Zikrullah dediği hakikat bunlardan başka birşeydir.

Rasulullah (sas) buyurdu ki:

"ÜÇ DEFA İHLAS SURESİNİ OKUYAN KUR'AN'I HATMETMİŞTİR."

Bunları kişi şayet Rasulullah (sas)'a tabi olmak adına veya nazara karşı okursa amacına uygun olur; zira Rasulullah (sas) Fatiha, Ayete-l Kursi, İhlas, Felak ve Nas surelerini Hz. Hasan ve Huseyn efendilerimize (ra) koruma amacıyla sabah ve akşamları okumuştur. Sen de bu sure ve ayetleri Peygambere (sas) tabi olmak, Kur'an okumak olarak da değerlendirebilirsin ancak Allahu Teala'nın bizden istediği zikir anlamına gelmez.
Allah'ımızın emrini tutmalı ve Rasulullah'a tabi olmalıyız ki Allah'ı sevdiğimizi ispat etmiş olalım. Kuru kuruya sözlerle sevgi olmaz, bilakis bütün kişiliğimizle o sevgiyi yaşamalıyız. O halde hakiki Zikrullah'a, hakiki ibadete ve Peygamber'e sallallahu aleyhi ve sellem hakiki anlamda tabi olmaya ulaşmış oluruz.

RASULULLAH'IN (SAS) İBADETLERİNE, HAYATINA VE HALLERİNE İTTİBA

"DE Kİ: "EĞER ALLAH'I SEVİYORSANIZ BANA UYUN Kİ, ALLAH DA SİZİ SEVSİN VE GÜNAHLARINIZI BAĞIŞLASIN. ÇÜNKÜ ALLAH ÇOK BAĞIŞLAYANDIR, ÇOK MERHAMET EDENDİR."

(ÂL-İ İMRÂN, 191)

Peki Allah'ın Rasulullah'a buyruğu nedir? Gelecek ayet-i celile o buyruğu çok net ifade etmektedir.

"DE Kİ: "ŞÜPHESIZ BENİM NAMAZIM DA, DİĞER İBADETLERİM DE, YAŞAMAM DA, ÖLÜMÜM DE ÂLEMLERİN RABBİ ALLAH İÇİNDİR."

(EN'ÂM, 162)

Bu ayet-i kerime Mü'min'in bütün ömrünü ve ölümünü zikrullah kapsamında belirlemektedir.

Anladık ki Rasulullah (sas) sahâbe (ra) veya selef-i salihîn Zikrullah'ı farklı anladılar bugünkü cemaatlerin anladıkları gibi değil.

Rasulullah (sas) Allah'ı asla unutmadı, bu nedenle O'na tabi olalım ki

biz de unutmayalım, O durumda hem ihlas hem takva ve hayırlarla ibadetlerimizi yapalım ve seyr-i sulukumuzu tamamlayalım.

Allahu Teala'ya bu anlayışla ibadet kılarsak gerçek sevgiye ulaşır ve dolayısıyla Peygamber varisi derecesine ermiş olur ve nuranî ve Rabbanî kul olarak yaşarız.

Allah'ı unutmadığın için Allah daima seninle olur ve sen huzurlu bir Müslüman ve mutlu bir insan olarak yaşarsın. Her daim Allah'ın beraberliğinde ve Rasulünün (sas) refakatinde yürü ki en güzel yürüyüşe ermiş olasın, böylelikle:

"DE Kİ: "EĞER ALLAH'I SEVİYORSANIZ BANA TABİ OLUN Kİ ALLAH DA SİZİ SEVSİN."

(ÂL-İMRÂN, 31)

hakikatine erersin.

Niçin Rasulullah (sas)'a tabi olmak yerine belirli sayıda Kelime-i Tevhid ya da başka bir zikir söyleriz ki? O bu yapılan tarzda zikir yapmadı ki. Biz Allah'a ulaşmak ve tarafından sevilmek ve O'nu sevmek için Rasulullah (sas)'a tabi olmalıyız.

RASULULLAH'A SALAVAT-I ŞERİFE GETİRMEK

Rasululla'a (sas) salavat etmek bir Allah emridir.

Eğer Allah bizzat Rasulullah (sas)'a salavât yapıyorsa, O'nun melekleri de yapacak ve yapıyorlar. Allah buyurmaktadır ki:

"ALLAH VE MELEKLERİ PEYGAMBER'E SALÂT EDERLER. EY İMAN EDENLER! SİZ DE ONA SALÂT VE SELÂM EDİN."

(AHZAB, 56)

Eğer Allah ve melekleri Rasulullah (sas)'a salavât ediyorsa, evrende bulunan her zerre de Rasulullah (sas)'a salavât ediyor anlamına gelir.

Neden mi? Zira Rasulullah (sas)'ın üzerine salavât getirmek şu anlama gelir: O (sas) mahlukata rahmet olarak uluhiyeti ve O'na hamdi öğretti. Eğer Allahu Teala salavât ediyorsa, tüm mahlukat da salavât etmelidir ve ediyor. Demek ki Allah O'nun (sas) üzerine salavât yapıyor, Rasulullah (sas) kendi üzerine salavât yapıyor ve tüm mahlukat da Rasulullah (sas) üzerine salavât getiriyor. Allah'ın Rasulullah (sas)'a salavâtı tecelli eder de Rasulullah'a en yüce hamdi yaptırır. Öyle ki O'nu (sas) bizzat Makam-ı Mahmûd kılar. Rasulullah (sas)'ın hamdi ise mahlukata tecelli eder de bütün mahlukat Rasulullah (sas)'a salavât eder.

Rasulullah (sas) şöyle buyurmaktadır:

"MAHŞER GÜNÜ BANA EN YAKIN OLACAK OLANLAR
BANA EN ÇOK SALAVÂT GETİRENLERDİR."

Yine buyurmaktadır ki:

"BANA SALAVÂT EDENE ALLAH DA SALAVÂT EDER. HER
KİM BANA 10 SALAVÂT EDERSE, ALLAH ONA 100 SALAVÂT
EDER VE ALLAH'IN 100 SALAVÂT ETTİĞİ KİMSEYİ, ALLAH
CEHENNEM AZABINDAN MUAF TUTACAKTIR."

Fakat öylesine ve sıradan sayı çoğaltmak salavâtı değil, sevgi ve daim olan salavât ile salavât yapın. Sevginiz ve sünnetine tabi olmanız o salavâtınızın kanıtı olsun. Yapmayacağınız bir şeyi söylemekten sakınınız!

DUA, ZİKİR VE MÜNACAAT

Kur'an'da belirli ayetler vardır dua, zikir ve munacât olarak mesela:

"LA İLAHE İLLA ENTE SUBHANEKE İNNÎ KUNTU
MİNEZZALİMÎN."

(Enbiya, 21/88)

Karanlıklarda kalan birisi o durumdan aydınlığa çıkmak için Yunus (as) gibi bu munacâtı yaparsa aydınlığa çıkartılır. Ayetin sonunda Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"BİZ DE DUASINI KABUL ETTİK VE KENDİSİNİ KEDERDEN KURTARDIK."

(ENBİYA, 21/88)

Eyyub (as) hakkındaki Ayet:

"VE EYYÛBE İZ NÂDÂ RABBEHU ENNÎ MESSENİYE-DDURRU VE ENTE ERHAMU-RRÂHİMÎN."

(ENBİYA, 83)

"EYYÛB'U DA HATIRLA. HANİ O RABBİNE, "ŞÜPHESİZ Kİ BEN DERDE UĞRADIM, SEN İSE MERHAMETLİLERİN EN MERHAMETLİSİSİN" DİYE NİYAZ ETMİŞTİ."

Ve sonra güzel sonuca ulaştı.
"La havle ve la kuvvete illa Billahi-l Aliyyil Azîm." Bu zikir de belirli durumlarda ya da halin kolaylaşması veya hacetin yerine getirilmesi için söylenir.

Bütün bunlar ibadettir ve zikrullah ile bağlanmalıdır. Nasıl bağlanır? Allah kesintisiz hatırlanır ve asla unutulmazsa.

Ezandan sonra dua ve namazlardan sonra hatim (Türkçe'de tesbihat denir) vardır. Bunlar sünnettir, ibadettir, zikirdir ancak Allah'ın kastettiği Zikrullah değildir.

"KALPLER ANCAK ALLAH'IN ZİKRİYLE MUTMAİN OLUR."

Ayetinin kastettiği itminanı sağlayacak ve dolayısıyla mutmainne, radiye ve nuraniye nefse ulaştıracak zikir başkadır.

Anladık ki Rasulullah (sas) sahâbe (ra) veya selef-i salihîn Zikrullah'ı farklı anladılar bugünkü cemaatlerin anladıkları gibi değil.

Rasulullah (sas) Allah'ı asla unutmadı, bu nedenle O'na tabi olalım ki biz de unutmayalım, ki hem ihlas hem takva ve hayırlarla ibadetlerimizi

yapalım ve seyr-i sulukumuzu tamamlayalım.

Allahu Teala'ya bu anlayışla ibadet kılarsak gerçek sevgiye ulaşır ve dolayısıyla Peygamber varisi derecesine ermiş olur ve nuranî ve Rabbanî kul olarak yaşarız.

Allah sevgisine gerçek manada ulaştığımızda ne cehennem korkusuyla ne de cennet sevdasıyla O'na kulluk ederiz, bizim gibi yaratıklar olan cennet ve cehennemi göz ardı ederek Allah için kulluk yaparız. Cennet ve cehennemi dert ederek onların Yaratıcısından nasıl gafil olabiliriz. Bu ne gerçek sevgi ne de doğru bir ibadet anlayışıdır.

Allahu Teala seni hem karada hem denizde şerefli ve kutsal kıldı. Seni bütün mahkukata efendi yaptı ve melekleri de sana musahhar (hizmetçi) kıldı. Ve Allah'a doğru ibadet kılsan hatta meleklerden üstün olabilirsin! Ama nasıl? Kainattaki bütün zerreler Rablerini hiç ara vermeksizin zikrederlerken sen nasıl olur da sadece yirmi bin, yüz bin zikirle yetinebilirsin? Gerçek zakirlerden olunca meleklerden üstün hale erersin. Sana hizmetçi olan yaratıklar hiç durmaksızın Allah'ı zikrederken onların efendisi olarak sen nasıl olur da belirli sayıyla zikredersin. Bu hem Şeriatullah'a ve Muradullah'a hem Kur'an ve Peygamberin (sas) sünnetine karşı bir durumdur.

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

> "YEDİ GÖK, YER VE BUNLARDA BULUNAN HERKES O'NU TESBİH EDER. O'NU ÖVGÜ İLE TESBİH ETMEYEN HİÇBİR ŞEY YOKTUR. NE VAR Kİ SİZ, ONLARIN TESBİHİNİ ANLAMAZSINIZ. O, HALÎMDİR, BAĞIŞLAYICIDIR."
>
> (İSRA, 44)

Biliniz ki her şey; taşlar ağaçlar, uçan kuşlar ve mesela köpeklerin her zerresi ve hatta dışkı ve idrar da sürekli Allah'ı hamd ile tesbih etmektedirler. Bize şeriaten necis olanlar da diğer yaratıklar gibi Allah'ı hamd ile tesbih ederler. Bu durumda sen nasıl olur da Allah'ı belirli sayıyla zikredersin ve ettiğin zikrin sayısı ve harfleriyle meşgul olurken Zikredileni unutursun.

İşte bu nedenle cennet derece derecedir.

İslam'da takva, vera ve ihlas vardır. Durumlarda, eylemlerde ve konuşmalarda ihlas gerekir. O ihlasa ulaşmak için her hal ve durumda, amel ve işlemde, harekât ve sekenâtta, konuşma ve suskunlukta, uyku ve ibadette daima Allah'ı hatırlamak ve anmak hali gerekir ve bu durum işte Zikrullah'tır.

Zikrullah belirli vakitlerde belirli sayıda belirli kelimeleri tekrar etmek değil bilakis Zikrullah Allah'ı kesintisiz bir şuur, idrak ve anlayışla daima anmaktır. Böylelikle her saniyemizi Kadir Gecesi'ne dönüştürebiliriz.

Az-Zikru: Zikir

Allah'ı zikretmek Kur'ânda çeşitli anlamlarla zikredilmiştir:

Suretu-l Haşr da Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH'I UNUTAN VE BU YÜZDEN ALLAH'IN DA KENDILERINE KENDILERINI UNUTTURDUĞU KIMSELER GIBI OLMAYIN..."

(HAŞR, 19)

Ve Suretu- Âl-i Imrân da, Allahu Teâla buyurmaktadır ki:

"ONLAR, AYAKTA DURURKEN, OTURURKEN, YANLARI ÜZERINE YATARKEN (HER VAKİT) ALLAH'I ANARLAR..."

(ÂL-İ İMRÂN, 191)

Bu da Allah'ı her durumda… hiç unutmamak gerektiğine yöneliktir. Her hal ve durumda, her taat, ya da davranışta Allah'ı daima anmak ve dolayısıyla unutmamak. Zikir Kur'ân'da da zikredilmiştir. Kur'ân'ın kendisi **ZİKİR**'dir. Neden mi Zikir? Çünkü onda Allah'ın Kelamını ve hitabını söyler ve tekrar ederiz.

Eğer Kur'ân'ı Allah'ın sözü olarak tekrar eder ve okursak, Allah için

zikretmiş oluruz, çünkü O'nu, O'nun sözleri ile anmış oluruz. Kur'ân'ın dışında Kitaba ait hiç bir söz ve kelime yoktur. Çünkü bu söz Allah'ın sözüdür ve kimse ona ortak olamaz. Bu sözü zikrettiğimizde ise Zikrullah yapmış oluruz, yani nitekim Allahı anmış, zikretmiş oluruz.

Kur'ân'da bahsi geçen tüm kıssalar Zikir olarak nitelenmiştir.

Sadece Sâd Suresinden örnek verecek olursak, 48. Ayetinde Allahu Teâla şöyle buyurmaktadır:

"İSMAIL'I, ELYESA'YI, ZÜLKIFL'I DE AN. HEPSI DE IYILERDENDIR."

(SÂD, 48)

Sâd Suresinin bir sonraki ayetinde ise Allah (CC) şöyle buyurmaktadır:

"İŞTE BU, BIR HATIRLATMADIR."

(SÂD, 48)

Bu nedenle peygamberlerin (as) kıssalarını yahut Kitab'ta (Kur'an) geçen her hangi bir kıssayı zikrettiğimizde, zikir yapmış oluruz. Ve Kur'ânda daima şöyle buyurulmaktadır:

"KİTAPTA MERYEM'I DE OKUYUP AN...."

(MERYEM, 16)

Bu nedenle onun hikayesinin bir başka yerinde ise şöyle buyurmaktadır:

"KİTAP'TA İDRIS'I DE AN. ŞÜPHESIZ O, DOĞRU SÖZLÜ BIR KIMSE, BIR NEBÎ IDI. ONU ÜSTÜN BIR KONUMA GETIRDIK."

(MERYEM, 56-57)

Bu da Kur'ânda anılan tüm kıssaların hepsinin bizim için zikir olduğu anlamına gelir.

Kasas: "hikaye" ve kıssa ise çoğul anlamda "hikayeler" demektir.

Bu hikayeler bu nedenle baştan sonuna kadar birbirinin izini takip eder.

Bu nedenle bu baştan sona kadar izlerini takip ettiklerimiz için bir anmadır ve o halde bir zikirdir.

Bu nedenle Allah'ı andığımızda zikir yapmalıyız, Ona muhasip her ne varsa zikretmeliyiz. Bizlere Kur'ân ve Peygamber (sas)'in Sünneti ile bildirdiklerine itaat ile uymalıyız, zikredip unutmaktan sakınmalıyız.

Zikir kelimesi işte buradan, yanı anımsamaktan gelmektedir. Işte bu yüzden tüm kıssalara da zikir denilmiştir, dolayısı ile zikir olarak geçmektedir.

Ve bu da Zikir kelimesinin aslıdır.

Tedebbür yaptığımızda tezekkür yaparız ve değişik surelere yerleştirilen bir peygamber kıssasını, ya da Kur'ândan her hangi bir hikayeyi başından sonuna kadar takip etmemiz gerekir. O Subhanehu ve Teâla Sâd Suresinin 29. ayet-i kerimesinde, şöyle buyurmaktadır:

"BU, SANA INDIRDIĞIMIZ MÜBAREK BIR KİTAPTIR KI, INSANLAR ONUN ÂYETLERINI (TEDEBBÜR ETSINLER) DÜŞÜNSÜNLER VE TEMIZ AKIL SAHIPLERI IBRET ALSINLAR."

(SÂD, 29)

Ayette geçen tedebbür kelimesi meallerde düşünmek olarak çevirilse de doğru manası farklıdır. Tedebbürün anlamı: bağlantılı değerlendirmektir. Kur'an'ı Kerim bağlamında sureleri ve ayetleri müstakil değil de birbirleriyle bağlantılı bir bütün çerisinde değerlendirmektir.

Bu nedenle Yûsuf Suresinin dışında Kur'an hikayelerinin tümünü Kur'ân'ı bütünüyle veya ilgili surelerin ayetlerini okumadan sadece bir hikayeden anlayamazsın.

Tıpkı Mûsâ (as), İsâ (as), İbrahim (as), İsmail (as) vs... de olduğu gibi. Farklı surelerde ve çeşitli ayetlerde bunların bahsi geçmektedir. Tedebbür etmeksizin bu kıssaları anlaman mümkün olmayacaktır. Ve aynı şekilde Kur'ân'da geçen bu hikayelerin zikrini de anlayamayacaksın.

Allahu Teala bir ayette şöyle buyurmaktadır:

"ŞÜPHESIZ O ZIKR'I (KUR'AN'I) BIZ INDIRDIK BIZ! ONUN KORUYUCUSU DA ELBETTE BIZIZ.."

(HİCR, 9)

Bu ayette ifade edilen ZİKİR sadece Kur'ân anlamında değildir.

Bu yüzden Allah buyuruyor ki:

"YEDI GÖK, YER VE BUNLARDA BULUNAN HERKES O'NU TESBIH EDER. O'NU ÖVGÜ ILE TESBIH ETMEYEN HIÇBIR ŞEY YOKTUR. NE VAR KI SIZ, ONLARIN TESBIHINI ANLAMAZSINIZ...."

(ISRÂ, 44)

Demek ki, genel olarak herşey, her zerre Allah'a ibadet olarak vakıf (durumlarıyla), Allah'ı zikrederler (tesbih ederler).

Bir de insanlar için Allahu Teâla Vakıf Zikri vardır. O zikri peygamberler (as) ile göndermiştir. Onun vasıtası ile Allah'ın istediği gibi, Allah'a kulluk edilmesi için gönderilen ibadet çeşitleridir. Bunun adı ise **IBADET-I VAKFÎYYE'DIR - Allah'a değişmeden sabit durumlarla yapılan ibadetler.** Bu **HAS**'tır.

Nasıl ki namaz kılmak, Oruç tutmak, Hacca gitmek, belli bir düzende olmak zorunda ise, onun gibi O'nun indirdiğinin ya da peygamberin (sas) yaptığından daha fazlası ya da eksiği geçerli olmaz. Bu Zikr-i Vakfîyye'dir ve kıyamete kadar sabit, değişmez durum ibadetleridir.

Bir de **HASSİ-L HAVAS** vardır. Bu ise Kur'ân'ın tamamının ZİKİR

olduğudur. Zira Allah'ın hitabını tekrar etmemiz Zikirdir. Ve bu Kur'ân'da peygamberlerin (as) hikayesi yani zikri mevcuttur ve önceki birtakım toplumların zikireri vardır, burada "zikir" ifadesi anılmaları ve hatırlatılmaları anlamındadır. Allahu Teala'nın Kur'an'da anlattığı her bir hikaye aynı zamanda bir zikirdir.

Allah'ın Kur'ân-ı Kerîm'de hikaye/kıssa olarak bildirdikleri muhafaza altındadır. O bizlere gerçekte olmuş olanı bildirmiş ve herhangi bir değişime uğramaması için onları muhafaza etmiştir.

Kur'ân'da bahsedilen ve aynı zamanda Incil ve Tevrat'ta da geçmekte olan bir çok hikaye/kıssa vardır, fakat onlar farklıdır. Bu nedenle sen korunmuş muhafaza edilmiş olanı al, çünkü o **ZİKİRDİR** o ise **KUR'AN**'DADIR.

Bu hikayeler Allah tarafından bizler için, zikir olarak bildirilmiştir. Çünkü onlar vasıtası ile ibret alıp sevap kazanırız. Bunların hepsi Zikir olarak geçer.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

İki sufi terimi; zikri zahir ve zikri hafi

Zikrullah tefekkürdür, yoksa Allah Allah demek değil!

„Ayakta, otururken ve yanları üzerine yatarken zikrederler." ne demektir?

Akıl sahipleri kimlerdir?

Onlar Allah'ın sevdikleri kimselerdir ve Al-i İmran Suresinde şöyle anlatılmaktadır:

"GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA, GECE İLE GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELİP GİDİŞİNDE SELİM AKIL SAHİPLERİ İÇİN GERÇEKTEN AÇIK, İBRETLİ DELİLLER VARDIR."

(ÂL-İ İMRÂN, 190)

"ONLAR AYAKTA DURURKEN, OTURURKEN, YATARKEN HEP ALLAH'I ANARLAR; GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINI DÜŞÜNÜRLER: "RABBİMİZ! SEN BUNU BOŞ YERE YARATMADIN, SENİ TENZİH VE TAKDİS EDERİZ. BİZİ

CEHENNEM AZABINDAN KORU!"

(ÂL-İMRÂN, 191)

Bu iki ayetten açıkça anlaşılan odur ki ayette bahsedilen "akıl sahipleri" Kur'ân'da **tedebbür** yapanlar ve göklerin ve yerlerin yaratılışı hakkında ve gece ile gündüzün değişmesi hakkında **tefekkür** yapanlardır.

Kâinatta Allah'ın ayetlerini tefekkür edenler ve bunu da Kur'ân'da tedebbür yaparak gerçekleştirenler ubudiyetin (kulluğun) en yüce katına ulaşırlar ve zikredenler derecesine ulaşırlar. Allahu Teala'nın da buyurduğu gibi kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardan olurlar:

"ONLAR, İMAN ETMİŞ VE KALPLERİ ALLAH ZİKRİYLE YATIŞMIŞ OLANLARDIR. EVET, İYİ BİLİN Kİ, KALPLER ALLAH'IN ZİKRİ İLE YATIŞIR (MUTMAİN OLUR)."

(RA'D, 28)

O sakin kalpler Allah ile beraberdir. Niçin mi? Zira onlar Allahu Teala'yı her durumda; ayakta, otururken ve yanları üstüne yatarken Allah'ı asla unutmazlar. Onlar Kur'ân'ın tedebbürü ve yaratılış üzere tefekkürleri ile sürekli Allah ile bağlantıdadırlar.

Yoksa on bin, yüz bin veya bir milyon defa Allah ismini tekrar etmek değildir.

Zira şu ayet bu konuda güçlü bir delil:

"O KORKULU ZAMANDA NAMAZI KILDINIZ MI GEREK AYAKTA GEREK OTURURKEN VE GEREK YANLARINIZ ÜZERİNDE HEP ALLAH'I ZİKREDİN. KORKUDAN KURTULDUĞUNUZDA NAMAZI TAM ERKANI İLE KILIN. ÇÜNKÜ NAMAZ M'ÜMİNLERE BELİRLİ VAKİTLERDE YAZILI BİR FARZDIR."

(NİSA, 103)

Bu ayetten anlaşılan odur ki savaş ortamında olduğumuzda veya başımız darda ve korku anlarında korku ve savaş namazı kılarız kalplerimizi

sakinleştirmek için. Ama normal günlerimizde yukarıda tarif ettiğimiz gibi her halde ve durumda Allah'ı sürekli zikir halinde olmalıyız.

Kalplerimizi sürekli ZİKİR halinde mutmain edince 5 vakit namazlarımızı kılmaya durunca Allah ile buluşmaya hazır hale getirmiş oluruz.

Nisa Suresi 103. ayetten de anladığımıza göre:

- **Korku anında namaz kılmak**
- **Tefekkür ile zikretmek. ve**
- **Günde 5 defa kılınması** farz olan namazlar ve aralarındaki farklar açıkça belirtilmektedir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Daraba / dövmek-vurmak

İslam'da kadın ve çocuk dövme hakkındaki iddialara yönelik izahat

10 yaşına gelen çocukların namazı ihmal ettiklerinde dövülerek cezalandırılabileceklerine dair konu.

Bu konu Rasulullah'ın (sas) şu sahih hadisinden yanlış anlaşılmıştır: **RİYÂDU'S-SALİHİN NO. 301.**

Rasulullah (sas) buyurdular ki:

"YEDİ YAŞINA GELDİ Mİ ÇOCUĞA NAMAZI EMREDİN,
ON YAŞINA GELDİ Mİ KILMADIĞI TAKDİRDE DÖVÜN,
YATAKLARINI BİRBİRİNDEN AYIRIN."

Bu hadis, sahih hasen hadis olarak **Ebu Dâvud'dan ve Tirmizi'den** rivayet edilmiştir.

"BAŞ KALDIRMASINDAN ENDİŞE ETTİĞİNİZ KADINLARA ÖĞÜT VERİN, ONLARI YATAKLARDA YALNIZ BIRAKIN VE (BUNLARLA YOLA GELMEZLERSE) DÖVÜN. EĞER SİZE İTAAT EDERLERSE ARTIK ONLARIN ALEYHİNE BAŞKA BİR YOL ARAMAYIN; ÇÜNKÜ ALLAH YÜCEDİR, BÜYÜKTÜR."

(NİSA, 34)

BİRİNCİSİ:
On yaşına geldiğinde çocukları namazı ihmal ettiklerinde cezalandırmak için dövmeye yönelik:

Bu konu benim danışmanlığını yapıp fark ettiğim ve hatalı anlayışı düzelttiğim Viyana'da bir hakimin master tezi idi.

Böylece Avusturya'daki bu Viyanalı hâkimi konuyu doğru anlamaya yönlendirmiş oldum.

Dayak (dövmek) İslam ilkeleri, şeriatı, fıkhı, ruhu ile ve İslam'ın merhameti ile bağdaşmamaktadır.

Peygamberimizin birçok hadîs-i şerifinin gösterdiği yol ile de çelişmektedir.

Örneğin:

Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"KÜÇÜKLERİMİZE MERHAMET ETMEYEN VE BÜYÜKLERİMİZE SAYGI GÖSTERMEYEN BİZDEN DEĞİLDİR."

(Hadis Ebu Dâvud'dan ve Tirmizi'den rivayetle sahihtir). Tirmizi demiştir ki: "Hadis hasen sahihtir."

Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"YER İÇİNDEKİLERE MERHAMET EDİN Kİ, GÖKTEKİLER DE SİZE MERHAMET ETSİN."

Yine şöyle buyurmuştur:

"MERHAMET ETMEYENE, MERHAMET EDİLMEZ."

Yine şöyle buyurur Rasulullah (sas):

"BİR KADIN BİR KEDİYİ HAPSETTİ NE YİYECEK NE İÇECEK VERDİ VE DIŞARIDA BIRAKMADI GİDİP KENDİNE YİYECEK ARAYABİLMESİ İÇİN VE BUNDAN DOLAYI ATEŞE (CEHENNEME) ATILDI. BİR ADAM İSE ÇOK SUSAMIŞ BİR KÖPEK İÇİN KUYUYA İNİP AYAKKABISINA SU DOLDURUP ONA AYAKKABISINDAN SU İÇİRDİĞİ İÇİN CENNETE GİRDİ."

Eğer İslam'da bir hayvana olan merhamet bile bu kadar önemliyse, bütün yaratılanların halifesi olan insanda nasıl olur?!!

Rasulullah (sas) yine şöyle buyurmuştur:

"ÜÇ DURUMDA KULDAN KALEM KALDIRILMIŞTIR
(YANİ AMELLERİ YAZILMAZ): UYANINCAYA KADAR
UYUYANDAN, BÜYÜYÜP ERİŞİNCEYE KADAR
ÇOCUKTAN, AKILLANINCAYA KADAR DELİDEN."

(İMÂM AHMED'İN MÜSNED'İNDEN RİVAYET)

Veya Rasulullah'ın (sas) buyurduğu gibi:

Bu üçü hangi ameli işlemiş olurlarsa olsunlar, dünya ve ahirette sorgulanmazlar.

Yani ne dünyadan ne de ahirette Allah tarafından sorgulanmazlar.

Nasıl olur da Allahu Teala'nın bile kendisini hesaba çekmeyeceği bir durum için onu döver ve cezalandırırız?

Yani **(Daraba - ضَرَبَ - dövdü/vurdu, الضرب dövmek/vurmak)** fiilini Arapça diline göre anlamak ve izah etmek gerekir ki bu hadisin manası anlayabilelim:

"On yaşına geldiklerinde onları dövün ve yataklarını ayırın."

Burada (darab ضرب - dövme) Arap sözlüğüne göre ve Kur'ân ve hadiste ne anlama gelir?

Cevap:

ضَرَبَ: darabe (vurdu)

يَضرِبُ: yadribu(vuruyor)

ضَرباً: darben(vurmak)

Arapça olarak **darb** kelimesi işte buradaki çekimi yapılan **darabe** fiilinden gelir. Vurmak, dövmek anlamı olduğu gibi, az sonra aşağıdaki ayetlerde göreceğiniz başka anlamları da bulunmaktadır. Bunlar yüksek Arapça'da doğru olan ve Arapça sözlükte bulunan Kur'ân ve hadis lisanıdır.

Bazı örnekler:

Burada kastedilen mana lügat, Kur'ân ve ve şer'i olarak "الضرب" yani darb kelimesinde aslında kastedilen manalar.

(Daraba) lehu tarikahu - Onun yolunu (darp etti) vurdu. Türkçe yaklaşık karşılığı: „Ona yol belirledi." veya Almanca'da denildiği gibi: „O yeni bir yol(a) darp etti (koyuldu)."
Veya: Göstermek ve yönlendirmek.
Denir ki: "O onu (darp etti) kıbleye yönlendirdi."
Veya: bir şeye olan alışkanlık.
Denir ki: "Ben onu namaza alıştırdım (daraba ettim)."
Ya da: karıştırmak.
Denir ki: "Ben meyveleri (veya yumurtaları) mikser ile daraba ettim (karıştırdım)."
Veya: eritmek.
Denir ki: "Ben şekeri suyun içine katıp mikser ile daraba ettim (erittim)."
Veya: işaretlemek ve yönlendirmek.
Şöyle denir: "Ben onlara yollarını işaretlerle belirledim."
Ve şöyle denir: "Hükümet yeni para birimi olarak Yeni Türk Lirası'nı (daraba etti/vurdu) belirledi."
Verdiğimiz bütün örnekler (Daraba - ضَرَبَ) fiili ile dilsel olarak alakalı olan sözcüklerin bir kısmı.

Arapça dilinde bazı örnekler verdikten sonra Kur'ân-ı Kerîm'den de bazı örnekler verelim:

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır: (ضربالله مثلا ..)

"ALLAH ÖRNEK GÖSTERDİ.."
(TAHRİM,10)

(Darabe meselen: **örnek vurdu yani örnek gösterdi** demektir.)

"BİZ BU MİSALLERİ İNSANLARA BELKİ TEFEKKÜR EDERLER DİYE VURUYORUZ (VERİYORUZ)."

(HAŞR, 21)

"ONLARA, DÜNYA HAYATININ ÖRNEĞİNİ VUR (VER)."

(KEHF, 45)

"ONLARA ÖRNEK VUR (VER)."

(KEHF, 32)

Bu örneklerden de anlaşıldığı gibi **dövmek/vurmak** cümlesine göre değişik anlamlar taşımaktadır ve hatta bu örnekler dışında daha farklı manalara gelmektedir.

"YEDİ YAŞINA GELDİ Mİ ÇOCUĞA NAMAZI EMREDİN,
ON YAŞINA GELDİ Mİ KILMADIĞI TAKDİRDE DÖVÜN,
YATAKLARINI BİRBİRİNDEN AYIRIN."

Yukarıdaki hadiste geçen daraba yani dövün/vurun sözcüğü demek ki farklı anlamlara gelmektedir. Yani onları dövme kelimesi çocukları 10 yaşından itibaren eğitmek anlamındadır. Bu yaşa geldikten sonra Allah'ın onlara verdiği yetenekleri meydana çıkartarak, yetenekleri harekete geçirerek, beyinlerinde hayatlarının kalan kısmı için önemli olayları kaydedecekleri eğitimi ve öğretimi sağlamak.

Bu yaş, onların meyillerini ve Allah vergisi olarak onlarda bulunan yetenekleri ortaya çıkartmak için bir yaş ayrımının başlangıcıdır. Rablerinden onlara kendilerini ona yöneltmeleri ve geliştirmeleri için verilmiştir.

Bu, batıda öğrencilerin eğitiminde izlenen bir yoldur, ben buna kendim şahit oldum.

10 yaşına gelen bir öğrencinin iki saat boyunca "Werk Raum/Work Room" yani çalışma atölyesinde bırakıldığını görürsün ve orada tüm

yetenek ve el sanatı araçları, onların gelişmesi, gözetimi, yeteneklerinin ortaya çıkması, gelişmesi ve doğrudan ona yönelmeleri için eğitim açısından ve ilmi açıdan ehil öğretmenler vardır.

'Daraba' için 'göstermek' manasını kullandığımızda şöyle olur; çocukların 10 yaşında yataklarını ayırırız ve onları hayatın yeni safhalarındaki yollarını belletiriz yani 'gösteririz'. Mesela birbirlerine imâm olmayı öğretiriz, kendi işlerini tek başlarına görebilecekleri eğitimi veririz anlamlarında. Onlara yol açmak yeni bir yola koyulmak (yola vurma) anlamlarında.

İKİNCİSİ:

Allahu Teala'nın Nisa Suresi 34. ayetteki Müslümanlar ve gayrimüslimler tarafından yanlış anlaşılan "**واضربوهن**" ve **daraba bihi** sözünde kadını dövmek:

"(EVLİLİK YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ REDDEDEREK)
BAŞKALDIRDIKLARINI GÖRDÜĞÜNÜZ KADINLARA
ÖĞÜT VERİN, ONLARI YATAKLARINDA YALNIZ BIRAKIN
VE ONLARI DÖVÜN. EĞER İTAAT EDERLERSE ARTIK
ONLARIN ALEYHİNE BAŞKA BİR YOL ARAMAYIN.
ŞÜPHESİZ ALLAH ÇOK YÜCEDİR, ÇOK BÜYÜKTÜR."

(NİSA, 34)

BUNUNLA İLGİLİ ŞUNLARI SÖYLERİZ:

Bu onları ikaz ettikten sonra yataklarınızı da ayırdıktan sonra son çare olarak "dövünüz" kelimesi ile alakalıdır.

Allah "onları dövünüz/vurunuz" buyuruyor: "**واضربوهن**"

Allah'ın bir erkeğe hayat ortağını (karısını) dövmesini emretmesi düşünülemez.

Çünkü İslam dini, ulvi, medeni ve yüce bir dindir. Bir kediye eziyet edilmesine izin vermeyen bir dindir. Anneye, kız kardeşe, kadın eşe ve kız evlada eziyet etmeye, onu dövmeye ve ona hakaret etmeye izin vermesi

mümkün değildir.

Rasulullah (sas) vefatından önce son sözlerinde bile kadınlara iyi davranılması yönünde öğüt vermiştir.

Nisa Suresinin 34. ayetini nasıl anlamalıyız?

"EVLİLİK YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ REDDEDEREK)
BAŞKALDIRDIKLARINI GÖRDÜĞÜNÜZ KADINLARA
ÖĞÜT VERİN, ONLARI YATAKLARINDA YALNIZ BIRAKIN
VE ONLARI DÖVÜN. EĞER İTAAT EDERLERSE ARTIK
ONLARIN ALEYHİNE BAŞKA BİR YOL ARAMAYIN.
ŞÜPHESİZ ALLAH ÇOK YÜCEDİR, ÇOK BÜYÜKTÜR."

(NİSA, 34)

Ayette geçen **اَضرِبُوا (Adribû)** ise **darabe** nin imperativ yani emir halidir. Vurunuz/dövünüz şeklinde tercüme edilse de asıl anlamı aşağıda açıklandığı gibidir.

Buradaki "**واضربوهن**", el ile ya da âsâ yani sopa ile vurma, dövme anlamındaki fiilsel anlam değildir. Çünkü buradaki "**ضرب**" / DÖVMEK kelimesi, ilişkilerin askıya alınması anlamındadır. Yani her birisi ayrı odalarda olmak üzere veya kadının mahremi olan bir ailede kalması ve eğer kimsesi yoksa erkeğin evden gitmesi gerekir ya da odayı terk etmesi gerekir ta ki kadın kendine gelip tekrar eşine itaat edene kadar o zaman zarfında erkek kadına karşı herhangi bir hata yapmamalıdır.

Bu ayette **DARABA** kelimesi dövmek anlamında değil, **AYRILIK, DİKKATSİZLİK ve UMURSAMAZLIKTIR**. Yani bir müddet ayrılın, dikkatsizlik gösterin veya ihmal ettiğinizi belli edin belki bu beklenmedik haller kadını kendisine getirir.

Bu durum kadın eşine itaat etmediği takdirde geçerlidir. Ama eğer eşler arasında anlaşma mümkün değilse ve eğer zarar verecekse, Allahu Teala aynı surenin sonraki ayetinde yani 35. ayette şöyle buyurur:

"EĞER KARI-KOCANIN ARALARININ AÇILMASINDAN KORKARSANIZ, ERKEĞİN AİLESİNDEN BİR HAKEM VE KADININ AILESİNDEN BİR HAKEM GÖNDERİN. BUNLAR BARIŞTIRMAK İSTERLERSE ALLAH ARALARINI BULUR; ŞÜPHESİZ ALLAH HER ŞEYİ BİLEN, HER ŞEYDEN HABERDAR OLANDIR."

(NİSA, 35)

Bunun sonrasında ise eğer bütün denemelere ve imkânların zorlanmasına rağmen bir düzelme olmadıysa son çözüm ikisinin de birbirine saygılı olmak üzere sakin bir şekilde boşanmalarıdır.

"DÖNÜŞ YAPILABİLECEK) BOŞAMA İKİ DEFADIR. SONRASI, YA İYİLİKLE GEÇİNMEK, YA DA GÜZELLİKLE BIRAKMAKTIR. (EVLİLİKTE) TARAFLARIN ALLAH'IN BELİRLEDİĞİ ÖLÇÜLERİ KORUYAMAMA ENDİŞELERİ DIŞINDA KADINLARA VERDİKLERİNİZDEN (BOŞANMA ESNASINDA) BİR ŞEYİ GERİ ALMANIZ, SİZİN İÇİN HELÂL OLMAZ. EĞER ONLAR ALLAH'IN BELİRLEDİĞİ ÖLÇÜLERİ GÖZETMEYECEKLER DİYE ENDİŞE EDERSENİZ, O ZAMAN KADININ (BOŞANMAK İÇİN) BEDEL VERMESİNDE İKİSİNE DE GÜNAH YOKTUR. BUNLAR ALLAH'IN KOYDUĞU SINIRLARDIR. SAKIN BUNLARI AŞMAYIN. ALLAH'IN KOYDUĞU SINIRLARI KİM AŞARSA, ONLAR ZALİMLERİN TA KENDİLERİDİR."

(BAKARA, 229)

Anlaşılan o ki durumun düzelmesi yönünde her şey yapılmalıdır ve her çare denendikten sonra evliliğin yürüyemeyeceği bariz bir şekilde belirdiyse o durumda ihsan ile hayırla o evliliği sonlandırmaktır.

Nisa Suresinin 34. ayetinde dövme kelimesi yukarıda bahsi geçen çocuk dövme konusunda olduğu gibi tamamen farklı bir anlam taşımaktadır. Bu kelimenin çokça anlamı vardır yerine ve hitabına göredir ve burada da başka bir anlamı vardır. Aslında herkesin anladığı gibi dövmek anlamında asla değildir. Lügati, gramer ve Kur'ân dil kuralları olarak işaret eden gerçek ise şu şekildedir:

"**ضرب الدهر بين القوم**" Daraba ad-dahru bayna'l-kavm. **"Halk**

(insanlar) arasında zamanı böldü." Anlamı ise: **"İnsanların arasını açtı."**

Ya da: "İnsanları birbirinden **„uzaklaştırdı."**

"**ضرب عليه الحصار**" Daraba alayhi'l-hisar. **"Ablukaya alındı."** Anlamı: "O, alanından uzaklaştırıldı veya kuşatıldı."

"**ضرب عنقه**" Daraba 'unukahu' "Boynu **vuruldu**" yani, „boynu vücudundan ayrıldı."

Öyleyse **darb** uzaklaşma, ayrılma ve görmezden gelmeyi ifade ediyor.

Kur'ân'da darb'ın bununla aynı anlama yani uzaklaştırma ve ayırma anlamına gelen çok ayetler vardır.

"MÛSÂ'YA, "KULLARIMI GECELEYİN YÜRÜTÜP ÇIKAR. YAKALANMAKTAN KORKMAKSIZIN, ENDİŞE ETMEKSİZİN ONLARA DENİZDE KURU BİR YOL VUR, AÇ" DİYE VAHYETTİK."

(TAHA, 77)

Yani onlar için sular arasından bir yol ayır.

"BUNUN ÜZERİNE MÛSÂ'YA, "ÂSÂN İLE DENİZE VUR" DİYE VAHYETTİK. DENİZ DERHAL YARILDI. HER PARÇASI KOCA BİR DAĞ GİBİYDİ."

(ŞUARA, 63)

Yani, suyu ikiye ayır.

"(SADAKALAR) KENDİLERİNİ ALLAH YOLUNA ADAYAN, YER İÇİNDE DOLAŞMAYA GÜÇ YETİREMEYEN FAKİRLER İÇİNDİR. İFFETLERİNDEN DOLAYI (DİLENMEDİKLERİ İÇİN), BİLMEYEN ONLARI ZENGİN SANIR. SEN ONLARI YÜZLERİNDEN TANIRSIN. İNSANLARDAN ARSIZCA (BİR ŞEY) İSTEMEZLER. SİZ HAYIR OLARAK NE VERİRSENİZ, ŞÜPHESİZ ALLAH ONU BİLİR."

(BAKARA, 273)

Yani ayrılma, Allah'ın geniş Arz'ına yolculuk ve hicret etme.

"BİR KISMINIZIN ALLAH'IN LÜTFUNDAN RIZIK ARAMAK ÜZERE YER İÇİNDE VURACAĞINI/DOLAŞACAĞINI BİLMEKTEDİR."

(MÜZZEMMİL, 20)

Yani rızık talebi için yolculuk yapacaklarını ve evlerinden uzaklaşacaklarını.

"DERKEN ARALARINA KAPISI OLAN BİR SUR VURULUR ÇEKİLİR. BUNUN İÇ TARAFINDA RAHMET, ONLAR (MÜNAFIKLAR) TARAFINDAKI DIŞ CİHETİNDE İSE AZAP VARDIR."

(HADİD, 13)

Yani aralarını bir sur ayırdı.

Mesellerde (Arapça atasözlerinde ve deyimlerde) denir ki:
"ضرب به عُرض الحائط" "Birini veya bir şeyi **"daraba etti"** kenara attı."yani"onu ihmal etti ve ondan uzaklaştı."

Nisa Suresi 34'te kastedilen mana ise bu son örnekte görülen manadır.

Ayet, önce öğüt vermeye sonra yatağı ayırmaya, sonra da yatağı terk etmeye teşvik etmektedir. Yani eşleri tek yatakta bir araya getirmemeye. Eğer bu fayda vermezse de buradaki **darb** kelimesi ilişkileri soğutma, uzaklaşma ve görmezden gelme anlamındadır. Bu Müslümanlardan akıllı olanların gerektiğinde uygulayacağı bir durumdur.

Kadın ve erkek eşin silahı, kendilerini ve aileyi güçlendirmede, İslâmî ve insânî toplum yapısının sağlam temeli olan aile oluşumunu tehdit eden bazı zararlı adetlerden kurtulmada beraber olmaktır.

Burada bir soru belirir. Eğer şöyle demek istiyorsak Arapça'da nasıl demeliyiz?; „O onu eliyle ya da âsâsı ile dövdü (ona vurdu) ya da sana

herhangi bir şekilde zarar verdi."

BUNUN CEVABI İSE ŞÖYLEDİR:

Bu yerine göre, duruma göre ve olaylara göre değişir.

ÖRNEKLER:

> "MÛSÂ, HALKIN HABERSİZ OLDUĞU BİR SIRADA ŞEHRE GİRDİ. ORADA BİRİ KENDİ TARAFINDAN, DİĞERİ DÜŞMANI TARAFINDAN; KAVGA EDEN İKİ ADAM GÖRDÜ. KENDİ TARAFINDAN OLAN, DÜŞMANINA KARŞI ONDAN YARDIM İSTEDİ. MÛSÂ DA ONA BİR YUMRUK İNDİRİP ONU ÖLDÜRDÜ. MÛSÂ, "BU ŞEYTANIN İŞİDİR. O, GERÇEKTEN APAÇIK BİR SAPTIRICI DÜŞMANDIR" DEDİ."
>
> (KASAS, 15)

Şöyle denir:

وكَزه بالرُّمْح Vakazahu bi'r-rumh.
Yani onu ok ile vurdu (yani burada daraba - **ضَرَبَ** vurmak yazmamaktadır).

Ve şöyle denir: „O onu bıçakladı yani bıçak ile bıçakladı ya da kesti veya Arapça'da yumrukladı demek istenirse **Vakazahu** kelimesi kullanılır **Daraba** değil.

Şöyle denir:

سَكَعَ الوَلَدَ: **Sak'a al-Walad**. Yani çocuğun kafasına vurdu.

Darabahu 'ala ra'sihi

ضَرَبَهُ على رَأْسِهِ.

Şöyle denir: **Rakalahu ركله** Yani; „O ayağı ile vurdu."

Şöyle denir: **Latamahi** Yani; „O yüzüne vurdu."

Nihayet birçok Müslümanın yanlış anladığı kadın ve çocuk dövme ile alakalı konuyu hem dilsel olarak hem de İslâmî olarak izah etmiş olduk. Bu konu bir akide (itikad) konusu, tefsir konusu ve fıkıh konusudur.

Akide açısından:

İSLAM barış demektir. Durum böyleyken nasıl olur da İslam dininin birinci kaynağı olan Kur'ân-ı Kerîm "kadını dövün" diye bir emir verir?! Bu kabul edilebilir bir hal değildir.

Bütün surelerin başlığı olan **Bismillahi'r-Rahmani'r-Rahīm**. cümlesinde Allah ismi yanı sıra Allah'ın iki ismi daha bulunmaktadır. O bütün mahlukatına karşı Rahman'dır hem Müslümanlara hem kafirlere karşı. Ahirette ise müminlere karşı Rahim'dir. Kendisini her surenin başında merhamet sıfatını söyler ve söyletir ve sonra kadınları dövün der, öyle mi? Bu hiç mümkün mü? Elbette gayri mümkün.

Tefsir açısından:

"EVLİLİK YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ REDDEDEREK
BAŞKALDIRDIKLARINI GÖRDÜĞÜNÜZ KADINLARA
ÖĞÜT VERİN, ONLARI YATAKLARINDA YALNIZ BIRAKIN
VE ONLARI DÖVÜN. EĞER İTAAT EDERLERSE ARTIK
ONLARIN ALEYHİNE BAŞKA BİR YOL ARAMAYIN.
ŞÜPHESİZ ALLAH ÇOK YÜCEDİR, ÇOK BÜYÜKTÜR.
EĞER KARI-KOCANIN ARALARININ AÇILMASINDAN
KORKARSANIZ, ERKEĞİN AİLESİNDEN BİR HAKEM
VE KADININ AİLESİNDEN BİR HAKEM GÖNDERİN.
BUNLAR BARIŞTIRMAK İSTERLERSE ALLAH ARALARINI
BULUR; ŞÜPHESİZ ALLAH HER ŞEYİ BİLEN, HER ŞEYDEN
HABERDAR OLANDIR."

(NİSA, 34,35)

"KAYNAŞMANIZ İÇİN SİZE KENDİ (CİNSİ)NİZDEN EŞLER YARATIP ARANIZDA SEVGİ VE MERHAMET PEYDÂ ETMESİ DE O'NUN (VARLIĞININ) DELİLLERİNDENDİR. DOĞRUSU BUNDA, İYİ DÜŞÜNEN BİR KAVİM İÇİN İBRETLER VARDIR."

(RUM, 21)

O halde iyi düşünen bir kavim olalım ve bu ayetleri tedabbür yaparak (birbiriyle) alakalı olarak değerlendirelim. Rum 21. ayeti vahyeden Allah Nisa 34'ü de vahyetmiştir. Ayetin birinde SEVGİ, MUTLULUK, BARIŞ, MERHAMET derken başka bir ayette 'erkekler kadınlarını boşayacaklarsa ihsan (iyilik) ile boşasınlar' derken Nisa Suresi 34'te 'kadınları dövün' desin. Bu tezat kabul edilebilir mi? Hâşâ, Kur'ân'da asla çelişki olmaz. Sorun Kur'ân'da değil anlayışlardadır.

Bu yanlış anlayıştan dolayı bazı Müslüman erkekler karılarını dövüyorlar ve bazı kafirler ve ateistler de bu ayeti öne tutarak Kur'ân'a İslam'a ve Müslümanlara karşı yanlış argümanlar öne sürüyorlar.

Bu nedenle Kur'ân-ı Kerîm'i gerektiği gibi anlamak çok önemlidir. Kelâmullah Murâdullah'a göre anlaşılmalıdır.

Fıkıh açısından:

Akide ve tefsir anlayışlarının doğal bir sonucu bizi şöyle bir fetva vermeye zorlamaktadır: **"İslam'da kadını dövmek haramdır."**

Bizim bu tür yazılarımıza "Yeni İlim" dememizin nedeni âlimlik iddia etmekten kaynaklanmaz, bilakis Kur'ân-ı Kerîm ayetlerini tedebbürle okuyunca Allah'ın bize verdiği anlayışın toplamıyla, paylaşımıyla alakalı bir durum. Zira bu bahsettiğimiz anlamı ifade eden açıklamalar ne sünni kaynaklarında ne de şii kaynaklarında mevcuttur. Tarihten günümüze daraba sözüyle o durumdaki bir kadının dövülmesi anlaşılagelmiştir ve maalesef bu görüşte bütün ulemâ ittifak etmiştir.

Hayır, bu ayette geçen daraba sözcüğü ayet içeriği bakımından kesinlikle

dövmek/vurmak anlamına gelmemektedir. Belirli bir zaman için ayrılmak, kasıtlı bir şekilde umursamazlık göstermek ve hatasından dönmeye teşvik amaçlı dikkat celbetmek için kadını ihmal etmek (gibi görünmek). Hiç olmuyorsa kadını iyilikle boşamak ama asla dövmemek.

Ulemânın en iyileri ve kadın savunucu ve koruyucuları anlam olarak; kadınlar ciddi manada dövülmezler sadece nefislerinin onurlarını kırmak için misvakla sembolik anlamda dövmektir. Yani ey kadın! Normalinde hayvanlara vurulur, şimdi sana bu misvakla vuruyorum çünkü 'seni hayvanlıktan tekrar insanlığa davet ediyorum' anlamında misvakla hafifçe vurulur demektedir. Âlimlerden diğerleri ise ayetin gereği olarak dövülebilirler ancak sopayla filan değil ve kemiklerini kıracak şekilde bedenlerine zarar verecek şekilde değil, demektedirler.

Bir başkaları ise yüzleri hariç bedenlerinin her yerine vurulabilir, demişlerdir.

Hayır, hayır, asla. Rasulullah (sas)'ın hayatında eşlerinden hiçbirisini bir defa dahi dövdüğü görülmemiştir. Yanlış anlama sonucu veya âlimlere tabi olmalarından dolayı karılarını döven adamları Allah bağışlasın.

Dövmek İslam'a yakışmaz, bilakis barış, merhamet ve sevgi yakışır.

Allah hepimizi hidayet üzere eylesin.

Ve's-salâtu ve's-salâmu alâ Seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve ashâbihi ecmaîn.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Sure El-Mesed

El-Mesed Suresini bir hatırlatalım. Özellikle Türklerde Tebbet Suresi olarak geçer.

Biz diyoruz ki: bu sure umumun bildiği gibi hususi Ebu Leheb hakkında inmiş bir sure değil. Nasıl olabilirdi ki, Allahu Teala, bir şahsı hemde özel olarak habibinin (sas) amcasını tehdit için bir sure indirsin? Bu Allah'ın azametine hiç uyarmı. Tabii ki Ebu Leheb'in de yapmış olduğu fitne nisbetinde bu sureden hissesi vardır. Ama tümüyle ona ait değildi. Aslında indiği günden kıyamete kadar veya insanoğlunun başlangıcından sonuna kadar bu sıfatları taşıyan herkesi muhatap almaktadır. Bu sure şahış eksenli değil sıfat eksenlidir. Bütün fitnecilerin, bütün fitne ateşi yakanların muhatap olduğu bir suredir. Hepsini kapsamaktadır. Bu İlahî ve Rabbanî mesaj ve hitap ne kadar ehl-i fitne (fitneci) varsa bütünüyle hepsini tehdit etmektedir.

El-Mesed Suresi

Tebbet (**تَبَّت**), tebbe (**تَبَّ**) fiilinden türeme bir sözcüktür ve ayetin sonunda zaten ve tebb (**وَ تَبّ**) olarak geçmektedir.

"EUZUBİLLAHİMİNEŞŞEYTANİRRACİM
BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
TEBBET YEDÂ EBÎ LEHEBİ'V-VE TEBB. MÂ ÂĞNA ANHU
MÂLUHÛ VE MÂ KESEB. SEYASLÂ NÂRAN ZÂTE LEHEB.
VE'MRA'ATUH HAMMÂLATA'L-HATAB. FÎ CİYDİHÂ
HABLU'M-Mİ'M MESED."

(TEBBET, 1-5)

Surenin ortalarında **"yedâ"** sözcüğü geçmektedir. Yani ateşin babasının iki eli anlamında. "Tebbet yedâ", "yedâ" elleri, ateşin babasının elleri.

Allahu Teala burada niçin ayakları demiyor da elleri diyor? Zira Allahu Teala her zaman sonucu söyler. Bir cümlede seçtiği kelimeler, sonuca, metoda ve sebebe yöneliktir. Ayaklar gitmenin metodudur. Bütün bedenin, vücudun hareketinin metodudur. Ama eller ayaklarla da gitsen, sonuçta yapacağın işleri ellerinle yaparsın. Zira her şey ellere bağlıdır. İnsan yapacağı her şeyi eliyle yapar. Bu nedenle hani derler ya "tamamıyla şu zâtın elinin altında/ şu şehir bu zâtın elinin altında", yani "orada istediği gibi, istediği şeyi, istediği zaman, istediği yerde yapabilir" anlamında elinin altında metaforu, mecazı kullanılır.

Fitne yapanların durumu nedir?

Örneğin bir kalemi, bir lastiğe bağlarsan ve bir taraftan öbür tarafa doğru vurmaya çalışırsan, öbür tarafa gider gitmesine. Ama belirli bir noktaya ulaşınca kalem lastiğin geri çekme gücüyle tekrar gerisingeri döner. Hareket ettiği başlangıç noktasına çarpar ve vurur. İşte bu "tebbe al-kalem ve tebb" anlamında, yani "kalemi attım gitti sonra geri geldi."

Tebbe al-kalem ve tebb" ne demek?

Ulemânın dediği gibi kaybetmek anlamında değil. Kaybetmek olarak izah edemeyiz bunu. Gerçek anlamı fitnecinin ellerinin fitneyi bir yerden diğer bir tarafa hareket ettirmesi ve oradan yaylanarak geri gelip kendisine çarpması anlamını vermemiz icap eder. Tıpkı yukarıda verdiğimiz kalem ve lastik örneğinde olduğu gibi. Oradaki o kalem "tebbet ve tebb" oluyor. Yani kalem gerisingeri dönüyor ve eller eylemin metodudur. Ayaklar ise ellerin yardımcısıdır. Fiiller, eylemler, ameller ellere atfedilir. Ayaklara değil. Zira bundan ötürüdür ki Allahu Teala iyilik yapan mü'minler hakkında, **onların kıyamette nurlarının ellerinin altından ve sağlarından akacağını, parlayacağını** ifade etmektedir. Onların o mü'mince amellerinin ellerinin altından, sağlarından parlayacağını,

şavkıyacağını, tecelli edeceğini ifade etmektedir. Mü'minleri nurlarından tanırsın ve ellerinin altından ve sağlarından nur parlar.

Cin olsun, insan olsun, şeytan olsun fark etmez. Fitne de ateş de eller ile tutuşturulur ve sonra da o şahsa geri döner. Ellerinin yaptığını, tekrar kendisine dönmüş bulur.

"Tebbet"in ne anlama geldiğini şimdi anladık. Bundan "tebâb" sözcüğünün Kur'ân-ı Kerîm'de ne anlama geldiğini anlamış olduk. Firavun konusunda Allahu Teala **"tebâb"** buyurmaktadır. Ayriyeten "tatbîb" sözcüğü de "tebbet"den türemedir. Hûd Suresi 101.'de geçtiği gibi. "Tebbet" ve "Abu" kelimelerinden türemiştir. "Ab" sözcüğü ise baba anlamındadır. Baba sözcüğü "ab" veya "rab", ikisi de babayı ifade eder. Tecvid ilminde bu bilinen bir şeydir. Buna Kur'ân-ı Kerîm'in lisan ilminde, lügat ilminde inkilap harfi, harf-i inkilap denir. Yani bir harfin döndürülüşü, inkilabı.

Nasıl mı? Sen acıkacaktın. Açlıktan tükenecektin. Nimetullah'tan dolayı yedirildin ve doydun. Zira Rab sana nimet verdi. Örneğin insanın cinsel ihtiyaçları vardır. Allahu Teala bu nedenle erkeğe kendisinden kadınını yaratmıştır. Evlenip ihtiyaçlarını gideresin diye. O seni hacet durumundan tatmin durumuna dönüştürür, çevirir nimetiyle, fadlı keremiyle. Böylece senin baban da senin ihtiyaçlarını karşılayan zâttır. Senin eğitimini, gelişmeni, öğrenimini, ihtiyaç olacak nasihatlerini, gıdalarını, üst-baş teminatını, desteği, her şeyi babandan alırsın. Bütün hacetlerini giderir. Seni muhtaç olmaktan, tatmin olmuş bir duruma dönüştürür. Seni hacetten, hacetin karşılanma haline dönüştürür. Bu nedenle Arapça'da bu harfe tecvid ilminde, ya da Kur'ân lügati ve lisanı ilminde inkilap harfi denilmiştir. Zira bir halden diğer bir hale getirdiği, dönüştürdüğü için. Sen böyle idin, böyle oldun. Bu harfin anlamı hacet durumundan tatmin durumuna dönüşmeyi anlatır.

Arapça 'da bâb, kapı demektir. Sen yolda kalakalmışken bir evin kapısı açılır. O bâb'dan içeri girersin ve birdenbire halin değişir. Durumun değişir. Sükûnet bulursun. O evde ihtiyaçlarını karşılarsın. İşte buradaki bâ harfi, "tabba" inkılap harfidir. "Tabba"daki bâ harfi çevirme, değiştirme, dönüştürme anlamındadır. Hûd Suresi 101.ayette ise "tatbîb" olarak

geçmektedir. Ğâfir Suresinde "tabâb" ve Mesed Suresinde "tabba" geçmektedir. Bunların hepsi aynı kökten gelir ve o kök "tabba"dır. "Tabâb"-"tatbîb"-"tabba".

Tıpkı şerâba-şerâb-teşrîb denildiğ gibi. Bu kelime ne anlama gelir? Bütün ulemâ bu konuda tefsirlerinde, bu "tabbat" kelimesini "kaybetti" anlamında, yani "lanete uğrayarak kaybetti" anlamında yorumlamışlardır. Ama Allahu Teala bize burada, manayı vermektedir.

Sonuca gelelim:

Bu manayı anlayabilmek için, ki bu şekilde Arap lügatini bu kelimenin bu manası da böylelikle girmiş olsun. Nedir bu kelime? Nasıl bir örnek vermiştik? Örnek şöyleydi. Bir kalemi bir lastiğe bağladığımızda başka bir tarafa gerdiğimizde, sağdan sola doğru gerdiğimizde elimizle bırakırsak dönüp geri gelir. Geldiği yere çarpar demiştik. İşte buna "tabba" denir ve kalem "tabb" oldu. Geri döndü. Yani neticesiz oldu, sonuçsuz oldu anlamları yüklenebilir. Bir sağdan sola bu kalemi atmak, sonuçsuzlukla sonuçlandı. Yani herhangi bir şey getirmedi o fiilin sahibine. Çünkü geri geldi. Ne yaparsan yap dönüp geri gelecek ve yapanı vuracak ve yapan kişiye geri değecek. Yani "tabbat" Arapça 'da sonuçsuz, neticesiz, lâ netice, ne yaparsan yap sonuç olmayacaktır anlamındadır.

Nasıl mı? Bu ayetleri bu anlayışla okuduğumuzda, bu tesiri meydana getirecektir ve bu sureden anladığımızı tamamıyla bu yazının bu sohbetin sonunda öğreneceksiniz.

Şer, kötülük, fitne ateştir ve ateş ise her şeyi yakar ve siler. Tıpkı bir kâğıdı, kâğıdın üzerindekilerle birlikte yok ettiği gibi. Başka şeyler ile tahrip edildiğinde örneğin kâğıdın üzerine su döküldüğünde vs. bu tahribatı vermez, yani ateşin verdiği tahribatı. Ama ateş ne yapar? Siler yok eder. Üzerinde çok değerli yazıların bulunduğu bir kâğıdı yaksan, geriye hiçbir ağırlık, tartıya gelecek bir şey kalmaz. Hem maddi anlamda hem içeriği anlamında havada uçuşur, yok olur gider.

Fitne bu derece tehlikelidir. Her şeyi yakar ve her şeyi siler. Fitneyi

yapanlar, fitneciler, negatif enerji ile doludurlar. Yani öyle bir negatif enerji ki yakıyor. Kıskançlık, haset, nefret ateşiyle yakıyor. Yazılarıyla, konuşmasıyla, eylemleriyle yakıyor. Buluşlarıyla yakıyor. Atom bombasının buluşu gibi, bombaların buluşu gibi, çeşitli silahların buluşu gibi. Bugünlerde yapay zekâ dedikleri, yapay zekâ ile savaş araçları, geçmişteki Hiroşima'yı düşünün. Örnek olarak yeterli. Atom bombasını bulanlar işte Ebu Leheb'dir. Silahları bulan Ebu Leheb'dir. Hastalık, virüs, bu gibi şeyleri yayan biyolojik silahları üreten ve yürürlüğe koyanlar Ebu Leheb'dirler. Zira önce hastalıklar, sonra onları tedavi edecek ilaçlar aynı kaynaktan üretilmektedirler. Sonunda tabii ki o hastalıklar onları üretenleri gidip bulacaktır. Bu hastalıklar ve onların ilaçları üzerinden para kazananların paraları onlara sonuçta yardım etmeyecektir. Bu surenin sonunda Allahu Teala'nın da zaten buyurduğu gibi.

Atom bombasını bulanlar halkları yok etmek üzere kullandılar. Ona sebep, vesile oldular. İnsanlık anlamında, insanlık kardeşlerini yok etmek üzere buldular. Ama kendilerine dönüp kendilerini helak edecektir. İşte bu da bir fitnedir. Evet Ebu Leheb bu şekilde çalışır. Yani ateşin babası bu şekilde çalışır. Bu sureyi bu manasıyla okuduğunda, Türk kardeşlerimizin dedikleri gibi "muska" tesiri yapar yani koruyucu etkisi olur. Allahu Teala'nın verdiği korumadan istifade edersin. Etrafında bir koruma duvarı örer fitnelere karşı, Ebu Leheb'e karşı. Zehrine ve ateşine karşı.

Birinci ayetle devam edelim. Allahu Teala niçin Ebu Leheb demektedir? Ateşin babası demektir Ebu Leheb. Niçin fesadın babası değil, Ebu Harab değil, harabın babası değil de Ebu Leheb, ateşin babası demiştir? Biraz önce dedik ki baba çocuğun üzerine etki sahibidir ve onu yetiştirir. Onun yetişmesinde etkilidir. Ateşin sadece helak etme gibi bir özelliği yoktur. Sadece problem çıkartıp negatif sonuçlar verdirmek üzere değildir. Ateş aynı zamanda yok edici özelliğe sahiptir ve fesat yapar, bozar, yok eder. Ateş yok etmede, felakette ve helakta hepsinin üzerindedir. Bir kâğıdı ateşe tuttuğunda onu geri alamazsın. Geri kazanmazsın. Onun geri dönüşü imkansızdır. O nedenle Allahu Teala, ateşin babası demiştir. Zira ateş içlerinde en tehlikelisidir. Bir şey bozulduğunda tamir edilebilir ama bir şey yakıldığında tamir edilemez, geri döndürülemez. Bozmak, fesat çıkarmak sınırlıdır. Ama ateş her şeyi yok eder. Ateş hem maddi hem

manevi yakabilir.

Öyle bir kanun çıkartılabilir ki örneğin o kanunla insanlara zulüm yapılır. İşte insanlar için çıkartılmış zulüm içerikli kanun da Ebu Leheb'dir. Ateşin babasıdır. Zira fitnedir. Zarardır. Bir aileye insan fitne yapabilir ve onunla bütün aileyi birbirine katabilir. Hatta aile fertleri içinde cinayete kadar götürecek fitne yapılabilir. İşte bu Ebu Leheb'dir. Ebu Leheb'in ta kendisidir. Ateşin babasıdır. Bir hastalık üretilir, virüs, bakteri veya hormonları üzerine insanların çalışma yapılır. Belirli zehirler üretilir ve insanların üzerine yollanır. İnsanlar bununla tahrip edilir. İşte bu Ebu Leheb'dir. Mesela bir insana telkin yoluyla sürekli hasta olduğu söylenir. Oysaki o insan sağlamdır, sağlıklıdır. İşte ona "yüzün, benzin solmuş, sen mutlaka şöyle hastasın böyle hastasın" diyerek o insanı gerçekten etkileyerek hasta etmek, işte bu da Ebu Leheb'liktir.

Rasulullah (sas) işte bu nedenle der ki:

"MÜJDELEYİNİZ. NEFRET ETTİRMEYİNİZ. KOLAYLAŞTIRINIZ. ZORLAŞTIRMAYINIZ. BEN KOLAYLAŞTIRMAK İÇİN GELDİM. ZORLAŞTIRMAK İÇİN GELMEDİM."

Süreklidir komplikasyon ve yanlış etkilemek, Ebu Leheb'liktir.

Niçin baba? Niçin "Ebu"? Zira öyle bir fitne ateşi yakıyordur ki o şahıs, o fitnenin ipi o şahsın elindedir. Onu istediği yere götürür. İstediği yerden alır. İstediği yere verir. İstediği mühlet bırakır. İstediği kişiye uygular. İstediği kadar uygular ve o fitne ateşinin ipi onun elindedir. Kontrolünü o sağlar. Bundan dolayı fitnenin babasıdır. Yani fitne hakkında ne yapılması gerekiyorsa onun hepsini yapanın, onun babasıdır, sorumlusudur. Bu nedenle ona Ebu Leheb denmiştir. Yani fitne babası. O negatif enerjisiyle bütün bunlara sahip olmuş, hâkim olmuştur. Ebu Leheb her yerde vardır. Ailelerde, şehirlerde, devletlerde, toplumlarda, cemaatlerde, gruplarda. İblîs olduğu sürece de bunlar toplumun bütün katmanlarında var olacaktır. Dünya olduğu sürece var olacaklardır. Dünyada yaşadığımız sürece kıyamete kadar var olacaklardır.

Gelelim ikinci ayete. Mesed Suresinin ikinci ayeti.

"ONA NE MALI FAYDA VERİR VE NE DE KAZANDIKLARI FAYDA VERİR!"

"Al-Ğaniyy" ne demek? Yani "zengin" ne demek?

Allahu Teala malı, mülkü demektedir. Yani; „Parası, onu zengin kılacak olan onu zengin kılmadı." buyurur. Nasıl mı? Örneğin çok paran ve malın var. İnsanlara ihtiyacın olmadığını düşünürsün bu nedenle. Zira sen paranla her şey yaparsın ya, gerekirse insanları da parayla satın alabilirsin. En azından bu düşüncedesin. Bir dükkâna gider istediğini oradan alırsın. Ne istediğin ne kadar istediğin önemli değil. Paran çok. İstediğini istediğin zaman alırsın. Alışverişteki bu özgürlüğü sonuna kadar yaşarsın. Zenginliğin değeri işte bu paranın sonucudur. Zengin olan Ebu Leheb'in durumu nedir? Elinde istediği kadar mülkü, parası, zenginliği vardı. İstediğini yapardı. Zira istediği zaman istediği şeyi satın alabilirdi. Onda o değer, zenginliğin değeri var. Ama o değeri o kaybedecektir.

Nasıl mı? Zira o, insanlarda hayrı, iyiliği, faydayı bozar, yok eder. Toplumdan yok eder. Hastalıklar getirir. Sağlıklarını götürür. Ülkeleri birbirine düşürür. Ülkelerde fitne çıkartır. Aileleri bozar. Ailelere, ocaklara ateşler düşürür. Yakar. Elindeki parayla o, istediğini yapacağını düşünür. Çünkü insanların iyiliğine onun ihtiyacı yoktur. Onun parası vardır ya. O parasıyla istediği mutluluğu alabilir. En azından öyle düşünür. Ama iş o ki, hakikat o ki her şey gerisingeri döner, o kişinin yüzüne çarpar ve başarısızlıkla neticelenir, sonuçsuzlukla sonuçlanır bu durum.

Niçin mi? O fitneci toplumları yakar, kavurur. İnsanların arasındaki güzel bağları yakar, bozar. Zira insanların iyiliklerine onun ihtiyacı yoktur. Onun için bozması gerektiğini düşünür. O istediği hacetini parasıyla satın alır. Ama Allah onu o insanlara zelil kılar. O aşağıladığı insanlara, onların karşısında sonuçta zelil olur bu gururlu, kibirli ehl-i fitne. Çünkü insanlar arasında yaşıyor. Hastalandığında doktor lazım. İhtiyaç duyduğunda mağazalardan alışveriş yapması lazım ve gerekiyorsa kuyruğa girip

orada sıra beklemesi lazım. Doktorda, alışverişte, tamirhanede nerede olursa, devlet dairesinde vs. beklemek onu zelil yapar. Bu zillet onu hasta edebilir ve sonunda doktora gitmek ve ilaç alma mecburiyetinde kalır. O, hedefine ulaşamayarak o zenginliğinin gururunu, kibrini sonuna kadar yaşayamayarak kaybeder. Onun parası onu, zenginliğini ihtiyaçsız bir şekilde yaşamaya ulaştırmayacaktır. O zelil olacak ve parası onu mutlu yapmayacak. Başarılı kılmayacak. Onda her şey tersine dönecektir. Bu nedenle Allahu Teala buyurmuştur ki:

"ONUN MALI ONU ZENGİN YAPMAYACAK."

İnsanlar nezdinde aziz olmayacaktır. Tam tersi zelil duruma düşecektir. Allahu Teala buyurmaktadır ki:

"O ASLA KAZANAMAYACAKTIR. BİLAKİS
KAYBEDECEKTİR."

O, zenginliğin değerini kaybetmiştir ve hedefine ulaşamayacaktır. Yani kaybetmiştir. Hacetini gidememiştir, tamamlayamamıştır. Zelil yaşamak zorunda kalmıştır ve kalacaktır. "Vamâ keseb" Ve asla kazanamadı ve asla kazanamayacaktır. Onun zenginliği onu zengin yapmadı ve onu asla zengin yapmayacaktır.

Keseb ne anlama gelir? Keseb kazanmak demektir. Bu fiil Kur'ân'da her zaman nefis ile birlikte zikredilegelmiştir. Allahu Teala şöyle buyurur:

"HER NEFİS KAZANDIĞI İLE SORUMLUDUR."

Başka bir yerde;

"HER NEFİS, KAZANDIĞI İLE
MÜKAFATLANDIRILACAKTIR."

Yine başka bir yerde;

"İYILER, NEFİSLERİ İLE MÜKAFATLANDIRILACAKLARDIR
VE KÖTÜLER NEFİSLERİYLE CEZALANDIRILACAKLARDIR."

Yani keseb, insanın nefsine atfedilen bir kazanmaktır. Bu ne anlama gelir?

Örneğin acıktın ve yemeğini yedin. Kazanmış oldun. Yani tokluk kazandın. O yemeğin değerini kazandın ve sen kazandığını düşünüyorsun. Allahu Teala bir karın ağrısı verir de veya zehirlenme verir. İşte birden kaybettiğini fark edersin ya da yersin, kazandığını, doyduğunu sanırsın. Birden kusarsın da yediklerini çıkarırsın. Yani yemeğin değerini taşıyamadın ve doyamadın. Hedefine ulaşamadın. Yani yemiş olsan bile hedefine ulaşmış sayılmazsın. Zira Allah onu senden geri çıkartabilir.

Örneğin paranla çok lüks bir araba aldın. Niçin aldın? İstediğin zaman istediğin yere rahat bir şekilde gidebilmek için. Bir kaza yapıverirsin ve kaybedip gidersin sahip olduklarını. Bütün bunları kim yapar? Allah. Ebu Leheb nefsinden dolayı hased eder de insanların elindeki hayırları yakar ve „kazandım" sanır. Oysaki Allahu Teala "hayır" der. Kazanmadın. Allah „onun parası onu zengin yapmadı" diyorsa, yapmamıştır. Allah onun hasedini ve ateşini sonuçsuz bırakmıştır. Onun parası geri döner. Zenginliği geri döner. Ona fayda vermez ve onu zelil kılar. Kendi parası kendisini zelil yapar ve rezil yapar. Allahu Teala buyuruyor ki:

"O ASLA KAZANAMADI VE HER ZAMAN KAYBETTİ.
BAŞARISIZDI."

O eylemi, o yaktıklarına daha çok ihtiyaç duyacaktır. Arayıp bulamayacaktır ve ararken zilleti artacaktır. Ona ne hasedi yardım edecektir, ne ateş, ne para. Asla kazanamayacaktır. Eğer Allah böyle diyorsa zaten konu bitmiştir. Zira bunun böyle olmasını Allah yapacaktır. Bu ayeti bu manayla okuyun ki kazanın ve Ebu Leheb'in negatif enerjisi başarısız olsun. Kendi başına çarpsın.

Şöyle bir buluş yapıldı ki kanserin asıl sebebi Vitamin B17 eksikliğinden kaynaklanmıştır. İsrail ve Afganistan'da bir tane böyle bir vaka bulunmamıştır. Niçin? Zira orada her şeyi doğal, özellikle üzümü çekirdeğiyle yemektedirler ve yanında ceviz tüketmektedirler. Üzümün çekirdeğinde ve cevizde Vitamin B17 mevcuttur. Ayriyeten bu meyvelerin

çekirdeklerini yemekle beraber fazlaca badem tüketmektedirler. Bunların Vitamin B17 ile dolu olduğunu tespit etmişlerdir. Kayısının ve şeftalinin çekirdekleri de böyledir. Bunları toplarlar, öğütürler, tuzlarlar, yemeklerine katıp yerler ve bu yüzden bunlarda Vitamin B17 eksikliği yoktur, hastalanmazlar. Bu Afganistan'daki insanlarda doğal bir olaydır. İsrail'de ise bu ürünlerden vitamin yapmaktadırlar ve tablet halinde almaktadırlar.

Dünyanın her tarafında kemoterapi var, kanser vakaları ve ameliyatları mevcut ve kemoterapi ve tabletlerle kansere karşı nasıl yenilebilir? Bu hastalıkları bilenler, sebebiyet verenler ve bu hastalıkların şifasını bilenler ve söylemeyenler, kendilerini koruyorlar ama hastalıkların yayılmasını teşvik ediyorlar. Daha fazla ilaç üretip satabilmek için ve kazanmak için. Bu kazandıkları paraların onları zengin yapacağını düşünüyorlar. Onlar tam hakiki Ebu Leheb'dirler. Ama Allahu Teala onlara karşı kendini koruyabileceğin yolu da öğretmiştir. Bu Allaholoji himayedir, Allaholoji koruma ve muskadır senin için. Eğer dersen ki;

BİSMİLLÂHİ'R-RAHMÂNİ'R-RAHÎM.

1- TEBBET YEDÂ EBÎ LEHEBİN VE TEBB.
2- MÂ AĞNÂ 'ANHU MÂLUHÛ VE MÂ KESEB.
3- SEYASLÂ NÂRAN ZÂTE LEHEB.
4- VE'M-RAETUHÛ HAMMÂLETE'L-HATAB.
5- FÎ CÎDİHÂ HABLUN MİN MESED.

Sadak'allahu'l-azim…

Bunlar nurânî kelimelerdir, nurânî harflerdir. Allaholoji korumadır, korunaktır, kaledir, Allaholoji muskadır. Bunlar nurânî silahlardır, nurânî konuşmadır. Bu nurânî konuşmanın bir enerjisi vardır. Bu enerji ses telleriyle kelimelerden süzülerek ortaya çıkarılır ve her çıkan ses ve kelime etrafında senin için bir koruma duvarı örer, Ebu Leheb'in fesat dairesinden korunman için. Bu anti-Ebu Leheb, anti-ateş, anti-fesat ve yanmadır. Bu korumadır. Onun fitnesinin senin üzerinde başarısız olmasıdır. Allah bunu bize gösteriyor. Biz bunu niçin kullanmayalım?

Bu sure tertip tenzile göre Nasr Suresinden önce gelmektedir. Yani İslam

Devleti kurulduktan, bütün düzen yerine oturduktan sonra ve sükûnetin, asayişin sağlanmasından sonra, Ebu Leheb'in fitnelerine karşı korunmak için verilmiş rabbanî himayedir. Zira Nasr Suresinin sonunda şöyle buyrulmaktadır.

"...FESEBBİH BİHAMDİ RABBİKE VESTAĞFİRH, İNNEHÛ KÂNE TEVVÂBÂ."

"...ARTIK RABBİNİ HAMD İLE TESBİH ET VE BAĞIŞLAMASINI DİLE! MUHAKKAK Kİ, O, ÇOK BAĞIŞLAYANDIR!"

(NASR, 3)

Ebu Leheb ortalığı yakıp kavururken sen nasıl ibadet edebilirsin ki?

Nasr Suresinin tarif ettiği ahvali koruyabilmen ve onu yaşayabilmen için, onu sükûnetle hayırla koruyabilmen için Allahu Teala ondan sonra Tebbet Suresini göndermiştir, korunabilmen için başarıyı sürdürebilmen için, pozitif bir enerji olarak vermiştir. Etrafına koruma kalesi yapabilmen için. Zira Tebbet Suresi tuğla gibi etrafını sarar, korur, anti-Ebu Leheb'dir. Onun ateşine ve fitnelerine karşı bu duvar seni mutlaka korur. Onun başarısızlığından, fitnesinden, onun maddi-manevi, kadına ve erkeğe olan fitnesinden seni korur. Ebu Leheb kadın da olabilir erkek de, cahil de, bilim insanı da, münafik da olur, şeytanın fitnesi de olabilir. Bütün bunlara karşı her kim olursa olsun bu sureyi koruma niyetiyle okur ve bu nurânî koruma duvarının içine girer. Allahu Subhanehu ve Teala'nın izni ile.

Gelelim Mesed Suresinin 3. ayetine;

"SEYASLÂ NÂRAN ZÂTE LEHEB."

"(O) ALEVLİ BİR ATEŞE GİRECEKTİR."

Nasıl mı? Bütün âlimler istisnasız buradaki ateşi ahirete, yani cehennem ateşine atfetmişlerdir. Oysaki hakikat bunun tam tersidir. Bilakis bu sure dünyaya bakar. Şu anda her an yaşadığımız hayatı alakadar eder. Ahiretle

ilgili değildir. Allahu Teala ahiretin ateşine narul cehennem veya cahim demiştir? Kuran-ı Kerîm'de böyle geçmektedir. Bütün Kuran-ı Kerîm'de nar yani ateş kelimesi **el** takısıyla ifade edilmişse, tanımlanmışsa cehennem ateşi anlamındadır.

Bu ahirettedir. Nasıl mı? Evet Kuran-ı Kerîm'de cehennem ateşiyle alakalı bütün ifadeler el-nar diye geçer. Bakara Suresi 24'e baktığımızda;

„Öyle bir el-nardan sakının ki yakıtı insanlar ve taşlardır."

(AL-BAKARA/24)

El-nar kelimesi el takısı olmadan ifade edilirse dünya ateşine atfolunur ve dünya ateşi anlaşılır onunla veya hem maddi hem mecaz anlam taşıyabilir. Zahiren birebir ateş olarak alınabilir bu kelime. Bu surede daha çok mecaz anlamda, yani fitne ateşi olarak ifade edilmiştir.

Arapça'da sadece nar tek başına olursa bir mana ifade etmez zaten. O illa bir kelime daha eklenerek bir anlam kazanır. Yoksa umumi bir anlam taşır. Yani mutlak anlam taşır. Hiçbir şeye atfonulmaz. Mesela Arz dediğimiz zaman tek başına yer, toprak dersek, bir mana ifade etmez. Ama Türk Toprağı dediğimiz vakit bu sözcük bir anlam kazanır. Ya da el-ard dediğimiz vakit bütün Arz kastolunur bununla. Yani göğün zıttı olan yer kastolunur. Veya kitap dediğim zaman, arkasına bir takı eklemezsem mutlak mana kazanır, her şey olabilir. Hiçbir yere oturtulamaz. Ama Kimya kitabı dediğimiz zaman kimya ile sınırlanmış olur veya yemek kitabı dediğimiz zaman yemek ile sınırlanıp bir anlam kazanmış olur. Ama onun dışında sırf kitap desem bundan bir mana çıkmaz. Sadece el-kitap dediğimiz vakit ondan Allah'ın kitabı anlaşılır.

Allahu Teala **Nar**'ın da **Nur**'un da yaratıcısıdır. İkisi de aynı kelime kökünden gelmektedir. Ama ikisi arasında dağlar kadar fark vardır. Bu iki sözcüğün sonuçları birbirinden gökle yer kadar farklıdır. Nar yakıcıdır, silicidir, yok edicidir ve bir daha dönüşü olmamak üzere yok eder, öldürür. Mesela bir kuşu ya da herhangi bir hayvanı yakacak olsak onun hayatını durdurduk demektir. Bir ağaca ya da herhangi bir bitkiye

ateş verdiğimizde onun hayatını durdurup sildiğimiz anlamına gelir. Herhangi bir canlıyı ateşle tutuşturduğumuz vakit onun hareketini ve hayatiyetini durdururuz. Ateş hareketi hayatı durdurur, siler ve geri tamir edilemeyecek, dönüştürülemeyecek şekilde yok eder. İnsan, hayvan, nebat, cemaat her ne ise yandığında onun tesbihi, hayatı, özellikleri, tüm varlığı durur, yok olur. Bu narın, ateşin özelliklerindendir. Ateş böyle yapar. Ama nur tam tersidir. Allahu Teala'nın buyurduğu gibi, Allahu Teala bizim için günü yapmıştır. Gün ışığında dağılalım ve bütün Arz'da hareket edelim. Nebatatın hareketi vardır, hayvanatın, insanın hareketi vardır. Nur hareket ettirir, çalışmayı sağlar ve pozitiftir. Nur sayesinde Arz'da oturur, yer-içer, hayatımızı sürdürürüz. Ateş ise bunun tam tersidir. Bir şeyin izlerini yok edene kadar onu yakar bitirir, bir daha da geri dönüşü olmayacak hale getirir.

Ebu Leheb plan yapar. Mesela bu haram videoları çektirir, para kazanır ondan. Porno filmler yapar, kadınları pis işlerde kullanır, insanların gizli resimlerini çeker, sonra onları onunla tehdit edip istediğini yaptırır, kendisine hizmet ettirir. Bunu yapan kişi, başkalarının üzerinden para kazanıp menfaat sağlayan kişi sonunda o ateşte kendisi yanar. Allahu Teala böyle buyuruyor. Onlar öyle bir ateşe düşerler ki o ateş onların hareketini durdurur ve siler, hayatsız, kazançsız, hedefsiz bırakır. Hedefine ulaşamaz. Bu dünya ile alakalıdır, dünyada bunu görecektir. Ahiretin cezası ise bunun dışındadır.

Ebu Lehebler her tarafta var. Ebu Leheb kime nasıl tuzak kuracağım diye oturur, plan yapar. Sonuçta kazdığı kuyuya kendisi düşer. Allahu Teala „Nara erişecektir, ateşe ulaşacaktır." buyurmuştur. Sonuçta hayatı, hareketi, elindeki iyilikler, kurnazlığı, planları, her şeyi durdurulacak, söndürülecek, silinecek ve helak edilecektir. Başkasına kuyu kazan içine kendisi düşer prensibi ile. Bu surede geçen narın cehennem ile ahiretle alakası yoktur. Yoksa Allahu Teala derdi ki seyasla naran cehennem veya el-nar veya el-cahim… Ama Allah bu şekilde söylemedi. Burada bir hassasiyet var dikkatten kaçmaması gereken. Bunu anlamak lazım. Bunun dünyaya ait bir mesele olduğunu anlamak lazım.

Mesed Suresi bütünüyle dünyaya aittir, ahiretle alakası yoktur. Dünyada

Allah'ın salih kullarına, fitnecilere, şerlere karşı bir sığınaktır. Hayatlarını varlıklarını, şerlerden, fitnelerden koruyabilmeleri için verilmiştir. Bu Allahu Teala'dan istisnasız hepimize himaye, zırh olarak verilmiştir.

Burada tekrar seyasla (سَيَصْلَى) kelimesi üzerinde durmak istiyoruz. Daha iyi anlayabilmemiz için 3. ayette seyasla se (سَ) -ecek anlamında yani geleceğe yöneliktir. Sin (س) harfiyle yazılır. Yasla (يَصلَى) ise yusalli (يُصَلِّي) den gelir. Salat (صَلاة) yani namaz kılmak anlamındadır. Salat (صَلاة) yani namaz kelimesinin se'si ise sad (ص) harfi ile yazılır. Sat kelimesi ise çekirdekle alakalıdır ve namaz kılmak çekirdeğe öze gitmek anlamındadır.

Alkolün yasaklanmasından önceki alkolle ilgili ayette „sarhoşken namaza gitmeyin" olarak gelmiştir ayet. „Niçin ne söylediğinizi bilesiniz?" diye buyurmaktadır Allahu Teala Kuran-ı Kerîm'de, anlamanız ve aklınızın kavraması için. Manayı yakalamanız için. İşte burada sert olan s sad (ص) harfi salat (صَلاة) ile çekirdeğe giden özdür, çekirdektir.

Dokunmak mesh anlamındadır. Elini ateşe değdirsen ve geri çeksen sadece dışı yanar, içine geçmez. Ateş elin parmaklarının bütününe ulaşamaz ve bedenini yakmaz. Tıpkı eti bir tencereye koyup 15 saniye sonra çekince etin belki 1 mm. dış kısmını pişirir ama ateş ondan fazlasına ulaşamaz. Ama o eti yarım saat bıraksan tencerede, ateş o etin bütününe ulaşır. Bu nedenle Allahu Teala seyasla kelimesiyle yani ateş ona bütünüyle ulaşacaktır. Zira cezalandırmak eylemin cinsindendir. Fıkıhta ve şeriatte bu böyledir. Bir ceza o eylemin, fiilin, amelin cinsinden verilir. O aklını, hislerini, organlarını, mülkünü, parasını planlarını gündüzü ve geceyi planlarını bozmak için sorun çıkarmak için, namuslarını şereflerini zarar vermek ve onları yaralamak için, insanlara zarar vermek için kullanmıştır. Bu nedenle Allahu Teala böyle bir kişinin öyle fitne ateşine düşeceğini ve tamamıyla yanacağını bildirmektedir, haber vermektedir. Kendi eliyle yaptıklarının karşılıklarını bulacağından bahsetmektedir. Başarısızlığından ve sonunda o kurdukları tuzakların, yaptıkları entrikaların kendi başına çalınacağını

haber vermiştir.

Mesed Suresinin 4. ayeti ile devam edelim İnşaallahu Teala.

"VE'M-RAETUHU HAMMALETE'L-HATAB.

Ve'm-raetuhu burada **"karısı"** diye tercüme edilmiş. Yani karısı cehennem madeninin ateşini taşıyıcı olarak, yani ateşe odun taşıyıcı olarak, bu şekilde yorumlanmış. Âlimler "Ümmü Cemil'in, yani Cemil'in annesi olan Ebu Leheb'in karısı odun toplamıştır" demişler. O zaman odun toplamışlar. Peygamber Efendimize (sas) eziyet etmek için, yollarına serpmek için falan. Ama bilinen tarihi vak'a ise Ebu Leheb'in zengin birisi olduğu ve karısının odun toplamayacağıdır. Zira o odun toplama işi, fakirlerin işi olduğu için onun karısının odun toplamakla ne işi olabilir? "Onun işlerinden bir işi Allahu Teala burada zikretti" olarak anlatılmış. Ama işin aslı öyle değil.

Burada "ve'm-raetuhu" kelimesini "karısı" diye anlamışlar. Bu ise bambaşka bir manaya sahiptir. Zira karısı olarak anlamak ayetin bütününe, surenin bütününe muhalif düşmektedir. Nasıl mı? Son ayeti okuduğumuzda **"fi ciydiha hablun min mesed"**; "fi" burada "içinde" anlamında. Etrafında değil. Ama anlatımlar "onun boynunda" ya da "boynunun etrafında" cehennem ipi varmış gibi anlatılmış. Ama Allahu Teala burada "ciyd"in etrafında değil, içinde kastediyor. "Ciyd" boyun değildir. Allahu Teala Kur'ân'da boyun kelimesini kullanmıştır ama "ciyd" ile değil. "Rakaba" sözcüğü ile kullanmıştır. "Rakaba" Kur'ân-ı Kerîm'de şu şekilde geçer. "Fakkû rakaba" yani "bir esirin boynunun kurtulması anlamında "fakkû rakaba". Allahu Teala şöyle buyurur: "Ve idrâke ve'r-rakaba".

Al-Akaba'nın ne olduğunu bilmez misin? O, kölenin boynunun kurtulmasıdır. Kur'ân-ı Kerîm'de boyun "unuk" olarak da geçmektedir. Allahu Teala "ve kulla azzamnahu" yani "onun boynuna kitabını astık" veya "taktık". Yani kendi kendisinden sorumlu anlamında. Ama bu ayette Allah Teala "ciyd" buyurmaktadır. Yani mesed ipinin ciyd'i. Bu 4.-5.ayet birlikte okunması lazım, bağlantılı.

Önce ve'm-raetuhu kelimesini Kur'ân'ın diline göre anlayalım. Kur'ân'ın ifadesi, methodu nasıl? Önce bir bunu tespit edelim. Allahu Teala Kur'ân'da kıyamet için der ki **mer'**. Yani insan için geçerlidir bu mer' sözcüğü. Hem erkek hem kadın bununla ifade edilebilir. O günde mer' kardeşinden kaçar. Annesinden babasından kaçar ve "sahibeti" yani karısından, zevcinden veya zevcesinden kaçar. Burada Allahu Teala **sahibe** buyurmaktadır. **İmra'a** demez kadın için. Oysaki kadın imra'a demektir. Dünyada kadına **"imra'a"** denilir. Ahirette ise **"sahibe"** ve buradaki ayette Allahu Teala devamla şöyle der: **"Her mer' (her insan) kendiyle, kendi durumuyla meşguldür o gün."**

Yani dünyada imri ya da mer' geçer. Bu, erkek için veya kadın için olabilir.

Erkek için imri ya da mer', kadın için ise imra'a geçer. Hanımlar dünyada erkekler için birer sükunettir. Kur'ân-ı Kerîm'de de ifade edildiği gibi sükûnet aracıdır.

"O'nun işaretlerindendir ki, O sizden kendinizden size eşler yaratmıştır. Onlarda sükûnet bulasınız diye."

Âyet-i kerîmede böyle ifade edilmektedir. Kadın erkeğin sükûnet tenceresidir, sükûnet kabıdır. El-mer'a yani kadın, dünyada erkeğin sükûnet tenceresidir. Sadece şehevi anlamda değil tabi.

O, rahatlık konusunda, istirahat konusunda, herhangi bir sorunu olduğunda gelir hemen karısına anlatır. İçini döker, rahatlar. Her olayı karısıyla paylaşır. O tencereye döker içini ve rahatlar. İsteklerini sıkıntılarını öfkesini her şeyini kadının tenceresine bırakır. Bu dünyada kadın, erkeğini sakinleştirir, sükunete erdirir.

Dünyada mer' ve imra'a ya da imri ya da imra'a olarak geçmiştir erkekle kadın. Bu, dünyaya ait olan ifadelerdir. Dünya için bunları kullanmıştır Allahu Teala ve imra'a erkeğin sükûnet tenceresidir ya da tam tersi kadın için olursa, erkek onun sükûnet tenceresidir, yani tencere ve kapağı. Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"KARILARINIZ SİZİN İÇİN BİR ÖRTÜNMEDİR. (YANİ SİZİ ÖRTERLER.)"

Yani erkek, kadın için bir kapaktır ve kadın, erkek için bir kapaktır. Birbiri için elbisedirler, birbirini örten elbisedirler. Evet, Kur'ân'a göre böyledir. Libastırlar. Dünyada bu böyledir. İmra'a yani kadın erkeğin sükûnet tenceresidir ve hatta fikir tenceresidir. Eylem tenceresi, fikir, düşünce, sakinlik, gevşemek, rahatlamak, sorunları atmak, istek ve temennileri belirtmek, endişeleri dile getirmek, bütün durumlarından haberdar etmek yönüyle tenceresidir. Her şeyi o tencerenin içine koyar ve tam tersi de aynı durumdur. Erkek de kadın için öyledir. Zira Ebu Leheb erkek olabildiği gibi, kadın da olabilir Ebu Leheb yani fitne babası.

Çölde kaldığını düşün. Yanında telefonun yok, hiçbir irtibat aracın yok ve yolunu kaybettin. Yoruldun, devam etmek zorundasın ve ediyorsun. Nerede rahat bulacaksın? Paran da yok yanında. Kendi kendinle konuşacaksın. Yani iç âlemine dalıp kendi kendinle konuşacaksın. Ya bunu içeriden yapacaksın, fikir planında ya da hatta dile döküp telaffuz ederek konuşacaksın. Aynı kıyamette yapacağın gibi. Şimdi burada imru ya da mer' oldu veya kadın tek başına çölde kalırsa yolunu kaybederse o da kendi kendine konuşacak. Bu Kur'ân'da hep kıyametle anılmıştır.

İmru, imra'veya mer'a, imra'a bunlar. Bu ve'm-raetuhu'yu yorumlarken işte onun yani Ebu Leheb'in imru'su onun karısı odun taşıdı diye anlamış ve anlatmışlar. Allahu Teala'nın kelamı söz konusu olduysa burada ey değerli mü'minler, hassasiyet gerektirir ve herhangi birisinin sözü gibi bunu alıp da sıradan anlayıp anlatıp da geçemeyiz. İyice bakmamız ve Kur'ân-ı Kerîm'i tedebbürle okuyarak Kur'ân-ı Kerîm'in kendi methodolojisini kullanarak çözmemiz lazım ve anlamak ve anlatmak gerekir.

Gelişi güzel yorum yapamayız. Bazıları der ki "işte onun boynunda ateşten bir ip vardır, urgan vardır." Ama Allahu Teala der ki **"boynunda değil içinde, ciydin içindedir o"**. Yani o ciyd o Mesed ipinin içindedir. Niçin mi? Eğer Allahu Teala bunu Ebu Leheb'in karısı için istemiş olsaydı, direkt derdi ki "Ebu Cehil'in karısı da cehenneme gidiyor. Bu kadar basit, açık ve net" derdi. Herkes kendisinden sorumlu. Ama burda

başka bir şey var.

Buradaki ve'm-raetuhu, bunu burada doğru anlamak lazım. Buradaki ve'm-raetuhu'de bir damme var. Te'nin üzerinde. Ve'm-raetuhu. Yani bu bir subjedir. Onun arkasından hemen hammalete'l gelir. Sonu a'dır. Yani fetha, akusativ fetha'dır sondan gelen kelimenin üstü. Bu hammalete'l'deki a, fethalı yazılırsa, ondan önceki ta hareketli ise o bir adjektiv sıfattır. Arapça gramer kurallarına göre adjektif, subjeden önce gelir. Şayet subje damme ile yazılmışsa adjektif de damme ile yazılır. Eğer subje fetha ile yazılmışsa, adjektif de fetha ile yazılır. Eğer kesre ile yazılmışsa arkasından gelen adjektif kesre ile yazılır. Yani ve'm-raetuh hammaletü olurdu. Ama hammalete'l geçiyor burda. Demek ki burada çekim son eki burada önemli. Çekim son eki ise, imra'a'ya dayanır. Hammalete ise fetha ile yazılmıştır. Fetha şekliyle yazılmıştır. Damme ile değil. Eğer bu kadına eğer ve'm-raetuh olup da o subje olmuş oluyor. Eğer biz ve'm-raetu'yu kadın olarak yorumlarsak. Ebu Leheb'in karısı. O halde o kelime subje oluyor ve ve'm-raetuh olunca, arkasındaki hammaletu olması gerekiyordu. Ve'm-raetuh hammaletu. Ama burada ve'm-raetuh hammalete'l. Bundan anlaşılıyor ki ve'm-raetuh farklı bir manaya sahiptir ve kadın anlamında değildir.

Ve'm-raetuh biraz önce de dediğimiz gibi amellerin, fikirlerin, planların, fesadın, onun sonucu olan bombanın, hepsinin içine konulduğu tencerenin içidir. Fitnecinin dağarcığıdır. Türkçe'de dağarcık denir. Hepsini onun içine koyar. O gider yatar uyur, kalkar gelir. Sağa gider, sola gider. İşe gider, sohbet eder, topluma gider. Belki camiye gider. Nereye olursa olsun, Ehl-i fitne nereye giderse gitsin, bütün o planları, fikirleri bir yerde muhafazalıdır. Mahfûzdur. Orda bekliyordur patlamayı. Onun o tenceresi o patlayacak olan bombanın planı mahiyetindedir. Ve'm-raetuhu ise o tenceredir, o kaptır. O dağarcıktır. Fikrinin ve eylemlerinin dağarcığı. Burada taşıyan akusatiftir. Taşıyan kimdir? Kendisi. Yani fitneci. Kendi fikirlerini planlarını eylemlerini gerçekleştirdi. Bir bomba yaptı ve karısı alakalı değildir veya kadınsa, kocasıyla alakalı değildir. Kendisi yaptı o bombayı. Vakti gelince patlatacak olacağı o bombayı kendisi yaptı hazır etti ve onun taşıyıcısı.

Burada taşıyıcısı akusatif. Onun objesidir. Buradaki ve'm-raetuhu hammalete'l-hatab, hatab ise o yanıcı maddedir. Tenceresindeki fikir, eylem ve planın yanıcı maddesidir.

Fi ciydiha ve biraz daha açalım. Ciyd ense değil boyun değil, bir şeyin en can alıcı noktasıdır. Yani en işlevsel parçasıdır. Bir evde evin ciydi kapısıdır. Bir arabada motorudur. Yatakta döşektir. Makinada ise açıp kapama düğmesidir. Bu fitnede ise bombanın patlamasını gerektirecek o en can alıcı fonksiyondur ciyd. O ipe bağlıdır. İp yakıldığında gidip o ciyde çarpıp ordan patlatacak bombayı. Mesela odun yakmak istiyorsun. Nasıl yaparsın? Küçük küçük çıraları getirir, çıra mahiyetindeki küçük odunları, odun parçacıklarını getirirsin. Topladığın büyük odunların altına koyarsın. Kibritle veya çakmak ile o küçük, çıra gibi olan odunları yakarsın. Onu odunların arasına koyarsın ki tutuşması kolay olsun diye. İşte o odun birikiminden amacı ateş yakmak olan o odun birikiminin ciydi buradaki o çıradır.

Zira o kolayca yanıp, o amaca en kestirme, en fazla hizmet eden bir nesnedir. Bu ateşin ve patlamanın ciydidir, bomba için düşünecek olursak. Ciyd odun birikiminden bir mumdaki iplik gibidir. En önemli işi görür. Ateşi azdırır, çoğaltır. Allahu Teala buyurmaktadır ki: "Ciydin içinde yanmaya hazır madde vardır ve o ipe hablun min mesed'e bağlıdır. Çabucak yanan bir maddeye bağlıdır. Yani bir fitile bağlıdır. Demek ki ve'm-raetuhu karısı değil, başka bir manası varmış, o manayı da anlatmış olduk.

Hammaletu taşıyıcı burada adjektif demiştik. Hammaletu burada onun eylemleri bunu kim yapıyor onun fikirleri eylemleri veya taşıdığı yanıcı maddeler. Buradaki bu ciyd o yanıcı maddenin içine girer ve o yanıcı ip, fitil ile bağlantı halindedir. Hemen yanacak durumdadır o. Hemen yak, çekil. Kendisi gider zaten patlayacak yeri bulur. Bombaya kadar ulaşır. O ateş ciyde kadar gider. Ciyd oduna gider. Odun ya da bombaya gider. Bomba patlar. Bu surenin asıl ismi Mesed'dir. Yani fitil. Ateş fitili. Bununla Allahu Teala bize "dikkatli olun, dikkat edin o ateş fitiline, onda öyle özellikler vardır ki Ebu Leheb yani fitne babası onu yaktığında hemen patlayıverir.

Allah bizi uyarıyor o fitne ateşine karşı ve Allahu Teala burada rabbanî bir bildiriyle bizlere de şunu da bildiriyor. O fitnecinin kendi başına patlayacağını, onu helak edeceğini de bize öğretiyor. Ebu Leheb yani fitneci herkimse, bunu kime karşı yapmak istiyor? Bütün insanlara yani elinden gelse herkese yapacak. Bazıları küçük alanda bazıları da büyük alanda yaparlar. Ülkeler arasında yaparlar, siyasette, diplomaside, toplumda. Ama Allahu Teala bunu kendi başında patlatacaktır. Kendi elinde patlayacaktır ve sonunda o kendi eliyle yaptığı kendisine çarpıp kendisini helak edecektir.

Nihayet sonuna doğru geldik bu surenin. **Tebbet** dediğimizde Ebu Leheb'in eli yani ve tebb geri gelen, başarısız, amelleri, fikirleri başarısız.

Ma ağna anhu, onun parası onu zengin kılmadı. Burada Allahu Teala ikisinin parası demiyor. Arapça'da ikisinin denilirdi yoksa. Onun parası yani bir kişiyi burada kastediyor. Kim Ebu Leheb'se o. Yani karısının bununla alakası yok. Anlatıldığı gibi değil. Burada sadece bir kişiye yönelik bir hitap. Bu, toplum içinde bu sıfatları taşıyan her kimse, tabi karı koca ikisi de bu özelliklere sahipse ikisi de Ebu Leheb. O ayrı bir konu. Ama bu bütün kıyamete kadar bu sıfatları taşıyan herkese hitap ediyor. Tabii ki Efendimizin (sas) amcası Ebu Leheb de bundan payını alıyor. Fitne yaptığı kadar alıyor. Ama sırf ona hitap etmiyor bu sure. **Ve ma keseb**. „Ve kazanamadı". Burada onlara „kazanamadı" demiyor. Yine „o kazanamadı" diyor. Yine bir kişiye atfediyor.

Seyasla naran zate leheb. Burada da o, ateşte yanacak. O ikisi yanacak demiyor. Ondan sonra **ve'm-raetuhu**, ve onun tenceresi, onun bombası, yani dağarcığı Türkçe 'de. Onun dağarcığı. Onun yanma maddesini içinde zaten barındırıyor.

Bu sure iki kişiyi hedef almamış. Sadece bir kişiden bahsediyor. Ve dediğimiz gibi Efendimizin (sas) amcasıyla direkt alakası olmayan bir sure. Ne onunla ne de karısıyla. Bu sıfatları taşıyan herhangi birine hitap ediyor. Herhangi bir şehirde, iş yerinde, nerede olursa olsun, hangi zamanda olursa olsun bu sıfata haiz kim varsa, muhatabıdır bu surenin.

Mesed Suresi, korunma, himaye olarak en önemli sureler içerisindedir. Yani kötü düşüncelerden, planlardan, fitnelerden, eylemlerden, insanları koruyan bir suredir. Bu sure ve Nas Suresi, ikisi insanlardan gelebilecek şerlere karşı, bir sığınaktır, bir kaledir. Allahu Teala bu sureyi bizlere korunmamız amacıyla vermiştir. Tabiki isteyenler için, istemeyenler bundan istifade etmeyenler bunun dışında.

Bunu herhangi başka dillerde Almanca, İngilizce, Türkçe veya başka dünya dillerinde okuduğunuzda hep farklı manalar verilmiştir. Yani bu anlattığımız mana hiçbirinde yoktur. İş yerinde oturuyorsun örneğin. Bir tanesi geliyor. Senin patronuna çıkıyor, yöneticine ve sorun yapıyor. Sana sorun yapıyor. Seni şikâyet ediyor. Fitne yapıyor. Otur yerinde ve bu sureyi oku. Onun yaptığı o fitne ateşi, seni yakmak için tutuşturduğu ateş, kendisine çarpacak, kendisini zarara uğratacaktır. Zira bu sureyi okuduğunda nurânî bir enerji oluşturacaksın. Bu nurânî enerji zaten senin tarafına bir kale yapacak, duvar örecek. Ondan ve onun şerlerinden seni koruyacak. Ondan sonra o duvara çarpıp kendisine geri gidecek ve kendisini helak edecek. Onu yakacak onu tüketecek.

Allahu Teala bize burada şunu gösteriyor. Yani bu şekilde fikirlere kapılıp, bu şekilde planlar yapıp, böyle bombalar üretenler, yani maddi ve manevi bombalar üretenler ve patlatanlar, bir ülkeyi, bir toplumu yok etmeye çalışanlar veya kişileri, ama bu sure okunduğunda bunlara karşı, bu hedef alınan kimselerin başında patlayıp onlara zarar vermeyecek ve o planları yapanların başında patlayacak. Bu sureyle oluşan enerji vasıtasıyla İnşaallah geri tepecek onların fitneleri. Tabiki bu sureyi bir ülke yöneticisi olarak, bir hükümdar olarak da kullanabilirsin ülkeni ve milletini korumak için. Yani bir ülke sana karşı planlar yapsa, fitneler yapsa huzur-u kalp ile bu manaları aklında kalbinde toplayarak bu imânla yakîn ile, ihlas ile, bu sureyi açıktan oku. Tebbet yeda ebi lehebin ve tebb. Ve geri tepecektir onların başına.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Kral Peygamer Süleyman (as)'ın kıssası

Kraliçe Belkis'in tahtını kim getirdi?

Tamamı cinler, karıncalar ve Sebe' ile alakalı olan Peygamber Süleyman Aleyhisselam'ın kıssası, kimilerinin ilginç bir şekilde Kur'an'da geçtiği halde etkilenmediği ve Elhalik Azze ve Celle'nin cinler, karıncalar ve taht üzerine anlatılan mucizelerinin eşsizliği hakkında yeterince düşünmediği bir kıssadır.

Allahu Teala şöyle buyuruyor:

> "SÜLEYMAN'IN EMRİNE DE, SABAH ESİŞİ BİR AY, AKŞAM ESİŞİ DE BİR AY(LIK YOL) OLAN RÜZGÂRI VERDİK. ERİMİŞ BAKIR OCAĞINI DA ONA SEL GİBİ AKITTIK. CİNLERDEN DE RABBİNİN İZNİYLE ONUN ÖNÜNDE ÇALIŞANLAR VARDI. İÇLERİNDEN KİM BİZİM EMRİMİZDEN ÇIKARSA, ONA ALEVLİ ATEŞ AZABINI TATTIRIRIZ."
>
> (SEBE, 12)

1. Cinler:

Süleyman Aleyhisselam her zaman yaptığı gibi, Beytu'l-Makdis'e çıktı. Fırtına şiddetliydi. Orada, mihrabında kaldı.

Gece yarısı oluncaya kadar Allah'a ibadet etti. Dönüş için kaygılandığında, ona Allah Azze ve Celle'nin nuru tecelli etti. Ve sanki ruhu bu nurani ışıklara kapılmış gibi hissetti. Lisanını(konuşmasını) serbest bıraktı ve dilini hareket ettirdi. Ve dedi ki:

"EY RABBİM! BENİ BAĞIŞLA. BANA, BENDEN SONRA KİMSEYE LÂYIK OLMAYACAK BİR MÜLK (HÜKÜMRANLIK) BAHŞET! ŞÜPHESİZ SEN ÇOK BAHŞEDİCİSİN!"

(SAD, 35)

Süleyman Aleyhisselam sanki rüyada gibi hissetti. Ve sabah oluncaya kadar uyanmadı. Sarayına döndü. Mihrabından gördüğü şey hakkında düşünerek tahtına oturdu. Ve bunlar hakkında Rabbine dua etti. Kendisine seslenen ve içinden gelen bir ses duydu. O şöyle diyordu:

'Allah duanı kabul etti ve mülkünden, başka kimseye vermediğini sana verdi.'

Allah Subhanehu Azze ve Celle Süleyman'ın emrine, istediğinde, yağmurlar yağdığında ve gemileri kullandığında emriyle hareket eden rüzgârı verdi.

Meskenlerin ve sarayların yapımında, işlemek için toprağın düzenlenmesinde, sulamak için kuyuların kazılmasında vs., bu gibi işlerden istediğini yaptırmak için çalışsınlar diye, cinleri ve şeytanları onun emrine verdi.

Allah Subhanehu ve Teala, kuşları ve hayvanları, Süleyman'a itaat ettirdi. Tüm bunlar onun sadık tebaasıydı.

Süleyman Aleyhisselam çok şükreden ve Allah'a hamd eden bir kuldu.

Allah'ın sadık kullarındandı. Ve Aleyhisselam şöyle dedi:

'Rabbim!

Bana ve babama sunduğun nimetlerle, nefsimi Sana itaat etmesi ve Senin yolunda cihat etmesi için hareket ettireceğim. Beni Senin doğru yolun üzerinde başarılı kıl.

Senin sadık kullarına boyun eğdiren fakirlikle savaşacağım.

Ecdadı Sana kullukta yoldan saptıran zulme savaş ilan edeceğim.

Sana ortak koşanları ve Sana itaat etme çizgisinin dışında olanları selamlayanla savaşacağım.'

Melekler bunları duyduklarında 'Amin' dediler. Ve Kaviyy ve Aziz olan Allah'a secde ettiler.

Süleyman Aleyhisselam, Allah'ın kendisine bahşettiği geniş mülk ve ondan öncesinde hiç kimseye bahşetmediği ve sonrasında da hiç kimseye vermeyeceği olağanüstü kuvvet ile, şeytanın onu saptırmaması için gayret gösterdi.

Süleyman Aleyhisselam, Allah'ın verdiği bu nimetlerin her birini ıslah(yenileme) ve onarım işlemleri için kullandı.

Süleyman'ın rüzgarının ittiği gemiler yola çıkarıldı. Uzak ülkelerden mallar ve geniş kıta ve toprakların krallarından vergiler toplayarak/taşıyarak döndü.

Cinlerin şeytanları kuyular kazdı, çöllerde onları inşa etti, o kuyuları saran arazileri ıslah etti. Dağlardan taşlar kopardılar. Düzenli caddeleri ve geniş meydanları olan kentler ve büyük şehirler inşa ettiler.

Her meydanın ortasında yontulmuş taştan, yemek kabına benzeyen, ancak genişliği daha fazla olan büyük bir kazan koydular.

Bundan sonra çekmeye ve onu yağmurların suyuyla doldurmaya başladılar. Eğer genişliği büyük olursa, meydanların neşe ve güzelliği çok oluyordu.

Eğer şehir, kuyuları süslemeye başlarsa ve donatırsa, insanlar bu şehrin sakinlerine dikkatini yöneltir ve şehri/kuyuyu çevreleyen vadide tohumlar saçar, onları yağmur ve kuyu sularıyla sularlardı. Toprak yeşillenir, iyilikler artar ve insanlar Vehhab ve Rezzak olan Allah'a kulluk ederek yaşarlardı.

Şehirlerin yüksek binaları, çöl tarımı çoğaldı. Beni İsrail, daha önceki günler ve zamanlarda benzerini görmedikleri bir bolluk içinde yaşadı.

Süleyman'ın sarayı, harika bir saraydı. Hatta o zamanlarda yapımı tamamlanmış en güzel binalardan sayılıyordu. Onun taşları mermerdendi. Duvarları ve tavanı saf altın kaplamasıydı. Askerlerin meskenlerine ve atların ağılına yakındı. Kralın hazineleri sarayın altında ve yerin içindeydi. Oraya, koridorlar arasındaki uzun tünellerden iniliyordu. Tünellerin sonunda büyük kapılar vardı. Onların her birinde cinlerin ifritlerinden iki şeytan duruyordu.

Allah'ın Süleyman'ı nimetlendirdiği mucizelerden biri de şeytanların her gün dağlara çıkıyor olmasıydı.

Onların bazıları dağları kazıyor ve dağların altın ve elmastan definelerini çıkarıyordu.

Bazıları, kıymetli inci taneleri elde etmek için denizlere dalıyor ve tüm bu cinler akşama dönüyordu.

Topladıklarını Süleyman'ın hazinelerine koyuyorlardı. Sonra tüm hazinelerin kapılarını kapatıyorlar, tünellerden büyük sarayın salonuna çıkıyorlar ve büyük kapıyı kapatıyorlardı. Onu beklemek için de cin ailesinden iki şeytan nöbet tutuyordu. Ve o ikisinin bir gözü görmüyordu.

Yerin hazineleri yaklaşmaya cesaret edemedikleri kıymetli madenlerle ve güzel taşlarla dolu olduğu için, her gün çıkıyor ve dönüyorlardı.

Onlara sadece bir insan yaklaşabiliyordu. Bir cin değil.

Süleyman Aleyhisselam, şeytanlardan kendisine karşı geleni, katı bir ceza ile cezalandırıyordu.

Onu bir cam şişeye tıkıyordu. Ömrü boyunca oradan kaçamıyordu. Bir gün şeytanlardan biri ona kelepçeyle bağlı bir şekilde geldi. Onun suçu hakkında sorulduğunda onun hakkında şöyle söylendi:

'Denizden çıkardığı büyük bir inciyi kaybetmişti. Onu kralın hazinelerine bırakmadı.'

Süleyman dedi ki:

'Ey ifritler! Onu nereye gizlediniz?'

Az önceki şeytan şöyle dedi:

'Ben dalıcılarla birlikte dalmıştım. İnsan kafası büyüklüğünde bir inci çıkardım. Kimse güzellikte onun bir benzerini görmedi. Işıltıları çok çekiciydi. Ben bu inciyle hayatım boyunca hakkımda rızanı kazanacağımı zannetmiştim. Ancak dönüşte büyük bir cin bana gelmiş ve gökten benim üzerime atılmıştı.

Onu benden zorla aldı. Sonra havaya doğru uzaklaştı. Katkat bulutların arasında kayboldu. Ben ona, karşı koyamadım.'

Süleyman şöyle dedi:

'Eğer söylediklerin doğruysa, ben aralarından çıkarman/bulman için sana o cini göstereceğim.'

Şeytan dedi ki:

Eğer o cin senin memleketinden olsaydı, benden kaçamazdı. Ancak o,

başka bir memlekette yaşayan başka bir türden bir cindi.

O zaman Süleyman (as) onun hapsini emretti. Ta ki onun anlattığı inciyi (meblağı) görünceye kadar.

Veziri "Âsif"i çağırdı. Hikmet sahibi ve alim bir vezirdi. Vezir, cinin söylediklerinde doğru olduğunu gördü. Süleyman'a dedi ki:

'Ey Allah'ın Nebisi; şeytanlar kendileri için bunları toplamakla ilgilenmezler. İnsanlardan bir kral onu görevlendirmiş olmalı. Allah onu kendin için almamayı hatırlatmak için bu hadiseyi, topluluklardan sana bahşettikleriyle de Allah yolunda cihadı yollamıştır.

Kıymetli şeyleri toplamakla, vaadettiğin vefa sözüne uyarak meşgul ol.

Onu gönderen kralı bulmak için senin, bu şeytanın ardını araştırmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Belki de onu, Allah Azze ve Celle'den başka tanrılar edinmiş Mecusilerden olarak bulursun.

Süleyman, inci araştıran cinlerin serbest bırakılmasını emretti. Bundan sonra bir saat kadar, vezirinin söylediklerini düşünerek bekledi. Sonra geceyi geçirmek için, Beytu'l-Makdis'teki mihrabına gitti. Sabahleyin, ordusuna güneye doğru harekete geçmek üzere hazırlanmasını emretti.

2. Karıncanın Konuşması:

Süleyman bir gün yaşlı bir atın sırtına çıktı. Sağında kırmızı atlara binmiş insanlar vardı. Solunda siyah atlara binmiş cinler vardı. Arkasında insan ve cinlerden, sayıları hesaplanamayan süvari vardı. Kuşlar havada bölükler halinde yayıldı. İnsanların benzerini görmediği bu büyük orduyu, yakıcı güneş ışınları etkisi altına alıyordu.

Ordu, güneye hareket etti ve karıncalar vadisine yaklaşıncaya kadar günlerce çölün keşfedilmemiş yerlerinde gezinmeye devam etti.

Ve:

"NİHAYET KARINCA VADİSİNE GELDİKLERİ VAKİT BİR KARINCA, "EY KARINCALAR! YUVALARINIZA GİRİN, SÜLEYMAN VE ORDUSU FARKINA VARMADAN SİZİ EZMESİNLER" DEDİ."

(NEML, 18)

Süleyman Aleyhisselam onun söylediğini duydu ve sözünü anladı.

Ve:

"SÜLEYMAN, ONUN BU SÖZÜNE TEBESSÜM İLE GÜLEREK DEDİ Kİ: "EY RABBİM! BENİ; BANA VE ANA BABAMA VERDİĞİN NİMETLERE ŞÜKRETMEYE VE RAZI OLACAĞIN SALİH AMELLER İŞLEMEYE SEVK ET VE BENİ RAHMETİNLE SALİH KULLARININ ARASINA KAT!"

(NEML, 19)

Süleyman Allah'ın, kendisini yerin içinde çıplak gözle görülmeyen bir dişi karıncanın sözünü işitmesi ve onun dilini anlaması ile nimetlendirmesinin onun mucizesi olduğunu sezdi.

Bu, Allah Azze ve Celle'nin izni ve kudretiyle, Süleyman Aleyhisselam'dan başkasına verilmeyen bir durumdur.

Süleyman Aleyhisselam emretti. Çadırlar kuruldu. Ordu, karınca vadisi önünde bir gün bir gece dinlendi. Ordu daha sonra yolculuk için hazırlandığında, yemek kırıntılarını topladı. Karıncalar evlerine taşımak için ona doğru yol aldı. Süleyman Aleyhisselam'ın ordusu, çölde başka bir yola doğru yöneldi. Gece gündüz orada yol almaya devam ettiler. Konaklayabilecekleri bir vahaya ya da içmek ve yanlarında götürmek için bir su pınarına rastlamadılar.

İşin gerçeğini haber veren sakalar, Süleyman'a yöneldi.

Süleyman Aleyhisselam, Allah'ın, fadlından kendisine verdiğini kullandı.

Yine biz diyebiliriz ki o, Allah'ın, bir mucize olarak cinleri hizmetine vermesi nimetini kullandı. Ve Süleyman, kuyular kazma ve yer altından su çıkarma işlemlerini gerçekleştirmeleri yönündeki emrini cinlere bildirdi. Kazdılar ancak su bulamadılar. Çok kez kazmayı denediler ve tekrarladılar. Onların birinden bile su çıkmadı. Ve hayal kırıklığı içinde Süleyman'a döndüler.

Süleyman Aleyhisselam'a şöyle dendi:

"Hüdhüd kuşu, fıtratı gerekçesiyle yerin tabakalarında suyun mevcut olduğu yerleri bilen ve yüzeye yakın olan suları bize haber verebilecek olan tek hayvandır."

Süleyman muhafızına şöyle dedi:

"Bana Hüdhüd'ü getirmen gerek."

Muhafız çıktı ve geri döndüğünde şöyle dedi:

"Hüdhüd yok Efendim."

Süleyman Aleyhisselam sinirlendi. Kuşu aramaya çıktı ve Hüdhüd'ün yerini boş buldu. Şöyle dedi:

"HÜDHÜD'Ü NİÇİN GÖREMİYORUM? YOKSA KAYIPLARA MI KARIŞTI?"

(NEML, 20)

Karga dedi ki:

"Onu buradaki kuşlardan başka bir hüdhüd arkadaşla güneye doğru giderken görmüştüm."

Süleyman dedi ki:

"Onu şiddetli bir ceza ile cezalandıralım, onu keselim ya da onun benim

emrime baş kaldırma ve talimatlarıma karşı gelme sebebini temize çıkaracak güçlü bir delil ile onu bana getirin."

Ve Süleyman Aleyhisselam'ın veziri Âsif dedi ki:

"Bu, zayıf(güçsüz) bir kuşun ilk kez karşı çıkmasıdır. O, bir itaat ve sadakat örneği idi. Bu işte bir sır olmalı."

Süleyman dedi ki:

"Hüdhüd'ün ortalıkta görünmemesinin arkasında hangi sır gizleniyor?!" Âsif dedi ki:

"Korkarım ki biz bir cinler vadisine yaklaşmıştık. Onların şeytanları sihir ve hile kullandı. Ve suyun bulunduğu yer hakkında bizi aldattı ve Hüdhüd'ü de bizim için pınarların yerini bulmasın diye büyüledi.

Şeytanlardan biri bana, dağın iç kısmında cinlerin uğultusunu işittiğini ve onların izlerini incelemek için uğraştığını; onların yolunu bildiğini fakat yerlerini bilemediğini, bizlerin, cinlerin şeytanlarından büyük azgın bir şeytanın büyüsüne maruz kalmış olabileceğimizden korkmaya başladığını haber vermişti."

Süleyman (as) bu ilginç haberden dolayı tebessüm etti. Ve şöyle dedi:

"Onları bize gösteren Allah'a hamd olsun. Muhakkak zafer yakındır."

Su emri, Süleyman'ı meşgul ediyordu. Çünkü ordusu susuzluk hissediyordu ve bu durumda hayatları tehlikedeydi. Süleyman Aleyhisselam çadırından çıktı ve şiddetli rüzgâra, yağmur bulutlarını kendisine getirmesini emretti.

Kuzey ve güneyden rüzgarlar esti. Rüzgarlar bulutları önüne kattı ve azametli bir şekilde gökten yağmur yağdı. Tencereler ve kap kacaklar doldu. Ordu tatlı su içebildi. Allah'a, rahmetinden ve nimetinin büyüklüğünden dolayı hep birlikte hamd ettiler. Bu, Allah'ın Nebisi Süleyman Aleyhisselam'ın mucizelerinden biridir.

Kuşlar arasından, Süleyman Aleyhisselam'ın izni olmadan yerini terk eden Hüdhüd'e dönelim.

O, su kaplarına baktı ve onları boş buldu. Efendisinin ordusunun susuzluktan ölmüş olmasından korktu. Yerini terk etti ve suyu araştırma konusunda ve yerin sert kayalardan oluşan ve su pınarlarından herhangi birini barındırmayan yerlerini ayırmak için daha ciddi bir şekilde ileri bölgelere doğru hızla hareket etti. Orada, güneyden gelen başka bir hüdhüd ile yolu kesişti. Tanıştılar ve güney hüdhüdü gönüllü bir şekilde yardım etti ve ona büyük bir pınar gösterdi.

İki hüdhüd verimli bir vadiye gelmek için yola çıktı.

Sonra ağaçlar, güller ve çiçeklerle dolu, ortasında geniş bir göl bulunan ve yerin oyuklarından oraya doğru su çıkan bir bostanda, bir ağacın gölgesinde dinlenmek için durdular.

Dereler, yerin bitkileri ve ağaçları arasında ilerliyordu.

Süleyman'ın hüdhüdü sevindi. Arkadaşı olan güney hüdhüdünden, gördüklerini bildirmek amacıyla efendisine dönmek için izin istedi. Ancak güney hüdhüdü onu durdurdu ve dedi ki:

"Sen sadece küçük bir şey gördün. Bu vadinin arkasındaki büyük şöhret ve serveti görmek için benimle gel. Hatta eğer efendine dönersen ona bütün bu gördüklerini haber ver. Bunları gör ki, senin verdiğin haber/anlattıkların onda büyük bir etki oluşturabilsin."

Süleyman'ın hüdhüdü dedi ki:

"Bana daha ne göstereceksin ki?"

Güney hüdhüdü:

"Kendi gözlerinle görmek için beni takip et."

İki hüdhüd kuşu uçtu ve yüksek bir dağı aştılar. Sonra göz alıcı tarlalar ve şatafatlı saraylarla bezenmiş yemyeşil bir vadiye indiler.

Sonra yüksek bir tepenin üzerindeki harika bir saraya yöneldiler. Kuzey hüdhüdü, gördüğü bu ün ve şöhret manzaraları ve makam ve sultanlığın görünüşleri sebebiyle dehşete kapıldı. Ve arkadaşına dedi ki:

"Ne kadar da harika! Ben bunun gibisini, kuzeydeki Süleyman kraldan başkasında görmedim.

Güney hüdhüdü dedi ki:

"Güneydeki "Belkıs"ın yanında, Süleyman kral da ne ki?

Bu harika memleketi ve güneşe tapan halkını görmek için şuradan benimle birlikte in."

İki hüdhüd aşağıya indi. Süleyman'ın hüdhüdü halkı, Allah'tan başkasına, güneşe secde ederken ve doğru yoldan sapmış olarak gördü.

Sonra güney hüdhüdü onu, Belkıs'ın sarayına götürdü. Sarayın büyük bir su üstünde olduğunu gördü. Sonra dedi ki:

"Şu büyük inciye bak. Senin efendinde bunun gibisi var mı?"

Süleyman'ın hüdhüdü dedi ki:

"Bu inci ona nasıl ulaştı?"

Güney hüdhüdü dedi ki:

"Bir ay önce cinlerden bir ifrir onu getirdi."

Süleyman'ın hüdhüdü:

"Öyleyse bu, sizin ifritlerinizden birinin, onu bulan Süleyman'ın bir cininin elinden kaçırdığı incidir ve bu yüzden Süleyman'dan size bir 'ah' vardır.

Güney hüdhüdü dedi ki:

"Öyleyse durum, cinlere ve aynı zamanda insanlara sahip olan Belkıs'ın zannettiği gibi değildir. Korkarım ki, senin kralın, gücüyle gururlanıyor, onunla savaşmak için hazırlanıyor ve ve Belkıs'ın ordusunun elinde rezil olacak."

Güney hüdhüdü cinlerin Belkıs'la olan alakasında, bu emrin sadece Süleyman Aleyhisselam için verildiğini sözlerinde açıkladı. Süleyman'ın hüdhüdü bunların her birini duydu ve görmediğini gördü. Sonra hızlıca Süleyman'a döndü. Yeniden çok yağmurlar yağdığını ve halkın da ondan içtiklerini gördü.

Hüdhüd, Süleyman'ın hüdhüdü, yerine ulaştı ve itaat ve uysallık içinde Süleyman Kral'a geldi. Onu kendisine kızgın buldu. Ve kendisinin kötü akıbeti için korktu.

Süleyman dedi ki:

"Ey Hüdhüd! Neredeydin sen? Benim emrime karşı gelmenin, benim iznim olmadan yerini terk etmenin sebebi ne?!"

Hüdhüd Süleyman'a başından geçen her şeyi anlattı.

3. Kraliçe Belkis'e giden mektup:

Süleyman (as) tebessüm etti ve şöyle dedi: "Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz."

"BENİM ŞU MEKTUBUMU GÖTÜR ONLARA AT,
SONRA DA YANLARINDAN AYRIL VE NE SONUCA
VARACAKLARINA BAK."

(NEML, 27-28)

Hüdhüd Süleyman'ın mektubunu Belkıs'a uçarak götürdü ve onun sarayına bıraktı. Belkis'i tahtının üzerinde oturuyor buldu.

Ve onun önünde görevlileri ve bakanları vardı. Mektup onun odasına düştü ve pencerenin perdesinin arkasında gözden kayboldu.

Belkis, Süleyman ve ordusu hakkında cinlerin getirdiği haberleri gözden geçirmek için, danışma meclisini toplamıştı. Mektup odasına düştüğünde, bunun için şaşırdı. Sonra onu orada bulunanlara okudu. Mektupta şöyle geçiyordu:

"MEKTUP, SÜLEYMAN'DAN GELMİŞTİR. O,
'BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM' DİYE BAŞLAMAKTA
VE İÇİNDE 'BANA KARŞI BÜYÜKLÜK TASLAMAYIN
VE TESLİMİYET GÖSTEREREK BANA GELİN'
DENİLMEKTEDİR."

(NEML, 30-31)

<u>Önemli bir bilgi:</u>
Bildiğiniz gibi Kur'an'ı Kerim'de 114 sure var ve her surenin başında bir Besmele. Dolayısıyla 114 Besmele var. Ancak Tevbe Suresinin başında Besmele yok. Savaşla çok ilgili bir sure olduğu ve daha çok Allah'ın cezalandırmasına vurgu yapıldığı için Tevbe Suresinin başında Allahu Teala'nın Rahman ve Rahim (çok merhamet eden) sıfatları geçmemektedir. Ama Tevbe Suresinin Besmelesi Neml Suresinin 30. ayetinde yer almaktadır.

Belkis onlara şöyle dedi:

"DURUMUM HAKKINDA BANA GÖRÜŞ BİLDİRİN."

(NEML, 32)

Ve;

"DEDİLER Kİ: "BİZ GÜÇLÜ KİMSELERİZ VE ÇETİN

SAVAŞÇILARIZ. EMİR SENİN. NE EMREDECEĞİNİ DÜŞÜN."

(NEML, 33)

Ve:

"KRALİÇE BELKIS) ŞÖYLE DEDİ: "KRALLAR BİR MEMLEKETE GİRDİ Mİ, ORAYI HARAP EDERLER VE HALKININ İLERİ GELENLERİNİ ZELİL HÂLE GETİRİRLER..."

(NEML, 34)

Ve Belkıs sözlerine devam etti:

"SÜLEYMAN'I ÖNCEDEN DUYMUŞTUM. SAVAŞA GİRMEK İSTEMİYORUM. ONLARIN HALKIMI ZELİL EDECEĞİNDEN KORKARIM. BEN SÜLEYMAN'A BİR HEDİYE GÖNDERECEĞİM. EĞER ONU REDDEDERSE PRENSİP SAHİBİDİR. BUNA DEVAM ETMEZ. O ZAMAN, BİZİ ESİR ALMADAN ÖNCE, BİZ ONA MÜSLÜMANLAR OLARAK GİDERİZ.."

Şüphesiz ki o mektubunda kendisine bu şekilde doğrudan Müslümanlar olarak gelinmesini emrediyor. Onların güneşe kulluk etmeleri meselesine aldırış etmiyor. Onların inançlarının fesat olduğuna dair münakaşaya da girmiyor. Onları bir şey için ikna etmeye çalışmıyor. Ancak sadece emrediyor.

O bir güç ile destekleniyor. Ki o güç inandığı hakikate yardım ediyor. Tüm bunların, hem kısa hem de yüksek bir eğitimden geçmiş bir konuşma biçiminden geçtiği açıktı.

Kraliçe, mektubu halkının ileri gelenlerine sundu. İşlerinin tümünde onlarla istişare ediyordu:

"EY İLERİ GELENLER! DURUMUM HAKKINDA BANA GÖRÜŞ BİLDİRİN. SİZLER YANIMDA BULUNMADIKÇA HİÇBİR İŞE KESİN OLARAK KARAR VERMEM."

(NEML, 32)

İleri gelenler tepkiyle karşılık verdi ve onlar, halkının meydan okuyanlarındandı. Mektup, yüksek eğitimden geçmiş bir konuşma şekline sahip olduğundan, buradaki halkın kibirlenmelerine ve güçlü duygularına meydan okuyordu. Onlara meydan okuyan, onlara savaş ve hezimet ile görünen ve onların savaş ve hezimet meydana gelmeden önce kendisinin sunduğu şartları kabul etmesini talep eden biri olduğu üzerinde düşündüler.

DEDİLER Kİ: "BİZ GÜÇLÜ KİMSELERİZ VE ÇETİN SAVAŞÇILARIZ. EMİR SENİN. NE EMREDECEĞİNİ DÜŞÜN."

(NEML, 33)

Halkın ileri gelenleri şöyle demek istediler:

"Bizler savaşa hazırız."

Kraliçe, ileri gelenlerden daha hikmet sahibi görünüyordu. Süleyman'ın mektubu onu savaş açmaktan çok düşünmeye sevk etti..

Kraliçe Süleyman'ın mektubu üzerine uzun uzun düşündü. Süleyman'ın ismi onun için meçhuldü. Önceden onu duymamıştı. Sonra Süleyman'ın halkı hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Belki memleketinin savaşabildiği ve yenilgiye uğrattığı son sınıra kadar güçlü olabilirdi.

Kraliçe çevresine bakındı ve halkının ilerleyişini ve zenginliğini gördü. Bu zenginlik ve gelişmeden dolayı savaştan korktu. Yumuşak davranışa başvurmaya ve ona bir hediye göndermeye karar verdi.

Kendince, belki de onun, kendi memleketinin zenginliğini duymuş bir aç gözlü olabileceği konusunda tahminde bulundu. Kendi kendine, onunla bir ateşkes yapmayı ve hediye olarak ondan barış almayı düşündü. Yine kendince, ona hediye göndermeyi düşündü. Hediyeyi taşıyanların Süleyman'ın memleketine gitmesiyle, onu göndermesi mümkün olacaktı. (Yani elçiler aracılığı ile hediyeyi gönderecekti.) Eğer habercileri Süleyman'ın memleketinde gözcü olurlarsa, onun halkı ve ordusu hakkındaki haberlerle, bu bilgiler ışığında geri dönecekler ve durumun

hakikati yönünden bir tahmin yürütülmüş olacaktı.

Kraliçe, başına geleceklerden korktu. Halkının ileri gelenleriyle, Kral Süleyman'a kendileriyle hediye göndererek, onların orada neler gördükleri ve Kral Süleyman'ın niyetinin ne olduğu hakkında konuştu. Kraliçe, bekleme ve gözlemlemeye başvurarak fikir edindi. Halkının ileri gelenlerini savaş fikrinden geçici olarak vazgeçmeye ikna etti. Çünkü krallar eğer bir şehre girerlerse, onun tüm durumunu değiştirirler ve orada yaşayan halktan çok o bölgenin ileri gelenleri rezillik ve zelilliğe maruz kalırlardı.

Kraliçe, onları tehdit eden tehlikelere işaret ederek, halkının ileri gelenlerini ikna etti.

"KRALİÇE BELKIS) ŞÖYLE DEDİ: "KRALLAR BİR MEMLEKETE GİRDİ Mİ, ORAYI HARAP EDERLER VE HALKININ İLERİ GELENLERİNİ ZELİL HÂLE GETİRİRLER. İŞTE ONLAR BÖYLE YAPARLAR. BEN ONLARA BİR HEDİYE GÖNDERİP, ELÇİLERİN NE HABER İLE DÖNECEKLERİNE BAKACAĞIM."

(NEML, 34-35)

Kraliçe Belkıs'ın hediyesi Kral Peygamber Süleyman'a ulaştı. Belkıs'ın hediye taşıyan gözcülerinin ulaşmasıyla Süleyman'a haberler geldi. Süleyman hemen, kraliçenin, Süleyman açısından kendi durumu hakkında karar vermek için adamlarını, gücü hakkında bilgi toplamaya gönderdiğini anladı. Süleyman tüm memleketi karşısında ordusunu sıraya geçmeye çağırdı.

Belkıs'ın gözcüleri sanki tepeden tırnağa silahla donanmış koyu bir ormanın arasına girdi. Belkıs'ın gözcülerinin getirdiği zenginlik ve servetlerin her biri, Süleyman'ın memleketinin güzelliği arasında kalmıştı ve getirdikleri hediyeler kendi gözlerinde küçülmüştü.

Orduda aslanlar, kaplanlar ve kuşlar vardı. Onlar, karşı gelinmez bir ordunun önünde olduklarını düşündüler.

Sonra Süleyman'a, çekine çekine Kraliçe Belkıs'ın hediyesini sundular. Ve ona dediler ki;

"Biz savaş istemiyoruz. Bu hediye, bizim aramızda bir barış işaretidir. Ve bizler onu kabul etmenizi temenni ediyoruz."

Süleyman kraliçenin hediyesine baktı ve sonra bakışlarını geri çekti.

"(ELÇİLERİN SÖZCÜSÜ) SÜLEYMAN'IN HUZURUNA GELİNCE, SÜLEYMAN ONA ŞÖYLE DEDİ: "SİZ BENİ MAL İLE DESTEKLEMEK (VE BÖYLECE ETKİLEMEK) Mİ İSTİYORSUNUZ? OYSA ALLAH'IN BANA VERDİĞİ, SİZE VERDİĞİNDEN DAHA HAYIRLIDIR. FAKAT HEDİYENİZLE ANCAK SİZ SEVİNİRSİNİZ."

(NEML, 36)

Kral Süleyman kısa sözleriyle hediyelerini reddettiğini belirtti ve onlara rızasının mal ile satın alınmasını kabul etmediğini ve başka bir şey ile onun rızasını kazanabileceklerini gösterdi.

"...'BANA KARŞI BÜYÜKLÜK TASLAMAYIN VE TESLİMİYET GÖSTEREREK BANA GELİN'..."

(NEML, 31)

Sonra onları tehdit etti:

"SEN ONLARA DÖN. ANDOLSUN, BİZ ONLARA, KARŞI KOYAMAYACAKLARI ORDULARLA GELİR VE ONLARI ORADAN AŞAĞILANMIŞ VE KÜÇÜK DÜŞÜRÜLMÜŞ OLARAK ÇIKARIRIZ."

(NEML, 37)

Belkıs'ın gözcüleri Sebe'ye ulaştı. Orada kraliçeye doğru acele ettiler. Ona, ülkelerinin tehlikede olduğunu söylediler. Süleyman'ın gücü ve ordusunun karşıkonulmazlığı hakkında konuştular. Ona, Süleyman'ı ziyaret etmesi ve onu hoşnut etmesi gerektiğini anlattılar. Kraliçe kendini hazırladı ve Süleyman (as)'ın memleketine doğru yolculuğa başladı.

Süleyman (as) halkının ileri gelenleri, bakanları, ordusunun komutanları ve alimleri arasında kraliyet meclisinde oturdu. Belkıs hakkında düşünüyordu. Onun kendisine doğru yolda olduğunu biliyordu. Onu istemeden, korkuya sevk etmişti. Süleyman kendi kendine gücüyle kraliçenin gözlerini kamaştırmaya, onu hayretler içinde bırakmaya karar verdi. Böylece bu kraliçeyi İslam'a girmeye teşvik edecekti.

"(SONRA SÜLEYMAN MÜŞAVİRLERİNE) DEDİ Kİ:
EY ULULAR! ONLAR TESLİMİYET GÖSTERİP BANA
GELMEDEN ÖNCE, HANGİNİZ O MELİKENİN TAHTINI
BANA GETİREBİLİR?"

(NEML, 38)

Kraliçe Belkıs'ın tahtı çok ilginçti, güzeldi. Altından ve değerli mücevherlerden yapılmıştı. Tahtın hücresi, odası ve oturacak yeri, yapılışı ve üretimi açısından iki mucizeydi.

Burada:

"CİNLERDEN BİR İFRİT," SEN YERİNDEN KALKMADAN
BEN ONU SANA GETİRİRİM VE ŞÜPHESİZ BEN, BUNA
GÜÇ YETİRECEK GÜVENİLİR BİRİYİM" DEDİ."

(NEML, 39)

Cinlerden biri toplantı bitmeden önce: "Ben onu taşıyabilirim ve onun mücevherleri güvende olur." dedi.

" KİTAPTAN BİLGİSİ OLAN BİRİ, "BEN ONU, GÖZÜNÜ
KAPAYIP AÇMADAN ÖNCE SANA GETİRİRİM" DEDİ.
SÜLEYMAN, TAHTI YANINDA YERLEŞMİŞ HÂLDE
GÖRÜNCE ŞÖYLE DEDİ: "BU, ŞÜKÜR MÜ, YOKSA
NANKÖRLÜK MÜ EDECEĞİM DİYE BENİ DENEMEK İÇİN,
RABBİMİN BANA BİR LÜTFUDUR. KİM ŞÜKREDERSE
ANCAK KENDİSİ İÇİN ŞÜKRETMİŞ OLUR. KİM DE
NANKÖRLÜK EDERSE (BİLSİN Kİ) RABBİM HER
BAKIMDAN SINIRSIZ ZENGİNDİR, CÖMERTTİR."

(NEML, 40)

"Kitap'tan bilgisi olan biri"

'Ben göz açıp kapayıncaya kadar tahtı getirebilirim.'

Alimler **"Kitap'tan bilgisi olan biri"** ayeti hakkında ayrılığa düştüler. Onlardan bazıları bu ayette kastedilen kişinin Süleyman'ın veziri ya da Beni İsrail alimlerinden biri olduğunu söylediler.

Ve Allah'ın, kendisiyle dua edildiğinde cevap verilen ism-i azam'ı kullanılarak geitirildiğine inanıldı. Ve onlardan bazıları da tahtı getirenin Cebrail Aleyhisselam olduğunu söylüyorlardı.

Tahtı getiren Süleyman (as)'dan başkası değildi. Zira o Kitaptan ilim sahibiydi ve Belkis'e yazdığı mektuptaki BİSMİLLAHİR-RAHMANİR-RAHÎM sırrıyla tahtı getirdi.

Tahtı getiren Süleyman (as)'dan başkası olamaz. Zira mucize sahibi bir peygamberin karşısında öyle acaip bir işi kim yapabilirdi? Eğer yapsa bu Allah'a ve O'nun peygaberine acziyet atfetmek olmazmıydı. Bütün bu gerekçeleri bir arada değerlendirdiğimizde vaktin Nebisi ve mühür sahibi, asa sahibi ve hepsinden önemlisi de KİTAP'tan ilim sahibi ve BESMELE'nin vakıfı. O halde ne diyebilirsiniz? Elbette tahtı getiren Süleyman (as)'dı.

Taht Süleyman'ın önünde duruyordu. Süleyman, bu mucizeden sonra düşüncelere dalmıştı. Bu güç ve kuvvet kendisine ait değildi. Üstünlük ancak 'Mülkün Malikine' aitti ve O'nun mucizesiydi.

Şükür mü edeceğini yoksa küfre mi düşeceğini görmek için kendisini bu kudret ile imtihan eden Allah'a şükretti.

Süleyman, kraliçenin tahtı üzerine uzun uzun düşündü. Sonra onun değiştirilmesini emretti. Belkıs geldiğinde onu imtihan etmek için ve tahtını tanıyıp tanımayacağını görmek için üzerinde bazı değişiklikler yapılmasını emretti.

"SÜLEYMAN, "TAHTINI TANINMAZ HÂLE GETİRİN. BAKALIM TANIYACAK MI, YOKSA TANIMAYACAKLARDAN MI OLACAK?" DEDİ."

(NEML, 41)

Süleyman, içinde Belkıs'ı karşılayacağı bir saray yapılmasını emretti. Denizin üzerinde hoş bir mekân seçti ve sarayın yapılmasını emretti. Öyle ki bu yerin büyük bölümü denizin üzerine düşüyordu. Sarayın arazisinin, sarayın zemininde yürüyen kişinin, altında yüzen renkli balıkları ve hareket eden deniz yosunlarını görebilmesi için kaskatı ve aynı zamanda çok saydam bir camdan yapılmasını emretti.

Sarayın inşaası tamamlandı. Yerdeki taşlardan üretilen camın katışıksız olmasından dolayı, camdan saray görünmez oldu. Denizdeki sarayın arazisi gözden kayboldu ve sarayın üzerinde gizli ve camdan bir perde oluştu.

"VE BÖYLECE MELİKE, SÜLEYMAN'IN YANINA GELİNCE: "SENİN TAHTIN BÖYLE Mİ?" DENİLDİ. O DA, SANKİ ONUN AYNISIDIR. ZATEN BİZE, DAHA ÖNCE YAPTIĞIMIZ ARAŞTIRMALAR VE HÜDHÜD'ÜN MEKTUP GETİRMESİ GİBİ HADİSELERDEN DOLAYI BİLGİ SAHİBİ OLMUŞ, SENİN GÜÇ, KUVVET VE PEYGAMBERLİĞİNİ KABUL EDEREK MÜSLÜMAN OLMUŞTUK."

(NEML, 42)

Ayet, Süleyman ile Belkıs arasında geçen diyaloğun durumunu açıklıyor.

Belkıs tahtına baktı ve onu tamamen kendi tahtı olarak gördü. Ancak tamamen onun tahtı değildi. Eğer öyle olsaydı, geldiğinde onun önünden nasıl geçmiş olabilirdi...? Eğer öyle değilse de, yani kendi tahtı değilse de bu derece onun taklidini yapmak nasıl mümkün olabilirdi...?

Süleyman onun tahtı tanıdığını düşünerek dedi ki:

"Senin tahtın böyle mi?"

Belkıs kısa süreli bir şaşkınlığın ardından dedi ki:

"Sanki bu o!"

Süleyman'ın imanı ve Allah'a kulluğunu görmesiyle birlikte Belkis'in gözleri kamaştı. Aynı şekilde sanayi, sanat ve bilimler konusundaki gelişmelerini görmesiyle de hayreti arttı. Ve Süleyman'ın İslam Dini ile bilim ve hikmet arasındaki bu derin bağı Belkis'i daha da şaşırttı:

"DAHA ÖNCE ALLAH'TAN BAŞKA TAPTIĞI ŞEYLER ONA ENGEL OLMUŞTU. ÇÜNKÜ O İNKÂR EDEN BİR KAVİMDEN İDİ."

(NEML, 43)

Belkis'in aklının içi binlerce şey ile sarsıldı.

Süleyman'ın önünde burada çöken halkının inancını düşündü. Halkının kulluk ettiği Güneş'in, Allahu Teala'nın yaratıp kullarının hizmetine verdiği bir yaratılmıştan başka bir şey olmadığını idrak etti. Kalbinde ilk kez güneş tutulmuştu. Kalbini güneşin battığı gibi batması olmayan yeni bir nur aydınlatmıştı. Bu imanı ilan etmek istemeye başladı. Belkıs İslam inancını ilan edeceği vakti seçmeye vakıf olmuştu. Allahu Teala buyurdu ki:

"ONA "KÖŞKE GİR" DENİLDİ. KÖŞKÜ GÖRÜNCE ONU (ZEMİNİNİ) DERİN BİR SU SANDI VE ETEKLERİNİ TOPLADI. SÜLEYMAN, ONA "BU, (ZEMİNİ) BİLLURDAN DÖŞENMİŞ BİR KÖŞKTÜR" DEDİ. BELKIS, "EY RABBİM! ŞÜPHESİZ BEN NEFSİME ZULMETMİŞTİM. ŞİMDİ İSE SÜLEYMAN İLE BİRLİKTE ÂLEMLERİN RABBİ OLAN ALLAH'A TESLİM OLDUM" DEDİ."

(NEML, 44)

Belkıs, İslam inancını ilan etmek için bu anı seçti. Kendi kendisine zulmettiğini ve İslam'ı seçtiğini itiraf etti. Halkı da ona uyup İslam'a tabi oldu.

Dünyadaki kralların en büyüğü ve kerem sahibi Allah'ın nebilerinden biri ile karşılaştığını idrak etti.

Kuranî Bağlam Belkıs kıssasında onun Müslüman oluşundan sonrasında sessiz kalıyor. Müfessirler diyorlar ki: "O bundan sonra Süleyman ile evlendi."

Ve onun, Süleyman'ın adamlarından biriyle evlendiği de söyleniyor. "Onu sevdi ve onunla evlendi" deniliyor.

Habeşistan krallarının bu evlilikten meydana gelen nesildem oldukları isbatlanmıştır. Bizler bu hakikatin tamamını bilmiyoruz. Kur'an-ı Kerim, Süleyman kısasına hizmet sunmayan o kısımları anlatmamayı seçmiş ve sessiz kalmıştır.

Süleyman Aleyhisselam'ın yapmış olduğu işlerden biri de daha önce Ya'kub peygamberin (as) inşa etmiş olduğu Mescid-i Aksa'yı yeniden inşa etmekti. Süleyman (as) Mescid-i Aksa'nın yanında Yahudiler için kutsal kabul edilen büyük bir heykel dikmişti. Bunun hakkında da günümüze kadar araştırmalar devam etmiştir.

Nebevi kılavuzda şu şekilde geçmektedir ki:

Süleyman, Beytu'l-Makdis'i inşa ettiğinde, Rabbi Azze ve Celle'den üç şey istedi:

1) Allahu Teala'nın hükümleri gibi adil hükümler vermeyi. Allah kabul etti.

2) İkinci olarak kendisinden sonra hiç kimseye verilmeyecek bir mülk istedi. Ve Allah onu da verdi.

3) Ve bir adamın, evinden sadece bu mescitte (Beytu'l-Makdis) ibadet için çıkmasıyla birlikte onun annesinden doğduğu gün gibi günahlarından arınmış olmasını istedi.

Tevrat, heykelin niteliğine değinmiştir. Bunun hakkında Tevrat'ta yer alan bir kısım şöyledir:

Süleyman'ın heykeli **اورشليم** (Kudüs'te bir yer)'de idi. Burası Yahudilerin ibadet merkezidir ve Yahudi tarihinin sembolüdür. Onlar için bir övgü nesnesi ve övünç meselesidir.

Onu Kral Süleyman (as) dikti ve onun inşaası ve dekorasyonunda büyük bir onurla harcama yaptı. Hatta bunun için 180 bin işçiye ihtiyaç duydu. Süleyman bunun için, **ترشيش**'ten altın, Lübnan'dan odun ve Yemen'den değerli taşlar getirtti. Sonra aralıksız çalışmalardan 7 sene sonra heykelin inşaası tamamlandı ve bu dönemde bu, dünyanın mucizelerinden bir mucizeydi.

Çok defalar bu heykele tahrip eli uzatıldı. Öyle ki hedef daima mücevherleri gasp ve sonra da imha edebilecekleri şekilde saldırı ve sebep de açgözlülüktü.

Sonra krallardan biri, Yahudilere kendini sevdirmek için onun yenilenmesi ile ilgilendi.

Heykelin yeniden yapılandırılması bu kez 46 yıl sürdü. Ondan sonra, üç devasa duvarla çevrili büyük bir saraya dönüştü. İki büyük alandan oluşuyordu. Biri dışta ve diğeri içteydi. İç alanla çevrili olanın, iki mermer direk üzerinde duran yüksek bir koridoru vardı ve onu, kıymetli sedir odunundan yapılma tavanlar örtüyordu. Heykelin güney yönünde duran koridor, 162 direk üzerinde sabitti. Bunlardan her biri ihtişamlıydı. Öyle ki üçten az kişinin onu daire şeklinde sarmak için kollarını birleştirmesi yeterli gelmiyordu. Heykelin dışındaki alanın 9 büyük ve altın kaplamalı kapısı vardı. Onuncu kapının ise tamamı yıkık dökük ve devasa hacmine rağmen bakırdan yapılmıştı.

Süleyman yeryüzünde büyük bir şerefle yaşadı. Sonra Allahu Teala ona ölümü takdir etti. Öldü. Süleyman'ın ilginçlikler ve olağanüstülüklerle dolu şeref içinde kıymetli bir hayatı olduğu gibi, ölümü de ilginçlikler

ve olağanüstülüklerle dolu, Allah'ın mucizelerinden bir mucize olarak gerçekleşmişti...

Böylece, hayatıyla ve şerefiyle uyum içinde ölümü gerçekleşmiş ve değerli ve dolu bir hayata karşılık, değerli bir son ona gelmişti. Allahu Teala Sebe Suresinde Süleyman (as)'ın ölümü hakkında şöyle buyurmuştur:

"SÜLEYMAN'IN ÖLÜMÜNE HÜKMETTİĞİMİZ ZAMAN, ONUN ÖLÜMÜNÜ ONLARA ANCAK DEĞNEĞİNİ YEMEKTE OLAN BİR KURT GÖSTERDİ. SÜLEYMAN'IN CESEDİ YERE YIKILINCA ORTAYA ÇIKTI Kİ, EĞER CİNLER GAYBI BİLMİŞ OLSALARDI O AŞAĞILAYICI EZİYETE KATLANIP DURMAZLARDI."

(SEBE, 14)

Allahu Teala Süleyman Aleyhisselam'ın, cinlerin gaybı bildiği düşüncesini yerle bir edecek şekilde ölmesini takdir etmişti.

Evet, Süleyman (as) öldüğünde, cinlerin haberi olmadı. Onun için çalışmaya ve ona hizmetlerini sunmaya devam ettiler. Eğer onlar gaybı bilmiş olsalardı, aşağılayıcı bir azap içinde oyalanmazlardı.

İnsanları saptıran bu gaybı bilme düşüncesi bazı insanların ve cinlerin zihinlerinde yerleşmişti. Bu olayla o sapkın inanç itibarını yitirmiş oldu. Artık cinlerin, Süleyman'a olan hizmetleri kırılmış ve son bulmuş oldu. Onunla çalışmanın sonuç ve sorumluluğundan ayrılmış oldular.

Süleyman çalışırlar iken onları gözlemlemesini sağlayan asasına yaslanmıştı. Ve o, asasına yaslanmış olarak vefat etti. Cinler onu gördü ve onun ibadet ettiğini (dua ettiğini) zannettiler ve işlerine devam ettiler. Uzun günler geçti. Sonra dabbetu'l-arz geldi. O, ağaç yiyen bir karıncaydı. Süleyman'ın asasını yemeye başladı. O aç idi ve asanın bir kısmını yedi. Karınca günlerce asayı yemeye devam etti. Asanın yere değen kısmını yiyordu. Asayı yemeyi arttırdığında, asa yıkıldı ve Süleyman'ın elinden düştü.

Sonrasında da büyük ceset dengeyi kaybetti ve yere devrildi. Ceset yere

düşünce, insanlar hızla ona doğru yöneldiler.

Anladılar ki o bir süredir zaten ölüymüş. Cinler de anladılar ki gaybı bilen onlar değilmiş. İnsanlar da bu hakikati bildiler. Eğer ki cinler gaybı bilmiş olsalardı, aşağılayıcı bir azap içinde oyalanmazlar ve Süleyman bir dönemden beri ölü olduğu halde, onun hayatta olduğu zannı içinde bulunmazlardı.

Allah bu acayip son ile, bu Kral Peygamber Aleyhisselamın hayatını sonlandırdı.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Kabir hayatı

Konumuza ışık tutacak olan ilk ayet-i kerime ile başlayalım.

Bakara Suresi 259:

> "YAHUT GÖRMEDİN Mİ O KİMSEYİ Kİ EVLERİNİN DUVARLARI, ÇATILARI ÜZERİNE ÇÖKMÜŞ, ALT ÜST OLMUŞ BİR KASABAYA UĞRADI. 'ÖLÜMÜNDEN SONRA ALLAH BUNLARI NASIL DİRİLTİR ACABA?' DEDİ. BUNUN ÜZERİNE ALLAH ONU ÖLDÜRÜP YÜZ SENE BIRAKTI. SONRA TEKRAR DİRİLTTİ. 'NE KADAR KALDIN?' DEDİ. 'BİR GÜN YAHUT DAHA AZ' DEDİ. ALLAH ONA; 'HAYIR, YÜZ SENE KALDIN' BUYURDU."
>
> (BAKARA, 259)

Evet o şahıs, ilgili şahıs, Allah'ın peygamberi Üzeyir'dir (as). Üzeyir (as) yüz sene ölü kaldı. Sonra Allahu Teala onu diriltti ve çok az bir zaman kaldığını düşündü. Bir gün yahut daha az diyor yani birkaç saat. Demek ki kabir hayatı da Adem'den (as) kıyamete kadar, son insana kadar hepsinin aynı zaman hissini yaşayabileceği bir durum olacak. Zaman kavramı olmayacak bizdeki gibi. Yani binlerce sene de kabirde yatmış olsa, bir an gibi gelecek. Kısa bir an. Tabii ki burada mü'minlere daha çabuk geçecek, kafirlere biraz daha uzun gelecek o vakit. Ama dünyadaki gibi bir zaman kavramı içerisinde değil.

Yine Kehf Suresi 18'de bir delil var:

"UYKUDA OLDUKLARI HALDE SEN ONLARI UYANIK SANIRDIN. ONLARI SAĞA SOLA ÇEVİRİYORDUK. KÖPEKLERİ DE MAĞARANIN GİRİŞİNDE ÖN AYAKLARINI UZATMIŞ YATMAKTAYDI. EĞER O İNSANLARI GÖRSEYDİN DÖNÜP KAÇARDIN VE GÖRDÜKLERİN YÜZÜNDEN İÇİNİ KORKU KAPLARDI."

(KEHF, 18)

Evet, Ashab-ı Kehf'ten bahsediliyor burada. Allahu Teala onları üç yüz sene uyuttu. Sonra uyandıklarında para birimleriyle bir şeyler satın almaya kalktılar. Demek ki birkaç saat uyuduklarını sandılar. Bu da kabir hayatında çok uzun kalmanın kısa bir gün veya günden daha az bir vakit olduğunu, o şekilde geçtiğini sanacaklar.

Mümin Suresi 46'da da Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ONLAR (FİRAVUN VE TARAFTARLARI) SABAH, AKŞAM ATEŞİN KARŞISINA GETİRİLİRLER. KIYÂMETİN KOPACAĞI GÜN DE 'FİRAVUN AİLESİNİ EN ŞİDDETLİ AZABA SOKUN!' DENİLİR."

(MÜMİN, 46)

Yani Firavun hanedanı, insanları, adamları, akrabaları, çevresi bildiğiniz gibi denizde boğularak öldüler. Cesetleri suda eridi gitti veya köpek balıkları tarafından yenilerek, yutularak yok edildiler. Ancak Allahu Teala ne buyuruyor? **"Onlar sabah akşam ateşe arz olunurlar."** Yani onlara sabah akşam gidecekleri yer gösterilir. Bundan da anlıyoruz ki hani bazen insanlar yakılıyor, kül oluyor, parça parça ediliyor. Bu, Kudretullah'a göre çok kolaydır. Onlar da diğer defnolunan normal cesetler gibi, naaşlar gibi Allah tarafından muamele görecektirler. Kaç parçaya bölünürse bölünsün ve ne şekilde tüketilirlerse tüketilsinler, yok edilsinler yine de Allah onlara kabir azabını, kabir hayatını yaşatacaktır. Azap ve mükafat artık neyse kişinin ahvaline göre. Evet, bu da kabir azabıyla alakalı, kabir azabına bir delil.

İbni Abbas (ra) şöyle demiştir:

"Peygamber (sas) Medine'deki bahçelerden birine uğradı. Kabirlerinde azap gören iki insanın sesini duydu. Bunun üzerine şöyle buyurdu:

"İKİSİ AZAP GÖRÜYORLAR. OYSAKİ BÜYÜK BİR GÜNAH SEBEBİYLE AZAP GÖRMÜYORLAR. BİRİSİ İDRARDAN SAKINMAZDI (ELBİSESİNİ SAKINMAZDI). DİĞERİ İSE İNSANLAR ARASINDA LAF GETİRİP GÖTÜRÜR, KOĞUCULUK (NEMÎME) YAPARDI." SONRA BİR DAL İSTEDİ. DALI İKİYE AYIRARAK HER BİRİNİN KABRİNİN BAŞINA BİR PARÇASINI KOYDU. ONA "EY ALLAH'IN RASULÜ! BUNUN NİÇİN YAPTIN?" DİYE SORULDU. ŞÖYLE BUYURDU: "UMULUR Kİ BU DALLAR KURUMADIKÇA ONLARIN AZABI HAFİFLETİLİR."

Bu hadis, Buhâri'de geçmektedir.

Yine Tirmizi'de geçen bir hadis-i şerife göre:

"KABİR YA CENNET BAHÇELERİNDEN BİR BAHÇEDİR VEYA CEHENNEM ÇUKURLARINDAN BİR ÇUKURDUR."

Abdullah bin Ömer (ra), Rasulullah'ın (sas) şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"SİZDEN BİRİNİZ ÖLDÜĞÜ ZAMAN SABAH AKŞAM OTURAĞI KENDİSİNE GÖSTERİLİR. EĞER CENNET EHLİNDEN İSE KENDİSİNE CENNET EHLİNİN OTURAĞI GÖSTERİLİR. EĞER ÖLÜ CEHENNEM EHLİNDEN İSE, KENDİSİNE CEHENNEM EHLİNİN OTURAĞI GÖSTERİLİR."

Bu da Buhâri'de geçmektedir.

Abdullah ibni Mesud (ra) bildirir ki:

"Biz Al-i İmran Suresi'nin 169. ayet-i kerimesinden Rasulullah (sas) Efendimize sual etmiştik. Cevabında buyurdular ki:

"ONLARIN (YANİ ŞEHİTLERİN) RUHLARI BİRTAKIM YEŞİL KUŞLARIN KURSAKLARINDADIR. ARŞ'IN ALTINDA ONLAR İÇİN ASILMIŞ OLAN ÇOK KANDİLLER VARDIR. ONLAR CENNETTE DİLEDİKLERİ YERLERE UÇARLAR. SONRA O KANDİLLERE GELİP GİRERLER. RABLERİ ONLARA NAZAR EDER VE 'ARZU ETTİĞİNİZ BİR ŞEY VAR MI?' DİYE SORAR. ONLAR DA 'NEYİ ARZU EDERİZ Kİ? BİZ CENNETTE DİLEDİĞİMİZ YERLERE GİDEBİLİYORUZ.' DERLER. RABLERİ BU SUALİ ONLARA ÜÇ DEFA TEKRAR EDER. BU DEFA ONLAR BİR CEVAP VERMELERİ İCAP ETTİĞİNİ ANLAYIP 'EY RABBİMİZ! BİZİM RUHLARIMIZI CESETLERİMİZE İADE ET. SENİN YOLUNDA TEKRAR ŞEHİT OLALIM' DERLER. TABİİ Kİ BU MÜMKÜN OLMADIĞI İÇİN VE BAŞKA BİR HACETLERİNİN OLMADIĞI GÖRÜLÜNCE TERK OLUNURLAR. ARTIK BU SUAL KENDİLERİNE SORULMAZ. İTAATKÂR OLAN MÜMİNLERİN RUHLARI, CENNET BAHÇELERİNDE BULUNUR. BUNLAR ORADAKİ NİMETLERDEN YEMEZLER VE İÇMEZLER. LAKİN KENDİLERİ İÇİN HAZIRLANMIŞ OLAN NİMETLERE VE MÜKAFATLARA BAKARLAR."

Hadis burada sona erdi.

Şimdi bu nakille gelen haberleri bir örnekle akıllarımıza yaklaştıralım.

Mesela, "Aylardan Ramazan ayı. İftara doğru vakit yaklaşmakta. Eşleriniz mutfakta sizlere yemek yapıyor. O nefis yemeklerin kokuları, o leziz kokular eve yayılmış. Siz gidip almak istersiniz, yemek istersiniz. Fakat oruç sizi bırakmaz, yiyemezsiniz. Ancak onun kokusu da sizi sarmıştır. Yani birazdan iftar olduğunda neleri yiyeceğinizi şimdiden görmektesiniz. Ancak yiyemiyorsunuz. Aynı bu şekilde kabir de cennet nimetlerini, nelerle karşılaşacağını görüyorsun. Kokusunu alıyorsun. Ama ulaşamıyorsun. Gidemiyorsun. Zira daha hesap olmadı. Terazi, mizan kurulmadı. Sırattan geçilmedi. O işler, o süreç tamamlanmadı. Onlar olduktan sonra gördüklerini artık yaşama vakti gelecek cennette. Oradaki cennet kabirdeki ya bir cennet bahçelerinden bahçe, orda nimetleniyorsun ya da cehennem çukurlarından bir çukur, cehennemin sıkıntılarını henüz daha yaşamadan kişi başına gelecekleri oradan görüyor. O da işte bir nevi

azap. Demek ki kabir azabı var. Ehl-i sünnet ve'l-cemaate göre kabir azabı bir akidedir, var ve bu şekilde de hem naklen hem aklen konuyu anlamış olduk."

Cennet için örnek vermiştik. Ramazan'daki iftar sofrasıyla yani o yapılan yemekleri kişi henüz oruçlu olduğu için yiyemese de onların kokusunu duyar ve iftarda ne leziz yemeklerle karşılaşacağını bilir. İşte ehl-i kabir de cennetlik olan ehl-i kabir, cennette karşılaşacağı nimetlerin kokusunu alır, onları görür. Ancak yiyemez. Onların içinde birebir, onlara dokunamaz, onlarla hemhal olamaz. Bu, cehennem için de geçerlidir. Buna da şöyle bir örnek verelim:

"Beş kişi idam edilecek. Sırasıyla, teker teker idam ediliyor ve her olunan idamda sıranın şahsa yaklaştığını şahıs anlıyor, yani ehl-i cehennem. "Sıra bana gelecek" diyor veya ateşi görüyor. Ateşin kokusunu alıyor. Dumanını, isini tadıyor. Ancak kendisini bizzat yaşamıyor. Ancak o ateşin görüntüsü zaten ona çekeceği azabı tattırıyor ve haberini veriyor. O şekilde bir kabir azabı yaşıyor.

Bir de hadis-i şerif var:

Rasulullah (sas) Efendimiz buyurmaktadır ki:

"EHL-İ CENNET İÇİN CENNETTEN BİR DELİK AÇILIR (YANİ ADETA BİR KORİDOR AÇILIR) VE ORADAN CENNETİN KOKUSUNU EHL-İ KABİR DUYAR VE EHL-İ CEHENNEM DE KABRİNDEN CEHENNEME AÇILAN BİR DELİKTEN (BİR KORİDORDAN) CEHENNEMİN KOKUSUNU (İSİNİ, DUMANINI) TADAR."

Ehl-i Sünnet alimleri genel olarak kabir azabını kabul etmektedirler. Ancak Müslümanlar buna rağmen anlamakta güçlük çekmektedirler. Bu meseleyi bir örnekle anlatalım:

Âdem (as)'den en son ölecek insana kadar kabirde aynı süre yani çok kısa süre kaldıklarını sanacaklar. Allahu Teala Kur'an'ı Kerim'de konuyla ilgili şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH'IN SİZİ (KABİRLERİNİZDEN) ÇAĞIRACAĞI, SİZİN DE O'NA HAMD EDEREK EMRİNE HEMEN UYACAĞINIZ VE (KABİRLERİNİZDE) PEK AZ KALDIĞINIZI SANACAĞINIZ GÜNÜ HATIRLA!"

(ISRA,52)

"KABİR YA CENNET BAHÇELERİNDEN BİR BAHÇE YAHUT CEHENNEM ÇUKURLARINDAN BİR ÇUKURDUR."

(TİRMİZÎ, AHMED B. HANBEL)

Ölünün Kabirdeki Halleri:

Ölü kabrine koyulduğu zaman, kendisine yaklaşmakta olanların (meleklerin) çıkardıkları ayak seslerini duyar. Eğer mü'min ise, namazı baş tarafında, orucu sağ tarafında, zekâtı sol tarafında, sadaka, sıla-i rahm, insanlara iyilik ve ihsandan oluşan hayırlı ameller ayaklarının tarafındadır.

Baş tarafından gelirler ve namaz der ki;

"Benim tarafımdan bir giriş yoktur."

Sonra sağ tarafından gelirler ve oruç der ki:

"Benim tarafımdan bir giriş yoktur."

Sonra sol tarafından gelirler ve zekât der ki:

"Benim tarafımdan bir giriş yoktur."

Sonra ayaklarının tarafından gelirler ve sadaka, sıla-i rahm, insanlara iyilik ve ihsandan oluşan hayırlı ameller der ki:

"Benim tarafımdan bir giriş yoktur."

Ve kula denilir ki:

"Otur."

Ve oturur.

Bu kulun üzerine güneş doğmuştur ve sonra batmıştır.

Kula denir ki:

"Sizin aranızdan olan bu adamı (Rasulullah Muhammed) gördün mü?

Onun hakkında ne söylersin ve ona nasıl şahitlik edersin?"

Kul der ki:

"Beni namaz kılmam için davet etti."

(Melekler) derler ki:

"Sana sormakta olduğumuz şeyler hakkında bize haber ver.

Sizin aranızdan olan bu adamı gördün mü?

Onun hakkında ne söylersin ve Ona nasıl şahitlik edersin?"

Dedi ki:

O şöyle buyuruyordu;

"Şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın Rasulüdür. Allah katından hak ile gelmiştir."

Kula denir ki:

"Sen bu hal üzere yaşadın. Bu hal üzere öldün. İnşaallah, bu hal üzere de diriltilirsin."

Sonra ona cennetin kapılarından bir kapı açılır. Ona denir ki:

"Bu, senin cennetten yerindir. Allah bunu senin için hazırlamıştır."

Kulun gıptası (hayranlığı) ve sevinci artar.

Sonra ona cehennem kapılarından bir kapı açılır ve denir ki:

"Bu senin cehennemden yerindir. Velev ki Allah'a isyan etmiş olsaydın, Allah bunu senin için hazırlamıştı."

Kulun gıptası ve sevinci (daha da) artar.

Sonra kabri ona 70 arşın genişletilir ve içi onun için nurlandırılır.

Cesedi (vücudu) baştaki haline döndürülür. Kabrin esintisi güzel bir meltem halini alır. Ve cennet ağacında asılı bir kuş vardır.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

"ALLAH, İMAN EDENLERİ HEM DÜNYA HAYATINDA HEM DE AHİRETTE SABİT BİR SÖZLE SAĞLAMLAŞTIRIR."

(İBRAHİM, 27)

Yine şöyledir ki:

Kafir kimseye (melekler), baş tarafından geldiklerinde, bir şey yoktur. Sağ tarafından geldiklerinde, bir şey yoktur. Sol tarafından geldiklerinde, bir şey yoktur. Ayaklarının tarafından geldiklerinde bir şey yoktur.

Kula denir ki:

"Otur."

Ve korku ve dehşetle oturur.

Ona denir ki:

"Sizin aranızdan olan bu adamı (Rasulullah Muhammed) gördün mü?

Onun hakkında ne dersin ve O'na nasıl şahitlik edersin?"

Kul şöyle der:

"Hangi adam?"

Ona denir ki:

"Sizin aranızdan olan."

Kul Onun ismi kendisine "Muhammed" diye söyleninceye kadar, ismini doğru söyleyemez ve şöyle der:

"Bilmiyorum. İnsanların bir söz söylediklerini onlardan işittim. Onların dedikleri gibi dedim."

Ona denir ki:

"Bu hal üzere yaşadın. Bu hal üzere öldün. İnşaallah, bu hal üzere de diriltilirsin."

Sonra ona cehennemin kapılarından bir kapı açılır ve kula denir ki:

"Bu senin cehennemden yerin. Allah bunu senin için hazırladı."

Kulun kederi ve azabı artar. Sonra ona cennetin kapılarından bir kapı açılır ve denir ki:

"Bu, senin cennetten yerin. Velev ki Allah'a itaat etmiş olsaydın, Allah bunu senin için hazırlamıştı."

Keder ve azabı (daha da) artar. Sonra kabri ona, kaburga kemikleri birbirine

girinceye kadar daralır. Bu zor bir geçimdir (bunlar zor zamanlardır).

Allahu Teala'nın buyurduğu gibi:

"..MUTLAKA ONA DAR BİR GEÇİM VARDIR. BİR DE ONU KIYAMET GÜNÜNDE KÖR OLARAK HAŞREDERİZ."

(TAHA, 124)

Dualarımız ölmüşlerimize kabirde veya ahirette yardımcı olur mu?

Evet, tabii ki onlara yardımcı olur. Her ikisinde de kabirde ve ahirette. Öncelikle bir meseleyi izah edlim. Bir zaman var, zaman dışı var ve zaman üstü var. Dünya hayaımız zaman içre. Kabir hayatımız zaman dışı ve

İnsan öldüğünde zaman içeri olan hayırlı ve şerli ameller durur ancak mutlak manada durmaz. Ölülerin amel defterlerine yazılmaya devam ettirecek durumlar da söz konusudur. Önce hayır ve hasenat konusunu izah edelim:

Rasulullah (sas) buyurdu ki:

"KİŞİ ÖLDÜĞÜNDE ŞU ÜÇ ŞEYİN HARİCİNDE, TÜM AMELLERİN DURUR;

1. SALİH BİR OĞLUNUN SANA DUA ETMESİ.
2. SADAKA-İ CARİYE / DEVAM EDEN SADAKA. MİSAL, BİR CAMİ YAPTIRMAK VEYA MÜSLÜMANLARA VEYA İNSANLARA YARDIM EDECEK HERHANGİ BİR ŞEY YAPMAK.
3. FAYDALI ILİM. YANİ GERİYE İNSANLARA VE MÜSLÜMANLARA FAYDALI BİR İLMÎ ESER BIRAKMAK."

Bunlardan ne kadar çok olursa sevabı o derece artırır, ve hatta günahlarının tamamen silinmesi de mümkündür ve hatta sevaba (hasenete) dönüşmesi bile.

Demek ki eğer hayatını fazla iyilik yapmakla geçirmediysen ve pek çok günaha bulaştıysan eğer, o halde dahi bu üç şey tüm günahlarının silinmesine neden olabilir. Arada sırada o üç şeylerden biri söz konusuysa eğer, günahın kalmayıncaya kadar günahlarını silebilir.

Yani ölümden sonra her iki durumda da yardımcı olur.

Dünyada yürüdüğü yerler dahi ona dua edebilir. Aynen Musa (as) kıssasında olduğu gibi.

Günün birinde bir mezarın önünden geçtiğinde bir adamın kabir azabı çektiğini görür. Dönüşte tekrar aynı mezarlığın önünden geçtiğinde, bu defa aynı adamın kabirde Cennetin tadını çıkardığını görür. Bunun üzerine Musa (as) Allaha sorar: "Ya Rabbi, bu adamın durumu nedir? Oradan geçtiğimde adam azap halindeydi ve dönüp tekrar geçtiğimde onu Cennet neşesi içinde gördüm. Ona ne oldu?"

Allah ona şöyle der: "Ya Musa, bu adam bir oğul geride bırakmıştır. Bu oğlan konuşmaya ve Benim adımı anmaya başlamıştır. Bende Beni anan birinin oğluna azap etmekten haya ettim."

Demek ki dua onlara her iki durumda da yardımcı oluyor. Kabirde, ahirette. İlm-i Nâfi'i, sadaka ve tabi ki dua.

Bu örnekler hayır ve hasenat içindi şimdi de yine hem hayır için hem şer (kötülükler) için olanın örneğini verelim. Allah Rasulü (sas) bir hadis-i şerfinde şöyle buyurmuştur:

> "KİM İSLAMDA İYİ BİR ÇIĞIR AÇARSA AÇTIĞI ÇIĞRIN ECRİ VE KENDİSİNDEN SONRA, ONUNLA (O ÇIĞIRLA) AMEL EDENLERİN ECİRLERİ, SEVAPLARINDAN HİÇBİR ŞEY EKSİLMEDEN ONA AİTTİR. KİM DE İSLAMDA (MÜSLÜMANLAR İÇİNDE) KÖTÜ BİR ÇIĞIR AÇARSA, AÇTIĞI ÇIĞRIN GÜNAHI VE KENDİSİNDEN SONRA ONUNLA AMEL EDENLERİN GÜNAHLARI, GÜNAHLARINDAN BİRŞEY EKSİLMEDEN ONA AİTTİR."
>
> (RİYÂZU'S-SALİHÎN, 19, BAB. 172. HADİS, S. 158 (MÜSLİM'DEN)

Bize kabir azabı anlatılırken neden kabir nimetlerinden bahsedilmez?

Neden kimse bize Rabbimize kavuşacağımız günün en güzel gün olacağını söylemiyor?

Neden bize öldüğümüz zaman Merhametlilerin en Merhametlisi'nin elleri arasında, kişiye annesinden daha merhametli olanın elleri arasında kalacağımızı söylemiyor?

Nebi, zarar vermemek için toynaklarını yavrusundan uzak tutan bir binek hayvanı gördü.

Sahabeye (ra) şöyle dedi:

"RABBİMİZ BİZE, ANNENİN YAVRUSUNA OLDUĞUNDAN DAHA MERHAMETLİ."

Niçin konuşmalar daima kabir azabı hakkında oluyor?

Niçin bize ölümü sevdirmiyor ve bizi ölümle korkutuyorlar?

İnsanın aklına neden sadece Rabbimizin bize bir azapla azap edeceği fikri ve hissi geliyor?

Neden sadece Rabbimizin azap edeceğini düşünüyoruz?

Neden Rabbimizin merhamet edeceğini düşünmüyoruz?

Neden bize salihlerin kabirlerindeki halleri anlatmıyorlar? Umulur ki belki biz de onlardan oluruz.

Neden bize, mümin ve güzel ahlaklı kimse kabirde Münker-Nekir'in sorularına cevap verdiğinde, Rabbimizin şöyle diyeceğini söylemiyorlar?

"Kulum doğru söyledi! Onu cennetle müjdeleyin ve ona cenneti tattırın.

Ona cennetin kapısını açın. Ona cennetin esintilerini ve kokularını getirin."

Ve kul cennetteki yerine bakar ve Rabbine şöyle yalvarmaya başlar: "Rabbim! Saati (kıyamet saatini) getir!" Ta ki huzura kavuşup cennetine gidebilsin diye...

Neden salih amelimizin bizden ayrılmayacağını ve bizi doğrulayıcı şekilde bizimle kalacağını söylemiyorlar?

Salihlerden biri öldüğü zaman, onun ruhu ailesi ve arkadaşlarından ölen kimselerle karşılaştırılır.

Ta ki o kimselerden salih olanlar onu selamlamak için koşuştursunlar...

Nebi bu durum hakkında şöyle buyurmuştur:

"ONLARIN (ÖLÜP SALİH TANIDIKLARI İLE KARŞILAŞANLARIN) SEVİNCİ SİZDEN (HAYATTA OLANLARDAN) BİRİNİN, DİĞERİNİ ZİYARET ETMESİNDEN DUYDUĞU SEVİNÇTEN DAHA ŞİDDETLİDİR."

Ona diri (hayattaki) kimselerin halleri hakkında soruyorlar ve onlardan biri geliyor.

Nebi sallallahu Teala aleyhi ve sellem şöyle buyuruyor:

"ONA DUA EDİN. ÇÜNKÜ O, DÜNYA GAMI İÇİNDEDİR..."

Ölüm dünya gamı ve yorgunluğundan "daha rahattır."

Salih kimselerin ölümü, rahatlıktır.

Bu sebeple, bizler duaya talibiz...

"Allah'ım!" Ölümü bize her türlü şerden daha rahat kıl."

Günahkâr bir Müslüman var. Fakat o Allah'ı inkâr etmiyor ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş değildir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

"NEFSİMİ ELİNDE TUTANA ANDOLSUN Kİ, KIYAMET GÜNÜ ALLAH ÖYLE BİR MAĞFİRET İLE MAĞFİRET EDER Kİ, İBLİS DAHİ KENDİSİNE MAĞFİRET EDİLECEĞİNİ SANIR."

Yani Rabbimiz, öyle büyük bir bağışlama ile bağışlayacak ki, iblis dahi o gün bağışlanacağını umut edecek.

Rabbimiz bizi, bize azap etmek için yaratmadı. Bize, bizden istediği ve istemediği şeyleri söyledi.

Bizler O'nu nelerin razı edeceğini ve nelerin gazaplandıracağını biliyoruz.

Rabbimiz, bizim kusurlarımıza rağmen bize karşı merhametlidir.

Fakat bu, Rabbimizin haklarına küstahça davranabileceğimiz anlamına gelmez.

Kabir azabında çektiğimiz azaplar cehennem azabını azaltır mı?

Rasulullah (sas) şöyle buyurur:

"KABİR YA CENNET BAHÇELERİNDEN BİR BAHÇEDİR YA DA CEHENNEMDEN BİR ÇUKURDUR."

Yani mü'minin azabı ya da sefası kabirde başlar, ama azabı azaltmaz. Cehennem azabı azalmaz, süreklidir. Azalmaz cehennem azabı her zaman aynı şekilde sürekli kalır. Ve kabir azabıda aynı azaptır, sadece cehennem azabından daha azdır. Çünkü cehennem azabı hakiki azaptır

ve kabirde sadece cehennemdeki yer görülür ve kabirde cehennemde olan azaptan daha azdır ta ki cehenneme girene kadar. Aynısı cennete girecek olanlar için geçerlidir. Onlar için kabir cenneteki bahçelerden bir bahçedir, Rasulullah (sas)'ın buyurduğu gibi. Ve cennetin lezzeti her zaman çoğalır, yani cennet aynı şekilde kalıcı değildir çoğalır. Her gün, her saat çoğalır ve cennet büyür genişler. Ama cehennem değil, orası hep aynıdır, azalmadan aynı şekilde kalır. Ve yandıktan sonra, vücut yenilenir tekrar yakılır vs... Ama kabir azabı cehennem azabını azaltmaz.

Allahu Teala hepimizi cehennemden kurtarsın ve bizleri Peygamberimiz (sas) ile ve ailesi ile birlikte cennetine alsın.

Kimler kabir azabı görecek ve kimler kabir azabından korunacak?

Ehl-i Sünnet ve-l Cemaat (Kur'an'ı Kerim'i ve Rasulullah'ın Sünnetini takip edenler) kabir azabının hak olduğunu beyan etmişlerdir. Görüşlerini özetleyecek olursak kabir azabını Müslüman olmayanların ve Müslüman olup da namazlarını kılmayan günahkârların çekeceklerini diyebiliriz.

Kabir azabından korunacak olanlar ise, güzel ve nezih bir imanla Allah'a iman edenler, Kur'an okuyanlar, namaz kılanlar ve sadaka verenler vs...

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Musa (as) ve El-Hadr (as)

Kehf Suresi ayet 60'tan 82'ye kadar konu edilen Musa (as) ve Hadr (as) hikayesinin dikkatimizi çektiği hedef nedir?

Musa (as) ve el Hadır'ın hikayelerine bakalım ki inşaallah böylelikle amacı anlayalım ve izah edelim.

Öncelikle bu ismi açıklayalım. Hıdır veye Hızır değil doğru isim Hadr'dır. İsimden ziyade sıfattır, Sıddiyk veya Faruk gibi. Hayırlı olan, diri olan ve daima taze bulunan...anlamlarına gelir. Zira Allah katından aldığı Ledün ilmi sayesine aklı, fikri, zikri, ilmi, irfanı ve eylemleri daima taptaze idi.

Bu hikâye Kur'an'ı Kerim'de Kehf Suresinin 60. - 82. ayetlerine kadar olan bölümde yer almıştır. Bu hikâyenin bu surede yer almasından hemen sonra yani bu hikâyenin bitiminde Kehf Suresinin 83. ayetinden itibaren Zulkarneyn'in hikayesi yer almaktadır.

Yani bu hikâyenin sebebi hikmeti Yahudilerin Rasulullah'ı (sas) Zulkarneyn'i sormalarıdır. Mekke'li müşrikler Rasulullah'ı (sas) denemek istediler ve dolayısıyla (sas) belirli sorular sordular. Arzın doğusuna - batısına - güneyine ve kuzeyine hükmeden Zulkarneyn'i ve Ashabu-l Kehf'i sordular. Rasullah (sas) onlara: "Vahiy gelene kadar bekleyin" buyurdu. Zira ruh hakkında sorduklarında da hemen cevap vermemiş vahyi beklemişti. Sonra nerdeyse bir ay kadar Kendisine vahiy gelmesini bekledi ve gelen vahiy bütün bu soruların cevabını verdi.

Şimdi gelelim asıl meselemize yani el-Hadr ile Musa (as) hikayesine. Bu hikayenin bazı kısımları sadece Yahudiler bilmekteydiler, başkaları bilmiyordu. O yüzden Rasulullah (sas) el-Hadr (as) hikayesini onlara anlatınca vahiyle konuştuğuna güçlü bir delildi. İnanmak isteyenlerin inanmasını gerektirecek yeterliliğe sahipti. Bu hikâyenin vahyedilmesinin bir sebebi buydu.

Musa (as) Allah ile sürekli konuşurdu ve bir gün şöyle dedi:

"Ya Rabbi, dünyada benden daha çok şey bilen ve benden daha fazla ilim sahibi olan kimse var mı?" Allahu Teala cevap verdi: "Evet ey Musa, Bizim bir kulumuz var ki ona ilim doğrudan tarafımızdan verilir. Sende ona gidip kendisinden öğren."

Bir başka sebep ise Musa (as) kendi kavmine şöyle demişti: "Ben ilim sahibiyim ve bu dünyada kimse benden daha fazlasını bilmez" veya kendi içinden böyle düşünmüştü. Ondaki yersiz bir kibir değildi peygamber olduğu için doğal olarak en fazla ilmin kendisine verildiğini düşündü. Allahu Teala da ona: "Vardır ey Musa, kullarımızdan bir tanesine ledünni (doğrudan Allah'tan olan, arada melek vasıtası olmadan) ilim verdik. Sen de ona git" dedi.

Musa (as): "O nerededir Ya Rabbi?" deyine Allah ona Kızıl Denize yani Mısır'ın Sina'sı ve Ürdün arasında denizin tuzlu su ile tatlı suyun karıştığı bir yere gitmesini söyledi ve "Orada bizim kullarımızdan birini bulacaksın. Ona git ve ondan öğren," dedi.

Musa (as)'nın kendisine hizmet eden bir hizmetçisi vardı. Bu oğlan ise Yuşa ibn Nûn'dur (yani Nûn'un oğlu Yuşa). Bu çocuk ise Musa (as)'nın hizmet edeni idi. Musa (as) hizmetçisi olan bu çocuğa: "Yanımıza bir sepetin içinde balık alalım, pişirip yeriz. Lakin yolumuz uzundur" dedi. Aldılar ve birlikte yola çıktılar aynı Kehf Suresinin 60. ayetinde buyurulduğu gibi.

HANİ MÛSÂ, BERABERİNDEKİ GENCE ŞÖYLE DEMİŞTİ:
"İKİ DENİZİN BİRLEŞTİĞİ YERE VARINCAYA KADAR

DURMAYACAĞIM, YA DA UZUN ZAMAN GİDECEĞİM."
(KEHF, 60)

Kur'an'da uzun zaman olarak geçiyor, aslında doğru tercümesi devre veya çağdır yani "ya da çağ gideceğim" olması gerekiyor. Arapçada **'huqba'** kelimesinin (70-80 yıl olarak hesaplanıyor) çoğulu **'huquban'**dır. Bunun karşılığı ise huqba kelimesi çoğul olarak geçtiği için en az 3 devre veya çağ bu da en az 210 seneye tekabül eder.

Onların Almanca ya da Türkçe tercümelerinde yazdığı gibi uzun zaman değildir.

Yani 200 sene yürüyecek olsam bile devam edeceğim ilim öğrenmek için değil 3 çaü da gidecek olsam. Buradan anlıyoruz ki o Musa (as) durmadan devam edecektir yoluna. Bu yol yürüyerek en az 210 sene sürse dahi yürümeye devam edecektir.

Buradan ne anlarız?

İlim öğrenmenin ne kadar önemli olduğunu gösterir bize. En yüksek makamda olan peygamber dahi ilim öğrenmek için, normal bir kul olan birisinin yanına gidiyor. Hem de yürüyerek ve en az 210 senelik yol olsa dahi. İlmin ya da bilim insanlarının kim ve nerede olduklarının hiçbir önemi yoktur. Ve şunu da anlarız ki her yüksek ilim sahibi kibirli değildir ve gurur yapmaz. Kim olursan ol ne kadar ilim sahibi olursan ol kibirli olmamalısın ve her şeyi bildiğini sanmamalısın. Lakin bazı bilinmeyen Allah kulları vardır ki onlara "Ledünni İlim" verilir yani direkt Allah'tan gelen ilim ve o ilim senin de ilminin üzerindedir.

Bu ayetten şunu da anlarız ki ilim için yolculuğa çıkmak gerekir ve insan o yolculuğu bir yol arkadaşı ile gerçekleştirmelidir. Bu yolculuğun süresi ya da fiyatı ne kadar olursa olsun bu yolculuğa çıkılmalıdır.

Peygamberlerin (as) şeriat ile ilerlediğini anlarız. Şeriat zahirdir yani şeriatın kanunları zahirdir, İnsanlara destek olmak için onları gözetmek için ve onların mallarını, hayatlarını, paralarını korumak için ve Allah'a

kulluk etmek için vs...

Allah'ın peygamberlerine (as) vahyettiği kanunları vardır, peygamberler (as) ise bunu kavimlerine iletirler ki Allah'ı tanısın ve O'na kulluk etsinler ve aralarında bir düzen ve nizam ölçüsü olsun vs. diye.

Bu zahirde iyidir, bu şekilde olmak zorundadır. Mesela hırsızlık yapan ya da birini öldüren cezasını kanuna göre çekmek zorundadır. Fakat bu kanunların arkasında bir de batın yani görünmeyen ve gayb ile alakalı olan kanunlar vardır. Yani zahirî kanunlar vardır ve bir de onun ardında bâtınî kanunlar vardır. Bu bâtınî kanunların ise gayb ile alakası vardır. Tabii ki bu herkese verilmez zira hususidir. Allah'ın sevdiği özel kullar vardır. Allah onlara hususi olarak doğrudan öğretir. Burada özellikle altını çizmek istediğim bir gerçek var: Herkes vaktin peygamberi kapısından Allah'a varmalıdır. O peygamber onu Allah'a ulaştırırsa sonrasında o kimse ilmi direkt Allah'tan alır.

Gelelim Kehf Suresinin 61. ayetine:

"ONLAR İKİ DENİZİN BİRLEŞTİĞİ YERE VARINCA,
BALIKLARINI UNUTTULAR. BALIK DENİZDE YOLUNU
TUTUP KAYIP GİTTİ."

(KEHF, 61)

Bu ayeti nasıl anlamalıyız?

Onlar uzun bir süre yollarına devam ettiler, uzun bir yol kat ettikten sonra iki denizin birleştiği yere vardılar ve balıklarını (kızarttıkları balığı) unuttular. Nasıl? O balık ise denizde yolunu tutup kayıp gitti yani yüzdü. Ayet o balığın doğrudan yüzerek gittiğinden bahseder. Kur'an'da bu şekilde geçmektedir.

Burada unuttular deniyor ama kim unuttu?

Normalde o balıkları yanına alıp bir sepette taşıyan Musa (as)'nın yanındaki gençti unutan. Ama o genci yöneten ve yönlendiren Musa

(as)'dır. O yüzden o genci yöneten olarak onu gözetmesi gerekirdi. Yani o genci kontrol etmesi gerekirdi, her şey yolunda mı balığı aldı mı diye. Balıklar gençte olduğu halde Kur'an'ın hitabı ikisinin unuttukları yönündedir.

Bundan ne anlarız?

Grubun yöneticisinin ufak şeyleri bile gözetmesi gerekir, hiçbir şey unutulmasın diye. Tıpkı Rasulullah (sas)'ın yaptığı gibi. Kendileri (sas) sahabesiyle herhangi bir yerde toplandıklarında ya da bir yerde oturduklarında ve tekrar kalktıklarında ya da geri dönecekleri zaman atını alıp o yerlere gider kontrol ederdi ki acaba biri bir şeyini unutmuş olabilir mi diye. Çünkü onlardan mesuldü ve hepsini yönetendi.

O yüzden Allahu Teala bu ayette günah babında suçlamaz. Zira unutan sadece genç değil Musa (as)'yı da kastediyor unuttuğu için. İslam'da ise unutmak bir özürdür. O yüzden burada hedef balıkları sadece o gencin unuttuğunu anlamak değil. Allah burada ikisinin de balıkları unuttuğunu söylüyor. Bu ayetin üzerinde özellikle durmamız gerekir. Yani öğretmenin ya da yönetenin yani liderin dikkat etmek zorunda olduğunu bilmek gerekir. İkincisi ise Allah burada ikisine de bir işaret vermek istemiştir. Balık pişmiş olmasına rağmen sepetten atladı (onlar ikisi de deniz kenarındaydı) ve bir roket gibi suya atladı ve bir çizgi oluşturdu ve hızlıca gözden kayboldu.

Balık denize atladı ve onlara denizde bir yol açtı. Hadr bunu gördü fakat Musa (as)'ya buluştuklarında anlatmayı unuttu. Musa (as) balığın unutulmasından sorumluydu.

"ORADAN UZAKLAŞTIKLARINDA MÛSÂ BERABERİNDEKİ GENCE, "ÖĞLE YEMEĞİMİZİ GETİR, BU YOLCULUĞUMUZDAN DOLAYI ÇOK YORGUN DÜŞTÜK" DEDİ."

(KAHF, 62)

Buradan anlıyoruz ki balıklar önceden pişirilmişti ve yemeye hazır

vaziyetteydi. Onlar ilim için uzun bir yol kat etmişlerdi ve bundan dolayı yorgun düşmüşlerdi. Halbuki o ulul azim bir peygamberdi.

Gelelim Kehf Suresinin 63. Ayetine:

GENÇ, "GÖRDÜN MÜ? KAYAYA SIĞINDIĞIMIZ SIRADA BALIĞI UNUTMUŞUM. –DOĞRUSU ONU SANA SÖYLEMEMİ BANA ANCAK ŞEYTAN UNUTTURDU- BALIK ŞAŞILACAK BİR ŞEKİLDE DENİZDE YOLUNU TUTUP GİTMİŞTİ" DEDİ."

(KAHF, 63)

Genç "onu sana söylememi bana ancak şeytan unutturdu" diyor. Bu ayetten anladığımıza göre genç balığın kaçtığını görmüştü ama onu Musa (as)'ya anlatmayı unuttu ve unutturanın şeytan olduğunu dile getirdi. Yani bilerek ya da isteyerek söylememezlik etmediğini ancak birden unutuverdiğini. Bu unutkanlığın sebebi olarak ise şeytanı gösterdi yani ona bağladı. Zira onun niyeti söylememek değildi, ancak şeytan ona, Musa (as)'ya söylemesini unutturduğunu ifade etti. Bu durumun kendi isteği dışında geliştiğini anlatmak istedi.

Ama işin doğrusu ona bunu unutturan şeytan değildi Allah'tı. Çünkü ikisi birlikte yola çıktılar ama işin içinde şeytan olsa bunu Musa (as) bilirdi ve bunu anlardı. Genç Musa (as)'ya kayaya varıp mola verdiklerinde balığın atladığını söyledi. O anda Musa (as) Allah'ın verdiği işareti anladı ve o yerin salih kulun yasadığı yer olduğunu anladı.

Kehf Suresinin 64. Ayeti ile devam edelim:

"MÛSÂ: "İŞTE ARADIĞIMIZ BU İDİ" DEDİ. BUNUN ÜZERİNE TEKRAR İZLERİNİ TAKİP EDEREK GERİSİNGERİ DÖNDÜLER."

(KAHF, 64)

Yani, o işaret edilen yere varana kadar ayak izlerini takip edip geri dönüyorlar. Orada ise bu salih kulu arayacaklardı. Bakın ne kadar sorun ve yorgunluğa neden oldu.

Gelelim 65. Ayete. Allah burada onlarla ilgili ne buyuruyor? Onlar geri dönüp aradıklarında, el Hadr (as)'ı buldular.

"DERKEN KULLARIMIZDAN BİR KUL BULDULAR Kİ, BİZ ONA KATIMIZDAN BİR RAHMET VERMİŞ, KENDİSİNE TARAFIMIZDAN BİR İLİM ÖĞRETMİŞTİK."

(KEHF, 65)

Allah burada ne buyuruyor?

Arapçada 'abd' yazıyor kul karşılığında. Abd kelimesi ise Allah katında en yüksek kulluk makamıdır.

Rasulullah (sas) ile ilgili isra ve miraç'ta, Mescidi Haram'dan Mescid-i Aksa'ya gece yolculuğunu yaptığında

Allahu Teala "abdi (kulu) ile miraca yükselen Subhan'dır" buyurdu. Yani Allah burada abd (Kul) diyor. **'Katımızdan bir rahmet verdik, kendisine tarafımızdan bir ilim öğrettik.'** Yani 'Biz verdik', 'kendisine verildi' değil. Bizden rahmet verildi buyuruyor.

Bu Kur'an lisanının mucizelerindendir. Allah'ın El-Muti (her daim veren) olarak verdiği nimetleri.

Eğer verdiyse bunun geri alınması olmaz. Aynı Davud (as)'da olduğu gibi ya da Süleyman (as)'da olduğu gibi. Süleyman (as) için:

"Biz ona nimetlerimizi verdik." Buyurdu ve **"Harca ya da hesapsız ne istiyorsan onu yapabilirsin, bu senindir."** Buyurdu.

Birine Allah tarafından birşey verildiğinde:

"Tarafımızdan verildi" buyuruyor. Yani Bizim tarafımızdan ona bir rahmet verildi...tarafımızdan ilim verildi.

"Tarafımızdan verildi" hitabında verilen geri de alınabilir. Verilen ilim geride alınabilir ama "Biz ona verdik" buyurduğunda Allah geri almıyor. Kur'an'ı Kerim ifadelerindendir, "O mal, mülk verilmesini sağladı mı geri de alabilir."

Yani verdiğinden geri alabilir ama verildiğinden geri alınmaz. Allah bu Ayette de böyle buyuruyor. "Tarafımızdan ona bir rahmet verildi."

Kısacası BİZ VERDİK deyince geri almıyor ONA VERİLDİ, TARAFIMIZDAN VERİLDİ...gibi ifadeler olursa verilenler geri alınabilir.

Rahmet bütün nimetleri kapsar (kapatır). Kur'an rahmet olarak adlandırıldı.

Rasulullah (sas) rahmet olarak gönderildi.

Kur'an'ı Kerimde, Kur'an'ın ismi rahmet olarak da ifade edilir. Zira RAHMET her şeyi kapsar.

"Ve kendisine tarafımızdan bir ilim öğretmiştik." Allah'ın gayb ilminden verdiği kulları olayların zahirinden öteleri yani bâtınını da görür. Olayların hedefi, zamanını ve nasıl olacağını görür. Bu şekilde normal insanlar duvarı görürken onlar duvarın ardında olanı görür. Ne kadar süreceğini ve ne zamandan beri olduğunu bilir. Ne tür değişiklikler olacak, ne, ne kadar iyi ya da kötü olacak bilirler.

Evet eyşa ve olayların görünmeyen tarafları yani bâtını sadece Allah tarafından verilen Ledünni İlim ile görülebilir. Bu Allah tarafından doğrudan verilen hususi bir ilimdir yani öğretilmez ve üzerinde çalışmak ile öğrenilmez, direkt Allah tarafından verilir. O yüzden zahir ve bâtın arasında ayırım yapmak gerekir. O nedenle zaten Musa (as) dayanamadı ve Hadr'ın yaprıklarına tahammül edemedi.

El-Hadr zaten ta baştan "sen bana dayanamazsın" diyor, Musa (as) dayanırım dediği gördüklerine dayanamayarak karşı çıkıyor ve aslında

ikisi de haklı. İkisi de aslında kendilerine verilen ilim penceresinden bakarak olayları yorumlamışlardır.

Musa (as) Allah tarafından el-Hadr'a gönderildi. O yüzden de dayanmak zorundaydı. Dışardan gördüğü yani şeriata aykırı gibi görünene dayanmak zorundaydı. Eğer bunun ardındaki hakikati bilmiş olsaydı el-Hadr (as) gibi davranırdı. Ama o bunu görmüyordu.

Bunu anlayabilmek için burada bunu iyice kavrayıp sakince düşünmemiz gerekir. Eğer Musa (as) bunu bilseydi onunla tartışmazdı. Bu yüzden de şeriate göre, ehl-i batın ile ehl-i zahir'i birbirinden ayrı değerlendirmek gerekir. Bu kim olursa olsun. Burada bu hikâyeden bunu anlamamız ve öğrenmemiz gerekir. Bâtın yolu herkesin dayanabiliceği bir umumi yol değildir ancak zahiri ilim ve hükümler her mükellef akıl sahibinin anlayabileceği cinsten bilgilerdir.

Allah Musa (as)'ya:

"BİZ ONA KATIMIZDAN BİR RAHMET VERMİŞ,
KENDİSİNE TARAFIMIZDAN BİR İLİM ÖĞRETMİŞTİK."

(KEHF, 65)

El-Hadr (Hızır) neredendir?

El-Hadr her zaman var olan bir zattır, her dönem için o dönemin Hadr'ı vardır.

Yani Musa (as) zamanındaki Hadr bir kuldu ve her dönemde bir el-Hadr vardır.

Ulema onu o zamanın Hadr'ı diye adlandırdılar. Biri öldüğünde bir başkası gelir onun yerine.

Bazıları ise onu İsa (as) gibi göğe yükseltildiğini söyler.

Gelelim Kehf Suresinin 66. ayetine: Burada Musa (as)'nın el Hadr (as)'a

geldiğini ve onunla buluştuğunu anlarız.

"MÛSÂ ONA, "SANA ÖĞRETİLEN BİLGİLERDEN BANA, DOĞRUYA İLETİCİ BİR BİLGİ ÖĞRETMEN İÇİN SANA TABİ OLAYIM MI?" DEDİ."

(KEHF, 66)

Bu ne anlama gelir?

Musa (as) tabi ki kendisinin Musa (as) olduğunu söyledi El-Hadr'a. Tabi ki O'da onu tanıyordu. Çünkü Musa (as) bir peygamberdi ve hatta ulul azim peygamberlerden idi.

Dikkat! Yani çok sabırlı ve ulul azim peygamber sadece 5 tanedir. Onlardan bir tanesin ise Musa (as)'dır. Kendisi bir kula gidip ona 'sana tabi olabilir miyim', yani senin peşinden gelebilir miyim?' diye soruyor, seninle birlikte yol alabilir miyim? demiyor. Bu çok hassas bir meseledir.

1. İlim öğrenmenin edebi .
2. Üstada (öğretmene) olan edep.

Öğretmene karşı nasıl bir tavır sergilenir? O ulul azim peygamberlerinden bir peygamber olarak ona yani bir kula 'sana tabi olabilir miyim' diye soruyor. Yani senin peşinden gelebilir miyim...

Sadece bir şartım var, Erraşîd olan Allah'ın sana öğrettiklerinden öğret bana diyor. Musa (as) Hadr (as)'a hitap ederken her şeyi edeple söylüyor. Hal ve hareketi hikmet yani olgunluk ile, her şeyi yerli yerince söylüyor hikmeti ile doğru zamanda ve doğru yerde.

Öğrenmenin edebi, öğrencilik edebi, yani talebenin üstadına olan edebi ile el-Hadr'a hitap ediyor.

Ona ne diyor? "Ben sana tabi olacağım, eğer bana buraya bir çukur aç dersen açacağım. Bir ev yap dersen yapacağım hakeza..." Musa (as) ona "ben senin emrindeyim" diyor.

Mesela ona kendini öldür dese, bunu yapmalı mıdır? Evet! İşte bu şartla olur.

Allah Musa (as)'yı Hadr'a ilim öğrenmek için gönderdi, o yüzden Musa (as) bunu yapmak zorundadır.

Gelelim Kehf Suresinin 67. Ayetine. O ayette el-Hadr (as) Musa (as)'ya ne diyor:

"ADAM (EL-HADR), ŞÖYLE DEDİ: "DOĞRUSU SEN
BENİMLE BERABERLİĞE ASLA SABREDEMEZSİN EY MUSA."
(KEHF, 67)

Bakın, bir peygamber bir ulu-l azim peygambere demiyor bunu, hem de Allah ile konuşan bir peygambere. Bunu peygamber olmayan bir kul söylüyor bir ulu-l azim peygambere. Çünkü ne yapacağını anlıyor ve olacak olanları görüyor. Şeriatın kanunlarını görüyor ve şeriatın kanunlarının ardında olanları görüyor. Ne zaman ve nerede, neyin, nasıl olacağını dışarıdan şeriat ile bakılanların gördüklerinden bambaşka görüyor. Musa (as) sadece zahir olarak görüyor yani sadece Allah'ın kendisine verdiği ilimle. İşin içyüzünü göremiyor. Yani bunlar farklı ilim vukufiyetleridir. Musa (as) ile el-Hadr (as)m olaylara farklı zaviyelerden bakıyorlar. O yüzden Hadr (as) Kehf Suresinin 67. ayetinde Musa (as)'ya:

"SEN BENİMLE BERABERLİĞE SABREDEMEZSİN EY MUSA."

Ona bir özür buluyor ve şöyle diyor:

Evet, ama ben senin özrünü bildiriyorum; Sen haberin olmayan bir şey için nasıl suçlu olabilirsin? Yani nasıl sabredebilirsin bilmediğin birşeye?'

Edebe bakin! Ehli basiretin Lisanî edebi...

"İÇ YÜZÜNÜ KAVRAYAMADIĞIN BİR ŞEYE NASIL

SABREDEBİLİRSİN?"

(KEHF, 68.)

Musa (as) Allah tarafından gönderilmişti, peygamberlik ilminden daha fazlasını bilmek, öğrenmek istiyordu. Bu nasıl ve ne tür bir ilimdir... Bunun üzerine Musa (as) hemen cevap verdi:

"MUSA: İNŞAALLAH, DEDİ, SEN BENİ SABREDER
BULACAKSIN. SENİN EMRİNE DE KARŞI GELMEM."

(KEHF, 69)

Neden? Çünkü Allah tarafından gönderildi. Şeriat sahibi peygamber. **"İnşallah beni sabreder bulacaksın ve senin hiçbir emrine karşı gelmeyeceğim"** dedi.

Sana itaat edeceğim ve bana verdiğin emirleri yerine getireceğim dedi. Yani ikisi aralarında bir anlaşma gerçekleşti ve şartlar belirlendi.

Bu 69. ayette anlaşma yaptılar, Musa (as)'nın her daim sabırlı olacağına ve hiç bir emre karşı gelmeyeceğine, bütün emirlere hemen sorgusuz itaat edeceğine dair sözleştiler.

Ondan sonra Kehf Suresinin 70. ayeti gelir:

"O DA ŞÖYLE DEDİ: "O HÂLDE, EĞER BANA TABİ
OLACAKSAN, BEN SANA SÖYLEMEDİKÇE HİÇBİR ŞEY
HAKKINDA BANA SORU SORMAYACAKSIN."

(KEHF, 70)

El-Hadr (as) tek bir şartı olduğunu dile getiriyor.

Gelelim Kehf Suresinin 71. Ayetine. Burada Musa (as)'nın bu şartı kabul ettiğini ve anlaşmayı imzaladığını anlıyoruz. Deniz kenarındalardı, peki Musa (as) ile birlikte yola çıkan genç neredeydi? Oda yanlarındaydı, Yuşa ibni Nûn da yanlarında idi yani hep beraberlerdi. Ama ona artık ihtiyaç yoktu.

Kur'an sadece ihtiyaç olan şeyleri dile getirir. Belirli bir yere kadar bir şahıştan bahseder sonra bahsetmezse o şahsın rolden çıktığı anlamına gelmez. Hikayedeki mesajlar için önem arzetmediği durumlardaki şahısları zikretmez. Ama o gencinde onlarla birlikte olduğunu ve onlarla birlikte her şeyi yasadığını, gördüğünü ve izlediğini bizim anlamamız gerekir.

Allahu Teala bir Kehf Suresinin 71. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> "DERKEN YOLA KOYULDULAR. NİHAYET, BİR GEMİYE BİNDİKLERİNDE (HADR) GEMİYİ DELDİ. MÛSÂ, "SEN ONU İÇİNDEKİLERİ BOĞMAK İÇİN Mİ DELDİN? DOĞRUSU, ÇOK ŞAŞILACAK BİR İŞ YAPTIN." DEDİ."
>
> (KEHF, 71)

Bir yolcu gemisi görene kadar yollarına devam ettiler. Bu gemiye bindiler ve ayette geçen olay vuku buldu.

Bu ilk sınavdı...

Musa (as) sınava nasıl yanıt verdi? Şeriatle. Musa (as) kendine göre haklıydı. Başta söylediğimiz gibi şeriat insanları, haklarını ve mallarını korur. Geminin delinmesiyle birlikte o gemi sahibine zarar verilmişti. Bu durum o gemideki tüm insanların boğulmasına dahi neden olabilirdi. Yani şeriata aykırıdır. Bu yüzden de Musa (as) Allah'ın ona şeriat bağlamında emrettikleri doğrultuda konuşmak zorundaydı. Ama ne var ki bir anlaşma yapılmıştı. Anlaştıkları gibi sabretmesi gerekiyordu. Hadr (as)'ın kendiliğinden bunu yapmayacağını biliyordu aslında. O ne yaptığını biliyor ve yaptığı her şey hayırdı. Ama Musa (as) yine de dayanamayarak konuştu.

Musa (as)'nın davranışını anlamak için onun şahsi karakterini de bilmek ve tanımak lazım. Musa (as) bir defasında yine Allahu Teala ile konuşmuş ve **"Kendini bana göster, ben Seni görmek istiyorum..."** demişti. İşte Musa (as) bu. Rabbine "seni görmek istiyorum" diyebilecek bir heyecana

sahip bir karakter elbette kendisini sarmalamış olan Allah şeriatinin adına konuşmasına da pek şaşılmamalı.

Gelelim 72. ayete:

"ADAM (HADR), "SEN BENİMLE BERABERLİĞE ASLA SABREDEMEZSİN, DEMEDİM Mİ?" DEDİ."

(KEHF, 72)

El Hadr Musa (as)'ya sabredeceğine dair verdiği sözü, anlaşmayı ve şartı hatırlattı. Dikkat, daha başındayız dedi. Burada ikisi de kendisine verilenin savunmasını yaptı diyebiliriz.

73. ayet ile devam edelim:

"MÛSÂ, "UNUTTUĞUM İÇİN BANA ÇIKIŞMA VE BU İŞİMDE BANA GÜÇLÜK ÇIKARMA!" DEDİ."

(KEHF, 73)

Bu ifade "Bağışla, ben unuttum" demektir.

Evet unutmuştu, zira şeriate aykırı olan bir durum ona verdiği sözü ve anlaşmalarını hemen unutturdu. Musa'nın içindeki şeriat öne çıkarak verdiği sözü bastırarak kendi hükümlerini ortaya koydu. Ancak bu daha ilk sınavdı ve sınavların kolayıydı. Ondan sonra gelecek olan daha ağır olacaktı.

Kehf Suresinin 74. ayetinde:

"YİNE YOLA KOYULDULAR. NİHAYET BİR ERKEK ÇOCUKLA KARŞILAŞTIKLARINDA, ADAM (HEMEN) ONU ÖLDÜRDÜ. MÛSÂ, "BİR CANA KARŞILIK OLMAKSIZIN SUÇSUZ BİRİNİ Mİ ÖLDÜRDÜN? ANDOLSUN ÇOK KÖTÜ BİR İŞ YAPTIN!" DEDİ."

(KEHF, 74)

Bu ne anlama gelir?

Onlar bir erkek çocuğu gördüler bu çocuk henüz olgun değildi yani saf ve günahsızdı.

Birden el-Hadr (as) bu çocuğu öldürdü. Musa (as) bir çukur açtı bu erkek çocuğunu taşıdılar, yapılacakları olması gerektiği gibi yaptılar ve onu mezara koydular. Musa (as) tabi ki Hadr (as)'a defin işinde yardımcı oldu olmasına ama yine kendisini tutamayarak "Saf ve günahsız bir nefsi nasıl öldürürsün? Sen çok büyük bir günah isledin" dedi.

Zira şeriat suçsuz birini öldürmeye izin vermez. Öğrenmenin adabı itaat etmektir, sadık kalıp söylenenleri yapmaktır. Ve fakat Musa (as) yine dayanamadı. Bir geminin delinmesine sabredemeyen Musa (as) bir masum çocuğun öldürülmesine nasıl tahammül etsin?

75. ayette şöyle devam eder:

"ADAM (EL-HADR), "SANA, BENİMLE BERABERLİĞE ASLA SABREDEMEZSİN DEMEDİM Mİ?" DEDİ."

(KEHF,75)

Hadr (as) sürekli Musa (as)'ya bunu hatırlatıyor, aralarındaki farkı dile getiriyordu. Adeta 'Meşrep ve mesleklerimiz birbirinden farklıyken bu beraberliği nasıl sürdürebiliriz demekteydi. Sen başka bir saha da ben başka bir sahadaö sen başka bir vadide ben başka bir vadideyim...demek istiyordu. Biz birbirimizle uyumlu değiliz. Sen beni bırak git.

Musa (as) ise "ben seninle devam edeceğim" diyordu.

76. ayette şöyle der ve bu yeni bir anlaşmadır:

"MÛSÂ, "EĞER BUNDAN SONRA SANA BİR ŞEY HAKKINDA SORU SORARSAM, ARTIK BENİMLE ARKADAŞLIK ETME. DOĞRUSU, TARAFIMDAN (DİLENECEK SON) ÖZRE ULAŞTIN (BU SON ÖZÜR DİLEYİŞİM)" DEDİ."

(KEHF, 76)

Bu ayette Musa (as) 'artık benimle arkadaşlık/refakat etme diyor' 'sana tabi olmak' demiyor.

El-Hadr (as) birini öldürdü hatta suçsuz bir çocuğu öldürdü. Yani onu takip edecek olsa, belki bir dahakine Musa (as)'ya birini öldürmesini emredecekti. Tâbi olan tâbi olunana ittiba etmek zorundadır. O yüzden Musa (as) 'tâbi olmak' kavramını dahi kullanmayarak 'arkadaşlık/refakat etmek' sözcüğünü kullandı. Yani yeni anlaşmada 'ona tâbi olmak değil' **'ona arkadaşlık etmek'** üzere bir anlaşma üzerinde çalışmaktaydı.

Eğer bundan sonra sana bir şey hakkında soru sorarsam **artık benimle arkadaşlık etme**. Dogrusu tarafımdan (dilenecek son) özre ulaştın. Musa (as) ona ' bu son özür dileyişim' dedi.

Gelelim 77. ayete:

> YİNE YOLA KOYULDULAR. NİHAYET BİR ŞEHİR HALKINA VARIP ONLARDAN YİYECEK İSTEDİLER. HALK ONLARI KONUK ETMEK İSTEMEDİ. DERKEN ORADA YIKILMAYA YÜZ TUTMUŞ BİR DUVAR GÖRDÜLER. ADAM (EL-HADR) HEMEN O DUVARI DOĞRULTTU. MÛSÂ, "İSTESEYDİN BU İŞ İÇİN BİR ÜCRET ALIRDIN" DEDİ.
>
> (KEHF, 77)

Evet, bir köye gidiyorlar, köyün başından sonuna kadar gidip yemek istiyorlar, para değil. Zira "Gerçekliği olan istek yemek istemektir para değil." Para isteyenler sahte dilencilik yapmış olabilirler ama ekmek ve yemek isteyenler açlıktan dolayı istemektedirler.

Onlar bu köydeki her evi dolaşıp yiyecek bir şey istediler, fakat o köyün insanları cimriydi. Onları ne misafir ettiler ne de yiyecek bir şeyler verdiler. Bütün köy halkı aynısını yaptı, hepsi cimriydi. Sonra el Hadr (as) yıkılmaya yakın bir duvar gördü. Duvarın bir meyli vardı, yıkılma meyli. Hadr (as) duvarın söylediklerini gördü ve anladı, okudu ve duydu.

Birden bir duvar görüyor ve duvar yıkılmayı istiyor, Kur'an'da geçtiği gibi. Yani bu duvar hal dili ile bunu anlatıyordu, onun görevleri vardı ve el

Hadr'ı çağırdı ve 'benim altımda yetim ikiz çocukları için bir hazine var' dedi.

Bu köy halkının hiç misafirperver olmadıklarını görüyorsun, hepsi cimridir. Ben düşersem (yıkılırsam), bu hazine ortaya çıkacak ve bu köyün halkı hazine yüzünden birbirleriyle kavga edecekler. Nihayetinde bu hazineyi alacaklar. Bu yetim çocuklara haklarını vermeyecekler. Onların büyük dedeleri salih bir insandı ve bu parayı helal yoldan kazandılar, bu onların rızkıdır. Ben onların rızkıyım ve onlara ulaşmak istiyorum, gel benim yıkılmama mani ol, ve beni tekrar inşa et (düzelt). O bunu okudu, duydu ve bu çocukları gördü, zahiren değil hepsini batınenanladı.

Bakıyor ki bu duvar eski 20 - 30 senelik, çocuklar ise şu an 2 yaşında o zaman benim 20 - 25 sene yıkılmayacak dayanıklı bir duvar yapmam gerekir diye düşündü. 20 sene sonra ise tekrar yıkılmalıdır ya da onlar büyüdüğünde bu duvarı yıkıp hazineyi bulup yenisi yapmalıdır.

Yani çocukların yaşını hesap etti ve büyümelerine ve bu hazineyi alabilmelerine ne kadar bir süre lazımdırı hesap ederek işe koyuldu. Duvarı belirli bir hesap ile yapmak (düzeltmek) zorundaydı ki bu duvar onlar büyümeden yıkılmamalıydı. Bu duvarı, bunların hepsini hesap ederek tamir etmek zorundaydı.

Hem o çocukları korumak için hem de o cimri köy halkına bir ceza olarak onların hazineye ulaşmasını engelledi.

Bu köy halkından hiç kimse onları misafir etmedi ve yiyecekte vermediler o yüzden bu köy halkı için bir cezaydı. O çocuklar için ise bir korumaydı. Bu hazine çocukların hakkıydı. Şayet duvar yıkılsaydı çocuklar bunu alamayacaktı. Ama köy halkı o cimrilikle bu hazineyi alıp asla onlara vermeyeceklerdi.

Musa (as) bakıyor ama bunu anlayamıyor ve sabredemiyordu.

Kafasında kendisini meşgul eden soruları vardı... Bu neydi, neler oluyordu?

Tabi ki Musa (as)'da onunla birlikte çalışıyordu, bu duvarı yıkıp toprağa bir delik açtılar ve önce temeli attılar ve sonra duvarı inşa etmeye başladılar. Bu iş uzun sürecekti, çok yorgun ve üstelik de açlardı. İlim öğrenmenin edebine ve bedeline bir bakarmısınız!

Musa (as) el-Hadr'a bu ayette ifade edildiği gibi ne dedi:

"İSTESEYDİN BU İŞ İÇİN BİR ÜCRET ALIRDIN" DEDİ." Adeta, nasıl olurda böyle yaparsın, niçin ücret almazsın...dedi

Ama daha önce Musa (as) onunla son bir anlaşma yapmıştı.

'Eğer sana bir daha sorarsam benimle arkadaşlık etme, doğrusu tarafımdan (dilenecek son) özre ulaştın' demişti.

Yani şimdi Musa (as) son anlaşmayı da bozmuştu; el-Hadr 78. ayette Musa (as)'ya şöyle dedi:

"ADAM (EL-HADR), "İŞTE BU BİRBİRİMİZDEN AYRILMAMIZ DEMEKTİR" DEDİ. "ŞİMDİ SANA SABREDEMEDİĞİN ŞEYLERİN İÇYÜZÜNÜ ANLATACAĞIM."

(KEHF, 78)

Gemide yaşanan hadise ile alakalı olarak 79. ayette şöyle der:

"O GEMİ, DENİZDE ÇALIŞAN BİRTAKIM YOKSUL KİMSELERE AİT İDİ. ONU YARALAMAK İSTEDİM, ÇÜNKÜ ONLARIN İLERİSİNDE, HER GEMİYİ ZORLA ELE GEÇİREN BİR KRAL VARDI."

(KEHF, 79)

Bu gemi miskin (burada fakir yazmıyor miskin yazıyor) insanlara aitti. Onlar gemileriyle denizde çalışan miskîn insanlardı. Bu ayetten şunu anlıyoruz: miskîn yani bazı şeyleri var ama yeterli değil. Böyle olmasına rağmen sukunetlerini bozarak durumlarını kimseye şikayet etmiyırlar. Çünkü bu insanların gemisi var ve bu gemiyle çalışıyorlar ama kazançları

yetmiyor. Ayette geçen kelime mesakîn (miskinin çoğulu). Hadr (as) dedi ki: "İtediği şeyleri zorla ele geçiren zalim bir kral bu geminin peşindeydi. Gemiyi ele geçiremesin diye gemiye bir zarar açtım. Gemiye az bir zarar açarak gasbedilmesinden mi kurtaraydım yoksa bunu yapmayarak zalim kralın gemiye el koymasını sağlasaydım. Yani Musa (as) gayb ya da ledünni ilim sahibi olsaydı, kendisi de aynısını yapardı. Çünkü o bir peygamber. Herkes gördüğü ve bildiğine göre davranmaktadır.

Gelelim 80. ayete:

"ÇOCUĞA GELİNCE, ANASI BABASI MÜ'MİN İNSANLARDI. ONLARI AZGINLIĞA VE KÜFRE SÜRÜKLEMESİNDEN KORKTUK."

(KEHF, 80)

Yani bu öldürülen çocuğun anne babası salih insanlardı ve günahsızlardı. Çocuk da şu an günahsızdı. El-Hadr (as) bu çocuğun büyüyünce azgınlığa sürükleneceğini, katil ya da hırsız olacağını gördü. Ya da zengin olupta anne babasına bu zenginliğin fitne olacağını gördü. Yani bunlara benzer herhangi bir şey olabilirdi. O yüzden anne babanın dünyada biraz üzülüp ahirette ebedi cennete girmelerini istedi. Çocuğunda yaşamaya devam edip sonunda cehenneme gireceğine şimdi cennete gitmesine vesile oldu. Öldükten sonra gidilebilecek en güzel yer cennettir o yüzden neden yaşasın bu dünyada, onu cennete göndermiş oldu, suçsuz ve günahsız olarak.

Bildiğimiz gibi olgunluğa erişmeden ölen çocuklar cennetin herhangi bir yerine gidebilir, istediği yeri seçebilirler. Peygamberimizin (sas) yanına gidebilirler yukarı gidebilirler aşağı gidebilirler. Yani cennetin her katı ve yeri onlara açıktır.

Nasıl bir çocuk ile birlikte bir Cumhurbaşkanının yanına gittiğin zaman, o çocuğa odasına girmesine, koltuğuna oturmasına, istediği her şeyi yapmasına müsaade edildiği gibi. Kimsede o çocuğu sorgulamaz bir şey demez. Aynı şekilde ölen çocuklar cennete girerler ve istedikleri yere giderler. Bu çocuk eğer büyümüş olsaydı cehennemliklerden olacaktı. Bu

böyledir diyerek Allah katından doğrudan verilen ilme sahip olmayan biri o çocuğu öldürse katil olur ve büyük günah işlemiş olur. Ama el-Hadr'a verilen ilimle olayların iç yüzleri görüldüğü ve doğrudan Allah tarafından sevkedildikleri için diğer insanlara haram olan işleri onlar yapabilirler.

El-Hadr (as) çocuk yaşamaya devam ederse cehennemliklerden olacağını ve anne babasına da fitne yapacağını gördü. O yüzden çocuğu direkt hızlı yoldan cennete gönderdi ve anne babasını kısa süreli bir üzüntü karşılığında fitneden kurtarmış oldu. Eğer Musa (as) bunu bilmiş olsaydı oda aynısını yapardı.

81. Ayetinde şöyle devam eder:

"BÖYLECE, RABLERİNİN ONLARA, BU ÇOCUĞUN YERİNE DAHA HAYIRLI VE DAHA MERHAMETLİ BİR ÇOCUK VERMESİNİ DİLEDİK."

(KEHF, 81)

Allah'ın onlara fitne yerine onlara rahmet etmelerini istedi. Hem anne babasına hem de çocuğa.

Duvar ile alakalı olan hadisede ise: ikizlerin (Kur'an'a göre ikiz olmalı) hakkı olanı son bölüm olan 82. ayette geçmektedir:

"DUVAR İSE ŞEHİRDEKİ İKİ YETİM ÇOCUĞA AİT İDİ. ALTINDA ONLARA AİT BİR DEFİNE VARDI. BABALARI DA İYİ BİR İNSANDI. RABBİN, ONLARIN OLGUNLUK ÇAĞINA ULAŞMALARINI VE RABBİNDEN BİR RAHMET OLARAK DEFİNELERİNİ ÇIKARMALARINI İSTEDİ. BUNLARI BEN KENDİ GÖRÜŞÜME GÖRE YAPMADIM. İŞTE SENİN, SABREDEMEDİĞİN ŞEYLERİN İÇYÜZÜ BUDUR. "

(KEHF, 82)

El-Hadr (as) bu ilmin sonuçlarının kendisine ait olmadığını bilakis Allah'tan geldiğini anlatmaktadır.

Ledünni ilim ve Allah'ın salih kulları işte böyledir. Onlar kendiliğinden

bir şey yapmazlar ancak Allah'ın onlara gösterdiklerini, verdiklerini ve öğrettiklerini yaparlar.

Bunu anlamayan kimseler böyle insanlarla görüşmeseler daha iyi aderler. Bu zamanın da bir el-Hadr'ı var, ancak nerededir ve ne yapar!

Musa (as) ve ledünni ilme sahip salih kul ile ilgili dersi kısaca sizlere aktardık.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Yahudilerin özellikleri ve bakara suresi ile alakaları

Kur'ân-ı Kerîm'de Beni İsrail hakkında yazanlar hususunda Suretu-l Bakara'nın, 47. ayetinde:

"EY İSRAİLOĞULLARI! SİZE VERDİĞİM NİMETİMİ VE SİZİ CÜMLE ÂLEME ÜSTÜN KILDIĞIMI HATIRLAYIN."

(BAKARA, 47)

Burada bahsi geçen İsrail oğulları'dır, yani Ya'kub (as) oğulları ve onların zürriyeti. Ya'kub'un torunları olarak Musa (as)'dır. Bugünün algısı olan bütün İsrail oğulları değil üstün kılınan bilakis Ya'kub (as)'un oğulları ve torunlarıdır kastolunan yani peygamber ailesi. Ya'kub (as) ve ona tabi olanlar veya çoçuklarına ve torunlarına tabi olanlar değildir veya Musa (as)'a tabi olan kalabalık da değil kastolunan. Bu nimet Ya'kub (as)'un çocukları için geçerlidir, çünkü Allahu Teāla: **"Ey İsrailoğulları"** diye buyurmuştur. Bunun da anlamı **"Ya'kûb'un çocukları"** demektir. Zira Ya'kub (as)'un bir ismi de İsrail'di.

Yusuf Suresinin, 6. ayetinde Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"İŞTE BÖYLECE RABBİN SENİ SEÇECEK, SANA OLAYLARIN YORUMUNU ÖĞRETECEK VE DAHA ÖNCE İKİ ATAN İBRAHİM VE İSHAK'A NİMETİNİ TAMAMLADIĞI GİBİ SANA VE YA'KUB SOYUNA DA NİMETİNİ TAMAMLAYACAKTIR. ÇÜNKÜ RABBİN ÇOK İYİ BİLENDİR, HİKMET SAHİBİDİR."

(YUSUF, 6)

Burada nimet olarak geçen peygamberliktir, Yahudilerin kavm olarak seçilmiş olması anlamında değildir. Ya'kub (as) oğulları'nın seçilmiş kimseler olduğuna ilişkindir.

Bu çocuklardan biri de Musa (as)'dır, Ya'kub (as)'un torunu olarak Tevrat ile geldi ve bir takım insanlar din olarak ona tabi oldular.

Burada tarih ile devam edelim, Allah Suretu-l Bakara'da, 49.- 50. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"(HEM HATIRLAYIN Kİ BİR ZAMAN) SİZİ FİRAVUN AİLESİNDEN DE KURTARDIK, (ONLAR) SİZE AZABIN EN KÖTÜSÜNÜ REVA GÖRÜYOR, OĞULLARINIZI BOĞAZLIYOR, KADINLARINIZI SAĞ BIRAKIYORLARDI. VE BUNDA SİZE RABBİNİZ TARAFINDAN BÜYÜK BİR İMTİHAN VARDI. HANİ BİR ZAMANLAR SİZİN İÇİN DENİZİ YARIP, SİZİ KURTARDIK DA FİRAVUN'UN ADAMLARINI SUDA BOĞDUK, SİZ DE BAKIP DURUYORDUNUZ."

(BAKARA,49-50)

Allah onları kurtardı, şimdi bakalım Musa (as)'ya neler yaptıklarına.

Bakara Suresinin, 51. ayetinde Allahu Teala Musa (as)'ya buyurdu ki:

TÛR DAĞINA ÇIK: "MUSA'YA KIRK GECE (VAHYETMEK ÜZERE) SÖZ VERMİŞTİK. SONRA HAKSIZLIK EDEREK BUZAĞIYI (TANRI) EDİNDİNİZ."

(BAKARA, 51)

Musa (as), kardeşi ve veliahtı Harun (as)'u, sonradan Deccal olacak olan Samirî ve kavmi ile bıraktı.

Musa (as) Tevrat ile geri döndüğünde, kendisine Tûr'da Allah tarafından birçok sır verilmişti. Tevrat'dan ve el Furkan'dan verildi. İdrîs (as)'in orada gömdüğü sırra vakıf oldu. Tûr dağının sırrı ve Allah Subhanehu ve Teala'dan daha nice sırlar verildi.

Hayatın sırrı, daha önce âsâsı da hayat bulmuştu. Kendisine peygamberlik verildiğinde, asa'sını yere atmıştı, bunun üzerine âsâsı hareket edip canlanmıştı, hayat bulmuştu. İşte hani o vakit âsâsında hayat görmüştü.

Tuva Vadisinde, bu yere daha sonra dönüşünde de uğradı. Sina'da Tûr dağında, yukarı çıkması için Allah'tan emir geldi. Kendisine Furkan'dan daha fazla verilmesi için çıkması emredildi. Musa (as) tekrardan döndüğünde Sâmirî kavmi dalalete düşürmüştü bile. Hiyeroglifçe de (eski Mısır dili) Sâmirî'nin anlamı: Sā: "Su"- Mirî: "Sevgili" yani Sevgili oğul demektir. Mûsâ isminin anlamı: Mû = oğlu sâ = su yani Suyunoğlu olduğu gibi Sâmirî'nin anlamı: 'Sevgilioğul'dur. Arapça anlamı ise Gece Dostuna, gece sohbet edilen sevgiliye tekabül etmektedir.

Sâmirî, Musa (as) ile aynı zamanda dağda doğdu, annesi doğumunun ardından vefat etti. Sâmirî'de Musa (as) ile aynı kavmindendi, babası da vefat etmişti. Böylece yeni doğmuş bir bebek olarak dağda yalnız kalmıştı.

Musa (as)'da aynı zamanda dünyaya geldi ve Firavun'un sarayına gönderildi. Allah (sonradan Deccal olan) Sâmirî'ye her gün büyüyene kadar süt ve yiyecek götürmesi için Cibrîl (as)'i görevlendirdi.

Daha sonra büyüdüğünde dağdan inip Mısır'da, Musa (as)'nın kavminin yanına geldi. Musa (as) Firavun'un sarayında yetişti ve bir peygamber oldu. Sâmirî ise dağda büyüdü Cibrîl (as) tarafından yetiştirilmesine rağmen, daha sonra Deccal oldu.

Ey Allah'ın kaderi! İşte Muradullah böyle'dir, kendi istikametinde yürür gider.

Musa (as) Tûr dağından indiğinde, kavmini Sâmirî'nin buyruğu altında toplanmış buldu. Her biri Buzağıya secde ediyordu. Gitmeden Musa (as), Harun (as)'u uyarmıştı. Bu azgın topluluğun dalalete düşmesi, onları gözetmesi gerektiğini, özellikle de bu adama dikkat etmesi gerektiğini söylese de, Harun (as) bu durum karşısında güçsüz kalmıştı.

Harun (as) onlara karşı zayıftı, fakat Musa (as) güçlüydü. Bu kırk gün içerisinde Sâmirî onlardan altın toplamış, topladığı bütün altınları eritip, karnında ve arkasında deliği olan bir buzağı yapmıştı. Rüzgârın önden girmesi ile arkadan hava çıkmaktaydı ve aynı şekilde arkadan giren Rüzgar'da önden güçlü bir sesin çıkmasını sağlıyordu. Buzağıdan çıkan bu sesi duyan kavme Sâmirî: "Bu sizin ilahınız, haydi ona secde edin" dedi.

Bunun üzerine Musa (as)'nın kavmi, Allah'tan başka birine dalalet içinde secde etti. Hem de daha önce Allah'ın mucizelerini görmelerine rağmen. Hani denizi geçerken Allah onlar için denizi yarmıştı böylece kurtulmuşlardı da Firavun ailesi ve askerleri o denizde boğularak ölmüştü.

Musa (as) kardeşi Harun (as)'un pasif kalmasına çok sinirlendi, Kasas Suresinde ve Taha Suresinin, 94.- 95. ayetlerinde de anlatıldığı gibi:

"(HARUN:) EY ANNEMİN OĞLU! DEDİ, SAÇIMI
SAKALIMI, YOLMA! BEN, SENİN: "İSRAİLOĞULLARININ
ARASINA AYRILIK DÜŞÜRDÜN; SÖZÜMÜ TUTMADIN!"
DEMENDEN KORKTUM. MUSA: YA SENİN ZORUN NEDİR,
EY SÂMİRÎ?"

(KASAS, 94-95)

Taha Suresinin, 97. ayetinde:

"(MÛSÂ) ŞÖYLE DEDİ: "HAYDİ GİT! ARTIK HAYATIN
BOYUNCA SANA DÜŞEN 'BANA DOKUNMAK YOK!'
DEMEKTEN İBARETTİR. VE BİL Kİ ASLA KAÇIP

KURTULAMAYACAĞIN BİR HESAP GÜNÜ DE SENİ
BEKLEMEKTEDİR. ŞİMDİ ŞU TAPIP DURMAKTA
OLDUĞUN TANRINA BİR BAK; BİZ ONU İYİCE
YAKACAĞIZ SONRA DA UN UFAK EDİP DENİZE
SAVURACAĞIZ!"

(TAHA, 97)

Ve o şu anda bir adada saklanmaktadır. Bindiği bir kayıkla kızıl denizin dalgaları ve rüzgarlar ile onu bir adaya sürükledi. Allah onu bir mağarada zincirlerle bağladı, Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkacağı vakte kadar orada bekleyecek (mahsur kalacak).

Kehf Suresi, 98. ayetinde:

"ZÜLKARNEYN: BU, RABBİMDEN BİR RAHMETTİR. FAKAT
RABBİMİN VÂDİ GELİNCE, O, BUNU YERLE BİR EDER.
RABBİMİN VÂDİ HAKTIR, DEDİ."

(KEHF, 98)

Allah'ın vadi bir asteorid'in dünyaya çarpması ve yerin çökmesi ile gerçekleşecek. O zaman Ye'cüc ve Me'cüc'ün kapıları açılacak

Aynı şekilde o gök taşının dünyaya çarpması ile Deccal'in bulunduğu ada ikiye ayrılacak ve Deccal zincirlerinden kurtulacak. İşte bu lanetli Deccal'in zuhur etme alametlerindendir.

Bu Taha Suresindeki, 97. ayet, Kehf Suresindeki, 98. ayet ile bağlantılıdır. Sâmirî ve duvarın çökmesi ile Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkabilmesi için.

Bu nedenle Kehf Suresi her cuma günü düzenli bir şekilde okunmalıdır Deccal'den, Ye'cüc ve Me'cüc'ün korunmak için büyük önem arz etmektedir.

Şimdi Bakara Suresi'nin, 54. Ayetine gelelim:

"MÛSÂ, KAVMİNE DEDİ Kİ: "EY KAVMİM! SİZLER,
BUZAĞIYI İLÂH EDİNMEKLE KENDİNİZE YAZIK ETTİNİZ.

GELİN YARATICINIZA TEVBE EDİN DE NEFİSLERİNİZİ ÖLDÜRÜN (KENDİNİZİ DÜZELTİN). BU, YARATICINIZ KATINDA SİZİN İÇİN DAHA İYİDİR. BÖYLECE ALLAH DA ONLARIN TEVBESİNİ KABUL ETTİ. ÇÜNKÜ O, TEVBELERİ ÇOK KABUL EDENDİR, ÇOK MERHAMETLİDİR."

(BAKARA, 54)

Ve Bakara Suresinin, 61. ayetine baktığımızda:

"HANİ, "EY MÛSÂ! BİZ BİR ÇEŞİT YEMEĞE ASLA KATLANAMAYIZ. O HÂLDE, BİZİM İÇİN RABBİNE YALVAR DA, O BİZE YERDEN BİTEN SEBZE, KABAK, SARIMSAK, MERCİMEK, SOĞAN VERSİN" DEMİŞTİNİZ. O DA SİZE, "İYİ OLANI DÜŞÜK OLANLA DEĞİŞTİRMEK Mİ İSTİYORSUNUZ? ÖYLE İSE İNİN ŞEHRE! İSTEDİKLERİNİZ ORADA VAR" DEMİŞTİ. BÖYLECE ZİLLET VE YOKSULLUK ONLARI KAPLADI. ONLAR, ALLAH'IN GAZABINA UĞRADILAR. BUNUN SEBEBİ, ONLARIN; ALLAH'IN ÂYETLERİNİ İNKÂR EDİYOR, PEYGAMBERLERİ DE HAKSIZ YERE ÖLDÜRÜYOR OLMALARI İDİ. BÜTÜN BUNLARIN SEBEBİ İSE, İSYAN ETMEK VE AŞIRI GİTMEKTE OLUŞLARIYDI."

(BAKARA, 61)

Bakara Suresinin, 55. - 56. ayetlerinde ise şöyle buyurulmaktadır:

"HANİ BİR ZAMANLAR "EY MUSA BİZ ALLAH'I AÇIKÇA GÖRMEDİKÇE SENİN SÖZÜNLE ASLA İNANMAYACAĞIZ." DEMİŞTİNİZ DE BUNUN ÜZERİNE SİZİ YILDIRIM ÇARPMIŞTI VE SİZ DE BAKAKALMIŞTINIZ. - SONRA ŞÜKREDESİNİZ DİYE SİZİ ÖLÜMÜNÜZÜN ARDINDAN YENİDEN DİRİLTMİŞTİK."

(BAKARA, 55 - 56)

57. ayetinde ise:

"VE ÜSTÜNÜZE O BULUTU GÖLGE YAPTIK VE SİZE İHSAN ETTİĞİMİZ HOŞ RIZIKLARDAN YİYİN, DİYE ÜZERİNİZE KUDRET HELVASI VE BILDIRCIN İNDİRDİK. ONLAR, BİZE ZULMETMEDİLER, LAKİN KENDİ NEFİSLERİNE

ZULMEDİYORLARDI."

(BAKARA, 57)

İşte sürekli bu sofradan yiyip içtiler. 58. ayette devamı geliyor:

VE O ZAMAN DEMİŞTİK Kİ: "BU KASABAYA GİRİN, BÖYLECE O'NUN (Nİ'METLERİNDEN) DİLEDİĞİNİZ YERDEN BOL BOL YEYİN. KAPIDAN SECDE EDEREK GİRİN VE "HITTA" (GÜNAHLARIMIZIN BAĞIŞLANMASINI DİLİYORUZ) DEYİN. BİZ DE SİZİN HATALARINIZI MAĞFİRET EDELİM (GÜNAHLARNIZI SEVABA ÇEVİRELİM). VE MUHSİNLERE (Nİ'METLERİMİZİ) ARTIRACAĞIZ."

(BAKARA, 58)

Eğer ki hitta deseydiler, Allah onları affedeceğini söz vermişti. Onlar ise arpa veya buğday dediler. Onlar kelimeyi değiştirdiler ve başka bir şey dediler ve böylelikle kendilerine zulm etmiş oldular. Onda sonra Allah onlara ceza olarak göklerden hastalıklar ve çok zorluklar indirdi.

59. ayette geçtiği gibi:

"BÖYLECE O ZALİMLER, SÖZLERİ, KENDİLERİNE SÖYLENENDEN BAŞKA BİR SÖZLE DEĞİŞTİRDİLER. BUNUN ÜZERİNE BİZ DE, FISKA DÜŞTÜKLERİNDEN DOLAYI O ZULMEDENLERİN ÜZERİNE GÖKTEN KORKUNÇ BİR AZAP İNDİRDİK."

(BAKARA, 59)

O zaman dediler ki: "Ya Musa (as) su yok ama bizim suya ihtiyacımız var. Çeşmeden temiz suya ihtiyacımız var.

Ondan sonra Musa (as) Allah tarafından bir taşa asası ile vurma emrini aldı. 60. ayette bu olay anlatılır:

"VE MUSA KAVMİ İÇİN SU İSTEMİŞTİ. BUNUN ÜZERİNE, "ASÂNLA TAŞA (KAYAYA) VUR." DEDİK. BÖYLECE ONDAN (KAYADAN) ON İKİ PINAR FIŞKIRDI. İNSANLARIN HEPSİ

KENDİ İÇECEĞİ YERİ (PINARINI) BİLMİŞTİ. ALLAH'IN RIZKINDAN YEYİN, İÇİN VE SAKIN AZIP ARZDA FESAT ÇIKARANLAR OLMAYIN."

(BAKARA, 60)

Taş ve değnek cemad (cansız varlık). Cemad artı cemaddan 12 kuyu olarak sudan hayat oldu. Her 12 kuyudan su fışkırdı. Onlar da 12 kabileydi ve her kabile için bir kuyu vardı.

Şimdi de âsânın sırına bakalım.

İlk başta O (as) Medyen'den Mısır'a, Sina'nın içine Vadi Tuva'ya gittiğinde, O (as) suda hayat buldu... O âsâ o zaman çok sırra sahip oldu.

Ondan dolayı Allahu Teala Enbiya Suresinin 30. ayetinde buyuruyor ki:

"VE HER CANLI ŞEYİ SUDAN YARATTIK. HÂLÂ İNANMAZLAR MI?"

(ENBİYA, 30)

Çöldeki su bir âsâ sayesinde 12 kuyuya yarıldı. Böylelikle sudan hayat oluşsun. O değnek bir cemad olduğu halde sır taşıyor. Bunlar Musa (as) Vadi Tuva'dayken oldu.

Allah onlara 60. ayette buyuruyor ki: **"...Allah'ın rızkından yeyin, için ve sakın azıp arzda fesat çıkaranlar olmayın."**

Ve her gün Allahu Teala'dan Musa (as)'ya mucize olarak bir sofra indi. Ondan sonrada tatlı yiyecekler verildi onlara.

Yemekten sonra Musa (as)'ya dediler ki: "Ya Musa (as) biz hep bu lüks ve sadece bir çeşidi olan yemeği yiyemiyoruz artık."

61. ayette böyle geçmektedir:

"VE SİZ: "EY MUSA! BİZ BİR (ÇEŞİT) YEMEK (YEMEYE) ASLA SABREDEMEYİZ. ARTIK BİZİM İÇİN RABBİNE DUA ET.

BİZE ARZIN YETİŞTİRDİĞİ ŞEYLERDEN, SEBZESİNDEN, KABAĞINDAN, SARIMSAĞINDAN, MERCİMEĞİNDEN VE SOĞANINDAN ÇIKARSIN." DEMİŞTİNİZ..."

(BAKARA, 61)

Onlar Musa (as)'dan Allah'a, bu ayette geçen yiyecekleri yerden çıkarıp onlara vermesi için, dua etmesini istemişlerdi. Bakın, onlara lüks yemekler sunuldu. Ama onlar bunu kabul etmediler. Onlar Mısır'da alıştıkları soğanı ve sarımsağı yemek istediler. Onlar tuzlu balığa, soğana, sarımsağa, mercimeğe ve turşuya alışmışlardı. Onlar bu yiyeceklere özlem duymuşlardı. Bu durum Musa (as)'yı rahatsız ediyordu. 61. ayet böyle devam eder:

"(MUSA): "HAYIRLI OLANI, DAHA DEĞERSİZ OLANLA MI DEĞİŞTİRMEK İSTİYORSUNUZ? (ÖYLE İSE) MISIR'A İNİN, SİZİN İSTEDİĞİNİZ ŞEYLER MUHAKKAK Kİ ORADA VAR." DEMİŞTİ. (SONRA DA) ONLARIN ÜZERLERİNE ZİLLET (SEFALET) VE FAKİRLİK (DAMGASI) VURULDU. VE ONLAR, ALLAH'TAN BİR GAZABA UĞRADILAR. İŞTE BU, ALLAH'IN ÂYETLERİNİ İNKÂR ETMELERİ VE PEYGAMBERLERİ HAKSIZ YERE ÖLDÜRMELERİNDEN DOLAYIDIR. İŞTE BU (CEZA), ASİ OLUP (İSYAN EDİP), HADDİ AŞMIŞ OLMALARI SEBEBİYLEDİR."

Onlar Allah tarafından gazaba uğradılar ve çok zelil oldular, çünkü onlar hep Musa (as)'yı rahatsız ettiler ve O'na (as) uymadılar ve dalalet içinde oldular. Sonra Tûr dağı yerine geldiler ve oraya oturdular. Allah'tan tekrar bağışlanma aldılar.

Diğer tarafta Akdeniz vardı oraya yerleştiler. Balık tutmak istediler ve bunu tekrarladılar. Bakara Suresinin, 65. ayetinde Allahu Teâla onlara cumartesi günleri balık tutmanın yasak olduğunu buyurmuştu. Onlar ne yaptı?

Allah'a karşı hile ve kurnazlık yaptılar. Onlar kendilerini Allah ve peygamberden zeki sandılar, hâşâ.

Bir cumartesi günü sabahından pazara kadar ağlarını denize bıraktılar.

Pazar günü balıkları topladılar ve o pazar günü tuttuklarını söylediler. Bu doğru; pazar günü tuttular fakat hile yapıp ağlarını cumartesi denize bırakıp pazar topladılar.

Allah'a ve Musa (as)'ya kurnazlık yaptılar. Allah onlara şöyle buyurdu:

"SİZLER KAYBOLMUŞ BİRER MAYMUN VE DOMUZSUNUZ."

Başka bir yerde Allah şöyle buyurmuştur:

"BİZ SİZLERİ MAYMUN VE DOMUZ YAPTIK."

(BAKARA, 65)

Ve onlar insan ırkından kıyamete kadar maymuna (yani hayvanlara) dönüştürüldüler. Bir maymun cinsi o insanlardan dönüşmüş olan maymunlardan gelmektedir. Kökeni Yahudilerden geliyor ve belirli domuzların yüzleri insan ve maymunlara benziyor.

Bu cezayı örtbas etmek ve Kur'an'da bir çelişki olduğunu ifade etmek için olsa gerek ki Charles Darwin insanlarının aslının maymundan geldiğini savunmuştur.

Tabiki de o gün balık tutanlar domuz ve maymuna dönüştürülerek cezalandırılacaklar.

Başka neler yaptılar?

Bakara Suresinin, 67. ayetine bakacak olursak. Size anlatacağım nedenden dolayı bu Surenin ismi Bakara yani İnek Suresi'dir.

Onlardan birinin bir kuzeni vardı ve bu kuzenin ölse dahi gömecek kimsesi yoktu. Bu kişi Kârun kadar zengindi ve Kârun'da Musa (as)'nın akrabası ve toplumundandı.

Allah, onun sarayını, altınını ve servetlerini yerin yutmasına izin verdi.

Kârun o zamanlar Fayyûm'un en zenginlerindendi.

Kârun kadar zengin olan bir kişi daha vardı ve o da Musa (as)'nın toplumundandı.

Kimsenin onu ölünce gömmesine izin vermiyordu kuzeni hariç. Kuzeni onu hemen gömmek istiyordu. Bu nedenle onu öldürmeliydi. Onu öldürdükten sonra cesedini ailesinden birine götürdü ve onu gömmek için para talebinde bulundu.

Demekki üç nedenden dolayı:

1. Üzerindeki şüpheyi silmek istedi.
2. Kuzeni için ailesinden fidye almak istedi.
3. Onu gömmek için, çünkü gömme yetkisi sadece onda idi.

Sonra ne oldu?

Erkenden orada bekleyip hakkını aradı ama ölenin ailesi onun talebini kabul etmedi ve işin sonu kavgaya dönüştü.

Olayın bu sureye nasıl konu olduğunu şimdi anlatacağım.

Herkes kendini koruyordu ve üzerlerindeki şüpheyi atmaya uğraşıyordu.

Sonra Musa (as) onlara şöyle buyurdu: **"Bu problemi çözmemiz ve kimin öldürdüğünü bulmamız için, Allah sizlere bir ineği kurban etmenizi emrediyor."**

Allah'ın emri gereği sadece bir ineği kurban edecekler ve iş bitecekti. Nasıl bir inek olması önemsizdi ucuz ve basit olabilirdi. Fakat onlar hangi tür inek, hangi renk inek olsun diye sordukları için koşullar değişti ve ağırlaştı. Çünkü onlar yapmamak için sürekli işi yokuşa sürüyorlardı. Ne kadar çok sordularsa koşullar gittikçe zorlaşıyor ve öyle bir inek bulma şansı gittikçe düşüyor ve pahalılaşıyordu.

Allah Subhanehu ve Teâla'ya böyle davrandıkları için, Kendisine ve Musa (as)'ya kurnazlık yapmaya çalıştıkları için çaplarını daraltıyorlardı.

Musa (as)'ya şöyle dediler: "Ya Musa (as) sen bizi küçümsüyor bizimle dalga mı geçiyorsun? Allah'ın bizden böyle bir şey istemesi nasıl olur?" Musa (as) cevap verdi: "Bu nasıl mı olur? Euzubillah, ben cahil değilim ki sizlere böyle bir şey yapayım, bu Allah'ın vahyidir."

Bunun üzerine 68. ayette şöyle dediler: "RABBİNE DUA ET BİZLERE AÇIKLASIN." "Rabbine" dediler "Rabbimize" değil.

Öyle bir dediler ki sanki Allah Subhanehu ve Teala sadece Musa (as)'nın Rabbi. Bakın konuşma tarzlarına ve gururlarına.

Bakara Suresi 70. ayette onlar Musa (as)'ya şöyle dediler:

"BİZİM İÇİN RABBİNE DUA ET, O NEDİR BİZE İYİCE AÇIKLASIN, ÇÜNKÜ O BİZE BİRAZ KARIŞIK GELDİ, BUNUNLA BERABER ALLAH DİLERSE ONU ELBETTE BULURUZ."

Demek ki onlar hâlâ Allah ile pazarlık ve O'na hile yapıyorlar fakat Allah Subhanu ve Teâla onlara planların en iyisini yapıyor ve onları kendi kazdıkları kuyuya düşürüyor. Allahu Teala sonradan gelişecek ve görülecek olan bir iman meselesini bize göstermektedir.

Bir onların planı var bir de Allah'ın planı. Tabiiki de onlar hile yapıyor fakat Allah Subhanu ve Teâla hile ve tuzak kuranların en hayırlısıdır. İneğin özelliklerini daratılıyorlar böylece ineği bulmak zorlaşıyor ve sonuçta ne olursa olsun o ineği bulmak ve ne pahasına olursa olsun almak zorunda kalacaklardır. Acaba soru sorarak Allah'ı emrinden vazgeçirebileceklerini mi sandılar!

Ve 70. ayetin devamında ise şöyle dediler:

"ÇÜNKÜ O BİZE BİRAZ KARIŞIK GELDİ, BUNUNLA

BERABER ALLAH DİLERSE HİDAYETE ERDİRİLMİŞ
OLURUZ. (ONU ELBETTE BULURUZ)."

Ve 69. ayette şöyle buyuruluyor:

"MUSA, RABBİM BUYURUYOR Kİ, O, BAKANLARA SÜRUR
VEREN, SAPSARI BİR SIĞIRDIR."

Bu Arap dilinin mükemmeliğidir. Misal, açık sarı vardır, koyu sarı vardır veya kırmızı, açık kırmızı ve parlayan kırmızı vs. Renklerin tonları vardır, bu Arapçanın ve Kur'ân'ın mükemmeliğidir.

Onların görevi sadece sapsarı bir ineği bulup satın almalarıydı böylece emrine yerine gelmiş olacak ve görevleri bitecekti. Fakat kolay işi durmadan yokuşa sürerek zorlaştırdılar. Onlar o görevden kaçmak istedikçe şartlar daha da ağırlaştırıldı.

Allahu Teala 71. ayette şöyle buyurmaktadır:

"MUSA, RABBİM BUYURUYOR Kİ O, NE ÇİFTE KOŞULUP
TARLA SÜREN, NE DE EKİN SULAYAN, NE DE SALMA
GEZEN VE HİÇ ALACASI OLMAYAN BİR SIĞIRDIR."

Ineği bulup kurban ettiler.

Şimdi inanç meselesine gelelim ve Allah neler planlamış görelim.

Bakara Suresinin 71. ayetinin devamında şöyle buyuruluyor:

"ONLAR DA, İŞTE TAM ŞİMDİ GERÇEĞİ ORTAYA
KOYDUN." DEDİLER. NİHAYET ONU BULUP
BOĞAZLADILAR. AZ KALDI YAPMAYACAKLARDI."

Demek ki hemen satın almayıp bir veya iki hafta kadar beklediler. Allah'a karşı hile yapmak istediler fakat yapamadılar böylece ineği satın almak zorunda kaldılar.

Şimdi hikayeye gelelim:

O yerde salih bir insan vardı ve bu kişi çocuğunu annesiyle yanlız bırakmıştı. Çocuk daha çok küçüktü ve adamın mal olarak sadece küçük bir ineği vardı. Vefat etmeden önce adam eşine şöyle dedi: "Ben öleceğimi hissediyorum ve bu ineği Allah'ın ellerine oğlum için emanet ediyorum ve oğlum büyüyünce bu emaneti Allah'dan geri alsın." Ineği çöle bıraktı ve vefat etti.

Bir zaman sonra bu çocuk büyüdü ve çok salih bir insan oldu. Gün içerisinde odun toplamaya gidiyordu ve topladığını üçe bölüyordu. Bir bölümünü annesine veriyor, bir bölümünü sadaka olarak veriyor ve geri kalanını kendisine bırakıyordu.

Annesine karşı çok iyiydi ve gecesini de üçe bölüyordu. Gecesinin bir bölümünü annesine hizmet etmek için ayırıyor, bir bölümünü namaz kılmak ve diğer ibadetlerini ifa etmek için ve diğer bölümü de uyumak için ayırıyordu. Hayatı böyle devam ediyordu.

Bir gün annesine şöyle sordu: "Ben evlenmek istiyorum, babam bana ne bıraktı?"

Annesi şöyle cevap verdi: "Bak oğlum, baban senin için küçük bir inek bıraktı ve bu inek sen büyüyene kadar Allah'ın emanetinde."

Oğul: "Bu ineği nasıl bulabilirim?"

Anne: "Allah, Allah! Baban nasıl yaptıysa sende öyle yapacaksın. Baban ineği Allah'ın ellerine emanet olarak bıraktı ve dedi ki: "Ya Rabbi, bu ineği senin ellerine oğlum için emanet olarak bırakıyorum." Sende baban gibi dışarıya çık, tevvecüh duası et ve şöyle de: "Senden babamın benim için Senin ellerine bıraktığı emaneti istiyorum."

Tabiiki de o ineği görmeden çağırdı ve inek çok uzaklardan geldi. Musa (as)'nın kavmi bu ineği gördü ve aradıkları tüm özellikler bu inekte mevcuttu. İnsanlar bu ineğin o çocuğa ait olduğunu gördü ve inek sadece

o çocuğun kendisine dokunmasına izin verdi. Ne zaman bir yabancı ineğe yaklaştıysa inek kafası ile vuruyordu sadece salih çocuk onu tutabiliyordu.

Musa (as)'nın kavmi: "Bize bu ineği satarmısın."

Bunun üzerine çocuk şöyle dedi: "Annemden izin almadan bu ineği satamam."

Sonra şöyle dediler: "Sana bu inek için üç dinar/dirhem veririz." Çoçuk tekrar: "Anneme danışmam gerekiyor." dedi.

Sonra annesine gitti ve üç dinar yeter mi diye sordu annesi yetmez deyince annesinin cevabını Musa (as)'nın kavmine açıkladı. Böylece fiyatı çıkardılar ve altı dinar veriyoruz dediler, çocuk tekrar annesine sormak için gitti ve annesi tekrar olmaz az dedi.

Bu bir süre böyle devam etti. Musa (as)'nın kavmi fiyatı 12'ye yükselti ve ne zaman annesi olmaz az dediyse hep iki katına çıkarttı. Fakat annesi hala karşı çıkıyordu.

Her fiyat artışında çocuk annesine gidip izin almak için sordu. Annesi ineği altın ile doldurmalarını söyledi.

O halde ineğin derisini kesip altın ile doldurup kese gibi tekrar dikmeleri gerekiyordu. Bu şartlar altında ineği satın alıp kurban edebilirlerdi.

Allah onlara 72. ayette ne buyurdu?:

"HANİ BİR ZAMANLAR SİZ BİR ADAM
ÖLDÜRMÜŞTÜNÜZ DE ONUN HAKKINDA BİRBİRİNİZLE
ATIŞMIŞ VE ONU ÜSTÜNÜZDEN ATMIŞTINIZ,
HALBUKİ ALLAH, SAKLAMIŞ OLDUĞUNUZU AÇIĞA
ÇIKARACAKTI."

Allahu Teala 73. ayette şöyle buyurmaktadır:

"SIĞIRIN BİR PARÇASI İLE ÖLDÜRÜLENE VURUN"

DEDİK. (DENİLENİ YAPTILAR VE ÖLÜ DİRİLDİ.) İŞTE,
ALLAH ÖLÜLERİ BÖYLE DİRİLTİR, DÜŞÜNESİNİZ DİYE
MUCİZELERİNİ DE SİZE BÖYLE GÖSTERİR."

Allah yukarıdaki ayette şöyle buyurmaktadır: "Satın aldığınız ineği kurban edin. İneğin bir parçasını yani eti veya kemiği olabilir, onunla öldürülen adama vurun. O zaman kimin öldürdüğü ortaya çıkacaktır."

Allah'ın buyurduğu gibi bunu yaptılar. İnekten bir parça alıp öldürülen adama vurdular. Bakın Allah'ın mucizesine; **adamda ölü inek de ölü. Allah bir ölüyü diğer ölüye çarpar da hayat çıkartır**. İneğin parçasıyla adama vurdukdan sonra tekrar hayata dönüyor ve kimin öldürdüğünü söylüyor. Bu bir mucizedir ve 72. ayette açıklanmıştır.

Allah ölüleri tekrar diriltiyor ve O Subhanehu sizlere işaretleri gösteriyor, ki Allah ile pazarlık ve kurnazlık edilmemesini kavrayabilesiniz diye.

Bakarmısınız, bir inek için Allah ile pazarlık ediyorlar, aynı şekilde Musa (as)'yla da yaptıkları gibi.

Biz onlarla nasıl bir şehir için, yani Aksa Mescidi için, miracın asılı taşı için veya kutsal yer Kudüs için pazarlık ederiz?!

Onlar Allah ile peygamberi aracıyla sırf bir inek için o kadar pazarlık ettiler ve Musa (as) ulu-l azīm bir peygamber olduğu halde, şimdi siz onlarla nasıl pazarlığa girersiniz?! Onlar Allah'a ve peygamberlerine (as) karşı sözlerini tutmamışken acaba bize verdikleri hangi sözü tutarlar. Veya yakın tarihte uluslararası hangi anlaşmaya sadık kaldılar? Onlarla pazarlık yoktur, ancak güç vardır ve eğer bizde o güç de yok ise, o halde imanın kuvvetini (gücünü) edinmemiz gerekiyor, Allah Subhanehu ve Teâla'nın da buyuruduğu gibi:

"BİZ KİTAB'TA İSRAİLOĞULLARINA: SİZLER YERİÇİNDE
AZGINLIK DERECESİNDE BİR KİBRE KAPILARAK İKİ DEFA
FESAT ÇIKARACAKSINIZ."

(İSRA, 4)

Bazı Kur'an ayetlerinde Allahu Teala "Beni İsrail" terimiyle doğrudan Ya'kub (as)'un oğullarını kastetmektedir, mesela:

"ANDOLSUN, ONLARI, BİR BİLGİ ÜZERİNE ÂLEMLERE ÜSTÜN KILDIK."

(DUHAN, 32)

Ve bazen de yukarıdaki ayette olduğu gibi mecazen Musa (as)'nın ümmetini kastetmektedir: "Biz Kitab'ta İsrailoğullarına; Sizler yeriçinde azginlik derecesinde bir kibre kapilarak iki defa fesat çikaracaksiniz." (İsra, 4)..buyurulmaktadır.

Allahu Teala bu ayette onların kitaplarında yapacaklarını açıkladığını haber vermektedir. Yahudiler bu ayetten önce sayısız defa fesat (bozgunculuk) yapmışlardı, ayette ifade edilen iki bozgunculuk İslam geldikten kıyamete kadar olan süreci kapsamaktadır. Birinci fesadı Rasulullah (sas) zamanında çıkardılar:

"NİHAYET BU İKİ BOZGUNCULUKTAN İLKİNİN ZAMANI GELİNCE (SİZİ CEZALANDIRMAK İÇİN) ÜZERİNİZE, PEK GÜÇLÜ OLAN BİRTAKIM KULLARIMIZI GÖNDERDİK. ONLAR EVLERİNİZİN ARASINA KADAR SOKULDULAR. BU, HERHÂLDE YERİNE GELMESİ GEREKEN BİR VA'D İDİ."

(İSRA, 5)

Demek ki ayette kastolunan arzdaki ilk bozgunculuğu Yahudiler Rasulullah (sas) zamanında yaptılar ve bunun üzerine Rasulullah (sas) onlara Hayber'de ve diğer yerlerde hadlerini bildirdi ve onları Arap yarımadasından sürdü. İslam Yahudiler'i mağlup etmişti. Zaten ileride Halife Ömer (ra) Kudüs'e girdiğinde anahtarları Yahudilerden değil Hristiyanlardan - papazdan - aldı. Hz. Ömer Kudüs'ü İslamlaştırdı.

"BUNUN ARDINDAN SİZİ ONLARA GALİP GETİRECEĞİZ; MALLAR VE OĞULLARLA SİZE YARDIM EDECEK VE SİZİN SAYINIZI ARTIRACAĞIZ."

(İSRA, 6)

Bu ayette hangi topluma hitap ediliyor? Bu ayette Allahu Teala doğrudan Rasulullah (sas)'a ve dolayısıyla da İslam Ümmetine hitap etmektedir. Müslümanlar gerçekten de o zamandan bu zamana kadar hem nesil çoğalması yaşadılar hem çeşitli zenginliklere kavuştular hem de şan, şöhret ve güç buldular. Emevîleri, Abbasîleri, Selçukluları ve Osmanlıları düşününüz! Ama Allah Subhanehu ve Teala Müslümanları Kur'an-ı Kerim'de uyarmaktadır:

"EĞER İYİLİK EDERSENİZ KENDİNİZE ETMİŞ, KÖTÜLÜK EDERSENİZ YİNE KENDİNİZE ETMİŞ OLURSUNUZ. ARTIK DİĞER CEZALANDIRMA ZAMANI GELİNCE, YÜZÜNÜZÜ KARA ETSİNLER, DAHA ÖNCE GİRDİKLERİ GİBİ YİNE MESCİD'E GİRSİNLER VE ELLERİNE GEÇİRDİKLERİ HER ŞEYİ BÜSBÜTÜN TAHRİP ETSİNLER (DİYE, BAŞINIZA YİNE DÜŞMANLARINIZI MUSALLAT KILDIK)."

(İSRA, 7)

Nitekim konunun bu noktasında Kur'an'da dikkatlice tedebbür yapmamız ve ayetleri bağlantılı okumamız ve hakikatin parçalarını doğru diyazn etmemiz gerekmektedir.

"EĞER İYİLİK EDERSENİZ KENDİNİZE ETMİŞ, KÖTÜLÜK EDERSENİZ YİNE KENDİNİZE ETMİŞ OLURSUNUZ."

(İSRA, 7)

Buraya kadar hitap Müslümanlara sonrası Yahudilere.

"BUNUN ARDINDAN İSRAİLOĞULLARINA ŞÖYLE DEDİK: "BU TOPRAKLARDA OTURUN, AHİRET VA'Dİ (KIYAMET) GELİNCE HEPİNİZİ TOPLAYIP BİR ARAYA GETİRECEĞİZ."

(İSRA, 104)

"Şimdilik arzda dağınık yaşayın, ancak zamanı gelince sizi toplayacağız" anlamında. Nitekim 1948 yılında Filistin topraklarında toplandılar. Demekki Allah 1400 yıldan fazla Müslümanları uyarmaktadır:

"EĞER İYİLİK EDERSENİZ KENDİNİZE ETMİŞ, KÖTÜLÜK EDERSENİZ YİNE KENDİNİZE ETMİŞ OLURSUNUZ."

(İSRA, 7)

Müslümanlar son elli yıldır dünyaya dalarak gaflet ve dalalete daldıkları için Allah da Yahudileri Müslümanların üztüne musallat ederek cezalandırmaktadır. Allah izin vermese onlar ne yapabilirler ki! Sonra da şu ayet gelmektedir:

"ARTIK DİĞER CEZALANDIRMA ZAMANI GELİNCE,
YÜZÜNÜZÜ KARA ETSİNLER..."

1948'den bu yana Yahudiler Müslümanların yüzlerini kara etmiyorlar mı!

"DAHA ÖNCE GİRDİKLERİ GİBİ YİNE MESCİD'E
GİRSİNLER VE ELLERİNE GEÇİRDİKLERİ HER ŞEYİ
BÜSBÜTÜN TAHRİP ETSİNLER (DİYE, BAŞINIZA YİNE
DÜŞMANLARINIZI MUSALLAT KILDIK)."

(İSRA, 7)

Ayetin bu kısmında mescide girecek ve ellerine geçirdikleri herşeyi büsbütün tahrip edecek olan "Allah'ın kulları" kimler?:

"KENDİSİNE ÂYETLERİMİZDEN BİR KISMINI GÖSTERELİM
DİYE KULUNU (MUHAMMED'İ) BİR GECE MESCİD-İ
HARAM'DAN ÇEVRESİNİ BEREKETLENDİRDİĞİMİZ
MESCİD-İ AKSA'YA GÖTÜREN ALLAH'IN ŞANI YÜCEDİR.
HİÇ ŞÜPHESİZ O, HAKKIYLA İŞİTENDİR, HAKKIYLA
GÖRENDİR."

(İSRA, 1)

İsra suresinin 5. ayetinde Allahu Teala:

"NİHAYET BU İKİ BOZGUNCULUKTAN İLKİNİN ZAMANI
GELİNCE (SİZİ CEZALANDIRMAK İÇİN) ÜZERİNİZE, PEK
GÜÇLÜ OLAN BİRTAKIM KULLARIMIZI GÖNDERDİK.
ONLAR EVLERİNİZİN ARASINA KADAR SOKULDULAR.
BU, HERHÂLDE YERİNE GELMESİ GEREKEN BİR VA'D İDİ."

(İSRA, 5)

Bir açıklama: Allah zamanı da yaratmış ancak Zatı zamandan müznezzehtir. Bu nedenle bazen kesinliğe vurgu yapmak için gelecekte olacak olayları mazi sigasıyle ifade eder. Mesela Yasin Suresinde şöyle buyurulmaktadir: "SÛRA ÜFÜRÜLDÜ." Her iki vaad'de bu ayetlerin inzalinden sonra gerçekleşeceği halde yukarıdaki ayette birinci vaad geçmiş zaman sigasıyle ifade edilirken ikinci vaad olayı istikbal sigasıyle ifade edilmektedir. İşte bu Kur'an hitabının icazıdır (mucize). Allahu Teala için her iki vaadinde vukuu muhakkak olduğu halde niçin birincisini mazi ve ikincisini istikbal sigasiyle ifade etmiştir? Birinci ile ikinci vaad arasında uzun zaman mesafesine vurgu yapmak için böyle ifade etmiştir. Bu açıklamadan sonra tekrar konumuza dönelim.

Bu ayette kastolunan elbette Rasulullah (sas) ve ashabıdır (ra). Peki Osmanlılın son padişahı olan Müslümanların halifesinden bu yana Kudüs'ü işgalden kurtaracak ve geri alacak Allah'ın kulları nerede? Allah'ın hakiki kulları iman, ihlas ve takva sahibi kullar. Öyle ki zalimleri tehlil ve tekbirlerle mağlup edecek olan erler.

Şimdi tam da zaman olarak o zamandayız. Fesad çıkartıyor, öldürüyor ve tahrip ediyorlar.

O halde Allahu Teala da onlara askerlerini yollayacak ve onlar da taşlarla, tehlil ve tekbirlerle şehirleri fethedeceklerdir. Bu savaşta Rasulullah (sas)'ın da hadisinde ifade ettiği gibi taşlar ve ağaçlar konuşacak ve o kullara yardım edeceklerdir.

"MÜSLÜMANLARLA YAHUDİLER HARB ETMEDİKÇE KIYÂMET KOPMAYACAKTIR. O HARPTE MÜSLÜMANLAR (GÂLİP GELEREK) YAHUDİLERİ ÖLDÜRECEKLER. ÖYLE Kİ, YAHUDİ, TAŞIN VE AĞACIN ARKASINA SAKLANACAK DA, TAŞ VEYA AĞAÇ; 'EY MÜSLÜMAN, EY ALLAH'IN KULU, ŞU ARKAMDAKİ YAHUDİ'DİR, GEL DE ONU ÖLDÜR!' DİYE HABER VERECEKTİR. SADECE GARKAD AĞACI MÜSTESNA, ÇÜNKÜ O, YAHUDİLERİN AĞAÇLARINDANDIR."

(MÜSLİM, FİTEN, 82)

Yahudilerin o garkat ağaçlarını her yere diktikleri ve büyüttükleri bugün herkesçe malumdur.

O vakit yakında gelecektir İnşaallahu Teâla.

Yahudilere o inek ile ne olmuştur? Bakara Suresi en uzun suredir ve ismini o inekten almıştır. Yahudilerin İslam tarihiyle çok bağlantıları vardır. Kur'ân'daki en uzun ayet borç senedi yazmak üzere olan Bakara Suresinin 282. ayetidir.

Kur'ân'da en azim (büyük - yüce) ayet olan ayet Ayete-l Kürsî'dir. Bakara Suresini okumak evdeki cin ve şeytanları def eder. Eğer onu devamlı evde okursanız eve büyü işlemez, çünkü Yahudiler büyüleriyle de meşhurdurlar.

Ahir zamanında büyü aracı ile Deccal ve askerleri ile çok iş tutarlar, günümüzde 'mavi balina' gibi oyunlarda gördüğümüz gibi. Bunu bir kimse gördüğünde başı ağrır ve bu sihrin (büyünün) bir çeşididir.

Çünkü bunlar Deccalin askerleridir, deccalin de aslı onlardan olan zaten. Deccal şimdiye kadar yaşayıp vaktinin gelmesini bekliyor. Kehf Suresi 98. ayette de buyurulduğu gibi:

"RABBİMİN VAADİ GELİNCE..."

(KEHF, 98)

Taha Suresi 97 de Musa (as) sonradan dünya sahnesine Deccal olarak çıkacak olan Sâmirî'ye beddua ederek şöyle diyor:

"MÛSÂ, "ÇEKİL GİT! ARTIK SEN HAYATIN BOYUNCA
"BANA DOKUNMAK YOK!" DİYECEKSİN. SENİN İÇİN,
ASLA KAÇAMAYACAĞIN BİR CEZA DAHA VAR"

Gerçekten de Musa (as)'nın dediği gibi Sâmirî'ye o günden sonra Azrail dahil hiç kimse dokunamamış ve Allah'ın vadi gelinceye dek saklı bir mağarada tutulacak ve sonra Allah'ın vadi geldiğinde zincirlerinden çözülerek Ye'cûc ve Me'cûc ile birlikte açığa çıkacaktır.

O vakit çok yakındadır, tüm işaretler gerçekleşmiştir.

Bakara Suresi Yahudiler ve onların kurnazlıklarıyla çok alakalıdır.

Peki sonra Yahudilere ne oldu? Bakara Suresi'nin 74. ayetinde şöyle ifade edilmektedir:

> "BUNDAN SONRA KALPLERİNİZ YİNE KATILAŞTI; ARTIK KALPLERİNİZ TAŞ GİBİ, HATTA DAHA DA KATIDIR. TAŞIN ÖYLESİ VARDIR Kİ ONDAN IRMAKLAR KAYNAR; ÖYLESİ DE VARDIR Kİ, ÇATLAYIP BAĞRINDAN SU FIŞKIRIR; BAZI TAŞLAR DA VARDIR Kİ, ALLAH KORKUSUYLA YERİNDEN DÜŞER. ALLAH, YAPMAKTA OLDUKLARINIZDAN HABERSİZ DEĞİLDİR."
>
> (BAKARA, 74)

Tıpkı Türkiye'deki, Avrupa'daki ve dünyanın heryerindeki dağlardan akan şelaleler gibi. O kocaman kayalar ve taşlar Allah'a karşı olan huşû'larıdan (saygı korkusu)

çatlar da içinden sular çıkıp yükseklerden aşağılara akar.

Ondan sonra ne oldu?

Bunun üzerine Allah onlara 40 yıl boyunca çölde kaybolacaklarını yazdı, ta ki herkes orada ölene kadar. Bu Musa (as) ile onların hikayesidir. Bu hikaye Bakara Suresinde zikredilmektedir. Bu sure vesilesiyle Yahudileri ve özelliklerini daha iyi tanıyabilir ve onlarla aramızdaki muameleyi Kur'an rehberliğinde oluşturabiliriz.

Müslümanlar çok fazla zayıf ve bundan dolayı Kudüs'ü ve Aksa'yı kurtaracak hakiki kullar sıfatını haiz değiller. Allah'ın gerçek kullarının özelliklerini taşıyanlar henüz yok. Bu yüzden o eri (doğru ve hakiki kulu) bekliyoruz, Rasulullah (sas)'ın ve Kur'ân'ın haber verdikleri gibi çok yakında o kullar ortaya çıkacaklardır.
Sayıca az da olabilirler ama ihlas sahibidirler. Umuyoruz ki, bizde O

kulun askerlerinden oluruz. Rasulullah (sas)'ın da buyurduğu gibi bu ahir zamanda ihlas ile, tehlīl ve tekbīr ile fetihten nasipdar oluruz inşaallahu Teâla.

O vakit çok yakın inşaallahu Teâla.

Ve-l hamdulillahi Rabbi-l alemîn

Ve-s selatu ve-s selamu ala Seyyidina Mubammed ve ala ehli Seyyidina Mubammed

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Ayet karşısında duruş

"ŞÜPHESİZ Kİ RABBİNİZ, GÖKLERİ VE YERİ ALTI GÜNDE YARATAN, SONRA ARŞ'A İSTİVA EDEN ALLAH'TIR"

(ARAF, 54)

Seçkin kılan Allah'a hamd olsun.

Allah'ın Salat ve Selamı Nebisi El-Mucteba (Seçilmiş) El-Mustafa (Seçkin) ve O'nun temiz pak âlinin ve yaratılmışların en hayırlısının (Nebi'nin) kendilerini sohbetiyle şereflendirdiği ve kendilerinden razı olduğu; bereketiyle kendilerini cennet ile şereflendirdiği Ashabının (ra) üzerine olsun.

Taşlanmış (kovulmuş) şeytandan, Allah Subhanehu'ya sığındıktan sonra;

Bu güzel ve mübarek kelimelerin nurları etrafında dönmek istiyoruz ki, onların nuruyla Allah Subhanehu ve Teala'nın fadlı ve Rasulu Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fadlı sayesinde güzel anlamlarını idrak edebilelim.

İnşaallahu Teala anlaşılmasında boşluk kalmış ve günümüze kadar nasıl oldukları hususunda ihtilaf çıkmış olmakla beraber; bilim adamlarının çok kez hakkında araştırma yaptığı ve ele aldığı akide (iman) meselesine dokunan iki rahatsız edici meseleyi açıklamak ve beyan etmek istiyoruz.

Birinci Mesele:

"GÖKLERİ VE YERİ ALTI GÜNDE YARATTI." Ayetindeki günlerin sayısı:

Müslüman alimler, nübüvvet zamanından beri şimdiye kadar, Yaratıcısını idrak etme konusunda yaratılanın aczinden dolayı, Allahu Teala'nın Zatı hakkında araştırmanın caiz olmadığı ve bizzat kendisi Yaratıcısının varlığına delil olan yaratılanın O'nu idrak etmekten aciz olduğu deliline inanarak ve buna kesin bir şekilde teslim olacak şekilde bir görüş etrafında bir araya gelmişlerdir.

Ebubekir ve Ali Efendimiz'in (Allah onlardan razı olsun) şu sözü idrak etmekten aciz olunduğunun göstergesidir:

"Allah'ı idrak idrak edemeyeceğini idrak etmektir."

"Allah'ın Zatı hakkında düşünmek ve araştırmak, küfür ve şirk koşmaktır."

Ve bu, Efendimiz Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in; Allah Subhanehu ve Teala'nın Zatı hakkında araştırmayı yasaklamasıyla alakalıdır. Ve bize, Allah'ın nimetleri ve ayetleri hakkında araştırmamızı emretmiştir.

Allah Subhanehu ve Teala bize, iki yüzden fazla Kuran ayetinde, Onun kainatla (varlıklarla) alakalı eşsiz Kur'an ayetlerini, Kur'anî mucizelerini tefekkür, teemmül ve tedebbür etmemizi emretmiştir.

Örneğin;

Göklerin ve yerin ve bunların içindeki güneş, ay, yıldızlar, gezegenler, dağlar, ağaçlar, rüzgarlar, tarlalar (ekinler, tohumlar), yağmurlar, gece ve gündüz ve bunun gibi daha birçok şeyin yaratılışı...

Bunlardan örnek olarak aşağıdakileri zikredelim:

"ŞÜPHESİZ, GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA,

GECE İLE GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELİŞİNDE,
İNSANLARA YARAR SAĞLAYACAK ŞEYLERLE DENİZDE
SEYREDEN GEMİLERDE, ALLAH'IN GÖKYÜZÜNDEN
İNDİRİP KENDİSİYLE ÖLMÜŞ TOPRAĞI DİRİLTTİĞİ
YAĞMURDA, YERDEKİ HER ÇEŞİT CANLIYI YAYMASINDA,
RÜZGÂRLARI VE GÖKLE YER ARASINDAKİ EMRE AMADE
BULUTLARI EVİRİP ÇEVİRMESİNDE ELBETTE DÜŞÜNEN
BİR TOPLULUK İÇİN DELİLLER VARDIR."

(BAKARA, 164)

"GÖKLERİN VE YERİN YARATILIŞINDA, GECE İLE
GÜNDÜZÜN BİRBİRİ ARDINCA GELİP GİDİŞİNDE SELİM
AKIL SAHİPLERİ İÇİN ELBETTE İBRETLER VARDIR."

(ÂLİ İMRAN, 190)

Ve Allahu Teala Ğaşiye Suresi'nde şöyle buyuruyor:

"DEVEYE BAKMIYORLAR MI, NASIL YARATILMIŞTIR!
GÖĞE BAKMIYORLAR MI, NASIL YÜKSELTİLMİŞTİR!
DAĞLARA BAKMIYORLAR MI, NASIL DİKİLMİŞLERDİR!
YERYÜZÜNE BAKMIYORLAR MI, NASIL YAYILMIŞTIR!"

(ĞAŞİYE, 17-20)

Ancak aşağıda geçen Kur'an-ı Kerim ayetlerini tedebbür etmek, onları anlamak ve onlarla kâinata dair ayetler arasında bağ kurmakla ilgilidir.

Elhalıku'l-A'zam Subhanehu ve Teala ile bu ayetler aralarında bağ bulunduğu için, bu ayetler önünde saygıyla durmak, Allah'a ta'zim, O'nu takdis ve tenzihtir.

"ONLAR KUR'AN'I DÜŞÜNMÜYORLAR MI? YOKSA
KALPLERİNİN ÜZERİNDE KİLİTLERİ Mİ VAR?"

(MUHAMMED, 24)

Bir dereceye kadar, akıllı bir insana açık bir şekilde bu ayetleri ele almak ve de olgun bir mü'mine de Allah'ın kainatla ilgili ayetleri hakkında araştırmak ve O'nun Kerim Kitabının ayetlerini tedebbür etmek vacip olmuştur.

Bu yaratılış ayetleri ile öncelikle nefsin yaratılması ve son olarak da içinde yaşanılan kainata dair yaratılış ayetleri kapsamına girenler arasında bir bağ vardır.

Ve bu, Nebilerinde ve Yüce Peygamberlerinde (En güzel Salat ve Selam onların üzerine olsun), Allah'ın namusudur. (Kanun/kural)

Ve bunlardan Efendimiz İbrahim Aleyhisselam ile ilgili bildiğimiz bir şeyi zikredelim:

Kavmini ibadet ederken bıraktığında, etrafına baktı ve gezegenleri, ayı, güneşi vb. tefekkür, teemmül ve tedebbür etti ki; ta ki semadan nübüvvet ile gelen nur ve vahyi karşılayıncaya kadar. Zihnini, aklını ve nefsini süzerek; aklı ile bütün bunların Yaratıcısı olan Yüce Subhanehu'nun varlığına ulaşsın diye.

Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem için de durum böyledir.

Kavmini ve ailesini, uzun günler ve gecelerce, Hira mağarasında itikafa çekilerek yalnız bırakti; yine aynı durum ve görev için.

Musa Aleyhisselam'da da durum böyledir. Onun fıtratı, Firavun'un sarayında, onun dini ve şirk koşması ile karşı karşıya geldiğinde; erginliğe ulaştığı zaman, saraydan kaçarak aynı amaç için çöle ve dağlara sığındı. Ve onun saraydan kaçmasına Allahu Teala'nın Kasas Suresi 15. Ayetindeki sözleri delildir:

"MÛSÂ, HALKIN HABERSİZ OLDUĞU BİR SIRADA ŞEHRE GİRDİ..."

(KASAS, 15)

"Şehre girdi.", yani o zamanlar Mısır'ın başkenti olan ve Firavun'un ve hükümetinin sarayının bulunduğu Hadar (Hazar)'a girdi.

"Girdi." Demek ki şehirde değil di ki 'şehre girdi' denilmektedir. Bu ifadeye göre Musa (as) şehrin çıkışında yani çölde olduğu anlamına gelmektedir.

Bu, daha önce geçen bazı Kur'an ayetlerinin de zikredildiği ve delil gösterildiği gibi Allah Subhanehu ve Teala'nın emri üzerine kendilerini örnek olarak alıp rehber edinmemiz gereken Nebileri (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) hakkında Allah'ın sünnetidir.

Ve görmekteyiz ki Allahu Teala bizlere bu Kur'an ayetleri üzerine tebessür etmemizi, sonra bu ayetlerden bizi kuşatan her şeye gitmemizi ve kainatla ilgili ayetler (işaretler) üzerine teemmül etmemizi emrediyor. Sonra Kur'an'ı tedebbür etmemizi ve bu ayetlerle Kur'an-ı Kerim ayetleri arasında; bunlarla, tüm her şey ve Yüce Yaratıcı (Halık) Subhanehu arasında bir alaka kurmak için, onun ayetlerini tedebbür ederek bağlantı kurmamızı emrediyor.

Anlamamız gereken bir husus da şudur ki; bu ilahi emir, bizim için aynen farz gibi, gerekli bir ameldir. Ancak bu şu ana kadar bizim anlamamız dahilinde olmamıştır.

Eğer Allah bazılarına bu ameli ayakta tutmayı açarsa, bu Subhanehu'nun fadlındandır. Bu kaybolmuş farzı tekrar hayata döndürmeyi her akıllı insandan ve her olgun mü'minden istiyor ve ümit ediyoruz.

Allahu Teala'ya akli bir delil ile teslim olunması için, akıl bunu anlar. Bundan sonra da Allahu Teala'ya kesin kalbi imanın doğması için de kalp bundan mutmain olur.

Böylece delille iman yönünden ona teslim olur ve kesin bir şekilde kalben ona iman ederiz.

Dolayısıyla, aklî bir delil ve kesin bir kalbî imanın gerçekleşmesi için, El-Mutlak El-Mutabık'a teslimiyetle, Subhanehu hakkında, gözlemlenebilir olgular veya gaybî (bilinmeyen/gizli) meselelerden bize nakledilen her şeyi alabiliriz.

Şimdi, manayı açıklayarak, öncesinde zikrettiğimiz her şeyi ortaya koyalım:

"ALLAH GÖKLERİ VE YERİ ALTI GÜNDE YARATTI."

Bunun ayrıntılı bir şekilde açıklaması ve delilleri aşağıda geçtiği gibidir:

Allah Subhanehu ve Teala, diğer yaratılanlar gibi, yokluktan varlık sahasına çıkarmak istedi ve bu isteğini kesintiye uğratmadan, değiştirmeden, dönüştürmeden, durdurmadan, değişikliğe uğratmadan tamamladı. İstediğini, istediği zaman ve istediği şekilde...

Buna delil:

Allahu Teala'nın Burūc Suresi 16. ayeti:

"O, İSTEDİĞİNİ YAPANDIR."
(BURŪC, 16)

Sadece murad etti. Murad ettiğini, istediğinde, istediği gibi yaptı.

Allah Subhanehu'nun Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e söylediği bir Hadis-i Kudsî'sinde şöyle geçer:

"BENİM VERMEM BİR SÖZDÜR VE ENGELLEMEM DE BİR SÖZDÜR. BEN BİR ŞEYİN OLMASINI İSTEDİĞİM ZAMAN ONA "OL" DERİM, O DA HEMEN OLUVERİR."

O'nun muradı, O'nun Zatıyla ilgili ve sadece O Subhanehu'ya has bir iştir. Buna dalmak ya da hakkında araştırmak ne mümkündür ne de caizdir. Allah'ın Zatı hakkında araştırmak küfürdür ve şirktir.

Yani O Subhanehu'nun, kendisiyle alakalı işi veya işleridir. ('Ol' der. Oluverir.)

Bu onun murad etmesiyle ilgilidir. Onun Zatıyla alakalı muradı, O'na has

bir iştir.

Ve Allahu Teala'nın istediği şey, O'nun istediği şekilde ve istediği zamanda meydana gelmek zorundadır.

Yaptığı bir işle ya da fiille, Allah'ın bize sunduğu anlamlı kelimeler gibi söylediği sözlerle değil. Haşa ve haşa. Aksine O sadece ister ve O'nun muradıyla varlık, yokluktan varlığa çıkar. O'nun dışındaki her şey, O Subhanehu ve Teala'nın muradıdır.

Gökleri ve yerleri yaratmak O'nun muradıdır.

Göklerin ve yerlerin birbirine geçme zamanı da O'nun muradıdır.

Göklerin ve yerin altı günde, O'nun yarattıkları ve tecellîlerinden bir yaratılmış olarak meydana gelmesi O'nun muradıdır.

Buradaki altı gün de O'nun yarattıkları ve tecellilerinden bir yaratılmıştır. Bu O Subhanehu'nun muradıdır ve Subhanehu dilediğini yapandır.

Gökler, yer, altı gün; bunların hepsi birlikte, birbirine geçmiş ve karışmış bir şekilde yokluktan şehadete (görünen, varlık) gelmiştir. Yani yedi kat gök ve yedi kat yer ve son olarak da Arş, yaratılış düzeni açısından iç içe geçmiş (birbirine girmiş) durumdaydı.

Arş'tan sonra, bir yaratılmış karmaşık varlık yoktur.

Altı günde, Allah'ın muradıyla olan bir varlık (yaratılmış) gibidir. Ya da başka bir deyişle, gökler ve yer olarak isimlendirdiğimiz varlık, zaman diye isimlendirdiğimiz varlık ile karışmış (iç içe) bir şekildeydi. Bu nedenle altı gün, Allah'ın muradıyladır.

Gökler ve yer olarak isimlendirdiğimiz varlıklar, altı günün kapsamındaki zaman mahlukuyla bir aradaydı ve iç içe geçmişti.

Buradan çıkarılması gereken şudur ki;

Gökler ve yer varlık olarak mevcuttur. Ve zaman da varlık olarak mevcuttur ve bu ikisinin varlığı, Allahu Teala'nın ilmi dahilindedir ve O'nun muradıdır. O Subhanehu bu ikisini ve son olarak altı günü yokluktan varlığa ve şehadet alemine çıkarmak istediği zaman, bu ikisini iç içe geçmiş ve birbirine karışmış bir şekilde Arş'ın yanına getirdi. Şöyle bir örnek verelim:

Uçak (yaratılmış/varlık), Kahire'den (yaratılmış/varlık) Medine-i Münevvere'ye yaratılmış/varlık) bir saat gibi bir zaman dilimi dahilinde (yaratılmış/varlık) ulaşır. Araba ile yaklaşık 17 saatte, at ile 15- 20 günde, deveyle 25- 30 gün ve yaya olarak 50 - 60 günde ulaşılır.

Kahire'den

Medine'ye

Neyle gidiyorsa?

= zaman süresi.

Bunun Allah'ın kudretiyle alakası yok Allah'ın Muradıyla alakalı bir durum. Zira Allah'ın Kudreti söz konusu olsa bir anda istediği her şeyi yapar. Ama muradıyla yapmak isterse o şeylere verdiği özelliklerle alakalıdır. Bir uçağa dilediği özellik bir arabaya dilediğinden daha süratli.

Bu durum **"Halik'ın mahlukla imkân ölçümü değil mahluk ile mahlukun imkân ölçümüdür."**

Her ikisi nesne ve artı zaman, üç yaratılmış varlıktır. Bu üç yaratılmış varlığın Yaratıcının kendileri için murad ettiği özelliklerle bir durumdan başka bir duruma gelmeleri belirli zaman almaktadır. Altı günde yaratma olayını bu kapsamda değerlendirmek gerekir.

Mahlukun mahlukla ölçülmesi, O'nun yaratılmış belirli bir zamanda belirli bir süreçte bir hedefe ulaşması ve bir duruma kavuşması olayıdır

buradaki altı gün olayı.

Burada mahlukun mahlukla ölçülmesini Allah öyle kılmıştır. Bunu da kader olarak murad etmiştir.

Haşa Subhanehu, yoksa Halık'ın mahlukla ölçülmesi veya yaratılmışlarla ölçülmesi (kıyaslanması) değildir.

Bütün bunları kısa ve öz bir şekilde tekrarlamak gerekirse;

"Allahu Teala, bizlere sabrı öğretmek istedi ve gökleri ve yeri altı günde yarattı." Ulemanın bir kısmı tarafından yapılan bu izah doğru değildir.

Bazı alimlerde konuyu biraz daha yükseğe çekerek bu, bir **Halk-ı Lahzî** (Anlık Yaratma) **Halk-ı Tatawwurî** (Evrimsel Yaratma), yani aşamalı olarak yaratma diyerek ikiye ayırdılar. Yukarıdaki izahımız böyle diyenlere de bir cevaptır. Zira o görüş de yanlıştır.

İkinci Mesele:

"RAHMAN, ARŞ'A İSTİVA ETMİŞTİR."

"Üzerine istiva etti",

"-e/-a istiva etti",

"Düzenledi",

"Aynı hizaya getirdi",

"Gelişimini tamamladı"

Bu kelimeler arasında farklar var.

Bu kelimelerin tümü Kur'an-ı Kerim'de, yukarıda bahsedilen anlamlarıyla zikredilmiştir.

Allahu Teala'nın şu sözlerindeki gibi:

"RAHMAN, ARŞ'A (ARŞ ÜZERİNE) İSTİVA ETMİŞTİR."

"SONRA GÖĞE YÖNELDİ..."

"ONU YEDİ GÖK OLARAK DÜZENLEDİ (TANZİM ETTİ)"

"İKİ YAMACIN ARASINDAKİ BOŞLUĞU (DAĞLARLA) BİR HİZAYA GETİRİNCE..."

"MUSA, OLGUNLUK ÇAĞINA ULAŞIP GELİŞİMİNİ TAMAMLAYINCA, BİZ ONA İLİM VE HİKMET VERDİK..."

Allahu Teala;

"İKİ YAMACIN ARASINDAKİ BOŞLUĞU (DAĞLARLA) BİR HİZAYA GETİRİNCE..."

buyuruyor.

Kelimelerin kökü tek olmasına rağmen, her kelimenin kendine has ve bir diğerinden ayrılan manaları var.

Örneğin;

"Çukuru yerle aynı hizaya getirdim."

Cümlenin anlamı açık. Yani"Yeri eşitlemek için çukura toprak koydum."

Burada standart ölçü, çukuru kendisine eşitlediğim yerin üstü (yüzeyi).

Allahu Teala;

"İKİ YAMACIN ARASINDAKİ BOŞLUĞU (DAĞLARLA) BİR HİZAYA GETİRİNCE..."

buyuruyor.

Buradaki standart ölçü ise 'iki yamaç'tır. Yani iki dağ. Anlamı ise;

Çukur kısmı iki yamaç boyunca yükseltmek için, iki yamaç arasını doldurmaktır.

Örneğin;

"Zeyd olgunlaştı (gelişimini tamamladı)."

Yani onun olgunlaşma ve erillik faktörlerinin tümü tamamlandı.
Başka bir örnek;

Buğdayın sürülmesi. Yani erginleşmesi ve olgunluğunu tamamlaması ile ilgili olgunlaşma. Ayrıca yemeğin (hazır) olması. Yani yemek için hazırlanmış olması da buna örnektir.

Örneğin;

"Düzenledi."

Allahu Teala'nın sözlerinde olduğu gibi:

"Elimle düzenledim."

Yani onu, ondan bir şey eksiltmeden dört dörtlük kıldım.
Örneğin;

"Muhammed dağın üzerine çıktı (istiva etti)."

Yani dağın zirvesindeki en uç noktaya ulaştı. Ve artık sınırı tırmandıktan sonra, ötesinde başka bir mekân yok.

Yukarıda geçenler bize şunları açıklıyor:

Tefsir ve akîde (inanç) alimleri şimdiye kadar, "istiva" kelimesinin anlam ve niteliği hakkında daima Allahu Teala'nın "Allah, Arş'ın üzerine istiva etmiştir." ayeti üzerinde durmuşlardır. Bazı gruplar, medreseler ve topluluklar ise, bunun aksine, bu kelimeyi, nitelikler açısından her birinin diğerinden ayrılan anlamlara geldiğini ifade etmiştir.

Ve ben burada basit ve kolay bir şekilde Kur'an-ı Kerim'in kendi delilleriyle ve kesin (net) belirtileri (anlamları) bu görüş ve tutumu çözümleyen dilsel anlamlarıyla, aşağıdaki gibi açıklamak istiyorum:

Buradaki anlam şudur:

"ALLAHU TEALA GÖKLERİ VE YERİ ALTI GÜNDE YARATTI."

Allah yeri yarattı. Ve orada dört gün içinde geçim maişetlerini ve rızıklarını takdir etti. (Allahu Teala'nın buyurduğu gibi)
Sonra semaya çekildi (istiva etti). Yani semaya intikal etti ve iki günde gökleri inşa etti.

Ondan sonra da Arş'ın üzerine istiva etti. Yani Arş'ı yaratma işlemi tamamlandı. Ve Arş'ın yaratılmasında bundan sonra başka bir adım yok. Yani Arş'ın yaratılışı tamamlandı.

Allahu Teala en yücedir ve en iyi bilendir. O, kemal sahibidir. O'nun eşi ve benzeri yoktur.

Korunmuş Selam, O'nun Nebilerinin üzerine olsun.

Allah ile ilgili olarak "nasıl" sorusu sorulamaz. Zira "nasıl"ı o yarattı. Bu nedenle Allah ile ilgili "nasıl" denilemez.

O, mekânın da Yaratıcısı olduğu için "nerede" sorusu da sorulamaz.

Demek ki Allah, keyfiyetten yani nelik ve nitelikten münezzeh "nasıl" ve "nerede"nin içinde değil bilakis onların yaratıcısı olan Subhan Allah'tır.

"O, SUBHAN'DIR. ONLARIN ORTAK KOŞTUKLARI ŞEYLERDEN YÜCEDİR, UZAKTIR."

"SENİN GÜÇ VE KUVVET SAHİBİ RABBİN, ONLARIN YAKIŞTIRDIKLARI VASIFLARDAN MÜNEZZEH VE YÜCEDİR."

Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun.

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Organ nakli konusunda bir fetva

Bir şeyin helal mı yoksa haram mı olduğunu öğrenmek için ne aklımıza ne hislerimize ne de mantığımıza müracaat ederiz, bilakis biz Müslümanlar bu konuda İslam fıkhına başvururuz.

Yaratan Allah, yapan Allah, sahip olan Allah.

Yaratan Allah:

"BEN CİNLERİ VE İNSANLARI, ANCAK BANA KULLUK ETSİNLER DİYE YARATTIM."

(ZARİYAT, 56)

Yapan Allah:

"O, SİZİN İÇİN KULAKLARI, GÖZLERİ VE GÖNÜLLERİ YAPANDIR. NE DE AZ ŞÜKREDİYORSUNUZ!"

(MU'MİNUN, 78)

Sahip Allah:

"GÖKLERDEKİ HER ŞEY, YERDEKİ HER ŞEY ALLAH'INDIR. ALLAH, HER ŞEYİ KUŞATICIDIR."

(NİSA, 126)

İnsan ebeveyninin malının mirasçısı olduğu halde organlarının mirasçısı değildir. Eğer caiz olsaydı Allahu Teala mirasçıların menkul, gayri menkul ve paraya varis oldukları gibi organlara da varis olduklarına değinirdi. Böyle bir şey ne Kur'an'da ne hadislerde ne de büyük alimlerin beyanlarında mevcuttur.

Allah yaşatır ve Allah öldürür. Hayatta ölümde Allah'ın elindedir.

Kişi nakledilen organ sayesinde değil, ecelinin gelmediği için ölmez. Allah organların tek sahibidir ve eğreti olarak da bu sahipliği kimseye vermemiştir.

Allah'tan daha merhametli olmaya çabalamamalıdır. Bu konuyla da imtihan olunmaktayız. İlk bakışta çok hüman yani insancıl ve erdemli bir işmiş gibi görünüyor. Ama zaten ülkelerimize de en büyük zararı çevrecilik, doğacılık ve hümancılık adı altında yapmadılar mı? Organ nakli dünya çapında legalleştikten sonra kaçırılan, öldürülen ve organları zenginlere satılan insan sayısı da katbekat arttı.

Allahu Teala hayvanları bizim için yaratmıştır. Onlardan derilerine kadar istifade edebiliriz. İki şeyin derisinden faydalanamayız, domuz derisi ve insan derisi. Domuz derisi şeriaten necistir ve insan ise Allah katında muhterem ve muteberdir.

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ANDOLSUN, BİZ İNSANOĞLUNU ŞEREFLİ KILDIK.
ONLARI KARADA VE DENİZDE TAŞIDIK. BİRÇOĞUNDAN
ÜSTÜN KILDIK."

(İSRA, 70)

Arapça da: vasila ve mustavsila yani Allahu Teala peruk takmanı ya da birisinin saçlarını saçlarına eklemeni, kaşlarını kaşlarına eklemeni haram kılmışken nasıl olur da birinin organını diğerinin kullanmasına izin verir.

Organ bağışlaman veya bağışlanan organı alman senin kararındır. Allah

o'ndan dolayı günahını af da edebilir azap da edebilir. Bizim görevimiz meseleyi hakikatiyle Kur'an ve sünnete göre aktarmaktır.

Bu deliller bizi bu anlayışa sevk etmektedir.

> Genel bir kural ve hüküm olarak şunu kesin bilmeliyiz ki 'organ bağışı haramdır'. Nedenini Yunus Suresinin 31. Ayetinde görmekteyiz: "De ki: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya da işitme ve görme yetisi üzerinde kim mutlak hâkimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? İşleri kim yürütüyor?" "Allah" diyecekler. De ki: "O hâlde, Allah'a karşı gelmekten sakınmayacak mısınız?"
>
> (Yunus, 31)

Senin organların Allah'a aittir ve sana ait olmayanı sen bir başkasına veremez veya satamazsın.

Önceleri acil durumlarda keraheten mekruh olsa da haram hükmü verilmediği için yine de bağışlanabilirdi.

Hem gerçekten insana fayda sağlıyor istismar edilmiyor hem de insan anatomisini tanımak adına lazım bir ihtiyaçtı.

Tabipler tarafından insan organları araştırılarak daha yakından tanınıyor ve dolayısıyla insan sağlığına katkılar sağlıyordu.

Önceleri organ bağışı tıp bilimine hizmet ediyordu, mesela ameliyatları daha isabetli yapabilmek için faydalı bir işti. Şimdi ise yüksek teknoloji çağındayız.

Tıp endüstrisi her türlü deney ve araştırma organlarını plastikten veya daha başka uygun maddelerden üretebiliyor. Dolayısıyla insan organlarına ihtiyaçları kalmadı.

Şimdilerde buna dinen izin verilirse günümüz teknolojisiyle insanlara

gereksiz zararlar verilir. Zira günümüzde diriyi bırakın mezarlardaki naaşlar dahi rahat bırakılmıyor, ölülerin dahi organları çalınarak satılmakta. Bazı memleketlerde buna çok rastlanıyor.

İnsanların dünyevileştikleri, para gelsin de nereden gelirse gelsin, haram-helal fark etmez denildiği bu zamanda, bu tehlike kapısını kapalı tutmak gerekmektedir.

Günümüzde mutlak haram hükmü vermemiz gerekir ki bu işin ticaretini yapanlar bu işin yollarını genişletemesinler ve insan organları üzerinden ticaret ağı kuramasınlar.

Diğer taraftan Allah'ın mülkü olan insan bedenini korumak ve hırsızlara bu yolları kapatmak adına helal hükmü verilmez, istisna yapılmaz. Bütün bu anlattığımız gerekçelerden dolayı insan organlarını vermek ve almak caiz görülmemektedir.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Errahman suresi

Euzubillahimineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim

İnşaallau Teala Allah'ın fazlı keremi ile Rahman Suresi hatırasını yani hatıra gelenleri ifade etmeye çalışacağız.

Rahman suresi ki Kur'ân'ı Kerim'in gelini olarak nitelendirilmiştir. Âruzu-l Kur'ân. Bu sure niçin Kur'ân'ın Gelini olarak ifade edilmektedir? İnşaallah bunu kolay anlaşılır kısa yorumumuzla izah etmeye çalışacağız. Bunu kısa zamanda detaylı tefsir yapmak mümkün değildir. Ancak hatıra gelenleri sizlerle paylaşacağız.

Bu surenin besmelesiz olarak 78 ayeti bulunmaktadır. Besmele ile birlikte 79 ayet. Bütün Kur'ân'ı Kerim'de Allahu Teala'nın ismi ile isimlendirilen tek sure olma özelliğine de sahiptir.

Errahman Allahu Teala'nın Subhanu-l Hak isimlerinden bir isimdir. Tıpkı ALLAH ismi gibi. Allahu Teala'nın zatının isimlerini kimse alamaz ve kendisine veya herhangi bir mahluka koyamaz. Özellikle Allah, Hayy, Kayyum, Rahman gibi isimleri.

Elhayy ismi. Hiç kimse bu isme sahip olamaz. Zira mutlak manada tek canlı ve diri Allah'tır. Elhayy anlam olarak canlı, ölümsüz ve diri manasına gelmektedir. Herkesin bir başlangıcı ve bir sonu vardır. Hayata adım atar ve vakti gelince ölür. Allah Subhanehu ve Teala bu kural dışındadır. O ölümsüz ve diridir. Tıpkı Elkayyum ismi gibi. Mutlak duran ve her şeyi tutan, mutlak güç sahibi. Bütün isimlerinin ifade ettiği manalarla kayyum olan ve bütün mahlukatın her şeyini ayakta tutan Elkayyum olan Allah'tır.

Aynen bunun gibi El-Kur'ân isminde hiçbir mahluk alamaz. Zira Allah'ın konuşması, Allah'ın kelamı müstesnadır, istisnadır. Hiçbir konuşmayla mukayese edilemez.

Errahman ismi şerifi Kur'ân-ı Kerim'de 31 defa zikredilmiştir. Errahman

suresi Mekkî surelerdendir. Mekke'de vahyedilmiştir.

Rasulullah (sas) bu sureyi cinlere okuduğunda ve şu ayet geldiğinde;

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ"

Bu sure içerisinde sürekli tekrarı bulunan bu ayet okunduğunda cinler bu ayeti her duyduklarında şöyle demişlerdir:

"Bizler senin nimetini yalanlamıyoruz ya Rabbi, hamd Sanadır ya Rabbi"

Bu onların Rablerinin nimetlerini inkâr etmediklerini, bilakis kabul ettiklerini ve Allah'ın nimetini övdüklerini, bu nedenle de zaten hamdin Allah'a mahsus olduğunu ifade etmişlerdir.

Câbir ibn Abdullah Ensâri rivayet etmiştir ki: Rasulullah (sas) ashabına bu ayetleri okuduğunda ve onların hiçbir şey demeyerek sadece dinlemekte olduklarını gördüğünde şöyle demiştir:

"BEN BU SUREYİ CİNLERE OKUDUĞUMDA ONLAR CEVAPLARINDA SİZLERDEN DAHA İYİYDİLER. BUNUN ÜZERİNE DEDİLER Kİ: "BİZLER SENİN NİMETİNİ YALANLAMIYORUZ, HAMD SANADIR YA RABBİ."

İsra Suresi 110. ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"DE Kİ; RABBİNİZİ İSTER ALLAH DİYE ÇAĞIRIN İSTER-RAHMAN DİYE ÇAĞIRIN. HANGİSİYLE ÇAĞIRIRSANIZ ÇAĞIRIN NİHAYET EN GÜZEL İSİMLER O'NUN DUR."

(İSRA,110)

Sadakallahu-l Azîm.

Biz bu sureyi tedebbür metoduyla okuyup değerlendirecek olursak ve dolayısıyla bir önceki sure ile yani Kamer Suresi ile bağlarsak: Kamer

Suresi 54-55. ayetlerde son bulmaktadır. Ve bu birbiriyle bağlantılı son iki ayetlerde:

"ŞÜPHESİZ Kİ TAKVÂ SÂHİPLERİ, CENNETLERDE
VE IRMAKLAR(IN KENARIN)DA, BİR DOĞRULUK
İKAMETGÂHINDA, MUKTEDİR (HERŞEYE KUDRETİ
YETEN) BİR MELÎK'İN (ALLAH'IN) HUZÛRUNDADIRLAR."

(KAMER, 54-55)

..buyurulmaktadır.

Burada tarif edilen takva sahipleri kimlerdir ve onları bu cennete hazırlayan nedir? Ve yüce Melik mutlak güç sahibi padişah, kral kimdir? Bir sonraki gelen sure, yani Kamer suresinden sonra gelen Errahman suresinde, Kamer suresinin son ayetinde anlatılan olay ifade edilmektedir ve detaylandırılmaktır. O soruların cevabı Rahman Suresinde bulunmaktadır.

Errahman, O mutlak güç sahibi güçlü Melik'tir. Errahman mutlak merhamet sahibi anlamındadır. Errahman Allahu Teala'nın ismidir. Bütün mahlukatı kuşatıcıdır. Nasıl ki Allah ismi bütün mahlukatı kuşatıcı ise Rahman ismi de öylece kuşatıcıdır.

Allah Uluhuyetle alakalıdır yani Allah'ın dışında her ne varsa Allah'ın kuludur ve Allah'a kulluk yapmaktadır. İsm-i Zat olan Allah ismi bütün mahlukatı kuşatıcıdır ve uluhuyet olarak her şey O'na kuldur. İsteseler de İstemeseler de kuldurlar… Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"YEDİ GÖK, YER VE BUNLARIN İÇİNDE BULUNANLAR
ALLAH'I TESBİH EDERLER. HER ŞEY O'NU HAMD İLE
TESBİH EDER."

(İSRA, 44)

Evet, herşey Allah'a kul olarak geilr.

Bu yaratılanlara bakım, gözetim, terbiyet lazımdır. Varlıklarını devam ettirebilmeleri için sürekli yardıma muhtaçtırlar. Bütün bunları Allah verir

ama Errahman isminin tecellisiyle verir. Cinden olsun insandan olsun, itaat eder olsun isyan eder olsun bu değişmez. Rahman isminin tecellisi olarak herkese rızkını verir. Hayatta ne gerekiyorsa bütün gerekliliği örtecek şekilde verir.

Cinlerin ve insanların iki türlü kullukları vardır. Birincisi seçim kulluğu. İnsanlar seçebilme yaşına geldiğinde seçim kulluğu ile muhatap olurlar. İkincisi ise, zorunlu kulluktur. İsteseler de istemeseler de o kulluk içerisinde bulunmaktadırlar.

Cinlerin ve insanların dışındaki tüm varlıklar zaten Allah'a kul olarak gelirler. Demek ki Allah ismi İlah olarak kendisine kulluk yapılması gerekli ve zorunlu olarak dururken, Errahman ismi o kulların bütün ihtiyaçlarını rızık olarak temin etmektedir. Errahman İsm-i Zat'tır. Allah'ın özel isimlerindendir. İşte bu Rahmaniyet ile muttakiler cennette Rahman'dan çok nimetler elde edeceklerdir. Onlar beklediklerinden daha fazlasını elde edecekler. Zira Allah Rahman olmak yanında birde Errahim'dir.

"ALLAH TAN SİZE BİR NÛR VE APAÇIK KİTAP BİR KİTAP VERİLDİ."

İbn abbas (ra): O Nûrdan maksat Rasulullah (sas) ve kitaptan maksat Kur'ân-ı Kerim demiştir. Demek ki Rasulullah (sas) Allahu Teala'nın Nûrudur. Allah'ın ilk Nûrudur. Hz. Ayşe (ra)'ha Rasullulah (sas) sorulduğunda,bize onu tarif et denildiğinde demiştir ki: "Rasullullah arzda giden bir Kur'an'dır, Rasulullah Kur'ân'ın Nûrudur. O Kur'ân'ın hem Nûru hem bir alametidir. O Nûr ve Kur'ân ezeli ve ebedidir.

Kur'ânı kerimde bir ayette şöyle buyrulmaktadır.

"DE Kİ, ALLAH İÇİN BİR OĞUL OLSAYDI, O BEN OLURDUM. ZİRA BEN İLK KULUM ..."

İlk kul, ilk mahluk, ilk yaratılan demek. Yani ezeli….

Burada Allahu Teala şöyle buyurmaktadır.:

"ERRAHMAN ALLAMEL KUR'ÂN..."

(RAHMAN, 1-2)

Şu anda 1.ve 2. Ayet üzerinde konuşmaktayız.

Allamel Kur'ân ne demek?

Allamel Kur'ân, Kur'ân'ı öğretti demek. Kur'ân'ı işaret, alamet yaptı. Ya da Kur'ân'ı dağ yaptı. Bütün bunlar tercümelerde geçmektedir. Allame demek bir alamet yaptı demek. Bir şeye işaret veriyorsun ve o işaretle onu tanıyorsun. Veya bir şeyi bir eşyayı birbirinden ayırt etmek için işaretliyorsun.

Mesela günlük konuşmalarda şu şahıs buraya bir allame yaptı, yani bir işaret koydu. Allameden talim, yani bir şeyler öğreniyorsun. Talim kelimesi allameden gelmektedir. Yani öğretti, işaret koydu. Başka bir değişle bizim Türkçede buraya bir bel koydu denilir. Veya "bu dersleri belledin mi" denilir. Bellemek, öğrenmek anlamındadır. Arapçada da allame, Türkçede ki belleme ile aynı anlamdadır. Talim allameden gelmektedir. Öğretidir, öğrenmedir. Ve muallim öğretendir.

Burada bunu Kur'ân'ın bir işareti olarak anlayacağız. Nerede? Rasullullah'ta. Mesela Rasullah'a O'nun Nûru olarak bir alamet verilmiştir. Allahu Teala Kur'ân ile rasulünü işaretlemiştir, bir alamet koymuştur. Ve Kur'an ebedi olarak Allah'ın Nûru olan Rasullullah (sas) İle anılmaktadır. Ve Rasulullah (sas) efendimizin bir nişanı; bir işaretidir.

Allame'l-Kur'ân âyetinin İkinci manasına gelelim:

İkinci mânâsı; Kur'an'ı öğretti.

Nasıl mı?

Kur'ân Kelâmullah'tır ve Allahu Teala Kur'an'da şöyle buyurmaktadır:

"ŞÜPHESİZ O, UMMU-L KİTÂB'TADIR. KATIMIZDA ONUN ŞÂNI KESİNLİKLE PEK YÜCEDİR. O BÜYÜK HİKMETLERLE DOLUDUR."

(ZUHRUF, 4)

Ummu-l Kitâb demek ki daha yüce ve daha büyük hikmetlerle doludur ve Kur'an-ı Kerîm'in birçok yerinde yine Allah Subhânehu ve Teâlâ: "BİZ ONU ARAPÇA BİR KUR'ÂN YAPTIK" buyurmaktadır.

Demek ki Ummu-l Kitâb'ta yani Kitâbın Anası'nda Kur'an insan lisanıyla mevcut değildir ve Arapça değildir. Başka bir şeydir. İnsanlara nazil olacak olan, insanlara hitap edecek olan Kur'an-ı Kerîm'i Allahu Teala kelâmı olarak, Kelâmullah olarak insan lisanına çevirmiştir. Hangi lisana çevirmiştir diye sorulacak olursa zaten cevabı içerisinde mevcut. Arapça olarak, Arapça 'ya çevirmiştir, Arapça yapmıştır ve Arapça olarak vahyetmiştir. Arapçadan diğer bütün dünya lisanlarına da tercüme edilmesi için. Kur'ân'ı öğrenmemiz, ezberlememiz ve anlamamız için vs.

Ama önceden Allahu Teala Rasulullah (sas)'a İlâhi eğitimle Kur'an'ı öğretmiştir. Rasulullah (sas) ise o Kur'an'ı bizlere okumuş, öğretmiş ve mesajlarını tebliğ etmiştir. Bizim için Rasulullah Kur'an'ı apaçık anlaşılır şekilde izâh etmiştir. Allahu Teala apaçık Kitap buyururken işte anlamamız için apaçık halde anlatılmıştır, insan lisanında vahyedilmiştir ve Rasulullah (sas) tarafından beyan edilmiştir.

Kur'an'da hikmet vardır, tarih vardır, akîde vardır. Kur'an'ın çeşitli yerlerinde Allahu Teala'nın mucizeleri ifade edilmektedir. Allahu Teala kitabında örnekler vermektedir. Örneğin yağmurun nasıl yağdırıldığı, rüzgârın nasıl bulutları taşıdığı, sonra onunla arz'a hareketlilik geldiği, bitkilerin büyütüldüğü vs.

Kur'ân-ı Kerim'de birçok tarihi olaylar zikr edilmiştir. Akîdeye örnek olarak meselâ,

"KUL HUVALLAHU AHAD": ALLAH TEKTİR.

"LÂ İLÂHE İLLALLAH": ALLAH'TAN BAŞKA İLÂH YOKTUR.

Bu iki örnekle yetinelim.

Haramlarla - helâllerle alâkalı kanunlar vardır. Kur'ân-ı Kerim cezayla, mükâfatla, ibadetlerle ilgili mevzular içerir. Allahu Teala ve Subhânu-l Hak Rasulullah'a (sas) Kur'an'da bütün bunları belletmiştir, öğretmiştir. O da (sas) insanlara öğrendiği bilgileri aktarmıştır.

Burada bu "allam" kelimesi "Allame-l Kurân'daki allam yani talim ettirme, zira Rasulullah (sas) Efendimiz talim olundu. Allahu Teâlâ onu talim ettirdi ve Rasulullah da (sas) ümmetini talim ettirdi. Bu talim ile bilinmeyenler öğretildi.

Allam sözcüğünün üçüncü bir manası da dağ anlamındadır. Arapçada a'lamın çoğulu allam olarak ifade edilir. Arapçada dağ kelimesi cebel veya a'lam olarak ifade edilir. Allam denildiği zaman plural, çoğul ifâde edilir. Kur'ân-ı Kerîm de dağ olarak ifade edilir. Ama sıradan, basit bir dağ değil de dağların dağı olarak ifade edilir.

"KUR'AN EĞER BİR DAĞA İNMİŞ OLSAYDI, O DAĞ PARAMPARÇA OLURDU, KUR'AN'IN AĞIRLIĞINDAN DOLAYI UN UFAK OLURDU."..
denilir.

Çünkü o Kelâmullah'tır. Demek ki Kur'an dağ olarak da ifade edilebilir. "Allah Kur'an'ı dağ yaptı fakat dağların dağı yaptı" denilebilir. Allame-l Kur'ân bu manada doğrudur.

İkinci noktaya gelecek olursak: Ayetin ifadesine göre Rasulullah (sas) Nûr ve Kelâmullah da Kur'an demiştik

Hz. Âişe (ra) ne demişti? Rasulullah (sas)'ı tarif ederken, **"ARZ'IN ÜZERİNDE YÜRÜYEN KUR'AN"** demişti.

Rasulullah (sas) Allah'ın Nûrudur ve O'nda alâmetler, işaretler vardır.

O, Kur'an'dır yani Kelâmullah'tır. Zira O Nûrullah'tır. Madem öyle ise o hâlde Rasulullah da Kelâmullah'tır. Bu nedenle hiç kimse Rasulullah (sas) gibi olamıyor. O bütün peygamberlerin (as) imamı ve üstadıdır. O (sas) şefaat sahibidir.

Rasulullah (sas), Hz.Ebûbekir ve Hz.Ömer (ra) ile Uhud Dağı üzerinde dururken dağ sallanmıştı, titremişti. Zira Rasulullah Kur'ân'dır. Nasıl ki eğer "BU KUR'ÂN'I BİR DAĞA İNDİRSEYDİK ALLAH KORKUSUNDAN PARÇA PARÇA OLDUĞUNU GÖRÜRDÜN" buyrulmaktadır ya; madem Rasulullah da Kur'an'dır, arz'da yürüyen Kur'an'dır, o hâlde Uhud Dağı'nda bu tecellisini bulmuştur ve sallanmaya başlamıştır. Sonra Rasulullah (sas) Uhud Dağı'na demiştir ki:

"DUR YA UHUD. SENİN ÜZERİNDE BİR PEYGAMBER, BİR SIDDIK VE İKİ ŞEHİT VAR."

Şehitler Hz.Ömer ibnu-l-Hattâb ve Osman ibni Affân (ra). Orada Hz.Ömer (ra) ve Hz.Osman (ra) şehit olacaklarını anlamışlardı. O müjdeyi orada almışlardı.

Rasulullah (sas) Nûrdur. Özelliği Kur'ân olan bir Nûr. Kur'ân ise Kelâmullah'tır. Allah'ın Kelâmı. Kelâmullah'a benzer bir şey yoktur. Kelâmullah'ın benzeri yoktur. Aynen bunun gibi Rasulullah da (sas) mahlukat içinde benzersiz ve tektir. Bu nedenle bu üç manayı da ifade etmiş olduk. ALLAME kelimesinin hamledilebileceği üç mânâyı da ifâde ettik.

Üçüncü âyet:

"İNSANI YARATTI."

(RAHMAN, 3)

Bu ne anlama gelir ve bundan ne anlarız?

Önceki ayetlerle bağlantılı olarak izah etmeye devam ediyoruz. Buradaki insan Âdem (as)'dır. Âdem (as) ki, bütün nesilleri sırtında, zürriyetinde

taşımıştır. Kıyamete kadar gelecek olan zürriyeti sırtında taşımıştır. Âdem ile Havva'dan (as) meydana gelen bütün insanlıktır. Kur'an bir insanla aramıza gelecekti. Nûrun özelliği olarak Kur'an, tâ ezelden, tâ ezelî olan ezelde olan Kur'an, gelecekti. Nûr ve Kur'an ikisi de birlikte insanoğluna sunulacak ve gelecekti. İnsanlar içinden Muhammed (sas) isminde olan biri olarak gelecekti ve geldi. Ama o insan nasıl gelecekti? Hangi metod ve hangi yol ile?

Rasulullah (sas) Efendimizin üç hakîkati vardır:

Birincisi Nûr: Nûrullah ve Rahmetullah.

Enbiyâ Suresi 107. âyette buyrulduğu gibi:

"VE BİZ SENİ ANCAK ÂLEMLERE RAHMET OLARAK GÖNDERDİK."

(ENBİYA, 107)

Ayette ifade edildiği gibi, rahmet olarak gelecekti. O Nûr ve Kur'an Rahmet olarak geldi. O Nûr insanlar arasında, insan olarak gelmesi için, insana çevrilip gelecekti. Böyle olabilmesi için ilk baştan Âdem ile Havva gelmeliydi ilk insanlar olarak ve evlenmeliydiler. İlk nikâh ve ilk düğün Âdem ile Havva arasında gerçekleşmişti. Allah'ın selâmı onlara olsun. O nikâhı kim kıymıştı? Elbette Allah. Nerede kıyılmıştı? Tabiiki Cennette. Niçin? O evlilik sonunda vakti geldiğinde Âmine (ra) ve Abdullah (ra) Rasulullah (sas) Efendimizin anne ve babası olarak gelmeleri ve birbirleriyle evlenmeleri için. O ikisinden de nihâyet o Nûr ve Kur'an bir insan şeklinde, Muhammed (sas) isminde geldi.

İlk yaratılan insan Âdem ve Havva (as). Onlar gelişim süreci yaşamadan son kâmil hâlleri üzere yaratıldılar. Büyüme, gelişme evrelerini yaşamadılar. Bebeblik ve gençlikleri yoktu. Onlar gençlik, bebeklik nedir bilmezler. Direkt birisi erkek, diğeri de olgun bir kadın yaşlarında yaratıldılar. Allahu Teala Kudretullâh'ın sonucu olarak öyle yarattı. Evet, Errahman öyle yaptı. O âruzu, düğünü Allah yaptı onlara. O nikâhı Allah kıydı. Demek ki Kur'an'ın gelini manasına yaklaşıyoruz şimdi.

Errahman, Kur'an'ın gelinidir. Çünkü ilk düğün, Âdem ile Havva'ya Allahu Teala tarafından yapılmıştır. Sonradan Abdullah ile Âmine gelecek, evlenecek ve onlardan da o Nûr ve Kur'an, insan şeklinde doğacaktı. Peygamber kılınacaktı. Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olacaktı.

Önce normal bir insan olarak doğdu, büyüdü. Sonra Cibrîl (as) geldi ve vahiy getirdi. Nûr Dağı'nda, Hira Mağarası'nda "Oku" dedi O'na. O andan itibaren peygamberliği aşikâr oldu. peygamberlik kendisine verilmiş oldu. Nihâyet üçüncü hakikati gerçekleşmiş oldu.

Nasıl ki Muhammed (sas) Nûrdan insan olarak yapıldıysa, Kur'an Kelâmullah olarak insan diline çevrildi ve insan dili yapıldı, Arapça yapıldı. Rasulullah (sas) ile bizlere ulaştı.

Evet, Sûratu-r-Rahmân Arûsu'l-Kur'ân. Kur'ân'ın gelini olarak ifade edilmiştir. Gelin burada güzelliğe kinayedir. Mecaz anlamda kullanılmıştır ve güzelliği ifade eder. Gelinin en güzel günü, düğün günüdür. Bir kadın için gelin olduğu gün, düğün günü en zirveye çıkmış günü sayılır. Zira o gün göz dolduran, göz alıcı bembeyaz bir elbise giyer. Kendisini en güzel şekilde süsler. Büyük coşku ve mutluluk içerisinde, huzur ve saadet atmosferinde vaktini geçirir. En mutlu, en coşku dolu günü, gelinin düğün günüdür. Aynısı damat için de geçerlidir. Ama gelininki kadar anlamlı değildir.

Âdem ile Havva yaratılmış ve nikâhları kıyılmış, düğünleri yapılmıştır. İlk gelin Havva'dır (as). Allahu Teala onu en güzel biçimde yarattı. Âdem'in (as) evlenmesi için Havva'yı güzel kıldı ve sonunda Abdullah (ra) ve Âmine (ra), onların evliliği ile Seyyidinâ Muhammed (sas) dünyaya geldi. Demek ki Rasulullah (sas) Nûr ve Kur'an'dır; Nûrullah ve Kelâmullah'tır.

Üçüncü ayetin diğer noktalarına bakalım.

Allah'ın veya Errahmân'ın Kur'ân'ı öğretmesi için Âdem'i ve Havva'yı yaratmıştır. Onlardan, ileride Muhammed (sas) gelmesi ve Kur'an'ı bize

tebliğ etmesi için.

Dördüncü ayete geldik.

"ONA BEYÂNI ÖĞRETTİ."

(RAHMAN, 4)

Kur'an'ın izahını, açıklamasını yaptı. Zira evlilik silsilesi gerekiyordu. O evliliklerle tâ Muhammed (sas) gelmesi gerekiyordu ve Kur'an'ın gelmesi de o sebep üzerinden cereyan edecekti, öğretilecekti. Ne öğretiyor Kur'an? Allahu Teala Kur'an'da buyuruyor ki:

"ANDOLSUN, ALLAH, MÜ'MİNLERE KENDİ İÇLERİNDEN;
ONLARA ÂYETLERİNİ OKUYAN, ONLARI ARITIP
TERTEMİZ YAPAN, ONLARA KİTAB VE HİKMETİ
ÖĞRETEN BİR PEYGAMBER GÖNDERMEKLE BÜYÜK BİR
LÜTUFTA BULUNMUŞTUR."

(ÂL-İ İMRÂN, 164)

O kitabın içeriğini; şeriatını, akidesini, hikâyelerini ve hikmetlerini öğretmek için. Helâl bellidir. haram bellidir. En güzel gün Âdem (as) ile Havva için evlendikleri o gündü ve Havva'nın gelin olduğu gündü. Mutluluklarının zirvesini oluşturmaktaydı o gün. O ilk Nûra ise coşkusunun ve saadetinin zirvesi ise, Kur'an'ın yani Kelâmullah'ın, o Nûra Muhammed'e (sas) alâmet olması, işaret olarak verilmesiydi.

Evet 4. ayet:

"ONA BEYÂNI ÖĞRETTİ."

(RAHMAN, 4)

Bizlere Kur'an, insan lisanında, Arapça olarak yapıldı ve gönderildi. Arap harf ve alfabelerine göre ve Arap dilinin belâgat ve hitabet özellikleriyle. Hiç kimse Kur'an lisanını bu şekilde yazamaz ve ifade edemez. Zira o Kelâmullah'tır. Buna rağmen bizim için Arapça yapıldı. Bize kolaylaştırıldı. Öğrenebilmemiz, öğretebilmemiz, anlayabilmemiz, taşıyabilmemiz için. Ezbere bilip, tanıyıp tanıtabilmemiz için. Bu ayette birinci nokta:

Birinci düğünde, birinci nikâhta Kur'an o Nûrda alâmet yapıldı.

İkinci düğün, Âdem ile Havva'nın düğünü. Yani gelinin damada verilmesi.

Üçüncüsü, Amine (ra) gelin idi ve damat ise Abdullah (ra) idi. Rasulullah'ın (sas) gelmesi için sebep olan nikâh ve düğün idi. Burada Allah'ın emirlerini yerine getirmek için bir talim mevcuttur. Allahu Teâlâ Havva'ya (as) ve Âdem'e (as) ahkâm-ı şer'iyye öğretisini nasıl öğretti? Meselâ haram ve helâl ilmini. "Bunu yapabilir, şunu ise yapamazsınız" bilgilerini. İlk ders cennette verilmişti. Allah Âdem'e (as):

"DEDİK Kİ 'EY ÂDEM! SEN VE EŞİN CENNETE YERLEŞİN.
ORADA DİLEDİĞİNİZ GİBİ BOL BOL YİYİN. AMA
ŞU AĞACA YAKLAŞMAYIN. YOKSA ZÂLİMLERDEN
OLURSUNUZ.' "

Burada Allahu Teala "yaklaşmayın" buyurmaktadır. Sadece "yemeyin" demiyor. "Yaklaşmayın" diyor Allahu Teala. Burada bir incelik var. Evet, bu elbette şeriati anlamak için bir talim ve bir eğitimdir. Çünkü Allah o ağaçtan yiyeceklerini ve dolayısıyla arz'a gönderileceklerini kuşatı ilmiyle biliyordu. Onun için o meseleyle onlara talim verdi. Zira Allah kapsamlı ilim sahibidir Subhânehu ve Teâlâ. Burada bir menkıbe ve çok öğretici, öğreticiliği zengin bir hikâye vardır. Bu nedenle burada birazcık beklememiz ve düşünmemiz gerekmektedir.

İkincisi İblis, Âdem'e (as) vesvese yaptı ve dedi ki: "Ölümsüzlüğü istiyorsan bu ağaçtan yemelisin. Yersen eğer, ebedî ölümsüz kalırsın."

Burada aklımızın aktif çalışması gerekiyor. Kur'an ile hep genel olarak aklımızı aktif tutmamız lazım ki, anlayalım. Hiçbir ayeti tefekkürsüz geçmeyelim, okumayalım. Tedebbür yapmadan atlamayalım hiçbir ayeti. İblîs ne dedi Allahu Teâlâ'ya isyanından sonra? "Kıyamete kadar bana mühlet ver" dedi. "Beni öldürme kıyamete kadar" dedi. Âdem (as) burada aklını devreye sokmuş olsaydı, anlayacaktı ki İblis eğer bilseydi, kendisi yerdi o ağaçtan. Eğer o ölümsüzlüğü bulsaydı, Allah Teâlâ'dan

niye ölümsüzlük istedi ki? Niçin mühlet istedi kıyamete kadar ölmemek için? Demek ki onda da yoktu o ölümsüzlük ilacı. Kelin kendi ilacı yoktu. Başkalarına nasıl tavsiye edebilirdi?

Tabii cennette değildi İblis o zaman, dışarıdaydı. Fakat Âdem'e (as) uzaktan kumanda diyebilirdi ki "o ağaçtan bana da ver ölümsüzleşmem için. Ben de yiyeyim, ölümsüzleşeyim. Cennetin dışında bana ulaştır." derdi. İblis, Cennetten kovulmuştu zaten. Fakat Âdem'den isteyebilirdi. Onu da yapmadı. Demek ki eğer o ağacın yemişi ölümsüzlük verseydi, İblis kendisi kullanırdı. Allah'tan istemezdi kıyamete kadar ölümsüzlüğü. Demek ki bu bağlantıyı bulabilirdi Âdem (as), eğer tedebbürle bağlantılı olarak aklını çalıştırıp düşünseydi. Evet, bu bir ders basamağıydı. Sanki ilk sınıf, birinci sınıf ders müfredâtıydı Âdem (as) için. Zira Âdem (as)'e emânet verilmişti.

Emanet nedir? Akıldır. Akıl nasıl çalışır, nasıl randıman verir, nasıl kendisinden beklenen işlevi yerine getirir? Bunların talimi antrenmanı yaptırılıyordu Âdem'e (as). Burada Âdem (as) aklını tam olması gerektiği gibi kullanamadığı için o hataya düşmüştür. Ama bundan talim aldı, ders çıkardı ve öğrendi. Âdem (as) burada evet mâzur sayılıyor. Zira henüz talim dönemindeydi. Akıl tamamen işler hâlde değildi. Daha ilk başlangıç, tabiri yerindeyse test dönemlerindeydi. Âdem (as) suçlu muydu? Evet suçluydu. Ama mâzur sayıldı. Affedildi suçu. Âdem (as) ne zaman ki yedi o ağaçtan ve ağzını keşfetti, vücudunu organlarını keşfetti ve o yemeğin çıkış yerlerini keşfetti. Vücudundan hava çıktı ve vücudunda rahatsızlık veren, çıkmak isteyen bir şeylerin varlığını hissetti. Hemen yapraklarla kendinden çıkanları örtmeye çalıştı ve örttü. Eşi Havva'da da (as) aynısı oldu. Elbette hata yaptı. O bir suçtu. Ama suçuna da çok utandı. Suçtan dolayı çok hicap duydu ve ondan sonra çok ciddi tevbeler yaptı. Allahu Teala da onu sonuçta affetti.

Âdem (as) ve Havva (as) ile ilgili bir menkibe:

Eski Ahit dediğimiz Tevrat'ta 1. bölüm yaratılış bölümünde Kur'ân'ı Kerim ile çelişmeyen ve Kur'ân ayetlerine benzerlik arz eden bir delil bulunmaktadır. Hatta Yeni Ahit'te de belirli ayetler vardır ki

bozulmamışlardır. Orada şöyle geçer:

Cennette iki tane ağaç vardı. Birisi ebedilik bahşeden, onun yemişlerinden yiyen ebedi olurdu. İkinci ağaç ise yenildiğinde hayr ile şerri ayırt edebilecek özelliği kişiye katardı. Ama ebedilik bahşeden ağacın iyiyi kötüyü ayırt ettirecek bir özelliği yoktu. Yani yiyicisine öyle bir özellik katmıyordu. İblis Âdem (as)'i kandırdı. Çünkü ona haset ediyordu, kıskanıyordu ve ebedilik ağacını gösteriyorum diye ikinci ağacı gösterdi. Âdem (as) de eşi ile birlikte ebedilik ağacını değil de hayr ve şerri ayırt edecek özelliği kişiye katan o ağaçtan yedi. Zira Âdem (as) vücudundan çıkan dışkının kokusunu alınca hata yaptığını anladı ve Allahu Teala'dan saklanmaya çalıştı. Tabiiki Allahu Teala her şeyi görür ondan hiçbir şey saklanamazdı. Ama Âdem (as) utandı. Bu nedenle eski ahitte yani Tevrat'ta Allahu Teala (CC) Şöyle buyurmaktadır:

Ebedilik verecek o ağaç alevlerle, dumanlarla bakırlarla çevrelenmişti. Hiç kimsenin o ağaca gidememesi için ve o ağacın yemişlerinden kimsenin yiyememesi için öyle yapılmıştı. Bu şekilde kimse ebedi kalamaz ve hükmedemezdi. Rahman Suresinde Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

EY CİN VE İNSAN TOPLULUĞU... GÖKLERİN VE YERİN
ÇEVRESİNDEN AŞIP GEÇMEYE GÜCÜNÜZ YETERSE
GEÇİN GİDİN. AMA BİR GÜCE SAHİP OLMADAN
GEÇEMEZSİNİZ. O HALDE RABBİNİZİN HANGİ
NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ? ÜSTÜNÜZE ATEŞTEN
BİR ALEVLE KIPKIZIL BİR DUMAN GÖNDERİLİR DE
KENDİNİZİ KORUYAMAZSINIZ.

(RAHMAN, 33-35)

Demek ki Kur'ân-ı Kerim'i kendi içerisinde tedebbür yapma imkânı varken ve konu bütünlüğünü kavrayabilmek varken, hatta birde bunun ötesinde önceki gönderilmiş kitapları da bu tedebbür bağlantısı ile değerlendirecek olursak onların da doğru kısımları anlaşılabilir. Bozulmamış kısımları da fark edilebilir.

35. ayette cin ve insanlar için şöyle denmektedir.

ÜSTÜNÜZE ATEŞTEN BİR ALEVLE KIPKIZIL BİR DUMAN GÖNDERİLİR DE KENDİNİZİ KORUYAMAZSINIZ.

(RAHMAN, 35)

Bu bölüm Tevrat'ta yukarıda anlattığımız gibi geçer. Çünkü cin bilir ki o ağaçtan yiyebilse ebedileşir, gökleri yerleri istediği gibi gezer. Fakat Kur'ân-ı Kerim'in Rahman Suresi 33-35. Ayetlerinde Allahu Teala:

"Hayır başarılı olamazsınız, başaramazsınız, geçemezsiniz buyurmaktadır. Sadece bir sultan ile geçebilirsiniz. Yani Allah ile ve O'nun vediği İlm-i Ledun ile geçebilirsiniz. Başka türlüsü mümkün değildir.

O ayete geldiğimizde inşaallah daha teferruatlı konuyu açacağız.
Allahu Teala 5. ayette:

"GÜNEŞ VE AY BİR HESABA GÖRE HAREKET ETMEKTEDİR."

(RAHMAN, 5)

Yani her şey mükemmel bir hesap içerisinde işleyip devam etmektedir. Ne zaman doğacak ne zaman batacak, bunların hepsi belli bir hesaba göredir ve hiçbir şey başı boş yürümemektedir. Kıyamete kadar da bu hatasız, kusursuz şekilde böyle gidecektir.

Güneş ve ayın mükemmel bir şekilde hesaplanması konusunda biraz duracağız. Adem'in (as) ve Havva (as) yaratılış konusunu işledik. Sonra onlar Cennetten arza indirildiler. Şimdi arzda insanoğlunun ihtiyaç duyduğu ne kadar unsur varsa hepsi onun için arzda hazırlanmıştır. Ta ki güneşe ve aya kadar. Bu nedenle güneş de ay da mükemmel olmalı ve mükemmel işlemeliydiler. Aksi taktirde her şey birbirine karışır ve hayat nizamı mükemmel olmazdı.

Güneş ve ay matematiksel hesaplardır. Bunlar Allah'oloji hesabına göre birbiri ardından koşup dururlar.

"NE GÜNEŞ AYA YETİŞEBİLİR, NE DE GECE GÜNDÜZÜ

GEÇEBİLİR. HER BİRİ BİR YÖRÜNGEDE YÜZMEKTEDİR."

(YASİN, 40)

Bütün bitkiler güneşe muhtaçtırlar ve dahi insanlar güneşin gün ısısına ve ateş dairesi yansımasına (Kur'ân-ı Kerim'de **DAV** olarak geçen ateş yansıması) muhtaçtırlar. Bütün mahlukata güneşin dav'ı lazımdır. Yoksa ölürler.

İnsanlar ibadetlerinin vakitlerini tayin etmek için güneşe muhtaçtırlar. Zira ibadetler gün ve gece ile bağlantılıdır. Hac ay takvimi ile bağlantılıdır. Ramazan başlangıcı bitimi, orucun iftarı, sahuru bunların hepsi güneş ve ayla, gündüz ve gece ile alakalıdır. İnsanların maaşları, çalışmalarının karşılıkları yevmiye dediğimiz günlük ile belirlenmiştir. Maaşlar ya aylık ya haftalık ya da günlüktür. Hesaplar gülük, haftalık, aylık veya yıllık olsun ay ve güneş ile mümkündür. Hesap faktörü bunlardır. İbadet ve hatta muamelat dahi böyledir. Mesela birisi benden borç istediğinde ona 3 aylığına bu parayı borç olarak veriyorum ve 3 ay sonunda o parayı getirmesini istiyorum. Bitkilere baktığımızda da bitkiler yılın belirli vakitlerinde ortaya çıkarlar, büyürler ve ölürler. Mesela yaz mevsiminde mısırlar, buğdaylar ortaya çıkar. Sonbahar ve kışa doğru portakal ve mandalina gibi meyveler olur.

Güneş ve ay başı boş istediği gibi sisteme sığmayan bir tarzla hareket etmiş olsalardı, bu düzen mümkün olmazdı. İnsanların hatta diğer mahlukatın hayatı karma karışık olurdu. Ayet 5 bize bunu ifade etmektedir. Astronomik açıdan güneş ve ayın bizlere neler ifade ettiğine vurgu yapmaktadır.

İkinci konu ise güneş ve ay tevil bakımından kadın ve erkeği temsil eder. Yusuf suresi 4. ayeti buna işaret eder.

"BİR GÜN YÛSUF, BABASINA DEMİŞTİ Kİ: "BABACIĞIM!
BEN RÜYAMDA ON BİR GEZEGENLE GÜNEŞİ VE AYI
GÖRDÜM; ONLARI BANA SECDE EDERKEN GÖRDÜM."

(YUSUF, 4)

Yakup (as) bir peygamber olarak güneşi ve ayı anne ve baba olarak tevil etmiştir. Biz de burada Kur'ân'ın zikrini ve Nebiyullah'ın tevilini anlamaktayız. Burada güneş ve ayı hem astronomik manada hem de sembolik olarak, kadın ve erkeği ifade edecek olursak şöylece devam ederiz yolumuza:

1. Astronomik açıdan baktığımızda güneş ve ay, gündüz ve gece bir sıra ile peş peşe gelmektedir. Öyleki yıllar yılı bu şekilde gelerek ta ki Abdullah ve Amine'nin (ra) vaktine kadar. Sonra güneş ve ay, gün ve gece gelir de ta Amine hatunun (ra) sevgili Peygamberimizin sevgili annesi bu mübarek kadının hamile oluşu gerçekleşir. Sonra güneş ve ay gün ve gece Muhammed (sas)'un doğumuna kadar yine birbirini takip ederek gelirler.

Astronomik açıdan güneş ve ay mecazi anlamda gün ve geceye işarettirler. Yani Rasulullah (sas) efendimiz gelinceye kadar bunlar sürekli bir sıra içinde yer değiştirerek meydana çıkmıştır. Ta ki gelin olan Amine'den ve damat olan Abdullah'tan Muhammed (sas) gelsin. Çünkü onlarda bir zamanla mukayyettiler. O vakit geldiğinde Rasullullah (sas) doğmuştur. Yani güneşin ve ayın belirli tekerrüründen sonra Rasulullah (sas) dünyayı şereflendirecektir anlamında kayıtlıydı.

2. Güneş ve ay kadın ve erkek olarak Yakup (as)'un yorumunda manasını bulmuştur. Demek ki Havva ve Âdem (as) ve onların çocukları. Kadın ve erkek onlardan olan çocuklar. Ta ki Abdullah'tan ve Amine (ra)'ye kadar bu şekilde güneş ve ay sürekli birbiri ardınca gelerek insanların evlenmesi gerçekleşmiştir. Bütün bunlar mükemmel bir hesap ile gerçekleşmiştir, kaza ve kader edilmiştir. Hem Âdem (as) ve Havva (as)'dan ta Abdullah ve Amine'ye kadar evliliklerinin bir hesabıdır.

Güneş ve ay yörüngelerinde yüzdükçe ve dolayısıyla zaman geçtikçe ta Abdullah ve Amine'nin evlenme zamanı gelecekti ve BÜYÜK ZUHUR, Muhammed (sas)'in gelmesi, teşrif etmesi gerçekleşecekti. İkincisi ise Yakup (as)'un tefsiri ile güneş kadın, ay erkek olarak ifade edilmişti. Erkek – kadın birbirleri ile evlene evlene en sonunda Abdullah ve Amine'de evlenecekti ve o büyük zuhur gerçekleşecekti. Ve öyle de oldu elhamdülillah…

Altıncı ayet:

"OTLAR VE AĞAÇLAR BOYUN EĞERLER."

(RAHMAN, 6)

Bu ne anlama gelir? İbni Abbâs (ra) buradaki, bu ayetteki "necm" sözcüğü hakkında ağaçlar değil de otlar, mesela çölde yağmur sonrası büyüyen otlar anlamında dedi. Yani dalı budağı olmayan otlar veya çalılar ve İbn Mücâhid ve-l-Hasan "necm" yıldızdır. dediler. Allahu Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruyor ki:

"GÖRMEDİN Mİ Kİ ŞÜPHESİZ, GÖKLERDE VE YERDE OLANLAR, GÜNEŞ, AY, YILDIZLAR, DAĞLAR, AĞAÇLAR, HAYVANLAR VE İNSANLARIN BİRÇOĞU ALLAH'A SECDE ETMEKTEDİR. BİRÇOĞUNUN ÜZERİNE DE AZAP HAK OLMUŞTUR. ALLAH, KİMİ ALÇALTIRSA ONA SAYGINLIK KAZANDIRACAK HİÇBİR KİMSE YOKTUR. ŞÜPHESİZ ALLAH, DİLEDİĞİNİ YAPAR."

(HAC, 18)

Bunları da delil olarak gösteriyorlar. Biz de diyoruz ki bu iki manaya da gelir, iki mana da doğrudur. Gökteki yıldızlar secde ediyorlar, doğru. Çünkü onların görevleri. Görevlerini yere getirmekle zaten secde ediyorlar ve yerdeki küçük çalı-çırpı gibi ot türü bitkiler, arzda onlar da görevini yapmaktadırlar. Cennetteki ağaçlar, dünyadaki yani arzdaki ağaçlar, bunlar da Allah'a secde etmektedirler. Buradaki secde, secdeye kapanmak, yere kapanmak anlamında değil, görevlerini Allah mucizesi olarak yerine getirmeleridir.

Meselâ bir arsada bir limon ağacı görürsün, elma ağacı görürsün, üzüm salkımları görürsün, çiçekler, muz, portakal, mango, incir ve hepsi aynı suyla aynı toprakla beslenirler. Herhangi bir tadı olmayan su, yani tat konusunda nötr olan su, kokusu ve rengi olmayan su, hepsine ayrı bir tar verir. Renkleri de, tatları da kokuları da cinsleri de farklı olur. Demek ki buradaki secdeden maksat, insanların secde yaptıkları gibi değil, yani başlarını yere koymaları değil, ancak görevlerini yerine getirmeleridir.

Bütün bunlar Allahu Teala'nın kudreti ve mucizesi olarak gerçekleşir. Yine örneğin Akdeniz'de görürsünüz, deniz kenarlarında yetişen hurma ağaçlarının altında tuzlu su vardır. Ama buna rağmen hurmalar, üzümler tatlıdır ve limonlar ekşidir. Bilim insanları derler ki; bitkiler, ağaçlar köklerinden damar damar yukarıya gövdeye, dallara, yapraklara gıdalarını çekerler, dağıtırlar.

Fizikte bir teori tespit ettiler. Bir tencere suya borular koydular. Ne kadar içeriye konulursa o kadar suyun yukarıya doğru çıktığını iddia ettiler. Bu insanların ilmidir ve yanlış bir tespittir. Allah'oloji ilmi ise 'icâz ve mucizedir.

Bir tencere suya küçük borucuklar koysak ve o suyu renklendirip tatlandırsak, o borucuklar tatlı suyu ve rengi emerler. Bitkiler ve ağaçlar kökleri vesilesiyle sadece işlerine yarayanları, görevleri için ne lazımsa sadece onu çekerler yukarı. Belirli tatların, belirli renklerin sadece ihtiyaç kadar olanını çekerler. Hepsi yukarı çıkmaz, yani dağılmaz o ağaca, o bitkiye. Sadece gereği kadarı yukarı çıkar. Bu nedenle Allahu Teala otlar ve ağaçların görevlerini yaptıklarını söyler. Evet, onlar Allah'ın kudretiyle mucize olara Allah'a secde ederler.

6. ayette önce arzı konuştuk şimdi yukarıya doğru bakacağız.

7. ayette Allahu Teala:

"GÖĞÜ YÜKSELTTİ VE ÖLÇÜYÜ KOYDU"

(RAHMAN, 7)

buyurmaktadır.

Bu adalet için bir mecazdır. Allahu Teala gökleri mükemmel bir şekilde yarattı ve inşâ etti. Dolayısıyla bizden de adalet beklemektedir. Akidemizde itikatımızda adalet, dinimizde, hayatımızda bütün muamelatımızda adalet bekler. Özellikle Allah'a hakkını vermemiz konusunda adalet bekler. Hem Halik'ın Subhanehu ve Teala hem mahlukun hakkı konusunda adaletli olmamızı ister.

7. ayetle bağlantılı olan 8. ayete geçelim.

"ÖLÇÜDE HADDİ AŞMAYIN"
(RAHMAN, 8)

Yani hakkı azaltmayın veya çoğaltmayın. Her şeyi mükemmel ve adalet çerçevesinde yapın. Allah gökleri ve yeri hak ile ve adaletle yarattı. Her şey hak ve adaletle olması için. Bu nedenle Allahu Teala 9. ayeti kerime'de:

"TARTIYI ADALETLE YAPIP, TERAZİYİ EKSİK TUTMAYIN"
(RAHMAN, 9)

buyurmaktadır.

Mutaffifin Suresinde Allahu Teala tartıda haksızlık yapanlarin ceyalarını anlatmaktadır. Demek ki cehennemde öyle bir yer var ki, orası tartıda haksızlık, adaletsizlik yapanlar için tahsis edilmiş. Kendileri için tarttıklarında çok tartarlar, başkaları için tarttıklarında az tartarlar. Mutaffifin Suresi tedebbür yaparak bu ayetle bağlandığında konu daha güzel anlaşılacaktır.

9. ayette Allahu Teala bizlerden hayatımızın her alanında tartıyı doğru, mükemmel ve adaletli tutmamızı emrediyor.

10. ayette ise şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH YERİ YARATTIKLARI İÇİN YAYDI"
(RAHMAN, 10)

Demek ki Allah yeri yaratıklar için yaydı ve genişletti. Burada el-enâm sözcüğü geçmektedir. El-enâm ise Âdem (as)'den kıyamete kadar gelecek olan gelmiş geçmiş bütün insanları kapsayan bir sözcük, bir ifadedir el-enâm. Bazı alimler bütün mahlukat demişlerdir. Ama Arap lügatinde el-enâm insanlar olarak geçer.

Allahu Teala bize gökleri nasıl yükselttiğini ve inşâ ettiğini, yeri nasıl döşediğini yaydığını ve yerde, arzda yollar ırmaklar, açtığın ifade eder. Sağlamlaştırmak için dağları kazıklar (Resim dağ içinde kazık resimlerine bak), veya vidalar olarak yapmıştır. ve ona ravâsi vermiştir. Bunları bütün mahlukatın istifadesi için vermiştir. Arzda yaşayan bütün mahlukat için bunlar elzemdir. Sadece belirli insanlara değil bütün insanlığa. Her renkten, her lisandan, her milletten insana. Arz Halik tarafından bütün mahlukata yapılmış, yayılmış ve genişletilmiş hazır yaşam ortamıdır. Arz hem katı toprak parçalarından hem sudan oluşmaktadır. Su da tatlı ve tuzlu olarak ikiye ayrılır. Nebatlar, insanlar ve hayvanların hepsinin arzda suya ihtiyaçları vardır.

Yerin altında tatlı su bulunmaktadır. Allahu Teala Zümer Suresi 21. ayette iöyle buyurmaktadır:

"GÖRMEDİN Mİ ALLAH'IN GÖKTEN SU İNDİRİP ONU YERDEKİ KAYNAKLARA AKITTIĞINI? SONRA ONUNLA DEĞİŞİK RENKLERDE ÜRÜNLER BİTİRİR, SONRA BU BİTKİLER GELİŞİP OLGUNLAŞIR; ARDINDAN ONUN SARARDIĞINI GÖRÜRSÜN, SONUNDA ALLAH ONU KIRILIP UFALANMIŞ HALE GETİRİR. KUŞKUSUZ BUNDA AKIL İZ'AN SAHİPLERİ İÇİN BİR DERS VARDIR."

(ZÜMER, 21)

Biz insanlar ve bütün mahlukat için, özellikle canlılar için.

Bilim çevresi tatlı suyun tuzlu suyun üzerinde bulunduğunu söylemektedir. Bu vesile ile dağlardan ve ırmaklardan içelim diye. Ayrıyeten ağaçlar ve bitkilerde tatlı suyu bu şekilde üst taraftan çekerler ve böylece canlı kalırlar. Şimdi arzda ne olduğunu Allahu Teala 11. ayet-i kerime'de ifade etmektedir.

"ORADA MEYVELER VE SALKIMLI HAMİLE HURMA AĞAÇLARI VARDIR."

(RAHMAN, 11)

11. ayet-i kerime'de biraz beklememiz lazım gelecektir. Burada yeni

bir bilgi mevcuttur. Burada onda meyveler ve hamile hurmalar vardır buyrulmaktadır. Evet hurma ağaçları başlarında hamilelik torbalarını taşırlar. Hamile oldukları meyveleri içinde bulunan torbayla başlarında taşırlar. 8-9 ay hamilelik döneminden sonra doğumun gerçekleşip meyvenin ortaya çıkması için o torbacık patlar ve hurma ortaya çıkar. Allahu Teala arzda çeşitli meyvelerin, çeşitli tatlarda, renklerde olduğunu ifade eder. Burada yeni olan; Allahu Teala burada meyveyi ve hurmayı ayırt eder. Ayırt edici bir ifade kullanır. Buradan anlıyoruz ki hurma meyve cinsine girmemektedir. Zira Allahu Teala meyveler ve hurmalar diye ayırt etmektedir. Demek ki hurma meyve cinsinin dışında farklı bir besin kaynağı. Rasulullah (sas) bir hadisinde:

"SİZE HURMA AĞACIYLA İYİ GEÇİNMENİZİ TAVSİYE EDERİM. ZİRA O BABANIZ ADEM'DEN KALAN ARTIKTAN YARATILDI."

Allahu Teala Âdem (as) yarattığında her yerden aldığı toprak ve tozu aldı su katıp birbiriyle karıştırdı. Ve o şekilde bir çamur haline getirdi. O balçık halinde bulunan maddeyi kokuşur hale gelene kadar bıraktı. O salsal oldu, sertleşti. Sonra yaktı ve o çamur çömleksi bir şey oldu. Allahu Teala o balçıktan geriye kalan ile hurmayı yarattı.

Rasulullah (sas):

"HALANIZA KARŞI İYİ DAVRANMANIZI, İYİ GEÇİNMENİZİ TAVSİYE EDERİM, ZİRA O ÂDEM BABANIZIN ARTIĞINDAN YARATILMIŞTIR."

Demek ki hurma ağacı herhangi bir meyve değil, zira halamızdır. Eğer meyve cinsinden olsaydı onda meyveler ve meyvelerden de hurma ağacı denirdi. Ama Allahu Teala hurma ve meyve ağacı demektedir. Demek ki Allahu Teala burada ikisini ayrıştırmaktadır. Hasıl-ı kelam Yaradan farklı tanımlıyor. Meryem (as), İsa (as)'ya hamile kaldığında halktan utanarak toplumu terk edip gitmiştir. Allahu Teala onu halasına sevk etmiştir. Çünkü insanın öyle bir durumda en çok muhtaç olduğu şey yakınlarından birisinin yanında bulunmak. Meryem (as) hurma ağacının altında karnını doyurmuştur. Sonra Allahu Teala Meryem (as)'e dedi ki:

"(ŞU) HURMA AĞACINI DA KENDİNE DOĞRU SİLKELE Kİ, ÜZERİNE TAZE, OLGUN HURMA DÖKÜLSÜN."

(MERYEM, 25)

Demek ki Allahu Teala Meryem (as)'i teselli etmek için halası hurma ağacına gönderdi. Bir kadın doğumu yaklaştığı zaman teyzesinin, halasının, kız kardeşinin yanında olmasını ister. Onu teselli edip yardımcı olsunlar diye. Ama Meryem (as)'in kimsesi yoktu. Bu nedenle Rabbi Meryem (as)'i hurma ağacına gönderdi.

Allahu Teala: "HURMA AĞACINI KENDİNE DOĞRU SİLKELE Kİ SANA TAZE HURMA DÖKÜLSÜN" buyurmaktadır. Normal şartlarda yüz kişi bile o ağacı silkelese o ağaçtan hurma düşüremez. Bazı şeyler için sebepler vardır. O sebepleri yerine getirmek gerekir. Mesela cebinde paran var ve sen açsın. Yemek sana gelmez. Sen gidip paranla yemek almalısın. Bu namusullah, yani kanunullah'tır. Allah'ın adeti, namusu, kanunu budur. Mahlukatı ve universum için koyduğu bu kanunlara riayet etmek şarttır. Eril olan hurma ağaçları dişil olan hurma ağaçlarını döllerler. Kuruduğu zaman dölü buğday gibi olur. Ama önce sıvı haldeyken, kokusuyla ve pıhtısıyla tıpkı insan erkek menisini andırır. Ya Subhanallah! İşte bu Kur'an-ı Kerim'in mucizelerinden bir mucizedir. Demek ki hurma meyve cinsine girmemektedir. Allah'ın fadlı ile Subhanehu ve Teala tedebbür yaparak, bu hadisle bağlayarak hurmanın meyve olmadığını tespit etmiş bulunmaktayız.

Hakka suresi 7 ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"ALLAH, ONU KESİNTİSİZ OLARAK YEDİ GECE, SEKİZ GÜN ONLARIN ÜZERİNE MUSALLAT ETTİ. ÖYLE Kİ (EĞER ORADA OLSAYDIN), O KAVMİ, İÇİ BOŞ HURMA KÜTÜKLERİ GİBİ ORACIKTA YERE SERİLMİŞ HÂLDE GÖRÜRDÜN.)"

(HAKKA, 7)

Bu da içinden hastalanmış hurma ağaçlarını örnek vermektedir. Âd ve Semûd kavimleri de içten içe hastalanmış ve çürümüşlerdi. Tıpkı

hastalanmış olan hurma kütükleri gibi. Bu nedenle Allahu Teala onları rüzgarla helak etti ve onlar hastalıklı hurma kütükleri gibi içi boş yerlere seriliverdiler.

Allahu Teala 12. âyet-i kerime'de şöyle buyurmaktadır:

"YAPRAKLI TANELER, HOŞ KOKULU BİTKİLER VARDIR."
(RAHMAN, 12)

Burada Allahu Teala bitkileri, yapraklı taneler derken, yapraklarını yani kabuklarını övmektedir. Ama maalesef insanlar birçok tahılların kabuklarını soyup atmaktadırlar. Meselâ buğday, mısır buna benzer. Un yaparlar ve kepeklerini atarlar. Onunla birlikte birçok faydaları, vitaminleri atarlar. Sonra beyaz ekmek yaparlar. O da hastalık getirir, sağlıksızdır. Bu nedenle şeker hastaları kara ekmek yerler. Kara ekmek kabuklarıyla çekilmiş undan yapılır. Bu beyaz un birçok hastalıklara yol açar. Meselâ kabızlık yapar. Mideyi tıkar. Birçok sıkıntıya yol açar. Kilo aldırır ve özellikle şeker hastalığına olumsuz etkisi olur. İnsanlar bunu niye atarlar? Allahu Teala buyurmaktadır ki:

"YAPRAKLI TANELER, KABUKLU TANELER, HOŞ KOKULU BİTKİLER VARDIR."

Allahu Teala bunu nimet olarak, bizim için fayda sağlasın diye yaratmıştır. Bizler onu çıkarıp attığımızda kendimize zarar açmış oluruz. Tıpkı hayvansal yağlar gibi. Hayvansal yağlar da atılıyor, insanlığa onu kolesterolü artırıyor diyerek yutturdular. Onun yerine rama, margarin yağları veya ayçiçek yağı gibi sıvı yağları, bitkisel yağları tavsiye ediyorlar. Veya zararlı tereyağları üretiyorlar. Asıl kolesterolü ve kanseri tetikleyen besin maddeleri bunlardır. Hayvansal yağlar değildir. Yapımı kolaydır ama tehlikelidir. Bunlar kolesterol ilaçlarını satmak, daha neler neler yapmak için bu şekilde piyasaya sürülmektedir.

Bunların yanı sıra tatlandırıcılar hastalıkları tetiklemektedirler. Allahu Teala'nın tabii olarak yarattığında ise mutlaka şifa ve fayda vardır. Allahu Teala vaktiyle Yahudilere ceza olarak hayvansal yağları yasaklamıştı.

Demek ki faydalı bir şey onlara ceza olarak yasaklanmıştı. Bundan ne anlamalıyız? O iyi olduğu için, o iyilikten onları uzak tutmuştu. Cezalandırmak bu şekilde gerçekleşmişti. Hayvansal yağlarla yemek yapmak çok daha sağlıklıdır.

Bunun gibi buğdayın da kabuklarından ayrılması onu zararlı bir hâle getirmektedir. Hatta insanlar buğdayın o kabuklarını soyup hayvanlara atarlar ve beyaz un olarak içini kullanırlar. Onun çok vitaminleri vardır ve çok sağlıklıdır. Vücudun ona ihtiyacı vardır. Bunları yemeyen insanlarda da vitamin eksikliği olur. Vitamin A, E, D ve H vitamini eksiklikleri. İşte bu çıkarıp atılanlar, hayvanlara veya çöpe atılan o parçalarda büyük oranda insana lâzım olan vitaminler var. Tekrar edelim ki Allahu Teala bunları nimet olarak ifade ediyor.

Allahu Teala bir şeyi överse sen mahluk olarak "Hayır, bu şey bana zarar veriyor." demen yanlış olur. İnsanın yaratılma evresine baktığımızda önce topraktı. Sonra suyla karışınca çamur oldu ve pişirilip-kurutulup çömlek oldu. Sonradan ruh geldi ve bizler de sonuçta o maddedeniz. Âdem (as) toprakla su karışımıyla yaratıldı. Bizler de meniden yani sudan yaratılmaktayız. Sonra bir parça kemikle bir parça et ve sonra kemiğe giydirilir o et. Ondan sonra tekrar et. Ondan sonra ruh gelir. Ondan sonra kişi dünyaya doğar. Ölünce insan, ruhu çıkıp gider. İnsan defnedilir. Su onun bedenini terk eder, buharlaşır, uzaklaşır. Beden tekrar toz olur, dağılır, dökülür.

Yaratışta ilk baştan olan o sıralama burada tersten tekrar çözülüp gider. Yani önce insan yaratılmıştı. Toprak, sonra su gelmişti. Çamur olmuştu. En son da ruh gelmişti. Ölümde ise en son gelen önce gider. Ondan sonra su terk eder onu. Sonra kuru toprak kalır. O şekilde kabrinde kalakalır. Hayatın, yaratılışın ve ölümün nizâmı bu şekildedir.

13. âyet-i celîle'de Allahu Teala surenin sonuna kadar sürekli tekrarlanacak olan ayeti ilk defa ifade ediyor:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 13)

Burada muhatap iki kişi, iki cins. Burada Allahu Teala hem cinlere hem insanlara hitap ediyor. Allahu Teala önce anlatıyor nimetlerini. Sonra da "Bu nimetler sizin için apaçık görülmüyor mu, anlaşılmıyor mu?" diyerek herkesin gördüğü bu nimetlere dikkat çekiyor. Biliyorsun ve yaşıyorsun bu nimetleri. Hiç kimse bu nimetleri inkâr edecek durumda değil. Burada aslında soru ve cevap iç içe ve bu nimetleri yalanlamak hiç kimsenin haddi değil. Ey insanlar ve cinler! Bunlar sizin için apaçık ortada.

Her defasında o ayet tekrar ettiğinde bütün nimetlere hamledilmeli ve bütün nimetler kastedilmeli. "O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?" âyeti duyulduğunda, **"Bizler senin nimetlerini asla yalanlayamayız ve bu nimetlerden dolayı hamd da sana mahsustur Allah'ım."** demeliyiz.

Evet bu iki muhatap kim?

14. âyete geldiğimizde:

"O, İNSANI PİŞMİŞ BİR ÇÖMLEK GİBİ ÇAMURDAN YARATTI."

(RAHMAN, 14)

buyurmaktadır Allahu Teala.

15. âyet-i kerîmede ise:

"CİNİ DE YALIN BİR ATEŞTEN YARATTI."

(RAHMAN, 15)

Allahu Teala insanı kuru bir çömlekten yarattı ve cini hareketli bir ateş yalımından yani alevden yarattı. Demek ki cinler şeffaftır ve insanlardan geçip gidebilirler. İnsanların içine girebilirler. Duvarlardan geçebilirler. Onlar için bu kesif varlıklardan içeri girmek zor değildir. Örneğin; bedenine bir ateş tutulsa o ateş o engeli tanımaz ve vücuttan içeri

doğru gider. Gitgide içeriyi de yakar. Ona 'dur' yoktur. Uzaktan ateşe durduğunda ısısı gelir. Vücudunun içine girer ve dışını ısıtır, içini ısıtır. Ama çok yaklaştığında geçer. Vücudunun içini de yakar geçer. Evet cinler madde engeline takılmadan geçip gidebilirler. Ama insanlar için bu mümkün değildir. Zira insanların yaratılışı, toprak iledir, toprak ve su. Toprak insanın içine giremez ve dolayısıyla insanın maddeden geçip gitmesi mümkün değildir. Ama ateş geçip gider. Durmak bilmez. Şöyle bir soru tabii ki akla gelebilir. Cin ateşten yaratıldıysa, cehennem ateşi ona ne yapsın? Ateş ateşe nasıl azap yapsın? Şöyle bilinmeli ki, toprak da toprağa azap yapabiliyor bildiğiniz gibi. Bir kerpiç alsan, birisinin kafasına atsan kafasını yarar değil mi? Zarar verir, azap verir ona, acı verir. Tıpkı bunun gibi ateş de ateşe azap verir.

14. âyette Allahu Teala insanın yaratılışını anlatmaktadır. İnsanlar balçıktan yaratılmıştır. Bunu ifade etmektedir.

15. âyette ise cinlerin ateş alevinden yaratıldığını söylemektedir. İlk insan olan Âdem (as) yaratıldığında, topraktan yaratıldı. Toprak, su karışımı balçıktan yaratıldı. Ama Âdem'in zürriyeti ise, meni vâsıtasıyla yaratıldı. O da erkeğin ve kadının suyundan. Allahu Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'in başka bir yerinde şöyle buyurmaktadır, Mü'minûn suresi 13'te:

"SONRA ONU AZ BİR SU (MENİ) HÂLİNDE SAĞLAM BİR KARARGÂHA (YANİ ANA RAHMİNE) YERLEŞTİRDİK."

(MÜ'MİNUN, 13)

Allah hem cin hem insan cinsi ve ırkı konusunda bilgi vermektedir. Allahu Teala insana ve cine bu nimetleri vermiştir ve bu nimetleri algılayacak aklı da vermiştir. Mükellef kılmıştır ve sonra da sormaktadır kelâmıyla.

Âdetâ "Bu nasıl olur? Size apaçıkken bunları nasıl yalanlıyorsunuz? Yokmuş gibi kabul ediyorsunuz, yaşıyorsunuz." demektedir.

Rasulullah (sas) şöyle buyurmuştur:

"MELEKLER NÛRDAN YARATILDI. CÂN İSE (YANİ CİNLER)

ATEŞİN ALEVİNDEN VE ÂDEM (AS)'DE SİZE TARİF EDİLENDEN."

Bu hadîs, Müslim'den rivayet edilmiştir. Ama suda yüzen cin cinsi de vardır. İşte bu bir mucizedir. Sen de topraktansın, toprakta yürüyorsun ama toprak olmuyorsun. Suya giriyorsun. Su olmuyorsun. Oysaki toprakla sudan yaratıldın. Suda hidrojen ve oksijen var. Hidrojen ise ateştir. Buna rağmen cin de ateş olmuyor. İşte bu icazdır. Bu nedenle ateşten olan cin suda yüzüyor ve hayatı sönmüyorsa bu, Kudretullah'a kolaydır.

16. âyet-i celîle'de Allahu Teâlâ tekrar sormaktadır:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 16)

17. âyet:

"O, İKİ DOĞUNUN VE İKİ BATININ RABBİDİR."

(RAHMAN, 17)

buyurulmaktadır.

Güneşin doğuşunu ve batışını ifade etmektedir. Kur'an-ı Kerim'in başka bir yerinde, Allahu Teala:

"O, DOĞULARIN VE BATILARIN RABBİ." buyurulmaktadır.

Güneşin doğuşu ve batışıyla alâkalıdır. Şimdi doğunun ve batının Rabbi denildiğinde: örneğin ben Mısır'da yaşıyorum diyelim. Benim için güneş belli bir yerden doğar ve belli bir yerden batar. Tek kişi için bu sabittir. Fakat Çin ve Mısır gibi iki ayrı yeri ele alacak olursak: Mısır'da iken güneş doğuyorsa Çin için aynı anda güneş batıyordur. Veya Çin de güneş doğarken Mısır'da batmaktadır. Demek ki iki doğuş iki batış yeri var. İki ayrı yer kast edilmektedir.

Ama Allahu Teala çoğul olarak: "O DOĞULARIN VE BATILARIN RABBİ" dediğinde ne anlamalıyız? Türkiye, Almanya, Rusya, İtalya vs. her yerde güneşin doğuş saati ayrı, batış saati ayrıdır. Yani çok doğuş ve çok batış saati vardır anlamındadır.

Güneşin doğuşu ve batışı niçin bu kadar farklı farklıdır?

Bu her yerde Allahu Teala'ya hiç durmaksızın sürekli namaz kılınması için ve sürekli yer-yer bölge-bölge mevsimlerin değişmesi için, mevsimlerin değişmesiyle oradaki tahıllar, meyveler ve nebat büyüsün diye.

Bütün zamanlarda oruç tutulsun diye. Çünkü oruç ibadeti de her sene vakit değiştirir, her yıl 10 gün geriye gider. Ve her zaman diliminde hac yapılmış olsun diye. Hac bazen kışa tekabül eder, bazen yaza. Allahu Teala'nın adaletidir ki insanlar hava durumuyla ilgili dahi eşit, adil muamele görsün istemektedir. İbadet eden insanlar için, mesela oruç tutan insanlar için sürekli zamanı değiştirmektedir. Yılın bazen zor, bazen kolay zamanına rastlamaktadır. Bir devir 36 senede gerçekleşir. İbadette de bu şekilde adalet sağlanır.

Bunun gibi çeşitli meyveler her zaman farklı yerlerde olur ve insanlar alışveriş yaparak görüşür, tanışır ve diyaloğa girer. Zaman olarak yazın güneşin batışı kışınkinden farklıdır. Bazı yerlerde, bazı zamanlarda hava sert olur, farklılıklar belirir. Bazen yağmurlu, bazen rüzgârlı vs. Aynı şekilde hava durumları da her yeri gezer. Hiçbir yer tam sabit kalmaz olduğu gibi. İşte bu **maşârik** ve **mağârip**, yani maşrik ve mağrip, doğunun ve batının çoğulu anlamındadır. Bu Allahu Teala'nın insan ve cinlere verdiği bir adalet nimetidir. Bundan dolayı hemen 18. ayette Allahu Teala yine,

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 18)

buyurmaktadır.
19 ve 20. ayetler:

"O, BİRBİRİNE KAVUŞMAK ÜZERE İKİ DENİZİ SALIVERDİ."

"(AMA) ARALARINDA BİR ENGEL VARDIR; BİRBİRLERİNE KARIŞMAZLAR."

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 19-20-21)

Allahu Teala mucize olarak iki denizi birbirine ulaşırtırır, birisi tatlı birisi tuzludur da birbirine karışmazlar. Özellikleri birbirine karışmaz ve değişmezler. Bu bazı yerlerde vardır. Mısır'da Nil nehrinin Akdeniz'e temas ettiği yerde görülmektedir. Tatlı su 200 m kadar deniz suyunun içine girer. Ve o tatlı su tuzlu suya karışmaz. Bunu Allahu Teala'dan başka kim yapabilir. Denizden tuzlu getir ve ırmaktan tatlı su getir. Suni bir kanal yapıp tatlı suyu da tuzlu suyu da akıt. Birbiri ile buluştur o suları. Bunlar birbirine karışıp giderler.

Tatlı su bazı bitkilerin, balıkların ve çeşitli canlıların yaşaması için uygunken, tuzlu suda da daha değişik bitkiler, balıklar ve çeşitli hayvanlar yaşamaktadır. Nil suyunun bu şekilde kendisine karıştırmaması burada bitkiler, toprak ve insanlar için kendisini korumasıdır. Bu Allahu Teala'dan çok büyük bir nimettir. Bizim yüzeyde gördüklerimiz ve görmediklerimiz göklerde ne var. Aşağıda tuzlu su ve üstte tatlı su bulunabiliyor. Suyun altında da birbirine karıştırmayan bir engel var. Tuzlu su denizlerden sızarak gelir ve tabanda bulunur. Tatlı suda yağmurdan oluşur ve ırmaklardan denize karışır. Onlar aşağıda dahi birbirine karışmazlar. Yani deniz suyu tabanda bulunsa da tatlı suyla karışmaz. Zira tatlı su yukarıda durur tuzlu su aşağıya iner. Ağaçlar ve bitkiler tatlı suyu emerler, istifade ederler. Bu elbette büyük bir nimettir.

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 21)

Demek ki insanlar ve cinler es-sakaleyn'dir yani iki ağırlıktır. Rasulullah

efendimiz (sas) için denir ki: Rasulu-s Sakaleyn. Yani iki ağırlığa elçi gönderilmiş peygamber. Zira arz temizdir ve günahsızdır. Cinler ve insanlar dünyaya geldiklerinde çok günah işleyerek aryin +yerände ağırlıklar oluşturdular. Yoksa dünyada günah yoktu. Ama insan ve cin arz içinde yaşamakla bu ağırlığı oluşturdular.

22. ayet:

"O DENİZLERİN HER İKİSİNDEN DE İNCİ MERCAN ÇIKAR"

(RAHMAN, 22)

Tuzlu ve tatlı suyun buluşmasından inci ve mercan oluşur. Tatlı su tuzlu suya temas etmese dahi, yağmur suyunun tatlı su olarak denize temas etmesi inci ve mercanı meydana getirir ve o yerlerde çok balık çeşitleri de olur.

İbn Abbas (ra) şöyle buyurur: gökten denize bir damla yağmur düştüğünde ve sedefe isabet ettiğinde onun incileri dökülür. İbn Abbas (ra) Sâd ibn Cübeyr (ra)'den naklederek Rasulullah (sas)'ın şöyle dediğini nakletmektedir:

"YAĞMUR YAĞDIĞINDA SEDEFLER KULAKLARINI VE AĞIZLARINI AÇARLAR. BİR DAMLA YAĞMUR SUYU SEDEFİN AĞZINA GİRDİĞİNDE BİR İNCİ OLUR."

Bu sahih bir hadistir. Bu Allah'tan bir nimet değil midir? Gözlerimizle gördüğümüz ve yaşadığımız bu nimetleri nasıl inkâr edebiliriz? Biz sana hamd ederiz, inkâr etmeyiz ya Rabbi!

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİN YALANLIYORSUNUZ."

(RAHMAN, 23)

"DENİZDE AKIP GİDEN DAĞLAR GİBİ YÜKSEK GEMİLER DE O'NUNDUR."

(RAHMAN, 24)

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİN
YALANLIYORSUNUZ."

(RAHMAN, 25)

Bu ayet 1400 küsür sene öncesi nazil olmuştur. Hâlbuki Rasulullah (sas) ömründe asla denize gitmemiş veya bir gemiyle yolculuk etmemiştir. Bu dağlar gibi yüksek gemiler ancak 1800'lü yıllardan itibaren yapılmaya başlandı. İşte bu da Kur'ân'ın başka bir mucizesidir.

Günümüzde denizlerde, ırmaklarda yüzen gemiler dağ gibidir. Onları kullanmak bizim için büyük nimettir. Onlar sudaki ravâsi verdiği imkanlarla yüzmektedir. Ravâsi alttan, yandan bastırarak gemiyi hareket ettirir. Bu vesile ile gemiler balans ayarını düzenler ve giderler. Denizde çok dalgalar olmasına rağmen ravâside ki balans, gemilerin gitmesini sağlar. Metrelelerce yüksek dalgalar olamasına rağmen her taraftan bastıran ravâsi gemiyi batmaktan korur.

Rüzgar ve rüzgarlar:

Kur'ân-ı Kerim de rüzgâr ve rüzgarlar diye iki farklı şekilde ifade edilir. Allahu Teala Kur'ân-ı Kerim'de:

"BİZ, RÜZGÂRLARI AŞILAYICI OLARAK GÖNDERDİK,
GÖKTEN SU İNDİRİP ONUNLA SİZİN SU İHTİYACINIZI
KARŞILADIK. ONU DEPOLAYAN SİZ DEĞİLDİNİZ."

(HİCR, 22)

buyurmaktadır.

Buradaki rüzgarlar güçlü, her taraftan kuşatan ravâsidir. Bir şey her taraftan kuşatılırsa ayakta sabitliğini korur. Ancak Allahu Teala sadece rüzgâr dedi mi, orada rüzgâr Allah askeridir, yani cundullah. Âd milletinin başından geçen olaya bakınız.

"ONLARIN ÜZERİNE UĞRADIĞI HERŞEYİ TOZA ÇEVİREN
RÜZGAR GÖNDERDİK"

Burada rüzgâr rîh olarak geçmektedir. Rîh bir silahtır. Allahu Teala rüzgarla helak ettiği milletlere bu rîh'i göndermektedir. Yani yıkıcı rüzgâr, rüzgarlar değil. Rüzgâr bir istikamete doğru gider. Mesela orkan ya da tsunami yapar. O yıkmak için gelir. Evleri, ağaçları yıkar. Arabaları havalarda uçurur. Ve denizleri taşırır da sahil kentlerini su altında bırakır. O rüzgâr ravâsiyi bıçak gibi bastırır ve bir tarafa doğru kanalize eder. O rüzgâr cinsi ravâsiyi ikiye ayırıp arasından parçalayıp geçer. Ama çoğul olarak rüzgarlar denildiği zaman, ravâsi her taraftan bir şeyin stabilize olması, balansının ayarlanması anlamına sağlar.

Örneğin: şimdi ben otururken ortalık sakin. Ama her yönden rüzgâr esmeye başladığında bahar havası olur. Burada her yönden olduğu için rüzgarlar, yani çoğul ifade kullanılır. Ama rüzgâr denildiğinde tsunami, orkan ve tufan meydana getirir. İşte bu rüzgarlar Allah'ın nimetidir.

"O HALEDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

Ayet 26:

"YER ÜZERİNDEKİ HER ŞEY YOK OLUCUDUR (FÂNİDİR)."

(RAHMAN, 26)

Allahu Teala bizi burada bilgilendirmektedir. Her şeyin gökte ve yerde öleceğini ve helâk olacağını haber vermektedir. Bu arzın üzerine gelen her şeyin ve gökte olanın sonu bellidir. Sadece Celâl ve İkram Sahibi Subhânehu ve Teâlâ Bâkidir yani kalıcıdır. Kasas Suresi 88'de de Allahu Teala

"O'NUN YÜZÜNDEN BAŞKA HER ŞEY YOK OLACAKTIR."

(KASAS, 88)

buyurmaktadır.

En'âm Suresi 52'de:

"RABBLERİNİN YÜZÜNÜ İSTEYEREK SABAH AKŞAM O'NA DUÂ EDENLERİ YANINDAN KOVMA."

(EN'ÂM, 52)

buyurmaktadır.

Rahman Suresinin 26. âyetinde de Allahu Teala:

"YER ÜZERİNDEKİ HER ŞEY YOK OLUCUDUR."

(RAHMAN, 26)

buyurmaktadır.

27. âyette ise:

"ANCAK AZÂMET VE İKRÂM SAHİBİ RABBİNİN YÜZÜ BÂKİ KALACAKTIR."

(RAHMAN, 27)

İbni Abbâs (ra): "YER ÜZERİNDEKİ HER ŞEY YOK OLUCUDUR." ayetini okuduğunda arkasından hemen "ANCAK AZÂMET VE İKRÂM SAHİBİ RABBİNİN YÜZÜ BÂKİ KALACAKTIR." ayetini de okumalısın' buyurmaktadır.

Bu iki ayet karşısında biraz durmamız gerekir.

Bu arz'da, dünyada olan hiçbir şey dünyada değildi ve yukardan geldi. Tekrar yok olacak. Ancak yaptığın iyilik varsa o seninle kalacak. O da işte bâki kalacak Allah'ın yüzüne matuf iyilikler varsa onlar kalıcıdır. Yüz, bir kimsenin karakterini ifade eder ve kişiliğinden haber verir. Senin yüzünü gördüğümde seni anlarım, senin olduğunu bilirim ve seni yüzünle tanırım. Amr'ı veya Zeyd'i görsem yüzünden tanırım ve ikisini birbirinden yüzleri dolayısıyla ayırt edebilirim. Demek ki "VE YEBKİ VECHU RABBİKE". Allah'ın yüzü, Allah'ın rızası, Allah için olan. Allah'ın yüzünden kasıt; Allah istikâmetinde olanlar anlamındadır.

Sadece Allah rızası için anlamındadır. İşte onlar ebedî kalıcıdır. Her şey yok olucudur ancak Allah müstesna ve Allah için olanlar müstesna. Allah rızası için yapılanlar müstesna.

"İNSANLARIN HANGİSİNİN DAHA GÜZEL AMEL YAPTIĞINI DENEYELİM DİYE ŞÜPHESİZ BİZ YERDEKİ ŞEYLERİ ONA BİR ZİNET YAPTIK."

Ne demektir bu? Arz'ın üzerinde bir süs olarak, dışarıdan gelen bir süs. Yukardan geldi. Yağmurla geldi. Rızık olarak geldi. Yani Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan geldi. Bunlar arz'ın yüzünü güldürürler. Ağaçlarla, bitkilerle, meyvelerle, çiçeklerle ve bütün canlılarla; insan, nebat ve hayvanatla. Bu dünyanın süsü yukarıdan gelmektedir. Dünyanın, arz'ın süsü, Allah'tan gelmektedir. Arz'ın kendisinden değildir. Tıpkı makyaj yapan bir bayan gibi. Altından küpeler takar ve süslenir. O süs orijinal anlamda onun vücuduna ait değildir. Sonradan, hariçten eklenen süslerdir. Bu nedenle Allahu Teala, "ARZ'I SÜSLEDİK." buyurmaktadır.

Arz'ın içinde, yer içinde değil, yeryüzünde demektedir burada. Güzellik olarak yeryüzünü güzelleştirdik. Süsledik. Bunu size imtihan yaptık anlamında.

Arza güzellik dışardan geldi, verildi. Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan geldi. Bu güzellik arzın aslında, özünde yoktu. Bu yüzden yer içi değil, yeryüzü buyuruldu.

Arzdaki her şey, fânidir, geçicidir. Onlar yeryüzündedir. Yer içinde değildir. "YER ÜZERİNDEKİ HER ŞEY YOK OLUCUDUR." buyurmaktadır Allahu Teala.

İnsan dahi yukardan, sonradan gelmiştir. Âdem ile Havvâ, cennetten kovulduklarında Arz'a indirilmişlerdir. Dünyaya gönderilmişlerdir. İblîs ve eşinin gönderildiği gibi. Bütün canlılar Allahu Teâlâ tarafından gönderilmişlerdir ve arz'a konulmuşlardır.

Önceden gökle yer bitişikti. Allah ikiye böldü ve yedi kat gök ve yedi

kat yer olarak yaptı. (Resimler için kitabın sonuna bak) Tabakalara ayırdı ve yedi kat göğün üzerine de arş-u âlâ'yı yerleştirdi. Yani arş-u âlâ, bu gökle yerin bitişik olan hâlinin dışında bir şeydi ve bu yapının en tepesine konuldu. Arz'da hiçbir şey yoktu ve sonradan birçok şey verildi. Bunlar kıyamette yok olucudurlar. Arz'ın tabakaları 7 Cehennemin tabakaları olacak ve gökler ise sekiz Cennete dönüştürülecek. Allahu Teala:

"BİZ GÖKLERİ VE YERİ KIYAMET GÜNÜ
DÖNÜŞTÜRECEĞİZ."

buyurmaktadır.

Hesaptan sonra ne olacak? Cennet ve Cehennem. Hesapla görevli melekler olacak. Her şeyin, herkesin öldüğünde kim ölmemiş olacak? Sadece Allah. Zira Allah Elhayy'dır ve mutlak canlıdır ve diridir. Ölümsüzdür. Allah'ın dışında her şey, herkes ölümlüdür ve yaşatan ve öldüren sadece Allah'tır.

Bu nedenle Allah dışında hiç kimse Elhayy ismine sahip olamaz. Ölümsüz diri değildir. Eğer Hayy dersen, o canlıdır ama ölecektir anlamına gelir. Ama Elhayy dediğin zaman, sadece Allah'a nispet edilir ve Allah Subhânehu ve Teâlâ ise ölümsüzdür.

Sadece Elhayy ve Elhayy'ın rızası için yapılanlar kalıcıdır. Seninle cennette ebedî kalacaktır. İşte bu Allah'ın bir nimeti değil midir? Evet, elbette öyledir. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin yüzü bâki kalacaktır. Celâl ve ikram sahibi Errahman.

Burada bu surede tedebbür yapmak durumundayız ve bu tedebbürle Errahmân'ın birinci ayetine bakmalıyız. Bütün burada bu anlatılanlarla alâkalı olan celâl ve ikrâm sahibi kimdir? Bunu en son âyet bize söyleyecektir. En son âyet, yani bu surenin Rahmân suresinin 78. âyeti:

"BÜYÜKLÜK VE İKRÂM SAHİBİ RABBİNİN İSMİ
YÜCELERDEN YÜCEDİR."

(RAHMAN, 78)

Celâl ve ikram sahibi kimdir? Orda celâl ve ikram sahibi Rabbinin ismi... Hangi isim? İşte surenin başında Errahman ile başladı. İşte o Errahman çok azamet, celâl ve ikram sahibidir. Tedebbürle bunu anlıyoruz. Surenin başıyla sonunu bağlıyoruz. Yani Yâ Rahman dediğinde, Yâ Rahman isminin çok azamet ve ikramı olduğunu buradan çıkartıyoruz. Errahman'ı işte burada tedebbür yoluyla hemen celâl ve ikram ile ve azametle bağlamalısın. Bütün bu gerçekler karşısında;

"FEBİ EYYİ ÂLÂİ RABBİKUMÂ TUKEZZİBÂN",

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 28)

Rahmân Suresi 29 ve 30. âyetleri:

"GÖKLERDE VE YERDE BULUNANLAR O'NDAN İSTERLER. O HER GÜN YENİ BİR İŞTEDİR."

(RAHMAN, 29)

Göklerdeki ve yerlerdeki ve arasındaki bütün mahlukat her gün, her saat, her saniye Allah'a muhtaçtırlar. Zira ihtiyaçlarını sadece Rabbleri karşılar. Varlıklarının devamlı olması ve korunması için her an Allah'a muhtaçtırlar. Tüm mahlukat istisnasız Allah'a muhtaçtır. Bu nedenle Allahu Teala'nın isimlerinden bir tanesi de Elkayyûm'dur. Bütün sıfatlarıyla ayakta duran ve Elmuhît olarak durmaksızın, bütün mahlukatını kuşatandır Allah. O'nu uyku tutmaz, uyuklama tutmaz, O'nun teneffüs ihtiyacı olmaz.

Allahu Teala kâinâtı sâniyenin çok küçük bir parçasında dahi ihmâl etse, gözden kaçırsa ve bıraksa her şey birbirinin içine geçer ve kaos olur. Helâk olur. Bütün ulemâ, sahâbe ve müfessirler Allah (hepsnden razı olsun) derler ki: "Bu nasıl olur? Subhânehu ve Teâlâ her gün bir başka iştedir." Buradaki her gün, her âna mecazdır. "O HER GÜN YENİ BİR İŞTEDİR". Allah her an bir yeni iştedir. Çünkü mahlukatın her an çeşitli ihtiyaçları vardır.

Bazıları eğitime, bazıları yetiştirilmeye muhtaçtır. Bazıları yeni doğmak

üzeredirler, doğarlar. Bazıları ölmek üzeredirler, ölürler. Bazılarının dua ihtiyacı vardır. Bazılarının anlık yardım ihtiyaçları vardır. Baz hükümdarların tahtlarını yerin dibine batırır. Bazılarınınkini ise tutar ayağa kaldırır. Yani bazılarına hüküm verir ve bazılarından hükmü alır. Yiyip içen, sapasağlam olan bir insan, bir bakarsın bir saniye sonra hemen ölüverir. Çaresiz kalmış bir derbeder birden saadete ulaşır...

Tanıdığımız tanımadığımız bütün bu mahlukat, kuşatabildiğimiz ve kuşatamadığımız bütün yaratıklar, bir değil binlerce ihtiyaç hâlindedirler. Sürekli değişmeye, değişime muhtaçtırlar. Zamanla ve mekanla kayıtlı değişimler vardır. Bu ihtiyaçlar durmaksızın süregiderler. Demek ki her şey O'na muhtaçtır ve O Subhânehu ve Teâlâ her şeye, muhtaç olduğu araç gereçlerini vermektedir. Kendisiyle savaşanlara da kendisine itaat edenlere de. İşte O Errahmân Zü'l-Celâli ve'l-İkrâm'dır. Celâl ve ikrâm sahibi Errahmân'dır. Bu nedenle sadece O Errahmân'dır. Bu özellik, bu sıfat, bu isim O'ndan başkasına verilemez. Rasulullah (sas) Efendimiz şöyle buyurdu:

"HER ŞEY YAZILMIŞTIR VE MÜREKKEP KURUMUŞTUR.
KİTAPLAR KAPATILMIŞTIR."

Her şey kitaplara yazıldı ve mürekkep kurudu. Kitaplar kapandı. Bu mesele nasıl anlaşılmalıdır? Her şey yazıldıysa o hâlde insanların buradaki katkıları nedir? Madem her şey yazıldı, mürekkep kurudu, kitaplar kapandıysa "O her gün yeni bir iştedir" ayetini nasıl bu hadisle bağlamalıdır? Şöyle bir örnek verelim:

Bir dizi film çekimini düşününüz. Yirmi bölümlük bir film. Yirmi bölümü de çekiliyor. Bundan kimsenin haberi yok. Her hafta salı günleri bir bölümü oynatılıyor. Şimdi izleyenler için o filmin her karesi yeni. Biraz sonra ne olacağı tahmin edilebilse bile kesin bilinemez. Çünkü zaman zaman da insan çok sürprizlerle karşılaşır, sonunu kestiremez. Bizim için o film yeni fakat filmin yapımcısı için yeni değil. O bildiği bir şeyi sergilemektedir. O film çevrildi ve kaydedildi. Film oyuncuları rollerini oynadılar, tamamladılar. Ama izleyiciler görmedi, bilmiyor ve her gün yeni görüyorsun. O film yapımcısı her hafta bir yeni bölümdedir. Yeni

bir iş yapmaktadır denildiğinde, o yapılanı sergilemektedir anlamındadır. Zira onun bütünü yapıldı bitti.

Allahu Teala da "KUN FEYEKÛN" ile her şeyi oldurdu, yarattı ve bitirdi. Ancak şimdi ama Allahu Teala o filmi bize göstermektedir ve bizim için bu hayat anbean, saniye saniye, saat saat görülmektedir. Allahu Teala tabii ki kendi Zâtında her gün bir yeni iş, her sâniye bir farklı iş yapmakta değildir. O'nda her şey tamamlanmıştır, bitirilmiştir. Ama bize bakan yönüyle, mahlûkâta bakan yönüyle her an yeni bir şey olmaktadır.

Bu ayette Allah, her gün yeni bir iştedir. Kendi Zâtına yönelik değil, mahlukatıyla bağlantılı ve mahlukatına yönelik bir ifadedir. Zira mahlukat için olacak olaylar gaybdır. Allah için gayb söz konusu değildir. O, şehadetin de gaybın da Bilginidir, Âlimidir.

Said ibni Cübeyr, İbni Abbâs'tan rivâyet ettiği hadise göre (ra):

"ALLAH LEVH-İ MAHFÛZU BEYAZ İNCİDEN, KENARLARINI DA KIRMIZI YÂKUTTAN YARATTI. KALEMİ DE YAZISI DA NÛRDUR. GENİŞLİĞİ GÖKLERİ VE YERİ KAPSAR. ALLAH SUBHÂNEHU HER GÜN ONA 360 KERE BAKAR VE HER BAKIŞTA YENİ MAHLUKLAR YARATIR VE BAZILARINI YAŞATTIĞI GİBİ BAZILARINI DA ÖLDÜRÜR. BAZILARI DÜŞER VE BAZILARI İSE ÇIKAR. HERKES SEVİYESİNE GÖRE VE O NE İSTERSE O'NU YAPAR."

Evet, İbni Abbâs (ra)'ın rivâyet ettiği, Said ibni Cübeyr (ra)'den naklettiği bu hadîs-i şerîf hakkında: **"İşte sürekli değişim, değişiklik bundan dolayıdır. Her an durmaksızın değişen hâdiseler, olaylar bütün mahlûkât için işte bununla bağlantılıdır."** demiştir.

30. âyette yine Rabbimiz:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 30)

buyurmaktadır.

Rahmân suresi 31. âyet:

"EY İNSANLAR VE CİNLER! YAKINDA SİZE HESABINIZI GÖRMEK İÇİN YÖNELECEĞİZ."

(RAHMAN, 31)

İbni Abbâs (ra) "Burada bir uyarı (tehdit) vardır." demiştir. Burada Allahu Teala'nın "size yöneleceğiz", "her şeyden kendimizi serbest edip size yöneleceğiz" derken, diğer mahlûkâtını ihmâl edecek, unutacak, onları göz ardı edecek anlamında değildir. Zaten "ey insanlar ve cinler" Allahu Teâlâ'nın da bir an dahi ilminden, gözünden uzak değilsiniz. Ama burada yöneleceğiz sözcüğü ile kendimizi size hasredeceğiz, size yöneleceğiz demesi burada bir tehdittir. Yani "Ey insanlar ve cinler! Kıyamette tamamen size yönelip, hesap soracağız." Bu mecazi bir tehdittir ve bir sözdür, vaaddir. Birinin size sorun yaptığında "Bekle sen bekle. Sana döneceğim ben. O zaman sana göstereceğim." denmesi gibi.

"As-sakalân" O iki ağırlık sahibi. İnsan ve cin... Rasulullah'ın (sas) dediği gibi "As-sakalân", cin ve insan topluluğu. Niçin ağırlık? Zira yukarda da dediğimiz gibi arz insan ve cine mesken olmadan önce tertemizdi. İnsan ve cin günâhlarıyla ağırlıklar edindiler. İnsanlar ve cinler arz'da çok günâh işlediler ve dolayısıyla dünyaya yani arza çok ağırlık yapıtlar.

O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?

(RAHMAN, 32)

EY CİN VE İNSAN TOPLULUKLARI! GÖKLERİN VE YERİN UÇLARINDAN, BUCAKLARINDAN GEÇİP GİTMEYE GÜCÜNÜZ YETERSE, GEÇİP GİDİN. BÜYÜK BİR GÜÇ OLMADIKÇA GEÇİP GİDEMEZSİNİZ.

(RAHMAN, 33)

Bu bir bahse girişmek değil, iddiâlaşmak değil. Bu sadece bir Allahu Teala'dan bir tespit. Yani isteseniz de gidemezsiniz anlamında. Sadece

bir ilimle gidebilirsiniz. Bir Sultan ile, o ilim de İlm-i Ledünn'îdir. Hiç kimse gökleri geçip gidemez. Sadece İlm-i Ledünnî ile gidilir. İşte sultan sözcüğü burada ilm-i ledünnîdir ve buradaki sultan, yine meleklerin hâllerini ifade eder ve miraçta Rasulullah Efendimizin (sas) durumunu ifade eder ki onlar da gökleri geçerler. Bu sultan sözcüğü kapsamındadırlar. Sadece Allah tarafından görevlendirilen veya Allah'a yakın olanlar geçip gidebilirler. Zira onlarda sultan vardır. Sâlih insanların duâ ve ibadetleri de geçip gider. Onlar da yukarı çıkabilirler, çıkarlar. Ledün ilmi sahipleri Allah'ın Nûruyla ve basiretle yukarı gidebilirler. Ruhlarda bu imkân vardır. Gidip Cennetteki yerini dahi görebilirler. İdrîs (as) Kudretullah ile göklere çıkmıştır. İsâ (as) canlı olarak göklere çıkmıştır ve âhirzamanda arza inene kadar da orada kalacaktır.

Bir de Allahu Teala'nın verdiği ilimle, meselâ teleskop ile yukarı bakabilirsin. Güneş'i, ay'ı fotoğraflayabilirsin ve teleskopla daha yakından görebilirsin. Ama kendin oraya gidemezsin. O mümkün değildir. Burada bu âyet-i kerîme, gökleri geçip gitmeyi imkânsız olarak gösterir. Allah'tan kaçamazsın. Allahu Teala'nın izni olmadan hiçbir yerden bir yere gidemezsin.

34. ayette:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 34)

buyrulmaktadır.

Ayet 35:

"ÜSTÜNÜZE ATEŞTEN YALIN BİR ALEVLE KIPKIZIL BİR DUMAN GÖNDERİLİR DE KENDİNİZİ KORUYAMAZSINIZ."

(RAHMAN, 35)

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 36)

37. âyet:

"GÖK YARILIP DA YANIP KIZARAN YAĞ GİBİ KIRMIZI
GÜL HÂLİNE GELDİĞİ ZAMAN HÂLİNİZ NE OLUR?"

(RAHMAN, 37)

Bu ne demektir?

Allahu Teala burada bize kıyamet gününü tarif etmektedir. Göklerin yarılacağını ve gül yaprakları gibi bir hâl alacağını, kırmızı-sarı renklere bürüneceğini ifade etmektedir. Bir çiçek kapalıdır ve açılınca yaprakları tek tek ve renkleriyle birlikte görünür. İşte kıyamette ortam böyle görünecektir. Gökler bu şekilde olacaktır. Ulema, kırmızı-sarı ve bazıları ise mavi renkte olacaktır demişlerdir. Bu gerçekten tüyler ürpertici, korkutucu bir manzaradır. Melekler göklerden yerlere ineceklerdir. Gökler yarılacaktır. Yukarıya baktığında gökleri gül yaprakları gibi parça parça göreceksin. İnşikâk suresi 1. - 2. âyet-i kerimelerde Allahu Teala şöyle buyurur:

"GÖK YARILDIĞI VE RABBİNE BOYUN EĞDİĞİ ZAMAN, Kİ
ONA YARAŞAN BUDUR."

(İNŞİKAK, 1-2)

Bazı âyet-i kerimelerde bu tarif bu şekilde mevcuttur. Burada ziyade olan ise, bir çiçek gibi yaprakları renkli renkli çiçek gibi kırmızı yapraklar vs. tarifi ziyade olarak, fazladan gelmiştir.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETİNİ, HANGİ
NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 38)

39. âyet:

"İŞTE O GÜN NE İNSANA NE CİNE GÜNÂHI
SORULMAYACAK."

(RAHMAN, 39)

Bu nasıl anlaşılmalıdır? İşte o gün ne insana ne cine günahı sorulmayacak. Yani hesap verilmeyecek mi? Günahı sorulmayacak mı? Allahu Teala niçin böyle der? Allah niye sorsun ki? Zaten Allah kimin ne yaptığını, her şeyi bilmektedir. Bu nedenle burada Allah kimin ne yaptığıyla ilgili soru sormaya gerek duymaz. Zira Allah her şeyi bilir. Zaten organların kendisi konuşacak. Yüzün, burnun, gözlerin, kulakların, ayakların, ellerin, parmakların, karnın konuşacak. Bütün organların, miden, damarların, her şeyin konuşacak. Hepsi şahitlik yapacak. Allahu Teala niye sorsun ki sana? Zaten her şey hakikati anlatacak. Zaten sana kitabın verilecek. Video kayıtları gibi orada zaten yaptığın her şey mevcut. Melekler senin elindeki kitabını alıp tartıya koyacaklar ve tartı söyleyecek kitabının hâlini. İyilikler sağ tarafı ağırlaştıracak, kötülükler sol tarafı ve sen kendin göreceksin sonucu.

Kafirler, Allah'a karşı savaşanlar niçin sorulsunlar ki ne yaptıklarından? Onlar kendileri zaten her şeyi görecekler.

Müminleri de melekleri de görecekler. Kitaptaki yerlerini, kitaplarının hâllerini görecekler ve gidecekleri yerleri görecekler. Demek ki onlara hesap gerekmeyecek. Evet, kâfirlere hesap yoktur. Hesap mü'minleredir. Mü'minlere ki derecelendirilmeleri için ya da belirli bir zaman Cehenneme gidip, cezalarını çekip öyle gelmelerini sağlamak için hesap tutulacaktır; o da günahlarının silinmesi için.

Örneğin bir okul sınıfında öğretmen ödev veriyor öğrencilerine ve diyor ki "Hepiniz bir saksı alıp içerisine soğan dikeceksiniz. Bir hafta sonra da getireceksiniz. Kimin ektiğini, kimin iyi veya kötü ektiğini veya kimin soğan ekmediğini ben göreceğim." Bir hafta sonra elinde saksı olmadan çıkıp gelirsen ne anlaşılır bundan? Bunun üzerine ben sana niye sorayım ki ektin mi ekmedin mi diye? Senin hâlin zaten "Ben bunu yapmadım." demektedir. Sana iyi not vermeyeceğim. Düşük not vereceğim ve iş hallolacak. O dersten kalacaksın. Ama elinde bir saksı ile çıkıp gelsen, güzelce yetişmiş bir soğan var içinde ve o zaman da sormayacağım yapıp yapmadığını. Zaten hâlin konuşuyor olacak. Her türlü sorgu burada

gereksiz kalacak. Zaten getiren de getirmeyen de, iyi eken kötü eken de yaptığı işle ve yapmadığı işle kendini belli edecek. Hâl konuşacak. Ona göre iyi not, kötü not veya cezâ verilecek.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 40)

41. âyette:

"SUÇLULAR SİMÂLARINDAN TANINIR DA PERÇEMLERİNDEN VE AYAKLARINDAN YAKALANIRLAR."

(RAHMAN, 41)

Günahkârlar ve kâfirler yüzlerinden tanınır. Ne kadar bozguncu ve fesatçı, fasit biri olduğu yüzünden okunur. Çünkü yüzü kapkara olur ve o alnı arkadan ayağıyla bağlanır. O şekilde Cehenneme atılır. Bütün insanlar ve melekler tarafından onlar tanınırlar. Ama elbette Mü'minler de simalarından tanınırlar.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 42)

Âyet 43:

"İŞTE BU SUÇLULARIN YALANLADIKLARI CEHENNEMDİR.
HANİ CEHENNEM YOK DİYORDUNUZ? ŞİMDİ SİZE
SUNULDU DA GÖZLERİNİZLE GÖRÜYORSUNUZ.
ALIN SİZE ALÇALMANIZ İÇİN, GÖRÜN GİDECEĞİNİZ
CEHENNEMİ."

(RAHMAN, 43)

44. âyet:

"ONLAR CEHENNEM ATEŞİ İLE YÜKSEK DERECE KAYNAR

SU ARASINDA GİDER GELİRLER."

(RAHMAN, 44)

O bakırdan yapılmış bir içecektir. O, bağırsakları, mideyi ısısıyla eritir. Onlar Cehenneme getirilirler. Cehennemde bir tur attırılırlar. Bütün yerlerini görürler ve hamîm içirilir onlara. Hamîm nedir? Eritilmiş bakır ki bağırsakları, mideyi içeriden eritir. İçlerini kaynatır. Kur'ân-ı Kerîm'in başka bir yerinde Allahu Teâlâ, Ğâfir Suresi 71-72'de şöyle buyurmaktadır:

"O ZAMAN ONLAR BOYUNLARINDA DEMİR
HALKALAR VE ZİNCİRLER OLDUĞU HÂLDE, KAYNAR
SUDA SÜRÜKLENECEKLER. SONRA DA ATEŞTE
YAKILACAKLARDIR."

(ĞAFİR, 71-72)

Evet, hamîm o eritilmiş bakır ve cehennem ateşine atılacaklardır. Cehennem yakıtı olarak cehennem ateşine atılacaklardır. O hamîm denilen madde eritilmiş bakır, ısının en yüksek derecesidir. Evet, orada azap görürler. Hiç hesapsız ve terazisiz, tartısız, mizânsız.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ
YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 45)

Evet, bu âyet sürekli tekrarlanmaktadır ve bu iyiliklerle bağlantılıdır. Yani bu iyiliklere, o nimetlere şükretmek, o nimetleri yalanlamamak ve insanın şer yolda gitmesiyle de ne türlü azaplara düşeceğinin uyarısında bulunması Rabbimizin, bizim için, bizi o tehlikelerden uyarması da bir nimet değil midir, diğer nimetler kadar. İşte o hâlde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

Rahmân Suresi 46. âyet-i kerîme:

"RABBİNİN BÜYÜK MAKÂM VE AZÂMETİNDEN KORKAN
İÇİN İSE İKİ CENNET VARDIR."

(RAHMAN, 46)

İki cennet. Allah'ın makâmının hakkını verenler, doğru takdir edenler, Rabblerinin makâmını ve azâmetini idrâk edip korkan, hakkını veren için iki cennet vardır. Niçin iki Cennet? Bunun tabi çok mânâsı var.

Rivayet edilir ki Cennet, Cehennem ve insan yaratıldığında Allahu Teala hem Cennette hem Cehennemde her kulu için, her insan için birer yer yaratmıştır. Cenneti kazanan kendi yerini, kendine tahsis edilmiş, kendi için yaratılmış yeri sahiplendiği gibi Cehenneme düşen şahsın yerine de mîrasçı olur, onun yerini de alır. Cehennemdeki olan da o, Cenneti kazanan kişinin Cehennemdeki yerine mîrasçı olur. Bu görüş Kur'ân-ı Kerîm âyetiyle de ispatlanmıştır. Mü'min, Cehenneme gidenlerin yerine mîrasçı olur ve ehl-i Cehennem ise, Mü'minlerin Cehennemde kendileri için yaratılan yerin mîrasçısı olurlar. Kur'ân-ı Kerîm'de bir âyet-i kerîme vardır:

"ELHAMDULİLLAH BİZE CENNETİ MÎRAS VERENE. ONDA İSTEDİĞİMİZ YERE GİDERİZ VE İSTEDİĞİMİZ ŞEYİ ALIRIZ."

Bir rivâyet daha vardır. Allah'a yakın olanlar için iki cennet vardır. Onlara Mukarrebûn denir. Allah'a yakın olanlar. O iki cennetten bir tanesinin bütün tencereleri, bardakları, her şeyleri gümüştendir. İkincisinin de eşyaları altındandır.

Demek ki bu iki görüş de doğru. Birbiriyle çelişmiyor. Bir görüş mukkarreblerin, iki Cennete sahip olacaklarını söylüyor. Diğer görüş de zaten âyetle de ispatlı. Mîras yoluyla Cennetteki yerlere, Cehennemdeki yerlere mîras olunma olayı da doğru. Ebu'd-Derdâ (ra) bu, "RABBİNİN BÜYÜK MAKÂM VE AZÂMETİNDEN KORKAN İÇİN İKİ CENNET VARDIR." âyetini okuduğunda Rasulullah'a (sas) şöyle sormuştur:

"HIRSIZLIK YAPMIŞSA VE ZİNÂ ETMİŞSE DE Mİ YÂ RASULALLAH?"

RASULULLAH (SAS) BUNUN ÜZERİNE:

"RABBİNİN BÜYÜK MAKÂM VE AZÂMETİNDEN KORKAN İÇİN İKİ CENNET VARDIR." DEMİŞTİR.

SONRA EBU'D-DERDÂ YİNE SORMUŞTUR:

"YÂ RASULALLAH! HIRSIZLIK YAPTIYSA VE ZİNÂ ETTİYSE DE Mİ?"

RASULULLAH YİNE:

"RABBİNİN MAKÂM VE AZÂMETİNDEN KORKAN İÇİN İSE İKİ CENNET VARDIR."

SONRA ÜÇÜNCÜ DEFA SORAR:

(ŞAHIS) HIRSIZLIK YAPMIŞSA VE ZİNÂ ETMİŞSE DE Mİ YÂ RASULALLAH (SAS)?"

RASULULLAH (SAS) BUNUN ÜZERİNE:

"ÖYLEYSE DE. EBU'D-DERDÂ'NIN DİLİNE RAĞMEN. (Yani 'sen istemesen de öyledir' anlamında)

diyerek karşılık vermiştir.

Bazı âlimler bu hadis üzere derler ki:

"Zaten kul Allah'tan korkunca ne hırsızlık ne de zina yapabilir. O hâlde tabii ki o iki Cennete ulaşır. Allah'a ta'zîm gösteren ve makamından korkan, azametinden, yüce makamından korkan, asla zina da yapmaz, hırsızlık da yapmaz."

Evet biz de bu görüşteyiz. Ama şayet, o bu günahları işlediyse, sonra tevbe istiğfar ettiyse, inşaallah onu da kapsar bu nimetler.

47. âyet-i kerîme'de yine:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 47)

buyrulmaktadır.

Burada cinler ve insanlar kast olunmaktadır. O hâlde, cinler de Cennete ve Cehenneme gideceklerdir.

Onların da iki Cennet, iki Cehennem kazanma durumları vardır.

Âyet 48'de:

"İKİSİNİN DE ÇEŞİTLİ AĞAÇLARI, MEYVELERİ VARDIR."
(RAHMAN, 48)

Yani cennetin tarifi yapılmaktadır. Evet, o ağaçların dalları vardır. Yeşildirler, güzeldirler. Taze ve meyvesi boldur. Hiç kimsenin görmediği güzelliktedir o meyveler. Hiç kimsenin koklamadığı güzel kokular saçarlar ve hiç kimsenin yemediği tat bahşederler. Bazıları tarif ederken derler ki: "O meyveler çok yakındır birbirine ve çokluğundan aşağı doğru sarkarlar. O bütün güzellikleriyle sana doğru ilerler."

İbn-i Abbâs (ra): **"Çeşitli renklerde ve tatlarda."** der.

Bazıları dünyadaki meyvelere benzerler. Tabii ki çok daha güzel olarak ve bambaşka tatları vardır. Dünyadaki bütün meyve çeşitleri zaten orda mevcuttur. Ama daha güzel şekliyle ve daha güzel renkle, görüntüyle ve tatla. Önceden hiç görülmemiş meyvelerdir.

Ebubekir'in (ra) kızı Esmâ (ra) şöyle buyurmuştur:

Rasulullah (sas) mi'râçta, Sidretu'l-Muntehâya vardığında demiştir ki:

'O AĞACIN ORDAN CENNETE KADAR YÜZ SENELİK YOL VARDIR.'

O ağacın gölgesinde Cennete gitmek için mesafe yüz senelik yoldur ve onun maddesi ise altındır. İki Cennet evet Allah'a yakınlık için ve iki cennet Mü'min için.

49. âyette:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 49)

"İÇLERİNDE AKAN İKİ PINAR VARDIR."

(RAHMAN, 50)

Demek ki o Cennetlerde akan pınarlar vardır. Oradaki ağaçları sulamak, meyvelerini olgunlaştırmak, tat ve renk vermek için.

Bir başka yerde, İnsan suresi 18'de:

"ORADA BİR PINAR Kİ ONA SELSEBÎL ADI VERİLİR."

(İNSAN, 18)

buyrulmaktadır.

Mutaffifîn 27'de:

"O İÇECEĞİN KATKISI TESNÎMDİR."

(MUTAFFİFİN, 27)

Âyet 51:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 51)

Yâ Rabbi! Sen'in hiçbir nimetini inkâr etmiyoruz ve hamd sana mahsustur.

Âyet 52:

"İKİSİNDE DE HER MEYVEDEN ÇİFT ÇİFT VARDIR."

(RAHMAN, 52)

Bütün meyve çeşitlerinden çifter çifter, tanınan, bilinenlerin hepsinden daha güzel, gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve kalbe hayâlinin gelmediği şekilde.

İbn-i Abbâs (ra) şöyle buyurur:

"Âhirette dünyadan sadece isimler olacaktır."

Âyet 53, 54, 55:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 53)

"ONLAR ASTARLARI KALIN İPEKTEN OLAN DÖŞEKLERE YASLANIRLAR. BU İKİ CENNETİN MEYVELERİ (ZAHMETSİZCE ALINACAK KADAR) YAKINDIR."

(RAHMAN, 54)

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 55)

56.âyet:

"ORALARDA BAKIŞLARINI SADECE EŞLERİNE ÇEVİRMİŞ DİLBERLER VARDIR. ONLARA EŞLERİNDEN ÖNCE NE BİR İNSAN NE BİR CİN DOKUNMUŞTUR."

(RAHMAN, 56)

İşte bu tarif edilen güzellikler hurilerdir. Ehl-i cennet için, ehl-i cennetin erkeklerine verilecek hurilerdir. Kadınlar için durum nedir? Erkeklere huriler varsa kadınlara ne vardır diye sorulacak olursa, kadınlar erkeklerinden öyle lezzet alacaklardır ki erkeklerinden başka hiç kimseye bakmayacaklardır.

O huriler kimseler tarafından görülmemiş olacaklardır. Ne cin ne insan tarafından onlara dokunulmamış olacaklardır ve onlar da kimseye dokunmamış, kimseye bakmamış hurilerdir. Sadece kocalarına. Gözleri sadece kocalarını görecek ve onların cennetteki en büyük lezzetleri kocalarını temâşa etmek, kocalarına bakmak olacak.

İbn-i Abbâs (ra) Katâde'den gelen bir rivâyette şöyle der:

"ONLARDAN BİR TANESİ KOCASINA DER Kİ:
'VALLÂHİ CENNETTE SENDEN DAHA GÜZEL BİR ŞEY
GÖRMÜYORUM VE CENNETTE BANA SENDEN DAHA
SEVİMLİ BİR ŞEY YOK. HAMD SANA MAHSUSTUR YÂ
RABBİ... HAMD EDERİM SANA YÂ RABBİ, Kİ BU ADAMI
BANA VERDİN VE BENİ BU ADAMA VERDİN.' "

Onlar asla dokunulmamış hurilerdir. Onların şeffaflıklarından ve n ûrlarından, kemikleri görünür. Sürekli bâkiredirler ve o kadınların kocaları da onlar için hûrdur. Yani en güzeldir ve dünyada birbirinden râzı olarak cennete giren adamın karısı, en güzel hurisi olacaktır ve bütün hurilerin kraliçesi olacaktır.

57. âyet:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ
YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 57)

Cennet tarifi, Cennetteki nimetlerin tarifi devam etmektedir. Oradaki o kadınlar nasıl görünüyor?

58. âyette:

"ONLAR SANKİ YÂKUT VE MERCÂNDIR."

(RAHMAN, 58)

Cennette onların güzellikleri yansır.

Rahmân 59:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 59)

60. âyet-i kerîme:

"İYİLİĞİN KARŞILIĞI, İYİLİKTEN BAŞKA BİR ŞEY MİDİR?"

(RAHMAN, 60)

Evet, dünyada işleri ve eylemleri hayır olanların elbette âhirette alacakları karşılık da hayırdır, iyiliktir. Kur'ân-ı Kerîm'in başka bir yerinde de yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"DÜNYADA İYİ OLANLAR İÇİN, ÂHİRETTE İYİLİK VE DAHA FAZLASI VARDIR."

Enes İbn-i Mâlik (ra) demiştir ki: "Rasulullah (sas) şu âyeti okudu:

'İHSÂNIN KARŞILIĞI, İHSÂNDAN BAŞKASI OLABİLİR Mİ?'

Sonra Rasulullah dedi ki:

'YÂ RABBİ! SENİN İYİLİĞİNDEN DAHA BİR İYİLİK BİZE BU DÜNYADA VAR MIDIR Kİ? SEN BİZE TEVHÎDİ VERDİN VE BİZE ÖĞRETTİN. BUNUN KARŞILIĞI OLARAK ÂHİRETTE CENNETTEN DAHA İYİ NE OLABİLİR Kİ?'

Biz ne kadar ve ne çeşit ibâdet yaparsak yapalım, hamd edelim, şükredelim, tesbih edelim, Allah'ın bize dünyada verdiği tevhîd ve âhirette vereceği onun karşılığı cenneti asla asla karşılayamayız, ödeyemeyiz.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 61)

"BU İKİ CENNETTEN BAŞKA İKİ CENNET DAHA VARDIR."
(RAHMAN, 62)

Önce ifâde edilen ve şimdi iki Cennet daha. Önceki iki Cennet, altından, yani onların eşyaları; bardakları, tabak, çanak, tencereleri altından. Diğer iki Cennet ise gümüştendir. İlk ikisi Allah'a yakın olanlar için peygamberler (as), sıddıklar (ra), şehitler (ra), evliyâ (ra), ulemâ (ra)vs. Diğer ikisi ise, ehl-i yemîn, yani kitaplarını sağ tarafından alacak olanlara tahsis edilecek Cennetlerdir.

Ebu Musâ (ra) demiştir ki:

"Yakınlar için, altından iki Cennet ve kitaplarını sağ taraflarından alacaklar için ise iki tane gümüşten Cennet."

İbn-i Abbâs (ra): **"Bunlar, maddeleriyle birbirinden farklıdırlar."** buyurmuştur.

Demek ki Cennette farklı madenler, maddî yapılar olacaktır. Bir tanesi çok dallı ağaçlar, ikincisinde ise koyu yeşil ağaçlar olacaktır. Bunlar çok su ve zenginliğin ifadesidir. Demek ki Cennette farklı maddeler bulunacaktır. En yükseği ise altındır ve en aşağısı ise gümüştür.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"
(RAHMAN, 63)

64. âyette:

"RENKLERİ KOYU YEŞİLDİR."
(RAHMAN, 64)

Bu âyet, Cenneti tarif etmektedir. Yeşil renk sevilen bir renktir ve Allahu Teala'da da olumlu bir renktir. Bu nedenle bize de sevimli olmalıdır.

Âyet 65:

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 65)

66. âyet:

"İÇLERİNDE KAYNAYAN İKİ PINAR VARDIR."

(RAHMAN, 66)

Yani iki tane pınar ve bol su ikrâmı vardır. Zira o pınarlar yukarı doğru su fışkırtırlar.

"O HÂLDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 67)

68. âyette:

"İÇLERİNDE HER TÜRLÜ MEYVE, HURMA VE NAR VARDIR."

(RAHMAN, 68)

Bu ne demektir?

Birinci tarif edilen cennette genel olarak daha fazla nimetler vardır. Meselâ meyve çeşitleri bakımından, hurmalar, narlar... Diğerinde ise yine meyveler, hurmalar ve narlar ve daha çok fazlası. Burada ise niçin meyveler, hurmalar ve narlar diye zikredilmiştir. Bunların hepsi meyve değil midir? Hayır, burada her birinin ayrı değeri ve güzelliği vardır. Onlara vurgu yapılır. Yani meyveler vardır ve ziyade, daha fazladan olarak, ekstradan olarak hurmalar ve narlar vardır. Burada ifâde edilmek istenen yeni bir şey anlamında değil. Fakat güzelliğine dikkat çekmek bakımından böyle detaylandırılmıştır. Zira değeri, özelliği daha üstün olanlar ekstra o meyveler içinden çıkartılıp tekrar ifâde edilmişlerdir.

YAHUDİLER, RASULULLAH'A (SAS) GELDİKLERİNDE; "YÂ MUHAMMED! CENNETTE MEYVE VAR MIDIR?" DİYE SORMUŞLARDIR. RASULULLAH (SAS); "EVET. CENNETTE MEYVE VARDIR; HURMA AĞAÇLARI VE NAR AĞAÇLARI." DEMİŞTİR. BUNUN ÜZERİNE SORMAYA DEVAM ETTİLER. "ORADA İNSANLAR AYNEN DÜNYADAKİ GİBİ Mİ YERLER?" RASULULLAH CEVAP VERMİŞTİR; "EVET AMA KAT KAT FAZLA." SORMAYA DEVAM ETTİLER. "ORADA HÂCET DURUMU DA VAR MIDIR (DEF-İ HÂCET DURUMU)?" BUNUN ÜZERİNE RASULULLAH (SAS); "HAYIR." DİYE CEVAP VERMİŞTİR. "ONLAR TERLEYEREK VÜCUTLARINDAN, YEDİKLERİNİ DIŞARI ATACAKLARDIR. AMA KÖTÜ DEĞİL, GÜZEL BİR KOKUYLA TER HÂLİNDE ÇIKACAKTIR."

Evet. O ter tabii ki misk gibi kokacaktır.

İbn-i Abbâs (ra) demiştir ki: **"Cennetteki hurmaların dalları ehl-i Cennet için âdetâ elbise olacaktır. Ancak dikenli olup da batmayacaktır, ipek gibi olacaktır."**

O hurama ağaçlarının çiçekleri kırmızı altındandır. O ağaçın gövedisi ise yeşil zümrüttendir. Huramaları, baldan daha tatlı ve süt gibi lezzetli, çekirdeksiz ve köpük gibi hafiftir. Rasulullah (sas) buyurdu ki:

"CENNETTE BİR NAR GÖRDÜM Kİ BİR DEVE BÜYÜKLÜĞÜNDE."

69. âyet:

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 69)

70. âyet:

"ONLARDA HUYLARI GÜZEL, YÜZLERİ GÜZEL DİLBERLER VARDIR."

(RAHMAN, 70)

Demek ki oradaki kadınlar çok güzel ve salihtirler. Ahlakları yüce ve yüzlerinde müthiş güzellik vardır. Ummu Seleme (ra) der ki: "Burada ki hayratu'l hisan terimi dünyada ki kadınlara yöneliktir." Yani dünyada imtihanını vermiş, Allah'ın ve kocalarının rızalarını almış, Cenneti kazanan kadınlar Cennette hurilerin kraliçeleri olacaktır.

71. âyet:

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 71)

72. âyet:

OTAĞLARINA KAPANMIŞ HÛRİLER VAR.

(RAHMAN, 72)

73. âyet:

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 73)

Onlar öyle güzel ki simsiyah gözlerle, korunaklı çadırlara kapanmış hurilerdir. Türkçede huri dediğimiz hur, dünyada Cenneti kazanmış, Cennet kadınlarının kraliçeleridir. Burada ki hurilerden maksat onlardır. Onlar en çok kocalarına bakmayı severler. En büyük lezzetleri kocalarını görmeleridir.

Abdullah ibn Mes'ûd (ra) der ki: **"Her Müslüman için orada hayr vardır. Her hayr, her iyilik için orada çadır vardır. Her çadırın 4 kapısı vardır. Her gün her kapıdan içeri bir hediye girer ve oranın sakinlerine önceden yaşanılmayan lezzetler yaşatılır. O çadırlarda bulunan kadınların gözleri çok güzeldir."**

Buhari den rivayet edilen bir hadisi şerife göre Rasulullah (sas) şöyle demiştir:

CENNETTE İNCİDEN ÇADIRLAR VARDIR. O İNCİLERİN İÇLERİ BOŞTUR. GENİŞLİĞİ 60 MİLDİR. HER KÖŞESİNDE KADINLAR, HURİLER VARDIR. BAZILARI İÇİN HER ÇADIRDA ÖZEL TAŞLARDAN (İNCİ, MERCAN GİBİ) YAPILMIŞ 70 KAPI VARDIR. BUNUN DIŞINDA ÇOK LEZZETLER VE GÜZELLİKLER VARDIR.

74. ayet:

"ONLARDAN ÖNCE KENDİLERİNE NE BİR İNSAN NE DE BİR CİN DOKUNMUŞTUR."

(RAHMAN, 74)

Demek ki onlara hiçbir zaman hiç kimse tarafından dokunulmamış hurilerdir.

75. âyet:

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 75)

76. âyet:

"YEŞİL, HÂRİKULÂDE GÜZEL YASTIKLARA YASLANMIŞLARDIR."

(RAHMAN, 76)

İşte bu tarif son iki Cennetin tarifidir.

77. âyet:

"O HALDE RABBİNİZİN HANGİ NİMETLERİNİ YALANLIYORSUNUZ?"

(RAHMAN, 77)

78. âyet:

"CELAL VE İKRAM SAHİBİ RABBINIZİN İSMİ NE YÜCEDİR."

(RAHMAN, 78)

Allah Subhanehu ve Teala Kur'ân'ı Kerim'de sadece Errahman Suresine kendi ismini vermiştir. Errahman bir âyettir ve surenin ismi de Errahman'dır. Bu isim mübarektir, yücedir, şereflidir. Bu Allahu Teala'nın yüce ismidir. Errahman en yüce ve en cömert olandır. Öyle yücedir ki hiç kimsenin O'na karşı günah işlememesi gerekir. O'na ibadet etmek, kulluk etmek, şükr ve hamd etmek lazım gelir. O yüce Rahman'a küfr edilmez, yani inkâr edilmez. Sürekli O'nun iyilikleri anılmalı ve asla unutulmamalıdır. O'nun nimetlerini yaşayıp, tadıp, şükrünü yapıp, hakkını verecek şekilde yol gidilmelidir.

İbn Abbas (ra), **"Bu isimde azamet ve yücelik vardır"** buyurmuştur.

İmam Ahmed (ra) Ebu Derda'dan Rasulullah (sas) efendimizin şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"ALLAH'I ÖYLE YÜCELTİNİZ Kİ ALLAH SİZİ AFFETSİN."

Diğer bir hadis-i şerifte Rasulullah (sas) der ki:

"YAŞLI MÜSLÜMANLARA HÜRMET GÖSTERMEK, ALLAHU TEALA'YI YÜCELTMEKTEN GELİR."

Kur'ân'ın hükümleriyle hükmeden hükümdarlara ve Kur'ân'ı taşıyan ulemaya da hürmet bu kapsamdadır. Onları şereflendirmek, hürmet göstermek Allahu Teala'yı yüceltmek manası taşır.

Enes (ra)'in rivayetinde Rasulullah (sas) buyurmuştur ki:

"DUA YAPTIĞINIZDA ZELCELALİ VEL İKRAM DİYE

CAĞIRINIZ O'NU."

Ya Allah ya Ze'l-celali vel ikram ya Rahman…

Bizim dualarımızda bu şekilde çağırmamızı tavsiye etmiştir. Tirmizi de de bu hadis geçmektedir ve Nesai'de rivayet edilmektedir.

İbn Amr (ra) Rasulullah (sas)'ın şöyle söylediğini rivayet etmiştir:

"SÜREKLİ YA ZELCELALİ VEL İKRAM İLE ALLAH'I ÇAĞIRINIZ."

Demek ki dualarımızda sürekli **YA ZEL CELALİ VE İKRAM** demeliyiz.

Mesela şöyle dua edilebilir: YA ZEL CELALİ VEL İKRAM, YA ZELCELALİ VEL İKRAM, YA ALLAH, EL GAFUR, BENİ BAĞIŞLA, YA ZEL CELALİ VEL İKRAM, EL KERİM, BANA İKRAM EYLE, YA ZEL CELALİ VEL İKRAM, YA ŞAFİ, BANA ŞİFA VER…

Rasulullah (sas) efendimiz böyle kastetmiştir.

Hz. Aişe (ra) şöyle rivayet etmiştir: Rasulullah (sas) namaz kıldığında ve selam verdiğinde şöyle dua ederdi.

"ALLAHÜMME ENTE'S SELÂM VE MİNKE'S SELÂM TEBÂREKTE VE TEÂLEYTE YÂ ZE'LCELÂLİ VE'L-İKRÂM."

(ALLAH'IM SEN SELAMSIN. SELAMET DE SENDENDİR. EY CELÂL VE İKRÂM SÂHİBİ SEN MÜNEZZEHSİN, SEN YÜCESİN)" DERDİ."

(MÜSLİM, MESÂCİD 135, (591); TİRMİZÎ, SALÂT 224, (300); EBÛ DÂVUD, SALÂT 360 (1513); NESÂÎ, SEHV 80, (3, 68).)

Bu aslında Rahman Suresinin son ayetine tekabül eder. Sürekli her namazdan sonra söylediğimiz bu dua bize daima Allah'ı hatırlatır.

Besmeleye bakarsanız orada da bütün Levh-i Mahfuz'un sırlarını kuşatır. Her şey **BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHÎM** diye başlar.

Besmeleden hemen sonra Errahman ve Errahîm gelir. Errahman dünyada herkese verir, Errahîm ise ahirette Mü'mine verir. Errahman Allah'ın zat ismidir, Subhanehu ve Teala.

Errahman bize Kelamını ve Nûrunu son peygamber, Muhammed Mustafa (sas) olarak göndermiştir. Muhammed (sas) şöyle buyurmuştur:

"SİZE İKİ ŞEY BIRAKIYORUM; ONLARA TEMESSÜK ETSENİZ NECAT BULURSUNUZ: BİRİ KİTABULLAH / KUR'AN, BİRİ ÂL-İ BEYTİM."

(TİRMİZÎ, MENÂKIB: 31; MÜSNED, 3:14, 17, 26)

Demek ki Kur'ân'ı Kelamullah olarak gördüğümüzde ve Rasulullah (sas) efendimizi de yürüyen bir Kur'ân olarak gördüğümüzde, aralarındaki bağlantı anlaşılacaktır. Kur'ân sürekli ulaşabileceğimiz yerde. Rasululah efendimiz (sas)'in ailesi yani ehl-i beyti de aramızda yaşıyor ve kıyamete kadar da yaşayacak. Demek ki o ikisi de heran ulaşabileceğimiz yakınlıktadır bizlere. Yeter ki biz isteyelim.

Madem Kur'ân ve ehl-i beyti sevgi bağıyla bize çok yakınlar, o halde Rasulullah efendimiz (sas) sürekli aramızda olacaktır. Kur'ân ve ehli beyte ulaştıkça Rasulullah efendimize (sas) ulaşacağız ve onlara sahip çıktıkça Peygamber efendimize (sas) sahip çıkmış sayılacağız.

Kur'ân Rasulullah'tandır ve Rasulullah Nûrullah'tandır. Rasulullah insan ve beşer olarak vefat etmiştir. Kur'ân ve ailesini bize bırakmıştır. O halde Kelamıyla ve Nûruyla Allah'ımız var, Kelamullah ve Nûrullah ile de sevgili Peygamberimiz var. Ve isteyene peygamberimizin ehli beyti (ra) var.

Müslümanlar peygambere ve ehl-i beyte sevgi ve saygı beslediği zamanlar dünyaya 700 yıl hükmettiler. İlmin, bilimin bütün alanlarında en yüksek

seviyelere ulaştılar. Eğer Allah ile konuşmak istiyorsan Kur'ân oku. Kur'ân dinlersen Allah'ın konuşmasını dinlemiş olursun. Allah ile karşılaşmak, buluşmak istersen namaza git. Rasulullah ile görüşmek istersen O'nun ailesinden ehli beytten birisiyle görüş. Onlardan birisini seversen asla dalalete düşmezsin.

Ve'l-hamdullilahi Rabbil alemîn. Ve-s salatu ve-s selamu ala seyyidina Muhammed'in Rahmeten li-l alemîn ve ala âlihi-t tâhirîn ve sahâbetihi-t tayyibîn.

"RABBENA LA TUAHİZNA İNNESÎNA EV AHTA'NA,
RABBENA VE LA TAHMİL ALEYNA ISRAN KEMA
HAMELTEHU ALELLEZÎNE MİN GABLİNA, RABBENA VE LA
TUHAMMİLNA, MÂ LÂ TÂ KATALANÂ BİH, VA'FU ANNÂ,
VAĞFİRLENA, VERHAMNÂ, ENTE MEVLÂNÂ FENSURNA
ALE-L KAVMİ-L KAFİRÎN."

Rabbimiz, bizi ehl-i Kur'ân eyle ve bizi dünyada ve ahirette ehl-i Kur'ân ve ehli beytle birlikte eyle. Senin rızan için bizi seven herkese dünya ve ahiret saadeti ver. Bu yazılarımızı okuyanlara bu ilimleri faydalı kıl. Ümmet-i İslam'ı bağışla. İsteklerini kabul et. Ve onları kitabının etrafında birleştir, Sünnet-i Rasullullah (sas)'ta buluştur. Hepsini ehl-i beyt ile birlikte eyle.

Allahu Teala en Yücedir ve en iyi Bilendir

Yusuf Suresi

Birinci cilt kitabımızda Yusuf Suresinin 1. âyetinden 9. âyetine kadar hatırımıza yansıyan hatıralar ve düşüncelerimize düşen ışıklar olarak beyan etmeye çalıştık. Bu İkinci cilt kitabımızda **"Kur'an tedebbürürü ile ALLAH ve evren"** Yusuf suresinin 10. ayetini izah etmeye çalışacağız.

"Allah'ın son peygamberi hz. Muhammed (sas) ve son zamanda gelecek olan ed-deccal" üçüncü cilt kitabımızın ismi olacak. Orada da inşaallah Yusuf Suresinin 11. Ve 12. Âyetlerinden bahsedeceğiz.

BİSMİLLAHİRRAHMÂNİRRAHİM
Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle

Âyet - 10

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ

﴿يوسف - ١٠﴾

"ONLARDAN BIRI, "YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN. NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BIRILERI ONU BULUP ALIR" DEDI."

(YUSUF, 10)

Onuncu ayetin izahına yönelik fikrimize yansıyan hakikatleri beyan etmeden önce inşaallah Yusuf (as)'un kardeşlerinin durumu hakkında anladıklarımızı aktarmaya gayret edeceğiz. Yusuf (as)'un kardeşlerinin verdikleri karar nasıl alınmıştır.

Dokuzuncu ayette belirtildiği gibi kendi teklifini sunmadan önce Yusuf (as)'un kardeşlerine iki seçenek sunmuştur. Ya öldürmek ya da babasından uzaklara atmak. Aralarında ayrılık olması gereksinimi muhakkaktı ve bu nedenler uygun bir tertip yapmaları gerekmekteydi. Zirra bu olması gerekene rağmen kardeşlerinin hayatını korumalıydılar. Bu gerçeği önceki ayetlerinin tefsirinde ifade etmiştik ancak önemine binaen burada tekrar beyan etmek arzusundayız. Ağabeyleri kesinlikle Yusuf'u öldürmek istemediler bilakis hayatını güvenceye almak için çaba sarfettiler.

Bu durum Allahu Teala'nın hedefine ulaşmak isteyen muradıyla alakalı bir meseledir. Allahu Teala kadasını gerçeklerştirmek için hem Ya'kub

(as) ve ailesini (as) hem şeytanı metot olarak kullanmıştır. Ya'kub (as) bunu nübüvvet nuru ile ilmu-l yakin derecesinde biliyordu. O (as) hem peygamber fetanetiyle (zeka) hem vahy-i İlahî ile hem de oğlu Yusuf (as)'un gördüğü rüyanın yorumuyla başa geleceklerden oldukça haberdardı. O rüyadan hem Yusuf'a hem diğer oğullarına nübüvvet yani peygamberlik verileceğini anlamıştı. Rüyadan şunu da anlamıştı: gün gelecek sadece bütün aile fertleri değil bütün dünya insanları muhtaç olarak Yusuf (as)'a geleceklerdi. Şu noktalar Ya'kub (as)'un yaşanacakları önceden bildiğine delil teşkil etmektedir:

1. Allahu Teala buyurmuştur ki:

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

﴿يوسف - ٥﴾

"BABASI, ŞÖYLE DEDİ: "YAVRUCUĞUM! RÜYANI KARDEŞLERINE ANLATMA. YOKSA, SANA TUZAK KURARLAR. ÇÜNKÜ ŞEYTAN, İNSANIN APAÇIK DÜŞMANIDIR."

(YUSUF, 5)

Ya'kub (as)'un bu uyarısı bir tedbir, tertib ve güvenlik metoduydu. Zira tedbir almak İslam Din'inde bir şarttır. Örneğin paranız varsa onu güvenli bir kasaya veya yere saklamalısınız, orta yerde bıramazsınız. Ya'kub (as) oğlu Yusuf (as)'a tedbir olarak güven nasihatleri vermiştir. İslami bir kural der ki: **"Tedbir kuldan takdir Allah'tandır."** Takdir ise kaderdir.

Örneğin bir çiftçi akşam olunca koyunlarını güvenli bir ahıra kapatır, yem ve sularını verir ve kapısını kilitler, buna rağmen sabah koyunlardan birinin öldüğünü öğrenirse o durumdan mesul olmaz. Ama koyunları dışarıda bırakır, yem vermez su vermez ise, koyunlardan birini kurt kapar veya başına bir kötü durum gelirse o çiftçi mesuldür. Mesuliyeti tedbirsizliğidir. Eğer hırsızlar koyunları çalarlarsa hırsızları teşvik etme günahını da yüklenmiş olur.

2. Yusuf (as)'un kardeşleri babaları Ya'kub (as)'a kardeşleri Yusuf'un da onlarla beraber gitmesine izin vermesini rica ettiler. Çölde biraz açılarak birlikte oynamak istediklerini, avlanmak istediklerini ve birlikte yiyip içmek istediklerini ifade ettiler ve kardeşlerii koruyacaklarını ve o'na (sa) nasihat edeceklerini söylediler.

3. Ya'kub (as) ayrılık olacağını bildiği halde küçük oğlunu diğer oğullarıyla birlikte gönderir. Yusuf (as)'un gördüğü rüyaya göre ayrılık kaçınılmazdı ve muhakkak gerçekleşecekti.

Ya'kub (as) o acı ayrılığın kaza olduğunu bilmekteydi. Olacaklar karşısında o'na (as) sadece güzel bir sabır ve Kadaullah'a teslimiyet gerekmekteydi.

4. Yusuf'un ağabeyleri Yusuf'u korumak amacıyla kuyuya götürüp bıraktılar. Niçin? Zira kuyuda su bulunur ve her canlı ise sudan yapılmıştır. "Kuyunun dibine bırakmak" babalarından ve köy halkından saklamak içindi. Öyle bir yere saklamalıydılar ki ne Yusuf kendisi çıkıp eve gidememeliydi ne aileden ne de köyden birileri o'nu bulabilmeliydi. O'nu (as) sadece Suriye'den gelen ve Kenan İlinden hatta Ya'kub ailesinin köyünden geçecek Mısır'a gidecek olan kervan yolcuları bulmalı ve götürmeliydiler.

5. "Yaltakit" sözcüğü ile "yulki" arasında fark vardır. Bu Arapça'nın belagatiye alakalıdır. "Yulki" "atmak" anlamına gelirken "yaltakit" toplamak anlamındadır. Ayette "yaltakit" olarak geçmektedir.

"Atmak" ile "toplamak" konuşma sanatı olan belagate göre tezat oluşturur, tıpkı kuyunun (karanlık) dibi ifadesinde olduğu gibi. Asıl gaye Yusuf (as)'u babasından uzaklaştırmaktı. Yusuf (as)'un can güvenliği ve himayesi muhakkak sağlancaktı. Bu nedenle buradaki ifadeler mecaz anlamındadır.

Burada İlahi hikmet ve muradın yansımalarını apaçık görmekteyiz. Ya'kub (as) 100 metre ötesindeki kuyuda bulunan Yusuf'un kokusunu alamazken ayrı ülkede ve yıllar sonra Yusuf'un kokusunu gömleğinden alması ancak böyle izah edilebilir.

Bu durum Allahu Teala'nın muradının ve kadasının tecelli ettiğini apaçık göstermektedir.

6. Allah Subhanehu ve Teala'nın Ya'kub (as)'a oğullarının planlarını ve durumlarını vahyetmiş olduğunu da görmekteyiz. Ancak Ya'kub (as)'un oğulları babalarının duruma vakıf olduğundan haberleri yoktu.

Ya'kub (as) oğullarına dolaylı ve mecaz olarak konudan haber vermiştir. Allah'ın Ya'kub'a vahyi bir teselli idi. Allahu Teala Ya'kub'a sonunda evlatlarına kavuşacağının ve hepsine peygamberlik verileceğinin müjdesini vermiştir.

Yusuf (as) ve kardeşlerine mükafat olarak peygamberlik verilmiştir. Bazları, Allah kardeşlerinin yapacaklarını Yusuf (as)'a bildirdi...dediler. Bu kanıya ise 15. ayet bağlamında varmışlardır.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَـٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿يوسف - ١٥﴾

"BÖYLECE HEP BERABER, ONU KUYUNUN DIBINE ATMAK IÇIN GÖTÜRDÜKLERI ZAMAN BIZ, ONA: "ONLAR, FARKINDA DEĞILLERKEN ONLARA BU YAPTIKLARINI ANLATACAĞINI..." VAHYETTIK."

(YUSUF, 15)

Kur'an ayetini bire bir tercüme ettiğimizde vahyedilen şahsın Yusuf (as) değil Ya'kub (as) olduğunu anlıyoruz. Zira Yusuf ismi geçmiyor. Elbette Allahu Teala Yusuf'a da bu gerçeği vahyetmiş olabilir, ancak bu ayette kastolunan Ya'kub'dur aleyhisselam. Böyle olduğunu 18. ayet teyit etmektedir.

وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ

جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

﴿يوسف - ١٨﴾

"HAYIR! NEFSINIZ SIZI KÖTÜ BIR IŞ YAPMAYA SÜRÜKLEMIŞ; ARTIK (BANA DÜŞEN) GÜZELCE SABRETMEKTIR. ANLATTIĞINIZ ŞEYLER KARŞISINDA, (BANA) YARDIM EDECEK OLAN ISE ANCAK ALLAH'TIR" DEDI."

(YUSUF, 18)

Ayet 18'de Allahu Teala'nın Ya'kub (as)'a konu hakkında vahyettiğini haber vermektedir, bu durum ayet 15'te de Ya'kub'a hitap etmiş olabileceği ihtimalini güçlendirmektedir. Hatta Ya'kub (as) oğlu Yusuf'u yanına oturtarak Allah'ın kendisine bildirdiklerini kalbine bir neşe, tesellî ve müjde olarak anlatmış olabilir.

10'uncu ayetin tefsiri:

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ

﴿يوسف - ١٠﴾

"ONLARDAN BIRI, "YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN. NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BIRILERI ONU BULUP ALIR" DEDI."

(YUSUF, 10)

كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

﴿ص - ٢٩﴾

"BU BİR MÜBAREK KİTAPTIR Kİ ONU SANA, İNSANLAR ÂYETLERİ ÜZERİNDE TEDEBBÜR YAPSINLAR, AKIL İZ'AN

SAHİPLERİ ONDAN DERSLER, ÖĞÜTLER ALSINLAR DİYE İNDİRDİK."

(SÂD, 29)

Kur'an-ı Kerim'i Allah'ın muradı ve emri doğrultusunda okuduğumuzda Yusuf Suresinin 10.cu ayetinde ifade edilen "ONLARDAN BİRİ" hitabından şunu anlarız: Mademki bu bu ayette "onlardan biri"nin sözü nakledilecek o halde bir önceki ayette konuşanın onlardan biri olmadığı anlaşılmaktadır. Zira 9.cu ayette konuşanın şeytan olduğunu söylemiştik. Şimdi inşaallah iki ayeti yan yana koyarak tedebürle okuyalım.

"YÛSUF'U ÖLDÜRÜN VEYA ONU (UZAK) BİR YERE ATIN Kİ BABANIZIN TEVECCÜHÜ YALNIZ SİZE KALSIN! ONDAN SONRA DA (TÖVBE EDEREK) İYİ KİMSELER OLURSUNUZ!"

(YUSUF, 9)

"ONLARDAN BIRI, "YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN. NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BAZILARI ONU BULUP ALIR" DEDI."

(YUSUF, 10)

Burada:

"YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN."..diyen kişinin en büyük ağabeyleri olduğu kanısındayız, zira böyle durumlarda en makul, olgun ve uygulanabilir teklif grubun büyüğünden gelir ve gelmiştir.

Ortadoğu toplumlarında özellikle çöl köylerinde yaşayan kabilelerde ağabeyin saygınlığı sözüne ve kararına verilen değerle ölçülür. Bu nedenle o sözü söyleyenin en büyük kardeşleri olduğu fikrindeyiz. Bir de çok önemli olan nokta ise o şahısları değerlendirirken; hem söz hem eylemleri bakımından şu gerçek etrafında değerlendirilmeleri gerekir: onlar bir peygamber terbiyesiyle yetişmiş nübüvvet evi sakinleridirler.

Bütün bu söylenenler ışığında konuyu ele aldığımızda kardeşlerin en büyükleri Yusuf (as)'un can güvenliğini esas alarak bir fikirde bulunmuş olmalıdır.

Bu olay Allah tarafından kada ve kader kapsamında karara bağlanmış bir hükümdür. Gerisi sadece bu senaryonun gerçekleşmesinde rol alacak olan figürleri anlamaktır. Bu senaryonun dışına çıkmaları mümkün değil ancak kendilernde olan özellik ve güzelliklerle bu acı olan ayrılık olayında kendilerine düşen rollerini nasıl canlandıracaklardır!

Nitekim kuyu olayından sonra olayların nasıl geliştiğini bilmekteyiz. Allahu Teala'nın ifadesine göre:

"(YÛSUF'U KUYUYA BIRAKIP) GECELEYİN AĞLAYARAK BABALARINA GELDİLER."

(YUSUF, 16)

Eğer numaradan ağlıyor gibi yapsalardı Allahu Teala onu bize o şekilde hakikatiyle bildirirdi. Mesela: "Ağlıyor gibi yaptılar" derdi, ancak Allah:

"GECELEYİN AĞLAYARAK BABALARINA GELDİLER."..buyuruyor.

"Ağlayarak geldiler" ile "ağlıyor gibi yaparak geldiler" arasında fark büyüktür. Allaholoji kamerası bize olayları hakikat cenahından aktarmaktadır. Madem Allah öyle diyor bizim bir yorumda bulunmamız ve başka manalı fikirler üretmemiz geçersizdir ve caiz değildir. Eğer biz onları kahkahalarla gülüyor görsek dahi Allah ağlıyorlar diyorsa ağladıklarına inanmalıyızdır. Zira biz olayların sadece zahirini görürken Allah iç yüzünü yani hakikatini de görmektedir.

Yusuf (as)'un ağabeyleri bu Allah kadasının (yazgısının/muradının) mutlaka gerçekleşeceği bir senaryoda Yusuf'un can güvenliği için gereken her tedbiri almışlardır:

1) "ONLARDAN BIRI, "YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN. NASIL OLSA GELIP

GEÇEN KERVANLARDAN BİRİLERİ ONU BULUP ALIR" DEDI." (YUSUF, 10)

O müstakbel peygamberler (as) bu senaryoda ölüm gibi bir seçeneği kesinlikle tercih edemezlerdi. Zira katletmek çok büyük felaket ve günahtır.

2) Ayetin "ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN" hitabı zaten himaye işaretini vermektedir ve Yusuf'a zarar değmeyeceğinin habercisidir. "Valkuhu" sözcüğü "bırakın" "varmuhu" sözcüğü ise "atın" anlamlarına gelmektedir. Bu iki sözcük arasında büyük mana farkı vardır ve ikisi de Kur'an'da geçmektedir. Valkuhu tedbirle, güvenle ve himayeyle alakalı bir terimdir. Valkuhu kelimesi bir yere bırakmak, koymak, değdirmek, isabet ettirmek ve buluşturmak manalarına da gelir. Alka, yulka ve lika sözcükleri bu manalara gelir. Mesela, "ben seninle bir yerde buluşacağım ama oraya kadar dikkatli olmam gerekir" derim.

Buna karşın "varmuhu/rama" "atmak" anlamına gelir. Allahu Teala bu ayette atmak anlamına gelen "rama" sözcüğünü değil de bırakmak anlamına gelen "alka" sözcüğünü kullanmıştır. Dediğimiz gibi bu kelimeler Kur'an'da kendilerine ait yerlerde geçmektedirler.

Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'in Enfal Suresinde şöyle buyurmaktadır:

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

﴿الأنفال - ١٧﴾

"ATTIĞIN ZAMAN SEN ATMADIN. FAKAT ALLAH ATTI."

(ENFÂL, 17)

Ve A'râf Suresi 115'te ne buyurulmaktadır:

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

﴿الأعراف - ١١٥﴾

"EY MÛSÂ! YA ÖNCE SEN BIRAK, YA DA ÖNCE BIRAKANLAR BIZ OLALIM"

(A'RÂF, 115)

Arapçada "Tulki" sözcüğü "letâ" "bırakmak" sözcüğünden gelmektedir. Örneğin, bir bardağı alıp başka bir yere bırakırsınız/koyarsınız. O bardak bir masadan başka bir masayla buluşturulmuş, isabet ettirilmiş, koyulmuş veya bırakılmıştır. "Alka" "buluşturmak/bırakmak" "yarmi" ise "atmak" mansındadır. Tekrar tekrar anlatmamızın nedeni bu önemli konunun doğru anlaşılması içindir.

Bazıları kardeşlerin Yusuf'u kuyuya atıklarını söylüyorlar oysaki Allahu Teala "ramuhu" demiyor "valkuhu" diyor. Hatta bazı müfessirler kardeşlerin Yusuf (as)'u attıklarını ve fakat Cebrail (as) hemen yetişerek Yusuf'u yavaşça kuyunun dibine bıraktığını anlatırlar, bu ise İsrailiyattandır. Delilsiz iddialardan ibarettir.

3. Yusuf (as)'u kuyunun dibine bırakmak muhakkak geçekleşecek olan kadanın en güvenli tedbiri idi ve kardeşler de o seçeneği gerçekleştireceklerdi. Aynı zamanda gelecek olan kervanın Yusuf'u götürmeleri planlıyla baba ile oğulun ayrılığını sağlamış olacaklardı.

Yusuf (as)'un ağabeyleri gelip geçen kervanların muhakkak o çöl köyüne uğrayarak kuyusundan su çektiklerini bildikleri için onların Yusuf'u kesin bulup götüreceklerini biliyorlardı.

Allahu Teala Enbiya Suresinde şöyle buyurmaktadır:

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

﴿الأنبياء - ٣٠﴾

"VE DIRI OLAN HER ŞEYI SUDAN YAPTIĞIMIZI GÖRMEDILER MI?"

(ENBIYA, 30)

Su hayatla bağlantılıdır. Birçok peygamber su vesilesiyle kurtulmuştur. Mesela Musa (as) ve kavmi Firavun ailesi ve ordusundan denizlerde açılan kuru yollardan geçerek kurtulmuştur. Yunus (as) suya atlayarak balık karnına oradan da Allah'ın lutfuna ve maddi ve manevi kurtuluşa ermiştir.

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ

﴿يوسف - ١٠﴾

"NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BİRİLERİ ONU BULUP ALIR."

(YUSUF, 10)

Bu ayet iki gerçeği belgelemektedir. Birisi Yusuf'un can güvenliği ikincisi mutlak gerçekleşecek olan Yusuf (as)'un ailesinden ayrılığı. Çöllerde kuyular köylerin sınırlarında ve kervan yollarının üzerinde bulunurlar. Köylüler olsun yolcular olsun hayvanlar olsun o kuyulardan istifade ederler. Zira çobanlarda hayvanlarını orada o kuyulardan sulatırlar.

Yolcular köylere fazla uğramazlar, sularını içer, kırbalarını doldurur ve çeker giderler. Bu nedenler Yusuf'un ağabeyleri onu kuyunun dibine bırakarak hem vahşi hayvanlardan korudular hem de kervanın zaten alıp gideceğini tasarladılar. Hatta oradam kardeşleri hem güneşten korunacak hem ihtiyacı olduğunda su içebilecekti.

4. Kur'an-ı Kerim'den Yusuf'un kardeşelerinin kuyunun kovasını ve ipini uzaklaştıklarını anlamaktayız. Bu ikisi kuyuların olmazsa olmazı iken o kuyuda olmadığı anlaşılmaktadır.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

﴿يوسف - ١٩﴾

"DERKEN BIR KERVAN GELDI, SUCULARINI

GÖNDERDILER, ADAM KOVASINI KUYUYA SALDI;
"MÜJDE! İŞTE BIR OĞLAN ÇOCUĞU!" DIYE BAĞIRDI.
ONU ALIP BIR TICARET MALI OLARAK SAKLADILAR.
ALLAH ONLARIN YAPTIKLARINI ÇOK IYI BILIYORDU."

(YUSUF, 19)

Allahu Teala bu ayette "ADAM KOVASINI KUYUYA SALDI".. buyurmaktadır. Orada kova ve ip bırakmayışları da bir tedbirdir, nasıl mı? Şu iki nedenden dolayı:

1. Saki (sucu) kuyunun başına geldiğinde öncelikle hasasiyetle kovanın kuyunun içinde olup olmadığına bakacaktır ve bakığında ise hemen Yusuf'u görecektir. Burada Allah Subhanehu ve Teala burada olaya şöyle vurgu yapmaktadır: "ADAM KOVASINI KUYUYA SALDI." Eğer kuyuda ip ve kova olsaydı kendi ipini kovasına bağlayarak kuyuya salmazdı. Bu belagat bakımından çok yüce bir ifadedir, zira her kelimenin mükemmel birer hedefi vardır.

2) Eğer kuyunun başında kova bulunsaydı kervandakiler doğrudan iple bağlı oğan kovayı kuyuya atar ve böylelikle Yusuf (as)'u yaralayabilir hatta öldürebilirlerdi. Yusuf'un ağabeyleri en ince ayrıntıyı dahi göz ardı etmediler. Ayrılık mecburdu ama Yusuf'un can güvenliği ondan daha da mecburdu. Bu nedenle olası risklerin hepsini bertaraf ettiler.

Kervanın sakisi kuyunun başında ipi kovayı bulamayınca muhtemel kuyuya düşmüşlerdir diye hemen dikkatlice kuyunun çevresine baktı ve onların olmadığına kesin kanaat getirdikten sonra kendi ipini kovasına bağlayarak kuyuya salmaya karar verdi.

Evet, kovasını salmadan önce suyun olup olmadığını tesbit için kuyunun içine bakan kervana mensup adam Yusuf'u hemen gördü. Yusuf'u görür görmez ilk yaptığı şey ayetin ifadesiyle: "MÜJDE! İŞTE BIR OĞLAN ÇOCUĞU!" DIYE BAĞIRDI."

Burada Allahu Teala bize olayı naklederken "ve veya ondan sonra demektedir, doğrudan müjde dediğini haber vermektedir.

Bu bir mecazdır ama neyin mecazıdır? Sucunun anında "müjde" diye seslenmesiYusuf'un güzel bir oğlan çocuğu olduğunu ve özelliklerinin yukarıdan bakınca hemen göründüğünün alametleridir.

5) Yusuf (as)'un can güvenliği için alınması gereken bütün tedbirler alınmıştır, hatta kervancılar Yusuf'u hemen görüp alsınlar diye bu eylemi gerçekleştirmek için dolunaylı bir gece seçilmiştir.

Yusuf'un kuyunun içinde korkmaması için dolunaylı bir gece olması gerekirdi. O gecenin dolunaylı bir gece olduğu nereden anlaşılıyor diyebilirsiniz. Dolunayı kanıtlayacak bir kaç delil:

a) Eğer dolunaylı aydınlık bir gece olmasaydı kervanın sucusu kuyuya bakar bakmaz Yusuf'u nasıl görecekti? Görmesi bir tarafa anında erkek çocuğu olduğunu bile farketti ki hemen: "MÜJDE! İŞTE BIR OĞLAN ÇOCUĞU!" DIYE BAĞIRDI." Bu cümle o gecenin aydınlık bir gece olduğunu kanıtlamaktadır.

Yusuf Suresinin 16.cı ayetinde şöyle buyurulmaktadır:

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

﴿يوسف - ١٦﴾

"GECELEYİN AĞLAYARAK BABALARINA GELDİLER."

(YUSUF, 16)

Çöllerin özelliklerindendir ki geceleri çok karanlık olur, kendi elini göremeyecek kadar zifiri karanlık. Ancak dolunay olunca da aksine çok aydınlık olur. Arapça ay takvimine göre ayın 13'ü, 14'ü ve 15'inci gecelerinde çok aydınlık olur, neredeyse gündüz gibi herşey görülür.

Allahu Teala: "GECELEYİN AĞLAYARAK BABALARINA GELDİLER".. buyurmaktadır akşamleyin değil. Zira dolunayın aydınlığı akşamları değil en fazla geceleri ortaya çıkar. Maalesef Türkçe meallerin bazılarında

akşamleyin diye geçmektedir.

Demek ki ağabeyler özellikle dolunaylı geceyi beklediler ve o gece Yusuf'u kuyuya bırakarak çekip gitmediler bilakis yakın bir yerden kervanı gözetlemeye başladılar. Yusuf kervancılar tarafından kuyudan çıkartıldıktan ve emniyette onlarla birlikte yola revan olduktan sonra babalarına geldiler.

Kervan Yusuf'u aldıktan ve yola birlikte koyulduktan sonra kardeşler (ağabeyler) hem muhakkak olması gereken ayrılığın gerçekleşmiş olduğunu anladılar hem bu olurken Yusuf'un da can güvenliğinin sağlanmış olduğuna kanaat getirdiler.

Allah'ın kadası (yazgısı) gerçekleşince Yusuf'un ağabeyleri üzerindeki galebesini geri çekerek onları kendi hallerine bıraktı. Hepsi de bir rüyadan uyanır gibi uyandılar. Kada ve kader parmak uçlarıyla onlara dokununca, ALLAH'IN MURADI gerçekleşince onlar da gerçeklerin ortasına hemencecik uyanı verdiler.

Ağabeyler pişmanlık içerisinde ağladılar. Bunu Allaholoji kamerasının bize naklettiklerinden ve bildirdiklerinden anlıyoruz.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

﴿يوسف - ١٦﴾

"GECELEYİN AĞLAYARAK BABALARINA GELDİLER."

(YUSUF, 16)

6) Kur'an vesilesiyle bu hikayeden anlıyoruz ki kardeşler Yusuf'u belirli bir mesafeden gözetlediler ve bütün olup bitenleri izlediler. Zira Yusuf'un güvenlik bakımında en uygun güvenliğe ulaştığını görünce ancak kapleri bir nebze olsun tatmin oldu. Bu olay güneş battıktan sonra gece karanlığında gerçekleşti.

Sonra babalarına "ağlayarak" geldiler.

7) Yusuf Suresinin 10.cu ayetinde Allahu Teala bize içlerinden birinin sözünü nakletmektedir.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ

﴿يوسف - ١٠﴾

"ONLARDAN BIRI, "YÛSUF'U ÖLDÜRMEYIN, EĞER MUTLAKA YAPACAKSANIZ, ONU KUYUNUN DIBINE BIRAKIN. NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BİRİLERİ ONU BULUP ALIR" DEDI."

(YUSUF, 10)

Evet, "NASIL OLSA GELIP GEÇEN KERVANLARDAN BIRI ONU BULUP ALIR" cümlesi Yusuf'un can güvenliğine yönelik tedbirdir. Kardeşlerin en büyük ağabeyleri bir şey yapılacaksa bu şekilde yapılsın diyerek Yusuf'un günevliğini garanti etmiştir. Yusuf'u öldürmeyin, eğer mutlaka babasından ayıracaksanız tamam ayırın ama bir şartla: onun hayatını tehlikeye atmadan kuyunun dibine bırakacaksınız ki gelecek olan kervan yolcuları hemen onu bularak kuyudan kurtarıp beraberlerinde götürsünler. Burada "yaltakit" sözcüğü kullanılmaktadır, bu ise çabucak almak veya kapmak anlamındadır. Örneğin, Arapça'da bir kuşun yerde gördüğü bir arpa veya pirinç tanesini kapmasına "yaltakit" denir.

"Toplamak" sözcüğü hakkında

"Her yere düşenin bir toplayanı olur" deyimi vardır. Arapça "lakata", "lamfata", "kaffata" ve "taffata" sözcükleri toplamak, çabucak almak ve kapmak anlamlarına gelmektedir. Ve toplananlar ise değer ve önemlerinden dolayı toplanırlar. Bu nedenle Arapça: "lakat el-maden" "maden toplandı" denmektedir. "lakata kitauz zeheb" de "altın toplandı" anlamındadır. Yani değerleri itibariyle, altın, gümüş vesaire toplanırlar.

Ekin ekilir, buğday olur ve sonra biçilir. Ardından belirli işlemler yapılarak

buğday devşirilir, yetişen meyveler devşirilir veya toplanır. Demek ki değerli yemişler veya madenler olgunlaştıklarında veya toplanmaları gerektiğinde örneğin madenler tesbit edildiklerinde toplanırlar.

Kardeşleri de Yusuf (as)'un değerini, önemini ve istisna güzelliğini biliyorlardı ve bildikelri içindir ki onu (as) kuyunun dibinde bıraktılar ki oradan toplansın diye. O güzellik ve değer illa ki toplanacak ve orada bırakılmayacaktı.

Demek ki ağabeyleri Yusuf'un kıymetini ve ehemmiyetini gayet biliyorlardı ki bu nedenle de dolunaylı geceyi seçerek kardeşlerinin kervan yolcuları tarafından hemen görülmesini ve toplanmasını yani alınarak götürülmesini sağlamışlardır.

Burada bir belagat vardır. Ağabeyler kervan yolcularının dikkatlerini Yusuf'a çekmek için azami gayret sarfetmişlerdir. Onlar dikkatlerini ve bakışlarını suya değil Yusuf'un güzelliğine çevirmeliydiler.

Allahu Teala Enbiya Suresinde şöyle buyurmaktadır:

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ

﴿الأنبياء - ٣٠﴾

"VE DIRI OLAN HER ŞEYI SUDAN YAPTIĞIMIZI GÖRMEDILER MI?"

(ENBIYA, 30)

Su her canlılın varlık ve hayat kaynağı olduğu halde kervan yolcularının bakışları sudan Yusuf'a çevrilmiştir. Onların yöneldikleri değerli hayat peygamber Yusuf (as)'un hayatı oldu.

Yusuf'un hayatı sudan daha değerliydi onlar için zira o bir peygamber hayatıydı. Hem bu dünya hayatının hem ahiret hayatının saadetine vesile olan bir peygamber hayatını güven altına almak, ve kuyu dibinden kurtarmak sudan daha önemliydi.

İslam dininde haber edilmiştir ki yaratılanların en şerlileri bir peygamberi öldüren, ona karşı savaşan ve düşmanlık edenlerdir. Yaratılmışların en hayırlıları dabir peygamberi koruyan, kurtaran ona tabi olan ve güçlendirendir.

Burada Yusuf (as)'u kurtaranlara ve ona cömert davrananlara çok yüksek bir müjde vardır. Mısır'da Yusuf'u satın alan karısına Yusuf'a iyi davranmasını emretti.

Onun ikamet ettiği yer bütün insanlar için cömertlik ve hidayet yeriydi. O yer zenginlikleri için de tahıl zenginliği için de bir merci idi. Kıtlık yıllarında eldeki gıda kaynaklarını doğru kullanarak ve muazzam tedbirler uygulayarak insanları açlıktan kurtardı.

Bu nedenle o kıtlık yıllarında bütün dünya insanları için onun (as) ikamet ettiği yer peygamberlik nuruyla cömertliğin merkeziydi. Orada Nübüvvet nurunun halesi vardı, orada nur cizgisinden nur çemberi oluştu. Orası gezegenlerin (güneş, ay ve yıldızlar/Ya'kub ve ailesi) toplandığı merkez oldu. O mekana maddî gıda için gelenlere hem maddî hem manevî gıdalarını vererek doymuş bir şekilde memleketlerine yolluyorlardı. İnsanlara Allah'tan gelen ve Allah'a giden yolları aydınlatıyor ve hidayetlerine vesile oluyorlardı.

İşte Allah'ın kada ve kaderi böyle işlemektedir. Kamer Suresi 49.cu ayette Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

﴿القمر - ٤٩﴾

"GERÇEKTEN BIZ, HER ŞEYI BIR KADERLE (ÖLÇÜ VE DENGEDE) YARATTIK."

(KAMER, 49)

Allahu Teala herşeyi kesin olarak doğru değerlendirmiş yani takdir

etmiştir. Zerre yanılma yoktur. Herşey kada ve kader bağlamında ortaya çıkmaktadır.

Ayette geçen "bazı yolcular" hakkında bir alamet: Yusuf (as)'un ağabeylerinin "NASIL OLSA GELİP GEÇEN KERVANLARDAN BİRİLERİ ONU BULUP ALIR" DEDI." (YUSUF, 10)

Burada "biri" değil "birileri" buyurulmaktadır. Bunun nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

1. Yusuf'u bir kişinin kuyudan çıkartması oldukça zordur.

2. O olay olduğunda Yusuf'un yaşının 4 ila 6 arası olduğu kanısındayız. Zira 4 yaşından küçük olsaydı rüyasını babasına anlatamazdı. Aynı zamanda babası da kendisine rüyasını ağabeylerine anlatmamasını tembihlemezdi.

3. Hitabetindeki mükemmellik Kur'an-ı Kerim'in mucizelerindendir. Her kelimesi hedefine harika bir şekilde ulaşmaktadır. Yukarıdaki ayetteki ifade gibi mesela: kervan "yolcusu" değil "yolcuları" anlamında birileri yani bir grup denmiştir. Kuyunun başına biri gelir kovayı kuyuya atar ve doldurur, sonra ikinci şahıs alır o kovayı kırbalarını doldurur.

4. Burada Yusuf'un ağabeylerinin (as) keskin zekalarını, mükemmel hitabetlerini ve harika belagatlarını görebiliyoruz.

5. Bütün bu anlatılanlardan kardeşlerin Yusuf'un güvenliği konusundaki iyi niyetleri anlaşılmaktadır.

6. Bu ayetlerden Yusuf'un sağlıklı bir çocuk olduğu ve 4 – 6 yaş arası olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü Yusuf bir kova sudan ağır olmasaydı onu çıkartmak için iki adam gerekmezdi. Suyu bir adam tek başına çıkartabilir ama Yusuf'u iki kişi ancak çıkartabildi.

7. Kardeşlerin kervanın geleceği geceyi önceden tesbit ederek bilmeleri ve tertiplerini ona göre kurmaları ve dolayısıyla Yusuf (as)'un

kuyuda fazla kalmaması bütün güvenlik tedbirlerinin alındığını belgelemektedir.

Yusuf Suresinin devamını
3. Cilt kitabımızda okuyabilirsiniz.

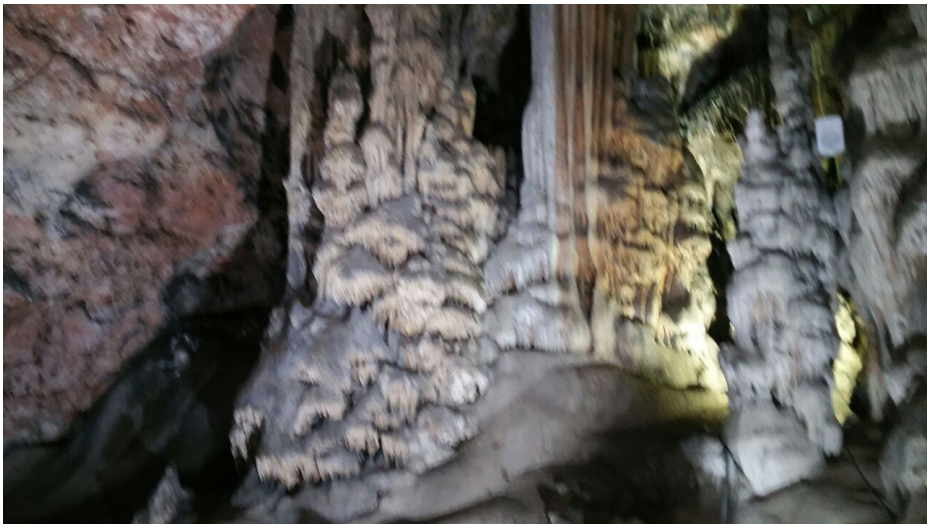

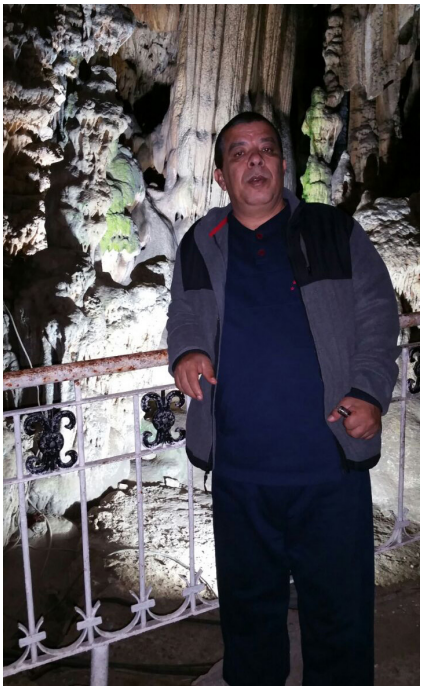

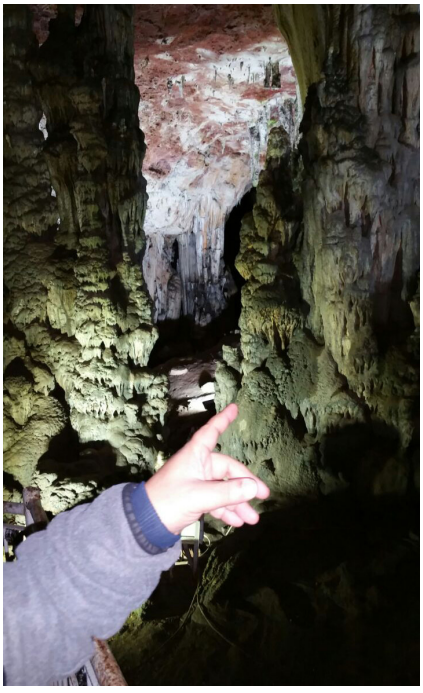

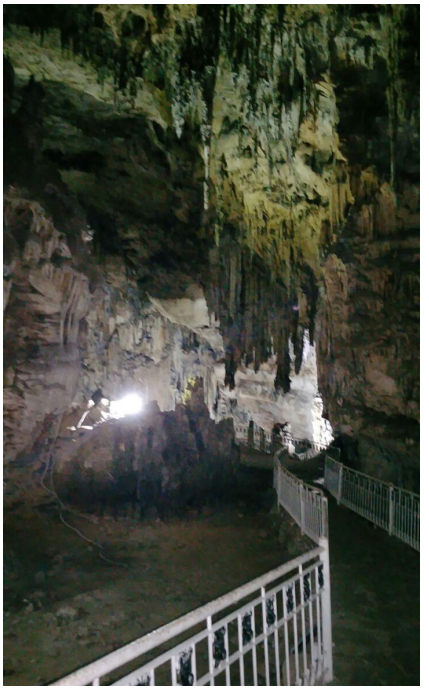

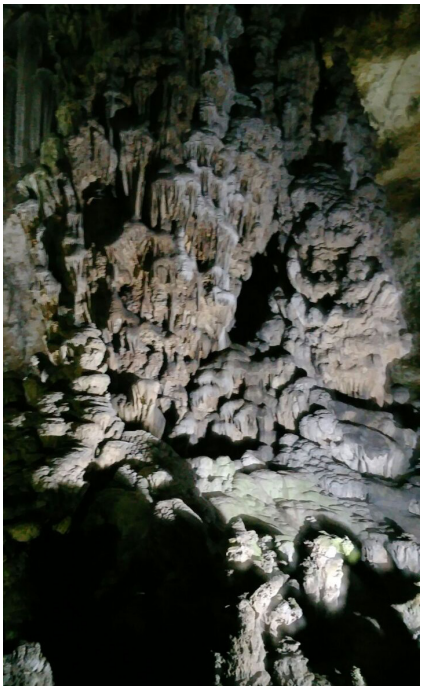

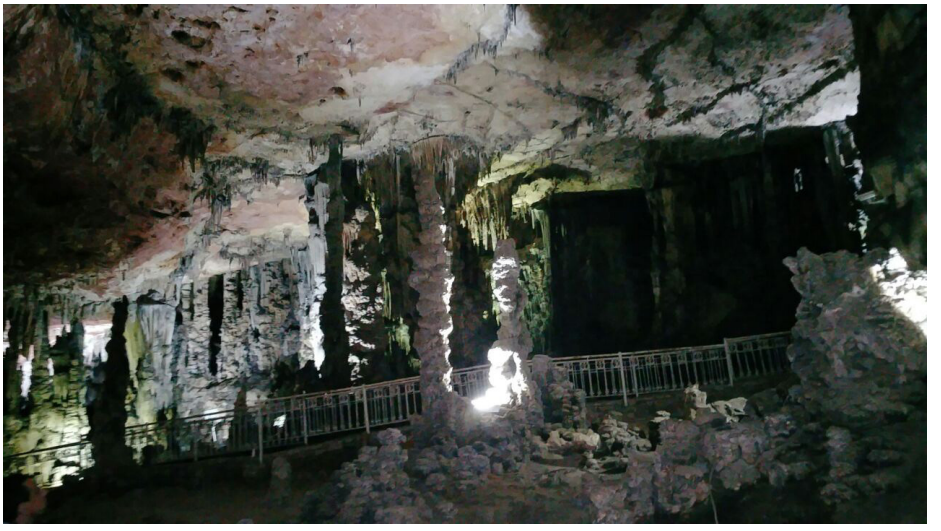

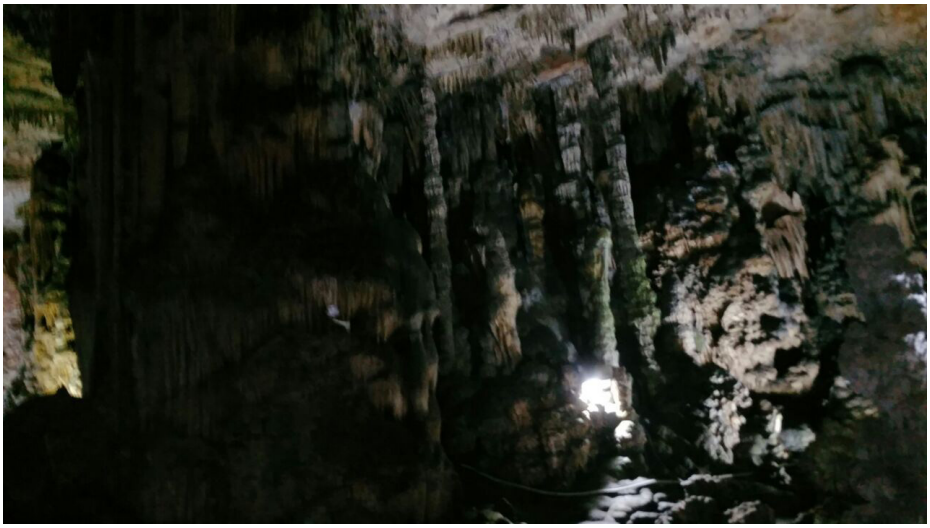

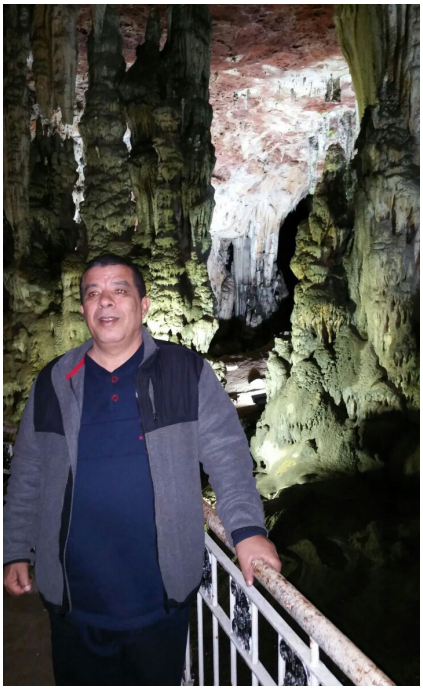

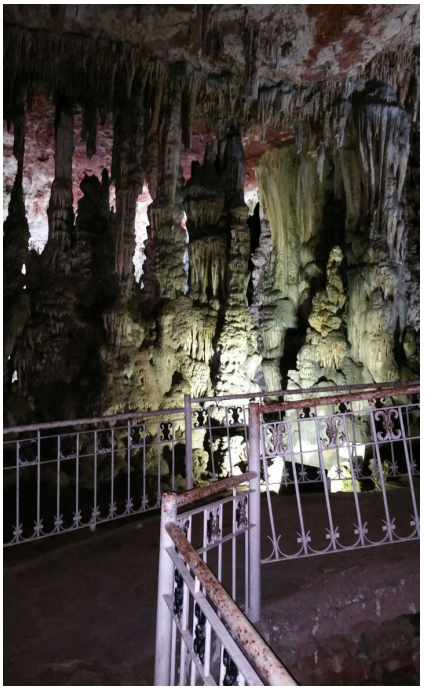

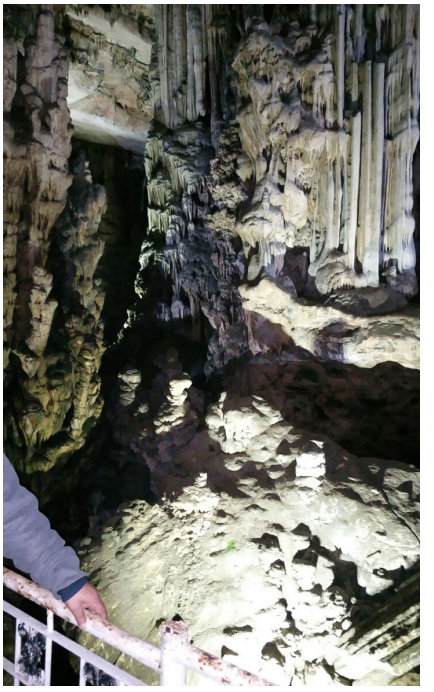

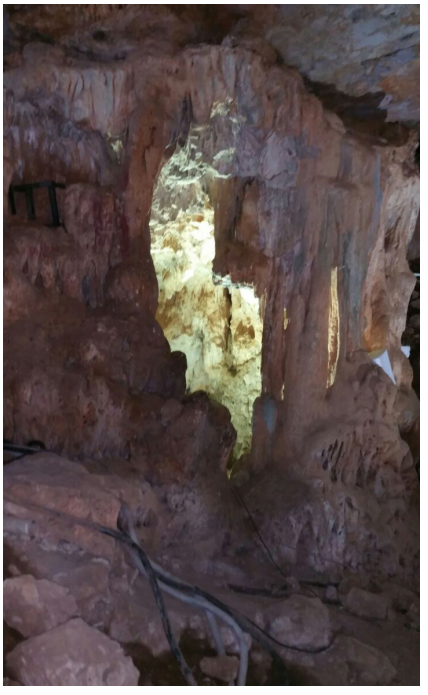

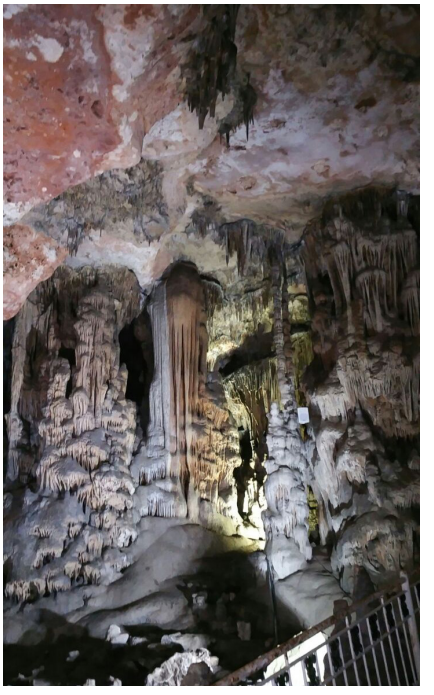

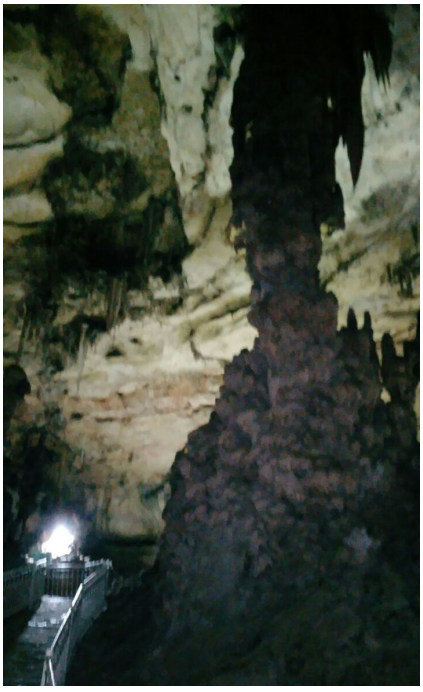

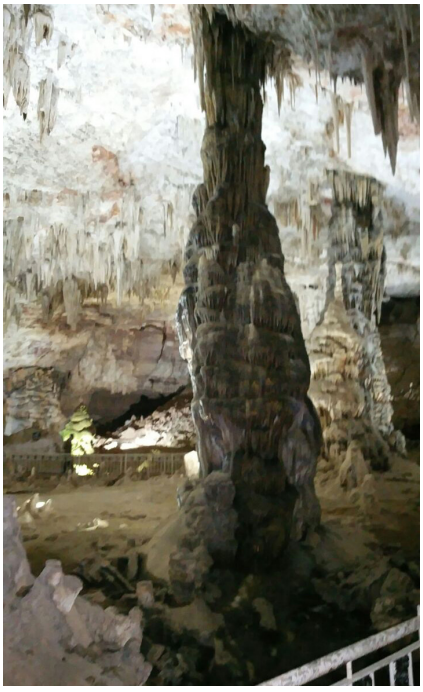

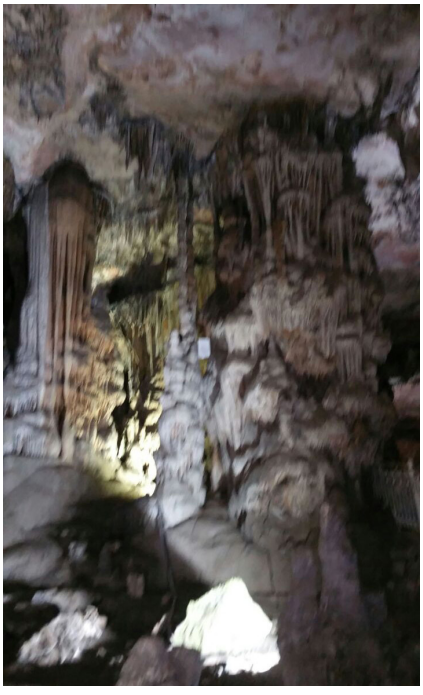

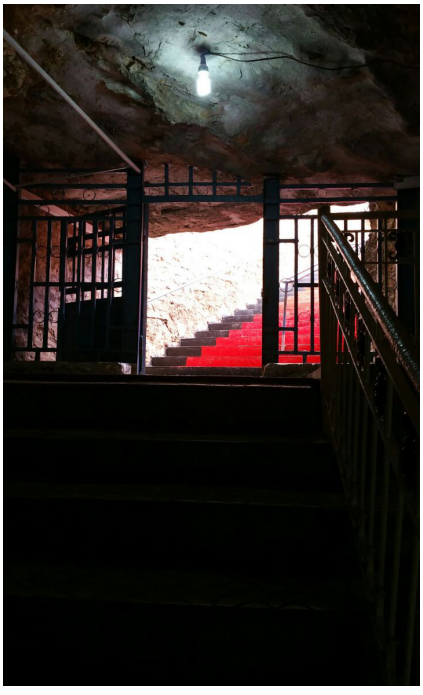

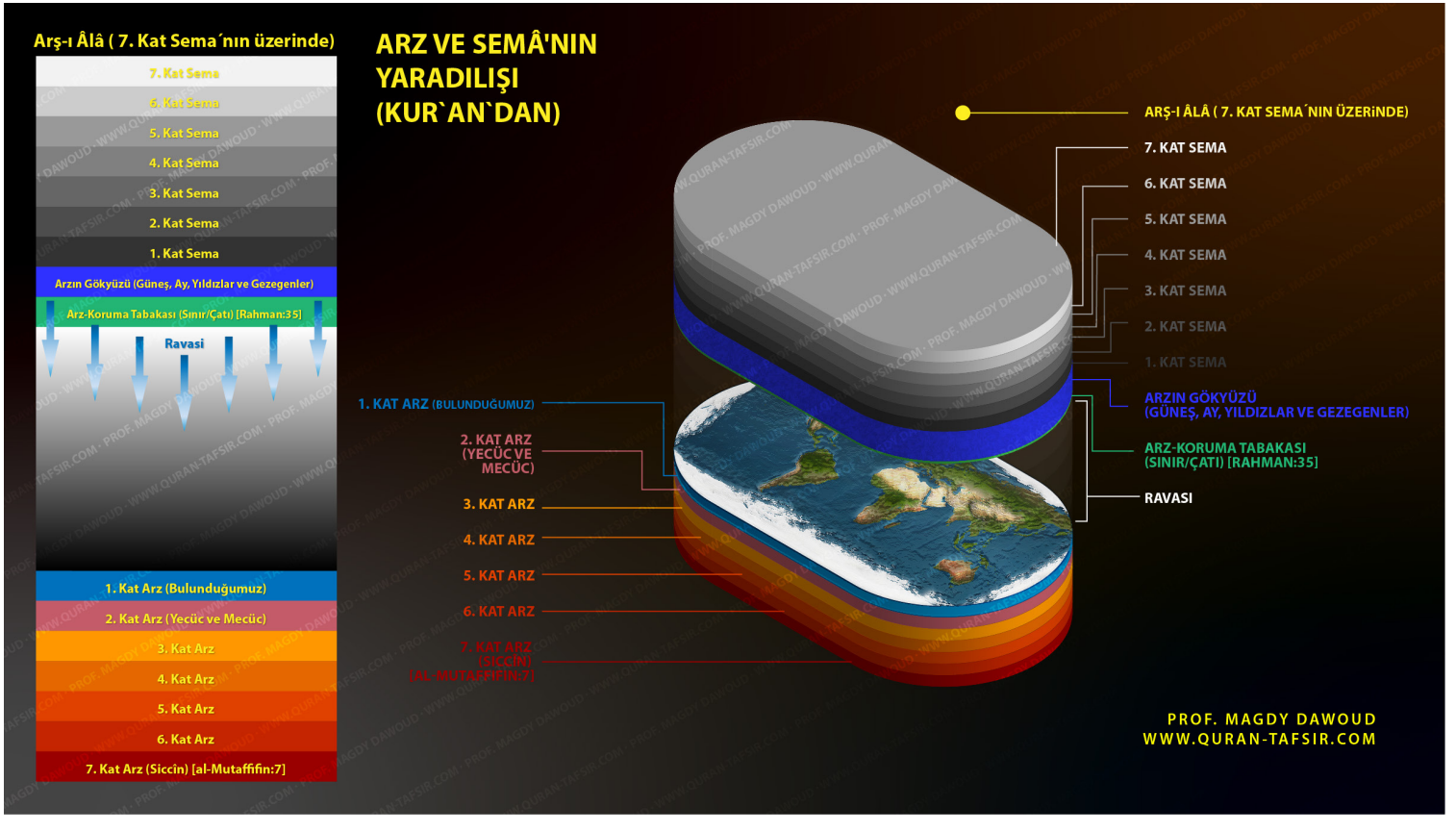
Arş-ı Âlâ (7. Kat Sema´nın üzerinde)
7. Kat Sema
6. Kat Sema
5. Kat Sema
4. Kat Sema
3. Kat Sema
2. Kat Sema
1. Kat Sema
Arzın Gökyüzü (Güneş, Ay, Yıldızlar ve Gezegenler)
Arz-Koruma Tabakası (Sınır/Çatı) [Rahman:35]
Ravasi
1. Kat Arz (Bulunduğumuz)
2. Kat Arz (Yecüc ve Mecüc)
3. Kat Arz
4. Kat Arz
5. Kat Arz
6. Kat Arz
7. Kat Arz (Siccin) [al-Mutaffifin:7]
ARZ VE SEMÂ'NIN YARADILIŞI (KUR`AN`DAN)
1. KAT ARZ (BULUNDUĞUMUZ)
2. KAT ARZ (YECÜC VE MECÜC)
3. KAT ARZ
4. KAT ARZ
5. KAT ARZ
6. KAT ARZ
7. KAT ARZ (SICCIN) [AL-MUTAFFİFİN:7]
ARŞ-I ÂLÂ (7. KAT SEMA´NIN ÜZERİNDE)
7. KAT SEMA
6. KAT SEMA
5. KAT SEMA
4. KAT SEMA
3. KAT SEMA
2. KAT SEMA
1. KAT SEMA
ARZIN GÖKYÜZÜ (GÜNEŞ, AY, YILDIZLAR VE GEZEGENLER)
ARZ-KORUMA TABAKASI (SINIR/ÇATI) [RAHMAN:35]
RAVASI
PROF. MAGDY DAWOUD
WWW.QURAN-TAFSIR.COM

GECE VE GÜNDÜZ

PROF. MAGDY DAWOUD

GÜN - GECE - GÜNEŞ - AY

DÖRDÜ BİRBİRİNDEN AYRIDIR
DÖRDÜ DE KENDİ YOLUNDA SÜZÜLÜR

GÜNEŞ VE AY
GÜN VE GECENİN İŞARETCİSİDİRLER,
ZAMANI HESAPLAYABİLMEMİZ İÇİN

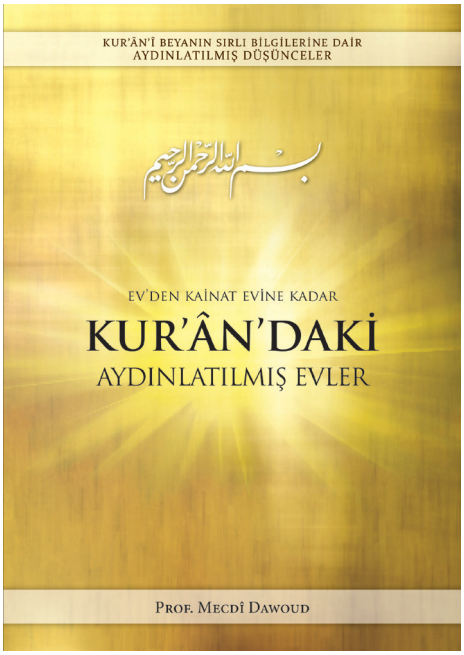
KUR'ÂN'Î BEYANIN SIRLI BİLGİLERİNE DAİR
AYDINLATILMIŞ DÜŞÜNCELER
بسم الله الرحمن الرحيم
EV'DEN KAİNAT EVİNE KADAR
KUR'ÂN'DAKİ
AYDINLATILMIŞ EVLER
PROF. MECDÎ DAWOUD

ISLAM IN MEINEM LEBEN
RELIGIONSLEHRBUCH
Verfasser
Nebi Uysal
Im Auftrag der
Islamischen Glaubensgemeinschaft in Österreich

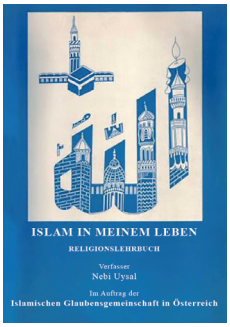
ISLAM IN MEINEM LEBEN
RELIGIONSLEHRBUCH
Verfasser
Nebi Uysal
Im Auftrag der
Islamischen Glaubensgemeinschaft in Österreich

ISLAM
FUNDAMENTALISMUS
UND SONST NICHTS?
MIT
DR. MAGDY DAWOUD

ISLAM IN MEINEM LEBEN
RELIGIONSLEHRBUCH
Verfasser
Nebi Uysal
Im Auftrag der
Islamischen Glaubensgemeinschaft in Österreich

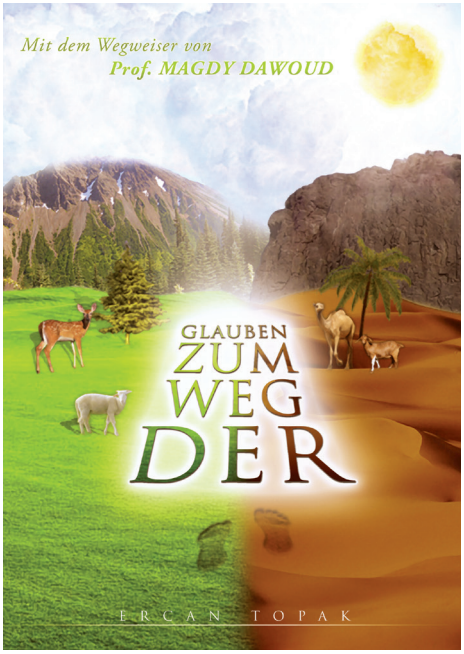
Mit dem Wegweiser von
Prof. MAGDY DAWOUD
GLAUBEN
ZUM
WEG
DER
ERCAN TOPAK

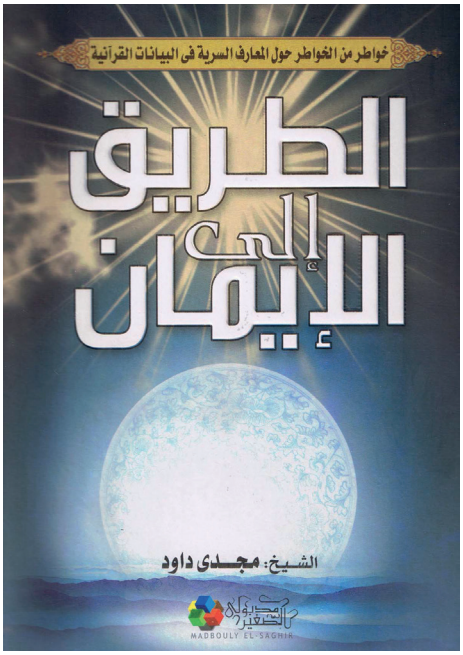
خواطر من الخواطر حول المعارف السرية فى البيانات القرآنية
الطريق إلى الإيمان
الشيخ: مجدى داود
MADBOULY EL-SAGHIR

الجزء الأول
خواطر حول
سورة
يوسف
وقضايا قرآنية
مجدي داود

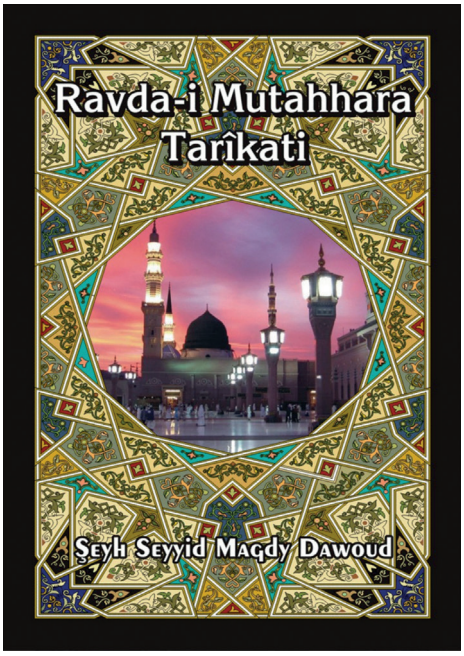
Ravda-i Mutahhara
Tarîkati
Şeyh Seyyid Maǧdy Dawoud

İHLAS
RİSALESİ
İHLAS VE RENKLERİ
HAKKINDA
SAYYID MAGDY DAWOUD

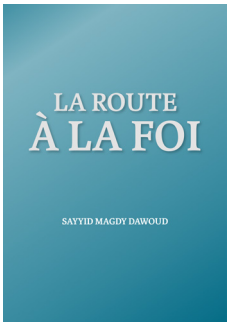
LA ROUTE
À LA FOI
SAYYID MAGDY DAWOUD

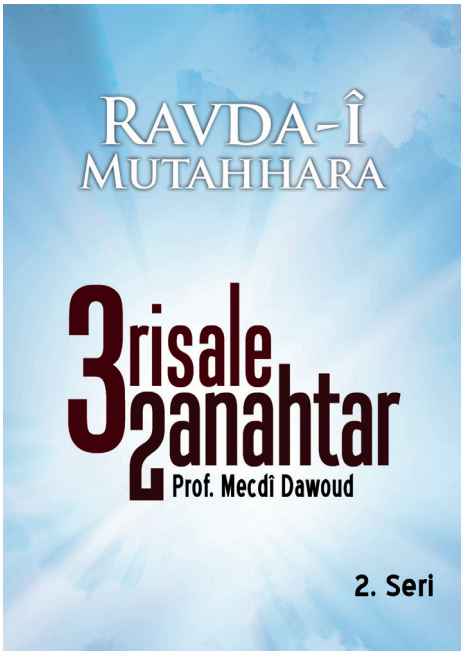
RAVDA-Î
MUTAHHARA
3risale
2anahtar
Prof. Mecdî Dawoud
2. Seri

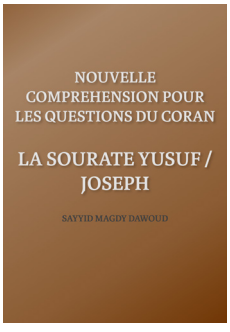
NOUVELLE
COMPREHENSION POUR
LES QUESTIONS DU CORAN
LA SOURATE YUSUF /
JOSEPH
SAYYID MAGDY DAWOUD

DE LA MAISON À LA
MAISON DE
L'UNIVERS,
LES MAISONS
ÉCLAIRÉES DANS LE
CORAN
SAYYID MAGDY DAWOUD

فـي
بيـــوت
أذن الله أن تُرفع
تاليف
الشيخ مجـدى داود

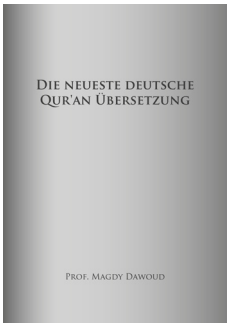
Die neueste deutsche
Qur'an Übersetzung
Prof. Magdy Dawoud

١٠٠
حكمة
الحكم المجداوية
الشيخ مجدى داود
الجزء الأول
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

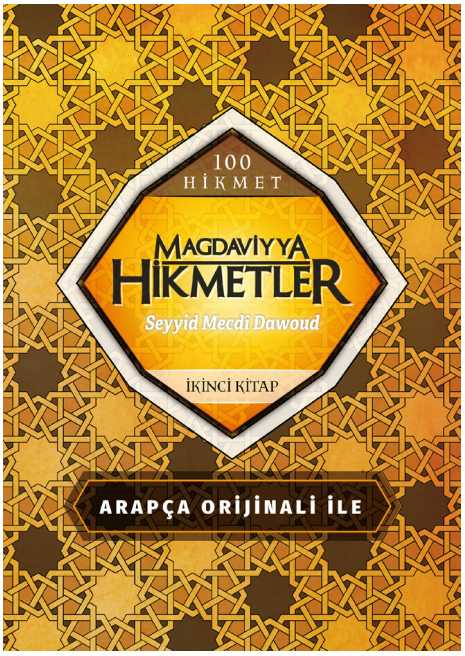
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
Seyyid Mecdî Dawoud
İKİNCİ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE

KUR'ANÎ MESELELERDE
YENI ANLAYIŞLAR
YUSUF SURESI
SAYYID MAGDY DAWOUD

Le Traité de
Pureté / Le
Traité de l'Ihlas
SAYYID MAGDY DAWOUD

DIE ERLEUCHTETE
HÄUSER IM QURAN,
VON ZU HAUSE BIS ZUM HAUS
DES UNIVERSUMS
SAYYID MAGDY DAWOUD

RISĀLAT-UL-IHLĀS
EINE LEHRE ÜBER IHLĀS
(AUFRICHTIGKEIT) UND IHRE
FARBEN
SAYYID MAGDY DAWOUD

UM YŪSUF SURA
UND QURANISCHE
ANGELEGENHEITEN
SAYYID MAGDY DAWOUD

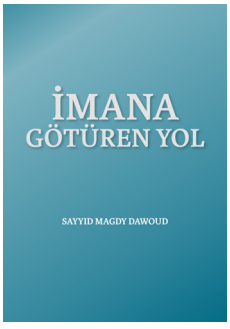
İMANA
GÖTÜREN YOL
SAYYID MAGDY DAWOUD

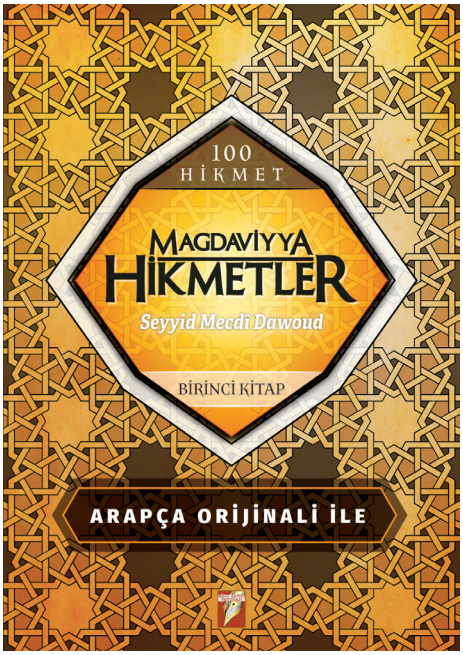

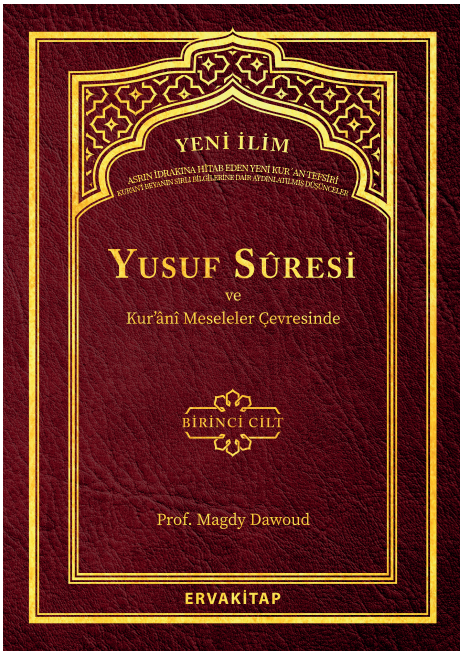

DAHA FAZLA ESER İÇİN
SİTEMİZİ ZİYARET EDİNİZ
WWW.QURAN-TAFSİR.COM
WWW.MAGDYDAWOUD.NET

YENİ İLİM

ASRIN İDRAKINA HİTAB EDEN YENİ KUR'AN TEFSİRİ
KUR'ANÎ BEYANIN SIRLI HİLGİLERİNE DAİR AYDINLATILMIŞ DÜŞÜNCELER

Kur'ânî Meseleler Çevresinde

KUR'AN TEDEBBÜRÜ İLE ALLAH - EVREN

İKİNCİ CİLT

Prof. Magdy Dawoud

ERVAKİTAP

YENİ İLİM

ASRIN İDRAKINA HİTAB EDEN YENİ KUR'AN TEFSİRİ
KUR'ANÎ BEYANIN SIRLI BİLGİLERİNE DAİR AYDINLATILMIŞ DÜŞÜNCELER

Kur'ânî Meseleler Çevresinde

Hz. Muhammed ﷺ
ve
Ahir zaman Deccali

ÜÇÜNCÜ CİLT

Prof. Magdy Dawoud

ERVAKİTAP

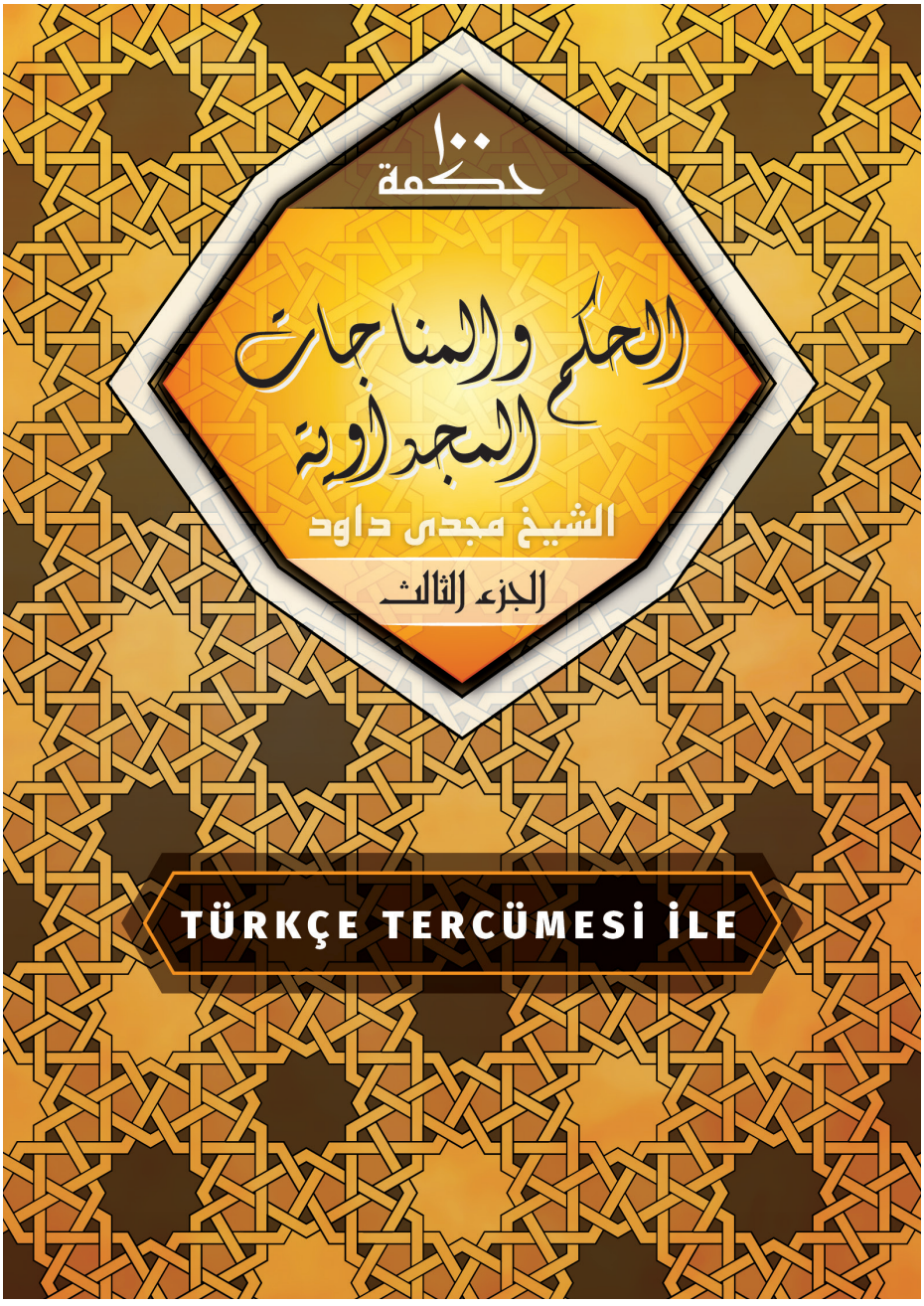
١٠٠ حكمة
الحكم والمناجات السجداوية
الشيخ مجدى داود
الجزء الثالث
TÜRKÇE TERCÜMESİ İLE

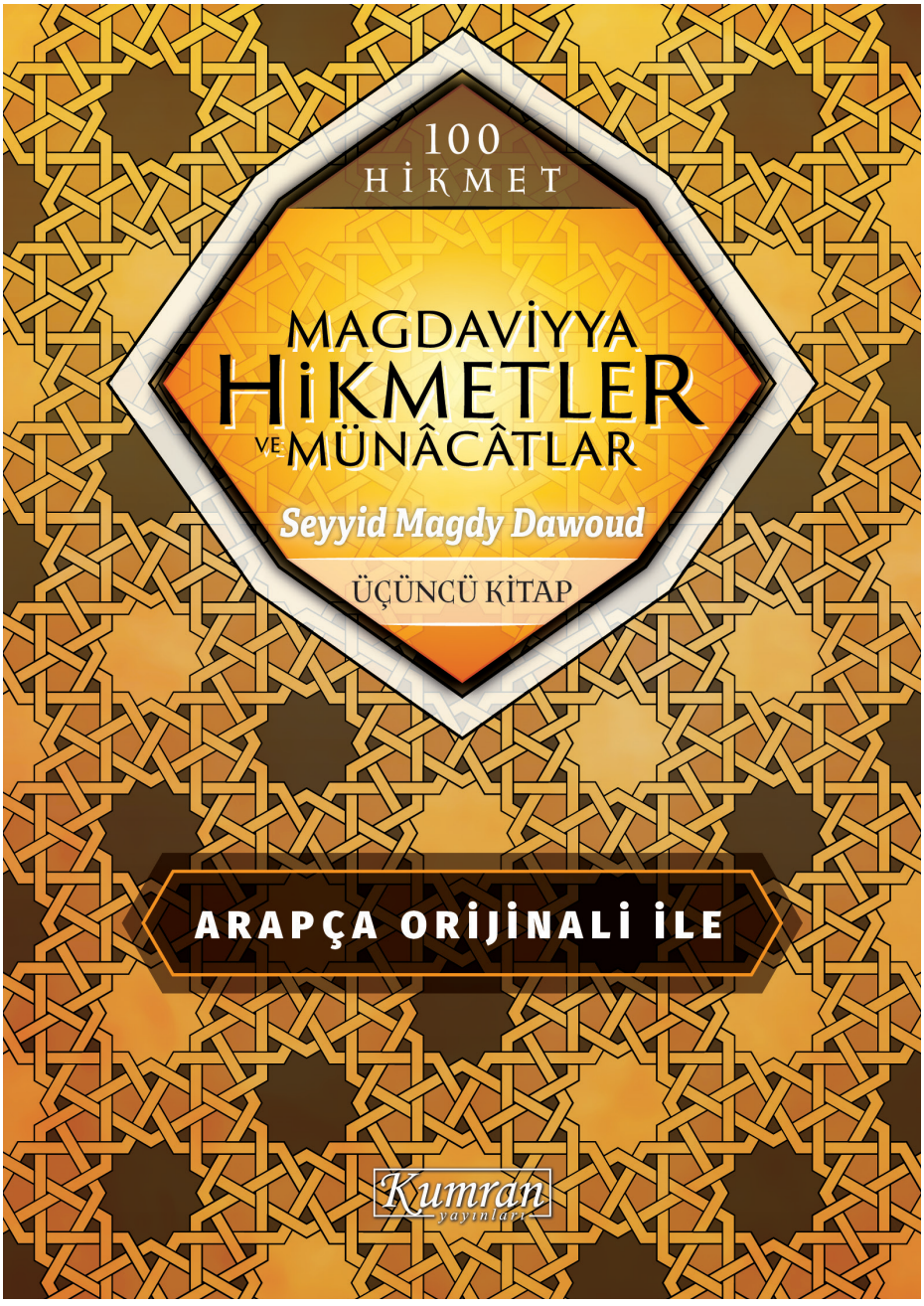
100
HİKMET
MAGDAVİYYA
HİKMETLER
VE MÜNÂCÂTLAR
Seyyid Magdy Dawoud
ÜÇÜNCÜ KİTAP
ARAPÇA ORİJİNALİ İLE
Kumran
yayınları